Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 55 (1831) | Силистра, вторник, 1 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕКЛОНЕНИЕ ПРЕД ПОДВИГА НА ГЕРОИТЕ

Утре по цялата свободна българска земя отново ще отекнат с преклонение и признателност словата на тържествената проверка. С нова сила ще прозвучат сиянните имена на героите, подарили живота си за милата ни свобода.

В паметта на България остават вечно живи имената на хайдути и партизани — най-свидните синове и дъщери на народа. В мрака на османското иго изгря звездата на Христо Ботев, за да не залезе до днес и през бъдните столетия. Целият му прекрасен живот беше подчинен на една свята цел — свободата на поробеното отечество. Знамето на неговата мъжествена поезия се вее високо в духовните простори на родината. Двадесет песни — двадесет разлюляни камбани, призоваващи към геройска борба.

Проверката продължава: Левски, Бенковски, Каблешков, именни и безименни — ярко съзвездие върху небосклона на свободата, Левски — демонът на империята — написа на знамето „Чиста и свята република!“ и от висотата на бесилото стана символ на безсмъртие. Куршумът, от който загина Ботев, улучи зловещото сърце на тиранията. Всяка жертва се превърна във връх на националното съзнание.

Лъчите на свободата затрептяха върху щиковете на руските богатири, но над Бузлуджа отново се развя знамето на борбата. И на него пак беше написано: „Чиста и свята република!“ И земята българска продължаваше да ражда синове и дъщери с ботевски пламък в сърцата. Над хайдушкия Балкан екна бунтовна песен, а българската майка забрадя черна кърпа. В пантеона на безсмъртието записаха имената си нова плеяда борци.

Проверката продължава: Антон Иванов, Лиляна Димитрова, Никола Вапцаров... Последните им думи бяха отправени към нас. И ние ги пазим в сърцата си като завет, като повеля. Няма по-хубави, по-свидни от техните недопети песни. Палачите ги прекъснаха. След тях остана ехото на куршумите и реквиемът на голямата народна признателност. Недопетите песни... Други ги продължиха. Девети септември — тържествен апотеоз. Бащите ни облякоха войнишки шинели. Някои не се завърнаха, но имената им останаха в строя на нашия победен марш. Техните братски могили бяха наши люлки рождени — писа поетът Владимир Башев.

Проверката продължава. В строя остават загиналите добруджански революционери. Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора, д-р Петър Вичев, Никола Петров (Караджата) — свидни чеда на добруджанската земя. Най-голям, най-заслужен паметник на героите е ще стливият нов живот, който днес изграждаме. Ние допяваме техните песни, мечтаното от тях домечтаваме, превръщаме го в една прекрасна действителност. С тяхната свята обич към отечеството, с тяхната всеотдайност влизаме в строя на строителните дни. Вапцаров беше писал, че неговото време не е за поезия. Днес можем да кажем, че времето за поезия настъпи. Поезията на великото съзиждане, на духовното извисяване. Неспирен е нашият поход към красота и щастие. Само спираме за момент да коленичим пред подвига на героите, отново да си дадем дума да бъдем достойни продължители на тяхното революционно дело. И продължаваме в посоката, която ни даде Десетият конгрес на партията. Посоката към комунизма.

Проверката продължава...

Предизборна подготовка

Въз основа на член 53 и 55 от Закона за избиране на Народно събрание, районните избирателни комисии обявяват, че са регистрирали за кандидати за народни представители:

В 238 Силистренски избирателен район ИВАН РАЙЧИНОВ ПРЪМОВ, роден през 1921 година, жител на гр. София, секретар на ЦК на БКП.

В 239 Силистренски избирателен район ПАВЕЛ ХРИСТОВ МАТЕВ, роден през 1924 година, жител на гр. София, кандидат-член на ЦК на БКП, председател на Комитета за изкуство и култура.

В 240 Алфатарски избирателен район НЕДКА СТОЯНОВА КУРТЕВА, родена на 26.XII. 1949 година, жителка на гр. Силистра, член на ДКМС, работничка в завод „Оргтехника“ — Силистра.

В 241 Ситовски избирателен район професор ЛАЗАР ИВАНОВ РАЛЧЕВ, роден на 28 юли 1911 година, жител на гр. София, член на БЗНС, заместник-председател на Централния кооперативен съюз.

В 242 Дуловски избирателен район ГЕОРГИ ВАСИЛЕВ КАРДАШЕВ, роден на 29 юни 1932 година, жител на гр. Силистра, кандидат-член на ЦК и първи секретар на окръжния комитет на БКП — Силистра.

В 243 Чернолишки избирателен район МУКАДИС КАДИРОВА АЛИЕВА, родена през 1949 година, жителка на гр. Дулово, член на БКП, зам.-бригадир на полевъдна бригада в ТКЗС — Дулово.

В 244 Главинишки избирателен район АЛЕКСАНДЪР АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ, роден на 23 август 1923 година, жител на гр. Силистра, председател на окръжното ръководство на БЗНС.

В 245 Тутраканski избирателен район НАЧО ПЕТРОВ ПАПАЗОВ, роден на 25 март 1921 година, жител на гр. София, член на ЦК на БКП, извънреден и пълномощен посланик на Народна република България в Япония.

Навсякъде в окръга се провеждат събрания на политическите и масовите организации, на които се обсъждат и издигат кандидатурите за окръжни, градски и общински съветници.

В ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

На 31 май 1971 година бе проведено съвещание с ръководствата на политическите и масовите организации, работници от окръжния и градските комитети на БКП, от ОНС, ръководствата на аграрно-промишлените комплекси.

Първият секретар на окръжния комитет на БКП Георги Кардашев говори за изпълнението на единния план за социално-икономическото развитие, за първото тримесечие и месец април на т. г.

Председателят на ИК на окръжния народен съвет Димитър Михайлов се спря на изпълнението на някои задачи в селското стопанство: борбата с болестите и неприятелите по културите, готовността за прибирането на есенниците, увеличаването на продуктивността в животновъдството и снижаване то себестойността на произвежданата животинска продукция.

Навсякъде ползотворен труд

Отдавна отшумяха конгресните дни, но социалистическото съревнование между бригадите в ТКЗС — кв. Калипетрово продължава с нестихващи темпове. Затова, когато влезете в стопанския двор, погледът ви най-напред е грабнат от алеята на първенците. Винаги там е оживено, но най-вече в края на месеца, при отчитане резултатите. Тогава, ако сте в стопанството, ще станете свидетели на горещи спорове, на ревностна защита успехите на тази или онази бригада. Но както винаги най-добрите постижения печелят. Изградената комисия по съревнованието упражнява действен и строг контрол. В края на периода заедно с всички агрономи и бригадири тя минава по блоковете и на място констатира успехите и допуснатите слабости. Особено внимателно следи за отчитане съревнованието в самите бригади през месеца. Ако на механизаторите и на полевъдите редовно не се контролира работата и не се нанасят съответни оценки, тя отпада от класирането. А кой не би се радувал да види на почетно място името на своята бригада, да застане под развяващото се в нейна чест знаме?

В блоковете с есенниците сега е малко по-спокойно. Грижовните ръце на калипетровските стопани още през есента и ранна пролет са ги наторили и подхранили. С наземна и са молетна техника са разхвърляни и хербицидите. Посевите са чисти от плевели. Кооператорите очакват богата реколта през тази година. Преценките на ръководството са, че с чест ще изпълнят не само плановете, но и даденото пред партията обещание за повече продукция.

Във фасулевите блокове полевъдите ще навлязат само в 700 декара, предимно стръмни терени. Останалите площи механизаторите са третирали с хербициди. Петима трактористи от комплексната бригада Димитър Нейков, Добри Тенов, Димитър Хотинов и др. вложиха цялото си умение и упорство, за да могат навреме да напръскат пролетните култури и да третират царевичните площи срещу хоботника. С трите пръскачни машини от сутрин до вечер те бяха зад кормилото на трактора.

Друга група механизатори е съсредоточила вниманието си изцяло върху окопаването на пролетниците. При царевицата в ход са големите осемредови култиватори. Приложената тази пролет технология на културата позволява това. В люцерновите посеви отдавна не се чува грохотът на машините. Окосената зелена маса вече лежи в силажните ями на стопанството.

В ТКЗС — кв. Калипетрово за първи път сега са концентрирани на по-големи площи доматите и пиперът, даващи възможност за механизирана обработка. Пиперовия разсад градинарите засадиха изцяло с машини. Не остават назад и кооператорите от лозаро-овощарските бригади. Лозята са напръскани срещу маната и окопани. Ако не бяха обилните дъждове, те приключваха вече и с второто пръскане.

Навсякъде кипи ползотворен труд. Навсякъде се чувствува стремежът да се работи по-качествено, по-производително, стремеж, който води към успехи и претворяване в дела решенията на Десетия конгрес на партията.

Л. ВОЯНОВА

Изпълниха плана за петмесечието

Вчера изтече петият месец от първата година на шестата петилетка. Много предприятия го изпратиха с радостни отчети.

Колективът на МЗ „СТОМАНА“ изпълни ритмично плана си и произведе промишлена продукция за 617 000 лева.

Стопроцентово изпълнение до 31 май имат и колективите от цеховете на ЗАВОД „ХРОМ“. В завода ритмично и качествено производство осъществява вече и новият цех за алуминиеви изделия с ръководител Георги Славчев.

Задружно се труди бригадата за комунистически труд на дълбачка „Струма“ с капитан Георги Пенев към ДРАГАЖЕН ФЛОТ. До 26 май работниците изпълниха месечния си план и извадиха от Дунава 38 000 куби чески метра инертни материали при план 33 000 кубически метра, с което постигнаха изпълнение 115 на сто.

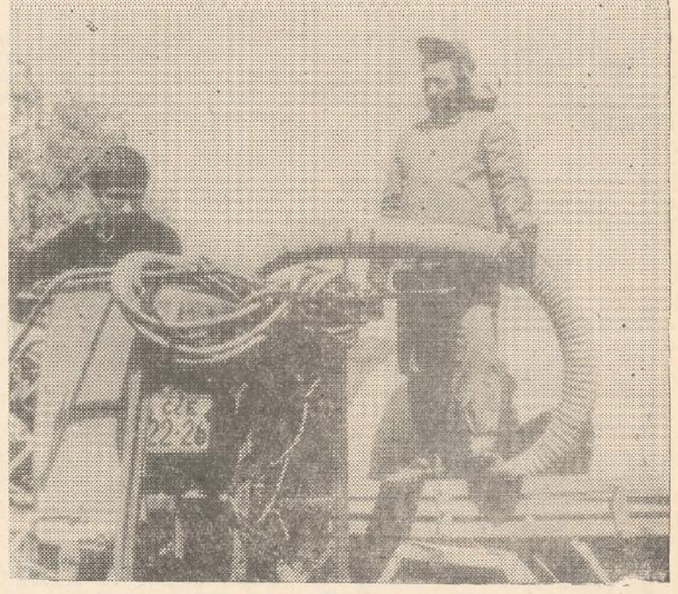
С високи постижения се поздравиха и ПРИСТАНИЩНИТЕ РАБОТНИЦИ. Те реализираха 106 на сто изпълнение за месеца. В съревнованието за май начело е втора бригада с ръководител Кирил Неделчев, която постига изпълнение на дневните си трудови норми 125 на сто.

ТПК „ДОБРУДЖАНКА“ произведе промишлена продукция за 190 000 лева и реализира изпълнение на месечния си план 103 на сто. Най-радостни са успехите на шивашкия отдел с ръководител Момка Жекова, на кара жиците с отговорник Трендафил Михайлов и цеха за телена оградна мрежа с ръководител Манол Митев.

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ преизпълни плана си за май. Вместо то 590 000 лева на гражданите са продадени готови стоки и кухненска продукция за 20 000 лева повече.

Постигнатите успехи за петте месеца на годината са добра почва за производствен старт през юни — последния месец от полугодието, — в който се очакват значително по-високи постижения от всички колективи.

(По материали на Ст. КИРЧЕВ, Ив. ДЕНЕВ, М. СТЕФАНОВА, Т. ДИМИТРОВ, Др. ИВАНОВ Г. СТАНЕВ и др.)

По пътя на възхода

В четвъртък и петък по инициатива на общинския партиен комитет, управителния съвет на ТКЗС, изпълнителния комитет на общинския народен съвет и масовите организации в Иширково ще се проведе „Ден на моята община“. По този случай представител на редакцията се срещна и разговаря със секретаря на общинския партиен комитет Господин Великов и председателя на стопанството Георги Кънев за постиженията в целокупния живот на иширковския район през петата петилетка.

ВЪПРОС: Как в основни линии са изпълнени решенията на Деветия конгрес на БКП и какви социално-икономически промени са настъпили в района на общината през петата петилетка!

ГОСПОДИН ВЕЛИКОВ: През последните години усилията на общинската партийна организация, на всички комунисти, активисти и специалисти бяха насочени към решаването на основните задачи, поставени от Деветия конгрес на БКП в областта на селското стопанство, а именно осигуряване на интензивно развитие на нашата икономика на база на ускорения възход на науката и техническия прогрес. Разшириха се връзките с научните институти, по-конкретна и научна стана работата на специалистите в кооперативното стопанство, в резултат на което се подобри цялостна работа на двата основни отрасъла. По много показатели стопанството ни заема едни от първите места в окръга, а по други успешно се съревновава с най-напредналите стопанства в страната.

ГЕОРГИ КЪНЕВ: Под ръководството на общинския партиен комитет трудещите се от ТКЗС — Иширково изпратиха петата петилетка с големи трудови успехи. Чувствително нарасна общата селскостопанска продукция. Докато средногодишната стойност на произведената продукция през периода 1961-1965 е била 3 121 000 лева, то през петата петилетка тя е 4 675 000 лева или показва ръст с около 150 процента. Сега стопанството ни произвежда над 700 кг царевица от декар, над 300 кг пшеница, 170 кг фасул, 241 кг слънчоглед и др. Средният млекодой от фуражна крава през 1970 година е 3 930 литра, от овца — 50 литра и 5,2 кг вълна.

Значително нарасна и производителността на труда. Докато през четвъртата петилетка един зает в производството кооператор е произвеждал обща продукция за 1 546 лева, а на човекоден 6,57 лева, то през петата петилетка тези цифри съответно са 2 892 и 11,96.

Анализирайки тези цифри и показатели в основните отрасли на нашето кооперативно стопанство, става ясно, че решенията на Деветия конгрес по превръщането на селското ни стопанство от екстензивно в интензивно успешно е изпълнена.

ГОСПОДИН ВЕЛИКОВ: Огромна бе работата на партийното и административното ръководство за мобилизиране силите на трудещите се и масовите организации за благоустрояването, озеленяването и хигиенизирането, построяването на нови обществени сгради и училища, шосировка на улици и водоснабдяването на селата. По линията на самообслужването са направени 57 280 квадратни метра шосета, 6 700 квадратни метра тротоари, над 400 домакинства са водоснабдени, озеленени са 20 км улици с дръвчета и декоративни храсти, създадени са 30 декара паркове и пр.

ГЕОРГИ КЪНЕВ: В трите села на нашата община децата учат в просторни и светли училища. В момента над 130 младежи продължават образованието си в средните училища, 29 младежи са завършили висше образование, а в момента във ВУЗ следват над 15 души. През петилетката броят на телевизорите достигна 450 броя, на пералните — 500 броя, има закупени 16 леки коли и направени още 40 вноски.

ГОСПОДИН ВЕЛИКОВ: През петата петилетка голям подем настъпи и в културния живот на общината. Изградиха се смесен хор в село Брадвари, а в Иширково — женски битов хор, народен оркестър, танцов колектив, ансамбъл за народни песни, театрален колектив в Брадвари и Иширково и др. Нашите самодейци успешно се представят всяка година на окръжните прегледи на художествената самодейност и заемат призовите места. В момента купуваме облекла за колективите. Читалищата в трите села разполагат с около 15 000 тома художествена и друга литература.

ВЪПРОС: Какво се прави по изпълнение решенията на Десетия конгрес на нашата партия!

ГОСПОДИН ВЕЛИКОВ: Трудещите се от нашия район с жив интерес следиха работата на Десетия конгрес на партията. Още с публикуването на основните документи те бяха разяснени на хората, а в момента провеждаме събрания на първичните партийни организации, на които комунистите се запознават основно с решенията и се приемат мероприятия. Общинският комитет на партията още на 15 май прие разгърнати мероприятия за един период от 2 години за изпълнение решенията на Десетия конгрес. Основното в този перспективен план е мобилизирането на усилията на трудещите се от района за увеличаване и поевтиняване на селскостопанското производство. Усъвършенстване на партийното ръководство на икономиката и повишаване на нейната ефективност, издигане културата на земеделието и животновъдството, подобряване работата с механизаторите, организиране и водене на социалистическото съревнование и други проблеми.

ГЕОРГИ КЪНЕВ: Сега всички сили на кооператори, механизатори и специалисти са насочени към изпълнението на програмата за първата година от шестата петилетка. В полевъдството основният стремеж е всички задачи да се решават точно в определения срок, на високо агротехническо ниво. Сега усилено окопаваме царевицата за зърно, тютюна, за втори път окопаваме слънчоглед, средно на ден получаваме по 10-11 литра мляко от фураж на крава.

ГОСПОДИН ВЕЛИКОВ: Ние си поставяме като задача през първата година на шестата петилетка да се борим за получаване на 360 кг пшеница от декар, 242 кг слънчоглед, 4 000 литра мляко от фуражна крава. Да преизпълним общата продукция и чистия доход с 3 процента, да увеличим производителността на труда с 10 на сто. Както и досега, трудещите се от нашия район, вдъхновени от решенията на историческия Десети конгрес на БКП, ще вложат всичките си сили и умения за тяхното претворяване в живота.

Разговора води: Али РИЗОВ

ГРАЖДАНКИ И ГРАЖДАНИ,

НА 2 ЮНИ 1971 ГОДИНА В 12.00 ЧАСА СИРЕНИТЕ В ЦЯЛАТА СТРАНА ЩЕ ПОДАДАТ СИГНАЛ ЗА ВСЕНАРОДНА ПОЧИТ КЪМ СВЕТЛАТА ПАМЕТ НА ЗАГИНАЛИТЕ В БОРБАТА ПРОТИВ ОСМАНСКОТО ИГО, КАПИТАЛИЗМА И ФАШИЗМА И В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА.

ПРИ ПОДАВАНЕ НА СИГНАЛА ВСИЧКИ ПЕШЕХОДЦИ И ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА (С ИЗКЛЮЧЕНИЕ НА ВЛАКОВЕТЕ) ПРЕУСТАНОВЯВАТ ДВИЖЕНИЕТО ПО УЛИЦИТЕ И ПЛОЩАДИТЕ НА ГРАДОВЕТЕ И СЕЛАТА В ЦЕЛИЯ ОКРЪГ И ОСТАВАТ НА МЯСТО ДО КРАЯ НА СВИРЕНЕТО НА СИРЕНИТЕ.

ТЕХНИТЕ ИМЕНА — НАШЕ ЗНАМЕ И НАША КЛЕТВА

ДОЧО МИХАЙЛОВ

Името на Дочо Михайлов е дълбоко скътано в ума и сърцето на всеки добруджанец. То е станало символ и легенда на свободата на Добруджа. Покрито е със слава и величие. Подвиг, пред който признателните добруджанци винаги се прекланят, никога не забравят неговата саможертва за радостта и щастието. То ги вдъхновява, от него се учат на любов и преданост към великото дело на партията. Пример е за подражание на всеотдайност и вярно служене на народа и Родината.

На 26 август 1926 година в гората край с. Дживел, сега Никола Козлево, Шуменско, Дочо Михайлов загива геройски в неравен бой с фашистка потеря, не навършил 31 години.

Д-р ПЕТЪР ВИЧЕВ

Роден през 1886 година в с. Айдемир, Силистренско. Виден демократ. Деец на ДРО. Член на БКП. Убит на 14 юни 1933 г. в гр. София.

БОРИС КАЛЧЕВ

Роден в Силистра на 19 януари 1901 г. Член на комсомола. Убит на 13 август 1924 година край с. Шабла, Толбухинско.

НИКОЛА ПЕТРОВ (КА РАДЖАТА)

Роден на 22 юли 1922 г. в с. Брадвари. Член на БКП. Като командир на партизанска чета убит в с. Якоруда, Разложко, през м. юли 1944 година.

ТОДОР БОНЕВ

Роден през 1910 година в с. Бабук. Член на окръжния комитет на партията. Участник в испанската гражданска война. Убит в концлагер в Германия през 1941 година.

ВЕЛИКО ВЕЛИКОВ

Роден през 1911 година в село Смилец. Член на БКП. Редактор на в. „Светлина" през 1934 год. Умира на 29 юни 1941 год.

САУЛ АВЕРБУХ

Роден през 1913 година в гр. Толбухин. Антифашист. Убит край река Дунав, западно от Силистра, на 25 януари 1944 год.

ЕСЕ

БЕЗСМЪРТИЕТО

Ти, който не вярваш, че това е най-великата дума на земята, тръгни по света да търсиш думи, които да се равняват на нейната сила, и твоето пътешествие ще е безплодно като пясъците на пустиня. Защото това е думата, която победи смъртта, това е думата, която победи времето, това е делото, което надживя своите носители и направи земята ни светиня.

Втори юни е ден на Ботев — един ден е малко — Ботев е вечност. Вечност е, защото подвигът на този титан е знаме, а знамената нямат смърт. Знамето на България — ето това е Ботев. То тръгна от Козлодуй не само за да освети една велика фантастична смърт. То застина на един връх не само защото това беше краят на едно българско орлово ято. След 500-годишното робство то постави началото на величествения възход на един талантлив народ и той направи върховете символ на най-светлите страници от своята нова история. Вола... Шипка... Столетов... Бузлуджа... България тръгна на път. Непокорството на великия българин струва на поробителя една империя.

„Този, който падне в бой за свобода, той не умира". Върховете на Балкана бяха ниски да се премерят с величието на тези ре дове и те тръгнаха по света да раздават своята правда, да остнат непостижими. 1871 година — „...Изповядвам единний светлий комунизъм..." — това прочетоха в телеграмата на един емигрант възторжените френски комунари, Пет години по-късно неговото сърце пламна и освети Балканите с тяхната вяра, с тяхната идея, с никога непомръкналото величие на българския национален дух.

Но този човек не ни остави една светиня само в историята на революцията. Той се докосна до най-съкровените чувства на своя народ и го издигна до пиедестала на един Ренесанс, който малко народи в света познават. Двадесет песни — двадесет нови върха за десетки поколения български. Какво е Ботев — вяра, сила, подвиг. Ботев е безсмъртието. Той е вечният огън, от който този народ во веки веков и в най-студените времена ще събира топлина и слънце.

Идваха дни на проверка — 1941 година, в която потомците трябваше да докажат верността си пред паметта на своя национален герой.

„Земята на Ботев и Левски..." — този стих свършва дотук, защото моята страна никога повече не е била и няма да бъде робска земя. Тя стана огромен нестинарски огън, в който безумно се мятаха случайните й гости и изменилите на земята си родоотстъпници. Хиляди нови имена тръгнаха към онзи заветен връх, за да увеличат блясъка му, за да направят основите му още по-непоклатими. Антон Иванов, Цвятко Радойнов, Никола Вапцаров, Свилен Русев, Адалберт Антонов... безброй.

Жертви. Тази дума е малка, за да осмисли подвизите на падналите за свободата най-светли чеда на народа. Днес ние, най-млади те българи, се прекланяме не пред жертвите — ние се прекланяме пред безсмъртието на тяхното дело, защото то е било тях ната истинска същност.

Бъдете предани! — зоват стотиците братски могили и тихата светлина на белите кости се влива в живата кръв на потомците. Бъдете предани! — зоват предсмъртните песни от тунели и стрелбища, от гори и клисури и техният глас е гласът на нашата майка-земя. Бъдете предани! — зове непостижимият Вола и Ботевият глас кънти далече напред през вековете — вечната клетва на моя народ.

Светът е стих

НА МАРИН РАЙЧЕВ — ПЕТРУШ — от Трънския партизански отряд. На 9 май 1944 г. след тежък бой при село Горочевци, Трънско, бива ранен и умира след дълги страдания на 10 май 1944 година.

Горчива пръст вода горчива пие
и Дунава е лъснал като нож.
В безпаметните дни телата трепнат
и пламват като факли всяка нощ.

Земята е изсъхнала от мъка
класът расте солен като сълза.
Една жена измъчена и горда
сред мрака пее песен за борба.

Това е майка Добруджа, посяла
децата си във българската битка,
и в погледа й сини теменуги
като очи над гробовете никнат.

Надигат се над Трън и над Родопа,
в Балкана, над Силистра и над Дживел,
но, боже мой, във светлата им прелест
остава само мъката ни жива.

И свирят из горите празни гилзи,
и бомбите избухнали мълчат...
Поетът-печатар докосва буквите
и думите добиват плът и глас:

Светът е стих,
светът е топла дума
и вярата, родена от кръвта.
Безсмъртието почва от куршума,
но никога не свършва със смъртта.

Енчо ЕНЧЕВ

СМЪРТТА НА ХРИСТО БОТЕВ

(Откъс от книгата на Захари Стоянов „Христо Ботйов")

Спяла Стара планина, спели белите орли по нейните зъбести скали, спели гадовете горски, мирували горделивите зверове, почивали на разсъмване овчари и козари, агнета не блеели, ярета не врещели, кучета не лаели, спяла цялата природа. Никой нищо не подозирал, никому на ума не идело, че необетования по тая страна Балкан, който си останал девствен и при падане то на Римската империя, който не усетил кога са царували българските стари царьове Крум и Симеон; който не чул кога са дошли турците, ще да дойде един такъв ден, щото да му дойдат непознати гости.

Вола се казва един от старопланинските върхове, в земли щето на черепишкия манастир „Света Богородица", два или три километра от мястото Таушаница, към югозападната страна. Тук завзела послед на позиция дружината, тук намерила селямет (спокойствие) не по волята си и желанието си, но от нямай-къде, от преследване, от нужда. Върхът е един от високите тъдява балкански точки. Той има формата на венец, откъм западна страна окичен с непристъпни камъци, а към изток полегат и горист. Камъците откъм запад са като плет, високи 5-6 метра, а после се захваща вече равнина, дълга около 800-900 метра. В тая равнина е селището Крушево, български някогашно село, което преди стотина години избягало от суровия климат и се заселило в Ряховско поле. Зад него се издигат, т. е. срещу Вола, два остри върха, които природата така е накичила, щото приличат отдалеч като да са стара римска крепост.

Дружината се покатерила по канарите и боят се захванал. Ботйов, който бил останал да наблюдава неприятелските сили, черкезите го заградили под една канара сам и налитали да го съсечат, а той се брани, като гърми с револвера си. Момчетата му викат да не мърда и му идат на помощ, дордето най-после отблъснали нападателите. Тия последните заобиколили канарата от всякъде, т. е. от три места. Войската, пехота, се построила откъм западна страна на селището, а башибозуците и черкезите от юг и север. Войводата командувал центъра, а Войновски прибрал всичките момчета, които имали иглени пушки, и излязъл срещу войската, която не приближавала, а стояла на около 700-800 крачки. Като я наближили куршумите на нашите, тя се дръпнала малко.

Сражението траяло цял ден непрестанно. Па не е можало да бъде и другояче — неприятелите искали тука, на това място, тоя ден, да довършат до крак опасните за своята държава и народност хора. Няма съмнение, че нападателите били изложени твърде много, местността им не спомагала, а куршумите им се удряли в гранитните камъни и отскачали нагоре със силно пищене.

Скоро наближило да се мръква. От нашите тоя ден по причина на каменната позиция ни то едно момче не паднало, ни то се ранило. На колело налягали момчетата около своя войвода, повечето мълчели — мислите им били едни и същи: „Ще се мре!". Отчаянието било общо, заедно с вечерното слънце тоя ден — четвъртък, 20 май — засядали и последните надежди, бълнували още Тракия и нейните байраци, но това било за утешение само, то става завинаги така, че настоящето хармонира с бъдеще то, последното е по-светло и по-обаятелно, защото е неизвестно.

— Аз почнах да се съмнявам за вътрешното въстание в България — казал Пера. — Ако да би било пълна планината с въстаници, ако би Тракия да гореше на огън, то турците трябваше да почувствуват това, а те ни преследват с кучетата си заедно.

Всички присъствующи повдигнали рамене. Тук-там наоколо се обаждали още по десетина пушки между някои любители и от двете страни на воюващите. Знамето тъкмо що било снето от пръта и знаменосецът се обръщал да пита Ботйова — какво да го прави, когато неприятелската тръба свирнала втори път.

— На какво ли свирят пустите му душмани? — запита ли някои от присъствующите момчета.

— На таин — отговорило едно друго момче, бивш солдатин от казашкия алай на Садък паша.

— Чакай да видя, като че правят някакво движение — казал Ботйов и се повдигнал да стане на крака.

Не бил се изправил още, както трябва, когато от югозападна страна, т. е. откъм малкия ръб камъци, пукнала пушка и той рухнал по гърба си на земята до алената шипка!...

— Войводо! — извикали присъствующите и рипнали на крака, едни се заловили за пушките си, други попълзели към страната, откъдето гръмнала фаталната пушка, трети се впуснали да вдигат своя войвода.

Храбрият и умният юнак Пера със строшеното коляно от всички най-напред съобразил какво трябва да се прави в тая страшна минута. Той се навел, турил си пръста на устните и изсъскал, дал знак да не вика и да не говори никой за трескавото нещастие, да се не научи и така падналата дружина.

А нашият герой, поетът и войводата? Как така скоро млъкна тая уста, която никога не е преставала, как тъй се успокои широкото чело, което завинаги представляваше бури и гръмове? Спял той вече тих и доволен, алена кръв вряла из смъртоносната рана и разделена на две, опасвала бялата шия, тая шия, която „никога не влизала в рабски хомот"! Ни дума, ни ума, ни поглед за последен сбогом към вярна дружина, към любима балканска природа, към рабска земя, към прелести отечествени, към жива раздяла! Ни прошка, ни завещание, ни пък някаква си тържественост и демонстрация към акта, че поет умира, че байрак пада, че драма се свършва, че епоха загинва. Ботйов се от душа разделя! Спи Ботйов, спи и природата, мирува Балканът, ни буря, ни ветрец — гора да се разлюлее, поклон да се поклони пред покойника, с гръм и трясък да поема душата, тая душа, която е толкова много красила и възпявала своето вечно жилище, тоя същия Балкан.

Ботеви четници от Силистренски окръг

В четата на Христо Ботев са участвували пет души от нашия окръг. Според Захари Стоянов, който се е опитал да пише по-подробна биография на Ботев, те са: Курти Чобанов и Илия Чобанов от село Смилец, Димо от село Ястребна, малкият Иван и Йовно от Силистренско (селата не са известни).

По-подробни данни има само за двамата братя от село Смилец — Курти и Илия Чобанови. По думите на старците от Смилец, селото е било основано от завръщащите се от Южна Бесарабия бежанци, забягнали там през време на Руско-турската война от 1828-1829 година. Основателите на селото са били 34 семейства. Едно от тези семейства покъсно дава известния род на Делибашколарите. От този род произхождат Ботевите четници Курти и Илия, синове на Янаки Божков. Освен тях той е имал още двама сина — Христо и Божко, и една дъщеря Неделя. Христо убил един турчин, но покъсно сам пада убит от турците в местността „Далнията".

Като поотраснали, двамата братя Курти и Илия са станали овчари. Поради своето непокорство и бунтарство те били мразени и преследвани от местните турци. През време на Кримската война (1853-1856 година) Курти участвува като доброволец в руската армия и геройски се сражава рамо до рамо с братята руси за свободата на своя народ. След свършването на войната той не е могъл да стои повече в родното си село. Заедно с брата си Илия забягват в град Тулча и се отдават на търговия. Тук откриват дюкян за стари оръжия, като параван за снабдяването на бунтовниците с пушки, пищови и барут. Турците подушват това. При опит за обиск на дюкяна те избягват през река Дунав в Румъния. Тук те се включват в средите на българската емиграция и продължават да се готвят за великия ден на освободителната въоръжена борба. Когато Христо Ботев започнал да сформира своята чета, Курти и Илия Чобанови са едни от първите, които са се записали в нея. Заедно с другите те слизат на брега при Козлодуй, вземат участие в сраженията с турските потери. След разбиването на четата те избягват в Румъния, а после в Сърбия. След освобождението на България двамата братя се завръщат в родното си село Смилец. Тук Курти става кръчмар, а Илия — писар в местната община. През 1885 година един ден намерили Курти умрял в своята кръчма. Малко по-късно умира и Илия.

22

Синът на София Марковна служеше в армията. Дъщеря й беше омъжена и идваше рядко от Москва. София Марковна прочете мълчаливо бележчицата от полковника, а като я прочете, плясна с ръце и се разтича, засуети, така че на Семьон му стана неудобно.

— Нищо не ми трябва — каза той. — Само да имам къде да пренощувам. Ще обядвам в столовата.

— И-и, мили, как така нищо не ти трябва? Та аз на те бе креват ще ти застеля в отделна стая. Прозорецът гледа право в градината. А градината ни... да бе дошъл пролетта... Ще си починеш, ще се наспиш... Не трябва... Какво е това не трябва? И да обядваш в столовата? Та аз какво — обяд ли не мога да сготвя? А на обяд ще ти сваря борш. Сега имам всичко в градината. Такъв борш ще стане...

Тя тичаше, приказваше и носеше възглавници одеяла, чуваше се как оправя пухения дюшек. После отиде в кухнята и с недоочистен картоф в едната ръка и с нож в другата притича оттам.

Преди обяд Симеон се разходи из градината. Ябълкови те дръвчета бяха ниски, клонести. На дъба се бяха запазили още листата, които жълтееха. Островърхите ели край оградата ясно зеленееха и от тях идваше гъст мирис на смола. Семьон ходеше от дърво на дърво, под краката му пружи нираха листа, под които не се виждаше тревата, и само на разкопаните около стеблата кръгове тъмнееше земя. Миришеше на кора, на есенна свежест. Семьон се спираше, гледаше, вдишваше този мирис и нещо забравено се надигаше в душата му.

— София Марковна...

Тя излезе на входа.

— Хубаво ли е у нас? Гледай.

— София Марковна, къде е греблото?

— Ето там — зад къщата.

— Ще събера и изгоря бокилука.

— Ах, какво приказваш? — плесна с ръце тя. — Почивай си. И без тебе ще съберем боклука и ще го изнесем.

— Нищо. Иска ми се да поработя.

Работеше се леко. От листата лъхаше на гнило. Преклоните се виждаше ясно синьото и блестящо небе. Като се умори, Семьон спря да си почине и опи райки се на греблото, погледна небето. Несвикнали, ръцете го боляха, в краката си усещаше неприятна тежест, главата му се въртеше леко, но умората беше приятна.

След обяд той събра целия боклук и го запали — димът се понесе из градината. Семьон седна на външната стълба и протегна уморените си крака. Слънцето клонеше на залез; косите му и нетоплещи лъчи падаха върху дърветата, осветявайки върховете им, и димът, издигайки се над градината, белееше и светеше и колкото по-високо се издигаше, толкова по-прозрачен ставаше и разтваряйки се, изчезваше. Има хора, които са готови да живеят така цял живот. За да имат ясен и прохладен ден, и градина с мирис на свежест и дим, и работа, и обед, и тази умора. Семьон седеше и мислеше: ето тук би могъл да живее и той — и всеки ден би пътувал на работа в Москва — не на сегашната трудна и нервна, а на проста, обикновена, и не би познавал никакви Рахими, и връщайки се, би копал в градината, и би дишал чист въздух, би си поработил своето — и сам ще си бъде господар. „И дълго ли ще издържиш така?" — запита се Семьон. И се засмя: три дни, не повече, а след това би затъгувал по своята трудна и нервна работа.

От къщи излезе София Марковна и седна до него на стъпалото.

— Я виж, колко си наработил.

Семьон се смути и нищо не отговори.

— А сега кажи каква работа имаш тука. Разбирам, че не си дошъл да почиваш. Та ето и Степанич пише: помогни...

Семьон погледна София Марковна — кръглото й лице като че ли стана по-строго и по-старо, бръчките на челото и бузите се очертаха по-рязко, това беше сякаш друга София Марковна, внимателна, стегната, строга.

— Трябва да разузная за един човек.

— Познавам мнозина тука.

— През две къщи от вас живеят Пастушенко.

София Марковна трепна и го погледна с удивление. И по това, как погледна, и по това, как се замисли за миг, сякаш решавайки нещо в себе си и недоумявайки от нещо, Семьон разбра, че София Марковна беше обезкуражена.

— Познавам Григорий Борисович Пастушенко — бавно проговори тя. — И с жена му, Ана Петровна, съм близко позната. А тяхната дъщеря, Олга, идва при мен — взима уроци. Синът им Пьотр се върна неотдавна. А откъде — виж, това не знам.

София Марковна спря, сякаш прехвърляйки отново в паметта си и тези, които назова, и това, което знаеше за тях. Недоумението й растеше: какво са могли да направят тези хора? Тя се мъчеше да си спомни поне нещо и не намираше нищо.

— Добро, трудолюбиво семейство. Григорий Борисович работи от малък в завода. Олга — в текстилната фабрика. Сега постъпи в техникум. Ана Петровна е като пружина — по цял ден шета в къщи... Пьотр — в автобазата...

— За него и трябва да разуча — каза Семьон.

— Какво?

— Къде е бил, откъде е дошъл...

— Ще опитам, Семьон Лукич — проговори неуверено тя. — Ана Петровна ме викаше днес. Ще отида и ще се върна.

София Марковна се изправи тежко и тръгна в къщи, сваляйки престилката. Излезе преоблечена, без да бърза, слезе по стъпалата, приближи до вратичката с бавни, тежки крачки и затваряйки я, се обърна към Семьон. Погледът й беше смутен, сякаш искаше да каже: виж какво става...

Слънцето слезе съвсем ниско, сянката на къщата прескочи през оградата и прозорците на отсрещната дача светеха червеникаво. Семьон изпитваше непонятно чувство — колкото повече мислеше за Пастушенко, толкова по-малко го разбираше. Днес го срещна отново. Семьон чакаше, че той ще се приближи и ще го заговори, и вече му се усмихна и тръгна насреща му, но Пастушенко се разбърза и замина, свил напрегнато рамене. Даже не се огледа. Криеше нещо, гледаше разтревожено, очаквайки нещо.

Семьон не можеше да не вярва на София Марковна, тя живееше отдавна тука. Понятно беше недоумението й. И това, че се смути и се показа виновна, също беше понятно: да живее наблизо и нищо да не забележи... Значи, Пьотр е толкова хитър, че нито веднъж не се е издал. И тази негова хитрост някак си не съответствуваше на това, което правеше сега. Той избяга изведнъж от изплашилия го човек. Постъпката му бе съшита с бели конци. Не така се държи един опитен, свикнал с тъмни дела човек... Кой е той? Какъв е той? Какво крие?

Оля смущаваше Семьон. Тази сутрин, минавайки покрай тяхната къща, Семьон я видя. Тя му кимна припряно:

— Бързам.

И усмивката й, извиняваща се, ласкава, тиха, беше като неочакван подарък.

— А вие днес няма ли да пътувате?

Семьон поклати глава:

— Не.

(Следва)

Изостаналостта трябва да се преодолее

В говедовъдните ферми на ТКЗС — с. Кайнарджа се от глеждат 550 крави. До края на годината гледачите трябва да получат от тях 1 600 тона мляко. Но досегашните резул тати показват съвсем друга, тревожна картина. За измина лите четири месеца надоеното мляко е с тридесет тона помалко. Това е далеч по-ниско от дневния график и средния млеконадой за окръга. По всичко личи, че кравефермата от това кооперативно стопан ство няма да може да изпълни и годишния си план. При това за един литър мляко са изразходвани 29 стотинки, с осем повече от предвидените.

Кои са причините за неиз пълнението на плана и висока та себестойност? На първо място младите ремонтни юници са недостатъчни. Повечето от кравите тук са на много лактации и отдавна е трябвало да бъдат подменени с висо копродуктивни. В същото вре ме слабопродуктивните крави от фермата консумират значителни количества фураж, без да могат да възвърнат неговата стойност. Всичко това довежда до повишаване на ма

Икономично, рентабилно, висококачествено

териалните разходи и поскъп ване на получената продукция.

Липсва и достатъчно количество зелен фураж. Лошото качество на приготвения сенаж и силаж също съдействува за изоставане на кравеферма та. Миналата година от продължителните валежи и не дотам доброто съхранение се нажът беше развален, а хранителните качества на силажа, приготвен при разделното прибиране на царевицата, бяха ниски. При такива условия ед ва ли може да се иска повече и по-евтина продукций. Тази година стопанското и партийното ръководство взе ха мерки за увеличаване на зеления фураж. Засети са 3 000 декара нови площи с люцерна.

Но само по този път не ще може да се преодолее неизпълнението на плана и се отстранят излишните разходи. Тряб ва да бъдат решени редица други въпроси. Необходимо е в най-скоро време да се помисли сериозно за подмладяването на стадата. В противен случай колкото и да е много и доброкачествен фуражът, пла нът за млякото няма да може да се изпълнява и себестойността на получената продукция ще продължава да бъде висока. В част от оборите изхвърлянето на тора се извършва с ленти, но в останалите гледачите продължават да чистят на ръка, което също води до увеличаване на разходите.

В ТКЗС — с. Кайнарджа се отглеждат около 200 телета за угояване. Въпросът за изпълнение плана за прираста при тях е решен успешно. До края на четиримесечието телчарите са реализирали 55 тона, с което значително преви шиха плана. Обаче себестойността е много висока. Един килограм струва на стопанст вото 1,50 лева. Това налага настоятелна работа за разкриване на причините и отстраняване им, за да може кооперативът да получава не само повече, но и по-евтина продукция.

З. СЕЛЯМЕДОВ

Радващи резултати

Достатъчен е даже само един бегъл поглед върху сведението за отчитане на ежедневната дейност в стопанствата, за да се види, че тук, в Алеково, кравефермата отчита един от високите млеконадои в окръга, че успешно се получават планираните количества мляко.

В областта на говедовъдството стопанството разполага с двайсет групи дойни крави, една сухостойна, една родилна и едно стадо телета. Разбира се, това не са малки потенциали, но в случая не количеството е решило въпроса, а системната и изпълнена с чувство за отговорност работа на доячи и специалисти и прилагането на най-важните изисквания в зоотехниката.

Особено голям дял в постигането на тези резултати се пада на доячите-първенци, не отстъпващи от завоюваните позиции. Хора като Донка Петрова, Величка Петрова, Еленка Малчева, които доят ежемесечно по около седем-осем тона мляко от своите групи, не могат да бъдат отминати без внимание. А количеството мляко, което е планувано да надоят през годината, не е никак малко — между 70-74 тона. Те обаче успяха вече да преполовят годишните си планове и по всичко личи, че успешно ще изпълнят и годишните си обещания по млеконадоя.

В кравефермата в с. Алеково най-стриктно се съблюдава изпълнението на дажбената таблица.

И тук комплексните усилия на колектива не са останали безпоследствени. Красноречив е резултатът от последния месец — трети обор например при план да надои 19 380 литра е отчел 23 856 литра краве мляко.

Съобразно постигнатите успехи се изменя и материалният стимул. При настоящия висок млеконадой средното ежемесечно възнаграждение на доячите варира между 130 и 190 лева, а доячката Донка Петрова е получила през месец април 237 лева.

Разбира се, резултатите, постигнати в кравефермата в Алеково, не бива да бъдат предел. Примерът на първенците, системната племенна работа и съблюденията на най-новите изисквания на зоотехниката неминуемо ще донесат още по-голяма известност на алековските доячи.

Р. МИХАЙЛОВ

ТРУДОВО-ПРАВНА КОНСУЛТАЦИЯ

ВЪПРОС: Имат ли право на месечни добавки за деца и в какъв размер следната категория магазинери: а) който е назначен на половин щатна длъжност и работи на ден четири часа, а има две деца под 16-годишна възраст; б) който работи през целия месец, но не може да си изпълни плана по стокооборота и получава в намален размер основната си заплата; в) който рабо ти през целия месец, но е приет на работа по 27 Постановление на МС.

ЗАПИТВА: Административно то ръководство на селкоопа в с. Белица.

ОТГОВОР: Лицата, които са назначени на половин щат на длъжност и са получавали полагащото се за половин ден трудово възнаграждение, имат право на месечни добавки за деца в пълен размер. При вашия случай за две деца следва да изплатите добавки в размер на 20 лева.

Когато един магазинер през даден месец не си изпълни плана по стокооборота и му се намали основната заплата, но по лучи не по-малко от половината на същата, следва да получи месечните добавки за деца в пълен размер. Когато е получено възнаграждение помалко от полагащото се за половин работен ден, броят на дните, за които следва да се изплатят месечните добавки за деца, се намира, като изработеното възнаграждение през месеца се раздели на тарифната или основната заплата за половин работен ден.

С Постановление № 27 на МС от 1964 г. се разреши търговските предприятия и организации да приемат на работа нещатни пласьори в разносната, сергийната и абонамент ната търговия. За такива пласьори могат да бъдат привлечени и пенсионери, които имат право да получават и пълния размер на пенсията си освен комисионното си възнаграждение. Такива пенсионери не подлежат на задължително об ществено осигуряване и отработеното време не им се зачита за трудов стаж. От това следва да се разбира, че същата категория пенсионери нямат право на месечни добавки за деца.

СПРАВКА: Т. 20, ал. VI от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта (ДВ бр. 30 от 1968 г.).

Т. 13 от група „Б" на таблицата за месечното трудово възнаграждение на работниците и служителите, които нямат определено трудово възнаграждение (ДВ бр. 66 от 1967 г.) и 27 ПМС от 1964 г.

ВЪПРОС: Боледувах близо половин година, за което време получавах и съответното парично обезщетение. За същото вре ме не ми беше изплатено допълнително възнаграждение от 5 лева съгласно 63-то Постановление на МС. Имам ли право на това възнаграждение, когато се намирам в отпуск по болест!

ЗАПИТВА: Веса Иванова Колева от с. Попина.

ОТГОВОР: Когато работни кът или служителят се нами ра в отпуск поради временна нетрудоспособност, за което време получава парично обез щетение, следва да получава и допълнителното възнаграждение от 5 лева, което се дава на основание т. 11 от 63-то Постановление на МС от 1968 г.

СПРАВКА: Т. 6 от писмо № III—151 от 13. I. 1968 г. на Министерството на финансите.

ВЪПРОС: На 9 февруари 1971 г. вторият ми син навърши 16 години, но продължи да учи. Предприятието отказва да ми из плаща месечни добавки в размер на 15 лева. В закона е казано, че когато децата са навършили 16 години, но учат, имат право на месечни добавки. Правилно ли ми отказват изпла щането им!

ЗАПИТВА: Димитър Александров Змеев, пазач при „Зърнени храни" — Тутракан.

ОТОВОР: Месечните добав ки се изплащат до навършване 16-годишна възраст на де цата независимо от това дали са учащи или не. Предприяти ето правилно е отказало изпла щането на месечните добавки за детето, което е навършило 16 години.

В окръжно № I—3 за изпла щане на месечните добавки е казано, че доведените и заварени деца над 16-годишна възраст, ако са учащи, следва да се включат в поредността на децата в семейството за определяне размера на добавки те за останалите деца под 16-годишна възраст.

СПРАВКА: Т. 19 от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта (ДВ бр. 30 от 1968 г.).

Т. 4, ал. XI от окръжно № I—3 на ЦСПС (ДВ бр. 32 от 1969 г.).

Николай КРУМОВ,
началник отдел ДОО

Бързото и качествено разсаждане на тютюна е гаранция за получаване на високи добиви. Затова кооператорите от ТКЗС — с. Главиница бързат в срок да приключат и с тази задача. Дневно те разсаждат по 120 декара.
НА СНИМКАТА: Звеноводката Ганка Димова и главният агроном на стопанството проверяват засадените площи.

Задачите се изпълняват навреме

Първото пръскане на 1 050 декара лозя на плод е вече завършено. Механизаторите Петър Порумбачанов и Георги Ергеледжиев напръскаха с пероцин над 740 декара. В съревнование са и петте лозарски звена. Но с най-добра трудова дисциплина и организация се отличи звеното на Мария Капинчева.

В ТКЗС — Тутракан завърши и разсаждането на тютюна. По-голямата част от него се изврши механизирано — с разсадопосадъчни машини. Хората от звеното на Сюлейман Фучеджиев работеха старателно. Мара Колева, Ангелина Иванова, Румяна Костова, Ремзия Салиева, механизаторът Андрей Капинчев са за пример на своите другари. Всички те се ръководеха от един стремеж — качествено и навреме да завършат разсаждането на тютюневата култура.

Живко ТРУШЕВ

Новости техника новости

НА КАРТОФИТЕ Е НЕОБХОДИМ ХРОМ

Картофите са непретенциозна култура и се задоволяват с мал ко количество торове. Обаче доктор Бертран, сътрудник в Пастьоровския институт в Париж, установил, че добавянето на 20 грама хром към обикнове ните торове повишава реколтата от картофите до 45 тона от един хектар. Рекорден урожай от 46,5 тона от хектар (42 процента прираст) се получава, ако съдържанието на хрома в почва та съставлява 40 грама на хектар. Но Бертран предупреждава: излишното съдържание на хром в почвата предизвиква и обратен ефект — реколтата мо же рязко да спадне.

ЗА ДА НЕ ПРОКИСВА МЛЯКОТО

От специалистите е разработе на нова технология за стерилизиране на млякото. Тя се прила га вече в много страни на света. Млякото се превръща на прах и в същия момент се нагря ва до температурата на нагрята та пара. Бактериите моментално загиват. След това млякото се охлажда и, спазвайки абсолютни стерилни условия, се нали ва в картонени опаковки. Стерилизираното по такъв начин мля ко не изменя своя вкус. Някол ко месеца то може да не прокисва дори без да е в хладилник.

НОВО СВОЙСТВО НА АСПИРИНА

Тромбоцитите са малки кръвни пластинки, които имат мно го неприятно свойство — лесно се слепват една с друга. Дос татъчно е да се запуши един от нашите кръвоносни съдове и в него веднага се образува тромб. Медиците от дълго време търсят начин за борба със слепването на тромбоцитите. Съвсем наскоро било открито, че обикновеният аспирин пречи на тромбоцитите да се слепват.

КЮФТЕТА ОТ ВЪЛНА

Вълната на животните почти стопроцентово се състои от белтъчини. Възможно е в бъдеще това да стане източник за храна.

Новозеландски учени вече са изнамерили начин за хими ческо превръщане на вълната в хранителни белтъчни влакна. Но засега с тези влакна се хра нят само мишки, подложени на експеримент.

МЛЯКОТО НА СИВИЯ КИТ

Маслеността на хубавото кра ве мляко не надвишава 3-4 про цента. Млякото с по-голяма мас леност е прието да се нарича сметана, която в повечето случаи се получава в млечните заводи. А някои диви животни про извеждат направо сметана вмес то мляко. Например млякото на антилопата гну има масленост от 7,3 до 10,1 процента. Мляко то на слоницата е още по-маз но — 9,3 процента, но истинска сметана дават самките на делфините — от 18 до 32 процен та масленост. И все пак рекордът принадлежи на сивия калифорнийски кит — 53 процента.

КК „Нектар" пред лятната кампания

Своеобразен е механизмът на производствената дейност на Кон сервния комбинат „Нектар". Подобно на годишните времена се редуват: малка кампания — грахова, ягодова и черешова; лятна кампания — кайсиева, доматена и прасковена; зимна кампания и мъртъв сезон през пролетта, когато се извършва подготовката на технологичните линии.

Традиционната подготовка за лятната кампания се характеризира с висок темп на основния ремонт под ръководството на главния механик инж. К. Малчев. В края на миналата година се прие план-график по ремонта, който се разпредели по работни групи. По същото време се приеха и организационно-техническите мероприятия, в които залегнаха: направа на нови машини и съоръжения и други подготвителни дейности. Одобрен бе и тематичният план по рационализаторските предложения, който допълва високите технически и технологически изисквания. На тази база бе обявено социалистическото съревнова ние между техническите колективи за срочно и качествено изпълнение на всички технически проблеми. Извън това на всеки комунист, участвуващ в ремонта, бяха поставени специални поръчения, които отчетоха в деня на откриването на Десетия конгрес. Във връзка с прегледа по работа та на партийните групи в чест на историческия партиен форум на първо място бе класирана партийната група при вакуумния цех с отговорник Георги Антонов, който бе награден от ГК на БКП с екскурзия до Румъния за добра организационна и политическа работа. Техническият колектив при вакуумния цех също спечели съревнованието по административна и профсъюзна линия. Той се класира на първо място и получи парична награда от 120 лева. Отличиха се много техници в ремонта: Стефан Мирчев, Васил Лазаров и Стоян Христов от стерилния цех и др.

Обезпечаването на предприятието със суровини се извършва посредством договорната система със стопанствата-производители. Предвид неблагоприятните климатични условия наличната суровина в окръга за лятната кампания не може да покрие плановите изисквания. Компенсация за изпълнение на плановото задание ще се извърши с допълнително производство през този период на зрял фасул в кутии от половин кг, чийто пласмент е подсигурен от ДСО „Булгарплод" — София.

Колективът на комбината е готов да посрещне лятната кампания и ще се бори достойно за изпълнение и преизпълнение на плана.

София СИМЕОНОВА

ОНС — Окръжна държавна инспекция по труда, Окръжна школа за професионална подготовка на кадри — Силистра

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание 366-то Разпореждане от 30. IX. 1969 г. на Комитета за стопанска координация при Министерския съвет, за професионална подготовка на младежи и девойки се организират следните курсове:

ЗА ТЪКАЧКИ — един курс от 30 човека (жени) с основно образование към ПК „Текстил" — Силистра със срок на обучение 4 месеца.

ЗА ГОТВАЧИ — един курс от 30 човека (мъже и жени) с основно образование към ГТП „Здрава храна" — Силистра със срок на обучение 3 месеца.

ЗА СЕРВИТЬОРИ — един курс от 30 човека (мъже и жени) с основно и средно образование към Икономическия техникум — Силистра със срок на обучение 3 месеца.

ЗА КРАНИСТИ — един курс от 30 човека (мъже и жени) с основно образование към Техникума по механотехника — Силистра със срок на обучение 3 месеца.

ЗА ОГНЯРИ — един курс от 36 човека (мъже) с основно образование към Техникума по механотехника — Силистра със срок на обучение 45 дни.

ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛСКИ КАДРИ В ЦЕХА ПО ФИНА КЕРАМИКА — към ПК „Камъшит" — Силистра — два курса по 30 човека (мъже и жени) с основно образование със срок на обучение 4 месеца.

ЗА СТРУГАРО-ФРЕЗИСТИ — два курса по 35 човека (мъже) с основно образование към СПТУ по машиностроене „Д. Ганев" — Силистра със срок на обучение 3 месеца.

ЗА МАШИНОПИСКИ — един курс от 22 човека (жени) със средно образование към Икономически техникум — Силистра със срок на обучение 4.5 месеца.

ЗА ТЕКСТИЛНИ ТЕХНИЦИ — специалност „Технология и поддържане на предачна техника"—20 човека (мъже) със средно образование, които ще бъдат изпратени през септември 1971 год. в Техникума по текстил в гр. Враца — срок на обучение 18 месеца.

Необходимите документи за постъпване в курсовете: молба, автобиография, медицинско удостоверение и свидетелство за образование се подават до директора на школата към Окръжна държавна инспекция по труда при ОНС — Силистра (стая 66).

Набират се кандидати от гр. Силистра и окръга на възраст от 15 до 30 год., които не продължават образованието си и не работят.

На курсистите се осигуряват: безплат на храна, квартирни пари и работно облекло. В зависимост от семейното положение и от специалността се изплащат ежемесечно стипендии от 10 до 50 лв.

Завършилите успешно курсовете се устройват на работа по договор.

За подробности и справки се отнасяйте до ОНС, тел. 39-42, вътр. 354.

ЗАБЕЛЕЖКА: Срокът за подаване на документи за курсовете по фина керамика, тъкачки и готвачи е 12 юни 1971 год. Приемат се документи и за останалите курсове, които ще бъдат организирани от септември т. г.

Всяка професия е хубава, когато я обичаш

Може би ще кажете, че човек, щом обича професията си, не може да се раздели с нея. Но по някога това се случва. Емин Ахмедов дълги години беше звеновод в с. Преславци. Големи успехи пожъна неговото звено. Постигнатото го насърчи към още по-високи дела. И успехите се нареждаха един след друг. Емин бе награден със сребърен орден „Червено знаме на труда", получи значка за трудово отличие, изпратен бе във великата страна на Ленин — Съветския съюз. Като се завърна, с голямо въодушевление разказваше на съселяните си за необятната й красота, за мъжеството, за трудовия героизъм на съветските хора.

— Никога не съм мислил, че ще посетя други държави — сподели Емин. — На времето родителите ни напускали селото и отивали до вътрешността на Добруджа, за да препечелят нещо. Всяка година от Гергьовден до Димитровден чиракували на чорбаджиите. А сега трудолюбивият е на почит и уважение — продължи комунистът.

Емин харесваше полската работа. Като звеновод работеше с голямо желание. Правеше всичко възможно, за да изведе звеното си на първо място не само в селото, но в целия район на стопанството. И той постигаше желаното. Но след деветгодишен труд на полето Емин трябваше да се премести на работа в животновъдството. Фермата се нуждаеше от работливи хора. Ръководителите вярваха в Емин. Дове ряваха му се. Знаеха, че ще преодолее всички трудности. Той се отзова на партийното поръчение и стана животновъд.

С първите работни дни във фермата дойдоха и първите трудности. Трудно му беше доенето. Не можеше да спи от болки в ръцете си. Минаха седмици, месеци... Въпреки трудностите Емин не се оплакваше никому. Сутрин най-рано идваше на работа и вечер си отиваше най-късно. С голямо старание се грижеше за животните. Редовно ги хранеше, поеше. Особено голямо внимание обръщаше на хигиената във фермата. Неговият обор и поверените му крави бяха най-чисти. И плодовете на упоритя труд на младия комунист не закъсняха. Още първата година той се нареди на едно от челните места сред колегите си. Удържа на думата си. Преди три години за постигнатите си високи успехи Емин бе награден с екскурзия до Югославия — Чехословакия — Унгария. По случай двадесет и пет годишнината от социалистическата революция у нас той е награден и с юбилейна значка. А миналата година се нареди на челно място в цялото кооперативно стопанство на с. Стефан Караджа. За първото четиримесечие на тази година Емин пак е на първо място в района. Надоил е 8 тона мляко над плана.

...И днес Емин най-рано беше дошъл във фермата. Заварихме го като чисти обора. След мляко започна да дои кравите. От седем години насам много неща бяха се променили в кравефермата на с. Преславци. Ръчното доене бе заменено с агрегати. Сега един дояч се грижи за повече животни. Тука вече и хората са по-задружни. Те редовно преизпълняват плана за млеконадоя.

— Девет години работих в полевъдството, седем години изминаха и тук сред животните. Питахте ме дали съм доволен от работата си във фермата. Тук дойдох с партийно поръчение само за няколко години. Ако желаех, можех да се се върна отново в полевъдството. Но и тук работата ми хареса.

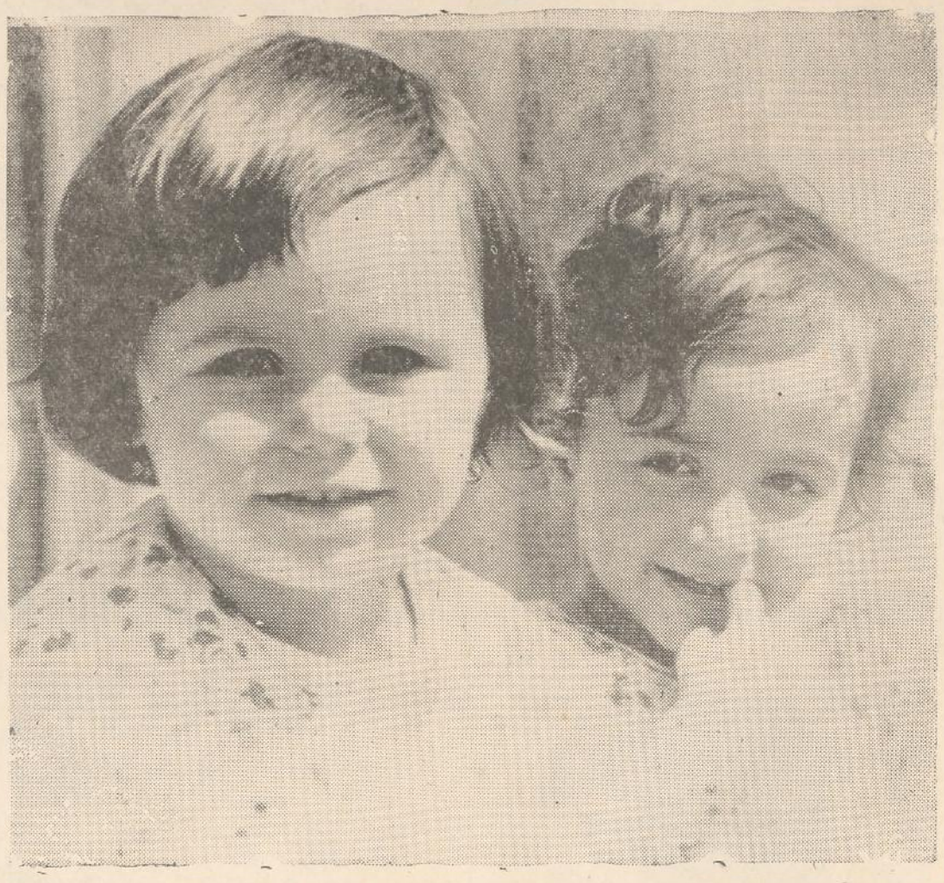
Емин старателно масажираше вимето на всяка крава и след това слагаше доилните апарати, същевременно продължаваше да разговаря с нас. Много неща ни каза той и за себе си, и за другарите си. Споделя, че най-радостен се чувствувал и най-много се вълнувал, когато бил приет в редовете на партията. След получаването на партийната книжка за работил с още по-голяма жар. Не минава празник, без да бъде награден Емин. На първомайския празник той отново получи награда.

Заможно живеят днес синовете и дъщерите на някогашните ратаи. Заможно живее и Емин. Щастливи са дъщерите му Юсмюгюл, Хюсние, Наргис и Бахтишен, че са родени през годините на народната власт. Те сега се учат и се възпитават в социалистически дух, израстват като бъдещи строители на комунизма. Сега единственото желание на Емин е да даде образование на четирите си дъщери. И той ще постигне желаното.

Зия ИСМАИЛОВ

1 ЮНИ – МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ДЕЦАТА

Нашето бъдеще

Този ден цялото прогресивно човечество е отредило на тях — децата!

На вечната надежда на живота, на най-скъпото, на най-голямото богатство. С мисълта за утрешния ден един глас, като майчин силен и зовящ, се изди га над цялата планета в защита на тяхното щастие и безгрижни дни.

Този ден за тях ще бъде праз ник. Ще бъде празник за наши те деца, когато в ранното утро една топла и силна ръка ги по-веде към светлите помещения на детските градини и яслите. Защото редом до тях ще върви една грижа, грижата на цялата родина, един неотклонен поглед, погледът на цялата обще ственост. За да не познаят нико га глада, сиротата и мизерията; за да ги сгрява топлотата на май чината ласка и слънцето на живота ни — свободен и градивен.

Всичко, което творим сега, е за тях!

Когато мислим за бъдещето, мислим за тях!

За децата на социалистическа България!

Те ще бъдат нейните утрешни строители: инженерите и лекари те, агрономите и учените. За тях създаваме детските площадки, за тях гарантираме безплатна храна и безплатни лекарства. Няма всичко би могло да се из брои. То е толкова много, то е навсякъде.

Празник като всички дни, в които те срещат изгрева под свободното небе на България.

В много страни на света, за милиони деца, празникът няма да настъпи. Защото ще ги събуди мисълта за вечния недоимък. За щото ще ги удавят в кръв куршумите. Защото бомби ще разрушават домовете и училищата им. Този ден е посветен и на тях. Те имат защитата на милиони гласове — гладните деца на Бразилия, покосяваните от боле стите деца на Пакистан, невинни те деца на Виетнам. Те са невинни, но страдат от първия ден на своето съществуване. Те имат правото да бъдат щастли ви, да могат да четат и пишат, да виждат бъдещето като един изгрев, действителен и близък, без расова дискриминация и безправие. За тях се издига гласът на милиони майки и бащи, на човечеството, на което са скъпи най-нежните създания на живота.

1 юни — денят, с който свързваме най-чистите си мисли. Мислите за нашата надежда и нашите мечти. Мислите за бъдещето!

МУЗИКАЛЕН ПРАЗНИК

Истински музикален празник за силистренската общественост бе концертът на вокалната студия към Образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра, посветен на Десетия партиен конгрес. Младият състав и неговият вокален педагог Елена Кустева демонстрираха своите постижения в една добре подбрана програма, която започваше с любимите песни на Г. Димитров и Д. Благоев — „Ален мак“ и „Са мотна лодка“. В програмата на концерта фигурираха произведения на изтъкнати български компози тори — Д. Христов, Г. З. Черкин, М. Големинов, П. Владигеров, както и арии из опери и оперети.

Може смело да се твърди, че ценителите на вокалното пеене забелязаха ясно изразения скок в развитието на изпълнителите от вокалната студия, което несъмнено се дължи на сериозната работа на педагога върху гласо вата постановка и техниката. Радват постиженията на Т. Чапкънова, Д. Иовчева, И. Чолаков, Ш. Рахимов, Г. Недялков. Особено майсторство личеше в изпълнението на Л. Кузманова — ария на Адела из оперетата „При лепът“ на Щраус; А. Кузиян — ария на Кончак из операта „Княз Игор“ на Бородин и др. Гласовете са придобили по-здрава и широка звучност, стабилност и здрави височини. Зад тази успешна продукция личи упорита, прецизна и ентусиазирана работа. За отличното представяне на вокалната студия спомогна и акомпаниментът на Л. Стринска.

Силистра е град с богати традиции в областта на певческото изкуство. И младата още вокал на студия несъмнено ще успее да се утвърди като колектив, кой то с изкуството си ще съдейству ва за издигане музикалната кул тура на града.

(СТ)

НОВИ КНИГИ

Издателство „Народна култура“ е пуснало по книжарниците новата книга от поредицата на библиотека „Световна класика“ — „Одисея“ на Омир.

Романът на Ерве Базен „Семейство Рьозо“ също е вече по витрините на книжарниците. С него вото отпечатване издателство „Народна култура“ прави чудесен подарък на любителите на интересното четиво у нас.

Излязла е от печат и е достав на по книжарниците книгата на Н. Николов и В. Харалампиев „Епоха на велики астрономически открития“.

Окръжни празници на художествената самодейност

Какво показаха танцовите колективи

Със своята красота и емоционално въздействие танцовите колективи предизвикаха бурни аплодисменти у зрителите.

Те изпълниха танците в техния фолклорен вид. Някои от ръководителите са разработили народните танци и обичаи, с танцувални и изразни средства са отразили моменти от бита и обичаите на добруджанеца.

Танцовият колектив на Ансамбъла за добруджански песни и танци с ръководител Стоил Енчев правдиво е претворил добруджански засевки. С ясен хореографски текст, с логически преходи и вярно чувство изпълнителите преминаваха от картина в картина, а солистите изграждаха правдиви образи, отговарящи на действителността. С много умение, с чувство за сценична мярка, с търсене на нови, неповтарящи се композиционни форми, със спазен стил и характер бяха изпълнени танците „Ръченик“, „Добруджанска празнична сюита“ и „Боалийски танц“.

Във вярна интерпретация колективът при ДАТ — Силистра изпълни „Данец“ и „Мъжки ръченик“.

Добро впечатление остави и колективът при читалище „Кирил и Методий“ — Силистра с ръководител Чаню Куртев. Колективът ще спечели, ако потърси вярна пространствена композиция и използува възможността на сцената.

Колективът при завод „Оргтехника“ има възможности. Младежите и девойките играят добре „Данец“ и „Опас“, но е необходимо да се потърси повече правдивост, непринуденост, отбягване на статичността и градиране в развитието на танците.

Като пеперуди в градина се носят младите текстилки в пролетния танц, композиция на Тошко Кючуков. И ако младите танцьорки играят по-непринудено и с по-голям финес, ще задоволят още повече нарасналите изисквания на зрителите, ще представят по-добре колектива при промкомбинат „Текстил“.

Приятна изненада за любителите на хората и танците е детският колектив при Дома на културата при ОСПС. Непринудено, с вярно чувство, заразяващо, момичетата изпълниха популярния танц „Данец“, а момчетата „Ръченик“. С настроение се играят хората „Опас“ и „Пайдушко“. Ръководителят на колектива правилно е развил композицията на танците, съобразно с възможностите на децата. Включеният детски танц с въженца, композиция на Петър Григоров, беше изпълнен с добро художествено майсторство.

Танцовият състав при Дома на културата в Дулово, с ръководител Петър Славов, изпълни „Добруджанска сюита“. Композицията е добра, но протича доста равно и нетинско художествено изпълнение беше само финалният танц „Ръка“.

Разнообразие в репертоара внесе младежкият танцов състав при народното читалище в Тутракан, с ръководител на колектива Ванко Валянов. Макар и още сурови, танците „Дайчово хоро“, по Рени Стефанова, и смесен „Добруджански танц“, по Петър Захариев, бяха играни с желание и топлота. Младият състав е с възможности и перспектива за развитие.

Един от най-ярките изпълнители на добруджански танци е колективът при народното читалище в кв. Калипетрово. Ръководителят на самодейците Стойю Димитров и хореографът Харалампи Димов са изградили танците „Опас“ и „Ръченик“ с ясен хореографски текст, със свое начало, развитие и кулминация. Изпълнителите играха с много настроение и заслужено предизвикаха възторзите на хилядите зрители.

Добре беше използуван големият подиум, на който на широк фронт и с майсторство танцуваха самодейците от колектива при народното читалище в с. Стефан Караджа. Под ръководството на Иван Георгиев бяха изпълнени „Пайдушко хоро“ и „Ръченик“.

Макар и малочислен, танцовият състав при читалището в с. Малък Преславец вярно изпълни фолклорните хора „Опас“, „Пайдушко хоро“, „Сборенка“ и „Ръченик“.

Трябва да отбележа и добрата танцувална изява на колективите от селата Иширково, Бабук, Алеково, Ситово. В тях играят предимно младежи.

Наред с постиженията не може да не се отбележат и някои допуснати слабости. Репертоарът е еднообразен и се повтаря при всички колективи, слабо са застъпени тематичните танци и най-вече танците със съвременна тематика, камерните танци, танците на СССР и други народи, които могат да намерят приложение в утвърдените и други колективи.

Тревожно е, че много от танците дерайлират от истинския добруджански стил и характер. Музикалният съпровод често е монотонен и една мелодия се повтаря безкрайно или не се използува богатството на добруджанския музикален фолклор.

Макар и нови, в националните носии на колективите са допуснати извращения, лоши стилизации, изработване на къси носии, с неподходящи цветове.

Би трябвало да се пресече и допускането на плагиатство, комплектуването на танци с от къси от различни танцови композиции. Авторските танци винаги трябва да се обявяват.

Прави впечатление, че организаторите на празниците в Силистра са подходили с голямо разбиране и спектаклите минаха гладко, като оставиха добри впечатления у зрителите.

Вярвам, че самодейците и занапред ще се учат от опита на старите танцьори на стил и характер, ще танцуват вдъхновено и ще жънат все по-големи успехи.

з. а. Христо ЦОНЕВ,
хореограф

Танцовият колектив на с. Ситово

Прочули се, зачули...

В НЕДЕЛЯ В ТУТРАКАН СЕ ПРОВЕДЕ ОКРЪЖНИЯТ СЪБОР НА НАРОДНОТО ТВОРЧЕСТВО

Големият брой колективи и индивидуални изпълнители посветиха своето творчество на историческия Десети конгрес на партията и 80-годишнината от нейното създаване.

Съборът бе една от цело купните прояви, които си поставят за цел не само да популяризират безсмъртното творчество на народа, но и да го съхранят за настоящето и бъдещето в неговия самороден чист вид за поколенията. Защото фолклорът винаги е носил неугасимата искра на родолюбието, жаждата за свобода и социална справедливост, най-силните черти на българския дух. И нима бихме могли да си представим, че утре всичко това може да ни липсва: „Добруджанският ръченик“, песните на Стохълмието, любовните мелодии на Родопите, мъжествените танци на Пирин, неописуемото богатство на костюмите. Една неоценима съкровищница, един непресъхващ извор на човешка гордост и красота. Той трябва да съществува, за да извисява погледа, за да обичаме тази земя, която го е създала. И народа — твореца и носителя на онова, което е отразило неговите радости и тъги.

Българинът, както всяка пролет, е засявал нивите, как то всяко лято е прибирал клас овете, така е изпитвал и потребността да пее, да танцува. Така е било в миналото, така беше и на събора, състоял се в неделя в салона на тутракан ското читалище. На сцената един след друг се редуваха колектив след колектив, изпълнител след изпълнител. Пъстър низ от танци и песни, толкова различни и толкова близки, защото са български. На сцената излизаха хората на златна Добруджа със свои те гъдулки и кавали, със своя та обич към фолклора. Тя характеризираше изпълнението и на най-възрастните, и на най-младите. От 70-годишния дядо Велико Великов от Малък Преславец, който още не може да се раздели с кавала си, до най-малките танцьори на Тутракан и гъдуларчетата на Гарван, сякаш наследили най-хубавото от традициите на калипетровските танцьори и кайнарджанските инструменталисти. Прозвучаваха песни с по-стари и по-съвременни мотиви, защото народът винаги е творил, винаги е отразявал в своето творчество времето и събитията, които са разтърсвали неговия живот: робството, войните, личните драми. Многообразие, което може да създаде народът в лицето на най-талантливите си творци и изпълнители. Съборът дойде и ни срещна с някои от тях — тези, които са запазили любовта си към песента и танца, които са я превърнали в свой верен спътник. Сякаш много верни на себе си бяха изпълнителките от малкото село Поляна — със своите пъстри и богати носии, със своите песни, предадени им от по-старите поколения. Със своя отсенка бяха изявите на утвърдени вече самодейни колективи, където интерпретацията е пречупена през по-съвременна светлина, но пак в духа на добруджанския фолклор.

Съборът ще даде немалко материал в ръцете на специалистите, за да се преосмисли, преоцени и систематизира всичко, което видяхме на сцената. Най-хубавото, най-трайното трябва да остане, да се запази, за да се множи богатството, поверено в наши ръце.

Компетентно жури прецени представянето на участниците в събора. Изявилите се от тях в най-добра светлина ще представят нашия окръг на Втория национален събор на народното творчество в Копривщица (пълен списък на състава им ще поместим в един от следващите броеве). Вярваме, че там те ще отнесат със себе си най-типичното за добруджанския фолклор и достойно ще защитят славата, която си е извоювал.

С. ИВАНОВ

Грижи за пионерите

ПОДГОТОВКА ЗА ЛЕТНИЯ ОТДИХ НА УЧАЩИТЕ СЕ

Учебната година е към края си. Лятото е заляло със слънце земята и вече кани за почивка. Пионерските лагери навсякъде в страната са готови да посрещнат децата, да им предложат свежия въздух на горите си, ласката на топлите си плажове. В тях пионерите ще отдъхнат от напрегнатото училищно ежедневие, ще съберат сили и енергия, ще се подготвят за новата учебна година.

Ще почиват в пионерски лагери и малките ученици от Ножарево. След десетина дни първата смяна на лагер Кранево — 2 ще ги приеме около лагерните си огньове. Други ще заминат за Бяла, за Априлово, за Станчов хан, за Крапец. А онези, които останат в село, ще организират летни трудови бригади, за да бъдат в помощ на ТКЗС, да почиват активно. И новата учебна година ще съберe в класните стаи пионерите от Ножарево бодри и здрави.

Ахмед ДЕМИРОВ

На синия екран

ВТОРНИК, 1. VI

10.10 Новини, 10.15 За най-малките, 10.40 ТТ: „Светът от майка е роден“, 11.30 Лауреати на международни конкурси: „Е. Нестеренко“, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За пионерите, 19.25 За селската младеж, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 Тържествен митинг-заря, 21.00 По света и у нас, 21.20 „Един завет“ — документален филм, 21.55 „Стихове, които обичам“, 22.10 „Ваканция на село“ — киноновела, 22.35 Новини.

СРЯДА, 2. VI

8.35 Новини, 8.40 За красиво и хармонично тяло, 8.45 За Народната армия, 9.30 За учениците, 10.20 „Добър ден“ — документален филм, 10.40 „Среща с мълчаливия подвиг“ — репортаж, 11.20 В света на животните, 11.45 За домакинята, 12.00 Информационен дневник, 17.30 За учениците, 18.20 Реклами, 18.30 Новини, 18.40 За децата, 19.05 За пионерите: „Хубава си, татковино“, 19.25 Хайдушки народни песни, 19.40 „Антон Попов“ — докум. филм. 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Птици и хрътки“ — български игрален филм, 21.50 Ботеви песни, 22.00 „Островът“ — филм за остров „Болшевик“, 22.30 Новини.

ЧЕТВЪРТЪК, 3. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За учениците, 11.20 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 12.30 „Тукту“, 12.45 „Автомобилът през обектив“, 18.00 За пионерите: „Барабанче“, 18.30 Новини. 18.40 Реклами, 18.50 „Семена в браздите“, 19.20 Пред Втория национален събор на народното творчество в Копривщица, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Българската телевизия предава за Интервизията: „Златният Орфей“, 22.00 Документален филм, 22.15 Рецитал от фестивала „Златният Орфей“.

СПОРТ

Баскетбол

Зарадваха ни с победи

Поредните кръгове за първенство на „Б“ РБГ за жени и мъже събраха в неделя в залата на гимназията любителите на баскетбола, за да наблюдават мачовете между отборите на „Локомотив“ — Горна Оряховица и „Раковски“ — Калипетрово — жени и мъжете на „Ангел Кънчев“ — Трявна и „Доростол“ — Силистра.

Първи на терена излязоха женските състави. В началните минути гостенките от Горна Оряховица се показаха като бояк отбор и продължително време имаше равенство в резултата. Причина за това бе и слабата игра на момичетата от Калипетрово. Втората част започна с една офанзива на нашите представителки. Мерникът бе оправен. Контраатаката ста на основа на нашата игра. И резултатът не закъсня. Разликата веднага о т с к о ч и. В тези минути състезателките на „Раковски“ се показаха като добър и мобилизиран отбор. Над всички с полезната си игра изпъкнаха Радка Атанасова и Жека Иванова. Крайният резултат 52:42 отговаря напълно на възможностите на нашите баскетболистки.

Очакваната с интерес среща между ведущите във временното класиране отбори на Трявна и Силистра задоволи само с емоциите, които създаде при постоянната промяна в резултата.

Първоначално в нашите редици не всичко бе в ред. Само Стоев се отличаваше като най-добър в отбора. Неде в се губеше някъде в сянката на соловите прояви и с това не бе много полезен. Останалите състезатели също в тези минути не бяха на висота. Времето течеше, а доростолци все още не можеха да вземат връх над противника си. Главна причина за това бе, че те подцениха противника и недостатъчно мобилизираха своите сили. Второто полувреме беше малко по-различно. Силистренските баскетболисти проявиха по-голям жар и амбиция и промениха резултата. Но в това време зачестиха и личните нарушения на нашите състезатели. А като се имаше предвид, че в този мач поради контузия не взе участие и Илия Неделчев, то треньорът Дренчев разполагаше със съвсем ограничен брой играчи. Крайният резултат 53:49 дойде да извести поредната победа на отбора на „Доростол“ и да покаже, че той има сили да се бори за третото място.

И пред двата наши представителни отбора предстоят тежки и отговорни срещи за първенството. Необходима е пълна мобилизация на силите, за да се затвърдят завоюваните позиции.

Ангел КАЛИНОВ

От Видин до Силистра

В неделя в Силистра завърши организираният от Централната планинска школа в Мальовица национален семинар за подготовката на младши инструктори по воден туризъм. Теоретичната част от семинара се проведе във Видин. Задълбочено и сериозно бяха разгледани всички въпроси, които щяха да ползуват младите инструктори в тяхната по-нататъшна дейност. За придобиване на практически навици участниците в семинара потеглиха на осем дневен поход до Силистра. Пътуваха с двуместни туристически каяци. На нашите представители се наложи да проявят всичкото умение на жители на крайдунавска провинция, за да дадат пример на останалите в трудните условия, при които се проведе водният поход. Лошото време и проливните дъждове изискваха издръжливост и майсторство. Но всички успяха да преодолеят трудностите и сутринта в неделя пристигнаха в Силистра. На проведения след обяд изпит всички бъдещи инструктори постигнаха отлични резултати.

Ст. МИХАЙЛОВ

Момент от неотдавнашната футболна среща между отборите на „Доростол“ — Силистра и „Чавдар“ — Троян.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 56 (1832) | Силистра, четвъртък, 3 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

Всенародна признателност към падналите за свободата

2 юни — ден памет, ден символ, ден съвест на българския народ. В него нашата светла и свободна страна събира цялата си обич и безпределна признателност, тя се извисява — непостижима и вечна — в клетвената тишина пред братските могили на падналите за свободата хиляди знайни и незнайни народни герои. Подвигът продължава! И във възторжените очи на пионерите, и в суровите и строги лица на юношите, и в силните работнически ръце, издигнали лика на легендарния Ботев като символ на своята вярност към безсмъртната идея на свободата. В този ден България е едно сърце, една воля, една цел. Това поколение, което стои на к о л е н е в този велик миг, осъществява мечтите и заветите на падналите.

СИЛИСТРА

С голяма тържественост силистренци посрещнаха деня на Ботев и загиналите в борбата против османското иго, капитализма и фашизма и в Отечествената война. В навечерието на празника хиляди трудещи се стекоха на митинга на централния площад в града. На трибуната заеха места кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, инспекторът на ЦК на БКП Крум Гроздanов, секретарите на ОК на БКП Калин Димитров, Станчо Николов, Яким Петков, членовете на бюрото на ОК на БКП Иван Русанов и Вельо Максимов, председателят на ОК на БПФК Асен Чапкънов, председателят на ОР на БЗНС Александър Чолаков, активни борци, общественици.

С кратко слово за значението на 2 юни в нашата история първият секретар на ГК на БКП Иван Русанов откри митинга. Вълнуващо и прочувствено говори за борбата и делото на българските и добруджански революционери председателят на окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП Игнат Димитров. В своя доклад той подчерта, че няма по-голямо признание за подвига на героите от построяването на развитото социалистическо общество, от нашата вярност към принципите на марксизма-ленинизма.

Прозвучаха фанфарни сигнали. На тържествената проверка прозвучаха близки и скъпи до сърцето на всеки българин имена. Другарят Г. Кардашев прие тържествения рапорт и под звуците на „Вий жертва паднахте.." пред паметника на добруджанските революционери бяха положени венци от името на ОК на БКП и ОК на БПФК, обществените организации и учреждения. С едноминутно мълчание множеството отдаде почит на паметта на загиналите.

В небето пламнаха светлите гроздове на ракетите, символ на величието на подвига на героите, на величието на нова Добруджа.

Е. ЖЕЧЕВ

ТУТРАКАН

Вечерта на 1 юни бул. „Георги Димитров" в Тутракан беше пренълнен с трудещи се, които с нетърпение очакваха откриването на митинга. Сред официалните лица на трибуната беше и другарят Димитър Михайлов, член на бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС.

Митингът беше открит от първия секретар на ГК на БКП Иван Георгиев. Реч произнесе началникът на районното управление на МВР Стойчо Георгиев.

Най-вълнуващият момент от тържеството беше откриването на бюст-паметник на Панайот Хитов. Другарят Михайлов преряза лентата и пожела на тутраканци свято да пазят паметта на народния герой, преминал с четата си Дунав през 1876 година близо до града. Под звуците на духова и фанфарна музика комсомолци в четнически униформи направиха демонстрации. Бяха поднесени венци от името на ГК на БКП, обществени организации и предприятия.

Накрая се проведе тържествена проверка и заря в чест на героите, паднали за народна свобода.

Ст. БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Н. КОЗЛЕВО

В този юнски ден около паметника на легендарния син на Добруджа Дочо Михайлов и тримата му другари всичко беше се умълчало. Само тихо и тържествено шумяха с върхарите си дърветата, неми свидетели на тяхната героична смърт, и от време на време ръсеше кротък дъжд. Като че ли и природата ронеше сълзи и с мълчанието си отдаваше почит към паметта на четиримата на родни синове.

Към обяд тук пристигнаха другарите Калин Димитров — секретар на ОК на БКП, Симеон Жеков — активен борец против фашизма и капитализма, Димитър Атанасов — секретар на общинския партиен комитет в с. Никола Козлево, Шуменско, председателят на общинския народен съвет Атанас Зотев, представители на масовите организации от селото. Те положиха венци пред паметника на Дочо Михайлов и тримата му другари Гено Добрев, Георги Гицов и Тодор Димитров. Присъствуващите с едноминутно мълчание и падане на колене почетоха тяхната светла памет. След това Димитър Атанасов разказа накратко за деня 26 август 1926 година — деня, в който са паднали за свободата на България четиримата верни синове на Добруджа.

Паметникът на Дочо Михайлов се намира в сърцето на равнината. До него няма още проправен удобен път. Но поколенията са направили пътечка дотам, за да положат букет полски цветя, за да изразят своята безмерна обич и признателност, своето преклонение и почит към живота и делото на обичните народни синове. На тази пътечка никога няма да поникне трева. Тази пътечка е оня светъл път, който започва от подвига и саможертвата и извежда до голямото човешко щастие.

А. ХАСАНДЖОВ

БАБУК

В борческото село Бабук, дало свидни жертви за свободата на Добруджа и на скъпата ни Родина, снощи се състоя многолюден митинг.

Секретарят на общинския комитет на БКП Георги Великов с кратко слово откри митинга-заря. Активният борец против фашизма и капитализма Куни Михнев проследи героичния път на борците за свобода на нашия народ и загиналите добруджанци, на легендарния син на с. Бабук Дочо Михайлов, на незабравимите Тодор Бонев, Иван Стайков и много други бабукци, паднали по снежните поля на Унгария във войната с коварния фашизъм.

Гости на митинга бяха работници и работнички от бригадата на Марин Михалев в промкомбинат „Текстил", които изнесоха вълнуващ рецитал за героичния и всеотдаен живот на добруджанския апостол Дочо Михайлов. Пионери от селото с песни и стихове възпяха героизма на българските възрожденци и борци за народна свобода.

В тихата майска нощ дълбоко отекваха в сърцата имената на Ботев и Левски, на Дочо и Иван Стайков, на хиляди незабравими българи, дали живота си за свободата на своя народ. Дълго ехтяха залпове на признателността на сегашното поколение към саможертвата на героите. Коленичили пред паметника на загиналите, участващите в митинга мълчаливо изразиха своята готовност да направят всичко, което зависи от тях, за доброто на своя народ.

Бяха поднесени венци от името на окръжния комитет на Отечествения фронт, от промкомбинат „Текстил", от всички политически и обществени организации и активните борци от селото.

Милка ГИНЕВА

ВОЙНОВО

На 12 септември 1931 г. в гората до с. Войново бе разстрелян от румънските жандарми смелият добруджански революционер Димитър Дончев — Доктора. Вчера на лобното място на героя, където признателното поколение му е издигнало скромен паметник, се събраха стотици кооператори от съседните села; участници в добруджанското революционно движение; общественици от Силистра, за да се преклонят още веднъж пред величавия подвиг на смелия борец за свобода. Тук бяха секретарят на окръжния комитет на партията Станчо Николов, членът на бюрото на ОК на БКП Иван Русанов, председателят на окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов, председателят на окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков и др.

Възпоменателното тържество бе открито от първия секретар на районния комитет на партията в Алфатар Йордан Нейков. Той даде думата на секретаря на общинския партиен комитет в с. Кайнарджа Емил Прахов, който прочете доклад за героичните борби на българския народ, за добруджанското революционно движение, на което отдаде младия си живот Димитър Дончев — Доктора.

Приветствие от името на бюрото на ОК на БКП поднесе др. Станчо Николов. Този ден — каза той — не е празник на смъртта, а на живота, защото загиналите герои продължават да живеят с нас и с вели

С пламъка на новата надпревара

Предконгресните дни в завод „Хром" бяха наситени с много трудов ентусиазъм. Ежедневието то бе изпълнено с разнообразни инициативи, които се зараждаха в бригадите, преливаха в цеховете и обхващаха целия заводски колектив. Основната задача — да се преизпълнят поетите обещания и се произвежда само първокачествена продукция — стана реално дело и заводът достойно се нареди сред челните предприятия в окръга.

Сега в цеховете отново е оживено и горещо. Впрочем, оживлението не е спадало, защото предконгресното съревнование не е спирало нито за миг. То прерасна в друго — посветено на 80-годишнината от основаването на БКП и 90-годишнината от рождението на Г. Димитров. Съдържанието на производствената и творческа дейност добива нови форми и изява, тъй като тези събития съвпадат и с честването на 80-годишнината на силистренската партийна организация.

Полето за разнообразна дейност е широко и бригадите отново са в надпревара. В нея всеки участвува със свой принос. В съревнование са рационализаторите. Отчитат се най-много икономисани суровини и материали. Качествените показатели придобиват все по-първостепенно значение в дейността на завода. Моралните стимули се допълват с материални поощрения и се превръщат в знак на достойство за първенците.

— В предконгресното съревнование — разказва Павел Панев, председател на заводския профкомитет — ние използувахме прекрасна форма за морално изтъкване на първенците в производството. Изработихме специална заводска емблема „Десети конгрес — първенец за седмицата". Това отличие се даваше на първенците-производственици за седмицата. Удостояваните най-много пъти с емблемата бяха отличени в предконгресното съревнование с награди — екскурзии в страната. Вече изпратихме по маршрутите 25 човека, отличени с такива награди.

Същата емблема, но вече с ново съдържание, ще използуваме като морален стимул в надпреварата по случай 90-годишнината от рождението на Г. Димитров. В чест на това събитие бригадите и цеховете са разработили свои планове с многообразни форми за организационно-политически живот.

И наистина, няма сфера от дейността на комунистите и комсомолците, която да не е подчинена на общата цел — активно участие на всеки работник в труда и богатия живот на колектива. Предвиждат се разглеждане на теми из биографията на вожда и неговия принос за развитието на профсъюзното движение, викторини, двубои, срещи с активни борци против фашизма и капитализма, екскурзии и походи до исторически места и паметници, сключване на договори за съревнование с други предприятия. Най-дългогодишните работници в завода ще бъдат чествувани на ритуални вечери, а спортистите са изработили свой годишен план за физкултурна дейност до юни следващата година.

Всеки ден в завода е разнообразен с нови организационни форми, които сплотяват колектива и се отразяват благоприятно върху производствената му работа. Радост е за всички, че новият цех за алуминиеви съдове изживя първоначалните затруднения и вече ритмично се включи в общата промишлена програма на завода. От началото на годината досега цехът произведе продукция за 218 000 лева и до края на юни ще си изпълни плана за полугодието.

Високата съзнателност и дисциплина на колектива, стремежът за даване на висококачествена продукция са мерило за дейността на бригадите. Обещанието за полугодието е вече преизпълнено с 4 000 лева, а това е гаранция, че и обещаното за годината ще бъде значително превишено.

Др. ИВАНОВ

Сърдечно изпращане на украинските гости

След десетдневно посещение в окръга и в страната комсомолската делегация от Украйна, водена от втория секретар на областния комитет на комсомола в гр. Хмелницки Евгения Василевна Бондер се завърна в Силистра.

В заседателната зала на ОК на БКП във вторник се състоя вълнуваща сърдечна среща на скъпите украински гости с комсомолските дейци от окръжния и градски комитети на ДКМС която бе ръководена от члена на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Той представи гостите и даде думата на другарката Евгения Бондер да запознае присъствуващите с опита на комсомолските и пионерски организации в Хмелницка област. Тя разказа за тяхното активно участие в трудовите процеси, идейно-възпитателната дейност и техническото творчество и майсторство. С гордост тя заяви, че за изпълнение задачите в областта на селското стопанство, областната комсомолска организация е на първо място в цялата страна.

Украинските представители на ВЛКСМ благодариха за топлото и сърдечно гостоприемство и поднесоха подаръци на окръжния и градски комитети на комсомола. От името на силистренската окръжна комсомолска организация другарят Атанас Киров поднесе на гостите също подаръци.

Същия ден комсомолската делегация от Украйна отпътува за родината си.

И. ЕНЧЕВ

Важен момент в опазването на овощните дървета от вредителите е навременното им пръскане през пролетните дни.

НА СНИМКАТА: Кооператорите от овощарската бригада в ТКЗС — с. Главиница бързат да приключат с тази селскостопанска задача в най-благоприятния срок.

УДАРНИ ДНИ В ИШИРКОВО

През тези дни отбиете ли се в Иширково, рядко ще срещнете хора из улиците на селото. Млади и стари са заети в изпълнението на селскостопанските задачи. Пусти са и канцеларите. „Питахте за главния ни агроном — каза една жена, която шеташе в коридора на стопанската сграда. — Той още отранно утро замина из блоковете".

В тези напрегнати трудови дни ръководителите на стопанството не се свърtат много из канцелариите. Проверяват качеството на работата. Дават указания на хората. А днес всичко живо беше на бригада. Нямаше нито един служител в селото. Машините, от калта образувана от снощния дъжд, не можеха да влязат в блоковете. Но за да не изостане работата, бе организирана бригада, засаждаха тютюн на ръка.

След дълго търсене най-сетне успяхме да се срещнем с председателя на стопанството Георги Кънев. Той отдели от скъпото си време няколко минути и за нас. Сподели мисли за хода на селскостопанските работи и след това отидохме на полето. След кратко пътуване с джип пристигнахме в кайсиевата градина. Тук образцовата подготовка на площите ни направи голямо впечатление. Растително-защитните мероприятия са извършени навреме. Сега тук работят пет трактора „Болгар". Механизаторите фрезоват и култивират кайсиевите площи. Водят упорита борба срещу плевелите. В изпълнението на тази задача трактористите Атанас Петров и Февзи Хасанов с примерната си работа заслужават похвала.

— Продължителните студове през тази пролет оказаха лошо въздействие на кайсиевите насаждения — каза бригадирката на кайсиевия комплекс Кера Василева.—Въпреки неблагоприятните условия през тази година смятаме да получим средно на декар по 350-400 кг.

Сега кайсиевите насаждения на иширковския комплекс заемат площ от 4 000 дка, от които 3 700 дка са нови, обаче в бъдеще се предвижда да се увеличат на 5 700 дка. Стопанството разполага и със 700 дка лозя, които навреме са фрезовани и по два пъти са пръскани и окопани. Те обещават богата реколта. Очаква се на декар да се получи по 1 тон грозде.

Не изостават и другите полски задачи. Засадените тютюневи площи усиленo се окопават. Сенокосачките повалят на земята избуялата люцерна. Досега от нея е подготвен 1 000 т сенаж. Седемдесет на сто от окосената люцерна е приготвена на сенаж, а останалата част е складирана край фермите.

З. СЕЛЯМЕДОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на най-важните селскостопански работи към 31 май 1971 година в АПК и ТКЗС

	Засята площ в %	Окопаване царевица за зърно с култиватор в %	Получени яйца за деня от 100 кокошки в брой	Надоено мляко за деня от крава в фур. литри
ТКЗС Айдемир	80	0	59	10.9
„ Калипетрово	92	38	x	10.4
„ Бабук	19	8	56	9
„ Иширково	93	28	x	10.4
„ Смилец	91	0	52	12.2
„ Срацимир	81	0	x	10
ДСС—Силистра	51	2.5	x	9.6
АПК — Силистра	72	17	55	10.3
ТКЗС Алфатар	36	0	64	11.7
„ Алеково	15	17	63	9.7
„ Кайнарджа	58	1.7	54	7.6
„ Голеш	71	7.3	x	7.7
„ Средище	44	13	58	10.3
АПК — Алфатар	47	6.4	58	9.4
ТКЗС Ситово	82	31	46	8.1
„ Сребърна	100	37	65	8.1
„ Попина	65	0	47	8.6
„ Добротица	100	25	66	9.9
АПК — Ситово	84	26	55	8.6
ТКЗС Главиница	64	100	63	8.7
„ Пансиево	86	75	70	10.1
„ Сокол	70	37	55	9.6
„ Зафирово	57	85	61	7.1
„ Ст. Караджа	88	100	45	10
ДЗС „Я. Забунов"	49	50	62	14.1
АПК — Главиница	67	71	58	9.8
ТКЗС Тутракан	54	80	57	9.5
„ М. Преславец	69	26	59	9.5
„ Белица	48	21	63	9.8
„ Нова Черна	100	100	66	9.8
АПК — Тутракан	72	68	62	9.7
ТКЗС Дулово	57	46	x	7.4
„ Межден	100	24	66	7.9
„ Окорш	85	37	58	8.7
„ Секулово	90	100	56	10.2
„ Чернолик	82	12	60	10.9
ДЗС—Окорш	80	0	x	11.8
АПК — Дулово	79	40	58	9
Всичко за окръга	**70**	**37**	**58**	**9.5**

Читалищните библиотеки и кадрите

Поводът за тези мисли дойде като заключение от едно квалификационно занятие с библиотечните работници от читалищата в АПК — Тутракан, в което взеха участие библиотекари от 15 села.

По наситеност с квалифицирани библиотечни кадри нашият окръг трудно може да се мери с повечето окръзи в страната. Положението се усложни особено през последните години с нарастването на фондовете, с настъплението на научно-техническата революция във всички области на народното стопанство. А мерките за осигуряване то на добре подготвени библиотечни кадри остават незадоволителни.

Съветите за изкуство и култура правят известни усилия, но все още конкретни мерки за излизане от създалото се положение липсват. Фактът, че текучеството продължава, не може да не ни тревожи. Вече почти практика е станало някои младежи, след като завършат средното си образование, да използуват читалищата и библиотеките като преходна спирка, преди да се установят на работа в града или преди да постъпят в някое висше учебно заведение. Така институтите с многогодишни традиции са поставени в услуга на хора, които пряко или косвено са им задължени. Като имат предвид масовата миграция на младежите от селото към града, настъплението на радиото и телевизията, наличието на поток от масова информация, някои не виждат изход от създалото се положение. А той съществува — чрез осигуряването на кадри с висока и специална квалификация за народните читалища и библиотеките. Това може да се осъществи чрез изпращането на стипендианти в Държавния библиотечен институт и в институтите за културно-просветни кадри, като се използуват конкретни договорни начала.

Като мярка това може да се предприеме още тази година в центровете на АПК и по-големите селища на територията на окръга.

За работа в читалищата и библиотеките на малките съставни села по-добре е да се привлекат хора, които имат желание да работят, и то за по-дълъг период. Тогава в някои случаи би могъл да се пренебрегне и цензът. Немалко значение при решаването на този проблем има приличното и навреме изплащано възнаграждение на читалищните и библиотечни работници, както и проявата на разбиране за характера на техния труд от страна на местните ръководства. Веднъж преодолени тези трудности, съвсем на място ще дойде и помощта на окръжната методична библиотека с актива си от специалисти. Не трябва обаче да забравяме, че само при наличието на квалифицирани библиотечни работници в по-големите селища на окръга може да се разчита на ефикасна и действена помощ от страна на окръжна библиотека. Тогава съвсем диференцирано, практично и бързо може да се провежда квалификацията на библиотекарите от по-малките села.

Практикумът в Тутракан показа, че специалистите от окръжна библиотека, съсредоточили вниманието си в централните селища, неоснователно са оставили библиотеките от малките села на тях. Защото един неподготвен работник трудно би могъл да окаже някаква действена помощ на своите колеги. Така се стигна до решението на методичния отдел при окръжна библиотека за организиране на практикуми в „най-невралгичните" пунктове с цел да бъдат обхванати в тази квалификационна форма всички библиотечни кадри.

Проведеният в продължение на два дни практикум потвърди, че решението е правилно — началото обнадеждава със своите резултати. Конкретно бе решен въпросът за присъствието на хората, който винаги е бил спънка при осъществяването на такива прояви.

Тази форма на квалификация не е нова за окръга, но нашият опит е все още малък. Уверени сме, че в бъдеще тя ще се наложи и ще допринесе положителни резултати, защото дава възможност да се провеждат показни занятия във всички аспекти на библиотечната и читалищна дейност. А това не може да не допринесе за активизиране на читателите, за раздвижване на фондовете, за повишаване авторитета и популярността на тези институти. Затова е необходимо занапред да срещаме пълно разбиране и подкрепа от страна на местните ръководители: осигуряване на подходящи условия за работа на библиотечните работници от дадения район създаване на подобра организация. Мерките, които вземаме, би трябвало да раздвижат библиотечната дейност, за да отговори на многостранните изисквания, предявявани към нея.

Желяз ГЕОРГИЕВ

Награди за най-добрите

В салона на окръжния народен съвет наскоро се проведе тържество, в което взеха участие над 200 ученици и преподаватели от училищата на окръга. Бяха се събрали най-любознателните и най-достойните подрастващи математици, физици и химици, които завоюваха първите места в олимпиадите. Скъп гост на пионерите и комсомолците бе и професор Александър Раев от физико-математическия факултет на Софийския университет.

Тържеството бе ръководено от началника на отдел „Народна просвета" при ОНС Иван Нончев. Той говори за положените грижи от ОК на БКП, ОНС и учителските колективи за подобряване на обучението по математика и физика, посочи постигнатите успехи през последните години. Особено радва постижението на учениците от ПГ „Климент Охридски". В проведеното национално състезание с теми, изпратени от МНП, състояло се в Казанлък между 14-те окръга с представителни отбори от по 6 души от IX, X и XI класове, те заеха комплексно първо място. А отборът на десетите класове в състав Чавдар Петров, Константин Сергеев, Веселин Чолаков, Алексей Петров, Цветана Стоянова и Снежана Василева зае между всички отбори първо място; отборът на XI клас се нареди на трето място. Така силистренските математици оставиха зад себе си участниците от Видински, Великотърновски, Старозагорски, Плевенски окръзи, които имат установени традиции.

След това професор Раев говори на достъпен език върху въпроса „Що е квантова електроника".

Инспекторът по математика в отдел „Народна просвета" Петко Георгиев прочете заповед на председателя на ОНС за награждаване на 177 ученика и 27 учители с предметни награди — признание за завоювани успехи. Тяхната стойност е още по-висока, като се има предвид, че бяха постигнати през началния период от преустройството на учебното дело. Освен това от окръжния комитет на комсомола с по една художествена книга се награждават 23 ученика.

Накрая Иван Нончев поздрави всички наградени, пожела им нови, по-големи постижения. На всички единадесетокласници той пожела успешно вземане на зрелостните изпити, успешно представяне на приемните изпити за висшите учебни заведения.

Хикмет ШАНОВ

Техните движения са още неуверени, но във всяка извивка вече личи оная грация, която ще ги направи утрешни балерини, танцьорки, хора млади и красиви.

Празник на щастливото детство

„Човек не може да живее на света, ако пред него няма нещо радостно. Истинският стимул на живота му е утрешната радост" — колко правдиви са тези мисли на А. С. Макаренко. А деца та са утрото на човечеството, неговата радост и смисъл.

В ясли „Детска радост" в Силистра приключи „Седмицата на радостта", посветена на 1 юни, Деня на детето. Предварително изработената и поставена украса създаде необичайна обстановка, накара децата с нетърпение и радост да чакат своя първи празник. Това бяха дни, пълни с радост и различни развлечения, игри, изненади. Смехът и веселото настроение са жизнено необходими за децата. И колективът на яслата се постара да им ги даде в изобилие. Децата по лучиха писмо от любимия си приятел Хопчо-Тропчо. В него той им известяваше, че смята да им гостува и да им покаже най-новите си и най-смешни номера. Прочутият смешник бе очакван с нетърпение. И появата му сред децата предизвика радостно оживление и много смях. Дълго се говори и за представлението на куклення театър „Юнак Петльо" от медицинския персонал. Това представление бе изнесено по-тържествено и различно от всеки друг път и предизвика веселие и смях сред малките.

В местността „Ореховата горичка" децата срещнаха и своята отдавнашна добра приятелка и чудесна разказвачка Ружка-Дружка. Приятните минути, прекарани с нея, веселите й разкази ще оставят следа в сърцата на децата, ще им дадат от своята красота и богатство. Ще запомнят децата от детска ясла „Детска радост" и срещата с по-големите си другарчета от детска градина „Лиляна Димитрова". Празничните костюми, светналите лица, веселието — всичко това даде на малките истинска радост. През седмицата имаше специален „ден на музиката", разходки, игри. „Седмицата на радостта" е първата по рода си проява в детските ясли, но за „Детска радост" тя ще стане прекрасна традиция.

Петранка КОРНЕЕВА

ЕДИН ДЕН С КАТ –

ОТ 17 ДО 0,30 ЧАСА

— КАКВО ПОКАЗА ЕДНА НОЩНА ПРОВЕРКА?
— ИМА ЛИ ЗНАЧЕНИЕ ДИСЦИПЛИНАТА НА ВОДАЧА?
— ОБЩАТА ВИНА

Отново става дума за автопроизшествията. На някого може това да му се стори отегчително, но равносметката през първите 16 дни на май е твърде тревожна и проблемът за дисциплината в движението стои с най-голяма острота пред обществеността в окръга. Нещо повече, може открито да се говори и за ефикасността на взетите мерки както от страна на контролните органи, така и от страна на окръжната комисия за безопасно движение. Трябва да се разбере, че органите на КАТ нямат физическата възможност да санкционират всеки нарушител и единствено с повишаването на съзнателността от страна на всички участници в движението може да се разчита на някакъв успех. 13 автопроизшествия само за 15-16 дни, с един убит и 11 ранени граждани. Надяваме се, че този факт е достатъчен да се разбере сериозността на този въпрос в нашия окръг. И въпреки това все още се намират хора (и то техният брой никак не е малък), които извънредно леко гледат на задълженията си като водачи и с престъпно лекомислие нарушават правилата, които прекрасно знаят.

Нашата проверка започна от квартал Айдемир. На завоя до училището върху нас едва не налетя със скорост над 70 км/ч мотоциклетистът Асен Христов — занятие монтьор в ТКЗС — Айдемир. Преценете сами колко струват наивните обяснения на един такъв човек. Нима като се има пред вид основната му професия, неговата вина не е двойна. И що за логика и късогледа философия, че по това време нямало движение в квартала. Та той от дълги години е „ахилесовата пета" на окръга по отношение дисциплината на пешеходците, а както се вижда и на водачите.

Едва ли има по-голяма стойност и оправданието на Ахмед Насуфов, заместник-председател на селкоопа в Чернолик. Наистина времето е горещо късно следобед, но когато носиш две каски на кормилото и нито една на главата, една нелепа случайност може да има също така горещи последици.

Самокритиката, макар и искрена, след като сме направили вече нарушението, има твърде малка стойност. Нужно е решително и принципно отношение към въпросите за безопасността по време на пътуване.

С пълна сила важат тези неща и за водача на товарна кола „ЗИЛ" Сс 40—48, собственост на ТКЗС — Дулово, Сали Тахиров. Едва ли един акт щеше да е най-голямото наказание за него, ако се случеше нещастие с хората, които возеше в каросерията на автомобила. Тук нарушенията на най-елементарни норми и правила се бяха събрали просто в „букет". Колата пътува с неоформен пътен лист. Липсва подписът на механика Бюнями Мустафов, че тя има право да излезе на работа през деня!?! Колата е технически неизправна — луфт в кормилната уредба и спирачният кран изпуска. Колата не е оборудвана да превозва пътници, водачът също няма право и т. н. Ето тук наред с личната дисциплина на водача може да се говори за вина и в много по-широк аспект. И в този разговор обезателно трябва да се включи и ръководството на ТКЗС — Дулово, за да няма подобни прояви в този район.

Часът беше 21, когато по шосето от Паисиево за Окорш срещу нас се показа мотоциклет без дълги светлини. Той беше управляван от началника на ремонтната работилница в Окорш Вельо Георгиев. В нарушение беше човек от средата на работниците, на които органите на КАТ разчитат в много случаи като помощници. Само за малко бил излязъл от селото. А нима, другарю Георгиев, нещастието, което може да ви сполети, има определена територия?

По същото време ни настигна и Зейнан Назлиев от Паисиево. Неговият велосипед беше без фар и светлоотразители. Той е още един от хиляди те примери за това, че такива велосипедисти се превръщат в напаст по шосетата нощно време и че към тях трябва да се приложат незабавни специални мерки.

В пивницата на село Паисиево се проведе един малко особен разговор с група селяни. Тук преди известно време станал автопроизшествие с трима пияни граждани, които с мотоциклет се блъснаха в една спряла лека кола. Какво мисли по този въпрос управителят на пивницата Хамди Хабилов. Има ли и той дял в тяхната вина? Отговорът е определено положителен. При него те идват след като вече са пили в село Долец. Въпреки че работното време на пивницата е до 21 часа, той охотно ги приема към 22 часа и им дава, по неговите думи, само... по две ракии. А сам той е водач и знае, че няма значение дали е една ракия или един литър, за да стане нещо нежелателно, както и стана. И отново ще говорим за дисциплината на водача и общата вина. Място за оправдание няма. Ето думите на Адил Мехмедов, главен майстор в ремонтната работилница в Паисиево — „Не трябвало да им дава да пият...", на магазинера Кадир Тахиров — „Трябвало е да се съобрази, че са пияни...", на председателя на общинската комисия за безопасно движение Ниязи Мехмедов — „Не знам как стана това в нашето село... Ще разработим в най-скоро време програма за подобряване на работата...", на председателя на „Селкооп" — Паисиево и председател на общинския автомобилен и туринг клуб Салим Хасанов — „Винаги на производствени съвещания сме говорили да не се дава алкохол на водачи на МПС... Ще вземем допълнителни мерки...". Но думите имат твърде малка стойност, когато не са подкрепени с дела. Трябва работа, много работа трябва!

В 0,30 часа колата се намираше на шосето между Дулово и Алфатар. Пред нас се показа мотоциклетист. На сигнала да спре той отговори с един обратен завой и се понесе обратно към Дулово. Михаил Николов, домакин на СП „Комунални услуги" в този град, си е мислел, че по това време пътят е „чист". Затова може да се обърнат и няколко чаши ром и „Свежест", може да се кара без документи за правоуправление, може да се возиш и една спътничка без никакви документи и... да се приложи найлесният начин за измъкване — да се лъже. Но народът го е казал просто и ясно — на лъжата краката са къси.

Смятаме, че всичко това е достатъчна илюстрация за състоянието на движението по пътищата на окръга само в продължение на няколко часа. Изводите, които трябва да си направят от това цялата общественост и редица заинтересовани институти, се налагат по законите на една горчива логика. Жаленето на сили и пренебрегването на въпросите за безопасността на движението като маловажни дават съвсем нежелателни резултати. Този въпрос си остава все така актуален за окръга и в никакъв случай не трябва да остава дълго време открит.

Енчо ЕНЧЕВ

Интересна инициатива

Преди няколко дни в ДПП „Електрометал" — Силистра бе организирана вечер на таланта, вечер на народното творчество.

Никое друго мероприятие като че ли не бе събирало толкова много хора от предприятието. Тук бяха дошли всички — искаха да видят и чуят какво е направено. И интересът им беше оправдан. В ДПП „Електрометал" има работници и служители, чиито изпълнения са известни на хората. Но вечерта надмина всички очаквания. Още с първите песни вниманието на публиката бе приковано в сцената. Редуваха се изпълнения та, един след друг се сменяха изпълнителите. И на всичко залата отвръщаше с бурни продължителни ръкопляскания — израз на признанието на зрителите. Имаше какво да се аплодира. Изпълненията на добруджанските танци палеха кръвта на присъствуващите, старите народни песни довяваха в салона дъх на зрели жита, плачеха гъдулки и кавали. Отлично се представиха и рецитаторите и хумористите.

Когато два часа по-късно зрителите заизлизаха от залата, коментариите и похвалите не прекъсваха. Хората благодаряха на онези, които със своето изкуство им доставиха радост и удоволствие.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Един баща търси дъщеря си

Тодор Петров Деливанов е роден на 18 март 1898 година в село Попкралево, Силистренско. Живял в село Брест так до 1921 година. По-късно, през 1922 година, минава границата и се установил да работи и живее в с. Живел. Когато напуска с. Брестак, той е женен за Василка Захариева от с. Чолаково, Силистренско, която оставил временно в селото.

Сега дядо Тодор е на 73 години, а тогава е бил буен младеж, непокорен пред румънските власти, поради което то се наложило да емигрира в България. Не след дълго време успява да прехвърли и жена си Василка в България. След Живел те се преселват да живеят в Разград. Там им се ражда дъщеря, която записват на името Тодорка Тодорова Петрова.

Преследван постоянно от тогавашните власти, Тодор Петров е принуден да върне жена си отново в с. Брестак, при своите близки.

През 1925 година Тодор Петров отново попада в затвора. Той успява да избяга от пловдивския затвор и да емигрира в Югославия.

Поради тежкото си социално положение майката Василка е принудена да даде Тодорка слугиня в дома на известния бивш търговец Слави Ташев, при дъщеря му Фроска Иванова Мирчанова. Покъсно Тодорка е слугиня при сестра й — Люба Михайлова Бекярова, която по това време е живяла в София.

Сега няма никакви сведения за Тодорка Петрова. Бащата, дядо Тодор, с побелели коси, е дошъл в България, за да научи нещо за своята рожба. Заради нея той е изминал сто тици километри, за да открие някакви следи, да се срещне с нея. Един човек моли за помощ и съдействие. Ако някой би могъл да му помогне с нещо, да съобщи на адрес Любен Петров Иванов, ул. „Д. Дончев" 54 — Силистра.

П. МАРКОВ

Песни над Добруджа

И през летния период не пресъхва изворът на песента в Главинишкия район. Въпреки напрегнатите дни самодейците тук редовно се събират на репетиции, разучават нови песни, подновяват репертоара си. Особено активни в това отношение са колективите с ръководители Рюстем Хасанов от Главиница и Назмия Османова от Калугерене. Те пеят както на български, така и на турски, намират време за подготовка, посещават съседните села от района с концертни програми и доставят много радост и приятни минути на кооператорите.

К. МАЛЧЕВ

23

Тя се затича към гарата с чанта в едната ръка и блузка — в другата. Семьон я видя цялата: и гъстата коса, и високата шия, и тесните рамене, и силните крака, и неочаквано усети, че му се иска да я догони и да тича редом с нея, смеейки се, и да стои с нея в навалицата във вагона, и да гледа непрекъснато в сивите й очи. Той не можа да разбере веднага защо стои, нали девойката заминава, ето зави към гарата, ето изтича във вагона... Стана му тъжно, сякаш я бе изгубил завинаги.

София Марковна се върна чак на мръкнало. В градината дърветата се виждаха смътно, небето над тях беше посняло, а Семьон все още седеше на входа. София Марков на приседна до него:

— Не знам какво да се прави. Не успях да науча къде е живял Пьотр. Ти извинявай, но не се реших да питам направо, а със заобикалки. Казват, че воювал, след това заминал във Владивосток.

— Сам ще науча някак си, София Марковна...

— Сам, сам — разсърди се тя. — А откъде ще научиш сам? Заедно ще търсим.

— Ще ви бъде неудобно.

— Какво да се прави — не е сладка работа. Но нали трябва. Олюшка ме покани утре. Ела, уж за мене. Там и ще поговорим.

XIII

Таксито летеше из Москва. Стъпило на бялата линия, то вървеше, оставяйки назад другите коли, а Гертруда Рахими все повтаряше:

— По-скоро, по-скоро!

Шофьорът попита:

— За влака ли закъснявате?

— Да, да — закима тя.

Оглеждайки се, тя видя една кола. Догонвайки ги, тя се понесе покрай тях и спря право пред гарата. Рахими изтръпна. Тя поседя в таксито, разплащайки се, но от онази кола никой не излезе. Там седеше шофьорът и очакваше някого. Рахими мушна парите в потната ръка на шофьора и като почувствува изведнъж неговия поглед, изстина: „И този ли?" Но водачът гледаше вече пред себе си и поставил ръка на лоста, я чакаше да излезе. Тя отвори вратата, изскочи и тръгна бързо към гарата.

Гарата живееше обичайния си живот. На дървените скамейки седяха и спяха хора. Над тях говорителят обявяваше с дрезгав, сънлив глас влаковете и часовете на тръгването им, а хората седяха и спяха, сякаш това не ги засягаше. Ако някой заминаваше, мястото му заемаха други и всичко си оставаше, както беше. Край касите се тълпеше опашка. Рахими постоя и отново почувствува нечий поглед. „Трябва да взема билет за близка гара. Нека мислят, че отивам там, а там ще се изплъзна и — на бързия...". Тя изкриви очи, но нито встрани, нито отзад имаше някой. Сторило й се бе. Нерви... Все пак тя си взе билет не до Баку, а до Серпухов. Влакът заминаваше в дванадесет. Рахими погледна часовника и излезе на перона. Някъде далече се чу свирката на маневрен дизел. Изсвири, заминавайки, електрически влак. На пейка, поставила до себе си куфар, седеше беличка девойка. Рахими се приближи и попита:

— Къде е влакът за Серпухов?

— Ето там — посочи с ръка девойката.

Гертруда Рахими беше сигурна, че е избягала от наблюдение, но страхът не я оставяше. Влакът стоеше съвсем наблизо. Рахими влезе във вагона и вече на вратата видя — зад нея в съседния вагон се мярна тъмна сянка. Човекът стоеше на площадката и й се стори, че различава неговото дишане. Отзад някой внимателно я докосна за ръката:

— Ще позволите ли?

Тя се отстрани. Покрай нея във вагона се качи невисок мъж в измачкан сив шлифер, с каскет, влезе, свали от рамото торба, извади хляб и кол бас и се разположи като у дома.

„Селянин..."

Страхът й започна да преминава.

Целия път до Серпухов тя прекара, свита в ъгъла. На гарите никой не влизаше във вагона. Навечерял се, момъкът бе задрямал. Тя не се виждаше от съседната площадка. Зад прозореца нощта пламваше с редки светлини. Тъмнината напираше към вагона и само близо до насипа по храстите и по земята се простираше едва забележима вишца — отблясъкът на светлината от прозорците на вагона.

Рахими се ослушваше, оглеждаше, но напрежението й беше намаляло и й се спеше. Поставяйки ръце на чантичката, тя задряма. Събуди я рязък глас:

— Серпухов!

Тя скочи, оглеждайки се, и не можа да разбере веднага какой го каза, едва след това се досети: бяха обявили по говорителите.

Младежът тръгна напред. Освен тях във вагона нямаше никого. Рахими стана и тръгна след младежа. Влакът спря. На перона светеха редки лампи. Рахими трепна — висок тъмен човек излезе от съседния вагон и се спря, палейки цигара. Стоейки под лампата, младежът се усмихна:

— На гарата ли?

Тя процеди:

— Налага се.

— Ясно. Късно е. Ако човек няма познати, къде ще отиде — на гарата. — Младежът метна торбата на рамо: — Да вървим.

Рахими купи веднага билет за бързия влак Москва — Баку и все се оглеждаше — не бе ли влязъл онзи, в тъмните дрехи. Тя поседя, походи, излезе на перона. Пред гарата имаше градинка — постоя в нея. Човекът в тъмните дрехи не се появяваше. Младежът също изчезна. Намаше го никъде — нито в градинката, нито на перона, нито в залата. И сърцето й отново се сви: „Разузнавач. Държах се като простачка... Отивайки си, ме е предал на друг".

(Следва)

ИНТЕНЗИВНА ФОРМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

По звена и периоди от време детайлизирането на производствената програма се извършва посредством оперативно-производственото планиране. От това доколко с последното се постига оптимално използуване на производствените фондове и работната сила, доколко се осъществява съгласуваност в работата на колективите по производствени звена, зависи равномерното и ритмично изпълнение на производствената програма. В отчетния доклад на ЦК на БКП пред Десетия конгрес, изнесен от др. Т. Живков, се поставя задачата „да се обърне особено внимание на оперативно-производственото планиране". Трябва обаче определено да се каже, че работата на предприятията по използуването на това планиране в настоящия момент не задоволява.

Ефектът от оперативно-производственото планиране зависи най-вече от методите, които прилагат органите, осъществяващи това планиране. Всепризнатата форма, която се га се използува в предприятията, е месечният план-график. Практиката показва, че в този вид, в който се прилага, месечният план-график не е действуваща форма на оперативно-производственото планиране, тъй като не винаги осигурява пълна съгласуваност и пропорционалност в работата на производствените звена. При неговото използуване все още не може да се осигури непрекъснатост на производствения процес, да се избягнат моментите на щурмуването, прилагането на извънреден труд и нарушаването на съотношението между количество и качество на продукцията. В резултат на всичко това използуваните методи за оперативно-производствено планиране не отговарят вече на нарасналите изисквания за ефективно водене на икономиката на предприятията, не съответствуват на динамизма, с който е наситен нашият икономически живот. Това е така, защото при изработването на месечния план-график не се взема предвид влиянието на всички условия и фактори, осигуряващи ритъм, пропорционалност и съгласуваност в производствения процес, изработването му не се предшествува от мрежовите графици. Само месечният план-график, изработен на основата на предварително създаден мрежов график, може да гарантира ритмично изпълнение на производствената програма в рамките на месеца, тримесечието, годината и да способствува за постигането на най-висока ефективност на производството при дадени условия.

При съставянето на мрежовите графици производственият процес се разчленява на отделни операции. Те се изразяват графически в специална мрежа по технологичен ред и логическа последователност на тяхното изпълнение. Със стрелки отляво надясно се показва последователността на операциите, а с окръжности — тяхното начало и завършване (т. н. „събития"). Над стрелките се нанася продължителността на операциите — средна аритметична величина от минималната продължителност (при най-благоприятни производствени условия) и максималната продължителност (при най-неблагоприятните производствени условия). Последователността на операциите, в която краят на всяка предшествуваща операция е начало на следващата, се нарича „път" на мрежовия график. Дължината на пътя представлява число, равно на сумата от продължителността на отделните операции на производствения процес. При съкращаване продължителността на отделните операции се съкращава общата продължителност на производствения процес.

Да си послужим с пример от производството на мебели в завод „Липа", което е обособено в отделни бригади и участъци — като се почне от сушенето на материала и се стигне до монтажа на мебелите. Мрежовият график за спални „Роза", предназначени за износ, показва точната дата на започването на производството от всяка бригада, продължителността на операциите, оптималния среднодневен брой спални, които бригадата или участъкът трябва да подава на следващата бригада или участък, и датата на завършване на серията. Изчисленията се правят съобразно установените разходни норми на труд. Сега месечният план-график се прави по бригади на базата на натрупания опит, а не на базата на оптималното използуване на работната сила и мощностите на машините, в резултат на което ония бригади, които за деня създадат подобра организация на труда, създават по-добри производствени условия, изчакват да им бъдат подадени детайлите на серията мебели от предшествуващите ги в производствения процес бригади. Получава се нерационално използуване на живия труд даже и през месеците, когато се постига изпълнение и преизпълнение на план-графика. Мрежовият график отстранява недостатъците на план-графика, като го превръща в оптимален план, в надеждно средство в ръцете на преките изпълнители на производствените задачи. Посредством мрежовия график и ежедневната информация за неговото изпълнение стопанското ръководство извършва действен оперативен контрол върху производството и своевременно отстранява явилите се в него задръжки.

За мрежовите графици като нов, съвременен метод за научна организация, планиране и управление на производството се говори отдавна, но те все още малко се прилагат в практиката. Работата по изработването на мрежовите графици не е толкова сложна и трудна и всеки би се уверил в ползата от тяхното прилагане. Най-целесъобразно е мрежовите графици да се изработват от оперативна група с подходящ смесен състав — специалисти от различни профили — инженери и икономисти. Тази оперативна група трябва да се оглавява от главния инженер на предприятието и да включва в себе си инженер-технолог, началника на плановия отдел и началника на ТРЗ.

Преди да се пристъпи към повсеместното приложение на метода за мрежовото планиране, считаме за целесъобразно да се заложат опити в еднодве предприятия в окръга. След това би следвало да се проведе курс със специалистите от предприятията, които влизат в състава на оперативните групи за мрежово планиране, на който курс да бъдат изнесени аналитични доклади от оперативните групи на предприятията, в които е изведен опитът, да се изслушат лекции от научни работници за същността и техниката при изработването на мрежови графици.

Бързите промени, настъпващи в нашата икономика, предизвикани от внедряването на техническия прогрес, от засилващата се концентрация на производството, от прехода на нашето общество от екстензивен към интензивен път на развитие, налагат постоянно да се усъвършенствуват организацията на производството, трудът и управлението. Ето защо на мрежовите графици, един от практическите методи за решаването на тази задача, трябва да се обърне особено внимание.

Александър КАРЛЕВ

Земята – източник на блага

Едва ли би се намерила мярка, с която можем да измерим, не, само да сравним такова богатство като земята. Създавана милиони години от природата, а сега и с най-активната наша са на човека, тя е тази, която ни дарява хляба, сочните и вкусни плодове и зеленчуци, примамващия аромат на зелените треви, успокоителната прохлада на разкошните гори. Към нея ние трябва да бъдем разумни и внимателни. Но така ли е в действителност?

С този и още някои въпроси се обърнахме към специалиста по опазване и отчета на земята в ОНС др. Вяра Лилова.

— В последно време с основание буди тревога непрекъснатото намаляване на обработваемата земя, разхищението на продуктивни площи, едно неправилно отношение към тази, която е естествен източник на материални блага. Затова и въпросът за използуването на работната земя за неземеделски цели за цялата страна и по-специално за Силистренски окръг се изправя пред нас с цялата си сериозност. В нашия окръг резервите за увеличаване на обработваемите площи са много малки, можем да кажем, че почти липсват. Повечето от горите, които тук бяха един доста важен резерв, са изкоренени и превърнати вече в използуваеми земи. А орници ние нямаме. В същото време строителството на заводи, железопътни линии, пътища, кооперативни и междукооперативни обекти непрекъснато се увеличава. Естествено за тях са необходими площи. В определянето на тези площи понякога допускаме грешки и нередности.

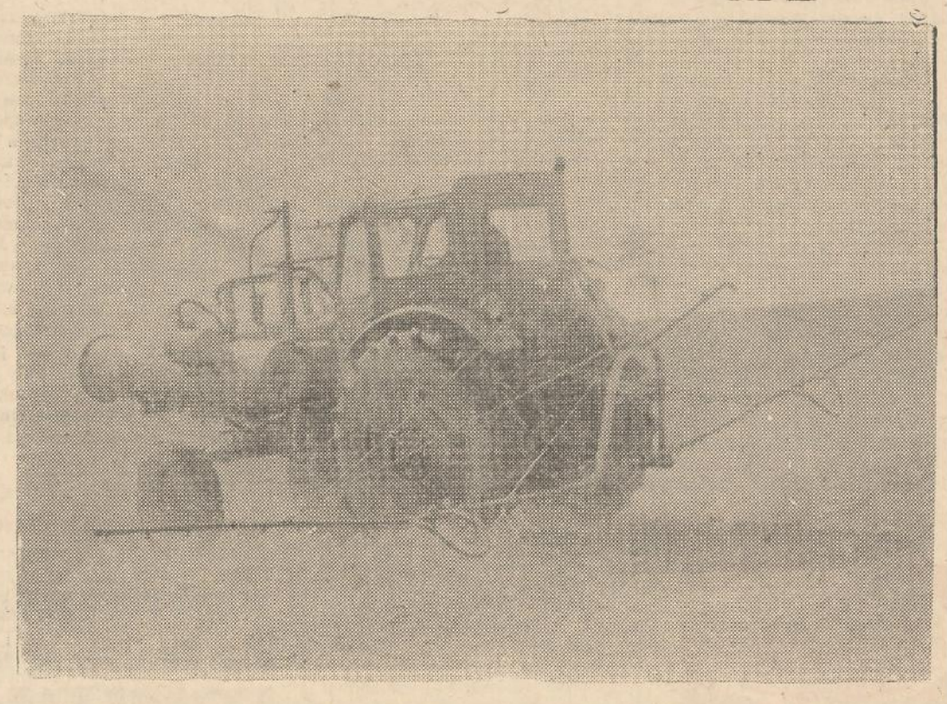
— Другарко Лилова, но нали въпросът за опазването на земята от разхищения намери израз в много партийни и правителствени документи и най-вече в Закона за опазване на работната земя от 1967 години. В нашия окръг констатирани ли са много нарушения и във връзка с какви обекти?

— След публикуването на Закона в Силистренски окръг се сложи ред в завземането на обработваема земя за неземеделски цели, но независимо от това все още има ръководители на ведомства и предприятия, които нареждат да се отчужди продуктивна земя, без да е спазен законният ред. Ще посочим само един пример. ДИП „Добруджа" започна строителство върху поливна площ именно по този начин. Има случаи да се започват строежи на по-големи от предвидените площадки. А и инвеститорите при избиране на строителни площадки винаги се насочват към равни терени. Прави впечатление, че проектантските организации и институти също не се съобразяват с нормативите и клаузите на закона за опазване на работната земя. При разработването на генералните планове те предвиждат големи площи, като почти винаги избягват такива площи, върху които е възможно етажното строителство. Нашите градове са разположени на равно и са обградени с висококачествени земи. Това налага да бъдем особено осторожни при определянето на строителните площадки, както и при отчуждаването на земи в другите райони на окръга за промишлени и селскостопански предприятия.

— Днес земята е общонародна собственост. Тя принадлежи на тези, които неуморно се трудят в обширните блокове на кооперативните и държавните стопанства. Бихте ли ни казали нещо за стопанисването на тази земя от самите ТКЗС и ДЗС.

— Отношението на ръководствата в повече от кооперативните земеделски стопанства на окръга към стопанисваната от тях земя не е на необходимата висота. Много от фермите не са оградени и животните се разхождат спокойно на големи разстояния, унищожавайки ценни земи. Не са малко местата с изоставени стопански сгради, които в момента не се използуват и около тях стоят необработени десетки декари. Стопанските дворове на ТКЗС по някога се разполагат на неоправдано големи площи. Като че ли тук му е мястото да спомена и за немалкото площ, която се губи около телеграфните и електрически стълбове, главно поради това, че не се обработва. Вярно е, че при строежа на съобщителната и енергийна мрежа разхищенията са също много големи, но когато се изисква не друго, а да се обработят няколкото квадратни метра около стълба и това не се извърши, стопанските ръководства с нищо не могат да оправдаят несериозното си отношение. Те са главните стопани на тази земя и трябва най-ревностно да я пазят, да организират и най-рационалното й използване. За да има винаги изобилие и радост във всеки дом.

Л. БОЯНОВА

Важен момент в борбата за опазване на царевичната реколта е третирането на посевите срещу хоботника. В ТКЗС — с. Бабук механизаторите привършиха и второто пръскане на 3 500 декара царевица с препарата „вофатокс—50".

Модерната зоотехника – сигурна гаранция

Вече няколко години наред кравефермата в ДЗС „Янко Забунов" се нарежда между най-образцовите фермии. И наистина нейните успехи се утвърждават с всеки изминат месец. Това показва, че тук не случайността, а системният труд си е казал последната дума. За своите успехи през 1970 година колективът беше награден с преходното знаме „Национален първенец" в системата на държавните земеделски стопанства в страната.

През настоящата година успехите продължават да се множат. Дневно от крава те достигнаха по 14,7 литра. При план 1 160 000 литра до края на май са надоени повече от 512 000 литра, като само през май надоеното мляко е 120 000 литра.

Фермата се гордее и със своите крави-рекордьорки. Между тях има такива, които дават годишно по 7 000 литра мляко.

Сред доячите от осемте групи с особено уважение се ползват Велико Минков и Стан чо Калинов. Първият е надоил за пет месеца 70 000 литра, а вторият — 60 000 литра мляко.

Не на последно място е и материалният стимул. Средната месечна заплата тук варира между 150-170 лева, а често е и по-висока.

Бригадирът на фермата Васил Иванов е категоричен — „ще преизпълним годишния план с около 150 тона". Отличната трудова характеристика на колектива дава основание да се вярва на думите му.

Р. МИХАЙЛОВ

Майсторки на красотата

От две години в Ситово работи цехът за папурени чанти при промкомбинат „Камъшит". Биографията му е твърде кратка, но въпреки това има какво да се говори за него, и то хубави неща.

Когато реших да отида на гости на работничките, следобедът се случи слънчев и топъл. Пред сградата, в която се намира цехът, пъстреят цветя, а до тях зеленее разкошен килим от райграс. Същински парк. А допреди половин година тук бе пусто и неуютно.

Влязох в сенчестата зала на цеха. Работата кипеше. Посрещнаха ме с дружески усмивки. Ръцете на жените пъргаво плетяха красиви кошници. Личеше увереност в работата. Повечето от жените бяха натрупали изработена та продукция до себе си. Обърнах се с въпрос към „домакинята" Цветанка Кенарова, отчетничка на цеха:

— Разкажете ми нещо за началото? Спореше ли ви както сега?

— Началото ли? — засмя се тя. — Съвсем не беше леко. Трудно ми е да разказвам за това. То беше по-скоро борба за спечелване на хората, за повишаване на трудовата дисциплина. Нашите работнички дойдоха от полето, от звената. Не спазваха началото на работното време, не бяха свикнали с живота в такъв колектив. Някои не издържаха и напуснаха. Почти цяла година имаше текучество. Но сега е друго. Трудим се като единно семейство — всеки за колектива и колективът за отделния човек.

Тя ми посочва изящно изработените чанти.

— Това е модел 809, предназначен за Съветския съюз. Сега отделяме голямо внимание на качеството. В началото за внедряването на всеки модел пристигаше човек от Силистра да обяснява и обучава жените. Сега е достатъчно да се види моделът, за да бъде той усвоен от работничките.

Поинтересувах се как е изпълнението на плана. В очите на Цветанка Кенарова светна гордост.

— Плана си изпълняваме ритмично. Миналата година произведохме продукция за 64 000 лева, а тази година ще изработим чанти за 68 000 лева. В чест на Десетия партиен конгрес през първото тримесечие на тази година постигнахме изпълнение 105 на сто. Гордеем се с производствениците Иванка Кирова и Руска Хаджиева, постигнали в предконгресните дни над 190 на сто изпълнение на личните си планове. Увеличи се броят на качественичките. Имената на Димитра Минкова, Тодорка Петрова и Янка Великова са свързани с най-качествената продукция на цеха, а последната е предложена на ръководството на промкомбината да работи със собствен качествен щемпел.

Тръгнах си с радостно чувство в сърцето. Бях се докоснала до нещо красиво и в душата ми напираше уважение към тридесетината жени и техния труд. Изпроводиха ме с добра и ведра усмивка, с която то добруджанци изразяват всичко: и увереност в успехите, и желанието да претворят в дело своите замисли. А те са много. Тези свои мечти жените от цеха на „Камъшит" вплитат в шарките на кошниците, моделират ги със сръчните си ръце за хората от другите страни, за да потвърдят, че страната ни е родина на изкусни и признати майстори на красотата.

Красимира ОРЛОЕВА

Двадесет и третата шестица

МЛАДИЯТ мъж спря машината и пъргаво скочи в рохкавата бразда. Почисти насъбралите се бурени върху един от ножовете и изправи снага. След наситения с масло мирис на кабината тук навън свежият майски въздух го опиваше с неподправения аромат на изкласили жита, на метличина и на макове. После като обиколи „Бела руса" и огледа затопления двигател, пъргаво се покачи на мястото си.

— И днеска ще бъде едно време — продума той, сякаш говореше на машината. — Още отсега препича като в пещ. По обяд ела пържи яйца върху капака на двигателя.

Говореше на своя мълчалив приятел—и току отправяше взор през отвореното предно стъкло. Напред се виждаше мерата на с. Поляна, а по асфалтения път пробягваха коли. Като гледаше пътя и колите, които го следваха неотклонно, той отново започна да прелиства в паметта си многобройните впечатления от петнадесетдневното пътуване из Съветския съюз, от което се бе завърнал преди два дни. Но и сега всичко се застъпваше в един хаотичен безпорядък. Да, право казваше един от неговите колеги — ще разправям за това пътуване, когато поотмине някой и друг ден. За да видиш по-добре големите неща, трябва да се отдалечиш няколко разкрача. Та и с тези спомени. И все пак механизаторите от Ситово вече чуха от Иван Траянов как пламенно говори за новата техника, която е гледал изложена в Киев и Ленинград. „Новите модели „Беларус" ще пристигнат и при нас. Само да ми зачислят такава една машина".

Премисляше си тези неща и неотклонно следеше за хода на окопаването. Напред гонеха „Беларусите" си неговите колеги от комплексната бригада. Този блок тук между поясите е около триста декара. Ако и днес не прицапа някаква лятна буря — пиши го окопан.

Така и не забеляза кога до последния ред на царевицата му маха с ръка главният агроном на стопанството. А след минута само знаеше вече причината за „гостуването" на ръководството. Ще се прави оценка на качеството. Ще се вписва бележката в паспорта. Не, не трепна. Той не за пръв път е оценяван. Ето в него има двадесет и две шестици. Кой, макар и най-от личен ученик в гимназията, може да се похвали с такъв кате горичен успех.

Главният агроном и бригадирът прегледаха основно редовете, следяха за изоставени плевели, за неокопани места. Бяха критични, но Иван си стоеше спокоен. Той не е вчерашен механизатор в Ситово. Вече осем години живее с тази професия. Още една шестица вписа в паспорта му ръководството. Двадесет и третата.

— Е, Иване, миналата година в конкурса между механизаторите се нареди между петнадесетте първенци на окръга. Сега има да делиш мегдан с все по-опитни колеги. И в другите стопанства не спат — повишават квалификацията си.

Иван Траянов се усмихна с една почти момчешка усмивка.

— Карай началство. Колкото повече първенци, толкова по-добра ще бъде работата. А виж за отстъпване ще си помислим малко.

* * *

Майското слънце отдавна е превалило зеления ръб на акациевите пояси и над землището вечерникът започва да близва крехките листица на царевицата. Нощ е вече, а механизаторът-първенец Иван Траянов не бърза да се прибира. Ху баво му е тук сред това поле, където познава всеки метър земя. А когато хлопне вратичката на своя дом, мисълта за два десет и третата му шестица ще прави стъпките му леки и усмивката ще озарява лицето му.

Р. ШИМАБГЕВ

ПРОДАВАМ „Москвич" 407.
Справка: ул. „Х. Димитър", бл. „Лилия", вх „А", 24, Станеви, тел. 24-28

Комплексна опитна станция — гр. Силистра

има вакантна длъжност за химик с висше образование. Заплащане по таблица 9.

Окръжният съвет на БСФС — отдел „Агитация и пропаганда"

съобщава, че от 14. VI. 1971 година ще започне редовното си занимание групата за здраве. Участниците граждани, жени и мъже, пенсионери и др. могат да подобрят общото си здравословно състояние чрез редовното си посещение на установената програма под ръководството на назначен ръководител. Заниманията ще се провеждат в градската градина. Изходен пункт — асфалтовата площадка до басейна.

Желаещите да участвуват в групата могат да сторят това, като се запишат при уредника на „клуба на спортиста" на стадион „Истър" всеки ден от 17.00 до 19.00 часа, най-късно до 10. VI. 1971 година.

Абонирайте се за „СПОРТНА ПАНОРАМА"

издание на Съюза на българските журналисти и Българския съюз за физкултура и спорт.

„Спортна панорама" ще ви дава всеки месец пълна информация, коментари, прогнози, интервюта, забавно четиво, любопитни факти и други за предстоящите спортни състезания у нас и в чужбина.

Абонаментът за второто полугодие е 2,40 лева за 6 книжки.

Краен срок — 20 юни.

Абонирането става във всички пощенски станции и при пълномощниците по печата в окръжните съвети на БСФС и физкултурните дружества.

ДСО „Мототехника и автосервиз" — клон Русе

търси да назначи търговски работници на бригадна отговорност в магазина за продажба на мотоциклети и резервни части за тях в гр. Силистра.

1. Управител търгов. магазин — средно специално образование.
2. Продавачи — 2.

СПРАВКА: ДСО „МОТОТЕХНИКА И АВТОСЕРВИЗ" — град Русе, ул. „Отец Паисий" № 2, „Личен състав" — тел. 2-50-92

Комсомолски устрем

3 ЮНИ — СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА — БРОЙ 6

Десетият конгрес — сила и вдъхновение

Днес е невъзможно да си представим развитието на която и да е област от живота на нашата страна без участието на вдъхновената българска младеж. За това свидетелству ва и голямото място, което бе ше отделено за работата на младежта и комсомола в при тите на Десетия партиен кон грес документи, начертали пъ тя на развитието на нашето общество към върховете на комунизма. Направените оценки и изводи на този историчес ки форум важат с пълна си ла и за силистренската градска комсомолска организация, която през последните някол ко години завоюва немалки успе хи в преустройството и поврата на своята дейност, в изпълнение на решенията на Декемврий ския и Юлския пленуми на ЦК на БКП, XI конгрес на комсомо ла и последвалите го пленуми.

Една от основните области, в които ГК на ДКМС ще започне реализирането на своите следкон гресни задължения, това е обла стта на труда, ученето и ква лификацията на членовете на ор ганизацията. Четиридесет процен та от всички работници и служе щи, заети в материалното произ водство, са младежи, в града са изградени и 66 младежки про изводствени единици. Сега и в бъдеще пред младия силистренски отряд стои и ще стои въпрос за трудовата активност и дис циплината на неговите членове, което е една от предпоставките за пълното творческо ангажира не на всеки отделен човек в пол за на обществото и разгърнатото социалистическо строителство. Малък е все още броят на младежките производствени единици. Има възможност да се изградят още много такива звена и това не трябва да се протака. Това се отнася с най-голяма сериозност за завод „Оргтехника", който ще разшири своето произ водство няколко пъти, а също така и за СУ—Силистра. Младите строители трябва да разберат сериозността на задачите, които се поставят пред тях през шеста та петилетка, и на първо място строителството на лесопромишле ния комбинат и решаването на жилищния проблем. Те трябва да станат младежко дело и от сега трябва да се помисли за то ва.

През изтеклите няколко годи ни комсомолът се утвърди и като ръководител на младежкото техническо творчество. Много клубове в отделни организации имат значителни успехи, но това е недостатъчно. Трябва да се пре махне и лошата практика в наве черието на изложбите да се оби калят предприятията и всяка но вост да се отчита като комсомол ско дело. Нужна е строга пред зарителна целенасоченост на тех ническите разработки. В Силист ра има само 5 клуба за ТНТМ. Те трябва обезателно да стат повече, да се положат грижи за осигуряването на материална база, градският клуб на ТНТМ да се превърне в методичен цен тър за всички клубове. Комсомол ският машиностроителен завод в ТМТ, комсомолският техничес ки институт в СПТУ „Д. Ганев" и клубът „Еврика" в ПГ „Кли мент Охридски" са добра форма за организиране творческото дръзновение на учащите се и трябва да се положат грижи за тяхното израстване.

Сериозен е и проблемът за по вишаването на квалификацията на младите работници, не по-малко грижи създава и текучеството в някои предприятия. В този ред следва и задачата да се проучи и да се започне работа и с хората, които всеки ден пълнят кафенетата и ресторантите. При направената неотдавна проверка от представители на редакцията и окръжното управление на МВР прави впечатление, че повечето от тях не са членове на съюза и не им се обръща никакво внима ние от страна на комсомолската организация. В изпълнение реше нията на Десетия конгрес на БКП трябва сериозна работа и по въпроса за образованието на младежта. Сега в градската ор ганизация има 1 400 младежи с основно и незавършено средно образование, а едва 462 се учат във вечерните училища. Не е достатъчно също така и само изпращането на отделни хора в училище, да се полагат системни грижи и за техния успех от страна на съответните комсомолс ки организации.

Важно звено от следконгрес ната работа е и издигането на по-високо ниво на масово-полити ческата работа. Преди всичко да се търси ефектът от провеждани те мероприятия, да се търсят но ви и интересни форми за работа. Изграждането на група за бърза политическа информация към ГК на ДКМС в скоро време да стане една осъществена идея. Се риозни усилия трябва да се по ложат за издигането на морал ния облик на съвременния мла деж, за неговото комунистическо възпитание. Необходимо е и значително разширяване връзките на ГК на ДКМС с различ ните културни институти в града, което ще е само от полза за об щата работа.

Няма съмнение, че равносметката от досегашната работа и направените изводи ще помогнат на силистренските комсомолци да станат пълноценни строители на бъдещето на своя град и наше любимо отечество.

Наши кандидати за народни представители

Всичко, което досега ми разказваше, съм го чувал мно го пъти от други.

Доверие

Родена през декември че тиридесет и девета, учила, за вършила осми клас. След то ва заминала за Варна — в техникума по индустриална химия. През 1968 година го завършила с отличен, освобо дила се от всички изпити и пристигнала в завод „Оргтехника" на стаж. А щом изтекло времето на стажа, връчили й заповедта: „Недка Куртева се назначава в хими ческата лаборатория на заво да на длъжност лаборантка". И толкова. И някак много бър зо и лесно се сбъдвало всичко мечтано. И то не само в нача лото. Хората право са казали: „Щастието не идва само". Пак тук, зад портала, Недка срещ нала още веднъж щастието си. Омъжила се, съпругът й и сега работи в Базата за техни ческо развитие, родил се Явор. Пак тук й съобщили, че е приета в ХТИ — София. Но тя и така била сигурна, че ще влезе. Кандидатствувала хи мия и издържала изпитите си с отличен. Заминала за столи цата и една година прекарала там като редовна студентка в технологичния институт. Пос ле се прехвърлила задочно и се върнала пак в завода. По него време тъкмо влязла в експлоа тация линията за метализация на платки в технологичния от дел. Назначили я там като галванотехник. И тя станала отговорник на една от смени те. А такава линия има единст вено в завод „Оргтехника". Тя е първата не само в Българ рия, но и изобщо в страните от социалистическия лагер. Но момичето и тук се справи ло.

Ето цялата й биография се събира на лист от бележник. Еd на съвсем обикновена, човеш ка биография. Може би все пак има нещо особено в нея. Това е честото повтаряне на думата „отлично". Завършила техникума с отличен, канди дат-студентските си изпити взела с отличен, дала отлична работа, постигнала отлични ре зултати... И не само в произ водството, но и в обществения живот хората са оценили рабо тата на Недка Куртева с от личен. И още дошла-не дошла — направили я секретар на ком сомолската организация в це ха. Хората вярвали, че няма по-подходяща от нея. Доверя вали й се! И тя се постарала да оправдае това доверие. Са мо че колко просто е да се каже това шаблонно „постара ла се". А как трудно е да успееш да отделиш време за всичко и за всеки, когато в къщи те чакат и малко дете, и съпруг, и домашна работа... Не зная как успява това мо миче, но успява. А като те погледне в очите и разбираш, че тук шаблонът е неуместен, че тя и хората като нея не се побират в шаблона.

Изобщо ми се струва, че всеки разговор трябва да за почва от очите. Погледнеш чо века, и вече знаеш и какво да говориш, и как. А нейните очи са сини, сини... и искрят. И преставаш да се питаш „Ще се справи ли?". Има нещо в нея, което някак предразполага, привлича, премахва раз стоянието между вас. И съ щевременно човек е готов да повярва, че е време да се из работи друга мярка за хората, за новите, за тези, дето на двайсет и една години могат да станат народни представи тели и да запишат в книжка та си още едно „отличен".

„Отличен" по доверие!

Няма да се огънат под то вара на десетките задължения тези рамене. Защото наоколо крачат онези, които са й се доверили. Те ще бъдат до нея в трудните минути. Защо то за тях нейните двайсет и една години не са повод за не доверие, а още едно предимст во. Огромно предимство...

Валентин ЧЕРНЕВ

Майсторът по производството Цветан Атанасов и контрольорът Иван Атанасов разглеждат нов детайл, който предстои да се пусне в серийно производство в завод „Терма" — Тутракан.

Младежки жеридкани

„Обсервър" — Лондон

Питер Робинзон е на 12 години, но по възраст той е чет върти сред осемте си братя и сестри.. Неговото семейство живее недалеко от Каледониз роуд в Лондон. Питер ненавиж да училището. Неотдавна ра ботници от социалното осигу ряване проведоха неофициал но обследване в училището, в което се учи той, и откриха, че през последното полугодие 30 ученика са били изправени пред съда като малолетни пре стъпници. „Средната норма" за лондонските училища е един правонарушител за 6 ме ца.

☆

СЕМЕЙСТВО Годвин живее в дом, построен още през тридесе тте години в предградието Кар диф. Теоретически този дом се счита напълно годен за живеене. Но когато вървиш по дългия ко ридор, чувствуваш зад всяка вра та непоносим студ. В стаята на Годвин от студа не може да ги спаси дори и винаги горящата камина. Джойс, стопанката на квартирата, е майка на две мо миченца. На обяд тя им отваря само една консерва с макарони. Тя с тревога говори, че нейните деца рядко виждат на масата пресни плодове и зеленчуци. Усло вията, при които те живеят, са толкова мизерни, че Джойс няма пари дори да отиде до затвора да се види с мъжа си. Той дълго бил безработен и веднъж вече не издържал и направил кражба в един магазин за хранителни сто ки, за да занесе нещо за ядене на семейството си. Тази жена е безпокои и за своето здраве. Ло карите са открили в нея призна ци на анемия и други болести.

Джойс Годвин: Не зная какво е нашето бъдеще.

КОНКУРС IV ПРЕГЛЕД ЗА ТНТМ 1971

Една стая в МЗ „Стомана" поч ти всяка вечер свети до късно. Тук не се работи на смени и тези, които стоят наведени над чертежи и цифри, съвсем не са задължени да бъдат там. Но младежките им сърца все търсят нещо ново, не се за доволяват с постигнатото, четат, споделят мисли чертаят, опит ват все нови и нови варианти. Това са членовете на клуба за техническо и научно творчество на младежта.

Този клуб още прави първите си стъпки — основан е през фев руари миналата година, но досе гашната му дейност е една доб ра атестация за творческите тър сения и стремежи на комсомол ците, за техните сили и възмож ности. Още миналата година еd на група под ръководството на инженер Петър Петров изработи нов леярски шмиргел за големи детайли. Досега такива шмирге ли са се внасяли от Съветския съюз. На окръжния преглед на ТНТМ групата се класира на т р е т о място. А д р у г а г р у п а под ръко водството на Георги Марков от инструменталния цех взе първо място за изработването на много шпинделов агрегат за едновре м е н н о п р о б и в а н е и н а р я з в а н е р е з б а на телата на точила ЗД-001 и ЗД-003. Групата под ръководството на инженер Стефка Цекова изра боти леярски конвейер, с който многократно се повиши произво дителността на труда и се облек чи работата на леярите. Освен това членовете на клуба са изра ботили много технологични еки пировки, приспособления и ин струменти.

В момента комсомолците рабо тят над унификацията на точила та ЗД-001 и ЗД-003, по модерни зацията на многошпинделовия агре гат. Експериментира се и ново устройство за автоматично включ ване и изключване на електрожен под ръководството на инж. Коста Желев.

Членовете на клуба живеят бо гат и разнообразен организацион ен живот. Те са разделени в три секции — научно-техническа пропаганда, научно творчество и техническо майсторство. Всяка секция си има отделен план, който е разбивка на общия план на клуба. През три седмици се издава информационен бюлетин, в който намират място последни те достижения на науката и тех никата, дават се заглавията на по-важни материали с кратка ре цензия за съдържанието и пр. Част от членовете на клуба во дят курсове за повишаване ква лификацията на работниците. По този начин те допринасят за чувствително повишаване произ водителността на труда. Под шефството на клуба, съвместно с НТС, се подготвя „вечер на специалиста". Учащите се във ве черните училища и заочниците много са благодарни на ръковод ството на клуба, защото всеки следобед те могат да се занимават там, могат да получават консултации от членовете му, да ползуват разнообразна техничес ка литература. Защото клубът получава около 30 технически списания, на руски, немски и български език и разполага с над 5 000 тома специална литера тура.

На четвъртия преглед на ТНТМ клубът ще се представи с подоб рените модели на многошпинделовия апарат и новото устройст во за автоматично включване и изключване на електрожен. Чле новете на клуба не са много — те са само 16 човека. Но много жар и ентусиазъм, много желание и настойчивост притежават те и това им помага да пред ставляват търсещата мисъл на завода, да допринасят за техни ческия прогрес в предприятието.

Али РИЗОВ

С комсомолски план

краят на палача

...Командирът спря колоната бели наемници на 300 метра от конгоанското селце. „Момчета! Ако насреща ви побегнат жени и деца, дори и на колене да ви молят за милост — стреляйте, не се колебайте! Въпросът е решен политически само кога то всички те са напълно унищо жени!" Той махна с ръка и ко лоната потегли по-нататък. Ко мандирът се доверяваше на своите „момчета". Той знаеше, че за новите тези няколко думи са достатъчни, а ветераните не се нуждаят от подобни настав ления... След 40 минути от се лото останаха само горещи въг лени и колоната тръгна към следващото...

Името на командира е Майкъл Хор. Но в тези бележки става дума за друг професионален шеф на наказателните отряди — Рудолф Щайнер — „птица" с къде-къде по-висок полет. Ненапразно той се препоръчва скромно: „По същество на ра ботата аз само съдействувам за прогреса на слаборазвитите страни..."

Две десетилетия не се е раз делял с автомата „носителят на прогреса". Неговата биогра фия — това е протокол на ця ла върволица престъпления.

НАЧАЛОТО

На хитлерюгендовеца Руди Щайнер не му се удаде да вою ва истински. Всичко три дни се числи той към една „шпиц-команда". Издъхващата военна машина на хитлеровия „хилядо летен райх" не можа да изпол зува напълно неограничените способности на начинаещия убиец. Следвоенното „търсене на място в живота" се проточ ва цели 5 год. Той искал да се на бута във френския чуждестранен легион, но казват, заради това, че бил още млад, го върнали още от вратата. Едва през 1950 го дина на честолюбивия Щай нер му се удало да се присъе дини към тази банда авантюрис ти, углавни престъпници и бив ши есесовци. „Удивителната ка риера — както не без уважение пише лондонският вестник „Сънди Таймс", от многогодиш ната история на този палач — започнала..." Само 45 минути е работил автоматът на лейте нанта от американската армия Уйлям Коли във виетнамското село Сонг Ми. 45 минути, кои то се оказаха достатъчни да го превърнат в изрод. Щайнер еd на година убива в Корея, после четири години е с френски те главорези във Виетнам... Сме няли се страните, усъвършенст вувало се оръжието и по тру повете не невинните жертви ка то по стълба Щайнер се издига към върха и... края на своята ка риера. Умът в това придвижва не играе второстепенна роля. Жестокостта — ето основата на „успехите" на момчето от хит лерюгенд. Само че в легиона Щайнер не става повече от фелдфебел — не е французин. С голям труд му се удава да се измъкне от Виетнам. След раз грома при Диен Биен Фу той за едно с остатъците от легиона се прехвърля в Алжир. Пред палача, вече набрал опит в масовото унищожение на мир ни жители, се откриват нови въз можности. Неговите нови приятели стават терористите от ор ганизацията ОАС. Но и тук не му потръгнало. Победата на ал жирската революция го накарала да си търси други господари. То зи път той станал политически авантюрист — постъпил на служ ба при верния слуга на колонис тите Моис Чомбе.

В Катанга, при Чомбе, за на емниците бил същински рай: на тях им плащали по 200 фунта стерлинги на месец и те се ста рали... Щайнер, както винаги, бил сред първите, което му струвало немалко усилия. Тряб вало да се бори с такива кон куренти, като Жак Шрам — „Черният Джек", Зигфрид Мю лер, по прякор „Конго", Май къл Хор — „Лудият". Тук тези „хора" са имали неограничени права — да убиват, да грабят, да изнасилват и палят. „Това беше нещо от рода на забавле нията, или да кажем лов на ег ри. Нещо като весела разходка, разбирате ли..." — обяснил пред журналисти „Конго-Мю лер".

„незаменимият" убиец

Щайнер напуска Конго, Катанга, с репутацията на „незаменимия" убиец ... После през 1968 година дошла на ред Нигерия. Някои от наемниците, които дошли тук, при сепаратистите от „Биафра", познали в лицето на командира на четвърти дивизион, вече „пол ковник" Щайнер — своя бивш фелдфебел. Не минало, разбира се, и без спомени: скъпа на сър цето на екс-фелдфебела остана ла сцената на прощаването с ле гиона, с особена топлота си спом ня той как са му връчили 1 350 франка за „образцова служба".

За своите колеги палачи Щай нер е човек осигурен във всяко отношение, благополучен човек. За западната преса той е герой. Но и в единия, и в другия слу чай той си остава един — висо коквалифициран убиец.

Емблемата на наемниците в Биафра, които попаднали под ръ ководството на Щайнер, станала емблемата на СС — череп с кръ стосани кости. Впрочем наемни ците винаги са се славили с лю бов към такива символи.

...Когато и авантюрата в Биафра се провалила, място за дейст вие на Щайнер станали джунгли те на Южен Судан. Всички тези промени обаче са ставали за ма териална изгода. Щайнер никога не си е пъхал главата никъде, само защото там е станало нещо (това е негова терминология), преди да си изясни колко доход на ще се окаже поредната „ра бота". Според него, когато уби ваш, трябва да се ръководиш от собствените си интереси, а не от това, че някой си те е пратил някъде. Именно тези думи е ка зал той в поверителната бесе да с кореспондента на шпринге ровия вестник „Велт". В Судан Щайнер се е появил още през 1969 година с цел да помага на „бежанците", с други думи, на служителите на всякакъв род кон трареволюция.

„аня-аня"

Щайнер е имал винаги предва рително разработена „легенда". Той дошъл в тази страна, за да.. отглежда домати. Отначало всич ки го смятали за човек „аня-аня". Но, разбира се, никой не е видял Щайнер да се занима ва с подобен род работа. И „аня-аня" не е сорт домати — това е отрова от кобра. Този свой прякор той получил в една бан да суданski сепаратисти, които поддържал „във форма" по доб рия пруски обичай: „Слушал вражеска пропаганда — 25 тоя ги". Към по-сериозни мерки той не пристъпвал. Да унищожава собствената си войска не било в негов интерес. Заплатата му тук възлизала на 945 марки...

...Обстрелването с безоткатни оръдия суданско село Кайо-Кайн пламнало. Спасяващите се от огъ ня вече очаквали и куршумите... „Ако срещу вас побягнат жени и деца, дори и на колене да ви молят за милост — стреляйте, не се колебайте". Заповедта на Майкъл Хор гласеше, както си спомняте, именно така.

Покрай своите „обичайни" за нятия Щайнер се занимавал и с доставка на оръжие за метежни ците. В Морто, където се нами рала неговата щаб-квартира, се приземявали самолети с товари от Швеция, САЩ, Израел, ГФР. Търсенето на сандъчета с доматен разсад била смешна работа — от самолетите стоварвали ра кети и противотанкови оръжия.

Кариерата на главореза продъл жавала. Произвели го вече в чин генерал-лейтенант на бандата „аня-аня". И макар под ударите на правителствените войски те да отстъпвали по всички фронто ве, неговите банди престъпници все му се стрували непобедими. Така уверявал той и един свой приятел в Европа. Оптимизъм на убиец...

Но краят на кариерата на Щайнер се оказал друг. През октомври 1970 година след на стъплението на правителствените войски към лагера „Морто" „пълководецът" на бандитите из бягал в Уганда..., но тук той бил арестуван и предаден на прави телството на Судан. Скоро Щай нер ще застане пред народния съд в Хартум, за да отговаря по обвинението за десетките пре стъпления против народите на Африка.

(Из „Комсомолская правда")

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 57 (1833) | Силистра, събота, 5 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП — В ДЕЛА

Широка разяснителна работа

Работата на Десетия конгрес на БКП, неговите решения, Програмата на партията и Директивите на шестата петилетка за социално-икономическото развитие на нашата родина оставиха трайни следи в сърцата на комунистите и всички трудещи се от нашия окръг. Политическият и трудов подем, благородното социалистическо съревнование пред и в дните на конгреса продължава и се разгаря с нова сила. Под ръководството на партийните организации трудовите колективи са призовани на всеотдаен труд за претворяване в живо дело решенията на конгреса.

По първични партийни организации се провеждат събрания, на които комунистите се запознават с работата и решенията на конгреса, набелязват се мерки за тяхното задълбочено изучаване и мобилизиране силите на трудовите колективи за изпълнение на задачите, поставени от партията.

В разяснителната работа участвуват членовете на бюрото на окръжния комитет на партията, делегатите на Десетия партиен конгрес, изтъкнати партийни и стопански дейци. Събранията преминават при голям интерес и висока активност от страна на комунистите. В окръга са проведени над триста събрания на първичните партийни организации.

Заедно с комунистите с конгресните решения се запознават и работниците, кооператорите, механизаторите, животновъдите, учителите и учениците.

Навсякъде кипи ентусиазиран труд. Изборите за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели са нов подтик за разгаряне пламъка на съревнованието, на политическия ентусиазъм, ново въодушевление и решимост за изпълнение и преизпълнение на решенията на Десетия партиен конгрес.

(СТ)

Гаранция за високи добиви

Съществен момент в борбата за получаване на висока продукция от земеделските култури е грижата за опазването им от плевели. Те са нежелани „сътрапезници" на културните растения, защото извличат огромни количества храна и вода, конкурират културите по отношение използването на слънчевата енергия, затрудняват обработката на почвата.

Тези азбучни истини са добре известни на тружениците в селското стопанство. Падналите в последно време обилни валежи създадоха благоприятни условия за развитие на културите, но те благоприятствуват неимоверно много бързия растеж и на плевелната растителност. Величината на добивите, особено от пролетните култури сега се определя именно от умението на ръководствата на АПК и ТКЗС да организират всички трудови ресурси и машините за опазване на пролетниците от плевели.

Редица аграрно-промишлени комплекси и ТКЗС успешно водят борбата с плевелите. Добре е подета работата в АПК — Гла винца. Слънчогледовите посеви са окопани и чисти от плевели. Към края е и третирането на царевицата с хербициди. С разсаждането на тютюна също са в график. Кооперативните стопанства в Секулово, Белица, Нова Черна, Ст. Караджа сто на сто са окопали царевицата.

Не такава оценка можем да направим за стопанствата от аграрно-промишления комплекс в Алфатар. Към 31 май от 46 273 декара царевица с машини са окопани само 3 000 дка. От 10 800 декара тютюн едва 60 на сто е разсаден и само 1 660 са окопани. Второто окопаване на слънчогледа също изостава. От план 29 100 декара само в ТКЗС — Алфатар са окопани 4 000 декара. Останалите стопанства в комплекса още не са започнали.

Обективни причини за това закъснение не могат да се посочат защото всички аграрно-промишлени комплекси са поставени при еднакви условия на работа. Въпросът е в това, кое ръководство съумява навреме да организира така кооператорите, че задачите да приключат в най-благоприятните срокове.

Очевидно в Алфатарския аграрно-промишлен комплекс не всичко е направено в това отношение.

Необходимо е ръководствата и на другите изоставащи кооперативни стопанства в най-скоро време да преодолеят допуснатите грешки в досегашната си работа и направят всичко възможно за навременното окопаване на пролетниците.

Петър ГРИГОРОВ

По възходящата линия на успехите

Като неотделима част от целия трудов колектив комсомолците от ДПП „Електрометал" — Силистра дават своя дял в изпълнението на производствената програма на предприятието. Сто и четири комсомолци — 104 изпълнени предконгресни обещания — това е равносметката от техният ентусиазъм през април. Май дойде като потвърждение на трудовите им усилия — делът на младите в преизпълнението на плана с 43 000 лева е неоспорим.

Трудовата активност не е попречила и на политическата, културно-масовата и спортна дейност на организацията. Приета е план-програма в чест на 80-годишнината от основаването на БКП. Редовно се провеждат занятията от аудиторията „Младежта и социалистическата Родина", които преминават при голяма активност и повишен интерес от страна на младежите. Съвместно с партийната организация е проведена вечер за мястото и ролята на младежта в техническия прогрес, свързан с непосредствените задачи на предприятието. Комсомолският контрол над изпълнението на трудовите задължения и отчетът на комсомолските групи пред партийните групи тук е закон. Грижата за младите специалисти със средно и висше образование през последния месец е намерила израз в проведената вечер на специалиста. На нея са присъствували 66 млади специалисти, качественици, ударници. От 4 години в това предприятие съществува и комсомолски контролен пост. Той е витрина на трудовата дисциплина не само на комсомолците, но и на целия колектив. На ЗК на ДКМС е гласувано и още едно голямо доверие. Съществува комсомолски личен състав, който прави преценка на качествата на постъпващите млади работници. Клубът за ТНТМ работи по 7 теми за IV национален преглед, значително е активизирана и културно-масовата и спортна дейност, за което свидетелстват много реализирани прояви и планове за бъдещето.

Комсомолците от ДПП „Електрометал", които в сървнованието по комсомолския отчет пред партията завоюваха вимпелите на градския и окръжния комитети на ДКМС, продължават с чест да крачат по възходящата линия на успехите.

Е. ЖЕЧЕВ

Предизборната подготовка в окръга

Пълно единодушие, висок политически ентусиазъм

С всеки изминат ден расте трудовата и политическата активност в чест на предстоящите избори за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели. По градове, села и квартали се провеждат събрания на политическите и масовите организации, на които се обсъждат и издигат кандидатурите за окръжни, градски и общински съветници. Добре подготвени пропагандисти запознават трудещите се с решенията на Десетия конгрес на БКП, характера на новата Конституция на Народна република България, социалните и икономическите постижения на окръга през годините на петия мандат на Народното събрание, перспективите за развитието му през годините на шестата петилетка, с изборната платформа на Отечествения фронт.

Досега са проведени 121 събрания, на които са издигнати кандидатурите за окръжни съветници. В 56 Дуловски избирателен район е издигната кандидатурата на първия секретар на окръжния комитет на БКП Георги Кардашев, в 43 Алфатарски избирателен район е издигната кандидатурата на председателя на ИК на ОНС Димитър Михайлов, в 120 Тутракански избирателен район на Калин Димитров, секретар на ОК на БКП, в 94 Соколски избирателен район на Станчо Николов, секретар на ОК на БКП. В 6 Силистренски избирателен район кандидат за окръжен съветник е Яким Петков, секретар на ОК на БКП, в 111 Новочерненски избирателен район е издигната кандидатурата на Виктор Ганев, секретар на ОК на партията. Във Варненци е издигната кандидатурата на Дянка Велева, председател на ОК на Отечествения фронт.

Издигнати са кандидатурите на Мария Иванова Костова, работничка в ЗММ — Силистра, на Александър Чолаков, председател на ОР на БЗНС в Главиница, на Петър Иванов, работник в завод „Хром" в Силистра, на Сава Милков, зам.-председател на ОР на БЗНС в с. Срацимир, на Фекрия Хамдиева, животновъд в ТКЗС—Чернолик, на Иван Събев, механизатор в ТКЗС — Алфатар, Незидан Таксинова, учителка в гр. Тутракан, на Татяна Тихчева, секретар на ИК на ОНС, в Попина и други.

Заедно с издигането на кандидатурите на окръжните съветници се издигат и кандидатурите за народни съдии, градските и общинските съветници и съдебните заседатели. В Алеково, Зафирово, Бабук и други общини издигането на кандидатурите е приключено. Повечето от поло вината кандидати са регистрирани в Алфатар, Нова Черна, Чернолик и др.

Събранията преминават при голяма активност на трудещите се и единодушна подкрепа на кандидатите за съветници. Те изразяват своята увереност в блестящата изборна победа на Отечествения фронт; своята готовност за претворяване на живо дело историческите решения на Десетия конгрес на БКП.

Среща за обмяна на опит

По инициатива на окръжните комитети на БКП в Силистра и Русе завчера в град Дуловo се проведе среща за обмяна на опит между председателите на съветите на секретарите на общинските партийни комитети от двата окръга. Присъствуваха другарите Георги Кардашев — кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП, Илия Вълков, заместник-завеждащ отдел „Организационен" при ЦК на БКП, Крум Грозданов, инспектор на ЦК на БКП, Георги Симеонов, секретар на ОК на БКП в гр. Русе, секретарите на ОК на БКП в Силистра Калин Димитров и Виктор Ганев, работници от апарата на ОК на БКП и други.

Преди срещата гостите от Русе посетиха кайсиевия комплекс в ТКЗС — с. Ширково, където председателят на стопанството Георги Кънев ги запозна накратко със състоянието и перспективите на комплекса, който ще бъде единствен по големина и модерно оборудване в страната. Гостите се запознаха и с дейността на партийния кабинет на обществени начала при общинския партиен комитет.

Срещата в Дулово бе открита и ръководена от др. Георги Кардашев. Другарят Калин Димитров обясни целта и задачите на срещата и подчерта, че много и разнообразни проблеми стоят за разрешаване пред съветите на секретарите на общинските партийни комитети. Обмяната на опита между двата окръга ще допринесе да се изясни мястото на новите партийни органи в аграрно-промишлените комплекси. Изказалите се председатели на съвета на секретарите и секретарите на районните комитети на партията разказаха за своята работа, размениха мисли по използването на някои нови форми и методи, споделиха трудностите, възникващи в процеса на работата.

В своето изказване другарят Илия Вълков даде положителна оценка на инициативата за такава среща и изтъкна, че в настоящия етап на развитие съветите на секретарите на общинските партийни комитети трябва да се ориентират към главните проблеми на АПК и наред с разрешаването на задачи от производствен характер да се насочват и към социално-битовите проблеми на районите.

След приключване на деловата част на срещата гостите разгледаха бригадния стан на предприятието за промишлено производство на зърно в АПК — Дулово и модерния кравекомплекс в ТКЗС — Секулово.

А. ХАСАНЖОВ

Зелените хоризонти на лятото

Рано е още. Слънцето едва се е вдигнало над полето и един лъч вече играе по никелирани те части на колата, оглежда се в огледалцето, святка в очите. Палава работа! Но какво още можеш да очакваш от един слънчев лъч рано сутрин в края на май или началото на юни...

Блоковете и храстите се разбягват встрани от пътя и отхвърчват назад, уплашени от скоростта. Нивята са като разноцветни кръпки, а пътят се е спуснал напред, сякаш стрела, литнала от натегнат лък, свисти и се мушва стремглаво под зелените ветрила на дърветата, за да изплува за миг от другата страна, да се увие около гърбатите хълмове и пак да се измъкне панякъде.

Ако пък съм предполагал някога, че съществува по земята толкова много зелено и с такива фантастични цветове и форми... От бледозеленото до изумрудното, от наситеното до крещящото. А сред това богатство от зеленина току светне в прегръдката на клоните аленатa усмивка на черешите, натегнали като коралови обеци. Да гледаш, да гледаш и да се радваш. Защото всичко наоколо е някак отпуснато, по домашному спокойно и усмихнато, готово да посрещне гости. А гостът иде, препасан с колан от слънце, наметнат с яркосиния елек на небето, с гра пави длани като ръцете на стар селянин и оня, немирен лъч е негов пратеник. И хем се радва човек, че иде, хем е доволен, че зрелостта, мъдростта на земята е още далеч, а насреща се е втурнала буйната младост и кипва в зелената пяна на житата. Те сякаш са вдигнали нагоре вълнисти гребени и са застинали за миг в очакване да чуят стъпките на госта. А от другата страна са разлюлели копия лучените стебла и цялото поле прилича на огромна безбройна войска, потеглила в атака и замряла секунда преди да достигне пътя.

Квадратите на поясите са метнали върху земята прозрачния си зелен кариран шал, а от цъфналите край шосето черевени макове полето изглежда като облечено в зелена рокля на червени капки. Оттатък под слънцето припича обл гръб хълм, набоден с лозови колове като с таралежови игли. В дантелата на причудливо из витите пръчки са се заплели слънчеви лъчи и от тях гроздовият сок наесен ще кипи луд и сладък. И само като си помисли за това човек, и му се струва, че вдишва оня тръпчив и лепкав аромат... Но пътят отново отхвърля назад виденото, нетърпелив и жаден за простор. А когато се измъкна сред хълмовете, сякаш увиснал, захвърлен напред в небето, застинал за миг неподвижно. И небето изхвърква извънредно неимоверно високо, толкова високо, че сякаш въздух не ти достига и се задъхваш от възторг. Навярно и с пътя е така, защото изведнъж се разклонява, разтворил ръце да прегърне земята и я милва и се гали в широки плавни завои. По баирите са се натъркаляли дребни като бобени зърна стада, даже звънците им не се чуват. Но и без тях въздухът звъни, звъни, чист и бистър. А наоколо всичко се усмихва, кима приветливо, ръкува се сърдечно. Сякаш домаки ни са застанали на прага и посрещат очаквани гости, посрещат ги с усмивка и отворено сърце.

Лятото, лятото е на прага...

Валентин ЧЕРНЕВ

Семинар с журналисти

По решение на бюрото на ОК на БКП, Съюза на българските журналисти и редакцията на в. „Силистренска трибуна" вчера в Силистра се проведе семинар с участието на кореспондентите, сътрудниците и дописниците на вестника с редакторите на многотиражките. На семинара присъствуваха и журналисти от редакциите на вестниците „Народно дело" във Варна и „Добруджанска трибуна" в Толбухин.

Преди обяд директорът на Научноизследователския център по журналистика при СБЖ Митко Иванов запозна присъствуващите с някои проблеми на журналистическите жанрове и професионалното майсторство, като свърза важността на темата с изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП. След това Лиляна Андреева, научен сътрудник от Института за съвременни социални теории, изнесе беседа за идеологическата диверсия на империализма на настоящия етап и буржоазните средства за масова информация. С добро познаване на явленията и с осведоменост тя сподели интересни мисли, които могат да ползуват в своята ежедневна работа българските журналисти.

Изнесена беше също така информация за дейността на дописниците и кореспондентите на в. „Силистренска трибуна", направена бе оценка на усилията и стремежите им да отразяват богатото социалистическо ежедневие в окръга. Най-активните от тях бяха наградени с книги.

След обяд Найден Лазаров, отговорен секретар на в. „Трудово дело", разгледа някои проблеми на графическото оформление.

Семинарът постави на разглеждане интересни въпроси, чието осъществяване в практиката ще спомогне за по добряване на работата в средствата за масова информация.

(СТ)

ДЕН НА МОЯТА ОБЩИНА

На 3 и 4 юни т. г. в Ширково и Силистра бе проведено едно интересно мероприятие — „Ден на моята община". Двата дена се превърнаха в истински празник за трудещите се от района на ТКЗС — Ширково, станаха дни на равносметка за постигнатото през петата петилетка, вдъхнаха сили и увереност на кооператорите, механизаторите и специалистите от стопанството за нови успехи в изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП.

Вчера представители на политическите и масовите организации от общината връчиха рапорти на окръжния комитет на партията, окръжния народен съвет, окръжното ръководство на БЗНС, ОК на Отечествения фронт, ОСПС, ОК на ДКМС за изпълнението на плана и обещанията в чест на Десетия конгрес на БКП и 80-годишнината от създаването на партията. Те уверяха окръжните ръководства, че трудещите се от Ширковската община винаги са били и ще бъдат в челните редици за получаване на повече и по-качествена селскостопанска продукция, ще отдадат всичките си сили и възможности за претворяване в живота решенията на историческия Десети конгрес на нашата партия.

След обяд се състоя среща на управителния съвет на стопанството с колективите на Строително управление и ТПК „„Добруджанка" за сключване на договор за дружба и взаимопомощ.

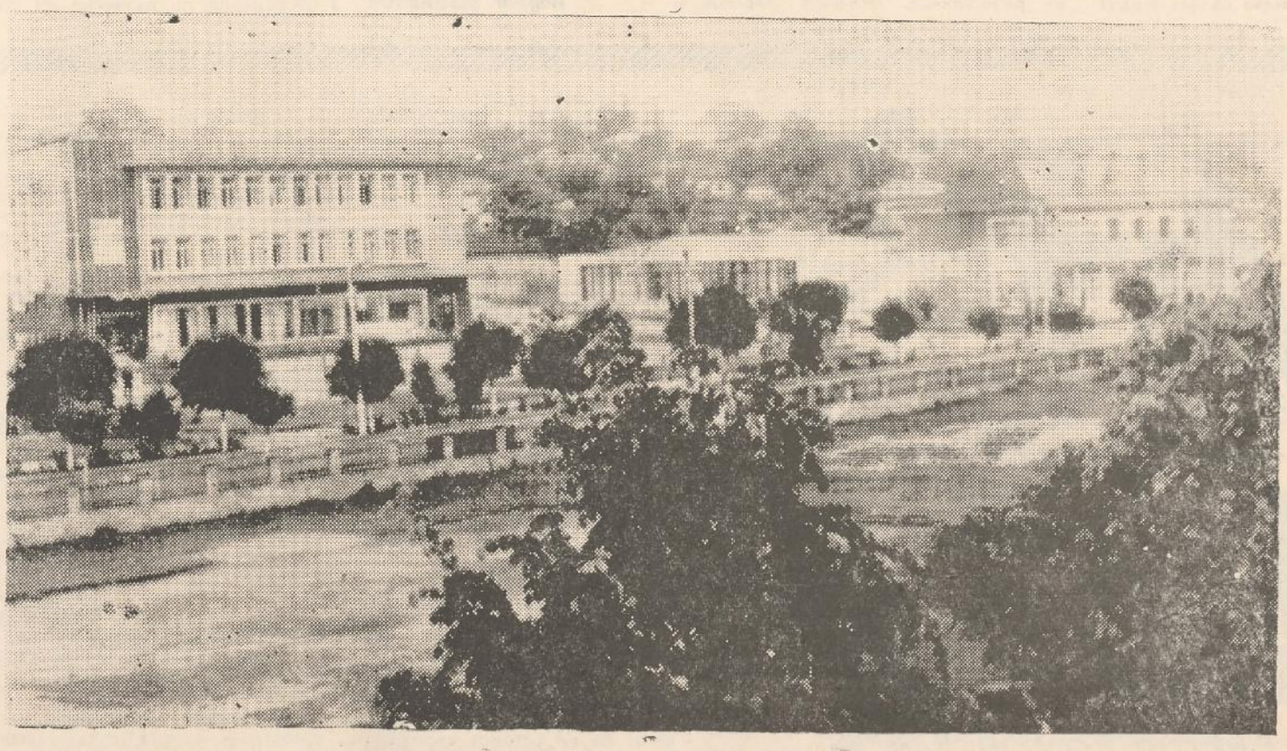
Снощи в салона на ОСПС се състоя тържествен вечер-концерт, на който присъствуваха другарите Георги Кардашев — кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП, Илия Вълков — заместник-завеждащ отдел „Организационен" на ЦК на БКП, Крум Грозданов — инспектор на ЦК на БКП, членове на бюрото на ОК на БКП, кооператори, младежи и девойки от Ширково и много граждани.

Тържеството бе открито от секретаря на ОК на БКП другаря Калин Димитров. Секретарят на общинския партиен комитет Господин Великов прочете доклад за постигнатите успехи на трудещите се от Ширковската община в чест на Десетия конгрес на партията и 80-годишнината на БКП.

Приветствие-рапорт от името на колектива на Строително управление — Силистра, прочете Георги Колев, а от страна на ТПК „Добруджанка" — председателят на кооперацията Александър Петров.

В своето приветствено слово другарят Георги Кардашев се спря на успехите, постигнати от трудещите се от Ширковската община, изрази благодарността на бюрото на ОК на БКП, ИК на ОНС, и на другите политически и масови организации към самоотвержения труд на селскостопанските труженици от стопанството при изпълнението на плана за 1970 година, и в предконгресното съревнование. Той им пожела лично щастие, много сили и упоритост при претворяването в живота решенията на историческия Десети конгрес на партията.

Али РИЗОВ

Центърът на с. Ширково.

7 юни 1971 година — 95 години от гибелта на Панайот Волов, Георги Икономов и Стоян Ангелов

ТРИМАТА ВЪСТАНИЦИ

ВЪСТАНИЕТО беше сма зано!... Турците изгориха Клисура и Панагюрище, сломиха съпротивата на Перущица и Дряновския манастир, изклаха непокорната рая на Батак... Оцелелите въстаници се пръснаха... Между тези, които турски куршум не улучи, ятаган не посече и вражи ръце не хванаха, бяха Панаиот Волов, Георги Икономов и Стоян Ангелов.

С много мъки те се добраха до Търновско и тръгнаха по течението на Янтра. Денем те се криеха из ниви и храсти, а нощно време бодро крачеха по непознати пътища... Въстаниците заобикаляха селата, избягваха срещи с хора, чукаха в никое време по вратите на самотни воденици, за да молят добри българи за парче хляб.

— Стигнахме ли Янтра, ще стигнем и Дунава! — окуражаваше другарите си Икономов.

И полека-лека те приближаваха голямата река...

ТАЗИ нощ те дълго се лутаха из нивите, защото изгубиха пътя. Едва на разсъмване се пооправиха, но беше станало време да се крият. Те избраха едно затулено място сред нивите и там легнаха.

Икономов и Ангелов веднага заспаха, а Волов остана да бодърствува, да не би турците да ги изненадат и избият.

Пътят към свобода беше очертан от кръвта на убитите български юнаци и осветен от пожарищата на запалените села и градове...

Другарите му се пробудиха. Беше минало пладне.

— Сега е твой ред да поспиш! — му рече Икономов.

— Няма да спя. Не ми се спи и не чувствувам умора. Ей така ще седя до вас и ще си приказваме. Днес ще си починем хубаво, за да можем цяла нощ да вървим. Трябва по-скоро да стигнем Дунава. Мисля, че през Русчук е най-добре да минем! — каза Волов, като дъвчеше една сламка.

— По-добре е да минем през Свищов. В Русчук ме познават много хора и може някой от тях да ме издаде! — възрази Икономов.

— И тъй може. Важното е да минем на отвъдния бряг! — съгласи се Волов.

— Да имахме поне малко хляб! — продума Ангелов.

— Няма, брате, а няма и откъде да вземем! — поклати глава Икономов. — Чакайте да видя дали някъде по джобовете не е останал малко тютюн, за да убием глада! — и почна да бърка из джобовете. — И тютюн няма! — сви рамене той.

— И без хляб и без тютюн ще минем! — успокоително каза Волов. — А стигнем ли Влашко, ще се съберем, ще се организираме и ще се върнем в България! Тогава ще разчистим сметките си с турците! — бодро продължи той.

— То се знае, че така ще стане! — намеси се Ангелов. — Нали за това сме тръгнали?

— Народът ни показа, че има сили сам да се бори с турците! — подхвана Икономов. — Прав е бил дякона Левски! И на Европа показахме, че българският народ заслужава да бъде свободен! Не е далеч времето, когато България ще бъде своб... — и гласът му секна изведнаж.

Из нивите се мярна човек.

— Турчин е! — каза Икономов и бързо скри пушката си в храстите. — Ако дойде при нас, да го убием! Никой няма да усети!

— Не бива! Ние сме въстаници и мирни хора не трябва да закачаме! Който ни се противи или ни преследва, ще го убиваме, но тези, които не ни закачат, зло защо трябва да им правим? — каза Волов убедително.

Непознатият дойде при тях. Беше турчин, пъдар. В ръцете си стискаше чифте. Той ги поздрави и седна при тях.

— Накъде? — попита той.

— Към Русчук! — слъга го Ангелов.

Пъдарят се вгледа в техните измъчени лица и изпокъсани дрехи. „Не са тукашни! — помисли си той. — По всичко личи — и по говора, и по дрехите... Да са жътвари? — Жътвата не беше започнала... Да са търговци? — Тогава щом из нивите... Пък не са и обикновени пътници... Тогава?... Тогава трябва да са комити!" — се сети турчинът.

— Да беше черпил по един тютюн, ага? — му подхвърли весело Икономов.

Пъдарят извади тенекиена кутия и я подаде.

— Буюр, буюр! — покани ги той.

Тримата свиха по една цигара и жадно засмукаха лютивия дим. И пъдарят смукна два-три пъти от цигарата си и стана.

— Аз да вървя, че да си гледам работата! — каза той и тръгна по пътеката. Когато се поотдалечи от тях и се скри от погледа им, той хукна към Бяла...

— Бей ефенди, видях комити! В нивите! Трима са!

— Комити ли? — попита учудено Мехмед бей. — Да не лъжеш, бре Омер?...

— Кълна се в пророка и децата си, бей ефенди, че говоря истината! — уверено отвърна пъдарят.

Беят се замисли... Преди двайсетина дни той беше дочул, че някъде далече зад Бал кана гяурите вдигнали оръжие против султана, ама нищо повече не знаеше. По тези места беше спокойно. Но щом пъдарят казва, че е видял непознати хора, добре е да се обиколят нивите и да се прове ри.

— Да се събере веднага потеря! — заповяда той. — Всички мюсюлмани, които имат оръжие, да се събират пред джамията.

Заптиетата се разтичаха из селото.

Мехмед бей взе пушката си и се отправи към сборното място. Потерята бързо се събра и тръгна към нивите.

— ТОЗИ турчин не ми хареса! — каза Икономов. — Трябваше да го убием! Сигурен съм, че вече ни е издал! Я да се махаме оттук!

Тримата тръгнаха из ниви те и се спуснаха към Янтра. Тръгнаха пак по течението на реката. От пролетните дъждове тя беше набъбнала и разляла водите си.

— Мъчно можем да я минем! — каза Икономов.

— По-надолу има мост!

Въстаниците продължиха бързо да вървят. По големия каменен мост на Кольо Фичето се мярнаха заптиета.

— Мостът е заварден!

Тримата се върнаха веднага назад.

— Потеря! — извика Волов и посочи с ръка.

Те се затичаха, за да се по отдалечат от потерята. Но турците вече ги бяха забелязали. Няколко пушки изгърмяха... Куршумите изсвириха край ушите им.

— Да се сражаваме! — предложи решителният Икономов и се спря да напълни пушката си.

— Невъзможно е! Ние сме трима, а трябва да се бием с триста! — отвърна Ангелов.

— Единствено спасение виждам, ако минем реката! Ще се скрием в нивите. Скоро ще мръкне! През нощта потерята сигурно няма да ни преследва! До утре сутринта ние ще бъдем далеч от тука! — каза Волов.

— Ето ги! Дръжте ги! — викаха турците и тичаха към тях.

— През реката! — извика Волов и нагази в мътната вода.

Икономов и Ангелов го последваха. Потерята стигна мястото, откъдето комитите бяха навлезли в реката. Янтра бучеше пред краката им и те не посмяха да тръгнат през нея, а продължиха да стрелят от брега...

Могъща и страшна, Янтра влачеше дървета, слама, тиня, образуваше водовъртежи... Въстаниците, хванати за ръце, напредваха крачка по крачка... Вече наближаваха средата на реката. Куршумите непрестанно плющяха край тях...

— Още малко издръжливост, братя, и ще бъдем на отсрещния бряг! — окуражаваше Волов, но думите му се губеха сред бученето на реката.

Изведнаж под краката им дъното изчезна и като че ли някаква силна ръка ги дръпна надолу... Тримата се откъснаха един от друг... Опитаха се да плуват, но реката ги повлече. Те напрегнаха сили да се борят, но водната стихия беше по-силна от тях и бързо ги изтощи.

На отвъдния бряг те не можаха да стигнат. Турски куршуми не ги улучиха, но мътните води на Янтра ги погълнаха...

Иван ШАБАНОВ

Пред 80-годишнината от основаването на БКП

ЗА ИДНИТЕ ПОКОЛЕНИЯ

Има от какво да се поучат и с какво да се гордеят идните поколения. Миналото на България е славно и богато. Блестящи победи на бойните полета, извисявания до върховете на европейската цивилизация се редуват с трагични събития и епични борби, които оставят завинаги дълбока следа в историята ни.

„За идните поколения" — така е озаглавен сборникът за героичната история на Пловдивската окръжна партийна организация. Поместените 66 спомена отразяват дългия и героичен път, който пловдивските комунисти изминават от 1893 година — когато е основавана партийната организация, до победата на 9 септември 1944 г.

В Пловдив живее 12 години и редактира първото наше социалистическо списание „Съвременний показалец" основоположникът на марксическата партия в България Димитър Благоев — Дядото. Цели петнадесет години тук работи пламенният революционер и трибун, сратникът на Дядо — Васил Коларов. С тяхна помощ Пловдивската партийна организация се превръща не само в здрава опора на класата, но и в ковачница на революционни кадри, които продължават борбата на първите и я довеждат до победен край.

В своите спомени авторите — революционни и партийни дейци, ветерани на социалистическото движение, инициатори за създаване на първите партийни организации в окръга, участници в революционните събития от 1923 година, партизани, политзатворници, концлагеристи, ятаци, помагачи — хвърлят нова светлина върху почти всички етапи от историята на Пловдивската окръжна партийна организация, която се оформя като един от най-дейните отряди на революционния марксизъм у нас.

Важно място в сборника е отделено на Септемврийското въстание от 1923 година. Не случайно на Берлинската конференция Георги Димитров заявява, че за място, където ще се намира ръководството на въстанието, първоначално е било решено да бъдат използвани най-надеждните му пунктове — Враца и Пловдив.

В големия работнически център развива много активна дейност здрава, калена, боеспособна партийна организация. Тя създава широка и надеждна основа за разгръщане на масово партизанско движение, което още в края на лятото през 1943 година е най-многочислената в страната. В окръга е изградена първата у нас партизанска чета — Баташката, която по-късно поставя началото на легендарния отряд „Антон Иванов".

Всеки спомен от сборника пресъздава незабравими моменти от борбите на партията, прибавя нови светли и вълнуващи страници към големия антифашистки епос на БКП, които възпитават обич към миналото на България, към нейното настояще и бъдеще.

Емил НИКОЛОВ

ПАНОРАМА НА ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА

С оптимистични стремления

Прикътало в себе си рой спомени от заглъхнали вече събития, село Ситово има стара и неразгадана история. Макар че вековете са заличили едно тайно и може би величаво минало, направените разкопки ни предоставят възможността да съдим за него. От намерената керамика в селото се предполага, че тук е съществувало славянско селище по времето на славянобългарската държава. Други разкопки свидетелствуват за наличието на турско селище, което се е развивало вероятно през 17 век. Тези предположения с пълна достоверност не констатират действителното зараждане на това село, но убедително доказват, че местността е била заселена от много дълги години.

Бавно и незабележимо е протичал животът на тези обитатели в малката падина сред равнотo и оголено поле. И ако някога в онези далечни времена бившето село Доймушлар е било средище на владенията на турски бейове, ако близо три десетилетия същото това село е било под зависимостта на румънската чокойска буржоазия, сега Ситово като център на аграрно-промишлен комплекс расте и се развива в нови измерения.

Пътят на неговото обновление започна с ентусиазма на една малка и възторжена група труженици, които още през 1945 година прозряха мащабите на новото и учредиха първото кооперативно стопанство в бившата Силистренска околия. Беше време на преход от закостенели и консервативни разбирания и убеждения към прогресивни и оптимистични стремления. Ситовци чувствуваха и усещаха как с всеки изминат ден вездите на истината тежаваха към смелите и дръзновени идеи на техните съселяни, несправедливо изправени пред сребърския процес през 1935 година. Кълновете на мечтаното изкласиха. Онова, което е постигнато през изминалите петилетки, надмогна представите за новото и най-убедително доказа на чия страна е истината. Затова и поп Асен презря расото и кухите религиозни убеждения и намери смисъла в партийната правда.

Заглъхнали са спомените за старото, тъй както е тревясал и пътят за „Чобан бунар". Бакърените менци и кладенците по високите места се споменават сега само в приказките на по-старите. Защото селото е вече напълно водоснабдено и почти всяко семейство се е възползувало от тази така необходима придобивка. А ако си послужим с езика на фактите и изредим всичко онова, което характеризира възхода, ще разберем каква чувствителна промяна е настъпила в това селище. С откриването на цех към промком бинат „Камъшит" и с производствената дейност на ТПК „Прогрес" си прокарва път и промишлеността. В близко време ще бъде завършена и пусната в експлоатация маслобойната работилница. Още от миналата година в Ситово функционира и един „завод", неизвестен за мнозина. Фуражомелките, които се произвеждат тук, извършват преработката на грубите фуражи и имат значим икономически ефект за селското стопанство. В конструирането на тази машина участвува и ситовецът Андрей Рандев, познат в цялото село като новатор в областта на техническия прогрес.

Наред с придобивките от селскостопански и промишлен характер се извършва и ускорено благоустрояване. Масивните сгради, които красят центъра на селото, ще бъдат значително увеличени. През годините на шестата петилетка ще бъде построена внушителна сграда на ново училище, в което се предвижда да се обучават ученици до 11 клас, а в близост до него ще бъде построена и детска градина. Медицинските работници ще бъдат зарадвани с нов здравен дом, а многобройните спортисти с модерен стадион. В близко време ще бъде завършена и сградата на сортово-изпитателния участък към БАН. За ремонтно-технически нужди ще се построи голяма работилница. Всичките перспективни планове ще бъдат практически осъществени, защото бъдещето на селището е ясно определено — център на АПК.

Има нещо символично на пръв поглед в наименованието на това село, но не всеки може веднага да го усети. Винаги, когато съм се опитвал да намеря етимологията на името „Ситово", съм смятал, че то е свързано с нещо далечно и причудливо, без да съм мислил, че то произлиза от съдържанието на думата „сит". Не се знае кой е измислил името, но все едно — който и да е, не е сгрешил. Наименованието чудесно характеризира жизнения уровен на ситовските жители. И както сочат изчисленията на секретаря на съвета, наистина е така. Тук на всяко семейство се пада средно по 1 500 лева годишен доход. И ако случайно ви се отдаде възможност да погостувате на някой ситовец, няма да се учудвате защо селото и досега не е променило своето име.

Макар и да живеят в малката падина, хората от Ситово всяка вечер гледат света през своите телевизори, защото на равното поле издига внушителен ръст телевизионен ретранслатор. Другото, което характеризира тези хора, е това, че те умеят да живеят задружно и да се веселят. Когато здрачът се спусне от всички хълмове и покрие селото, самодейците от танцовия състав, смесения хор, естрадно-сатиричния и естраден състав се събират и репетициите започват. Пеят и танцуват кооператори, животновъди, механизатори и специалисти, напуснали полята, фермите и машините. Пеят и танцуват, защото нов априлски полъх освежи техните души и завладя техните сърца. Защото с мъдрите исторически решения на Десетия конгрес на БКП приижда нещо чудно, светло и красиво в техния живот. То идва устремено и уверено към тях — обикновените труженици, искрено вярващи в крайната цел — комунизма.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

Комсомолската бригада с бригадир Марчо Димов от ТПК „Метал" следи отблизо политическите събития по света и в страната.

НА СНИМКАТА: В минути на отдих членовете на бригадата четат колективно в. „Народна младеж".

С ГРИЖИТЕ НА ХОРАТА

Преди няколко дни градският съвет на професионалните съюзи в Тутракан проведе своята втора отчетно-изборна конференция.

Председателят на градския съвет на професионалните съюзи Иван Йоргов прочете обширен и анализиращ доклад. През двегодишния период след учредителната конференция в работата на ГСПС и първичните профсъюзни организации настъпиха чувствителни подобрения. ГСПС през отчетния период се е стремил да координира дейността на профорганизациите, да развива и разширява инициативата и самодейния им характер, да оглави социалистическото съревнование сред трудовите колективи. Голям размах получи рационализаторското движение, като по броя на рационализациите и техния икономически ефект градът се нарежда на едно от първите места в окръга. Само през 1970 година са внедрени 50 рационализации с икономически ефект 195 523 лева. Фабрика „Славянка" и заводът за резервни части и нестандартно оборудване бяха обявени за първенци в своите обединения по развитие на рационализаторското движение. Младите творци Иван Балков и Петър Игнатов станаха първенци в конкурса на младите рационализатори в града и окръга.

Тези успехи се дължат на правилното отношение на заводските профкомитети и на стопанския комитет, които създават условия и насърчават рационализаторското движение.

Производителността на труда в промишлеността бележи значителен ръст. За това допринесе внедряването на нови технологии, по-рационално използуване на производствените мощности, дисциплината, квалификацията и опитът на хората. Заводът за резервни части, Държавно горско стопанство, промкомбинат „Транссмариска" достигнаха значително намаление на себестойността на 100 лева стокова продукция, което се дължи на добрата организация на труда.

През отчетния период се при ступи към изучаването и внедряването на саратовската система в предприятията. Във фабрика „Славянка" се постигнаха известни успехи и по инициатива на ОСПС и ГСПС беше организирана обмяна на опит в „Славянка", в която взеха участие и представители на предприятията от гр. Дуново. В цех „Дограма" при промишления комбинат редовно се води денят на качеството. Там работят със съответен качествен щемпел Марин Барбов, Георги Неделчев, Васка Димитрова, Златко Войнов, Георги Костадинов и др. Подобри се качеството на продукцията в завода за газови уреди, където вече продукцията от газови печки се търси из страната.

Добре е организирано съревнованието от профкомитетите в много предприятия. Колективът на завода за резервни части беше на първо място в съревнованието между предприятията през 1970 година. Създадени са известни традиции на съревнование във фабрика „Славянка", където са обхванати 96 на сто от работниците. Сега първенец в съревнованието е промишленият комбинат.

Но наред с положителното в работата на профорганизациите бяха отчетени и слабости, допуснати по обективни и субективни причини.

Състоянието на битовите условия за работа в нашите предприятия не е на завидно ниво. Грижата за човека, за неговото здраве и бит, трябва да стои на вниманието на градския съвет на профсъюзите и низовите профкомитети.

Много са въпросите, с които профкомитетите по места имат да се занимават. В изказванията си Сара Бухтев, Димитричка Върбанова, Цезар Николов, Ради Юруков, Димитър Пасатов и др. посочиха успехите и слабостите в тяхната работа и в дейността на ГСПС.

Другарят Шакир Шакиров — председател на окръжния съвет на професионалните съюзи, обобщи изказванията по доклада и проекторезолюцията.

Накрая се проведе избор за нов градски съвет на професионалните съюзи. За председател беше преизбран единодушно Иван Йоргов.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

24

Рахими излезе на перона от вагона. Да изтича към своя вагон? Ще тръгна влакът. Придружителят я заведе до купето и посочи мястото ѝ. Тя се разсъблече, сложи чантичката под възглавницата, пъхна се под одеялото и изпъна изтръпналите си крака. Възглавницата беше мека. Чаршафите миришеха на свежест. Рахими полежа, послушвайки се, в купето беше тихо и зад вратата никой не ходеше, не тътреше крака. Тя затвори очи и вече не можа да ги отвори — сънят я притисна като камък.

През деня не излиза никъде. Лежеше, дремеше. Обърната към стената, четеше. При дружителят носеше чай и тя пиеше, полулежейки. С никого не заговаряше. Затворила очи, подложила ръка под главата, тя си спомни тъстосиньо то есенно море, парахода, Баку, влака... Кога за пръв път я бяха забелязали? Къде? Тя лежеше и мъчително мислеше — припомняше си всеки час: и как слязоха от парахода, и как бродеха из Баку, и как дойдоха на влака. Всичко вървеше нормално. Както и при онова, първото пристигане в Москва, когато работеше в посолството...

Колелетата тракаха на релсовите сглобки. Рахими се страхуваше: ето ще влезе човекът в тъмните дрехи и тогава... Тя се свиваше под одеялото, да би могла да изчезне като невидима. Спомни си Рахими; облизвайки сухи устни, отново преживя час след час последния им ден — и разходката из Москва, и скарването в хотела, и неговото раздразнение, и укрепналата увереност: „Ще се издаде", и сгърчилото се след инжекцията тяло. „В името на закона..." — Рахими отвори очи, в тях се мярна ужас, но пред очите ѝ беше стената на купето и плътно затворената врата. В купето се здрачаваше.

На гарата в Баку беше все същото — суетня, тичане, мек южен говор. От гарата улицата водеше право към морето. Да можеше да се качи сега на такси — и на пристанището. Бял, цял залят от светлина параход и тъмно море. Плясък на вълни под кръглите прозорчета... Да можеше да си вземе билет и да се скрие в каютата. Но не може, не може... Сега може да премине границата само нелегално. Покойният Рахими говореше: тук на пазара има прекупвач Чопур Али. Той може да я прехвърли през Аракс. Ако имаше пари. Тя има златен часовник, два пръстена с брилянти.

Нощта в чакалнята мина тревожно. Привиждаше ѝ се Рахими, лежащ на дивана, как тя тичаше по улиците, обикаляйки и заличавайки следите си. През онази нощ така и не успя да отиде при резидента, побоя се, че ще хванат и двамата. При резидента може да отиде само в краен случай, когато няма изход...

На вратата на гарата се показа като че ли познато тясно лице. Човекът влезе, опирайки се на бастун, накуцвайки — към Рахими и не погледна мина отстрани, но и това ѝ стигаше. Спомни си, те слязоха от парахода и Рахими заговори с някого, а този човек, стоящ при стълбата, ги погледна проницателно и остро. А може би не е той? Човекът се отпусна тежко на пейката. Рахими го погледна и се успокои: не е той. Човекът се обърна към нея и на Рахими отново ѝ се мярна нещо познато. Не издържайки, тя скочи и изтича, хлопвайки вратата.

Разсъмваше се. Криволичейки по улиците и оглеждайки се, Рахими тръгна към пазара.

На пазара един по-млад прекупвач ѝ посочи Чопур Али. Край стобора седеше старец с омазнено палто. Скулестото му лице бе обрасло с брада. Червеникавите му клепачи сълзяха. Рахими се наведе:

— Идвам при вас, чичо Али.

Той седеше, сякаш не бе я чул.

Рахими извади вълнена блузка.

— Продавам я.

— Колко? — лениво попита Чопур Али.

— Петдесет.

— Вай-вай-вай. Кой ще купи за такава цена?

— Вълна, чичо Али. Чиста английска вълна.

— Пхе — той протегна сгърчени пръсти, ломачка ръкава и го отхвърли. — Вълна — каза презрително: — Аз ще ви доставя колкото искате вълна. Само кажете. — И като помълча, прибави: — За тридесет, може би, ще я взема.

— Четиридесет.

— Тридесет.

— Тридесет и пет. Последна дума.

Старецът кимна.

— Вай-вай-вай. Губя.

Рахими се огледа:

— Дошла съм по работа при вас, чичо Али.

— Каква работа още? — застана нащрек старецът.

Рахими се наведе по-ниско:

— Чух, че прехвърляте на онази страна...

— Ай-вай-вай. Който ви е казал, плюйте му в очите.

— Този човек би могъл да ви заплати. Златен часовник. Пръстен с брилянт.

— Вай-вай-вай — занарежда старецът. — Отдавна не е било това. Никой нищо не знае. Нощ. Аракс. Тясна лодка. — Старецът преминa на шепот. — Ох, ох, тежко е. Грях е. Ще ви хванат. Ще затворят ставия Али.

— Два пръстена с брилянти — пошепна Гертруда, виждайки, че старецът се колебае.

(Следва)

Строителството под шефството на в. „Силистренска трибуна“

ЩЕ БЪДЕ ЛИ СПАЗЕН ПУСКОВИЯТ СРОК?

Още от началото на тази годи на строителните работи на Заво да за биосмески в Дулово изостанаха застрашително. Изтече пе тият месец, а строителите и мон тажниците все още не са влезли в нужните графици, въпреки че някои недостатъци напоследък са премахнати. Направените две проверки от страна на Инспекцията за държавен контрол в началото и края на петмесечие то констатираха неоправдано изо ставане, което трудно би се компенсирало и вероятно ще удължи пусковия срок, който е 1 ноември 1971 г.

ПО ОРГАНИЗАЦИЯТА

на строителните работи на обек та. Ръководството на Строителното управление не подмени свое временно заболелия технически ръководител. Обектът остана без технически надзор, необходимите строителни материали не се подаваха навреме, в резултат на което програмата за първото тримесечие бе изпълнена едва 50 на сто. Това неизпълнение трудно ще се догони през след ващите тримесечия на годината и ще утежни задачата на строите ли и монтажници. През посочения период шестте строителни бригади достигнаха средно изпълнение на нормите си едва от 31 до 40 на сто. Работниците пре стояваха с часове поради лошо снабдяване, слаба организация на труда и зле поддържани машини. При план 140 000 за три месеца са усвоени само 80 000 лева. За четири месеца не усвои ха предвидените средства подиз пълнителите ДМУ — Русе и елмонтажната група от Шумен.

КОИ СА ВИНОВНИ

за безпричинното и неоправдано изоставане на този важен строителен обект?

Вината трябва да се търси в Строителното управление. Недоб рата организация на труда дове де до забавяне на бетонните ра боти. Бетонният възел и хаспели те бяха оставени без наблюдения от страна на специалист, вследствие на което машините не се използуваха с необходимо то натоварване. Не се осъществя ваше ритмично подаване на бетон със самосвали. До месец ап рил се работеше на една смяна, въпреки че при добра организа ция можеше да се открие фронт за двусменна работа. Едва напос ледък се помисли за доставката на тръбно скеле от други обекти.

Но не само изпълнителите носят вина за изоставането на стро ителните работи. Все още има нерешени въпроси по отношение на проектирането.

ИНВЕСТИТОРЪТ ДСО „РОДОПА“

в началото на тази година не раз полагаше с цялостна документация, която и до днес не е напълно уточнена. При проверката, извършена през март, на състоя лата се среща между изпълните ли и инвеститора, последният не представи проект за външно ске ле на блок № 2, проект за нов електропровод, както и проекти за подземен и противопожарен резервоари. Посочените проектантски документи не бяха пред ставени и при втората проверка, завършила към 20 май.

От всички подизпълнители

ДМУ — РУСЕ

има за изпълнение най-голям план по обем — 239 000 лева. По време на втората проверка на обекта работеше само една бригада от седем монтажника, които извършваха монтаж на ма шини в мазутното стопанство на бъдещия завод. На подобектите „склад за сенно брашно“ и „главен корпус“ има създаден фронт за още двадесет души ра ботници по монтажа, но управле нието от Русе не изпраща свои хора.

Друг съществен недостатък се забелязва при

ДОСТАВКАТА НА МАШИНИТЕ.

Планът за финансирането не е об вързан с представената спесифи кация за доставянето на необхо димото оборудване. По съществуващата спесификация следва да се доставят вносни машини за 142 000 лева и местни — за 520 877 лева. В момента на про верката се констатира, че бяха доставени машини на обща стой ност 810 000 лева, а не беше до ставено оборудване за около 500 000 лева. По този въпрос ин веститорът си взе сериозна бе лежка и обеща да достави в най-къс срок машините, като да де предимство на онези, които са необходими за започването на монтажа.

СЕГА ПОЛОЖЕНИЕТО

на обекта е значително по-раз лично. Материалите се доставят ритмично и грубите строителни работи, (а все още има такива) могат да бъдат завършени за малко повече от два месеца. Но за монтажните работи е необхо дим срок от една година. ДМУ — Русе и елмонтажната група от Шумен трябва да усвоят общо 258 000 лева за годината. За че тиримесечието те не усвоиха предвидените им средства и за останалия период от време едва ли ще могат да бъдат монтира ни всички машини и съоръжения, дори това да стане с цената на максимално вложени усилия и сгъстени месечни графици. В крайна сметка това означава, че монтажниците няма да бъдат в състояние да спазят пусковия срок 1 ноември.

Тревожното състояние на новостроящия се Завод за биосмес ки в Дулово стана причина в организацията по неговото строителство пряко да се намеси ОНС. По-скорошното влизане в експлоатация на този обект е от важно значение за окръга, затова сега техническото ръковод ство се осъществява по-ефикасно. Значително е подобрена

ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА,

пристигнаха от Силистра бетонд жийски бригади и резултатите са по-радващи от преди. Дока то изпълнението за януари и фев руари бе едва 30 000 лева за два та месеца, то през март и април бяха усвоени съответно по 49 000 и 52 000 лева.

На обекта вече се доставят ма териали с предимство и от два месеца се работи двусменно. Ритмично върви строителството на главните обекти, набляга се най-вече на бетонджийските ра боти. Добър ефект оказват ре довно провежданите оперативки, на които присъствуват изпълни тели, инвеститор и проектанти. Те съвместно набелязват мерки за конкретно и срочно изпълне ние на строителната програма. Техническото ръководство се из вършва от новоназначения техни чески ръководител, а главният инженер на бъдещия завод отго варя пряко за доставката и съхраняването на пристигащите машини и съоръжения.

Строителната картина сега мо же да зарадва окото, но все пак със съжаление трябва да се от бележи, че е изпуснато ценно време. То трудно може да се на вакса, независимо че има реални възможности за това. Необхо димо е строителите-изпълнители, инвеститорът и проектантите с неотслабваща грижа да наблюда ват строителните работи на обек та, за да може той поне до края на годината да влезе окончател но в експлоатация.

Иван РАЙКОВ,
Бельо НАРЛЕВ
от ИДК

Драгомир ПАНОВ
от в. „Силистренска трибуна“

Надеждни кълнове за решителен поврат

Свикнали сме през последните години, когато се окуп няват селскостопанските производствени мощности, да гле даме на потока от хора от селото към града като на еднопосочен и оезвъзвратен ход. Механизацията в селското стопанство освободи голям брой селскостопански труже ници, които поеха път към строителните скели и фабрики те в града. Много от малките села се обезлюдиха. Но този дълбоко социален процес, на речен в науката урбанизация на селищата, при социалисти ческия строй не може да не се регулира. Планомерното развитие на икономиката в нашата страна по пътя към комунизма изисква и планомерно насочване на хората там, където са необходими на народното стопанство.

Важна причина за мигра цията от селото в града са, очевидно, по-добрите условия за работа, живот, културен отдих, социално осигуряване, по-добрите условия за спорту ване на младежта в града и други.

През петата петилетка оба че се появиха надеждни къл нове за решителен поврат в работата и живота на село, които през шестата петилетка ще продължат да се развиват и да изравняват селото в културно-битово отношение с града. Неотдавна посетихме село Бабук и искаме да споделим своите впечатления за това, как се работи за създаване на добри условия за коо ператорите и задържане мла дежите на село.

— В нашето село младежи те се завръщат от града на работа в село — поде разго вора секретарят на общин ския партиен комитет Георги Великов. — Само през изтек лите 4 месеца на текущата година се завърнаха четирима души и постъпиха на работа в стопанството. Младото се мейство Георги и Иванка Бог данови са със средно образо вание. Георги постъпи на ра бота в дърводелската работил ница, а съпругата му — в счетоводството на стопанство то.

Запознахме се с условията, при които работят полевъди, механизатори, животновъди, с формите на заплащане, с условията на живот и почив ка и се убедихме, че партий ното и стопанското ръководст во създават добри условия за своите кооператори. През ми налата година управителният съвет е приел решение да от пуска безвъзмездно заем от 1 200—1 800 лв. на нуждаещи те се кооператори за строеж на жилище при условие, че подпишат договор да работят най-малко 10 години в стопан ството. И такъв заем са по лучили вече 6 семейства. Сега механизаторите през време на селскостопанските кампании получават висококалорична храна, чиято стойност 50 на сто се заплаща от стопанство то. Добре е организирано со циалистическото съревнова ние. Прилагат се елементи от саратовската система при за плащането, на отличилите се производствени звена и брига ди се връчват преходни флаг чета. Редовно се отчита сърев нованието между фермите в говедовъдството и птицевъдст вото. Особено резултатно е то между птичарките в с. Ба бук, където при обещание да събират ежедневно от носачки те по 5 300 броя яйца, съби рат с около 100—120 повече. Организирано е съревнование между звената от зеленчуко производството. За подвижни те станове са обзаведени 3 фургона, където се доставят вестници и списания за меха низаторите. Един фургон се обзавежда за подвижен стол.

В с. Бабук общинският пар тиен комитет, съветът и ръко водството на стопанството от делят необходимото внимание на младежите и жените.

— За комсомолски инициа тиви сме предвидили бюджет 4 000 лева — разказа др. Ве ликов. — Имаме за младежи те клуб и само за обзавежда нето сме им отпуснали 800 лева. За правилен подход към младежите в тази община гово ри и фактът, че се издигат на отговорна работа и им се доверяват постове наред с възрастните. Така например Петранка Даскалова е предсе дател на потребителната коо перация, Васил Миланов — началник отдел „Планов“ в стопанството, Ради Димитров — ръководител на група за ремонт на селскостопанския инвентар.

Всеки посетител на село Ба бук ще остане възхитен и учу ден от спортните постижения на тукашните младежи. Едва ли има другаде в окръга село с толкова богат кът от побед ни спортни флагчета и купи. На 22 и 23 май добре освете ните спортни площадки в цен търа на селото отново стана ха притегателен център, къде то си дадоха среща най-доб рите от окръга по волейбол. За срещата-турнир, провежда на в чест на добруджанските революционери, домакините бяха учредили купи.

М. ТОМОВ

РАЗГОВОР ПО ТЕЛЕФОНА

— Ало! Завод „Стомана“ — Силистра ли е? Отдел „Пласмент“?

— Да, какво обичате?

— Интересуват ме производите на завода. Какво можете да предложите на купувачите?

— В момента завод „Стомана“ произвежда и изнася на пазара три вида формовъчни преси — СПФМ — 1,2 и 3. Клиентите жи во се интересуват и от произвеж дания у нас колерган КЛ—2, както и от другия му модел КЛ —10. Търси се на пазара и другият наш производ — вагрянките Ф—600 мм и Ф—900 мм.

— И това ли е всичко?

— Не! Заводът е специализи ран в производството на различ ни видове сита. В момента е приготвена нова партида от сито тръскащо тип С. Имаме на раз положение и сито с магнитен се паратор. А наскоро заводът пус на голяма партида полигонни сита СП—12. Можем да предложим на интересуващите се и ре шетки стръскващи тип РС—500 и РС—1 500. Всичко това е изра ботено с голяма прецизност и качеството на изделията на заво да е гарантирано.

— Наистина асортиментът е разнообразен.

— Но и това далеч не е цялото производство на завода. Не можем да пропуснем чистачния барабан за почистване на отливки БЧ—800. А голяма част от нашите купувачи се интересуват от новия ни аератор А — 12. Освен това предлагаме на наши те купувачи и висококачествените стационарни двойни точила. Те биват също три различни ви да — ЗД — 001, ЗД — 003 и ЗД — 006.

Струва ми се, че с такава продукция можем да задоволим както изискванията за качество на предлаганите изделия, така и разнообразните интереси на наши те клиенти. Рекламация за из работени при нас изделия не сме получавали от години.

Падналите в последно време валежи създават благоприятни условия за развитие на културите, но те благоприятству ват и бързото израстване на плевелната растителност. Затова навременното окопаване ще гарантира чисти посеви и високи добиви от тях.

НА СНИМКАТА: Трактористът Банчо Дамянов от ТКЗС — с. Ст. Караджа окопава дневно по 250 декара про летници.

Хората и желязото

Привечер, когато стрелките на часовниците прережат лентата на работния ден, те плисват през портала като вълна, скъсала бентове и прегради пред себе си, за да залеят всичко наоколо, за да се пръснат в хиляди капки, погълнати от шума и улици те на града, частица от него, от неговия ритъм, от пейзажа му, от силата му. Но и там, залутани в множеството, тези хора лесно се разпознават: Те вървят спокойно и бавно, както подобава на стопани. Вървят уморени и в тежките им рамене личи оная първична сила, пред която всичко отстъпва. Правят им път, заобикалят ги, почувствували в походката и държанието им правото на силния. Те имат това право, Защото техният живот, защото техният ден, всеки техен час е битка с желязото. Бит ка, от която те са длъжни да излязат победители.

И тези хора умеят да го побе дят. Побеждават го червено, огнено и изгарящо, потекло от огромните поти в черните отвори на отливките, за да застине в прегръдките на формите такова, каквото заповядат те! Побеждават го студено и съскащо, завър тяно в челюстите на струговете, със силата на волята и остротата на резеца. Ето от тая острота има в погледа им, в чертите им дори тогава, когато си почиват. И навярно в сънищата им също на тънки струйки тече разтопено желязо. То е оставило отпечатък върху твърдите им длани, в зачервените очи, във всеки техен жест и всяка дума. И този отпечатък ги прави по-силни, по уверени.

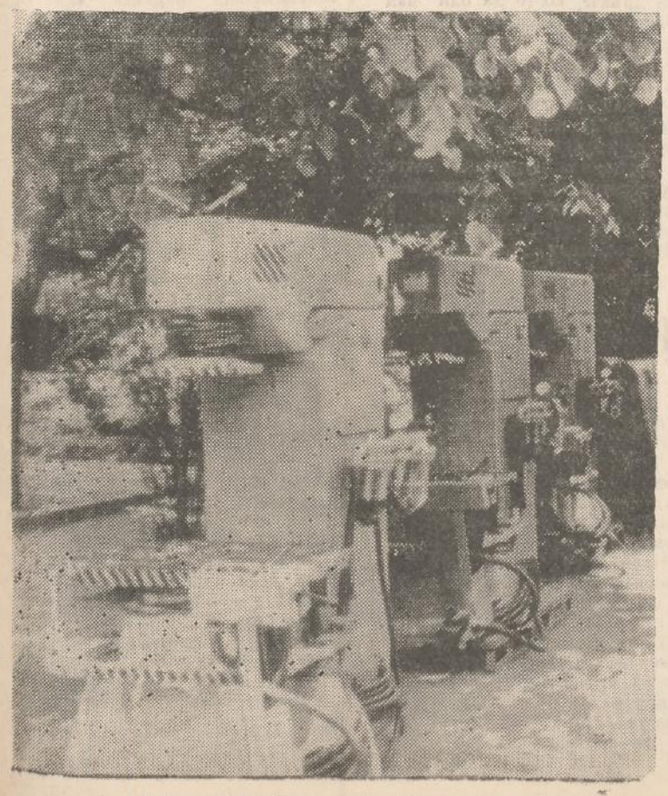
Всяка тяхна битка започва рано, още с първата стъпка през портала. Тя е предварително решена — тези хора умеят да налагат волята си. Но желязото не отстъпва без борба. Тя продължава осем часа — напрегната, ожесточена. С метала не може да се шегуваш. В такава борба е невъзможно да се отпуснеш. Но тези хора отдавна са свикнали с нея. Тя е станала тяхно ежедневие. И навярно би им липсвала, ако я нямаше. Защото толкова по-сладка се ражда всяка спечелена победа. Защото тол кова по-твърда става всяка тяхна стъпка след края на работния ден.

Хората от завод „Стомана“! Най-ценният фонд на едно предприятие. Най-ценният фонд на България.

Те са различни — едни забързани, други спокойни. Едни с шеговито пламъче в очите, дру ги — сериозни и мълчаливи. Но различията са само на пръв поглед. Когато се вгледа човек в тях, непременно ще забележи оная обща черта, която ги сближава и уеднаквява. Може би се нарича „сила“, може би другояче някак. Но тя съществува и не мо же да бъде пренебрегната. Та може ли да се пренебрегне онова, което е сплотило този колек тив и му е позволило да постиг не такива успехи, с които се гордее всеки в завода. Хората тук не обичат да правят равносметки. Защото всяка равносметка отбелязва един завършен период. А за тях всеки ден е само стъпа ло по стръмната стълба към бъдещите дни. Но все пак, когато се обърнат назад, те се усмихват с усмивката на победители. Ше га ли е? В предконгресното съревнование вместо обещаните 10 тона отлят метал над плана те постигнаха седемдесет и пет тона чугунени отливки в повече, което даде на страната над 25 хиляди лева печалба над плана. Само през втория етап на съревнова ето бригадите от механомонтаж ния цех изработиха надпланово и с доброволен труд машини на стойност 5 470 лева. Бригада „Ди митър Ганев“ с бригадир Георги Киров изработи две стационарни двойни точила ЗД—003, работниците от бригада „Герман Титов“ с бригадир Иван Добрев изработиха един чистачен барабан БЧ—800, а бригада „Юрий Гагарин“ съвместно със заготовъчния участък с бригадири Илрион Канонов и Нико Маринов с икономисани материали израбо ти една цистерна. По първото място в съревнованието зае все пак бригада „Христо Смирненски“ от леярния цех с ръководи тел Иван Тодоров, която отля надпланово и с доброволен труд двадесет и един и половина тона чугунени отливки на стойност 7 657 лева. Една достойна победа над двама силни противници — останалите колективи, включили се с цялата енергия на работници в предконгресното съревнова ние, и разтопения метал. Побе да, заплатена с цената на много усилия и напрежение. Но затова пък двойно и тройно по-сладка и скъпа!

Комунистите! Това е основният двигател на производството в предприятието. С тяхната настойчивост, с тяхната сила, с волята им за достойно представяне в дните на Десетия партиен кон грес завод „Стомана“ — Силист ра отчете за първото четиримесе чие голямо преизпълнение на пла на за общата продукция. А зад този успех е застанал единен и сплотен целият могъщ и силен колектив на завода. И всеки ра ботник като частица от този ко лектив е носител на неговата основна черта — да бъде победи тел! Победител във всяка битка — с времето и с метала, с труд ностите и умората, с цифрите от плана и ритъма на сърцето. На това ги е научило желязото!

Валентин ЧЕРНЕВ

НА СНИМКАТА: Нова парти да производи е готова да напус не двора на завода.

СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ — СИЛИСТРА

Дирекцията на средно професионално-техническо училище по дървообработване — Силистра съобщава, че за учебната 1971/72 г. ще бъдат приети курсисти, както следва:

I. СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ — с тригодишен курс на обучение

— по специалността МЕБЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО — 70 курсиста от Силистренски окръг, от които 20 девойки.

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИТЕ ОТ 21 ЮНИ ДО 24 ЮЛИ ВКЛЮЧИТЕЛНО.

II. ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ — с двегодишен курс на обучение:

а) по специалността МЕБЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО — 35 курсиста от Силистренски, Шуменски и Толбухински окръзи, от които 10 девойки;

б) по специалността ПРОИЗВОДСТВО НА ВРАТИ И ПРОЗОРЦИ — 18 курсиста от Силистренски и Толбухински окръзи, от които 8 девойки;

в) по специалността ТАПИЦЕРСТВО — 17 курсиста от Силистренски и Толбухински окръзи, от които 10 девойки.

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИТЕ ОТ 21 ЮНИ ДО 20 АВГУСТ ВКЛЮЧИТЕЛНО.

Кандидатите за СПТУ и ПТУ трябва да са завършили VIII клас и да са на възраст от 15 до 17 години.

В определените срокове кандидатите трябва да подадат до училището следните ДОКУМЕНТИ:

1. Молба с данни за кое учебно заведение се кандидатствува като първо и кое като второ, както и реда на специалностите, по които се кандидатствува в съответното училище.

2. Свидетелство за завършен VIII клас в оригинал.

3. Педагогическа характеристика.

4. Документ за предимство.

5. Кандидатите, които са учили в друго учебно заведение, представят и отпускно удостоверение.

Всички ученици по време на обучението си получават безплатно работно облекло.

На 35 процента от курсистите се отпуска стипендия.

Младежите и девойките, завършили СПТУ, могат да продължават да се учат във висше учебно заведение, а тези, завършили ПТУ — като частни ученици в СПТУ, в техникум — редовно, задочно или вечерно.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

МАШИННО-ТРАКТОРНО УЧИЛИЩЕ ПО РЕМОНТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ „Н. Й. ВАПЦАРОВ“ — с. СРЕДИЩЕ, окр. СИЛИСТРЕНСКИ

ПРИЕМА

за учебната 1971/72 година 210 младежи по следните специалности:

1. Тракторист-комбайнер със VII и VIII клас
2. Шлосер-монтьори с VIII клас
3. Електромонтьори с VIII клас

Курсът на обучение е 2 години. Приетите кандидати ползуват безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Краен срок за подаване на документите — 20. VIII. 1971 година.

Завършилите успешно курса на обучението получават разряд, квалификация по специалността. свидетелство за тракторист-комбайнер, приетите със VII клас получават и VIII клас.

Същите могат да продължат образованието си като задочници в СПТУ по специалността.

За справка — канцеларията на училището.

Гр. Яблонски

Градски детектив

Връщайки се вечерта в къщи, Виталий Албертович Пяткин изведнаж чу в своя вход зловещ вопъл:

— Помогнете! Караул!...

Виталий Албертович трепна и поправи очилата си. На стълба та нямаше жив човек. Притискай ки до гърдите си чантата, Пяткин, без да спира, изтича през три площадки. В това време ду шераздирателните призиви за помощ се смениха със задушено хъркане. На площадката на третия етаж страшните звуци бяха особено силни. Изведнаж се разда же женски писък!.. В слабата светлина на 25-ватовата лампа се чернееха четири затворени врати с номера 10, 11, 12 и 13... Писъкът изведнаж се прекъсна под злорадото ръмжене на мъжки бас, се разнесе звук от падане на човешко тяло, нещо за громоля. Невъзможно бе, обаче, да се определи от коя квартира иде всичко това. Погледът на Виталий Албертович внезапно бе прикован от квартирата с номер 11. Изтривалката пред нея бе смачкана и отхвърлена от нечий безцеремонен крак. В секретната брава стърчеше прегънат ключ...

Зад вратата агонизираше жертвата. Вън от кожата си, Виталий Албертович натисна звънеца, но не чу звука му... Ключът не се превърташе. Няколко удара с юмрук също не доведоха до нищо. В това време в квартира та със страшен глас завика дете!

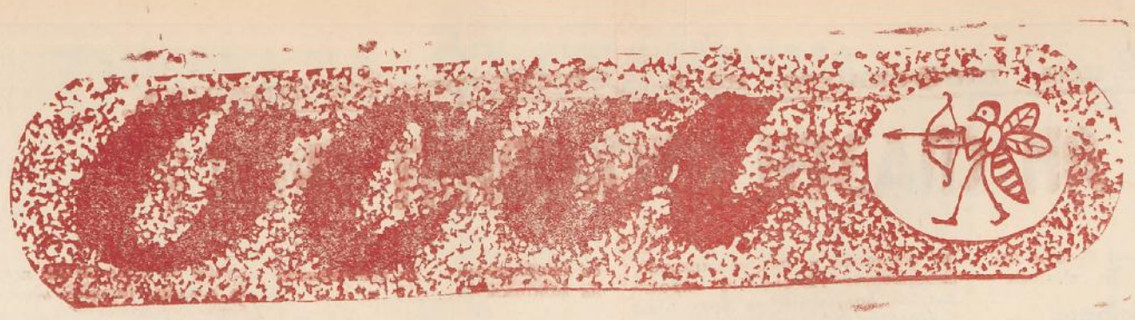
Василий Албертович изтърва чантата, засили се и изкърти с рамо вратата... Изправяйки се от другата страна, Пяткин не откри никого. В отворената баня се търкаляше нечия дреха, от крановете биеше и прелива ше на пода вода. На разтворе ната врата на тоалетната се поклащаше откъснатата панта... В кухнята противно шиптяха захвърлени тенджери, носеше се отровна смрад. Звуците на вър шещото се злодейство, воплите и стоновете се носеха иззад затворената врата на хола.

Стиснал зъби и юмруци, Виталий Албертович се втурна там. Това, което видя, го потре се...

В синкавия полумрак седяха, стояха или лежаха шест човека. Наплашено четиригодишно де тенце, размазвайки сълзите си, надничаше изпод дивана. Всички погледи бяха приковани в екрана на телевизора... Банда гангстери се опитваха да скрият следите си. Бясно свиреха автомобилни спирачки, инспектор в тъмен плащ се приближаваше към въоръжен престъпник. Секундите на решаващата схватка наближаваха...

Когато на синия екран се появи надпис „Край на първа серия", незабелязан от никого, Виталий Албертович Пяткин тихо се измъкна от квартира № 11, взе от стълбата чантата си, и чувствувайки слабост в коленете, се повлече към своята квартира № 18...

(От руски)

ГРЕШКИ

Знае къде зимуват МЕраците..

* * *

Той винаги изТупваше вината си.

* * *

Курсове по „шев и Тройка".

* * *

Шило в тВорба не стои.

* * *

Открит курс по Хвалификация.

Турхан РАСИЕВ

Само за информация

Едно време дядо ми с разпис ка, написана на ръка, чак от Ерусалим доставяше рошкови и търговия въртеше, която после остави на баба ми, а сега вся ко предприятие си има служби, съществуващи, за да си оправят отношенията с разни доставчици и производители. Защото бър зината много често води до раз сеяност при изпращането на стоки и материали, което от своя страна създава работа и дава хляб на „Пласмент и снаб дяване", на юристите и „Булгар контрола". Това последното си е чисто българско контролно учреждение, ама ние за по-лес но си го казваме и пишем по европейски. За по-голяма тежест.

Та нека разкажем само за няколко експертизи на „Булгарконтрола" от 9, 22 и 27 май. Строително управление — Силистра получава торби с мозайка от ДП „Каменодобивни предприятия" в Белово и Своге. Вагоните пристигат на гара Дулово закрити, пломбирани, но торбите са ексик и скъсани. Само от последните документи личи, че силистренските строители са ощетени с 1 750 кг мозайка, която липсва. Каква площ мозайка може да се изработи с тия килограми, ще кажат специалистите. По-важно е, че посочените случаи дават поводи за преписки, контроли, разтакавания, от които други си нами рат работа.

„Териториално снабдяване" в града получава желязна тел от съответното предприятие в Русе. Тази тел изминава сравнително късо разстояние до Дулово, но в пломбираните вагони се оказва около половин тон по-малко. Хайде пак телефони, телекси, писма, напомняния, късане на нерви и... създаване на главоболия.. А за тази тел плащат кооперативните стопанства и промишлените предприятия, които имат планове да изпълняват.

Така се получават някои хранителни стоки, церови мертеци и подобни от иглолистен материал, плоскости, цимент, гипс и др.

КК „Нектар" получава на гара Дулово от ДКФ „Тракия" в Пазарджик решетки и капаци от велпапе — амбалаж, предназначен за износ. Поради лошо съхранение на гарата (там няма магазия) близо 5 000 броя са намокрени от дъжд и стават негодни за използуване по предназначение. На чий гръб остават тези решетки и капаци? Нека мисли „Нектар". Гара Дулово не иска и не може да отговаря.

И пак недоволства, преписки, телефони и прочие, докато...

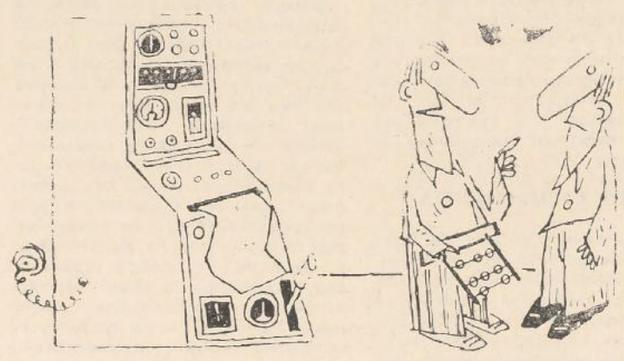
— Но — ще каже някой — нали и хората от „Булгарконтрола" трябва да имат работа? Има юристите искат да бездейстуват, както и останалите служби в предприятията? Ако няма ше такива случаи, те как щяха да си оправдават заплатите?

Вярно, нека си гледат работата, която поне засега е доста.

Ние не искаме да коментираме въпроса, а само решихме да информираме читателя, който може и да ни благодари.

АЗ и ТОЙ

Иван КЪНЕВ

— Абе, налага ми се да направя едно изчисление, пък токът спря...

ХУМОР БЕЗ МИТО

— Колко струва билетът? — пита момченце касиерката в киното.

— Двадесет пенса.

— Аз имам само десет. Пуснете ме, моля ви се, ще гледам филма с едно око...

* * *

Разговарят две секретарки.

— Едва сега оцених преимуществото на макси-полата. Директорът започна да диктува значително по-кратки писма.

* * *

Тексас...

— Татко, защо тази баба бяга от нас на зигзаг?

— За някого тя може и да е баба, но за някого е тъща! Я ми подай още един патрон.

* * *

Син телеграфира на баща си в Ню Йорк:

„Току-що се венчах тчк сестра 500 000 франка тчк изпрати благословия."

В отговор пристига телеграма:

„Френски или белгийски"

„Френски" — отговаря синът.

„Благославям ви" — телеграфира бащата.

* * *

Сведущи хора разказват, че господин Р., който обещал на годеницата си да се ожени щом спечели 10 000 от спортото, за всеки случай престанал да взема участие в тази игра.

* * *

Във връзка с големия наплив на просители, представящи се за училищни другари на професор К., той е бил принуден публично да признае, че никога не е учил в никакво училище.

* * *

Гостът: — Кажи, душичке, кога ще обядвате вие?

Момченцето: — Мама каза — веднага, щом Вие си отидете...

* * *

На малко момченце разказали загадка:

— Ной имал трима сина — Сим, Хам, и Иафет... Кой бил баща им?

— Защо — запитало момченцето, намигайки — нима старикът има по този въпрос някакви съмнения?

* * *

— Лельо, ти откъде си се родила?

— Аз... мене... мене са ме намерили в зелето.

— В киселото ли?

* * *

Учителят: — Какво можеш да кажеш за Александър Македонски?

Ученикът: — Само хубави работи!

(Превод от руски)

Минчо ИВАНОВ

— Ей, Пешо, много ни изла га това наше село! Пак ни писали във вестника, че изоставаме с напояването...

Политически усмивки

НАСЛЕДСТВЕНОСТ

На времето Хитлер откри „германската кръв". В наши дни в Гърция измислиха „гръцка кръв". Сега в тази страна не е прието да се споменава за известните в целия свят кръвни групи, а псевдотеорията за „гръцката кръв" украсява всички учебници.

АПОЛИТИЧНОСТ

Боинските генерали уверяват, че не се занимават с политика. Но ето каква „аполитична" постъпка направи неотдавна в Дюселдорф командуващият 3-ти военен окръг. Той заповядал да окачат в служебните помещения плакат с изображение на мишена, на която вместо традиционните кръгове са изобразени две комбинации от букви — ГКП и СНРМ. Първото съкращение значи Германска комунистическа партия, а второто Социалистическа немска работническа младеж.

ЗАРАЗИТЕЛЕН ПРИМЕР

В канцеларията на училището на името на Хумболт в Кил (ГФР) извънял телефонът и непознат глас предупредил, че в сградата е скрита бомба с часовников механизъм, която може да избухне всеки момент. Незабавно занятията били прекратени и всички ученици изведени извън сградата. Бомба полицията не открила, но й се удало да разбере, че сигналът е бил даден от група ученици, които като копирали този способ от радиото, телевизията и вестниците, решили да се избавят от писмена работа по математика.

(От руски)

Събо тен спектър

Под слоя прах

В края на миналата година в Генуа беше открита за публиката изложба на наскоро намерени шедьоври на живописта, в това число платна на Пизанело, Караваджо, Кранах Старши. Картините са почистени, но тяхната реставрация едва сега започва. Любопитна е историята на тези находки. Веднаж един от високопоставените чиновници на генуезкия муниципиалитет решил да обнови мебелировката в своя кабинет. При почистването била снета от стената картина, намираща се в тъмно място между прозорците. Почистили я, но не могли да й намерят подходящо място. Чиновникът знаел, че директорката на генуезкия музей Катерина Марченаро се занимава с оборудването на изложбени зали. Той я поканил на консултация. Още от пръв поглед Марченаро открила в картината оригинал на Ван-Дайк. Платното било взето за музейната колекция.

Този случай се явил като повод за интензивно претърсване на архиви и складове, където са се пазили съкровища след войната, а главно кабинети и коридори на различни ведомства. Резултатите дали повече от очакваното. Оказало се, че много от платната са били дадени за временно ползуване за украса на обществени сгради. Осем от картините на Ван-Дайк били намерени в помещението на филологическия факултет на генуезкия университет. Намерени били три картини на Рубенс, картини на изтъкнати майстори на други школи, между тях по една картина на Карнах, Жан Клус, Ян ван Скорел, Риго, Тербрюген. Картина на Тициан намерили в кантората на едно държавно учреждение. Между намерените съкровища има картини на различните школи — италианска, френска, испанска. Намерени са особено много произведения на майстори от фламандската школа. Тези находки са направили Генуа владетелка на едно от най-хубавите в света колекции на фламандската живопис.

Къде е роден Садко

В един от древните руски летописи, разказващи за живота на Новгород, съветските изследователи намерили записки, повествуващи, че в 1167 година купецът Сотко Ситинович е построил каменна църква на свети Борис и Глеб. Много от учените считат, че този Сотко е първообразът на легендарния гуслар и търговец Садко. Ако това е така, може да се узнае и селото, където се е родил героят на новгородските сказания — древното богато село Ситино. Защото към името на Садко руският летописец е прибавил традиционното Ситинович.

„Ние знаем какво е война. И искаме незабавно тя да бъде прекратена!" — заявяват ветераните от войната в САЩ.

На синия екран

СЪБОТА, 5. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Съветски мултфилм, 10.25 За пионерите, 10.55 „Трубадури на нищото" — публицистично предаване, 11.20 Документален филм, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 18.20 Новини, 18.30 За децата, 19.00 Панорама, 19.30 „Запели са ми две моми гласовити", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ за Интервизия: „Златният Орфей", 23.30 Филми на големия екран.

НЕДЕЛЯ, 6. VI

10.50 Новини, 10.55 За красиво и хармонично тяло, 11.00 Шахмат, 11.30 „Морски меридиани" — докум. филм, 12.00 „Клоунът и димът" — киноновела, 12.30 „Съкровищата на Ермитажа" — предаване от Ленинград, 13.00 Информационен дневник, 13.30 Телевизионна неделя, 13.35 Мелодия на месеца, 13.40 „Тукту", 13.55 Предава Студио Пловдив, 14.55 ТТ за децата: „Лизинка", 15.55 Музика и танци на народите, 16.15 „Пролет" — съв. игрален филм, 17.45 „Автомобилът през обектив", 18.00 Новини, 18.10 Телевизионно състезание, 19.10 Атлас, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ за Интервизия: „Златният Орфей", 22.00 Новини, 22.15 Рецитал от „Златният Орфей".

ПОНЕДЕЛНИК, 7. VI

18.25 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.45 Братя по оръжие, 19.15 Реклами, 19.25 Светлини на петилетката, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ за Интервизията: „Златният Орфей" — заключителен концерт, 22.00 Спортен екран, 22.15 Рецитал от фестивала „Златният Орфей", 23.00 Новини.

спорт

Футбол

В „А" елитна окръжна група

Двадесет и шестият кръг на „А" елитна окръжна футболна група премина под флага на обединението на отборите от Силистра. Занапред досегашният временен водач в таблицата, отборът на „Раковски" — Калипетрово, престава да съществува. С неговия актив ще продължи да се състезава обновеният състав на „Доростол" — 2. Преустановява се и по-нататъшното участие в групата на отбора на Айдемир. На негово място ще играе новосформираният състав на „Доростол" — 3. Тези промени дойдоха след наложилото се обединение на физкултурните дружества от бившите села Калипетрово и Айдемир с дружество „Доростол", след обявяването им за квартали на град Силистра.

Една от най-интересните срещи на кръга бе между футболистите на Добротица и Зафирово. Резултатът от този мач бе от решаващо значение за заемане на четвъртото място. Гостите от Зафирово, въпреки отсъствието на някои титуляри, играха много добре и тъкмо когато всички очакваха справедливото реми, отбраната им направи фатална грешка и домакините победиха.

В Дулово въпреки отличния ред и организация за срещата между „Червена звезда" и Секулово обилният дъжд направи терена негоден и мачът бе отложен. Последната непроведена среща бе в с. Искра, където гостите от Паисиево не се явиха.

След изиграване на мачовете в този кръг може вече да се каже, че вероятният победител е вече известен. Това е отборът на „Доростол" — 2, чийто аванс от 6 точки пред останалите състави е почти сигурна гаранция за първото място. Но като се има предвид, че тази единадесеторка ще вземе участие в квалификационния турнир за влизане в зона „Черно море", предстоящите срещи трябва да се проведат на такова ниво, че отборът да запази сегашната си спортна форма.

След настъпилите обединения, както и след изваждането на състава на Алфатар от групата, вероятно отпадащи от „А" елитна окръжна група ня ма да има.

Георги РАЙЧЕВ

ПО СТЪПКИТЕ НА БОТЕВ

В чест на втори юни — ден на Ботев и загиналите в борбата против османско иго, капитализма и фашизма и в Отечествената война, окръжният съвет на Българския автомобилен и туринг клуб, съвместно с ОСПС, окръжния комитет на ДКМС и БТС, организираха голям автопоход по стъпките на Ботев в Румъния. В него участвуваха 25 коли със сто туристи. След като напусна Родината при Кардам, колоната от коли се отправи към румънския черноморски курорт Мамая, където беше направена първата спирка. В Тулча беше посетен домът-музей „Стефан Караджа", уреден в негова чест. В Брайла и Галац автотуристите имаха възможност да видят всички места, свързани с дейността на нашия велик поет и революционер Христо Ботев. На мястото, където е била сформирана четата на великия син на България, се състоя кратко тържество. Потомците коленичиха пред подвига и саможертвата на най-светлите народни чеда и под несоха венци на признателност пред много паметни плочи. По случай годишнината от смъртта на Ботев беше посадено символично дръвче, което да бди над величието на неговия подвиг.

Посетена беше и столицата на Румъния, Букурещ, и всички места в него, които са влезли завинаги в нашата революционна история. На 27 май автомобилистите се присъединиха към основната група силистренци, която взе участие в похода Козлодуй—Околчица. Походът завърши с участието на туристите в традиционните Ботеви тържества.

Енчо ЕНЧЕВ

ПО СТРЕЛКАТА НА КОМПАСА

За първи път в България един окръг организира Седмица на туристическото ориентиране. Тази идея възникна в ОС на БТС в Силистра и бе подета с ентусиазъм от туристическо дружество „Дочо Михайлов" и всички приятели на туризма в града и окръга. Ръководството на ЦС на БТС подкрепи предложението и даде зелена улица на тази проява. И само след няколко дни, в средата на месец юни, стотици майстори на туристическото ориентиране ще се съберат в града ни, за да премерят сили, да се преборят за купите на Силистра. За състезанията са поканени представители на всички окръзи от Североизточна България и редица други окръзи от страната. Тук ще бъдат и досегашните носители на купи, спечелени в нашия град. Самото мероприятие ще се проведе в околностите на село Алфатар.

Специален организационен комитет е ангажиран с подготовката и цялостния ход на мероприятието. Подготвят се не само необходимите за такава проява технически средства — туристически принадлежности, радиостанции, друго оборудване — но и програми за правилно организиране на свободното време и почивния ден на гостите на нашия окръг. Органи заторите са замислили като елемент от Седмицата на туристическото ориентиране тържествен ден на туриста със специална програма, разходка до Силистра и посещение на всички забележителности на града. В момента усилено се работи по изготвянето на маршрутните карти, подготовката на терена и останалите технически елементи на проявата.

Вл. СТЕФАНОВ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 58 (1834) | Силистра, вторник, 8 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА 1971 ГОДИНА!

ХОРА И МАШИНИ НА ПОЛЕТО!

В ПОМОЩ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

По решение на бюрото на окръжния комитет на партията дните от 6 до 12 юни са обявени за ударни в помощ на селското стопанство. Предвижда се от 63 предприятия и учреждения в Силистра, Тутракан и Дулово да излизат на работа в кооперативните блокове най-малко 5 000 души на ден. Най-много бригадири ще даде завод „Оргтехника“—700, промкомбинат „Камъшит“ — 500, завод „Добруджа“ и ТПК „Метал“ — по 200 и др. Те ще помогнат на селскостопанските труженици в навременното окопаване на царевицата, плевенето на слънчогледа, брането на череши и ягоди и други неотложни задачи.

Завчера, въпреки поничивния ден, над 2 000 работници и служители от завод „Липа“, ТПК „Девети септември“, промкомбинат „Камъшит“ и др. са окопали над 6 000 декара царевица в района на стопанствата в Срацимир, Сребърна, Межден, Иширково, Средище, Алеково и др. А вчера рано сутринта около 4 000 души от силистренските предприятия тръгнаха към кооперативните блокове да дадат своя принос в навременното приключване на селскостопанските задачи. Съвместните усилия на работници и кооператори са добра гаранция за срочното изпълнение решенията на Десетия конгрес на партията.

(СТ)

Основата на бъдещите успехи

Десетият конгрес на БКП зае в историята на партията заслужено място на изключително важно събитие. За пръв път на форум от подобен род бе приета научно обоснована, изцяло издържана в духа на марксизма-ленинизма широка програма за развитие на страната, която се превърна в ръководен документ, във верен компас за всеки комунист и гражданин, участвуващ в изграждането на социалистическото общество.

Този документ стана ръководно начало и за колектива на ЗММ — Силистра.

По бригади и цехове съревнованието се разгоря с нова сила. Хората сякаш придобиха по-голяма увереност в силите си и сега се трудят с удвоена енергия. Комунисти и комсомолци са отново начело в битката с времето. За май колективът пре изпълни плана си с 23 000 лева и усилията на всички са насочени към преизпълнение на плана и за полугодието.

Работниците са отново ентуси азирани. Те предлагат разнообразни мероприятия за достойно посрещане 80-годишния юбилей на БКП и 90-годишнината от рождението на Г. Димитров. Главното в работата на партийния комитет през годината е изпълнението на решенията на Десетия конгрес на БКП. Поемат се нови обещания за разпалване на социалистическото съревнование, за предсрочно изпълнение на плана и реализиране на надпланова продукция от 10 000 лева през август.

Младите комунисти от завода ще посетят връх Бузлуджа, ще се запознаят с историята на партията, ще чуят разказите на стари партийни и добруджански дейци, за да поемат и продължат уверено славната щафета на кагените борци за социализъм. Ще се проведат викторини и двубои, посветени на партията и безсмъртния вожд. Рационализаторите активизират своята работа. Цялата културно-масова и спортна дейност бележи всеобщ. подем. Няма сфера от живота на заводския колектив, в която да не се забелязва оживление. Партийното и стопанското ръководства следят отблизо изпълнението на производствените задачи, работата по внедряването на научната организация на труда и управлението, подобряването на качеството и ефективното използуване на производствените фондове. Заводът е в усилена подготовка за международния мострен панаир в Пловдив, където силистренските машино строители ще се представят изключително само с нови автоматични машини.

Комсомолците обичат своето младо предприятие, в което израснаха прекрасни производственици. На тях ще бъдат посветени вечери на стругаря, шлайфиста, качественика, младия работник и любимата професия.

Като най-голяма изява на любов и признателност към делото и личността на Г. Димитров ще бъде предложението на колектива пред ОК и ГК на БКП заводът за металорежещи машини да носи името на безсмъртния вожд и учител на българския народ — име, което колективът ще понесе достойно през новите петилетки към промишления възход на социалистическата ни родина.

Др. ПАНОВ

Заслужени отличия

С решение на ДСО „Български тютюни“, Профсъюза на РССХП и редакцията на в. „Кооперативно село“ за производството на повече и по-доброкачествени тютюни в съревнованието „Златен лист“ през 1970 година в окръга са определени следните награди:

ТРЕТА НАГРАДА — по 300 лева на бригадите в селата Яребица и Правда от ТКЗС — с. Чернолик.

ВТОРА НАГРАДА — 400 лева получава общинският партиен комитет в с. Чернолик.

ВТОРА НАГРАДА — 200 лева получава младежката производствена единица в с. Нова Черна.

ИНДИВИДУАЛНА НАГРАДА от 200 лева получава кооператорката Джаваир С. Беделова от с. Нова Черна.

ПЪРВЕНЦИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

За постигане трайни успехи в получаването на високи добиви от селскостопанските култури и висока продуктивност от селскостопанските животни през 1970 година Президиумът на Народното събрание с Указ № 764 от 6 май 1971 година награждава с ордени и медали:

С ОРДЕН „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ НА ТРУДА“ — Димитър Великов Желязков, механизатор в ТКЗС — с. Иширково.

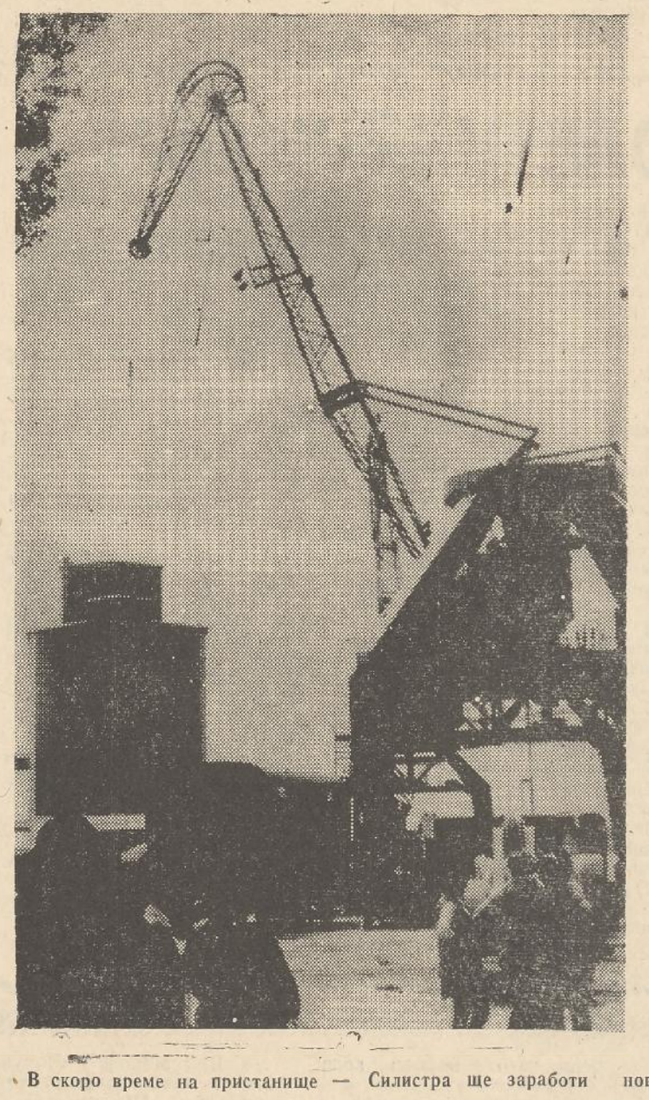
С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — златен — Мирчо Илиев Петков — бригадир в ТКЗС — кв. Айдемир.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — сребърен — Юсеин Ахмедов Асанов — овчар в ТКЗС — с. Иширково, Мехмед Мустафов Насуфов — овчар в ТКЗС — с. Чернолик, Ганчо Иванов Ганев — овчар в ТКЗС — с. Сребърна.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — бронзов — доячите Иван Г. Недев и Ибрям Мюзекя от ТКЗС — с. Иширково, Борис Кулев — шофьор в ТКЗС — с. Попина, Илия Енчев Илиев — шофьор в ТКЗС — с. Срацимир, Неделчо Ив. Неделчев — шофьор в ТКЗС — с. Сребърна.

С МЕДАЛ ЗА „ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ“ — Иван Костадинов Лечев — шофьор в ТКЗС — с. Межден.

За личен принос в изпълнение на производствения план на стопанствата и образцова работа през 1970 година със Заповед № — I — 211 от 10 април 1971 година на министъра на земеделието и хранителната промишленост са наградени със значка „ОТЛИЧНИК НА МЗХП“ и с парична награда по 60 лева Димитър Желязков Димов, свинегледач, Аптула Бекиров Асанов — овчар, и Димитър Колев Радев — звеновод, всичките от ТКЗС — с. Сокол, Емил Георгиев Енев — механизатор, и Стефан Георгиев — звеновод от ТКЗС — кв. Айдемир и Тодор Георгиев Петров — механизатор в ТКЗС — с. Нова Черна.

В скоро време на пристанище — Силистра ще заработи нов кран с товароподемност 5 000 тона. Той значително ще улесни пристанищните работници при товаренето и разтоварването на съдовете.

В изложбената зала

По инициатива на окръжното ръководство на Научно-техническия съюз съвместно с търговското представителство на Германската демократична република „Електротехник“ на 7 юни т. г. в една от залите на образцовото народно читалище „Доростол“ — Силистра бе организирана изложба на електронно-измервателни уреди, производство на завод „Месселектроник“ в гр. Берлин.

Показани бяха осцилографи, прибори за измерване на полезни и смущаващи електромагнитни полета и спектроанализи. И трите групи електронно-измервателни уреди представляват голям интерес за работещите в областта на радиоелектрониката, изчислителната и съобщителна техника. Известна част от изложените експонати са познати в една или друга степен у нас и все повече се налагат в практиката с положителните си качества.

Изложбата беше посетена от много специалисти от всички заводи в града, базата за научно-техническо развитие, електронно-изчислителния център, ученици от механотехникума и граждани. Инженер Герджиков от търговското представителство подробно запозна посетителите с устройството, действието и приложението на изложените експонати.

Л. ИКОНОМОВА

ВСЕКИ ЧАС Е СКЪП

Падналите обилни валежи през последните дни на месец май не позволиха дълго време машините да навлязат в полето. А работата не чака. Кооператорите от ТКЗС — с. Алеково и без това закъсняха с изнасянето на тютюневия разсад. Хубавите слънчеви дни в периода между 5-20 май те не съумяха да използуват. Не можаха да произведат навреме разсада и трябваше да изчакат да израсне. Така те пропуснаха най-благоприятните срокове, което неминуемо ще доведе до известно влошаване качеството на произвеждания тютюн. Стопанството през настоящата година залага изключително много на тази култура. В края на 1970 година в касата от нея постъпиха като премии 321 000 лева. За 1971 година ръководството е запланувало значително повече. Затова и вниманието сега е насочено към бързото доразсаждане на тютюна. Всеки час слънчево време, всеки промеждутък между дъждовете се използува. Организирана е и помощ. Полевъдите от с. Кутловица първи в района засадиха определените им площи и се притекоха на помощ на кооператорите от село Алеково. Те са обещали да засадят 100 декара с тютюн.

За опазването на слънчогледа и царевицата от плевели се положиха повече грижи.

Още от ранна пролет механизаторите извършиха неколкократно окопаване с ротационни мотики. Слънчогледовите блокове те минаха и с култиватор. Но окопаването на царевицата все още върви слабо. От общо 4 706 декара са окопани с машини само 800. В борбата с плевелната растителност в царевицата специалистите използуваха и хербициди. Но внесени в почвата в сухо, неподходящо време, те не дадоха очаквания резултат. Сега механизаторите ще проведат второ пръскане с „шприцхормит“. На помощ са дошли няколко пръскачни машини от растително-защитната станция в гр. Силистра.

В ТКЗС — с. Алеково наред с мобилизираните силите за бързото окопаване на пролетниците и разсаждането на тютюна усилено се работи и по ремонта на техниката за лятната кампания. Тази година алековци очакват да получат по 315 кг от декар пшеница и ечемик. Няма да мине и месец и в блоковете с есенници ще забоботят комбайните. Специалистите, механизаторите, комбайнерите знаят, че най-важното тогава е да се прибере реколтата в кратки срокове и без загуби на зърно. Затова и техниката трябва да бъде изрядна. От единадесетте комбайна, които ще участвуват в жътвата, десет са готови, а на последния се довършват някои работи. Два са преустроени и работят в люцерновите ниви. Наред с комбайните се ремонтират и виндроуерите. Все още обаче не са готови всичките налични сламопреси.

Обилната реколта изисква и по-нататъшни грижи — почистване, сушене. В ТКЗС — с. Алеково стопанското ръководство все още не е решило напълно въпроса с подготовката на семечистачните машини.

Необходимо е да се вземат бързи мерки и се отстрани вся какво забавяне както в ремонта на техниката, така и в грижите за пролетните култури, за да може в края на годината алековските кооператори да се радват на богати плодове от своя труд.

Л. БОЯНОВА

НОВ КОСМИЧЕСКИ ТРИУМФ!

В околоземното пространство лети космическият кораб „СОЮЗ—11“

ПЪРВАТА ПИЛОТИРАНА ОРБИТАЛНА НАУЧНА СТАНЦИЯ.

В съответствие с програмата за изучаване на космическото пространство на 6 юни 1971 година в 7.55 часа московско време стартира космическият кораб „Союз — 11“ с трима космонавти на борда. Командир на кораба подполковник Георгий Добровольски, бордови инженер Владислав Волков и инженер-изпитател Виктор Пацаев.

Целта на полета е да продължат космическите проучвания и вторият етап от научните изследвания и експерименти с орбиталната станция „Салют“.

Вчера за първи път в историята на космонавтиката тримата космонавти напуснаха борда на „Союз — 11“ и се прехвърлиха на орбиталната станция „Салют“. Общото тегло на двата космически апарата надхвърля 25 тона. Започнаха научните експерименти, които представляват нова крачка в създаването на орбитална станция в овладяването на космическото пространство. (СТ).

Предизборната подготовка в окръга

СРЕЩА С КАНДИДАТИТЕ

Политическите и масовите организации в с. Паисиево са мобилизирали силите си за успешното провеждане на предстоящите избори за Народно събрание, на родни съвети, народни съдии и съдебни заседатели.

За целта неотдавна в читалищния салон се състоя общоселско събрание, на което бяха гости Кирчо Пантелеев — инструктор към окръжния комитет на Отечествения фронт, и Димитър Йовчев, кандидат за окръжен съветник в 71 избирателен район с център Паисиево. Кратка беседа изнесе другарят Пантелеев, след което запозна присъствуващите с биографията на Димитър Йовчев, който макар да не е от този окръг, от 10 години работи и живее с труженици от Паисиевски район.

Изказвания и предложения на правиха Кадир Дервишев, ветеринарен лекар, за построяването на детски ясли в селото, за асфалтиране на пътя от Паисиево до Главиница, за издигане на по-голяма и модерна читалищна сграда. Хюсеин Салиев предложи да се построи специална сграда за работниците от „Камъшит“, жилищен блок за младите специалисти и учители.

Другарят Йовчев обеща, че като окръжен съветник винаги ще има предвид потребностите и исканията на трудещите се от Паисиево и според силите и възможностите си ще се стреми да ги отстоява.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

ИЗБИРАТЕЛИТЕ ПРЕДЛАГАТ

Преди няколко дни в киносалона на село Ножарево се състоя общоселско събрание за издигане на кандидат за окръжен съветник в 99-ти избирателен район. Др. Борис Бобчев, работник в окръжния комитет на партията, изнесе беседа за успехите на нашата страна и окръг през миналия изборен мандат, за решенията на Десетия конгрес на БКП и перспективите на Силистренски окръг през шестата петилетка. След това бе издигната кандидатурата за окръжен съветник на Георги Станев — окръжен прокурор.

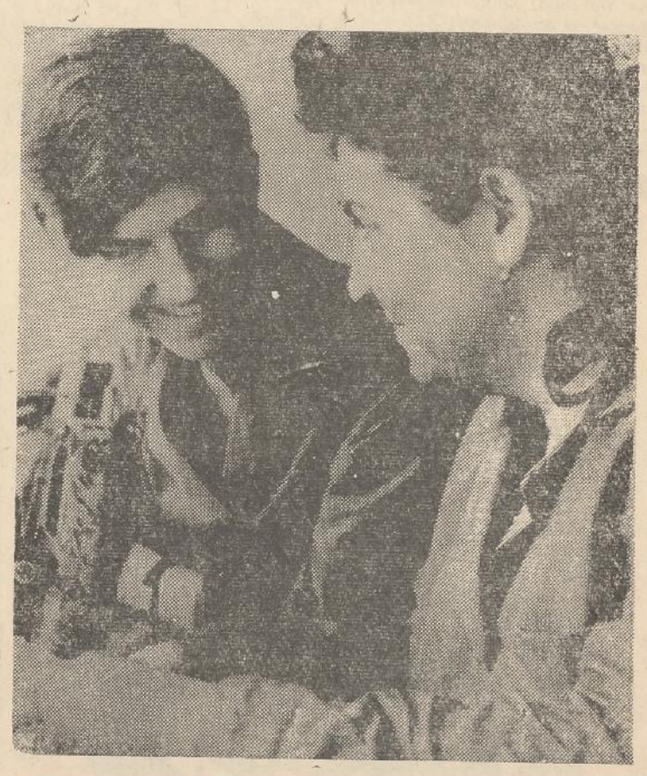
В направените изказвания много избиратели като Хълми Османов, Ибрахим Хасанов и др. напълно подкрепиха неговата кандидатура за окръжен съветник. Георги Станев увери избирателите си, че ще вложи всички сили за изпълнение на поръченията на трудещите се от района. Единодушно бе издигната неговата кандидатура за окръжен съветник. През тези дни в село Ножарево се издигат кандидатурите и за общински съветници и съдебни заседатели.

Ахмед ДЕМИРОВ

Семинар с профсъюзния актив

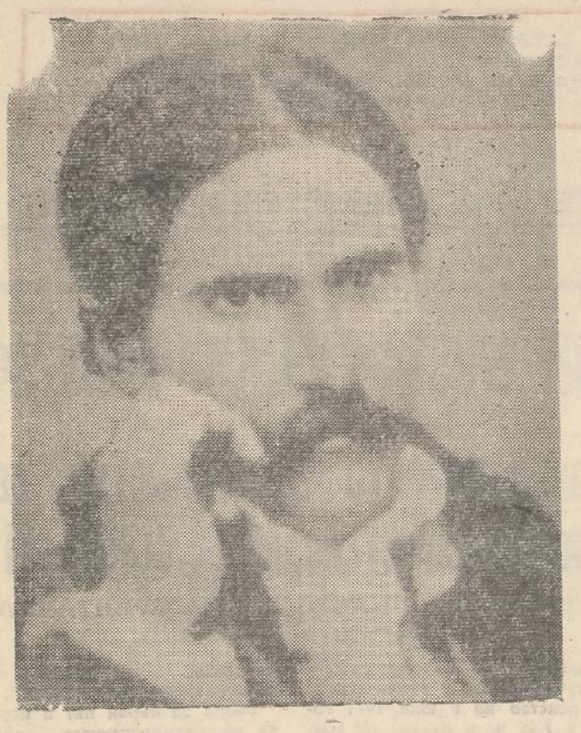
В продължение на три дни, от 3 до 5 юни, в окръжния съвет на профсъюзите се проведе семинар с председателите и секретарите на общинските съвети на профсъюзите, председателите на заводските и цехови профкомитети от промишлеността, строителството, транспорта и търговията.

Пред участниците бяха изнесени лекции, засягащи различни въпроси от профсъюзната работа. (СТ)

В предсъревнованието Стоянка Белчева и Добринка Рачева от ТПК „Добруджанка“ бяха удостоени със званието „ударник“ за високи успехи, постигнати в труда. Те и сега се трудят ентусиазирано и изпълняват дневните си норми 140 на сто.

95 години от гибелта на Бачо Киро

НЕСЛОМИМ БОРЕЦ ЗА НАРОДНА СВОБОДА

На 7 юли 1835 година в село Горни Турчета (сега Бяла Черква), Търновско, на селския говедар Петър Занев се родило момче, което кръстили Киро.

Отдавна бедната къщица, в която се е родил Киро Петров, не съществува. Отдавна костите на неговите съвременници са изгнили, а имената им — забравени. Отдавна времето и събитията са променили много неща. Но името на Киро Петров, наречен от народа Бачо Киро, е известно в цяла България и е символ на всеотдайно и безкористно служене на народа, на безпределна любов към Отечеството и на велика саможертва в името на най-светли и възвишени идеали.

Обикновено този човек наши те историци, учени, писатели представят като второстепенна историческа личност, „скромен селски даскал", „местен революционер", „автор на архаични по език и наивни по съдържание стихове" и пр. Вглъбени да описват до най-малките подробности живота на Бачо Киро, те са пропуснали да видят истинските контури на този човек.

Наистина Бачо Киро е бил селски учител. Но той е бил учител в истинския смисъл на думата, който учил мало и голямо на четмо и писмо, мъже и жени; разпространител на полезни знания чрез книги и вестници; чрез сказки и беседи в читалището, чрез поучения в църквата и даване съвети; възпитател и педагог, който учил хората на добродетели и как да живеят по-сносно и по-човешки!

Бачо Киро не е бил автор на какви да е стихове, а поет, който не пропускал случай, без да изрази своята искрена, неподправена и гореща любов към Отечеството си, да изрази своята готовност да се жертва за свободата на своя народ! Той е основател на читалища, на първия селски театър у нас, автор на сценични творби, театрал, фолклорист, историк, мемоарист, турист... В цялостната си дейност на попрището на просветата и културата Бачо Киро се е изявил като истински енциклопедист.

Не случаен бунтар и патриот от от втора ръка е бил Бачо Киро, а истински революционер, осъзнал робската действителност и необходимостта от борба... В борбата за свобода той не е епизодична фигура, метеор, който блясва на робския небосклон и угасва, а съзнателен борец, комуто борбата за свобода е смисъл в живота, съдба... Той се бори срещу фанариотите-гърци за независима българска църква, подпомага четите, преминаващи от Влашко в поробеното му Отечество, участвува в тайната революционна организация на Васил Левски, взима най-дейно участие в подготовката на въстанията от 1875 и 1876 година, застава начело, заедно с поп Харитон на голямата сборна чета от въстаници, излезли от Бяла Черква, Мусина, Вишовград, Михалци и др. близки села, която създаде епопеята на Дряновския манастир! Храбрец в сраженията, Бачо Киро е мъжествен борец, който защити пред турския съд и пред Европа каузата на българската борба, народният вожд, който с достойнство посрещна смъртта си на бесилото в Търново на 29 май (9 юни) 1876 година, убеден, че от мъките и страданията на българския народ и от пролятата кръв и купищата кости на неговите си нове, загинали в борбата, ще се роди свободата.

Това е истинският Бачо Киро — неуморният народен труженик и несломимият борец за свобода, прогрес и щастие!

Иван ШАБАНОВ

Богата и разнообразна отечественофронтовска дейност

Голям е районът на средищкия общински комитет на Отечествения фронт. Попадне ли човек при председателя на комитета Стефан Атанасов, може с часове да слуша за трудовите инициативи, за сполуки и неуспехи, за бъдещи планове по благоустройството и разкрасяването на природата около селищата, за борбата с отживелиците, за създаването на нови ритуали, за дейността на отечественофронтовските комитети в селата и комисиите по подготовката и провеждането на изборите. От него може да чуете даже подробна информация за етническия състав на всяко селце от района на общината, за обществените и социалните въпроси, вълнуващи хората.

С голямо старание бе подготвена лекция за откриването на месеца за защита на природата. Широк кръг слушатели от Средище бяха запознати по радиоуредбата, а в съставните села — прочетена пред публични събрания. Направиха в своите села витрини с книги за опазване на горите. В село Давидово органи зираха ученически бригади да почистят мерите, а в останалите села се заеха с почистването на градините и паркозете, със засаждане на нови декоративни дръвчета, със залесяване на обезлесени местности. Само през пролетния сезон в района на общината са засадени 220 дка ореховидървета, залесени са 180 дка с червен дъб, 470 дка с акация, 600 липи. По-голямата част от тези насаждения са направени с доброволен труд, възлизащ на 1 611 лв. За около три хиляди лева работа ще бъде извършена и през времена окопаването им.

Комисията за работа с жените е издирила от района на общината всички млади жени, завършили селскостопански техникуми и училища, но не работещи по специалността, и са привлекли 11 от тях в МТУ да карат опреснителни курсове по кормуване на трактори. С това се създава един резерв от правоспособни трактористи, който ще бъде използуван през усилните селскостопански кампании. Заангажирани са в комисиите за народен контрол от района на общината 103 души.

Богата и разнообразна е дейността на комитета, но нека да се спрем и на работата му за създаването и укрепването на другарските съдилища. На тях засега е възложено разглеждането на нарушението на обществения ред, обида, кражба, семейни спорове от морално-етичен характер и др.

В района на общината и в седемте села има изградени другарски съдилища, но не навсякъде работят с нужната сериозност и експедитивност. В с. Каменци другарският съд например през миналата година не е разгледал нито едно дело, макар че е имало подадени жалби. В с. Стрелково обществеността е знаела за известни посегателства на кооперативна продукция и вещи от комплексната бригада, но никой не завел дело срещу виновниците пред другарския съд. В това село също през цялата година не било разгледано нито едно дело. В село Попрусаново разгледали само едно, макар че имало повече дела. По-добре се работи в тази насока в с. Давидово, където са били разгледани през м. г. три дела, в Средище, 6 дела. В с. Посев също са разгледани всички постъпили жалби.

Общинският комитет на Отечествения фронт разгледал още в началото на годишната работата на всички другарски съдилища и извършил необходимата реорганизация. Заменени са пасивните председатели и членове на другарския съд в селата Каменци и Стрелково. Подобрен е съставът на другарските съдилища и в другите села, като са подбрани в тях хора с висше, полувисше, средно образование и с дългогодишен житейски опит. При разглеждане на делата се търси правна консултация, подсигурява се професионална компетентност.

Широко е полето, на което средищкият отечественофронтовски комитет действува за изкореняване на старото, отживяло своето време в бита, за насаждане на нови отношения между хората, за превръщане на селищата в китни градчета.

М. ТОМОВ

Пастори — варвари

„ФРАНС СОАР" — Париж

В самия център на Холандия, цивилизована страна, която съумя да превърне морското дъно в цветна градина, се случи трагедия, която напомня мрачните картини на средновековието.

Убийство на религиозна почва — по друг начин не може да се нарече случилото се в град Стапхорст, на сто километра североизточно от Амстердам. Местният пастор Питер Дорсман, като се позовал на свещеното писание, забранил на енорияшите си да правят ваксинации на децата и да им дават всякакви лекарства. В резултат на това 37 момчета и момичета заболели от полиомелит и три от тях починали. Малките мъченици лежат в болницата на съседния град. Те представляват печално зрелище. Много от децата съвсем не могат да се движат. Други правят отчаяни опити да се повдигнат на лакти, за да могат да видят родителите си, дошли до прозореца на болницата.

И въпреки това по-голямата част от родители те вярват на своя пастор както и преди. На журналистите те гледат с недоверие и дори със злоба. Пасторът тук властвува и над душите, и над телата на хората. Всяка неделя по четири часа той внушава на вярващите, че всичко ново е лошо, забранява им дори да ползуват радио и телевизия.

Боейки се да не си навлече недоволството и гнева на пастора, кметът на града отказал да приеме журналистите. Само малка част от жителите на града се осмелили да дадат кратки интервюта. Един от тях — местният антиквар Тален, казал: „За това, което стана, не е виновен само пасторът, но и цялата община."

Стапхорст—градът, в който продължават да живеят средновековните обичаи. Но той не е единствен в Холандия. Тук има още много такива градове, където животът на населението е подчинен на религиозно-сектантския произвол, който погубва най-скъпото на земята — децата.

Из „За рубежом"

Неотдавна в ПГ „Климент Охридски" — Силистра бе проведено състезание-викторина „Готов за гражданска отбрана".
Снимка — 1 — журито поставя оценка.
Снимка—2 — един от паралелковите отбори.

„СПЕЦИАЛИСТЪТ"

НА МОРАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

Това е действителна случка. Едно деветгодишно дете става жертва на невежеството и безотговорността на своите родители и жестокостта на каноните на корана.

Никой от нас не е познавал Ибрахим и няма да може повече да го види. Това деветгодишно дете, втора рожба на своите родители, умря още преди да познае живота. Неговите другарчета и сега си го спомнят: полегнал на миндера, затворил очи, със замръзнала мъка и укор към всички. Има защо да обвинява Ибрахим. Нима не е жестоко и непростимо да умреш, когато е имало възможност да бъдеш спасен, когато е било необходимо само да се отърсиш от религиозната и дива примиреност и да не чакаш да стане това, „което ти е било писано". Родителите на Ибрахим знаеха, че не е болен и трябва само да се спре изтичането на кръвта от прерязания кръвоносен съд и всичко щеше да мине. Но предразсъдъците и обичаите на мина лото, не са нарушени. Не е потърсена помощта на лекаря и детето умря проклинайки и обичаите, и каноните на своята религия.

Физическият убиец на малкия Ибрахим е Реджеб Ахмедов Ходжов от с. Любен, по професия бръснар, който десетина години е и „специалист" по обрязване на турчета. Макар и забранена, тази твърде доходна професия той е упражнявал необезпокояван от никого. Както сам той твърди, нито органите на властта, нито медицинските институти са му правили забележки. Пък и обществеността в село то не се противопоставяла на зачестилите напоследък сватби „Сюнет дюню", организирани със специална тържественост и ритуал. В тези „тържества" са участвували и нейни представители.

Като специалист по ритуала Реджеб Ходжов е бил канен как то в окръга, така и извън него. И така на 13 септември 1970 година на организираната в с. Богданци сватба за „кръщаване на млади момчета", където е трябвало да се изпълни ритуалът по обрязването, е бил поканен и Ходжов. Той пристигнал със самочувствието на големия „специалист", и с намерението добре да спечели. В дома на Сали Юсеинов заварил девет момчета, изтръпнали от страх. Необезпокояван от никого, с присъщото му „майсторство", Ходжов започнал обрязването. Поваленките на миндера викали, оглушавали се от болки, хиляди пъти проклинали и родители, и обичаи, но никой не ги е чул, никой нямал право да надникне в „операционната стая". Дошъл редът и на Ибрахим. И върху това дете се стоварили с цялата си жестокост и примитивност невежеството на родителите и примиреността на обществото. Детето викало, молело, но никой не помогнал на жертвата, повалена от убиеца. Без упойка, без дезинфекционни средства или инструменти Ходжов започнал операцията. Той прерязал вена, но не разбрал, че направил това. Не му направило впечатление, че кръвта продължава силно да тече, че нещо се е случило. Насипал срязаното място със сулфатиацол и толкова. Само след два дни детето почива от загуба на кръв. Това е накратко историята на Ибрахим. Може би има друг начин да се опише, но фактите са налице. Те искат обяснение и предупреждават.

Палачът Реджеб Ходжов е наказан. Но остава невежеството на родителите и търпимостта на обществото. На нас ни е известно, че и други самозвани „специалисти" като Ходжов още се подвизават в окръга. Известно е, че те също така „оперират", и то не срещу заплащане, а „само за подаръци, кой колко то даде". За да се пресече занапред тази практика, е необходимо съдействието на властта и обществеността. Никой не възразява против обичая да се обрязват децата, но това следва да става само в медицинските заведения и от специалисти лекари-хирурзи. Тук става въпрос за живота на млади граждани на нашата родина, затова това не може да се отмине без тревога. Необходими са още много разяснителна работа и мерки по всички линии, за да се пресече тази престъпна практика.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

ДА ОПАЗВАМЕ ПОЛЕЗНИЯ ДИВЕЧ

През месец май, който беше обявен за защита на природата, се повдигнаха много актуални въпроси, решаването на които ще допринесе за опазването на красивия български пейзаж.

Ловното стопанство е нераздлена част от нашето народно стопанство. Дивечът, който живее на свобода в територията на нашата страна, е общонародно богатство. Затова грижите, които се полагат за полезния дивеч, трябва да са задължение не само на определени институти и определен кръг хора, а на всички, милеещи за богатството на българската фауна.

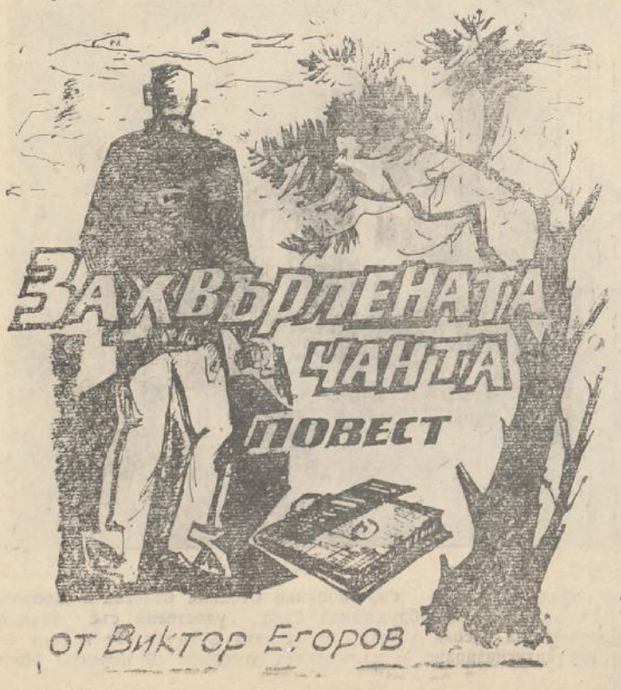
Най-големи щети нанася на полезния дивеч механизираното прибиране на ранните земеделски култури. Често под ножовете на машините загиват много мътещи яребици и фазанчета, малки зайчета и сърнета. Ето защо на машините трябва да има винаги подплашващи устройства, от голямо значение е и личното отношение на механизаторите по този въпрос. На много места това се подценява. При намирането на гнезда и яйца не бива да се смятат, че сме помогнали, ако ги заобиколим. Така, оставени на открито, те стават лес на плячка на хищни птици. Яйцата трябва да се вземат и да се предават за доизлюпване в трите бази в градовете на окръга. Миналата година по този начин бяха спасени 130 яребичета. Дежурствата на ловци при коситба или жътва също дават добри резултати. Ловните надзиратели трябва да станат първите помощници на ловците за опазване на дивеча през размножителния период. Хубаво е, че от ОС на БЛРС са взети мерки за това. Като морална награда за положения труд и внимание е взето решение спасените птици или излюпените от яйцата да се пускат на територията, където са намерени.

Съществено значение за опазването на полезния дивеч е изтребването на вредния дивеч. В създадения на територията на окръга щаб на лисичаря участвуват над 100 души ловци. На тези хора се издават специални разрешителни и след приключването на редовния ловен сезон. На 10 юни ще бъде направен отчет на изпълнението на задачите на този щаб по изпълнението на плана за изтребване на лисиците. Досега при общ план 2 000 лисици са унищожени 1 170. Много са ловците, които имат добър актив. Мастън Мастънов от с. Листец е унищожил досега 20 лисици, Ния зи Ахмедов от Поройно — 15, Господин Жеков от Сърпово — 31, Атанас Маринов и Ата нас Ченев от Ситово — 21, Жеко Керанов от Крапово — 26 и още много други. Добра помощ оказва на ловно-рибарския съюз и Драгой Колев от Калипетрово. Той е унищожил досега 7 лисици, донесъл е за специален преглед и два умрели заека и две сърни. Това е необходимо, за да се открият причините за смъртта и да се вземат необходимите мерки, ако причината е отстранима. От ловните дружинки на първите три места се нареждат ловците от Крапово — 72, Но жарево — 52 и Смилец — 41 лисици.

С любов и всеотдайност се грижат за опазването на дивеча и ловните надзиратели в окръга. В този труден период заслужават похвала и Еньо Енев, Тодор Калчев и Милко Панайотов от Силистра, Стефан Митев и Трифон Колев от Дулово, Стефан Ергиледиков и Ради Метителов от Тутракан. На първо място по броя на унищожените лисици от надзирателите е Николай Янков от Силистра.

Докато унищожаването на вредния дивеч обаче е предимно задача на ловците, то повдигнатият в началото въпрос трябва да ангажира значително по-голям брой хора. С чувство за разбиране и грижа трябва да се отнесат към тази високоблагородна задача ръководителите на аграрно-промишлените комплекси и председателите на отделните кооперативни стопанства. Независимо, че по този въпроси има правителствени разпореждания, които сме длъжни да спазваме, трябва на първо място то да се постави нашият хуманен дълг. ОС на БЛРС трябва да създаде още по-добра и по-ефективна организация на своята работа, да не остане село, в което да не е разяснен в най-широк аспект този въпрос. Предстои жътва — вторият възлов момент за ловното стопанство, при който е необходима строга дисциплина по опазването на полезния дивеч. Не трябва и да се съмняваме, че силистренци, които милеят за красотата на своя край, ще дадат своя дял да не загуби той една съществена нейна част — полезния дивеч.

М. ВЕЛИНОВ

— Ох, ох. Не знам как ще стане. Нека този човек намине вечерта.

...През нощта една кола ги откара към границата.

На втората нощ старецът я поведе през реката. Водата шумеше глухо зад кърмата. На онази страна се показаха киче сти чинари. Рахими стъпи на брега и въздъхна облекчено.

— Върви, върви — махна с ръка старецът: — Там има село. Ще отидеш и ще се обадиш на старейшината.

Разсъмваше се, когато Рахими влезе в селото. Срещу нея идваше милиционер. Силите й стигнаха само да се мушне в растящите зад градините храсти. Край. Старецът я излъга. Реката блестеше студено отзад, но това не беше граничният Аракс и селото не беше от онази страна на границата. Какво да прави? Да отиде да си признае? Да се предаде? Да захапе езълчето на яката и да се сгърчи, вцепеня вайки се тук под храстите. Тя не направи нито едното, нито другото. Арестуваха я веднага, зад селото. Арестуваха и стария мошеник Чопура.

В Москва в управлението тя викаше:

— Аз съм чуждестранна поданичка. Няма да позволя!... Ще се оплача!

Полковник Никодимов я настани вежливо на стол и каза твърдо:

— Каквато и да сте били, но щом сте убили човек и сте направили опит да преминете нелегално границата — ще отговаряте за това по закона.

На втория ден тя се предаде.

— Пишете. Казвам се Ема. Ема Рейнгард. Родена съм в Кавказ. Заминах в Иран. Преди три години работих в посолството в Москва. Изпратена съм тука със специална задача.

XIV

Семьон бутна с ръка портичката и влезе. От нея към входа водеше пътечка, тревата по краищата й беше увяхнала, почти до самата ограда имаше малинак, а зад него в един ред бяха наредени дърва. Входът е направен от украсени с резба дървени трупи, стъпала та блестят от прясна боя. Виж да се, че стопанинът има злат ни ръце. Къщата, като играчка, е весела и солидна, прозорците в украсени с резба рамки светеха като току-що измити.

Стопанинът на къщата Григорий Борисович посрещна Семьон на пруста и вдигна широки рунтави вежди. Семьон успя да забележи, че веждите на Григорий Борисович са черни, а косата на главата съвсем бяла, лицето едро, мургаво и открито.

— Кого търсите? — попита той.

— Казаха ми, че у вас е София Марковна.

— А, да-да. Влезте. Вие сте отседнали у нея на курорт? Тя говори за вас — Григорий Борисович махна широко с ръка, канейки. Те влязоха в къщи. Григорий Борисович каза високо: — София Марковна, ето вашия квартирант. — И се обърна към Семьон: — А вие се разположете, поседете. Все пак съседи сме. София Марковна у нас е като своя. Олюшка, подай на госта стол.

Изчервявайки се, Оля премести стол.

— Седнете.

Разговорът тръгна неловък и скучен, само София Марковна беше като риба във вода, все говореше и говореше, и за дачата, и за това, че сега е есен и е много топло, и за работата, и че Григорий Борисович пътува далече в Москва за завода.

— Нищо, свикнали сме — каза с басов глас Григорий Борисович. — А есента наистина е хубава. Може да се почива. Ето Петро се готви да ходи в неделя на риболов.

Семьон погледна Пьотр — той седеше неразговорчив, пушеше, мръщеше вежди, към Семьон погледна зло, изпод вежди.

— Може да се живее. Да не беше войната — каза София Марковна.

— Да, войната... — отново каза басово Григорий Борисович. — Натупа ни. Ето Петка и досега не може да се опомни.

— А какво, случи ли му се да повоюва? — попита Семьон.

Пьотр премълча.

— Случи му се — отговори вместо него Григорий Борисович.

— Аз, татко, ще вървя — стана Пьотр.

— Далече ли?

— При Мишка Полуянов. Моторът на колата му не работи добре. Ще погледна.

— Добре, върви — Григорий Борисович погледна с любов към него: — Механик.

Вечерта Семьон дълго лежа в леглото, мислеше, всичко беше ясно в дома на Григорий Борисович — и самият стопанин, и стопанката, и Оля. Само Пьотр имаше тайна, но колкото повече мислеше, толкова повече му се струваше, че тази тайна е някаква друга — твърде далеч бяха един от друг Пьотр и Гертруда Рахими. Всичко, което научи през последните дни за Пьотр и неговото семейство, като че ли потвърждаваше това. Но достатъчно бе да си спомни нощното посещение на Гертруда в квартирата, в която беше Пьотр, за да дойде съмнението, и всичко се връщаше към своето начало. „Риболов... — неочаквано си спомни той. — Какъв риболов? Трябва да провери. А сутринта — да поговори с Оля... Сутринта... Игор... Василий Степанович... — сънят се прокрадна и го обзе.

(Следва)

За свръхнормативните запаси

Свръхнормативното запасяване със стоково-материални ценности води до неоснователна задръжка на оборотните средства в предприятията и причинява излишни финансови затруднения. Това от своя страна неминуемо се отразява върху качеството на материалите и суровините, което в крайна сметка влошава в малка или голяма степен произвежданата продукция.

В предконгресното съревнование редица предприятия в окръга постигнаха значителни успехи в производството, преизпълниха се поетите обещания, произведоха се значителни количества надпланови изделия. Но в много предприятия качеството на реализираната продукция остана незадоволително. Въпросите за качеството в нашия вестник се третират под специална рубрика, затова тук ще насочим вниманието предимно към свръхплановото запасяване и неговото отражение върху цялостното промишлено производство.

В окръга ни и сега има предприятия, които разполагат със свръхнормативни натрупвания. Причините за тази известна аномалия са разнообразни, но на първо място трябва да се споменат неправилното планиране. Честите изменения на годишните производствени програми, неспазването на сроковете за доставка на материалите и суровините, което в крайна сметка влошава в малка или голяма степен произвежданата продукция.

Натрупванията от подобен род заемат чувствителен дял от средната наличност на оборотните средства в ЗММ, завод „Хром", МЗ „Стомана" и др. и възлизат от началото на годината досега на повече от 1 535 000 лева. Този пример е достатъчен, за да не прибягваме до други за допълнителна илюстрация.

В някои предприятия все още липсват научно обосновани разходни норми. Те не отговарят напълно на бързите промени в разходите на жив и овеществен труд. Изменението на фабрично-заводските цени от 1 януари тази година поставя належащата необходимост от преразглеждане на разходните норми, което налага да се спазват не само ценообразуващите фактори, а и сроковете на доставки те, планираните крайни срокове в производството, неговото правилно и навременно реализиране, както и договорните отношения с други предприятия по линия на кооперирането.

През годината рекламираните, бракувани и преоценени промишлени изделия съставляват голяма сума, а това говори, че качествените показатели все още не са на желаното ниво.

Без да цитираме повече предприятия, повдигаме въпроса за свръхнормативните запаси, които трябва правилно да се преразгледа и да бъде поставен на научна основа. Непременното му съгласуване с нормативите за оборотните средства е повече от наложително, защото оставен без внимание, той води и до увеличаване на задълженията.

Др. ИВАНОВ

ТАКА СЕ РАЖДА МАШИНАТА

Трудно и дълго е всяко раждане. Дори когато се ражда машина. Защото пътят до съвършенството е стръмен и неравен. А на машината е нужно на всяка цена съвършенство. Защото тя е дело на човешките ръце и човекът я създава, за да бъде тя негово оръжие и помощник. Добър помощник! Това е особено важно, когато става дума за машини, преодоляващи съпротивата на метала. А именно такива са произведенията на завода за металорежещи машини в Силистра. Металорежещи машини! Те са принудени да преодолеят в себе си, материала, от който сами са направени, принудени са от човешката воля, от човешкото знание и сила.

Асфалтът се отбива от главното шосе и се носи право и устремено напред, нататък, където синеят водите на Дунава. После изведнаж се блъсва в железния портал и укротен се промъква между двете му крила, за да се разлее в няколко алеи, водещи към различните цехове. Те заобикалят цветните градини, криволичат в следобедната тишина и на човек му се струва, че е сбъркал и е попаднал не в двора на машиностроителен завод, а някъде другаде. Но не! Могъщото метално сърце на завода бие и пулсът му се чувствува направо така, под краката, където и да се намираш. Впрочем защо метално? Сърцето на завода е човешко, съвсем човешко, живо и пулсиращо. То е мощно и голямо, в него е събран ритъмът на сърцата на целия трудов колектив на завода за металорежещи машини. Като че ли тук не е достатъчно майсторски да сглобиш от изработените части машината. В тези цехове страничният посетител има чувството, че за да заработи всяка от тези рожби на човешките ръце, е нужно да ѝ се даде частица от духа, от пулса на работника. Едва тогава металът придобива сила да се пребори с метал! Не зная, може и така да е! Тук може да се види раждането на машината. Също тъй сложно, като раждането на човека. Когато на нашия или международния пазар видите лентоотрезната машина ОЛ—251, спомнете си, че тя е родена тук, в този завод на самия бряг на Дунава. Тука е изработена всяка нейна част, тук е сглобена. И носи клеймото на ЗММ — Силистра. Носи го с чест. Защото до днес никой от купувачите не се е оплакал от качеството на тази машина. А я купуват не само у нас, а и в страни, имащи дълголетни традиции в машиностроенето. Тук е родена и хидравличната ножовка ХН—25 М. И тя е издържала най-трудните изпитания, на които е била подлагана, за да заслужи уважението и интереса на търговските партньори на завода.

И тук, в този край на монтажния цех, се ражда ножовката ОН—163. Тя е първата от този тип отрезни машини. След нея в завода за металорежещи машини в Силистра на бял свят излязоха и ОН—163 Х, и ОН—163 Х пълен автомат. А това е успех за колектива на предприятието.

Искате ли да спрем за минута тук. Част по част от купа детайли пред нас започва да се оформя стругът „Дунав", познат на пазара като СД—001, производство на силистренския ЗММ. А машината, до която сте спрели в момента, носи дълго и сложно име — отрезно амбразивна дискова. Затова я обозначават съкратено ОАД—31. Тя се търси навсякъде на пазара. И върши на хората хубава работа.

Наистина, твърде тихо е наоколо за машиностроителен завод. Но хората тук се шегуват, че са свикнали да живеят тихо, да не шумят за себе си. Това труд но може да се осъществи. Защото делата им говорят сами за себе си и за своите създатели. Защото навсякъде наоколо царят една творческа атмосфера, в която се раждат не само машини, но и нови планове, нови идеи, нови успехи. Колективът на ЗММ — Силистра е известен с успехите си. В него са си дали среща хора, които умеят да вдъхват живот на машините, чиито ръце обладават чудната тайна на рождението.

С широка крачка

Винаги съм мислил, че характерът на човека може да се определи по походката му. Или настроението му... Върви например човек по улиците, върви и стъпва широко, сигурно, а на лицето му—усмивка. И не се усмихва на вас или на мен, а просто така, на себе си! Значи, доволен е от себе си! И в такъв случай всичко наоколо му изглежда и приятно, и правилно, и хубаво...

Ако всичко дотук е поне наполовина вярно, колективът на завода за металорежещи машини в Силистра, всеки от неговите стотици работници и служители би трябвало да крачи по улиците на града с двуметрови крачки, вдигнал глава високо нагоре, с една такава усмивка на лицето, която веднага да казва на всеки срещнат цялата истина за предприятието, за работата, за плановете...

„Слушай — ще ръцни така ва усмивка, — знаеш ли какво значи един милион седемстотин и осем хиляди лева надпланова продукция? Точно толкова даде нашият завод на народното ни стопанство само в края на миналата година, изпълнявайки плана за петата петилетка половин година предсрочно! Какво ще кажеш? Струва ли си да се усмихваш така?" И този човек, който и да е той, ще бъде прав! Защото всеки един от огромното, четиристотиначленно семейство на завода, има еднакъв дял за този успех. Младо семейство е това. И чудно сговорчиво. То се събра съвсем неотдавна, в годините на петата петилетка. Но успя да се сработи. И сега колективът може да се поздрави с огромните на пръв поглед успехи — ръстът на общата промишлена продукция на завода бележи средногодишен темп 340 процента за петата петилетка. А за бъдещите пет години плановете са не по-малко фантастични. През 1975 година промишлената продукция на завода трябва да нарасне на 12 милиона лева! Солиден скок напред. Но всичко това е напълно реално и възможно. Защото този чудесен колектив крие в себе си неограничени възможности. И заплануваната производителност на труда, която в сравнение с миналата година трябва да се увеличи два пъти, сигурно ще бъде увеличена. Защото както заводът може да увеличи състава си осем пъти, както успя да увеличи първоначалната производителност на труда от 1 364 лева на едно лице от производствено-промишления персонал на 8 277 лева, осъществявайки по този начин средногодишен темп през петата петилетка 40 процента, така ще успее да се справи и с новите поставени задачи, колкото и висока да е бариерата, която ще поставят големите цифри. Тук, в завода, са свикнали да крачат широко. И няма граница, която да може да ги спре. Трябва само да си припомним, че имаше време, когато за всеки сто лева продукция се правеше разход 138,13 лева. Сега себестойността на сто лева произведена продукция е спаднала на 91,94 лева, а това бележи едно снижение с 46 лева. През годините на шестата петилетка себестойността на произведената продукция ще се снижи наполовина в сравнение с първоначалните цифри. Може ли отсега да се пресметне печалбата? Навярно може и тя не ще бъде малка. Та само в момента тя е достигнала 460 000 лева. Но в ЗММ — Силистра не обичат предварително да правят сметки за печалбата. Те пресмятат разходите на труд, предварително се осведомяват за бъдещите трудности, търсят различните пътища за тяхното преодоляване. Тук тя идва като естествен резултат от усилията на целия трудов колектив. А тези усилия наистина са грандиозни. Заводът започна работа по саратовската система и това даде възможност качеството на произвежданата продукция значително да се подобри, което създаде възможност тя да бъде предавана без приемчик от страна на клиента. А продукцията на завода намира отличен пазар в таки ва страни като ГДР, СССР, ГФР, Чехословакия, близкоизточните страни, Куба и др. Повече от 65 процента от цялото производство на завода е предназначено за износ.

Много и различни са наградите, красили през изминалите години завода за металорежещи машини в Силистра. Затова колективът реши да поднесе в дар на Десетия конгрес на партията резултата от своите усилия. И с чест се справи с поетите обещания. Вместо обещаните десет хиляди лева надпланова продукция колективът предаде петдесет, закръгляйки по този начин общата цифра на 1 050 000. И юбилейният медал „Десети конгрес" е достойна награда за постигнатото, за положените усилия и преодолените трудности.

Много са имената на ония, които са изпълнили нормата си 120 процента. Още повече са тези, които са далi нещо особено в дните пред конгреса. По тях ните стъпки се равняват всички в ЗММ. За да стане крачка та им още по-широка и мощна, за да бъде усмивката им чиста и искрена като техния ден, като светлото бъдеще на този чудесен завод.

Валентин ЧЕРНЕВ

Нашите дописници ни пишат

НОЖАРЕВО

Трудолюбивите кооператори от трета комплексна бригада във филиал Ножарево на ДЗС „Янко Забунов" с нетърпение очакват богата реколта от 6 000 декара есенници. Те твърдо са решили през тази година да пожънат в срок и приберат без загуби хлебното зърно. Затова и започнаха отдавна подготовката на техниката за лятната кампания. Управителят на филиала и механикът на бригадата постоянно са вред механизаторите в работилницата и на полето, оказвайки им всестранна помощ. Комбайнерите Мехмет Ибрямов, Юмер Юсуфов, Кадир Халидов и Сюлейман Даудов стегнаха вече и последните болтове на комбайните. Готови са и виндроуерите, сламопресите, волокушите, плуговете за изораване на стърнищата, силажокомбайните. Не са забравени и семечистачните машини. В пълна готовност да извозват зърното на площадката са и всичките налични ремаркета.

В тази бригада стопанските работи се извършват в срок и качествено. Чисти от плевели и вредители са пролетните култури. Пример за своите другари са механизаторите Нail Мехмедов, Юлер Хюсеинов, Сабри Наимов. Всички с чест изпълняват поетите обещания.

Ахмед ДЕМИРОВ

ПРАВДА

Много грижи полагат за стадата овчарите от село Правда. Тяхното трудолюбие им донесе и през тази година успехи. Още в началото на агнилната кампания овцете бяха добре подготвени, затова и получените приплоди бяха в отлично състояние. Овчарите не допуснаха никаква смъртност сред малките агънца. Въпреки трудностите, и не дотам подходящи условия през пролетта те преизпълниха плана за млякото. При стрижбата техниката също бе използвана най-рационално. Радост за всички бяха получените 300 килограма вълна в повече от очакваните.

Най-добри резултати отбелязаха овчарите Ешреф Ибрахимов, Яйа Юнузов, Халис Селимов и др.

Постигнатите успехи на овцевъдите от село Правда ще помогнат за компенсиране на загубите от природните стихии.

Ферхад БОНДЖУКОВ

Макар че работи отскоро в завод „Липа", Гинка Неделчева вече усвои професията на мебелистите и е първенец сред младите работнички от предприятието. Тя редовно изпълнява трудовите си норми 112 на сто.

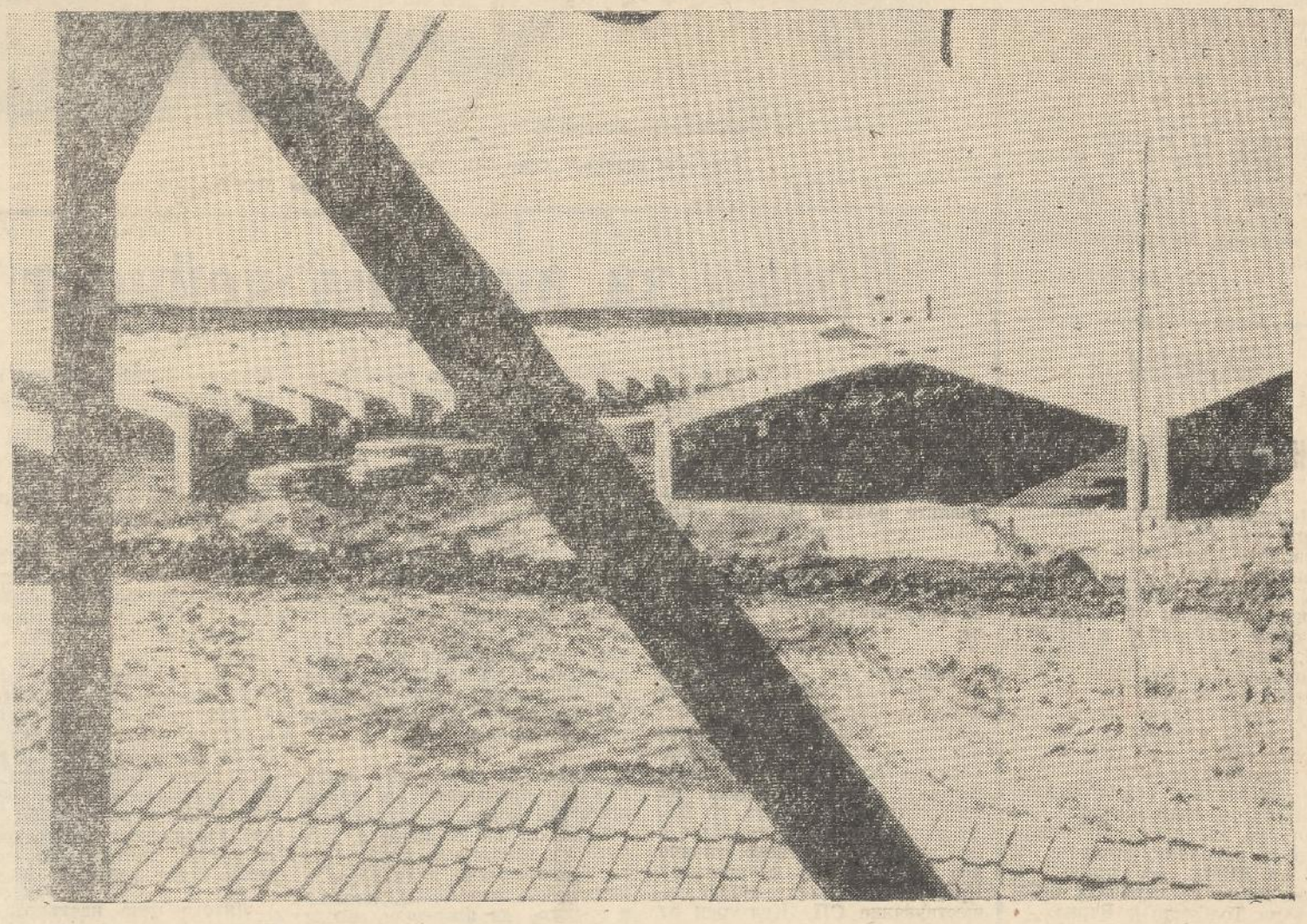
Съревнованието пламти с нова сила

В ТПК „Прогрес" — с. Ситово работят осемдесет и девет работника. Това е трудов колектив, чиято средна възраст не надвишава тридесет и четири години. Хората са млади и енергични, доказателство за което са цифрите на техните успехи. В предконгресното съревнование колективът постигна значителни резултати, но надпреварата не е стихнала и сега. Най-високи бяха постиженията на работниците от цеха за мебелни пружини с отговорник комсомолеца Игнат Лакеров, които през първото тримесечие завършиха с изпълнение на плана 306 на сто. Сред тях на първо място се откроi Стоян Парушев, изпълнил личния си план и обещания с 200 на сто. Колективът на дърводелския цех постигна изпълнение на плана — 140 на сто.

С неотслабваща сила работи сега и най-добрата работничка от цеха за шивашки услуги — Стоянка Чепева, която в предконгресното съревнование се отличи и бе наградена със златна значка от ЦС на професионалните съюзи. Колективът на кооперацията излезе на челно място в съревнованието в окръга и бе награден с медал „Десети конгрес". Реализирана бе надпланова продукция за 30 000 лева.

Усилията на всички сега са насочени към разгаряне на надпреварата в чест на 80-годишнината от създаването на БКП и 90-годишнината от рождението на Г. Димитров — за предсрочно изпълнение на производствената програма за първото полугодие на тази година.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

Край село Сребърна продължава строежът на новия свинекомплекс. Годишно в него ще се угоя ват 36 000 свине.

Новости техника новости

ОЩЕ ВЕДНЪЖ ЗА ЗАПАЗВАНЕТО НА ХЛЯБА

Французинът Арман Бюке обичал да закусва с прясно изпечен хляб. Обаче той не можел да търпи да ходи рано в хлебарницата. Търсенето на изход от това положение го накарало да направи сензационното откритие — как да запазва вечно пресен хляба. Изхождайки от това, че най-добрата среда за хляба е газът, Бюке след продължителни опити предложил да се вкарва в пластмасови кесии етиленов окис, към който се прибавяло и въглеокис. Тази смес, убиваща плесените и бактериите, не влияе на вкуса на хляба и го запазва идеално от изсъхване. Все пак приятелите на французина, които се запознали с неговото откритие, заявили, че да се ходи на хлебарницата било съпроводено с по-малко грижи, отколкото да се прави такава смес от газове.

ПРАХЪТ И АСТМАТА

Неотдавна в обикновения прах били открити микроскопични кърлежчета с диаметър едва 30 микрона. Те се хранят с измрели частици от човешката кожа и бързо се размножават в килимите, възглавниците и други места, където се натрупва прах. Както са доказали учените, именно тези кърлежчета преди звикват един от видовете на астмата.

ЛЕТЯЩИ ЧИНИИ ИЛИ... НЕЛЕПОСТ

Ръководството на ВВС в САЩ взело решение да прекрати разследванията, свързани с „непознатите летящи обекти", или както е прието да се наричат „летящи чинии". Президентът на комитета по изучаване на тези летящи обекти, доктор Кондон, изказал съжалението, че бил заблуден от тази налудничава нелепост. Той твърди, че всички 12 618 свидетелски показания, натрупани за 22 години разследвания, са чисто преувеличение, лудост и абсурд.

НОВО СИНТЕТИЧНО ВЛАКНО

В Института за органически синтез към Академията на науките в Латвия е разработено и получено съвместно с ленинградски учени ново синтетично, антибактериално влакно, наречено летилан.

Новото влакно ще се използува изключително като материал за зашиване и протезиране на кръвоносни съдове. Неговите преимущества се състоят в това, че съдържащите се във влакното вещества убиват болестните бактерии. Летиланът ще се използува също така и при направата на лечебно бельо.

ЗАЩО ДЕТЕТО РАСТЕ ЗЛЕ!

Австралийски учени са доказали и твърдят, че им се удало да отговорят на този въпрос. Провеждайки много опити, те дошли до извода, че хормонът на растежа, необходим за нормалното развитие на детето, попада в кръвта по време на спокоен сън и при това в определен период от денонощието — рано сутринта. Австралийските учени считат, че малкият ръст и нарушенията в психиката на децата са предизвикани именно от лошия сън.

ЗА ХОРАТА С НИСЪК РЪСТ

Клиниката по вътрешни болести към Шчечинската медицинска академия в Полша, ръководена от професор М. Айснер, се специализира в „регулиране ръста на хората". Лекуването с хормони, което е наистина доста продължително, дава твърде положителни резултати. В Шчечин например живее човек, ръстът на който, благодарение на лечението му в клиниката, се е увеличил с 25 сантиметра.

ИЗКУСТВЕНО ДЪРВО

Може ли да се намери пълноценен заместител на дървото? Ще се удаде ли да бъде синтезирана пластмаса, която по нищо да не отстъпва на този забележителен природен материал! Химиците отдавна се интересуват от тази проблема. Над нея работят и специалистите от ГДР. Резултатите от почти двегодишната, трудна експериментаторска работа се увенчали с неочакван успех. Получено е синтетично дърво, което по своите качества превъзхожда натуралното: то е с една трета полеко от чамовия дървен материал, но притежава здравината на дъба, може да бъде подлагано на различни видове обработки в дърводелството, да се слепва и да се забиват гвоздеи в него. Синтетичното дърво може да се оцветява в различни тонове. Оцветителят се вкарва в пластмасата, докато е течна и още е в пенлив вид.

Новият изкуствен заместител на дървото ще намери широко приложение в дървообработвателната промишленост.

МАШИННО-ТРАКТОРНО УЧИЛИЩЕ ПО РЕМОНТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ „Н. Й. ВАПЦАРОВ" — с. СРЕДИЩЕ, окр. СИЛИСТРЕНСКИ

ПРИЕМА

за учебната 1971/72 година 210 младежи по следните специалности:

1. Тракторист-комбайнер със VII и VIII клас
2. Шлосер-монтьори с VIII клас
3. Електромонтьори с VIII клас

Курсът на обучение е 2 години. Приетите кандидати ползуват безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Краен срок за подаване на документите — 20. VIII. 1971 година.

Завършилите успешно курса на обучението получават разряд, квалификация по специалността, свидетелство за тракторист-комбайнер, приетите със VII клас получават и VIII клас.

Същите могат да продължат образованието си като задочници в СПТУ по специалността.

За справка — канцеларията на училището.

ВИСОКИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МУЗЕЙНИТЕ РАБОТНИЦИ

XVI НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АРХЕОЛОЗИТЕ

От 26 до 30 май в Балчик се проведе XVI национална археологическа конференция. Тя беше открита с встъпително слово от директора на Археологическия институт при БАН проф. д-р Димитър Ангелов. Той говори за историческата съдба на Добруджа през античността и Средновековието. Изтъкната бе ролята на Добруджа като люлка на българската държава и крепост на българския дух. За чест на нашия град трябва да отбележим, че в словото на др. Ангелов много място бе отделено на значението на античния Дуросторум и средновековния Дръстър. Посочено беше изключително успешното начало на археологическите проучвания в нашия град. Тяхното окончателно завършване ще хвърли обилна светлина върху историята на нашата държава.

Деловата работа на конференцията започна с доклада за археологическите проучвания в Толбухински окръг. Ретроспективният преглед, направен от докладчика, показа важността на откритията, направени досега, и необходимостта проучванията да бъдат разширени. Н. с. Георги Джингов докладва за резултатите от разкопките в Калиакра.

След това започна работата на секцията по праистория. Трябва да се отбележи, че сред интересните доклади, които бяха изнесени, се нарежда и този на Рачо Змеев, завеждащ музейната сбирка в Тутракан. Той докладва за откритията си в област та на ранния палеолит.

През втория ден бяха изслушани докладите отнасящи се до откритията от епохата на античността. Ст. н. с. Мария Чичикова докладва за резултатите от съвместните българо-полски разкопки на античния град Нове край Свищов. Ст. н. с. Теофил Иванов съобщи за намирането на изключително интересния надпис при храма на Фортуна в Ескус. Ст. н. с. Д. Николов докладва за разкопките на монументална антична сграда в Стара Загора. Много интересен беше докладът на проф. Милчев за разкопките при с. Войвода, Шуменско. Разкрити са част от крепостните стени и три големи кръгли кули. Откритията недвусмислено показват, че вероятно крепостта, която е строена през IV век, е мястото, откъдето антични материали са били пренасяни в Плиска. Бяха изслушани още редица доклади, както и един обобщителен. По тях станаха оживени разисквания.

През последния ден от делата работа на конференцията думата беше дадена на археолозите, работещи в областта на Средновековието. Проф. Станчо Ваклинов докладва за разкопките в Преслав. Там продължава разкриването на двореца, където е намерена дворна настилка. Открит е също и манастирски комплекс от X век. Намерени са и два средновековни некропола. В гробовете е открита керамика със старобългарски знаци. Д. Димитров информира за антропологическите изследвания на скелети от кръговото съоръжение с колективно средновековно погребение при гр. Девня. Установена е неестествена деформация на черепите на погребаните — обряд, характерен за прабългарите. С малки изключения всички погребани са млади хора.

Проф. Милчев докладва за разкопките в местността „Пречиста", Габровско. Там са открити крепост и църква от времето на II българска държава. В некропола от същото време са намерени богати погребения — с гривни, пръстени, останки от златотъкани одежди и др. Н. Ангелов от музея в гр. Велико Търново представи доклад, който е резюме на подготвения вече за печат том, съдържащ отчет за досегашните разкопки от средновековно Търново. Продължава изясняването на плана на средновековен Царевец. Осветлява се въпросът за възникването на селището, което се отнася далеч преди епохата на византийското владичество. Н. с. Елена Манова докладва за разкритите при Никопол останки от средновековна крепост. Намиращите се при крепостта помещения са съвършено еднакви с помещенията при крепостните стени в нашия град. Това откритие ще помогне при датирането на нашия паметник.

Аспирантката при СУ Ст. Ангелова докладва за разкопките на крепостните стени в Дръстър. Съобщено бе за установено наличие на три строителни периода: античен, късноантичен (V-VI в.) и средновековен. Откритата порта по план се доближава до портите на Вътрешния град на Плиска. Археологическите данни показват, че се касае за един от най-ранните български градежи, намерени досега.

Конференцията завърши деловата си работа със заключително слово на проф. Димитър Ангелов. Той говори за успехите, постигнати от българските археолози. Проф. Ангелов постави на първо място сред важните проблемни доклади този на Ст. Ангелова. Неколкократно то подчертаване важността на археологическите работи в Силистра, както и решението за създаването на археологически резерват „Дръстър" поставят високи задължения не само пред музейните работници, но и пред цялата общественост на града.

Петко ГЕОРГИЕВ

спорт

ЦЕННА ПОБЕДА НА „ДОРОСТОЛ"

Изходът от съботния мач между „Доростол" и „Академик" — Свищов бе еднакво важен и за двете страни. Домакините трябваше на всяка цена да спечелят двубоя. Тринадесетото място в таблицата за временното класиране е в опасната зона и една евентуална загуба на собствен терен правеше възможностите за изпадане от групата съвсем реални. Студентите от Свищов дойдоха с повишено самочувствие и с явно намерение да защитят позициите си на третото място.

Още в началото на срещата силистренци упражниха неудържим натиск и пред вратата на гостите стана горещо. Ако нашите нападатели бяха реализирали само стопроцентовите голови положения, резултатът до 10-та минута щеше да бъде 3:0 за домакините. Но много често в такива случаи над амбицията и желанието преобладават пропусните. А те се редуваха едни след други. Ударите на Сабриев, Добрев и Василев имаха един и същ мерник — извън очертанията на вратата. Студентите, стъписани от натиска, минаха в отбрана. Напред бяха останали само централният им нападател Минков и дясното крило Бонев. Неутрализирали всички опасности пред своето поле, те постепенно се опомниха и заиграха по-сигурно. Тон за това дадоха техните защитници, които изнесоха играта в центъра на игрището, но с плътно покритие на нашите нападатели. Техничният Минков и бързият Бонев организираха няколко атаки, но намесата на бранителите ни Младенов, Янков и полузащитника Василев беше сигурна и те завършваха с неуспех. Само веднаж Минков успя да се откъсне от опеката на нашата отбрана, но чудесният му удар бе отбит майсторски от Курдоманов.

Топката отново започна да се разиграва в центъра на игрището, преминавайки ту в едната, ту в другата страна. Действията между Густинов и Василев продължително време бяха несъгласувани, а младият Илиев играеше твърде неубедително на поста ляв краен нападател. При такава картина завърши първата част на мача.

Началото на второто полувреме отново бе съпътствувано с тотален натиск на „Доростол". Смяната на Илиев с Гълъбинов се оказа ефикасна и набезитляво зачестиха. Въпреки че сега нямаше толкова критични положения пред вратата на свищовци, играта и от двете страни стана по-смислена, по-съдържателна. Красивите и замислени ходове на нападателите имаха неполучлив завършек. Защитниците осуетяваха навреме всякаква опасност и я предотвратяваха. Особено действен и полезен през този ден бе Янков. Справи се отлично с персоналната задача да опази Бонев, като го покрива плътно, той бе инициатор и на много нападения. Спокойната и сигурна игра на Младенов не позволяваше никакъв пробив в центъра.

Течеше 75-та минута, а резултатът все още бе непроменен. Разбрал, че трудно ще изтръгне победа, „Академик" засили своите отбранителни позиции. В този момент дойде голямата радост и за публиката, и за играчите. Густинов атакува отдясно, премина силно напред и центрира над куп от играчи. Топката попадна в Гълъбинов, който с красив и точен удар порази неспасяемо целта. Много отдавна силистренската публика не е била свидетел на такъв хубав и майсторски изпълнен гол. Свищовци се заиграха открито и настъпателно, но техните действия бяха прибързани, нервни, пък и времето бе вече към своя край.

С тази ценна победа над „Академик" футболистите на „Доростол" решително се устремяват към „златната среда", освобождавайки се от неприятния комплекс на изпадащ отбор.

Йордан ЕНЧЕВ

ОКРЪЖНО ПЪРВЕНСТВО ПО БОРБА

На 6 юни в Силистра се проведе окръжно лично-отборно първенство по свободна борба за юноши — младша и старша възраст. Участвуваха отборите на физкултурните дружества „Панайот Хитов" — Тутракан, „Червена звезда" — Дулово, „Добруджа" — Средище, „Левски" — Нова Черна и „Доростол" — Силистра.

На два тепиха сплетоха мишци над 80 състезатели, които в интересна и оспорвана борба определиха най-добрите в отделните категории, които ще представят Силистренски окръг на републиканското първенство в Хасково. С радост може да се отбележи, че след партийните решения за масовизиране на основните видове спорт и 48-то Министерско постановление за развитието на борбата, в редица дружества на окръга започнаха системна тренировъчна работа отборите от пионери до мъже включително. Ето защо многобройните любители на този красив и мъжествен спорт наблюдаваха оспорвани схватки, които бяха изпъстрени с динамика, майсторство и мъжество. За разлика от други години сега оборите бяха екипирани съгласно изискванията на правилника по борба.

От показаното на тепиха можем да кажем, че болшинството от състезателите имат добра обща физическа подготовка. Усвоили са основните хватки на свободната борба. Не можем да не сме доволни от техничната и зряла борба на Петър Цветанов. Али Бедриев, Кръстю Кръстев, Ружди Реджебов Асан Сюлейманов, които бяха заслужено аплодирани от любителите на този спорт. При младшата възраст най-добре се представиха Феджери Махмудов, Пламен Николов и Димитър Николов, които с лекота победиха всичките си противници.

В отборното класиране — младша възраст — първо място заеха борците на „Доростол", следвани от „Левски" — Нова Черна и „Червена звезда" — Дулово. В старшата възраст борците на „Доростол" отново се наредиха на първо място, следвани от „Добруджа" — Средище и „Панайот Хитов" — Тутракан.

Класиралите се до трето място в категориите при старша възраст получиха златни, сребърни и бронзови медали. Отборите при двете възрастови групи бяха наградени с купи и флагчета.

Джемали МУХАРЕМОВ

Баскетбол

Отборите на Алфатар — победители

В продължение на два дни в Алфатар бе проведено зоналното първенство по баскетбол от първата републиканска селска спартакиада за пионери. Участвуваха представителни отбори от училища на Варненски, Толбухински и Разградски окръзи. Нашият окръг беше представен от пионерските състави на Алфатар. След изиграване на определените срещи с най-добра резултатност и без нито една загуба на първо място се класираха алфатарските пионерски отбори. Младите баскетболисти и баскетболистки ще представят окръга на републиканското първенство от първата републиканска селска спартакиада за пионери.

Ст. НЕДЕЛЧЕВА

В КРАЯ НА ГОДИНАТА

Завършва още една учебна година. Разделят се учители и ученици, свързвани досега от общата работа. Трудно е да създадеш човека у детето, да оформиш характера му, да му дадеш, нещо от доброто в себе си. Труд на е задачата на учителя. И все пак когато дойде денят учител да се раздели с професията си, става тихо. Толкова тихо, че през разстоянието на годините се долавят познати гласове, звучат познати имена, пред погледа преминават познати обични лица. Не, учителят не е остарял — не може да се старее сред децата. Човек остарява едва когато ги напусне. Просто той трябва да си почине. Защото са минали много години от първия му ден в клас, защото той има право на тази почивка.

Трогателна със своята топлота и сърдечност бе прощалната вечер, която преподавателският колектив при градско помощно училище устрои на дългогодишната учителка Ел. Кондова. Раздялата с колегата, с приятеля е винаги трудна. Но на тази вечер имаше много песни, много спомени, много усмивки. И много, много добри думи. За нея, за пътя ѝ, за сърцето ѝ. Говориха и директорът на училището, и партийният секретар, и колегите ѝ.

Накрая с песента „Прощавайте, другари" старата учителка бе изпратена до прага на училището.

Ст. МИНЧЕВА

Тези очи познават само слънцето и мира.
Етюд: Добри ЙОРДАНОВ

Първенци в зоналното състезание

Неотдавна в дом „Народен флот" във Варна се проведе зоналното първенство на викторината „Готов за гражданска отбрана". Участвуваха отборите първенци от средношколските състезания в Шуменски, Варненски, Толбухински, Разградски, Търговищки и Силистренски окръзи.

На първо място заслужено се класира отборът на Силистренски окръг. Той доби право да участвува в републиканските състезания, организирани от щаба на гражданската отбрана на страната, Министерството на народната просвета и ЦК на ДКМС. На второ и трето място се наредиха отборите на Толбухин и Варна.

Накрая, представителят на щаба на гражданската отбрана на страната, офицерът Дочев, пожела на отбора на Силистренски окръг да представи зоната добре и да заеме едно от първите места на републиканските състезания в София.

Тодор СТАНЕВ

Време за активна дейност

Почивката на трудещите се е от особено важно значение за поддържане у тях на бодро, жизнерадостно настроение — залог за тяхната пълноценна ежедневна работа в заводите и предприятията, по кооперативните полета. Нашето социалистическо законодателство не само е регламентирало правото на отдих, но създава и реални гаранции за осъществяването, за реализирането на тези права.

Немалък дял в организирането почивката на трудещите заемат различните прояви през лятото. Работи ли нашето предприятие по осъществяването на тези благородни задачи — да осмисли отдиха на трудещите се и децата, да бъде инициатор на издържани в идейно и художествено отношение празници и инициативи? През своето шестгодишно съществуване СП „Културен отдих" се стремеше и се стреми да намери своето място в организирането на разнообразни прояви, свързани с отдиха на силистренци. Дали те са достатъчни по брой и издържани докрай, най-добра оценка могат да дадат самите трудещи се, за които те са предназначени.

Какви са нашите планове за предстоящия летен сезон?

Освен традиционните прояви като „Празник на р. Дунав", „Дунавски спектър", градински увеселения, концертите на естрадната площадка в парка с участието на градския духов оркестър и на естрадните оркестри „Силистра" при „Културен отдих" и „Електрон" при завод „Оргтехника" ние сме решили да насочим нашата дейност и по организирането на масови излети до местности, които привличат със своята красота и условия за почивка.

Имаме ли обекти за отдих и какво предлагаме на трудещите се, които ги посещават?

Един от най-хубавите е, разбира се, дунавският плаж. Добре благоустроен, поддържан в хигиенично отношение, плажът е готов да посрещне своите многобройни посетители. Има някои несполуки, чието отстраняване би направило плажа още по-привлекателен. В близост до него се намират складовете за твърдо гориво. При постоянната обработка на въглищата (товарене и разтоварване) в района се вдигат облаци от въглищен прах, който замърсява плажа и прави почти невъзможна почивката на трудещите се.

Ръководството на ОТП „Топливо" е запознавано неведнъж с този проблем, но като че ли няма никакви изгледи той да бъде разрешен.

Малкото обекти, с които разполага градът, са и недостатъчно благоустроени. Лесопаркът „Ореховата горичка", „Крепоста", о-в „Чайка". Сребърското езеро все още са в такова състояние, че да привличат многобройните работници и служители в дните за почивка. Този въпрос е стоял пред града за разрешение отдавна. Ако всяка година досега се благоустрояваше по един обект, Силистра вече би имала възможност да предостави на своите жители един сравнително богат избор от обекти.

Лятото вече настъпва. При наличната материална база от дихът на трудещите се би бил по-пълноценен, ако се организира с усилията на всички институти, които са задължени да отговарят за него.

Иван ДИМИТРОВ,
директор на СП „Културен отдих"

Лека атлетика

СЛАБО И БЕЗОТГОВОРНО ПРЕДСТАВЯНЕ

На окръжното първенство по лека атлетика за селска младеж, проведено в неделя на градския стадион в Силистра, се явиха само състезателите на Нова Черна и Межден и женският състав на Нова Черна, съставен предимно от ученички. Коментариите за самия развой на първенството са излишни, както е безполезно да се изброяват и имената на неявилите се села.

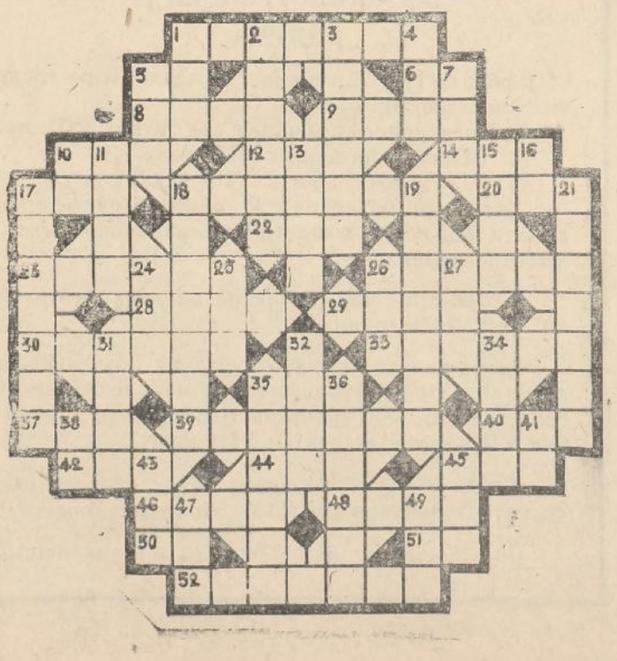
Някои дружества много скоро забравиха, че леката атлетика е основен вид спорт за нашия окръг. Дали наистина младежите от селата не обичат да спортуват или няма кой да ги организира? Крайно време е да се потърси най-после сериозна отговорност на тези дружества, които не се представят с нито един отбор на подобни състезания.

Липсата на други лекоатлетически състави даде отражение и на качеството на самото първенство. Изключително слабо представяне и съвсем ниски постижения. Такъв е крайният изход от това състезание. А не ка да припомним на ръководството на ОС на БСФС, че до тази година нашите лекоатлетки представяха достойно окръга на републиканските първенства и винаги са се завръщали с медали.

Преди последната дисциплина троен скок точките бяха равни. Именно тук лекоатлетите на Нова Черна постигнаха победа и с това спечелиха крайното отборно класиране. При жените участието на новочерненки бе само формално поради липса на други участнички.

Получените крайни резултати са незадоволителни и това показва, че с тези ниски постижения нито един състезател и състезателка не ще могат да се включат дори и в дванадесетицата при различните дисциплини на републиканското първенство.

Георги РАЙЧЕВ

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Органично съединение, получавано от каменовъглена смола, с употреба за денатуриране на спирт, получаване на бои и др. 5. Френски микробиолог, сътрудник на Пастьор. 6. Част от кола. 8. Вид поземлена собственост при феодализма в Западна Европа. 9. Бактерии със сферична или кълбовидна форма. 10. Животинска мазнина. 12. Град в Перу. 14. Нос (геогр.). 17. Река в Южноафриканската република. 18. Стихотворение от Крум Кюлявков. 20. Единица мярка за яркост на осветена повърхност. 22. Малкото име на известна съветска киноактриса. 23. Наша река. 26. Отшелник, пустинник. 28. Писмен белег за трайността и високината на тоновете. 29. Планинска верига в СССР. 30. Малка повест, разказ. 33. Точен образец за мярка. 35. Грубо домашна дреха. 37. Китайска единица за тегло (предимно за сребро). 39. Белтъчно вещество, съставна част на жълтъка на яйцето. 40. Шахматен термин. 42. Малък металически съд за гребане на вода. 44. Река в Средна Азия. 45. Вълшебник, чародей. 46. Възпаление на ухото. 48. Несполучлив зар при игра на табла. 50. Норвежки писател (1833-1908). 51. Френски революционер — деец на Парижката комуна (1843-1888). 52. Български художник, народен художник.

ОТВЕСНО: 1. Монополистично обединение на капиталисти в Англия и Америка. 2. Другото име на глухарчето. 3. Широк показ на достиженията в областта на изкуството. 4. Край на всяко наклонено или полегато мачтово дърво. 5. Етиопска владетелска титла. 7. Несполучлив удар в топката при футбол, хокей и др. 10. Музикална нота. 11. Средновековно име на р. Волга. 13. Южнославянско народно хоро, придружено с пеене и пляскане на ръце. 15. Предишното название на средните части на Виетнам. 16. Математическо число. 17. Антисептичен препарат. 18. Наш оперен певец (тенор), заслужил артист. 19. Лекоатлетическа дисциплина. 21. Медножълт до кафяв минерал от групата на силикатите. 24. Известен румънски футболист от близкото минало. 25. Част от името на столицата на съюзна съветска република. 26. Дребна датска монета. 27. Иглолистно дърво. 31. Кръвоносен непулсиращ съд. 32. Норвежки математик. 34. Будистки свещеник у тибетците, монголците, калмиците и др. 35. Положение или стойка на тяло при рисуването му. 36. Видна съветска поетеса. 38. Град в Белгия. 41. Нос на п-в Котантен, Франция. 43. Химическо съединение на киселина с метал. 45. Пчелен продукт. 47. Римски император. 49. Балканска парична единица.

Венцислав ПЕТРОВ

На синия екран

ВТОРНИК, 8. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Научно-популярен филм, 10.55 За пионерите, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 „Разкази за старкя моряк" — детски филм, 19.00 Клуб „Електрон", 19.30 20 години Комитет за приятелство и културни връзки с чужбина, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър, 21.55 Творци и творби, 22.10 Реклами, 22.15 Интервизия: „Майстори на кехлибарени изделия" — предаване от Москва, 22.45 Новини.

СРЯДА, 9. VI

9.30 Новини, 9.35 За красиво и хармонично тяло, 9.40 За учениците, 11.40 „Това ли е пътят!" — публицистично предаване, 12.00 Информационен дневник, 16.25 За учениците, 18.30 Новини, 18.40 На спортни теми, 18.50 За пионерите, 19.25 Реклами, 19.30 „Производство на научни основи", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Поколение" — чехословашки телевизионен филм, първа серия, 21.40 За вашето здраве, 22.10 Пъстър киносвят, 22.25 Новини, 22.50 БТ за интервизията.

ЧЕТВЪРТЪК, 10. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За учителите, 10.35 За учениците, 11.05 „Автомобилът през обектив" — тв серия (повторение), 11.20 Атлас, 11.45 „Тукту" — тв серия, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Прогрес: „Столикият лазер", 19.10 „Светофар", 19.30 Фрагменти из произведения на Моцарт, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.55 Пред Втория национален събор на народното творчество в Копривщица, 21.15 Документален филм, 21.35 „Очакване" — съветска кинановела, 22.10 Гостува ни поетесата Елисавета Багряна, 22.25 Новини.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 59 (1835) | Силистра, четвъртък, 10 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

НАПРЕД КЪМ БЛЯСКАВА ИЗБОРНА ПОБЕДА!

Под знамето на Отечествения фронт, под ръководството на партията да претворим в дела конгресните решения!

Вчера в салона на кино „Москва“ — Силистра бе проведено голямо общоградско събрание, организирано от политическите и масовите организации в чест на предстоящите избори за шесто Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели.

Посрещнати сърдечно и със скандирания, в деловия президиум заеха места кандидат-членът на ЦК и първи секретар на окръжния комитет на БКП Георги Кардашев, членовете на бюрото на ОК на партията Калин Димитров, Станчо Николов, Виктор Ганев, Велю Максимов, Атанас Киров, Шакир Шакиров, Иван Русанов, кандидат-членовете на бюрото на ОК на БКП Дянка Велева, Руси Славов и Георги Георгиев, председателят на окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, ръководители на масови и политически организации, първенци в производството.

Събранието бе открито и ръководено от председателя на окръжния комитет на Отечествения фронт Дянка Велева.

Посрещнат с ръкопляскания, голяма предизборна реч произнесе др. Георги Кардашев. Той се спря на дейността на петото Народно събрание, което, опирайки се на решенията на Деветия конгрес на БКП, обсъди и реши важни социално-икономически задачи на нашето социалистическо развитие. Главното внимание на партията, правителството, на Народното събрание през отчетния мандат беше насочено към ускореното икономическо развитие, към изпълнението на главната социално-икономическа задача на петата петилетка: по-нататъшната интензификация на нашето народно стопанство, повишаването на жизненото равнище на българския народ.

Изминатият период е един от най-плодотворните, един от най-динамичните етапи в социалистическото изграждане на нашата страна. Националният доход се увеличи с 52 процента в сравнение с предшестващата петилетка, а общата промишлена продукция с 67 на сто. Подобри се материалното състояние, издигна се културното ниво на българския народ. В общото икономическо развитие на страната през годините на петата петилетка успехи постигна и Силистренски окръг. Петгодишният план в промишлеността беше изпълнен предсрочно с четири и половина месеца. Средногодишните темпове на развитие са едни от най-високите в страната — 19.1 на сто. Построени бяха 10 промишлени предприятия. Настъпиха качествени изменения в структурата на промишлеността. През тези години израсна и укрепна завод „Оргтехника“, чиято продукция достигна 40 милиона лева. Забележителни успехи са постигнати в строителството, транспорта, търговията.

Спирайки се на успехите в областта на селското стопанство, др. Кардашев потвърди, че окръгът е предал на народното стопанство в повече от четвъртата петилетка продукция за 127 милиона лева. Средного дишното производство от основните селскостопански култури се увеличи над 40 процента. В подем е животновъдството.

Икономическата политика на партията е била насочена към постигането на единствената цел — всестранното задоволяване на постоянно растящите материални и културни потребности на народа. Повишени са реалните доходи на работниците, кооператорите, служащите, повишени са грижите за здравеопазването, образованието, изкуството и културата.

Спирайки се на работата и решенията на Десетия конгрес на БКП, др. Кардашев подчерта, че документите на конгреса, Програмата за изграждането на развито социалистическо общество, Директивите на шестата петилетка, новата Конституция на НР България са блестяща изборна платформа на Отечествения фронт, в името на която трудещите се от окръга ще гласуват за неговите кандидати, за разцвета на родината, за щастието и благоденствието на всички трудещи се.

Партията изработи своя ясна и последователна линия в социалната област на основата на непрекъснатото развитие на икономиката и нарастването на националния доход, осигуряване по-нататъшното повишаване жизненото равнище на народа. Програмата и директивите чертаят перспективите на нашето развитие по пътя към комунизма.

Величествени са задачите и перспективите на Силистренски окръг през годините на шестата петилетка. Промишлените предприятия ще се увеличат от 41 на 58. За строителството на новите предприятия и разширяване на съществуващите ще бъдат вложени 228 милиона лева капиталовложения.

С бурни темпове ще се развива и нашето селско стопанство, по-нататъшната концентрация, специализация и преустройство на промишлени основи трябва да доведе до увеличаване на селскостопанската продукция с 43 на сто в сравнение с петата петилетка. Ще израстнат нови кайсиеви комплекси, едри животновъдни предприятия.

Спирайки се на предстоящите избори, др. Кардашев изрази увереност, че трудещите се от нашия окръг още веднъж ще продемонстрират своята сплотеност около ЦК на БКП, своята готовност и решимост да претворят в живота величествената програма, начертана от Десетия конгрес на Българската комунистическа партия.

В своите изказвания Александър Чолаков, председател на окръжното ръководство на БЗНС, Атанас Киров, първи секретар на ОК на ДКМС, Йорданка Минкова, работничка в промкомбинат „Текстил“, и Милка Гинева, председател на окръжния съвет за работа сред жените, изразиха своята подкрепа на предизборната платформа на Отечествения фронт и увереност, че трудещите се от окръга ще гласуват с „Да“ за кандидатите на Отечествения фронт, за щастието и благоденствието на трудещите се, за мир и дружба между народите.

Събранието единодушно гласува и изпрати телеграма до ЦК на БКП. (СТ).

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА 1971 ГОДИНА!

ИЗОСТАВАНЕТО ЩЕ БЪДЕ ПРЕОДОЛЯНО

ФАКТОРЪТ ВРЕМЕ И ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА

ПРИМИРЯВАНЕ С НЕБЛАГОПОЛУЧИЯТА ИЛИ МОБИЛИЗАЦИЯ ЗА БОРБА С ТРУДНОСТИТЕ?

ЩЕ БЪДЕ ЛИ ИЗПЪЛНЕН ПЛАНЪТ ЗА ГОДИНАТА?

В ЧЕСТ на Десетия конгрес на партията колективът на керамичната фабрика в Силистра изпълни плана си за първото тримесечие на тази година. И с това като че ли свърши стремежът за постигане на по-високи резултати в труда. Социалистическото съревнование не бе използувано като средство за активизиране на работниците и неспо луките в предприятието довеДоха до неизпълнение на производствената програма за април и май. Общо за двата месеца

НЕ СА ПРОИЗВЕДЕНИ

938 000 тухли. Жилищното и промишлено строителство в окръга се разраства непрекъснато. Новите обекти се нуждаят от строителен материал и на първо място от тухли, голя ма част от които трябва да бъдат произведени от силистренската керамична фабрика. Ако предприятието не си изпълнява ритмично плановете, то може да стане сериозна причина за забавяне на строителните работи на отделни обекти, което не бива да се допуска в никакъв случай.

КОИ СА ПРИЧИНИТЕ

довели до неблагополучия в производствената дейност на фабриката?

На първо място следва да се изтъкнат лошите условия за труд — най-вече на извозвачи и редачи в рингове — и незадоволителната организация на отделни производствени процеси. До неотдавна ръчният труд при извозването на тухлите за зареждане в рингвите пещи бе крайно нерентабилна и трудоемка функция. Работниците не издържаха на тежките условия и напускаха предприятието. Това от своя страна създаде голямо текучество на работна сила. Независимо че са привлечени много сезонни работници, недостигът на работна ръка все още продължава да е проблем, кой то трудно се решава.

Партийното и стопанското ръководства правят всичко възможно

ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЯТ СЛАБОСТИТЕ

в производството, за да може фабриката да излезе от сферата на изоставането. В тази насока за тях са станали ръководни постановките и решения та на бюрото на ОК на БКП от 5 май тази година, които сега се осъществяват посредством редица ефикасни мероприятия.

Към каква цел са насочени сега главните усилия на ръководството и целия трудов колектив?

Съществуващите пропуски са анализирани грижливо. Подобряват се организацията и условията на труда. Почти е завършено асфалтирането на площадката в двора на фабриката. Голяма част от нея ще бъде използувана за естествено сушене на тухлите. Облекчава се трудът в горния и долен ринг. Околовръстните писти за извозване на суровата продукция също се асфалтират и по тях вагонетките с неизпечена продукция се движат не чрез тикане от работниците, както бе преди. Доставени са и вече действуват ефективно електрокари, значително изместващи ръчния труд.

Новият директор на предприятието Хр. Христов сподели:

— Според мен слаби места в производството все още са зареждането на рингвете и недостигът на работна сила. В тази насока

НАПРАВИХМЕ ПЪРВИТЕ СТЪПКИ

и постигнахме добри резултати. Вече зареждаме максимално ринговите пещи. На пресите за сечене на сурови тухли производствените бригади са комплектувани за двусменна работа. На редачите в рингове те — най-трудните места в производството — повишихме месечните възнаграждения. Спряно е текучеството и трудовият процес се нормализира. На 7 юни групата на Ариф Тасимов нареди 16 250 тухли за изпичане. Това е много добро постижение. Целта ни е да достигнем максимума — зареждане на 100 000 тухли дневно.

МЕРОПРИЯТИЯТА

на партийното и стопанското ръководства са много и всички са насочени към изпълнението на главната задача — преодоляване на слабостите в производството. Много има да се работи до края на полугодието, но то е по силите на колектива.

В горната и долна рингови пещи могат да се зареждат дневно над 100 000 тухли. Това означава още в началото на август да се покрият непроизведените тухли и дори да се осъществи едно надпланово производство от 220 000 тухли.

Във фабриката е създадено нужното трудово напрежение. Изготвен е график за преодоляване на изоставането, комунистите са получили партийни поръчения за активно участие и масовизиране на социалистическото съревнование. Обръща се внимание на качеството на продукцията, води се борба за икономия на материали. Особено внимание се обръща на материалните и морални стимули, засягащи всички категории работници, с цел да се повиши производителността на труда и да се намали до минимум бракът. Заплащането на труда е обвързано с капацитетните възможности на сушилните, ринговете и новата механизация. Това ще даде осезателно отражение върху изпълнението на плана по обем и върху всички качествени показатели.

Пропуснато е ценно време от началото на годината досега, но все още не е късно да се спаси изпълнението на годишния план. Именно към това са насочени усилията на всички от колектива и има основание да се мисли, че то ще бъде осъществено.

Ат. ДИМИТРАНОВ,
от ОК на БКП

Др. ПАНОВ,
от в. „Силистренска трибуна“

Хубави постижения в работата си има комсомолецът Георги Нейчев от ДПП „Електрометал“ — Силистра. Той е токарист в предприятието и от него до голяма степен зависи ритмичността в производството на цеховете. За успехи в труда той е удостоен със званието най-добър в професията.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Предсрочно

Пристанищните работници в Тутракан изпълниха с двадесет дни предсрочно производствената си програма за първото полугодие. При план да се обработят 51 000 физически тона товари те отчетоха 52 000 тона. Този свой успех тутраканци влагат като принос в по-скорошното претворяване в живота на решенията на Десетия партиен конгрес.

Началникът на пристанището Йордан Генов радостно заяви:

— Нашият колектив и занапред ще работи така стегнато и всеотдайно и няма да скрия искрените намерения на всички — в чест на 80-годишнината от основаването на БКП да изпълним предсрочно плана за осемместечието.

Няма съмнение, че и това хубаво решение ще се превърне в дело, защото в колектива работят и увличат с примера си останалите постоянните ударници Иван Стефанов, Марин Войнов, Петър Димитров, Осман Мутишев, Игнат Димитров, старши кранистът Никола Панайотов и други. Трудовите си постижения до края на юни работниците посвещават на Деня на работниците от транспорта и съобщенията.

Д. ТОДОРОВ

Спазването на дисциплината — неотменен дълг в производството

Осигуряването на висока и съзнателна социалистическа дисциплина във всички сектори на икономиката и обществото е едно от най-важните условия за осъществяване на големите и отговорни задачи, свързани с изграждането на развито социалистическо общество. Без нея е немислимо успешното внедряване на постиженията на научно-техническата революция.

Въпросът за решително укрепване на дисциплината е бивал поставян многократно за обсъждане и разглеждане от ЦК на БКП.

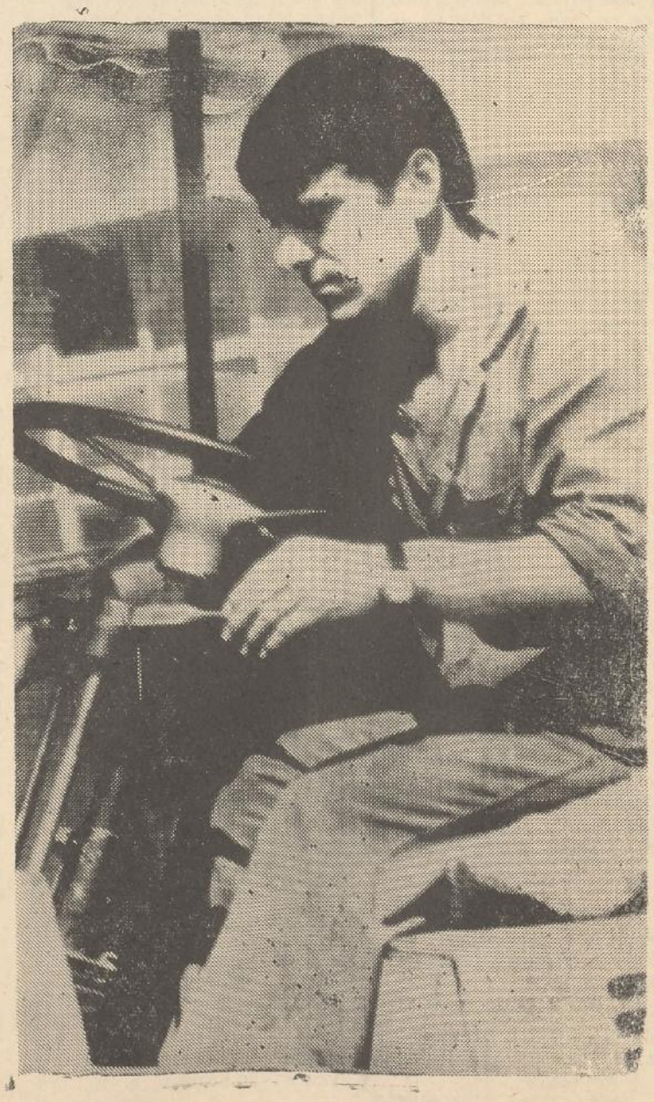
В изпълнение на тези мероприятия партийните, стопанските и ръководствата на масовите организации разгърнаха на още по-широка основа масово-политическата, организаторската и възпитателната работа за изменение съзнанието на отделните работници и служители, на ръководните и изпълнителските кадри, за повишаване на тяхната производствена и политическа активност, за повишаване чувството им на отговорност при изпълнение на поставените задачи. Проведоха се мероприятия за намаляване текучеството на работната сила, за по-пълно използуване работното време на работниците, за засилване контрола при изпълнението на служебните задължения.

Конкретен резултат от проведената политическа и организаторска дейност по подобряване на дисциплината са постигнатите успехи в предконгресното социалистическо съревнование. Но в тази насока работата не е доведена докрай. Постигнатото не задоволява. Все още се допускат нарушения в плановата, технологичната, финансовата и трудовата дисциплина.

За четиримесечието на тази година от общо 28 промишлени предприятия в Силистра само десет изпълниха плановете си по всички показатели. Някои не изпълниха плана си за асортимента, което е нарушение на плановата дисциплина.

Незадоволително е състоянието на технологичната дисциплина, в резултат на което народното стопанство понася големи загуби от бракувана и преокачествена продукция. Такива нарушения се забелязват в завод „Хром“ където са открити лошо никелирани и хромирани детайли, лошо обработени алуминиеви съдове поради отклоняване на технологията при байцоването. В МЗ „Стомана“ е допусната да се експедират машини от нулева серия без експериментиране и разрешително за редовно производство. В завод „Липа“ е нарушено подсушаването на буковата дървесина, не е спазена технологията за темпериране на фурнированите детайли на гардероби „Страцин“, вследствие на което вратите им са изкривени. Поради лоши условия в галваничния участък на завод „Оргтехника“ се допуска да се никелират, кадмират и поцинковат детайли с лоша предвари-

(Продължава на III стр.)

В помощ на кооператорите

В ударните дни на селското стопанство на помощ на кооперативите за навременното окопаване на пролетниците и прибиране на реколтата се включват хиляди работници и служители от заводите, предприятията, учрежденията. В района на аграрно-промишления комплекс — Алфатар работиха над 1 300 бригадири от завод „Липа“, ЗММ, завод „Оргтехника“ и ТПК „9-ти септември“.

В ТКЗС — с. Межден работниците от промкомбинат „Камъшит“ помогнаха на кооператорите от лозарските бригади, като окопаха над 100 декара лозя. В кооперативните блокове на ТКЗС — с. Окорш навлязоха бригадири от ДПП „Металик“ — гр. Дулово. Заедно с учащите се от селото и служителите в кооперативното стопанство те окопаха десетки декари пролетници. Въпреки превалявания не отстъпиха и работиха през цялото време.

На помощ за бързото прибиране на ягодовата реколта в ТКЗС — с. Ситово се притекоха работниците от ОСПС. (СТ)

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на най-важните селскостопански работи към 7 юни т. г. в АПК и ТКЗС.

	Изкопаване на царевица за зърно с култиватор в %	Изкопаване на люцерна в %	Получени яйца за дете от 100 кокошки в брой.	Надоено краве мляко за деня от фур. крава в литри.
ТКЗС Айдемир	64	80	53	10.3
„ Калипетрово	87.7	100	x	10.4
„ Бабук	57.9	52.1	59	9.3
„ Ширково	76.3	94.1	x	9.9
„ Смилец	100	91.2	47	10.2
„ Сраким ир	31.2	97.7	x	10.1
ДСС Силистра	83.3	51.1	x	9.3
АПК — Силистра	69	83.7	53	10
ТКЗС Алфатар	50.4	60	61	11.4
„ Алеково	66	48	69	8.9
„ Кайнарджа	31.3	53.4	53	7.7
„ Голеш	22	71.7	x	8.3
„ Средище	43.2	54	53	10.7
АПК — Алфатар	42.5	60.2	57	9.4
ТКЗС Ситово	62	82.7	44	9.1
„ Сребърна	72.7	100	57	7.9
„ Попина	100	78.4	44	8.9
„ Добротица	100	100	45	9.4
АПК — Ситово	80	88.2	48	8.8
ТКЗС Главиница	100	74	63	9.6
„ Пансиево	76.9	87	64	10.4
„ Сокол	37.5	76	52	9.6
„ Зафирово	85.7	85	43	6.9
„ Ст. Караджа	100	100	45	9.9
ДЗС Я. Забунов	90.5	60	59	14
АПК — Главиница	80.2	79	57	10
ТКЗС Тутракан	80.3	93.2	54	9.2
„ М. Преславец	88.8	100	58	9
„ Белица	51.5	88.8	64	9.5
„ Нова Черна	100	100	68	9.7
АПК — Тутракан	82.4	95.7	62	9.5
ТКЗС Дулово	90	79.9	x	8.3
„ Междеи	100	100	55	7.9
„ Окорш	83.3	100	54	9.3
„ Секулово	100	90	48	10.5
„ Черноли к	93.6	89.4	48	10.9
ДЗС — Окорш	56.6	80.8	x	11.9
АПК — Дулово	91.2	89.3	49	9.4
Всичко за окръга	73.8	83	54	9.5

95 години от гибелта на Таньо войвода

ПОСЛЕДНИЯТ БОЙ

Разположена на височината Керчан баир, четата цял ден води сражение. Цял ден поте рите приждат от юг и от изток. А от север притиска потерята на Изет бей. Надвечер от мрачното небе руква студен дъжд и турците се от теглят на сухо към воденици те на Лома. Четата чака да се спусне тъмнината и като прави обход дълбоко на изток в гора та, се измъква от обсадата. Всеки върви и се ослушва. Непрогледният мрак е пълен с изненади. Дъждът шуми и влагата му прониква до кости. Гъстите клони шибат немило стиво лицата и ръцете. Ако не успеят да се измъкнат далеч от потерите, утре няма да могат да гърмят с мокрите си фишеци. Превалиха баира и хлътнаха в един дол. Прегазиха някакво мътно дере, придошло от порои, и се изкатериха по някаква гориста ви сочина. Цяла нощ вървят.

Третият ден, 27 май 1876 година. Долу под височината се чуват тъпани. Огледниците се връщат разтревожени. Вчерашните потери са открили дирите им и ги ограждат. Пристигнала е и редовна войска. Аленото утро на последния ден от епопеята сварва Таньо войвода и другарите му на височината Куш-тепе. Битката започва веднага. Ожесточените башибозуци, окуражени от алените фесове на редовната конница, гърмят отчаяно и пълзят от всички страни към четата. Капналите за сън юнаци, изтощени и гладни, едва държат пушките си. А пушките, намокрени от дъжда, се мъчат да изкашлят влажния барут на фишеците и плюят оловни зърна на десетина крачки. Зле започва този ден. Изглежда ще бъде ден последен. Ако не успеят да се измъкнат, няма да издържат бит ката и до пладне. А как ще успеят да се измъкнат, когато потерята ги обхваща от четири страни? Особено силна е обсадата на юг и изток. Войската им пресича пътя към Балкана.

Куршумите на потерята бръмчат като оси, люшят кората на дърветата и чупят клонки над главите на четниците. А техните белгийски шишанета са подплескани от лошия барут. Ще стане нуж да да се хванат за ятаганите!

— Олеле, майчице, убиха ме!

Предсмъртният вик на Петър Неделчев Танев се забива в сърцата на другарите му. Кудрокосата глава на Свищовлията се извива назад и той пада с широко отворени очи, впити в небето над България. Втората свидна жертва, пронизана от вражи куршум!

— Душманите ще избият всички ни, ако не успеем да се измъкнем!

Страшната мисъл не е изречена от никого, но всички са я чули. Чули са я с усета на обречените. А потерята набли жава кюмюрджийските окопи, които четниците са използували за позиция. След малко ще влязат в тях и ще изколят шепата защитници. Четата трябва да се оттегли. Това трябва да стане планомерно! Но шумата е гъста и момчетата са пръснати. Кой стреля отпред и кой зад тях, не е ясно.

27 май 1876 година!

Дванадесетият ден, откакто са на родна земя.

Разкъсана, разбита и пръсната, четата напуска позиции те си на Куш-тепе. Четниците на групи и поединично се оттеглят в гората и хващат раз ни посоки. Войводата повежда шепа храбреци на север, където обсадата е най-тънка. През долината на Казълярското дере той поема отново към Керчан баир. Пукотевицата из гората е разбъркана. Стре ля се ту тук, ту там. Долу военната тръба на конниците свири сбор. Никой не е усетил кога е превалило слънцето. Червените му лъчи багрят високите дъбове на Араб кале.

Кървав залез над Керчан баир!

Изтощени, със сетни сили Таньо и другарите му превалят билото и се спускат по стръмните склонове към река та Черни Лом. На реката са двете воденички: Керчанската и Аязлярската. И двете са пълни с потераджии. Те съглеждат спускащата се по силея група, причакват я и стрелят. Четниците залягат и отговарят. Силите са неравни и битката ще бъде отчаяна.

Последната битка на живот и смърт!

Куршумите са малко и негодни, по ятаганите са в здрави ръце. Потерята се нахвърля върху шепата храбреци. Войводата е страшен. Силната му десница сече наляво и надясно. Турците са слисани. Те искат да го хванат жив, но не могат да се доближат. Искат да го наранят смъртно, но ятаганите му срещат ятагана му, святкащ като мълния. Най-после посечен, облян в кръв, със сетни сили, след като е убил вече пет души — башибозуци, Таньо се доближава до предводителя и забива ятагана в гърдите му!...

Кървав залез над Керчан баир!

27 май 1876 година!

С кървавия залез угасва животът и на юначния син на хайдушкия Сливен, Таньо Стоянов Куртев, наречен още Домусчиолу и Уйгунсуза, избягалия от Диар Бекир заточеник, дошъл да сложи неспокойната си глава за свободата на България. Лъчите на кървавия залез целуват горе каменното чело на Керчан баир, а долу в подножието издъхва войводата на втората чета, минала Дунава по общ план с четата на Ботев.

Борис ИЛИЕВ

Приключи учебната година в партията

В бюрото на градския комитет на партията в гр. Тутракан наскоро бе направена оценка за приключването на учебната 1970/1971 г.

През годината се обучаваха 1 234 слушатели — комунисти, комсомолци и безпартийни, членове на БЗНС — в 9 семинара, 10 школи, 21 лектории и една школа по политикономия.

За подготовката на пропагандистите ГК на БКП имаше приет целогодишен план, в който се включваше изнасяне на методически лекции, практическа работа с нагледни и технически средства. През годината се проведе обмяна на опит на две звена с пропагандистите от школите при Наркоопт с пропагандист Благой Параскевов и в лекторията на II квартал с пропагандист Добри Стоянов.

Оценката на бюрото на градския комитет за резултатите от учебната година е положителна. Добрите резултати се дължат преди всичко на своевременната подготовка при откриването на учебната година. Подборът и подготовката на пропагандистите бе извършено сполучливо, което се отрази благоприятно върху качественото изнасяне на лекциите. Партийният кабинет разполага с достатъчно диафилми, прожекционни апарати, аспектомати и др. Редовното снабдяване с литература на участниците в учебните звена спомогна много за овладяване на материала и повишаване активността на слушателите. Болшинството от лекторите работят повече от 4-5 години и са утвърдени като авторитетни пропагандатори на марксистко-ленинското учение. Изявени в своята работа са учителите-пропагандисти Добри Стоянов, Димитър Панайотов, Енчо Йорданов, Благой. Параскевов и др. С чувство на отговорност в своята работа се отнасят и Венета Манчева, Вергил Русев, Мария Гайтанова и др.

За резултатното провеждане на учебната година бе и сериозното отношение на партийните ръководства от завода за резервни части и нестандартно оборудване, Винпром, Наркоопт, ОКС, Болницата, ТПК „Домостроител", ТПК „Съединение", ТПК „Нов живот" и др., които осигуриха и поддържаха постоянни помещения за провеждане на учебните занятия.

ГК на партията с помощта на своите работници и нещатни сътрудници осъществяваше системен контрол по хода на партийната учебна година. Констатациите от извършените проверки са разглеждани на съвещания с партийните секретари.

Приключването на партийната учебна година в Тутракан премина съгласно указанията на ОК на БКП. Разработени бяха въпросници, по които слушателите се готвиха, и се проведе своеобразно препитване.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ЗВЕЗДИТЕ ИМАТ ИМЕНА...

Ръми. Дърветата изцеждат клони върху цъфналите кърваво червени рози. И тишина. Велика тишина, която ражда само преклонението пред падналите в боя. Велика тишина, която извиква спомените, която осмисля настоящето, която чертае бъдещето... Тишина. Хората са коленичили...

По утъпканата мокра пътека мълчаливо вървят чавдарчетата от II-а клас при училище „А. С. Макаренко" — Силистра. Сунай и Красиянка носят голям венец. Всеки стиска в ръка свежи цветя. Ето я поляната, където зверски са убити от фашистите 18 ятаци и помагачи на партизаните от село Ястребино, между които 6 деца. Ето го паметника, издигнат от признателните техни съселяни, пътеката, по която искал да изтича малкият Стойне, но паднал покосен от куршума на поручик Йорданов.

Коленичим и чуваме тишината. Тази тишина, в която изплуват един след друг образи скъпи, изплуват имена, станали символи...

Още от миналата учебна година живеем с имената на тези деца-герои. Научихме се да пишем и четем и първото писмо, което написахме, бе до децата от с. Ястребино. Решихме, когато станем пионери, отрядът ни да се нарича „Шестте ястребинчета". Затова тая учебна година разгледахме книгата „Над Ястребино свирят куршуми", изучихме подробно живота им. А сега от поляната, където са разстреляни, взехме пръст, напоен с тяхната кръв, поставихме я в шест саксии. Засадихме цветя, които ще бъдат в класната ни стая.

Прочетохме и книгата „Партийна тайна" от М. Марчевски, чийто главен герой е живият днес партизанин Григор Савов от с. Антоново, Търговищки окръг. Пред големия паметник в селото той ни разказа за борбата на народа от Тузлука против озверелия фашизъм. Разказа за победата, придобита с цената на много жертви. Гледахме този мъж, който с такава любов и топлота галеше малките детски глави и се учудвахме на силата и издръжливостта му пред врага. От разказа на героя ние научихме как човек трябва да побеждава.

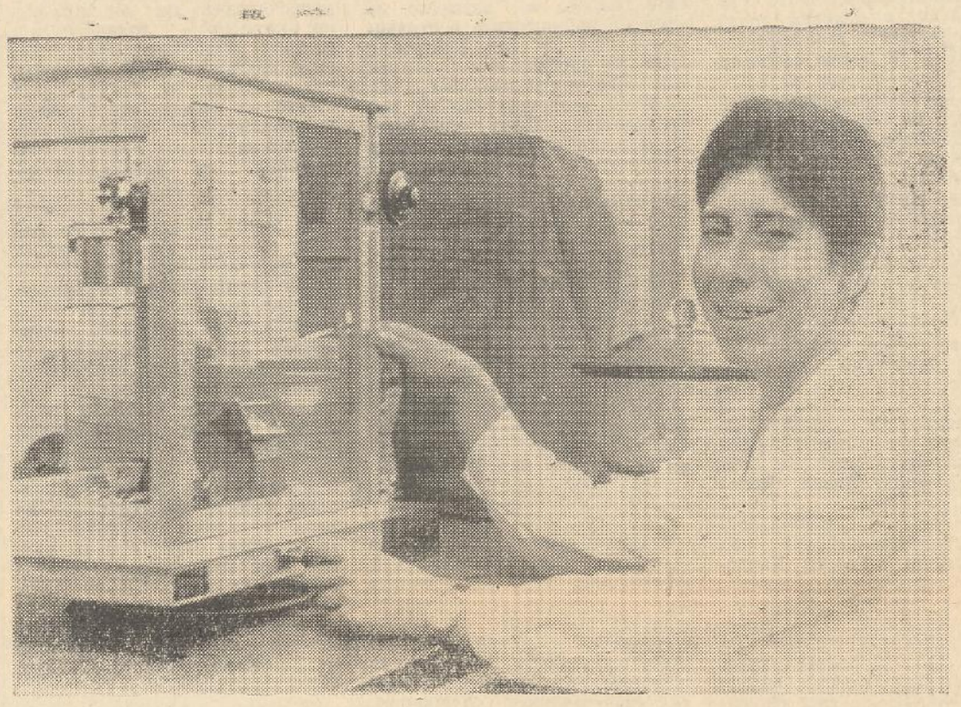
Тишина!.. Само небето трепти, обсипано с хиляди звезди. Имат ли имена звездите? Имат. Те са много, много. Те са навсякъде. Където погледнеш, ще ги видиш. Оглеждат се във водите на язовирите, изписани са по стените на заводите, пеят с машините, стоят мълчаливо по поляни и планини. Те продължават заедно с нас изграждането на този хубав живот, на нашето бъдеще.

Р. ПЕЙЧЕВА

Макар и отскоро лаборантка в ДПЗХ „1 май", комсомолката Янка Добрева до съвършенство е усвоила своята професия.

НА СНИМКАТА: Момент от извършването на проба за пепелното съдържание на брашното.

Снимка: Д. Йорданов

Отминаха градските и окръжните прегледи на художествената самодейност. Много труд положиха комсомолците-самодейци и от завод „Добруджа", за да се представят добре, да защитят честта на своето предприятие.

НА СНИМКАТА: Марина Колева (Надя) и Георги Николов (Лъчезар) на една от репетициите на пиесата „Писмото" от Панчо Панчев.

Аморалният пазител на морала

47 години оглавява ФБР в САЩ Едгар Хувър. Ярък реакционер и антикомунист, той замени борбата с углавните престъпници в тази страна с преследването на прогресивните американци. Неотдавна обаче във Вашингтон станали известни скандални факти за нечистоплътността на шефа на ФБР, който присвоил огромни парични суми.

„ВАШИНГТОН ПОСТ"

Неуморимият страж на американския морал Едгар Хувър сложил в своя джоб повече от 250 000 долара — хонорар за три книги, написани от агенти на ФБР в работно време и излезли от негово име.

Оправдавайки действията му, неговите колеги казват, че той бил предал хонорара на благотворителните организации или по-точно на „Фонда на Едгар Хувър". Но както се запознали с приходно-разходните книги на този фонд, не открили никакви парични постъпления от името на Хувър нито в наличност, нито по текущата сметка на организацията. Установило се също така, че хонорарът бил записан на името на Хувър, а не на някаква благотворителна организация.

От трите книги, за които става дума, най-доходна се оказала „Майстори на лъжата", излязла в тираж 250 000 екземпляра и впоследствие преиздадена неподвързана в още два милиона екземпляра. През 1964 година киноКомпанията „Уорнер Бразерс" платила на Хувър 50 000 долара за правото да екранизира „Майстори на лъжата". Но филм не бил направен. Осведомени лица считат, че компанията искала просто да спечели с тази сума „старата мечка", за да може по-късно да получи неговото разрешение да направи популярната филмова серия под название „ФБР".

Истинският автор на произведенията, подписани с името на Хувър, е някой си Ф. Струкенброкер, който има докторска степен по философия. На въпроса и трите ли книги са написани от него и получил ли е той за това някакво възнаграждение, Струкенброкер отговорил рязко: „Разбира се".

...Ненапразно много хора са се опитвали до получат информация по този въпрос лично от шефа на ФБР. Представител на Хувър заявил, че никакви коментарии няма да има.

Из „За рубежом"

БЕЗ АВТОПРОИЗШЕСТВИЕ

Като много други млади хора и Иван Стоянов в младежките си години е имал една съкровена мечта — да стане шофьор. На някого щастието се усмихва бързо, ей тъй изведнаж, а на други то струва много труд и лутания. „Късмет" — казват старите хора.

Ако попитате Иван Стоянов от „Пътно управление" — Тутракан как е станал шофьор, той навярно ще започне да разказва най-напред за трудностите и после за радостите.

През 1947 година започва като помощник при по-големия си брат. До 1950 година понаучава доста неща. Но само това не стига, трябва да се завършат курсовете, да се изучи основно автомобилното дело. За курсове обаче средства той няма. Останал сирак, още от малък Иван е изпитал трудностите на живота. И решава пет шест години да поработи, да спести някой лев. Работи, където намери, и не престава да мисли за кормилото. Но така се стичат обстоятелствата, че до редовни курсове за шофьор пак не може да се добере. В началото на 1956 година решава да учи задочно в Русе. В края на същата година той вече се радва на успех — вземал е изпита и добива право да управлява моторно превозно средство. Една голяма негова мечта се сбъдва след много безсънни нощи над учебниците и ръководството по автомобилизъм. Радостта е двойно по-голяма, когато е постигната с много труд. Веднага започва работа в ТКЗС — Главиница, което е съседно до неговото родно село Подлес.

През 1958 година идва на работа в противопожарната охрана в Тутракан. Тук работи близо девет години, а през 1967 година преминава в „Пътно управление", където работи до днес.

Вече 15 години Иван е непрекъснато зад волана и не е допуснал никакво автопроизшествие и забележки, за което е награждаван, гласувано му е и доверието на отрядник, ползува се с хубаво име в цялото управление.

С любов помага Иван и на ония, които също желаят да станат шофьори. С добро го помнят младежите Илия Тодоров и Георги Бъчваров от Тутракан, които бяха на практика при него.

Могат да се изброяват още много нравствени добродетели, които красят постъпките на Иван като шофьор.

Тодор ТОДОРОВ

Той дойде на гарата рано. Дочака Оля. Като го видя, тя се приближи зарадвана.

— За Москва?

— Да.

— Вие не се сърдете на Пьотр, при него и без това ще всичко върви успешно — каза тя, спомняйки си вчерашното.

— А какво става с него?

— Имаше у него... — проговори тя и като се намръщи, замълча.

Оля се разговори едва във вагона, но за Пьотр не каза нито дума повече.

Игор се срещна със Семьон след обяд.

— Какво ново има при тебе?

— Засега нищо.

— Как е Пастушенко?

— Не мога да го разбера никак.

— Крие ли нещо?

— Изглежда. Иди в автобазата, където работи. Може би ще научиш нещо ново.

Игор прекара в автобазата до вечерта. Цял ден Пастушенко стоя в работилницата, на обяд ходи в стола, от автобазата замина право на гарата, на влака — и в къщи. Беше спокоен. Игор се стараеше да не се мярка пред очите му и както се бяха уговорили, почака Семьон на гарата. Харитонов и Игор пропътуваха заедно две гари. Поговориха свободно в празния вагон.

— Какво казват за него в базата?

— Хвалят го.

— Не забеляза ли нищо?

— Младеж като младеж. Само подозрителен е.

— И на мен така ми се струва — каза Семьон.

— Тази девойка каква му се пада? — попита Игор.

— Коя?

— Тази, с която те видях днес.

— Негова сестра.

— Не те ли водят за носа?

Семьон не отговори веднага:

— Не мисля.

Те помълчаха.

— В семейството им споменаха за Владивосток, казаха, че Пьотр е живял там — каза Семьон, сбогувайки се. — Запитай срочно Владивосток вярно ли е това?

— Добре, ще запитам.

Влакът спря. Старши лейтнантът излезе. Минавайки край прозореца и запалвайки цигара, махна кратко с ръка. Вагонът тръгна, заклатушка се. Здрачът се сгъстяваше. Някъде далече на запад догаряше зарята, слабата й светлина пълзеше по небето, а на земята всичко беше тъмно и мрачно. Във вагона също беше тъмно — не запалиха светлината. През целия път Игор мислеше за Пастушенко. Той се чувствува виновен в нещо и се страхува от чуждо око. Пастушенко се намираше в същата квартира, в която влиза Гертруда Рахими. Значи... И все пак това би могло нищо да не значи. Нали няма преки улики. Трябва да се гледа и да се гледа... А при Семьон нещо се завързва с тази Оля, Красива девойка. Игор беше смутен и объркан. Не можеше да разбере — осъжда ли Семьон или не, — всичко се оплете така сложно — и любов, и подозрение. Във вагона най-после пуснаха осветлението и Игор разтвори вестник.

Сутринта Харитонов и Смирнов докладваха на полковника.

— Е, какво става с Пастушенко?

Семьон пристъпи от крак на крак:

— Все същото.

— Какво даде запитването във Владивосток?

Игор отговори:

— Никакъв Пьотр Пастушенко не е имало там.

— Къде ходи той? С кого общува?

— Никъде, освен в автобазата.

— Не забелязахте ли да се готви да върви някъде?

— Утре отива на риболов.

Разсъмваше се и небето едва започваше да светлее, а Пьотр Пастушенко вече набли жаваше гарата. Беше с къса куртка, с ботуши, вдиците стърчаха от брезентов калъф, тежка чанта опъваше рамене те му. Без да се оглежда, той влезе във вагона. Влакът тръгна. Зад прозореца хрустите бягаха назад. Далече в бялата мъгла се показа езеро.

Влакът забави ход. Пьотр стана и започна да се приготвя. Тихата сънна спирка изплува из утринната дрезгавина. Рибарите се оказаха неочаквано много. По брегове те, обрасли с храсталак и камъш, се носеха приглушени гласове. Миришеше на тютюнев дим.

Пьотр се мушна в най-затъ нето място. Той свали чанта та, подреди риболовните принадлежности, постави вдиците и приседна. Мъглата се вдигна и разтопи, с всеки час водата ставаше по-светла. В кофичката на Пьотр вече пляскаше дребосък, започна да лови и по-едра риба. Той отиде за сухи съчки, запали огън...

Сутринта Семьон се готвеше да отиде в Мигунки. Позвъни на Василий Степанович и чу:

— Не трябва.

— Случило ли се е нещо?

— Я елате двамата с Игор тук.

Семьон се безпокоеше, какво се е случило, и съжаляваше, че днес няма да види Оля. А му се искаше да я вижда всеки ден и всеки час... Пътуваха с Игор в такси. Игор разказваше, че риболовът на Пьотр Пастушенко бил обикновен. С никого не се срещал. Двата дни минали безрезултатно. Семьон се отнесе с безразличие, а това дразнеше Игор. Колко по-просто би било — да го извикат, разпитат, да кажат на Пастушенко направо: признай си, иначе... Но не може, не може — нямат нито една улика. „Какво адско търпение е нужно в нашата работа" — мислеше Игор.

И с Лена също е нужно търпение. Вчера тя се сърдеше и мълчеше — това беше за първи път и Игор се обърка. А пък не може да й каже къде ходи вечер, а да измисля Игор не умееше и не искаше. Той познаваше Лена усмихната, а сега я видя сърдита и беше търпелив и внимателен с нея, макар и да се обиди. Накрая Лена се развесели, той я целуна и всичко свърши тихо и мирно.

Те срещнаха Василий Степанович в коридора. Полковникът отиваше в кабинета си. Като видя Семьон и Игор, той се усмихна:

— Да вървим, да вървим. Имам новини за вас.

В кабинета и тримата седнаха на дивана.

— Работата с Пастушенко се прояснява. Никакъв враг не е той. Просто през войната момчето кривнало от пътя. Седял в затвора. Заминал на фронта. Бил пленен от немците. За да скрие миналото си, променил фамилното си име. Живял във Владивосток и се наричал там не Пастушенко, а Крившенко. Във Владивосток има семейство. Като заживее спокойно, иска да доведе жена си тука. Срамува се за миналото си, затова и ходи като вълк единак. А в онзи тълов дом ходи често — там живее негова леля. София Марковна поприказвала с Оля и тя й разказала всичко както си е. А и Гертруда Рахими каза, че като не се решила да влезе при Родригес, проверявайки дали е успяла да се изскубне от наблюдение, влязла в съседната къща и почукала в квартира, в която още светело. Там имало старица и момък с тъмни неласкави очи, попитала не живеят ли тука Раевски — никакви Раевски, разбира се, нямало и тя самата не познавала такива, попитала първото, което й хрумнало. Ясно е, че Пастушенко се е срещнал с Гертруда случайно...

(Следва)

Под шефството на в. „Силистренска трибуна“

Конкурс между механизаторите

ПОСТИГНАТОТО НЕ ЗАДОВОЛЯВА

В дните на научно-техническата революция механизаторът уверено застава като господар на селскостопанското производство, утвърждава се като производственик, водач на техниката, икономист, технолог.

Но как се гледа на него в ТКЗС — с. Алеково, какво се прави за повишаване на квалификацията му, за подобряване на битовите му условия?. Тук, в комплексната бригада, работят 46 механизатора. Те обработват 19 996 декара земя, засята предимно с пшеница, царевица, ечемик, слънчоглед. Бригадата е напълно задоволена с техника. Седем дизела, четиринадесет „Беларуса“, единадесет комбайна, много прикачен инвентар. Въпросът е рационално ли се използват те? Ръководителят на комплексната бригада намира, че създадената организация по използването на техниката в стопанството не е съвсем удачна. Като че ли се получава един затворен кръг. Не са малко периодите, когато на полето работят само две трети от тракторите. А когато някои от машините се прехвърлят да извършват услуги на полевъдните бригади, често се губи време и се пропускат най-благоприятните срокове за извършване на една или друга полска работа. Това налага ръководството да помисли за такова решаване на въпроса, при което най-ефективно ще се използва както трудът на механизаторите, така и пълното натоварване на машините. Това неминуемо ще доведе до снижение на материалните и трудовите разходи и алековци ще получават не само повече, но и по-евтина продукция.

Проблемът за подобряване битовите условия на механизаторите в ТКЗС — с. Алеково е решен успешно. През кампаниите, когато тежките дизели работят денонощно, трактористите имат на разположение добре обзаведени фургони, предоставящи им всички удобства за приятен отдих. А храната, разнасяна още топла на полето, е безплатна. Землището на кооперативното стопанство обхваща няколко села. Сутрин и вечер специална кола извозва механизаторите от селата Бистра, Алеково, Честимен ско. Снабдени са навреме и с работно облекло. Не могат да се оплачат те и от заплащането. Въведените трудови норми са изпълними и при редовна работа те достигат сравнително добро заплащане. В края на миналата година трактористите на тежки машини са постигнали средна заработка от 1 700—1 800 лева, а отделни механизатори и до 2 200. На водачите на „Беларуси“ заплащането е възлязло на 1 600—1 700 лева.

Непрекъснатото подобряване на битовите условия на механизаторите от кооператива все повече и повече прекъсва потока на тези, които напускаха работа и се отправяха към предприятията и строителните площадки. Сега се чувствува известно стабилизиране на механизаторския кадър в алековското стопанство. Положителна роля в това отношение играе и изградената в бригадата партийна организация. Със своя пример на съзнателни и неуморни труженици комунистите обединяват около себе си останалите механизатори. Гордост за кооперативна са трактористите Александър Дочев и Слави Кръстев, които повече от шестнадесет години работят тук, Милан Георгиев, Дончо Иванов, Минчо Георгиев, Йордан Трифонов и др.

Повишаване културата на земеделие изисква от нашите механизатори и повече познания в областта на селското стопанство. За тази цел са организирани периодично и курсове за повишаване на агротехническите познания. От три години в ТКЗС—с. Алеково се провеждат и курсове с откъсване от производството, в които се обучават нови водачи, предимно за верижни трактори. Това е похвална, полезна инициатива, но... съвсем не е похвален фактът, че тази година посещението им е повече от нередовно. Тогава? Може ли в този случай да се обясни къде е организацията и какъв е смисълът на тези курсове.

За съжаление има и други моменти в работата вред механизаторите, които говорят, че не всичко е постигнато, че не всичко е направено така, както го изисква и самият конкурс. Новите паспорти за качеството са раздадени едва около първи май. Затова и нанесените оценки са много малко. Пред прага на **лятната кампания сме, а премиални за качествено извършена** работа на механизаторите изобщо не са изплащани досега. По такъв начин се принизява ролята на материалния стимул. Не е далеч и вторият извод — липса на дисциплина, така необходима за успеха на нашето социалистическо селско стопанство. В това отношение е необходимо партийното и стопанското ръководства в ТКЗС—с. Алеково да се замислят сериозно. Конкурсът със своите успехи в повишаване квалификацията на механизаторите и издигане културата на земеделие се утвърди като положителна форма на съревнование и неговите изисквания трябва да се спазват.

Лиляна ИКОНОМОВА

СПАЗВАНЕТО НА ДИСЦИПЛИНАТА — НЕОТМЕНЕН ДЪЛГ В ПРОИЗВОДСТВОТО

(Продължение от I стр.)

телна подготовка, поради което и качеството на изделията често е под нивото на изискванията. Нарушения на технологичната дисциплина са забелязани в „Камъшит“, ЗММ, месокомбинат „Родопа“, в ТПК „Дунав“, ТПК „9 септември“ и др.

За неспазването на технологичната дисциплина голямо влияние оказва ниската квалификация на изпълнителските и низови ръководни кадри. Средният разряд на работниците в машиностроителните предприятия е с около един пункт по-нисък от средния разряд на работата по технологията. В завод „Оргтехника“ средният разряд на работниците е с 1,5 пункта по-нисък от средния разряд на работата.

Не е достатъчна работата на партийните, стопанските и профсъюзните ръководства за повишаване квалификацията на производствениците. Трябва да се отделя специално внимание на обучението и квалификацията на младите работници. Съществена причина за нарушенията на технологичната дисциплина са слабостите в организацията на производството, поради което се налага в края на отчетните периоди да се щурмува изпълнението на плана, което от своя страна води до некачествено изпълнение на отделните технологични операции. В машиностроителните предприятия в Силистра липсват автоматични, високопрецизни и специализирани машини. Все още широко се използува ръчният труд.

Нивото на трудовата дисциплина в настоящия момент не съответствува на изискванията и задачите, които Десетият конгрес постави за по-нататъшното икономическо развитие. Все още е голямо текучеството. От началото на годината в промишлените предприятия са постъпили 1 410 работника, което представлява 10,9 на сто от общия брой на работниците, а са напуснали 1 011, представляващо 7,81 на сто от общия им брой. Голямо текучество е допуснато в керамичната фабрика, в ЗММ, завод „Хром“, ТПК „Дунав“ и др. В строителството, транспорта и търговията текучеството засега е твърде голямо.

Партийните и стопанските ръководства трябва задълбочено да анализират причините за това явление и да полагат грижи за подобряване битовите условия на работниците и условията на труда. В много предприятия не са осъществени елементарни мероприятия по личната хигиена на работниците.

Значителни загуби за народното стопанство се допускат поради неуплътняване на работния ден. Незадоволително е използването на сменното работно време. Спрямо първото тримесечие на миналата година текущите престои в ЗММ са увеличени с 830 човекочаса. В резултат на аварии и ремонти в МЗ „Стомана“ за същия период са допуснати престои от 101 човекочаса, а поради неосигуряване на работа по производствената програма — 220 човекочаса. В „Оргтехника“ са регистрирани текущи престои от 10 506 човекочаса. Общо промишлените предприятия в Силистра през първото тримесечие на тази година са загубили 17 593 човекочаса.

Поради самоотлъчка от началото на годината не са отработени над 1 200 човекодни. Най-много самоотлъчки са допуснати в „Камъшит“, Горското стопанство, „Оргтехника“, МЗ „Стомана“, керамичната фабрика, завод „Добруджа“ и др. Допуснати са неявявания на работа с разрешение на администрацията над 7 500 човекодни. Чести са закъсненията за работа и напущането, преди да изтече работният ден. За тези недостатъци има и някои обективни причини — нередовният и недостатъчен транспорт във върховите моменти, съвпадащото работно време на учрежденията, заведите и предприятията за услуги. Но все пак причините за закъсненията, самоотлъчките и недостатъчното използуване на работното време трябва да се търсят най-вече в слабия контрол от страна на ръководствата на предприятията. Наложително е борбата за спазване на трудовата дисциплина да продължи да се води с още по-голяма настойчивост, да се търсят и анализират слабостите, да се вземат бързи и ефикасни мерки за тяхното отстраняване.

Допуснати са нарушения и на финансовата дисциплина. Все още не се осъществява действен и ефективен контрол по изразходването на средствата в предприятията, пилеят се суровини и материали, допускат се големи свръхнормативни запаси, не се полагат грижи за своевременното ликвидиране на дебиторската и кредиторска задлъжнялост.

За успешното решаване на задачите, които се поставят пред трудовите колективи през тази година и шестата петилетка, е необходимо въпросите за дисциплината да стоят непрестанно в центъра на вниманието на партийните, стопанските и профсъюзните ръководства. Създаването на висока и съзнателна дисциплина е сложен и продължителен процес. Борбата за решителен прелом в нейното укрепване трябва да се води постоянно и с неотслабваща сила. Трябва да се засили партийният контрол, да се повиши взискателността към партийните, стопанските и административните ръководители, към всички комунисти за възложената им работа. Ръководствата трябва да създадат атмосфера за разгръщане на критиката и самокритиката, да създават обстановка на делово обсъждане на различните въпроси, на най-свободно изказване на мнения и критични бележки, предложения и препоръки по работата, стила и метода на ръководството. Работата по създаването на крепка социалистическа дисциплина може да има пълен успех само тогава, когато тя се превърне в дело на трудовите колективи, на всеки производственик. Партийните и стопански ръководства и ръководствата на масовите организации трябва да полагат системни грижи за подобряване условията на производството и труда.

Наред с организационните и административни мерки борбата за решителен прелом в укрепването на дисциплината трябва да се води и чрез разгръщането на още по-широка основа на идеологическата и възпитателна работа.

Йордан ПЕНЕВ

ФОТОРЕПОРТАЖ

ЧЕРЕШОБЕР

Сн. 1

Голямо оживление цари в черешовата градина на ТКЗС — с. Иширково. Тук работят звената на Радка Павлова и Христо Димитров. Дневно те берат по три тона череши. А клоните все тежат от плод. Затова на помощ са и кооператорите от село Брадвари.

— Тази година нашето стопанство най-рано изнесе череши на пазара — похвали се Радка Павлова.—Започнахме да ги берем още на 21 май. Пък и добри вът, виждате, никак не е лош. Ако успеем да го приберем навреме, ще изпълним заплануваните 26 тона — продължи разговорливата звеноводка.

Хората са се пръснали из цялата градина. Тяхната глъчка се околностите. Песните на жените се чуват отдалеч. Едни от кооператорите берат от долните клони, а по-смелите са вече по върховете (сн. 1). Жените бързат да сортират набраните череши, да подредят щайгите и ги изпратят на пазара, за да може на всяка трапеза да има пресни и сочни плодове (сн. 2).

Често вред кооператорите от овощарската бригада е бригадирката на кайсиевия комплекс Кера Василева (сн. 3).

— За в бъдеще кайсията ще заеме площ от 5 700 декара в нашето кооперативно стопанство — споделя тя. — Въпреки неблагоприятните климатични условия през тази пролет ние

Сн. 3

очакваме задоволителни добиви. Но успехите от черешовите ни насаждения са очевидни. Сега бързаме да приберем плодовете без загуби. Вече сме към края.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Сн. 2

Ново производство на КК „Нектар“

Преди няколко дни консервният комбинат „Нектар“ в Силистра започна производството на конфитюр в нова стъклена опаковка с красиви капачки „Туист-оф“. Те имат значително преимущество пред досегашните ламаринени капачки „Омния“, понеже по-лесно се завинтват и отварят по специално пригодена резба върху гърловината на буркана. Херметичността на новия стъклен амбалаж се осъществява чрез автоматична затварачка. Това значително ще улеснява консуматорите на плодови консерви, тъй като отварянето на бурканите ще става бързо, удобно и безпрепятствено.

Само за три дни комбинатът произведе около 40 000 буркана с конфитюр в новата опаковка. В подобни херметични стъклени буркани ще бъдат пуснати за консумация 300 тона ягодов и 400 тона кайсиев конфитюр.

София СИМЕОНОВА

ВЕСТИ ОТ ТУТРАКАН

Радостна равносметка

Колективът на ТПК „Домостроител“ приключи петмесечието с преизпълнение на производствената си програма. Произведената надпланова продукция възлиза на 44 000 лева. Тези резултати са постигнати от ритмичното изпълнение на плановите в бригадите и цеховете, от широкото разгръщане на социалистическото съревнование. На първо място е строително-дървообделската бригада на Марин Гюнев, постигнала изпълнение 135 на сто и произвела надпланова продукция за 13 000 лева. Добри успехи имат работниците Иван Арабаджиев, Тодор Йорданов, Хасан Нешелиев, Минчо Събев и др., с които кооперацията се гордее. Значителни са постиженията на бригадата за добиване на пясък и баластра с ръководител Стефан Върбанов и строителните бригади на Михаил Михайлов и Димитър Драганчев.

Работниците са дали твърда дума да преизпълнят плана за полугодието на тази година.

Не изпълниха плана в търговията

ГПК „Наркоопт“ изпълни петмесечния си план по обем 108 на сто. Преизпълнение отчетоха отделите „изкупуване“ — 337 на сто и „промишленост“ — 178 на сто. Вместо 3 295 803 лева са реализирани 3 565 901 лева, което създава положителна картина за месеца. Но трябва да се каже, че отделите „търговия на дребно“ и „обществено хранене“ изпълниха плановете си 98,5 на сто. Там е необходимо да се насочат усилията на партийното и административно ръководство, за да се навакса пропуснатото през този месец.

В разговор с председателя на кооперацията Стойчо Митев стана ясно, че колективът ще направи всичко възможно да бъде изпълнен планът за шестте месеца на тази година по всички показатели.

Тодор ДРАГАНОВ

ДСО „Булгарплод“

Консервен комбинат „Нектар“—Силистра

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

ОТЧЕТНИЦИ ПО ТРУДА — 3
СНАБДИТЕЛ НА ПОСТОЯННО МЯСТО—1

Кандидатите да имат завършено средно образование.

Заплащане по щатната таблица.

МИНИСТЕРСТВО НА ЛЕКАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

Средно професионално-техническо училище по стъкларство — с. Белослав, Варненски окръг

Дирекцията на Средно професионално-техническо училище по стъкларство — с. Белослав, Варненски окръг, обявява, че през учебната 1971-1972 година ще се приемат за редовно следване в I курс младежи и девойки, завършили VIII клас, не повъзрастни от 17 години.

Кандидатите трябва да подадат до дирекцията в срок от 21 юни до 24 юли 1971 година следните документи:

1. Молба
2. Свидетелство за завършен VIII клас в оригинал
3. Педагогическа характеристика
4. Документ за предимство — ако има такъв
5. Автобиография
6. Медицинско свидетелство
7. Акт за раждане

Срокът на обучение е ТРИ години.

Всички ученици през време на обучението си получават безплатна храна и работно облекло. За най-нуждаещите се — пансион.

Завършилите успешно училището имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

Списък на приетите кандидати ще бъде обявен на 26. VII. 1971 год

Срок за записване от 26. VII до 10. VIII. 1971 година.

Редовните учебни занятия започват на 15. IX. 1971 година.

МАШИННО-ТРАКТОРНО УЧИЛИЩЕ ПО РЕМОНТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ „Н. Й. ВАПЦАРОВ“ — с. СРЕДИЩЕ, окр. СИЛИСТРЕНСКИ

ПРИЕМА

за учебната 1971/72 година 210 младежи по следните специалности:

1. Тракторист-комбайнер със VII и VIII клас
2. Шлосер-монтьори с VIII клас
3. Електромонтьори с VIII клас

Курсът на обучение е 2 години. Приетите кандидати ползуват безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Краен срок за подаване на документите — 20. VIII. 1971 година.

Завършилите успешно курса на обучението получават разряд, квалификация по специалността, свидетелство за тракторист-комбайнер, приетите със VII клас получават и VIII клас.

Същите могат да продължат образованието си като задочници в СПТУ по специалността.

За справка — канцеларията на училището

Държавен автомобилен транспорт — Силистра

търси да назначи:

1. Началник отдел „Планов“ за дирекцията — висше образование — 1.
2. Завеждащ „ТРЗ“ за автостопанство „Товарни превози“ — висше образование — 1.
3. Счетоводител — ср. специално и над 2 години трудов стаж — 1.
4. Помощник-готвач — 1.
5. Организатор експлоатация за автобаза — Дулово — средно образование — 2.

Заплата съгласно щатна таблица 31 и преми алено възнаграждение.

Постъпване веднага.

Справка и подаване на документи: ДАТ — бившето ДАП — Силистра

ПОТРЕБНОСТ, НАЛОЖЕНА ОТ ЖИВОТА

Данните от една проверка в Силистра показват, че сега в града има 3 365 работници и служители до 35 години, които не са завършили своето основно и средно образование. Нека допълним, че от тях 1 763 са членове на комсомола. А в края на тази петилетка се предвижда броят на завършилите средно образование да представлява 85 на сто от цялото население на страната, като се създадат всички предпоставки тази степен на обучение да стане задължителна. Изискванията, които са в съзвучие с потребностите на научно-техническата революция, с решенията на Десетия конгрес. Но данните от проверката показват, че от тези 3 365 души само около 500 желаят да повишават своето образование. Един проблем от голямо обществено значение, който не може да не буди тревога.

Вечерната гимназия в Силистра създава условия за много млади хора, без да се откъсват от трудовия процес, да продължат и завършат своето образование. В този момент, когато завършва една учебна година и се подготвя следващата, представител на редакцията се обърна с няколко въпроса към директора на училището Киро Дойнов, на които той бе любезен да отговори.

— Другарю Дойнов, как бихте оценили резултатите от завършващата учебна година?

— Началото й съвсем не беше успешно за нас — около 15 октомври бяха се записали ученици само за две паралелки. Трябваше да се търси съдействието на градския комитет на партията, трябваше да се мобилизират всички усилия за нормално протичане на учебния процес. По-късно изградихме осем паралелки с 219 учащи се, от които предстои да завършат учебната година 160 — или 59 от тях по различни причини са напуснали училище.

—Не е ли твърде голяма тази цифра?

— Тя е далече по-ниска в сравнение с предидущата учебна година, когато са напуснали 89 наши ученика. Указание № 19 на МНП предвижда с постъпващите във вечерните гимназии да се провеждат проверочни изпити, за да се прецени предварително кои младежи могат да отговорят на изискванията. Миналата година това не беше извършено. Надяваме се, че този пропуск няма да съпътствува началото и на следващата учебна година.

Сега още не можем да обобщим резултатите от втория учебен срок, поради това че не е завършил. Успехът през първия учебен срок е 3.36 — по-висок от други години. Колективът ни е млад, с добра идейна и теоретическа подготовка. През годината акцентувахме неговото внимание върху редица въпроси на класово-партийното и интернационално възпитание, върху рационалното използуване на наглядните средства, върху някои чисто методически въпроси, които произтичат от спецификата на учебния процес в гимназията. Ние даваме добра оценка на резултатите от постоянните консултации по математика и български език, допринесли за запълване на много празноти в знанията на учащите се.

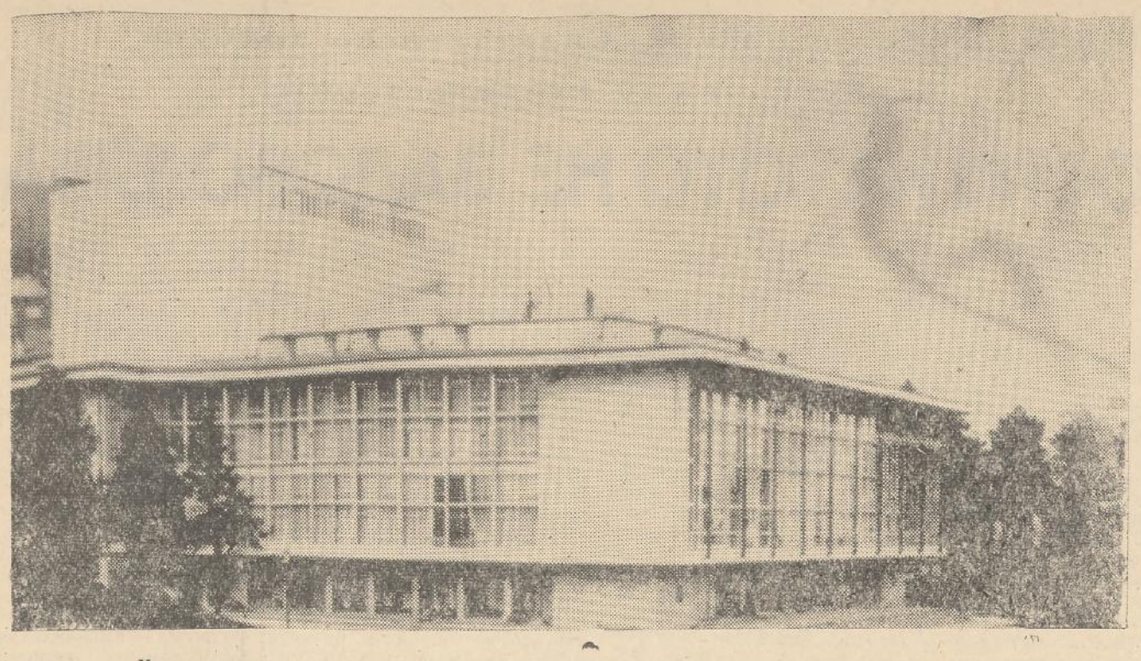
— За зрелостниците от гимназията също предстоят изпити. Как преценявате подготовката на вашите единадесетокласници?

— Зрелостниците са 44, обхванати в две паралелки. Радва ни фактът, че 33 от тях, или 75 процента, се допускат направо до изпити. Ако преценяваме възможностите на всички единадесетокласници, можем със сигурност да твърдим, че през всички изпитни сесии до края на годината от тях ще завършат най-малко 90 на сто. Създали сме добри условия за подготовката им — редовно се провеждат консултации по изпитните предмети.

— Какви трудности все още спъват или нарушават нормалното протичане на учебния процес в училището?

— Те не са от учебно-методичен, а от организационен характер. Тревожи ни фактът, че твърде чести са отсъствията от занятия — извиняват с бележки от най-различен характер. Има партийни, административни и комсомолски ръководства на предприятия (МЗ „Стомана“, ТПК „Добруджанка“, ДИП „Липа“, завод „Оргтехника“), които проявяват интерес към успеваемостта на своите вечерници, срещат се с нас. Особено високо трябва да се оцени отношението, проявявано от ръководството на промкомбинат „Камъшит“, откъдето набираме най-голям процент учащи. Но връзките ни с ГК на ДКМС, с ръководствата на всички по-големи предприятия не са достатъчно здрави. Наш пропуск е, че ние не ги информирахме за резултатите от първия учебен срок. По-ефикасно би трябвало да бъде съдействието на градския, а дори и на окръжния комитет на комсомола, поради това че повечето от нашите ученици са младежи. Искаме да се надяваме, че през следващата учебна година то ще ни бъде оказвано, за да бъдат по-добри резултатите от нашата съвместна работа.

Сава ХРИСТОВ

Новата сграда на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново, открита тържествено преди няколко дни.

МОНТАЖНИЦИ

Монтажници, монтажници,
кадрокоси, смугли и рижи,
всеки ден в мене оставяте
по една от своите грижи.
Всеки ден — от сутрин до вечер
по естакади, площадки и изкопи
се уча от вас на сърдечност,
на доверие и на искреност.
Монтажници, монтажници,
мои верни приятели!
Вечер щастливи си лягате
в петдесет и трета барака
и до утрото усмихнати
сънувате разорана земя,
кълнове, смях на момичета,
дюли дъхави и жита...

Любомир ХРИСТОВ

ВЕЧНОСТ

Никога не казвай вече, че те няма,
даже да си с бяла като сняг глава,
ти ще оцелееш в светлината земна,
нищо, че единствен аз ще знам това.

Даже и след много хиляди години
смърт не ще разсипе светлия ти прах,
ти ще си останеш все така мъничка,
весела възседнала лудия си смях.

Ще те нося в мене — радост или болка,
в имена на хора, в песни и треви.
Аз не мога с нищо да те надживея,
и пристъпям тихо в земните ти дни.

И една традиция няма да успее
във семейни гербове да те вкамени.
Чистият ти образ любовта ще вземе,
като слънце вечна да те съхрани.

Е. ЕНЧЕВ

ОСНОВНА ЗАДАЧА ЗА БИБЛИОТЕКАТА

СИСТЕМНА РАБОТА С ЧИТАТЕЛЯ

Много са приятелите на книгите към библиотеката на народното читалище „Христо Ботев“ в село Главиница. Всеки ден в читалнята и библиотеката идват пионери и комсомолци, работници и кооператори. Библиотекарката Денка Николова ги посреща най-радушно, като им оказва съдействие в избора на търсеното четиво или произведение.

Работата с читателя е една от основните задачи на библиотеката и читалището. С неговата секретарка Анка Костадинова разлистваме документацията. В началото на месец май библиотеката вече разполага с 10 388 тома различни книги. От тях 1 525 са закупени през 1971 г. Броят на читателите през първите пет месеца на т. г. е 859, а раздадените книги са 2 266. В това число не влизат онези, раздадени от подвижните библиотеки, които функционират в свинефермите, овцефермите, лечебницата, промкомбината, цеха на „Камъшит“. Особено ползотворна работа извършват доброволните книгоразносвачи, които установяват най-пряк контакт с читателите — работници и кооператори. Голяма е нашата заслугата на пионерите и комсомолците от дружина „Никола Вапцаров“, които през лятото са най-активните помощници на библиотеката.

Разбира се, и в това село най-многобройните, най-активните читатели си остават учащите се. Имената на Д. Мирчев, Антон Милушев, М. Христова, Д. Сяров, Н. Димитрова, П. Ненчева, записани от картоните, показват, че това са най-ревностните почитатели на книгата. Радостно е, че към тях могат да се прибавят и много комсомолци, работници, кооператори: Георги Пенчев, Калчо Стоянов, Гинка Събева.

Агитационната работа също е подчинена на голямата цел — да се привлекат повече читатели, да достигне до повече умове хубавата книга. Постоянно и грижливо се поддържат кътовете за новоотпечатаните издания, за закупените произведения от библиотеката. Тя предлага почти всички издания на ежедневния и периодичния печат, което съдействува за запознаване на гражданите с много новости и различни въпроси, вълнуващи със своята злободневност.

Цялата дейност на библиотеката е подчинена на голямата цел — да се издигане културния уровен на трудовите хора.

Ахмед ДЕМИРОВ

През последните години българските кинотворци създадоха много филми, в които основно място заема образът на нашия съвременник с неговите вълнения, стремежи, болки.

НА СНИМКАТА: Кадър от новия български игрален филм „Гневно пътуване“, създаден по едноименната повест на Дико Фучеджиев.

ТАМ, КЪДЕТО Е ЗАПОЧНАЛА ВОЙНАТА

В Брест (СССР), край братската могила на воините, паднали за освобождението на последните километри от съветската земя, няколко дни преди светлия празник на победата, на стража застанали пионери. Техните бащи и майки, братя и сестри изграждат паметния комплекс „Брестка крепост“.

Първият етап от издигането на паметника трябва да бъде завършен на 21 юни, когато се навършват тридесет години от отбраната на героичната крепост. Още отсега видимо се долавя дълбокият замисъл на творческата група, ръководена от народния художник на Съветския съюз А. П. Кибалников.

Като продължение на улица „Московска“, в парка за културен отдих, се е оформил предкрепостен площад. Специално създадените алеи водят към главния вход. Това е монументално съоръжение, с вътрешно осветление, във вид на петолъчна звезда. В нея няма нито една опора.

На три смени се работи за изграждането на главния фрагмент „Жажда“. Пиедесталът заедно с фигурата на боеца е висок 28 метра. Извършва се и монтажът на уникално съоръжение — стометров металически щик.

(От в. „Известия“)

ЖИВА МУЗИКАЛНА ТРАДИЦИЯ

УТРЕ В СИЛИСТРА — КОНЦЕРТ НА ДУХОВИЯ ОРКЕСТЪР С УЧАСТИЕТО НА ЦИГУЛАРЯ ЕМИЛ КАМИЛАРОВ И ПИАНИСТКАТА ОЛГА КАВЛАКОВА

Силистра е град, богат на стари музикални традиции както в хоровото дело, така и в оперетната самодейност. Началото на организираната музикална дейност в града полагат Карел Махан и Тодор Недков, учители в новооткритото музикално училище. По това време се сформира и малък оркестър, който под помага всички музикални начинания.

Със създаването на музикалното дружество „Седянка“ от Петър Бояджиев дейността на оркестъра се подобрява — той представлява неделима част от хор „Седянка“ и взема активно участие във всички оперети, давани по това време.

Оркестърът разширява своята дейност, когато диригент на „Седянка“ става Пенчо Пеев. Същевременно се създават условия за изграждането на ученически духов оркестър, който е посрещнат с ентусиазъм от българското гражданство и с ненавист от тогавашната румъно-чокойска власт. Около духовия оркестър се събират доста кадри, които подпомагат новосъздадения симфоничен оркестър; някои свирят и досега.

Оркестърът постепенно става инициатор на някои самостоятелни изяви. През 1934 година под ръководството на Пенчо Пеев той излиза на концертния подиум като малък и самостоятелен симфоничен колектив. Изпълняват се увертюри, потпури, симфонични произведения.

Далече по-значителни са постиженията на оркестъра след Девети септември. Трудностите обикновено най-често възникват от честото сменяне на диригентите, но оркестрантите гледаха винаги с чувство на отговорност на своето благородно дело.

През 1962 година ръководството на оркестъра е поето от Александър Кръстев. Тогава съставът се отделя напълно от хор „Седянка“ и се обособява като самостоятелен симфоничен колектив.

По-късно бе създаден и професионален духов оркестър, който под ръководството на П. Карагеоргиев и Г. Чемширов изнесе няколко самостоятелни концерта и доказа, че заема достойно място сред останалите музикални формирования.

Утре силистренското гражданство ще чуе Концерт за цигулка № 1 от Паганини и Концерт за пиано № 5 от Бетовен с участието на нашите именити изпълнители Емил Камиларов и Олга Кавлакова. Освен това в концертата са включени „Ифигения в Аулида“ от Глук и увертюра „Вилхелм Тел“ от Росини, изпълнени от симфоничния и духов оркестър при читалище „Доростол“.

Радваме се, че такива изтъкнати инструменталисти като световно известния цигулар и педагог, лауреат на Димитровска награда и носител на първа награда „Паганини“ от конкурса в Генуа Емил Камиларов и пианистката Олга Кавлакова, лауреат на конкурса „Чайковски“, ни удостоиха с тази чест. Оказаха ни необходимото доверие, за да изнесат концерт със съпровод на нашия оркестър.

Надяваме се, че утре концертът ще привлече вниманието и интереса на силистренското гражданство, което се радва на живите музикални традиции на града.

Д-р Георги ПЕЕВ

Непрестанно обновяват своя облик селата на окръга. Една след друга в тях израстват училищни сгради, сгради за административни, търговски, битови и културни нужди.

НА СНИМКАТА: Новият ресторант в с. Иширково.

КОМСОМОЛСКИ ЛЕКОАТЛЕТИЧЕСКИ ПЕТОБОЙ

☆ **Девойките на Икономическия техникум — републикански шампион**

☆ **Отборите на у-ще „Кирил и Методий“ — на второ и трето място**

спорт

ВЕСТИ

ПОД ШЕФСТВОТО на окръжната комисия за младежта и спорта от 11 юни ще започне Седмица на туристическото ориентиране с екипи от всички възрастови групи от окръзите на Североизточна България. Те ще се борят за купите и наградите на комисията за младежта и спорта, на ГНС — Силистра и СОНС — Алфатар.

ОС НА ДПО „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“ ще проведе на 13 юни „Ден на младия армеец“ на стадиона в кв. Калипетрово. На 16 юни същата организация организира поход по стъпките на добруджанските революционери с участието на всички експедиционни отряди в окръга.

През настоящата година представителните отбори по лека атлетика от нашия град завоюваха редица успехи в различните състезания. Особено забележителни са тези на отбора на Икономически техникум „Георги Димитров“. През есента представителите на това училище завоюваха републиканската шампионска титла в кроса по училища. Състезателките Гюлсерен Еминова и Росица Христова участвуваха в Балканския крос, а в състезанията за наградите на в. „Народна младеж“ отборът отново показа своите възможности.

Още през есента като една от най-отговорните задачи пред лекоатлетите на това училище беше тази да се представят добре в състезанията по комсомолски лекоатлетически петобой. Градското и окръжно първенство показаха, че с по-изгодни шансове за завоюване на успехи са момичетата. И действително, на зоналното първенство във Варна, въпреки отсъствието на Росица Христова и Гюлсерен Еминова, те вложиха много амбиция и старание и се класираха за финала. Състезателите на у-ще „Кирил и Методий“ също се класираха на първо място на зоналното първенство в Русе. Макар и по-неубедително за финала се класираха и момчетата на СПТУМ „Димитър Ганев“.

И така на републикански те финали в Плевен и Велико Търново Силистра участвува с четири отбора. Финалните състезания се проведоха на 5 и 6 юни. На старт застанаха най-добрите лекоатлети от цялата страна. В Плевен се състезаваха две училища от София, представителите на Пловдив, Видин, Ямбол, Кюстендил, отборите на домакините и нашите два състава — девойките на Икономически техникум „Г. Димитров“ и момчетата на СПТУМ „Димитър Ганев“.

В дисциплината 800 м гладко бягане нашите състезателки Росица Христова и Гюлсерен Еминова бяха категорични — заеха първите две места и отборът излезе начело. Дългият скок обаче бе най-слабото ни място. Състезателките ни не бяха на нивото на останалите, представиха се слабо и съставът отново се оказа на трето място. Единственото спасение оставаше в дисциплината тласкане гюлле. Нашата атлетка Д. Койчева беше позната на всички и респектираше противничките си. На всяка цена тя трябваше да се класира на първо място, за да изведе отбора напред. Това стори по най-убедителен начин и заедно с доброто представяне на М. Илиева, състезателките на Икономическия техникум набраха общо 140 точки и оглавиха крайното отборно класиране, следвани от лекоатлетките на Средно търговско училище — София.

Юношите на СПТУМ „Димитър Ганев“ се класираха на пето място. От тях най-добре се представи Митхат Османов, който на 800 м гладко бягане стана първи с отличното време 1.59.2 минути.

Във Велико Търново се състезаваха отборите на у-ще „Кирил и Методий“. След напрегната борба девойките завоюваха второ място, а юношите трето. Тук се отличиха Ерол Наимов, Мария Георгиева, Янка Славчева, Славка Димитрова, Ценко Славков и др.

Стоян ЦОНЕВ

На синия ЕКРАН

ЧЕТВЪРТЪК, 10. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За учителите, 10.35 За учениците, 11.05 „Автомобилът през обектив“, 11.20 Атлас, 11.45 „Тукту“, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Прогрес: „Столикият лазер“, 19.10 „Светофар“, 19.30 Фрагменти из произведения на Моцарт, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семе на в браздите, 20.55 Пред Втория национален събор на народното творчество в Копривщица, 21.15 Документален филм, 21.35 „Очакване“ — съветска киноновела, 22.10 Гостува ни поетесата Елисавета Багряна, 22.25 Новини.

ПЕТЪК, 11. VI

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата, 10.30 „Прогрес“, 10.50 За вас, донаборници, 11.25 „30 минути с актьорите от Русе“, 12.00 Информационен дневник.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

ПРОГРАМА НА БТ

17.30 Международен турнир по гимнастика „Златни пясъци“ — Варна, директно предаване.

ПРОГРАМА на МТ

СЪБОТА, 12. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Творци и творби, 10.25 „Инспекторът и нощта“ — български игрален филм, 11.55 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 17.20 За средношколците, 17.50 Новини, 18.00 БТ за Интервизията: международен турнир по гимнастика „Златни пясъци“, 19.00 Панорама, 19.30 Песенен концерт, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Гостуват национална филмотека, 21.55 Усмивки от старите ленти, 22.10 Откъси из оперети, 22.30 Новини, 22.50 Естраден концерт.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

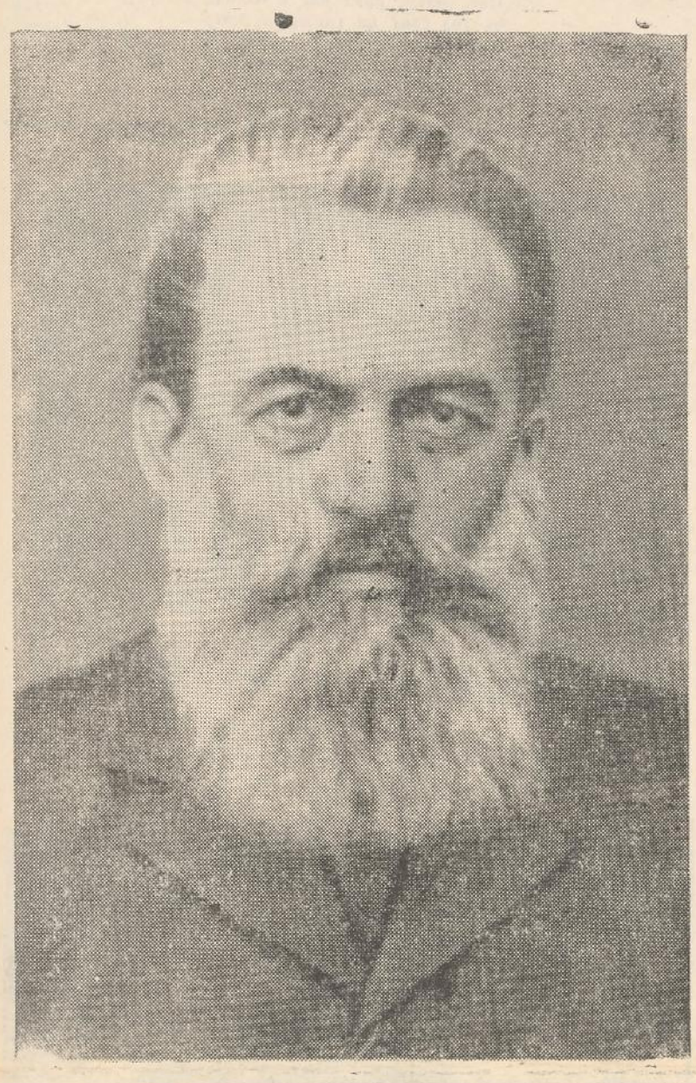
ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 60 (1836) | Силистра, събота, 12 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

115 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДИМИТЪР БЛАГОЕВ

ОСНОВОПОЛОЖНИКЪТ

НА 14 ЮНИ 1971 година се навършват 115 години от рождението на Димитър Благоев — основателя на Българската комунистическа партия. Заедно с над седемстотинхилядната армия на българските комунисти ще чествува юбилейната годишнина от рождението на Д. Благоев и целият български народ, защото споменът за Дядо е ви наги жив в сърцата ни и събуж да дълбоката признателност на комунистите, на работническата класа и всички трудещи се от родината за огромната съзидателна дейност, за неуморната борба в името на светлия идеал, в името на бъдещето и величието на България. И сега, когато чествуваме неговата светла годишнина, непосредствено след историческия Десети конгрес на БКП и в навечерието на нейната славна осемдесетгодишна, ние, комунистите, отдаваме своята почит и уважение, нашата дълбока признателност към първостроителя на славната Българска комунистическа партия. Подвиг и героизъм, прозрение в бъдещето е в ония мрачни години на току-що възродената ни родина да обосновеш и докажеш, че и в малка България има почва за социализъм, да издигнеш факел като Прометей, да призовеш и обединиш около него българската работническа класа и създадеш Българската работническа социалдемократическа партия.

Той бе не само пионер, пропагандист на научния социализъм, но и най-големият теоретик-марксист и водач на работническото движение. Димитър Благоев изнесе най-голямата тежест в борбата срещу десния и левия опортюнизъм и отстояваше правата на пролетариата.

Партията на тесните социалисти беше революционно-марксистко течение, стоящо най-близко до партията, създадена от Ленин. ...„Това — казва Г. Димитров — изцяло и напълно дължим на нашия учител и водач Д. Благоев, на неговото остро теоретическо око, на неговата дълбока принципност, на неговата непримиримост към всички извращения на марксизма, на неговата безпределна преданост към работническата класа и на непоколебимата му вяра в силата на трудещия се народ.“

Димитър Благоев бе образец на пролетарския революционер, съчетаващ теорията с практиката, дълбоката научност с непосредствените задачи. Той възпита и остави партия, непримирима към враговете на трудещите се, въоръжена с идеите на пролетарския интернационализъм, единна и сплотена, чиста от ревизионизма и опортюнизма, партия, прозряла далеч напред, свързана здраво с класата и народа.

Под знамето на партията българската работническа класа води борба на живот и смърт с омразната фашистка диктатура и с решаващата помощ на великата Съветска армия нашият народ постигна историческата победа на Девети септември. В годините на народната власт българският народ под ръководството на своята любима Българска комунистическа партия постигна крупни завоевания в изграждането на социализма. Днес Народна република България гордо извисява снага сред балканските държави и мери сили с най-напредналите страни в света. Големите победи в изграждането на нова социалистическа България са резултат на правилната организаторска и политическа дейност на Българската комунистическа партия.

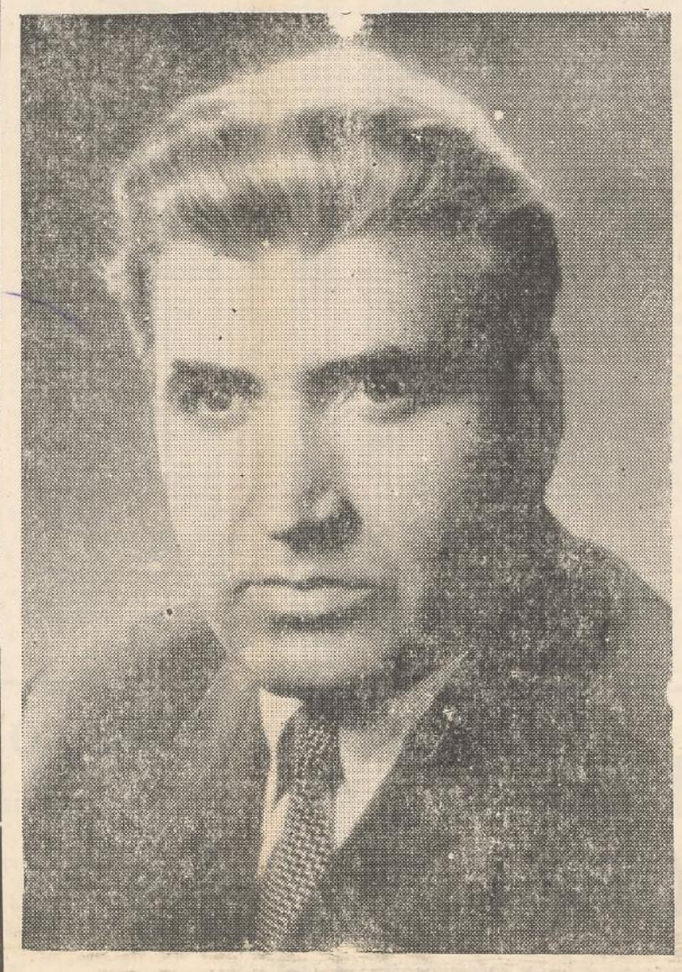
Десетият конгрес ще влезе в новата летопис на партията с приемането на Програмата за изграждането на развито социалистическо общество. Тя обединява в себе си мъдростта и героичното минало на партията на Благоев, творческия размах на динамичното настояще със светлите перспективи на утрешния ден. Програмата на БКП е вдъхновяващ политически зов за борба, знаме, под което българският народ е призван да изгради развито социалистическо общество.

Знамето на партията и социализма, което Димитър Благоев пръв издигна на Бузлуджа и вече 80 години ни води, днес победоносно се развява над милата ни татковина, зове и вдъхновява трудещите се за нови още по-големи творчески победи в строителството на социализма, за претворяване в живота предначертанията на Десетия конгрес на БКП, за щастието и благоденствието на българския народ.

НАШИТЕ КАНДИДАТИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

ИВАН РАЙЧИНОВ ПРЪМОВ,

СЕКРЕТАР НА ЦК НА БКП, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 238 СИЛИСТРЕНСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

ДРУГАРЯТ Иван Райчинов Пръмов е роден през 1921 година в с. Войняго-во, Пловдивски окръг. Член е на РМС от 1935 година. От 1935 до 1939 година учи в Пловдивската мъжка гимназия. През това време се включва активно в работата на ремсовата организация, за което е избран за член на гимназиалното ремсово ръководство. Поради заболяване прекъсва ученето си. Завършва Карловската гимназия през 1943 година, където ръководи ремсовата организация. През това време др. Пръмов поддържа постоянни връзки с партизаните и активно ги подпомага. От м. април 1943 година той е партизанин. През лятото на същата година е приет за член на БКП.

След победата на Девето септемврийската социалистическа революция др. Пръмов продължава образованието си и през 1948 година завършва Агрономическия факултет в София. Последователно работи като сърудник на ЦК на комсомола, първи секретар на околийския комитет на БКП в Карлово, секретар на окръжния комитет на БКП в Пловдив, зам.-председател на окръжния народен съвет — Пловдив. През 1954 година е привлечен на отговорна работа в ЦК на БКП. На 15 септември 1956 г. е назначен за зам.-министър, а от 15 юни 1957 година за министър на земеделието и горите.

На Седмия конгрес на БКП др. Иван Пръмов е избран за кандидат-член на ЦК на БКП, а на Осмия, Деветия и Десетия конгрес — за член на ЦК на БКП. От ноември 1962 година др. Пръмов е секретар на ЦК на БКП.

СЕКРЕТАРЯТ НА ЦК НА БКП ДР. ПЕНЮ КИРАЦОВ НА ПОСЕЩЕНИЕ В ОКРЪГА

На посещение в окръга бе секретарят на ЦК на Българската комунистическа партия др. Пеню Кирацов. На среща с бюрото на окръжния комитет на партията др. Кирацов бе информиран от първия секретар на окръжния комитет на БКП др. Георги Кардашев за изпълнението на плана в различните отрасли на народното стопанство през първото четиримесечие и месец май на 1971 година и Постановление № 13 за социално-икономическото развитие на окръга през годините на шестата петилетка.

В своето изказване др. Кирацов обърна особено внимание на изпълнението на качествените показатели, усвояване то на новите изделия, внедряването на саратовската система, подобряването на условията на труда в предприятията.

Придружен от др. Георги Кардашев и други ръководители на окръга и градовете, той посети ЗММ, МЗ „Стомана“, ДПП „Капитан Мамарчев“ ДПП „Електрометал“, завод „Оргтехника“, промкомбинат „Камъшит“ и ЗГУ „Терма“ — Тутракан. (СТ)

Предизборната подготовка в окръга

Срещи на кандидатите за народни представители и окръжни съветници с избирателите

Вчера в различни селища на окръга се проведоха публични събрания на политическите и масовите организации, посветени на предстоящите избори за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели. В село Алфатар в събранието участвуваха кандидатката за народен представител НЕДКА КУРТЕВА и кандидатът за окръжен съветник ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ, председател на ИК на ОНС. В с. Чернолик среща със своите избиратели проведе кандидатката за народен представител МУКАДИС КАДИРОВА.

Председателят на окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, проведе среща с избирателите от с. Главиница. В Тутракан предизборната кампания беше открита от секретаря на ОК на БКП КАЛИН ДИМИТРОВ, кандидат за окръжен съветник в Тутракан. Председателят на Съвета на секретарите на общинските партийни комитети в аграрно-промишления комплекс — Ситово ТРИФОН ГЕЦОВ на голямо общоселско събрание откри пред изборната кампания в района.

Навсякъде събранията преминават при голяма активност.

Концерт на симфоничния и духов оркестър

Снощи залата на окръжния съвет на професионалните съюзи събра любителите на симфоничната музика от Силистра, за да чуят видния наш цигулар и педагог, заслужилия артист Емил Камиларов в изпълнение на концерт № 1 за цигулка и оркестър от Николо Паганини, в акомпанимент на силистренския симфоничен и духов оркестър.

Още едно име — Олга Кавлакова, наша надеждна, млада пианистка, лауреат на международни конкурси, привлече вниманието на слушателите, които имаха удоволствието да чуят един от най-известните концерти на Лудвиг ван Бетховен — концерт № 5 в ми бемол мажор.

Концертът започна с изпълнение на увертюрата към операта „Ифигения в Авлида“ от Глук — най-големия реформатор на операта през XVII век.

Накрая под диригентството на Георги Чемширов оркестърът изпълни увертюра към операта „Вилхелм Тел“.

Слушателите аплодираха изпълнението на именитите гости и оркестрантите за положения от тях труд. (СТ)

Конференция за трезвеността

Вчера в салона на ОНС — Силистра се проведе окръжната конференция за трезвеност.

В работата ѝ взеха участие членът на бюрото на ОК и първи секретар на ГК на БКП в Силистра Иван Русанов, кандидат-членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт Дянка Велева и др.

Председателят на окръжния комитет за трезвеност Огнян Модев отчете досегашната дейност на градските, общинските и клубовите комитети за трезвеност. В окръга са изградени и функционират 3 градски, 28 общински комитети за трезвеност, 85 училищни, 11 заводски клубове. Между най-добрите бяха изтъкнати комитетите в гр. Тутракан, с. Главиница, с. Белица и гр. Дуловo.

Духът на трезвеността и стремежът за разрастване на това положително движение пролича и в изказванията по доклада.

От името на Националния комитет за трезвеност др. Модев връчи на 13 души, отличили се в борбата за трезвеност, почетни грамоти. Най-добрите комитети за трезвеност в селата Главиница, Белица и Зафирово получиха парични награди.

Конференцията избра делегати за първия национален конгрес за трезвеност.

М. ТОМОВ

ХОРА И МАШИНИ НА ПОЛЕТО

ЖЪТВА ИДВА... ГОТОВИ ЛИ СМЕ?

Наближава един от най-важните моменти в отглеждането на зърнено-хлебните култури — прибирането на реколтата. Тази година кооперативните стопанства очакват висок добив от тях. А честите превалявания и бурите създадоха доста тежки условия за жътва. Затова изправността на прибиращата техника е въпрос номер едно във всички кооперативи. С такава задача обиколихме много стопански дворове и бригадни станове в аграрно-промишлените комплекси в Дулово, Ситово, Тутракан, Главиница. В повечето от стопанствата на нашия въпрос „готови ли сме за жътвата?“ най-често получавахме утвърдителен отговор. Но думите щяха да си остават само думи, ако извършената работа в повечето от кооперативите не ги потвърждаваше. В ТКЗС — Чернолик е удоволствие да видите строените на площадката шестнадесет зърнокомбайна. Всичките са боядисани, ремонтирани, окомплектовани. Спазени са и указанията на МЗХП за допълнително уплътняване, за намаляване на загубите от зърно. Виндроуерите също са готови. Механизаторите довършваха последните работи върху преподбирачите.

Почти същата е картината и в ТКЗС — Дулово. Стопанството е един от най-главните производители на пшеница в окръга. Това лято дуловци очакват да жънат богата реколта. Ръководството е взело навреме мерки и е създадена добра организация за подготовката на прибиращата техника. С 19 комбайна разполага стопанството и всички са готови да навлязат в кооперативната нива. Ремонтирани са и окомплектовани виндроуерите и преподбирачите. Готови да поемат зърното от комбайните са транспортната техника и зърноочистителните машини. Сериозно са се отнесли към въпроса за подготовката на прибиращата техника и ръководствата на редица стопанства като ДЗС „Янко Забунов“, Мерден, Секулово, Тутракан, Добротица. Механизаторите от държавното земеделско стопанство, макар и започнали ремонта на машините през пролетта, успяха да привършат в срок окомплектоването им. А мерденци не са забравили горчивия опит от миналата година. Затова те сега отрано са се заели с изпълнението на тази задача, но все още имат някои допълнителни работи по охраната на труда, окомплектоването и уплътняването. Известно забавяне в работата, главно поради лошото снабдяване с резервни части и вериги, има и в ТКЗС — с. Секулово. В това стопанство средното натоварване през тази кампания ще бъде около 1 500 декара на комбайн. Това изисква не само много добра подготовка на машините, но и добра запасеност с резервни части, за да не се губи време при жътвата поради повреди. Останалата техника в секуловските механизатори са ремонтирали навреме и е вече по бригади.

По-друго е положението в ТКЗС — с. Нова Черна, Ст. Караджа, Зафирово, Ситово. Макар че в кооперативното стопанство в Ст. Караджа комбайнерите ни посрещнаха с думите

НАШИЯТ РЕЙД

„всичко е готово, чакаме само житото“, едва ли можем да се съгласим изцяло с тази констатация. Защото от наличните еди надесет зърнокомбайна готови са само девет. Върху единия от комбайните в момента се работи, но другият чака за скоростна кутия. От тези пък, които се водят за готови, има зърнокомбайни, които не са уплътнени добре или не са поставени ножовете на хедера. Вина има ръководството на стопанството, което въпреки предупреждението на у-ние „Земеделие“ отклони комбайнерите на бригада, с което то попречи за навременната подготовка на техниката. По същата причина се изостава и в ТКЗС — с. Нова Черна. Може би тук партийното и стопанското ръководство са имали предвид факта, че ремонтът на прибиращата техника е завършен още през месец март. Но това съвсем не дава право пълното окомплектоване не на машините да се започне едва преди седмица. Вярно е, че капризите на времето през този пролет изискваха голяма маневреност, за да не се пропусне нито един благоприятен момент за пролетните култури, но то не трябва да става за сметка на извършването на други неотложни задачи. В стопанството има комбайни, на които все още не са определени комбайнерите. Голяма част от машините не са изпробвани. Сега на площадката в стопанския двор цари оживление. Механизаторите бързат да наваксат изгубеното време. Необходимо е ръководството да направи всичко възможно и запази пълната мобилизация на силите за привършване изцяло подготовката на прибиращата и транспортна техника в близките един-два дни.

Изненадващо беше положението в ТКЗС — с. Ситово. Това е стопанство, в което състоянието на техниката е било винаги за показ. Но сега то като че ли отстъпва от традициите си. От проверените двадесет зърнокомбайна десет бяха напълно готови за жътва. На работната площадка все още чакаха да се изпробват, да се доокомплектоват и уплътнят останалите. С ремонта на преподбирачите, виндроуерите, зърноочистителните машини ситовци се справиха навреме.

И докато навсякъде в останалите кооперативни стопанства се чувствуваше трудово напрежение час по-скоро всеки комбайн, всеки виндроуер да бъде готов да навлезе в блока, в ТКЗС — с. Зафирово съществува някакво неоправдано отпускане. А ако погледнете сведението, те са вече готови за жътвата Всъщност какво показват фактите? Два от комбайните все още не са готови за лятната кампания. Единият от тях само до преди седмица е ронил царевица и още не е подготвен напълно. Състоянието на „готовите комбайни и виндроуери“ също не е на необходимото ниво. Не са поставени ножове, транспортьорни ленти, не на всички са направени регулировките.

Необходимо е ръководството на стопанството да вземе много бързи мерки за отстраняване допуснатите слабости и, не на последно място, да обърне сериозно внимание на въпроса за трудовата дисциплина.

Само при навременно и качествено подготвена прибираща техника стопанствата ще успеят да приберат без загуби в определения срок житната реколта.

Инж. Димитър ПЕНЕВ
от ОК на БКП
Лиляна ИКОНОМОВА
от в. „Силистренска трибуна“

ЗНАМЕ НА ПАРТИЯТА И СОЦИАЛИЗМА

(115 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДИМИТЪР БЛАГОЕВ)

ЖИВОТ ЗА ПРИМЕР И ПРЕКЛОНЕНИЕ

Димитър Благоев заема изключително място в историята на българското работническо движение и на българския народ в края на миналия век и през първите две десетилетия на сегашния век. Като основоположник на българското социалистическо движение той пръв издигна високо знамето на борбата в името на великите идеи на Маркс и Енгелс в България.

Димитър Благоев е роден на 14 юли 1856 година в с. Загоричане, Костурско (Южна Македония), в семейството на беден занаятчия. През своите юношески години той се формира като личност под влияние на идеите на българското националноосвободително движение. Учи последователно в Цариград, Одрин, Габрово и Стара Загора.

След подписването на Сан-Стефанския мирен договор през 1878 година Димитър Благоев заминава за Одеса и постъпва в духовната семинария, понеже получил стипендия само за нея. След завършването на учебната година се прехвърля в реалната гимназия, поради което бил лишен от издръжка. В началото на октомври 1880 година заминава за Петербург. Закърмен с идеите на българското националноосвободително движение, Димитър Благоев попада там под идейното влияние на руските революционни демократи и народническото движение. Въпреки своята дружба със студенти-народници и изучаването на народническа литература, той не се присъединява към нито една от техните организации, понеже не бил съгласен с техните възгледи и методи на борба.

В търсенето на „нови основания и насоки" за развитието на революционното движение в Русия Димитър Благоев стига до идеите на научния социализъм. През зимата и пролетта на 1883 г. той ревностно се заема с изучаване на първия том на „Капиталът" на К. Маркс и някои от съчиненията на Ф. Ласал. Така започва оформянето на Димитър Благоев като марксист. Това изграждане обаче не става изведнъж. Дълго време в идеологията му намирали отражение някои народнически и ласалиански възбирания, които успява да преодолее едва към края на 80-те години на XIX в.

През зимата на 1883 година по предложение на Благоев са били положени основите на първата социалдемократическа организация в Русия, станала известна под името „Благоевска група". Големите успехи, постигнати от тази група в пропагандирането на марксическите идеи сред работниците в Петербург, навеждат Благоев и другите членове към идеята за разширяване кръга на марксическата пропаганда, като обхванат работническата класа в цяла Русия. През 1884 година Благоев изработва една социалдемократическа програма, в името на която да се обединят всички социалисти в Русия. В начало то на 1885 г. бил отпечатан и първият брой на в. „Рабочий". Заподозрян от органите на царската полиция, Димитър Благоев бил подложен на систематично шпиониране и в края на февруари 1885 г. бил арестуван, а на 16 март същата година екстериран от Русия. Така, въпреки своето намерение да посвети живота си на борбата за победата на социализма в Русия, Благоев бива принуден да се завърне в България и насочва силите си за организиране на българско то работническо революционно движение.

След пристигането си в София през март 1885 г. Д. Благоев започва активна публицистична дейност. Той публикува няколко статии във вестник „Македонски глас", в които посочва идеята за Балканска федерация, издигната от водачите на националреволюционното движение преди Освобождението, като единствено правилен начин за освобождението на Македония и за националното обединение и развитие на балканските народи. Няколко месеца по-късно заедно с Виктория Живкова (Вела Благоева) започват издаването на сп. „Современний показател", с което слага началото на марксическата пропаганда в България.

С развитието на капитализма в България през Стамболовия режим, със засилването на социалистическата пропаганда и възникването на социалистическите дружинки се създават условия за образуване на социалдемократическа партия. С изпълнението на тази задача се заема Благоев след установяването си в Търново. На 20 юли (2 август) 1891 г. се свиква нелегална конференция на връх Бузлуджа, на която присъствуват около 40 делегати от социалистическите дружинки. След подробно и аргументирано изказване на Благоев мнозинството от делегатите решават да бъде създадена Българската работническа социал демократическа партия. Така Бузлуджанската конференция се превръща в Учредителен конгрес на партията, на който се приема програма и устав.

Овладявайки марксическата идеология, Д. Благоев още от 90-те години на миналия век започва да изследва конкретно процесите на икономическото и социалното развитие на страната, растежа на индустрията, пролетаризирането на дребните собственици, измененията в съотношението на класовите и политическите сили. Заедно с това той посочва тенденциите на бъдещото развитие. С голяма любов той изследва обстойно и грижливо бита и развитието на българската работническа класа. Изучава нейните социални, жилищни, хигиенни и други условия, изучава положението на работниците по браншове и предприятия... В резултат на това се явяват големите трудове на Благоев: „Социализмът и работническият въпрос в България", „Икономическото развитие на България", „Индустрия или земеделие" и др. Тези изследвания нямат характер на едно просто регистриране и описание, а са неделима част от цялостната неумолима на дейност на Д. Благоев като пролетарски революционер и ръководител на освободителното работническо движение в България. Благоев изобличава остро буржоазията, като изнася поразяващи факти за жестоките форми на капиталистическа експлоатация в страната.

Характерно за дейността на Д. Благоев и неговият пламенен пролетарски интернационализъм. В този дух партията на тесните социалисти винаги е поддържала здрави връзки с международното работническо движение и вземала участие в конгресите на II Интернационал. Въпреки съществените отличия от ленинизма, тя е била близко до руските болшевики. Тази близост се проявява особено ярко по линията на непримиримата борба против опортюнизма и ревизионизма във всичките им разновидности.

На 7 май 1924 година Димитър Благоев почина от пълно изтощение на силите вследствие бронхиална и сърдечна астма, от която е страдал. Неговата смърт бе посрещната от членовете на Комунистическата партия и от всички трудещи се в България с дълбока скръб, но и с твърдо решение да се продължи до победен край борбата срещу фашизма и капитализма. Вождът на българския пролетариат умря в най-трудния период, когато след героичното Септемврийско въстание, преодолявайки слабите страни на тесния социализъм и ползувайки се от неговото революционно наследство, партията се стремеше при условията на жестокия фашистки терор да мине напълно на болшевишки позиции и да продължи борбата против кървавия фашистки режим.

Димитър Благоев остави богато теоретическо и революционно наследство в България. Неговите трудове по различни философски, икономически, естетически, исторически и други проблеми, свързани с развитието на страната, са здрава и непоколебима основа, върху която се развиха марксическата мисъл у нас. В процеса на борбата марксизмът се издигна до нов, ленински етап, но благоевските традиции се запазиха в него като ценен влог. Огромното теоретическо дело на Д. Благоев, което се простира във всички области на идеологическия фронт, бе продължено от новото поколение пролетарски революционери, което под знамето на Българската комунистическа партия води смела борба против капитализма и фашизма за извоюване на щастливо социалистическо общество.

Д. И. ПОЛЯНОВ

КЪМ НАШИЯ ДЯДО

В тези дни на победа и слава,
на празници и тържества,
когато народът застава
пред новата своя държава
на дружния труд и права;

аз мисля за теб, славни Дядо,
за теб, скъп учител и вожд,
за теб, мъдрец, със сърце младо,
за теб, наша вяра и радост
сред тъмната кървава нощ...

Виж, Дядо — врагът повален е.
Чуй, Дядо, тържествений марш
на свойте борци, озарени
от твоето светло прозрение,
от твоя възторг и кураж.

Ние знаем, пред нас е изхода
от тоз свят на грижи и гнет,
в борбата, че зрее народа,
че утре ти пак ще ни водиш
за нови победи, напред.

Димитър Благоев говори пред работнически кръжок.

ПРИЗНАТЕЛНОСТТА НА СЪВЕТСКИТЕ ХОРА

Ленинградчани грижливо пазят спомена за Димитър Благоев и революционната му дейност в града на Нева.

Още през 1920 г., след ликвидирането на чуждестранната интервенция и белогвардейщината, Петроградският съвет на работническите, селските и войнишките депутати избира Димитър Благоев за свой почетен член. В писмо до Петроградския съвет Благоев благодари от все сърце на петроградските работници за вниманието, което са му оказали. Той пише, че е посрещнал „с огромна радост и неизмерим възторг" Октомврийската социалистическа революция и изпраща на трудещите се най-горещ привет и пожелания за по-нататъшни успехи.

През 1957 г. на стената на дом № 12 на улица „Олег Кошевой" (бившата улица „Веденска") се поставя възпоменателна плоча. Върху бял мрамор е изсечено: „В този дом в началото на 1885 г. живя Димитър Благоев, организатор на една от първите групи на руските социалдемократи, по-късно основател на Българската комунистическа партия".

По-нататък мерките за увековечаване паметта на Димитър Благоев се продължават от Ленинградското отделение на Дружеството за съветско-българска дружба.

Сега в Петроградската страна около дом № 12 на улица „Олег Кошевой" се създава възпоменателен комплекс, посветен на паметта на Благоев. Оформянето му става на обществени начала под ръководството на архитекта Логин Логинович Шрьотер. Тук всичко ще напомня за Благоев, за неруши мата братска дружба на съветския и българския народ.

Как ще изглежда това кътче от Ленинград, когато бъде завършено оформянето му?

Свързващо звено в целия възпоменателен комплекс е улицата, на която през 1964 г. бе дадено името на Димитър Благоев. Тя започва от дом № 12 на улица „Олег Кошевой", в който е отбелязан последният му адрес в Петербург, пресича улицата, носеща името на партизанката Лиза Чайкина, и излиза на Конгрес на улица. Покрай улицата е проектиран булевард, по скамейките на който лятно време обичат да почиват жителите на тази част от града.

На ъгъла на улиците „Олег Кошевой" и „Благоев" се намира училището-интернат № 34, преподавателите и учениците на което през 1962 г. влязоха в Дружеството за съветско-българска дружба. В него успешно работи кръжок за изучаване на български език, води се оживена кореспонденция с ученици от Народна република България, открита е стая-музей, посветена на Димитър Благоев и революционното минало на родината му.

В международната зала на училището е поставена паметна плоча с кратки сведения за живота и дейността на Димитър Благоев. Ескизът на тази плоча е направен от аспирантите на института „Репин" при Художествената академия в СССР, чийто колектив също е член на Дружеството за съветско-българска дружба. Плочата от черен гранит е направена от български каменоделци под ръководството на скулптора Димитър Димов. Тържественото й откриване се състоя на 8 септември 1965 г., в навечерието на Деня на свободата—националния празник на българския народ.

На 24 май 1963 г., по време на тържествата, посветени на Деня на българската култура и славянската писменост, в градината на училището бе посадено дърво на дружбата — висок строен клен. В засаждането му взеха участие посланикът на Народна република България в СССР, учениците от училището и представители на ленинградската общественост.

Светлата памет на пламенния революционер Димитър Благоев ще остане завинаги в сърцата на ленинградчани, както и на всички съветски хора.

Г. Н. КАРАЕВ

(Из книгата „Благоев в Петербурге")

ПИСМО ДО В. И. ЛЕНИН

София, 15 август 1915 год.

Скъпи другарю,

Получих писмото на другаря Зиновиев с Вашата бележка към него. Отговорът на Каутски до Плеханов е поместен в нашето списание „Ново време". Всички негови броеве са Ви изпратени, но очевидно броят, в който е поместен отговорът на Каутски, не е дошъл до Вас. Сега Ви изпращам друг екземпляр от същия брой.

Относно българските „опортюнисти", наричани „широки социалисти", пиша в статията, която подготвям. Брошури за войната те не са издавали, но заедно с другата българска русофилска буржоазна опозиция издадоха разни комюникета и манифести. Тях цитирам в моята статия.

Много интересно е това, което ни съобщава другарят Зиновиев за „предварителната конференция" на левите социалдемократи. Получихме и неговия проектопротест против състава на тази конференция. За съжаление получихме ги късно. Когато получихме кореспонденцията на др. Зиновиев, конференцията навярно се е била вече състояла и по никакъв начин не бе възможно да се направи нещо.

При това след II Балканска социалдемократическа конференция в Букурещ, която се състоя на 5/18 юли с. г., необходимо беше да се свържем и с другите балкански социалистически партии. Предполагам, че Вие вече сте получили резолюциите на тази конференция и знаете, че балканските социалдемократически партии действуват като една партия, тъй като са организирани в една балканска социалдемократическа федерация с интербалканско бюро, екзекутивата на което заседава в Букурещ.

Предайте, моля Ви, на др. Зиновиев, че получих неговата картичка едва вчера, значи, много по- късно от неговата кореспонденция. Веднага наредих на партийната администрация за изпращане до Вас на посочения адрес нашето списание, в пълен комплект за времето на войната. Много Ви моля да изпратите в редакцията на нашето списание „Ново време" вашия „Социал-Демократ", а също и „Коммунист". Моля да ме извините, че не можах да Ви изпратя статия за неговия първи номер. Партийните работи не ми дадоха възможност да направя обещаното.

Най-добри привети на Вас и другите Ваши другари...

Димитър БЛАГОЕВ

„Известия на Института по история на БКП", кн. 7, 1960 г.

Димитър Благоев, Вела Благоева и руският емигрант д-р Транен. Снимката е направена в гр. Шумен през 1886 год.

В печатницата на вестник „Работник"
Художник: Д. Гюджженов

ПО ВЪПРОСА ЗА ДРУГАРСКИТЕ ОТНОШЕНИЯ В ПАРТИЯТА

Върху този въпрос досега в организацията никак не е разисквано. Сега обаче ни се налага да се спрем върху него. Преди всичко трябва да забележим, че ония, които се оплакват от недругарски отношения, основават своите оплаквания върху случайни обноски, които съвсем не характеризират партийните другарски отношения.

За да разберем същността на партийните другарски отношения, трябва най-първо да се спрем върху същността на понятието „другар". Сигурно мнозина мислят, че думата „другар" е само една дума условна, дума, която случайно е приета в обръщенията си едни към други на партийни членове. Обаче това не е вярно. В думата „другар" ние влагаме едно понятие от много по-дълбок смисъл. С думата „другар" ние изразяваме връзките, които съществуват между партийните членове, които ни свързват в една организация, в една партия. Щом някой бъде приет в организацията, следователно става член на партията, той доброволно приема и връзките, които определят партийните другарски отношения. Тия връзки между партийните членове са тъй тесни, щото нарушат ли се те, нарушава се и партийното другарство. Но в какво се състоят тия връзки?

Преди всичко трябва да забележим, че тия връзки не се установяват от някого произволно. Те се установяват от ония задачи и цели, които цялото, партията, има да достига, както и от средствата, похватите и начините, с една дума, от тактиката, с която партията достига своите задачи и цели. Вие, знаете, другари, от програмата, че главна задача на нашата партия е да насочва борбата на работническата класа към крайната й цел. Също така вие, знаете, че крайната цел на работническата борба е освобождението на пролетариата и създаване на ново общество, в което няма експлоататори и експлоатирани, господари и роби — социалистическо общество. Но именно, за да се постигне тази крайна цел, главна задача на партията съставлява насочването борбите на работническата класа към нея. А това ще рече, главна задача на партията състав лява да откъсва пролетариата от буржоазията и от нейните дребнобуржоазни оръдия, да го организира в класови пролетарски организации и по такъв начин чрез непримирима класова борба да завоюва политическата власт и осъществи социалистическото общество. Това съставлява тактиката на нашата партия, от която тактика произтичат начините и средствата, чрез които реализира тактиката си, достига своята задача.

Тъй че връзките, които съществуват между партийните членове, които ги свързват в едно цяло, се установяват от задачите и целите на партията, както и от нейната тактика и произтичащите от нея начини и средства, определяни от партийните конгреси. Но от това вече става ясно, че партийните другарски отношения произтичат от задачите и целите на партията, както и от тактиката, която произтича от тях и с която партията достига тия задачи и цели. С други думи, партийните другарски отношения произтичат от общопартийната борба в името на задачите и целите на партията и чрез нейната тактика. Тази именно обща борба свързва всички, които влизат в партията, тя им предава качеството на партийни другари и определя партийните другарски отношения. И затова „другар" ще рече сратник, съборец. Именно защото ние влизаме в партията, за да се борим за достигане задачите и целите на партията чрез нейната тактика и с ония произтичащи от нея средства, които се определят от конгресите с резолюции — именно затова ние сме партийни сратници, партийни съборци, партийни другари.

Подир гореказаното лесно е сега да се разбере кои партийни членове, кога и как нарушават партийните и другарски отношения. Очевидно е, че ония партийни членове, които предано служат на общата партийна борба, които влагат в нея всичките си сили — енергия, ум и талант, те не само не нарушават партийните другарски отношения, но, напротив, в тях те добиват най-високоценен израз. Защото такива партийни членове се явяват въплътен израз на ония тесни партийни връзки, които съставляват основата на партийното другарство. И много естествено е, че колкото по-предано партийните членове служат на общата партийна борба, колкото повече те влагат в нея енергия, ум и таланти, толкова по-високо те стоят в очите на всички ни, на цялата партия, толкова по-голямо уважение заслужават, толкова по-ценно е партийното другарство у тях. Обратно: партийните членове, които престават да разбират общата партийна борба, задачите, целите, тактиката на партията и средствата, произтичащи от тях, с които се бори тя, такива именно партийни членове нарушават партийните другарски отношения, защото те вече скъсаха с ония тесни партийни връзки, които съставляват основата на партийното другарство. Такива членове могат още да се числят в партията, обаче в същност те от момента, когато скъсаха партийните връзки, престанаха да бъдат наши партийни другари. Те от тоя момент не само престават да бъдат наши сратници, съборци, но и се обръщат в партийни противници. В такъв случай изключването на такива членове от партията става неизбежно.

Няма съмнение, че отделни партийни членове могат да имат по някои партийни въпроси различни възгледи. Но ако те изказват възгледи, коренно противоположни на общопартийните, и ако партията в ред конгреси ги отхвърля категорично, в такъв случай те са длъжни да се подчинят на общата воля на цялото, да се откажат от своите противопартийни възгледи, додето животът не убеди партията в погрешността на нейните възгледи, и да продължават да взимат участие в борбата й предано. Но ако такива партийни членове, въпреки това, че партията в своята цялост не иска да чува за техните възгледи, искат да ѝ ги натрапят чрез явни противопартийни начини и средства, в такъв случай те скъсват партийните връзки с партията, очебийно нарушават партийните другарски отношения. В такъв случай изключването им из партията става наложително, защото оставането им означава допускането им да пречат на нейната дейност. Разбира се, че една партийна организация трябва да се опитва да привиква такива членове към подчиняване на общата партийна воля, на партийната дисциплина, като изтъква погрешността на техните противопартийни възгледи, и по такъв начин да им помогне да възстановят партийните другарски отношения, които те нарушиха. Обаче никога една партийна организация не трябва да допуска, щото тя да се обръща в място за спорове с такива членове. Защото както партията, тъй и отделните ѝ организации не са клубове за диспути, за полемика, а са организации за действие, за борба.

Димитър БЛАГОЕВ

Сп. „Ново време", год. XIII, кн. 3, март 1909 г.

РЕГИСТРИРАНИ СА КАНДИДАТИТЕ ЗА ОКРЪЖНИ СЪВЕТНИЦИ

Съобщение на окръжната избирателна комисия

Окръжната избирателна комисия обявява, че съответните районни избирателни комисии, на основание чл. чл. 49 и 51 от Закона за избиране на народни съвети, са регистрирали предложените от Отечествения фронт кандидати за съветници на окръжния народен съвет — Силистра.

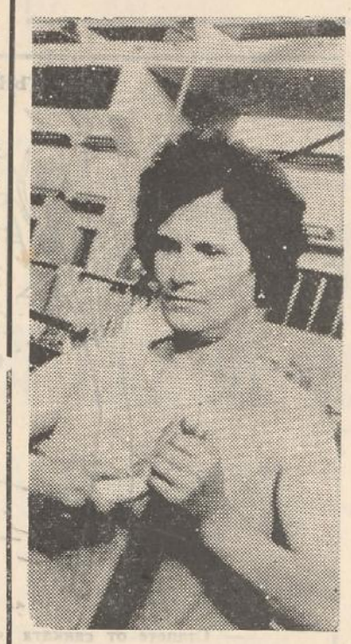
1. Силистренски избирателен район — АСЕН ТОДОРОВ ЧАПКЪНОВ — пенсионер, председател на ОК на БПФК, член на БКП.
2. Силистренски избирателен район — НАДКА СТРАШИМИРОВА ТОДОРОВА — лекарка, член на БКП.
3. Силистренски избирателен район — МИЛКА ПЕНЕВА ГИНЕВА — организационен работник, член на БКП.
4. Силистренски избирателен район — НЕДЕЛЧО БОРИСОВ НЕДЕЛЧЕВ — председател на окръжния съд, член на БКП.
5. Силистренски избирателен район — ГЕОРГИ МАРИНОВ МАРИНОВ — директор на завод „Липа“, член на БКП.
6. Силистренски избирателен район — ЯКИМ ВАСИЛЕВ ПЕТКОВ — секретар на ОК на БКП.
7. Силистренски избирателен район — ИВАН РУСАНОВ ИВАНОВ, първи секретар на ГК на БКП.
8. Силистренски избирателен район — ГЕОРГИ МАРИНОВ ГЕОРГИЕВ, директор на завод „Оргтехника“, член на БКП.
9. Силистренски избирателен раойн — ГЕОРГИ ИВАНОВ КОЛЕВ, н-к на СУ, член на БКП.
10. Силистренски избирателен район — АВРАМ ВАСИЛЕВ АВРАМОВ, учител, член на БКП.
11. Силистренски избирателен район — ЕЛЕОНОРА КРУМОВА ПЕТРОВА, учителка, член на БКП.
12. Силистренски избирателен район — РОЗА АНТОНОВА ТОНЕВА, лекарка, член на БКП.
13. Силистренски избирателен район — ДИМИТЪР ДИМИТРОВ ИВАНОВ, директор на „Местна промишленост“, член на БКП.
14. Силистренски избирателен район — СТЕФАН СТЕФАНОВ ЙОРДАНОВ — н-к отдел планов при ОНС, член на БКП .
15. Силистренски избирателен район — СИМЕОН ПЕТРОВ МАНОЛОВ, журналист от в. „Силистренска трибуна“, член на БКП.
16. Силистренски избирателен район — МАРИЯ СЛАВОВА ЧЕРНЕВА, декоратор в ПК „Камъшит“, член на ДКМС.
17. Силистренски избирателен район — ТИНКА АНГЕЛОВА ЧАНКОВА, електромонтьор в завод „Оргтехника“, член на БКП.
18. Силистренски избирателен район — МАРИЯ ИВАНОВА КОСТОВА — ОТК — ЗММ.
19. Силистренски избирателен район — ПЕТЪР ИВАНОВ ПАРУШЕВ — фрезист в завод „Хром“, член на ДКМС.
20. Силистренски избирателен район — ТОДОР ТОДОРОВ КОСТОВ — инженер в ВТР — Силистра, член на ДКМС.
21. Силистренски избирателен район — СТЕФКА КИРЧЕВА СТОЯНОВА — икономист в „Здрава храна“, член на ДКМС.
22. Силистренски избирателен район — НИКОЛА РАДЕВ ВЕЛИКОВ, шофьор в ДАТ, член на ДКМС.
23. Силистренски избирателен район — МАТЕЙ САВОВ САВОВ — технолог в завод „Стомана“, член на ДКМС.
24. Силистренски избирателен район — ИВАН ЙОРДАНОВ КОЛЕВ — металург в завод „Стомана“, член на ДКМС.
25. Силистренски избирателен район — НЕДКА СТОЯНОВА КУРТЕВА, техник в „Оргтехника“, член на ДКМС.
26. Силистренски избирателен район — ЛЮДМИЛ АЛЕКСАНДРОВ НЕВСКИ, съдия в окръжния съд, член на БЗНС.
27. Силистренски избирателен район — АЛЕКСИ ИВАНОВ КУДИНОВ — председател на съвета на секретарите на ОПК в АПК — Силистра, член на БКП.
28. Силистренски избирателен район — ВЕЛЬО ИВАНОВ МАКСИМОВ — зам.-председател на ИК на ОНС — Силистра, член на БКП.
29. Силистренски избирателен район — ПЕТКО ИВАНОВ АБУШЕВ — секретар на ОК на Отечествения фронт, член на БЗНС.
30. Силистренски избирателен район — ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ ТОДОРОВ — председател на АПК — Силистра, член на БКП.
31. Силистренски избирателен район — ГРЕТА ДИМИТРОВА ПЕТРОВА — секретар на ОК на ДКМС, член на БКП.
32. с. Голеш — ДОБРИ ИВАНОВ ВАСИЛЕВ — секретар на СНС — Голеш, член на БЗНС.
33 с. Зарник — ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ НЕЙКОВ, първи секретар на РК на БКП — Алфатар.
34. с. Светослав — КРЪСТЮ АТАНАСОВ КРЪСТЕВ, председател на ТКЗС — Кайнарджа, член на БКП.
35. с. Кайнарджа — ВЕСКА РАДАНОВА РАДАНОВА — служещ в ТКЗС, член на БЗНС.
36. с. Средище — АТАНАС ЖЕЛЯЗКОВ КОСТОВ — икономист в АПК — Алфатар, член на БЗНС.
37. с. Посев — МАРИН ДИМИТРОВ БОХОРОВ — председател на СНС — Средище — член на БЗНС.
38. с. Главан — НИКОЛА ГЕОРГИЕВ НИКОЛОВ — партиен работник.
39. с. Срацимир — САВА ИВАНОВ МИЛКОВ — пенсионер, член на БЗНС.
40. с. Алеково — ГРОЗДЮ ЙОРДАНОВ ПЕТКОВ — председател на АПК — Алфатар, член на БКП.
41. с. Бистра — ПЕТЪР НЕДКОВ ПЕТРОВ — диспечер в ТКЗС — АЛЕКОВО, член на БЗНС.
42. с. Кутловица — СТОЯН ИВАНОВ СТОЙКОВ — бригадир в ТКЗС, член на БЗНС.
43. с. Алфатар — ИВАН СЪБЕВ СЪБОТИНОВ — механизатор в ТКЗС, член на ДКМС.
44. с. Алфатар — ДИМИТЪР РУСЕВ МИХАЙЛОВ, председател на ИК на ОНС — Силистра, член на БКП.
45. с. Бабук — БОРИС ЦОНЕВ МАРКОВ — председател на ТКЗС — Бабук, член на БКП.
46. с. Межден — ДИМИТЪР ГОСПОДИНОВ КОЛЕВ — механизатор в ТКЗС, член на БКП.
47. с. Цар Асен — АНГЕЛ ДИМИТРОВ АНГЕЛОВ — председател на АПК — Дулово, член на БКП.
48. с. Върбино — СТОЙЧО ПЕНЕВ СТОЙЧЕВ — счетоводител в АПК — Дулово, член на БЗНС.
49. с. Колобър — СЕЙНАРЕ ХАСАНОВА АРИФОВА — полевъден бригадир, член на ДКМС.
50. с. Грънчарово — ИВАН ИВАНОВ ПЕТРОВ — зам.-председател на ОКС — Силистра, член на БЗНС.
51. с. Секулово — ЙОРДАН ИВАНОВ ДРУМЕВ — секретар на ОПК.
52. с. Окорш — ВЕЛИКО ДИМИТРОВ ВЕЛИКОВ — главен счетоводител на ТКЗС, член на БЗНС.
53. с. Окорш — АТАНАС ГЕОРГИЕВ КИРОВ — първи секретар на ОК на ДКМС, член на БКП.
54. с. Вокил — ШАБАН ОСМАНОВ МЕХМЕДОВ — агроном в ТКЗС, член на БКП.
55. с. Овен — МАРИН НЕДЕЛЧЕВ ДОБРЕВ — директор на ДАТ — Силистра, член на БКП.
56. Дулово — ГЕОРГИ ВАСИЛЕВ КАРДАШЕВ — кандидат-член на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП.
57. Дулово — МАРИЯ МИНЧЕВА ВЕЛЕВА, диспечер в ДАТ — Дулово, член на ДКМС.
58. Дулово — ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ ЙОРДАНОВ — председател на ОКС — Силистра, член на БКП.
59. Дулово — НИКОЛА РАЙНОВ КОЛЕВ — първи секретар на ГК на БКП в Дулово.
60. Дулово — РАЙНА ХРИСТОВА КОЛЕВА — сервитьор в „Наркооп“ — Дулово, член на ДКМС.
61. Дулово — ТОДОРКА АНГЕЛОВА ГРОЗДЕВА — председател на съвета на секретарите на ОПК при АПК — Дулово.
62. Дулово — СТАНКА ВАСИЛЕВА ВАСИЛЕВА — медицинска сестра в болницата — Дулово, член на ДКМС.
63. с. Водно — СТЕФАН СИМЕОНОВ ГЕОРГИЕВ, председател на ИК на ГНС — Дулово, член на БКП.
64. с. Поройно — ШАКИР АХМЕДОВ ШАКИРОВ — председател на ОСПС, член на БКП.
65. с Черковно — ЛЮТФИ МУСТАФОВ ДЖУБУРДЖИЕВ — секретар на ИК на ГНС — Дулово, член на БЗНС.
66. с. Черполик — БОГДАНКА ИВАНОВА ВЪЛКОВА — секретар на ИК на СНС — Черполик, член на БЗНС.
67. с. Черполик — ФИКРИЯ ХАИДИЕВА ИСМАИЛОВА — животновъдка в ТКЗС, член на ДКМС.
68. с. Правда — МЕХМЕД БЕКИРОВ АХМЕДОВ — бригадир в ТКЗС, член на БКП.
69. с. Яребица — ТОДОР ДИМИТРОВ ТОДОРОВ — председател на ТКЗС — Черполик, член на БКП.
70. с. Руйно — МУКАДИС КАДИРОВА АЛИЕВА, бригадир в ТКЗС — Дулово, член на БКП.
71. с. Паисиево — ДИМИТЪР ЙОВЧЕВ АНДОНОВ — н-к фин. ревизионен отдел — Силистра, член на БКП.
72. с. Орешене — НИЯЗИ МЕХМЕДОВ НАСУФОВ, председател на ТКЗС — Паисиево, член на БКП.
73. с. Боил — ВЕЛИЧКА КУЛЕВА СТОЙЧЕВА, учителка, член на БКП.
74. с. Звенимир — АЙШЕ САЛИМОВА СЮЛЮШЕВА, касиер на ТКЗС, член на ДКМС.
75. с. Зебил — ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ ДОЙЧЕВ — ветеринарен лекар в АПК — Главиница, член на БЗНС.
76. Добротица — ДИМИТЪР МИХАЛЕВ СТОЕВ — секретар на ОР на БЗНС.
77. с. Босна — АТАНАС НИКОЛОВ ПЕТКОВ — председател на АПК — Ситово, член на БКП.
78. с. Иширково — ПЕТКО ЦВЕТКОВ ПЕТРОВ, н-к окр. станция на съобщенията, член на БКП.
79. с. Йорданово — КЕРА КРЪСТЕВА ВАСИЛЕВА — бригадир в ТКЗС, член на БКП.
80. с. Брадвари — РАНГЕЛ ИВАНОВ СТОЯНОВ — агроном в АПК, член на БКП.
81. с. Смилец — СТАНКА ЖЕЛЕВА ПАРАШКЕВОВА — секретар на ИК на СНС — Смилец, член на БЗНС.
82. с. Сребърна — ГЕОРГИ ЖЕЛЕВ ГЕОРГИЕВ — зам.-председател на ИК на ОНС — Силистра, член на БКП.
83. с. Ветрен — КИРО ЯНАКИЕВ КИРОВ, секретар на ИК на СНС — Сребърна, член на БЗНС.
84. с. Ситово — МАРИЯ ПЕТРОВА КЪРОВА — икономист в ТКЗС, член на БКП.
85. с. Поляна — ЙОРДАН ЙОРДАНОВ ДОБРЕВ — зоотехник, член на БЗНС.
86. с. Искра — ТОДОР ДИМИТРОВ ТОДОРОВ — партиен работник.
87. с Искра — РУСИ ГЕОРГИЕВ СЛАВОВ — н-к окр. у-ние на МВР, член на БКП.
88. с. Попина — ТАТЯНА ДИМИТРОВА ТИХЧЕВА, секретар на ИК на ОНС — Силистра, член на БЗНС.
89. с. Попина — ТРИФОН ГЕОРГИЕВ ГЕЦОВ — председател на съвета на секретарите на парт. к-ти в АПК — Ситово.
90. с. Гарван — НИКОЛА МАРИНОВ БРАТОЕВ, председател на ИК на СНС — Попина, член на БКП.
91. Зафирово — СТЕФАН РАЙЧЕВ СТЕФАНОВ — зам. председател на ИК на ОНС — Силистра, член на БКП.
92. с. Богданци — ВАСИЛКА ГАНЕВА МАРИНОВА — председател на съвета на секретарите на общ. партийни к-ти на АПК — Главиница.
93. Коларово — ДЕНЮ ХРИСТОВ ИВАНОВ, секретар на ИК на СНС — Зафирово, член на БЗНС.
94. Сокол — СТАНЧО НИКОЛОВ СТАНЧЕВ, секретар на ОК на БКП.
95. с. Дичево — КРЪСТЮ ВЕЛИКОВ КРЪСТЕВ — бригадир в ТКЗС — Сокол, член на БЗНС.
96. с. Суходол — ГИНКА АЛЕКСАНДРОВА КУЛЧЕВА — секретар на общ. к-т на ДКМС, член на БКП.
97. с. Главиница — АНГЕЛ НИКОЛОВ СТОЯНОВ — председател на АПК — Главиница, член на БКП.
98. с. Главиница — АЛЕКСАНДЪР АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ, председател на окр. ръководство на БЗНС.
99. с. Ножарево — ГЕОРГИ СТАНЕВ ГЕОРГИЕВ — окръжен прокурор, член на БКП.
100. с. Калугерене — ПЕТЪР ВЕЛИКОВ ПАНТЕВ — директор на училището в Главиница, член на БЗНС.
101. с. М. Преславец — ИГНАТ ДИМИТРОВ ГРИГОРОВ — партиен работник.
102. с. Д. Ряхово — МИЛАН ДИМИТРОВ ПАСКАЛЕВ — секретар на ИК на СНС — М. Преславец, член на БЗНС.
103. с. Ст. Караджа — ПЕТЪР АТАНАСОВ ДОНЕВ — председател на ИК на СНС — Ст. Караджа, член на БЗНС.
104. с. Преславци — КОСТАДИН ГЕОРГИЕВ МИХАЙЛОВ — инженер в ТКЗС, член на ДКМС.
105. с. Белица — ИВАН ЙОРДАНОВ КАРАИВАНОВ — председател на ИК на СНС — Белица, член на БКП.
106. с. Шуменци — ИВАН КРЪСТЕВ КИРОВ — организационен работник в БЗНС.
107. с. Варненци — ДЯНКА ПЕТРОВА ВЕЛЕВА — председател на ОК на Отечествения фронт — Силистра, член на БКП.
108. с. Ст. село — ЙОРДАН ЙОРДАНОВ ПЕТРОВ — председател на АПК — Тутракан, член на БКП.
109. с. Ст. село — ИВАН ПЕТРОВ ГАНЕВ — механик в ТКЗС, член на БКП.
110. с. Нова Черна — ВЕЛИКО НИКОЛОВ ГЕОРГИЕВ — н-к механизация в ТКЗС Н. Черна, член на БЗНС.
111. с. Нова Черна — ВИКТОР ПЕНЕВ ГАНЕВ — секретар на ОК на БКП — Силистра.
112. с. Цар Самуил — ВИОЛИНА НИКОЛОВА ГЕОРГИЕВА — учителка, член на ДКМС.
114. Тутракан — ИВАН ГЕОРГИЕВ ИВАНОВ — първи секретар на ГК на БКП — Тутракан.
115. Тутракан — ИЛИЯ ИОНЧЕВ ГОЛЕВ — партиен работник.
116. Тутракан — АНГЕЛ ВЪРБАНОВ ТРОФИЛЕВ — председател на съвета на секретарите на общ. парт. к-ти при АПК.
117. Тутракан — ЙОРДАН СИМЕОНОВ СИМЕОНОВ — зам.-председател на ИК на ГНС, член на БЗНС.
118. Тутракан — НЕЗИДАН ТАХСИНОВА МЕХМЕДОВА — учителка.
119. Тутракан — ГАНКА АНДРЕЕВА ДИМИТРОВА — секретар на ОСПС, член на БКП.
120. Тутракан — КАЛИН ТОДОРОВ ДИМИТРОВ — секретар на ОК на БКП.
121. Тутракан — ЯНКА ЦАКОВА ЗМЕЕВА — директор на киното в Тутракан.
122. Пожарево — ВАСИЛКА ЦОНКОВА ТОДОРОВА — зоотехник в ТКЗС — Тутракан.
123. с. Царев дол — СТАНЮ ЖЕКОВ ДРУМЕВ — зам.-председател на АПК — Тутракан, член на БКП.

Председател на окръжната избирателна комисия
Г. ЕКЗАРОВ

13 юни — Ден на работниците от леката промишленост

Трайната обич на Сабрия

Да започнеш работа на четиринадесетгодишна възраст и да осмислиш живота си с една професия, която се превръща в твоя неизменна съдба, се иска голяма воля и трайна обич. Такава обич, че когато са изминали двадесет и шест години в

непрекъснат труд, да споделяш след това винаги искрено и сърдечно голямата си привързаност към любимата професия.

Разказва Сабрия с монотонен глас. Думите й се преливат една в друга, а очите издават спотаено мълчание. Всичко започнало от оня есенен ден на 1944 година. Пристигнала малката Сабрия Ахмедова в тъкачната фабрика и започнала настойчиво да моли арменеца Агоп да бъде взета на работа. Предприятието тогава не е национализирано и този човек се счита за негов говорник. Получава момичето съжалителна благословия и се води вече като тъкачка. Двата стана, които й дават, тръгват послушно, но почват да късат много често нишките. Неприятно е, когато останалите машини тракат, и тя продължително време да се мъчи да снади скъсаните нишки. С всеки изминат ден тя се възхищава от сръчността на тъкачката Фатмегюл Афузова и следи всичките нейни движения. Ето, че най-после открива тайните на сръчността на Фатмегюл. Старият майстор, арменецът Матос Бедросян, забелязва, че на това момиче могат да му се поверят и три стана. Отначало й е малко трудно, но не се минава много време и ето че тя с лекота се оправя с трите машини.

Годините текат една след друга, увеличават се изтъканите метри плат, а на младото момиче зачисляват още един стан. Резултатите са все по-обнадеждаващи и до 1948 година тя преминава на 6 стана. Сега вече се изискват по-чести движения, по-бързо зареждане на совалката, по-голяма сръчност. Но за сметка на това изтъканите метри плат са двойно повече, откол кото преди.

В новата сграда на фабриката условията са по-удобни и работата става по-спорна. Да ти връчат званието „ударничка“ в онези години е голяма чест, а да заговорят с уважение за името ти — истинска награда. Сабрия става синоним на знатна тъкачка. Пристига и първото й голямо отличие. За редовно преизпълнение на плановете си, за висококачествена продукция, тя получава „Народен орден на труда“ — бронзов. Близостта между нея и машината все повече се засилва.

Някоя от машините пресекне ли своята песен, тя веднага усеща това в общия и незаглъхващ шум на цеха. А много често, когато някоя от колежките й отсъствува от работа по болест, Сабрия поема осем стана. Тази жена не е запомнила такъв ден, в който да не е изпълнила своята норма. Отново през 1968 година й връчват „Народен орден на труда“, но този път златен, а предприятието я изпраща на двайсетдневна екскурзия в Румъния и ГДР. Награди, награди от най-различен характер, някои от които тя е забравила, но още си спомня за онова приятно пътуване с корабa до Одеса в годината на Лениновия юбилей.

Някой беше казал, че ако се направи една статистическа справка на изтъканите метри плат от Сабрия през тези двадесет и шест години, те ще опашат няколко пъти земното кълбо. Не съм изчислил с точност и не знам дали е възможно, но онези 220—230 м плат, които тя тъче дневно, могат да послужат за забавни изчисления на някого.

До завършване на редовната синя смяна има още цял час, а броячите на становете отчитат 220 м. Дневната й норма е 200 м, но тя не спира да снове по редищата и да зарежда совалките. С ритъма на машините нейните движения стават по-уверени, по-сръчни, а метрите плат растат ли, растат.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

ТРУДОВО-ПРАВНА КОНСУЛТАЦИЯ

ВЪПРОС: Не можах да ползувам отпуск поради бременност за второ дете, а след раждане ползувах 150 календарни дни. В момента работя намален работен ден в размер на 6 часа.

Трябваше ли да ползувам отпуск поради бременност и имам ли право на отпуск за кърмене на детето, понеже работя дневно 6 часа.

ЗАПИТВА: Фатме Ахмедова Рюстемова от с. Таслаково.

ОТГОВОР: Работничките и служителките имат право на отпуск поради бременност и раждане на второ дете в размер на 150 календарни дни, от които 45 дни преди раждане. Щом вие не сте ползували отпуск поради бременност, може да се предполага, че раждането на детето е станало преждевременно, затова пък целият размер на отпуска ви е бил осигурен след раждане. Понеже работите намален работен ден в размер на 6 часа, имате право на един час платен отпуск за кърмене на детето до навършване на 8-месечна възраст.

СПРАВКА: § 1 от Указа за изменение и допълнение на КД (ДВ бр. 15 от 1968 г.) и т. 7 от Наредбата за защита труда на жените-работнички и служителки (стр. 322 от КТ).

ВЪПРОС: На 11 февруари т. г. в с. Скала бе открит цех за ракитови изделия на промкомбинат „Камъшит“. Три от работничките излязоха в отпуск поради бременност на 12 април. Имат ли същите право на парично обезщетение от деня на излизането им в отпуск поради бременност, или ще получат такова след навършване на тримесечен трудов стаж?

ЗАПИТВА: Д. Василева, отговорник на ракитовия цех в с. Секулово.

ОТГОВОР: Парично обезщетение поради бременност и раждане се изплаща на работничките и служителките, които имат не по-малко от три месеца трудов стаж. Когато работничката или служителката до деня на придобиване право на отпуск поради бременност и раждане няма тримесечен трудов стаж, разликата може да се допълва с отпуск за бременност и раждане. За тази разлика парично обезщетение не се изплаща.

Следва да се разбира, че вашите работнички ще имат право на парично обезщетение от 1 май 1971 г., тъй като към 30 април навършват тримесечен трудов стаж.

СПРАВКА: § 44 от Правилника за прилагане на дял III от КТ (Изв. бр. 30 от 1958 г.) и § 1 от Изменението и допълнението на същия правилник (ДВ бр. 15 от 1968 г.)

ВЪПРОС: Другарката Селибие Мехмедова Мехмедова работи в ДЗС „Янко Забунов“ като полевъдна работничка до 19 декември миналата година. От тази дата до 25 април т. г. се намира в отпуск поради болест, а от 26 същия месец излиза в отпуск поради бременност.

За колко дни следва да изплатим парично обезщетение по болест на др. Мехмедова като сезонна работничка — за 75 календарни дни, или за цялото време! Как ще се изплати паричното обезщетение поради бременност и раждане!

ЗАПИТВА: Д. Костадинов от ДЗС „Янко Забунов“.

ОТГОВОР: Сезонните работници имат право на парично обезщетение поради болест до 75 календарни дни през една календарна година, независимо от това дали трудовият договор с тях е прекратен или не. При това положение др. Мехмедова има право на парично обезщетение до 31 декември 1970 г. и за не повече от 75 календарни дни след 1 януари 1971 г. Същата другарка може да получи парично обезщетение поради бременност и раждане, ако раждането на детето стане не по-късно от 155 работни дни от деня на прекратяването на трудовия договор. От писмото ви не може да се разбере докога работничката се счита в договорни отношения със стопанството, но като имаме предвид, че същата е сезонна работничка, договорът на тези категории трудещи обикновено свършва на 31 декември всяка година.

СПРАВКА: § 9, ал. II от Изменението и допълнението на Правилника за прилагане на дял II от КТ (ДВ бр. 24 от 1963 г. и § 46 от същия правилник (ДВ бр. 30 от 1958 г.)

Николай КРУМОВ,
нач. отдел ДОО при ОСПС

ПРОДАВАМ къща, опразване, „Димитър Дончев“ 29, Атанасов — 29-60.

ПРОДАВА се къща
Справка: ул. „Петър Вичев“ 44
Арнаудови

СПТУ по хранително-вкусова промишленост — Търговище

съобщава на кандидатите за специалностите „Алкохолни и безалкохолни напитки“ и „Месопреработка на животински суровини“, че за учебната 1971/1972 година ще приема ученици от цялата страна — младежи и девойки.

Срок за обучение 3 години с право на постъпване във всички учебни заведения.

Кадрите на училището се готвят за предприятията на ДСО „Винпром“, ДСО „Родопа, ДСО „Безалкохолни напитки“.

Учениците ползуват безплатна храна и безплатен пансион с необходимите условия за подготовка.

Документи:

1. Молба.

2. Свидетелство за основно образование (завършено).

3. Педагогическа характеристика.

4. Акт за раждане.

5. Медицинско свидетелство.

6. Документ за предимство.

Възраст: до 17 години.

Краен срок за подаване на документите — 25 юли 1971 год.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА НА УЧИЛИЩЕТО

XV

На улицата пред дома на Родригес се появи човек. Игор даже трепна, дотолкова той приличаше на убития Ирадж Рахими. Спомни си полутъмния вагон, малката гара и забинтования продавач. И веднага се сети: забинтовал е лицето си, за да не издаде приликата си с Рахими. Кой от тях е продавачът? Онзи ли, който бе убит, или този? Най-вероятно е продавачът да е влязъл във вагона, за да подмени пристигналия от Иран. Убит е продавачът, а този е истинският Рахими. Трябва веднага да съобщи на полковника.

Рахими спря и се огледа. Беше се развързала връзката на обувката му. Той сложи крак на камък и се наведе. Отсреща в дома на Родригес мръдна пердето на прозореца. Рахими беше такъв, какъвто Игор го видя в Баку на гарата: гърбав нос, тъмни, гладко вчесани назад коси и същата походка и сдържани жестове. Нямаше ги само черните очила.

Като завърза връзката, Рахими тръгна, без да се оглежда.

Зад ъгъла Игор догони Семьон.

— Какво ще кажеш, Семьон? Рахими е възкръснал.

— Да, много прилича на покойния.

— Мисля, че това е истинският Рахими, а убит е продавачът, той е подменил Рахими във вагона, Рахими е трябвало да остане в СССР.

— Аз също помислих за това. Добре, после ще го обсъдим.

Рахими стигна до хотел „Метропол“. Пред входа за касата на кинотеатъра се спря в размисъл и се огледа. Право към него идваше пълна, червенокоса жена в есенно палто и с червена шапка. Тя го погледна сърдито с кръгли черни очи и той, пропускайки я, се отстрани. Взе билет за Синята зала. Семьон и Игор почакаха, докато влезе във фоайето. Игор отиде за билети. Семьон остана на улицата. „Само да не се изплъзне през черния вход“ — помисли Семьон и грабвайки от ръката на Игор билетите, изтича по стъпалата нагоре.

Рахими седеше в ъгъла, зад цветята, и прелистваше вестници.

Иззвъня звънец. Оставяйки вестниците, Рахими стана и с големи крачки мина през отворената врата. Семьон се наведе към Игор:

— Вестниците...

Този кимна.

Семьон се промъкна в залата и сядайки, забеляза през два реда напред голямата черна глава и едва изкривеното настрани дясно рамо. „Всичко е наред...“

Игор обърна страницата, прекара по нея поглед от горе до долу — нито бележка, нито знак, нито подчертани думи; той запрелиства по-нататък и на третата страница в края видя написани с молив цифри... За кого са те? Игор се озърна — във фоайето бе пусто. Бързо изважи портативен фотоапарат, натисна копчето веднъж, втори път, и колонките цифри бяха запечатани на лентата.

(Следва)

ГОЛЕМИТЕ ДЪЖДОВЕ

(ЗЛОБОДНЕВКА)

Големи дъждове валят
над ниви и борики.
Те плод и бурен ще родят —
зависи от мотиката.

Тя още има малък шанс
да бъде важен фактор,
щом действа в общия баланс
бездействащ култиватор.

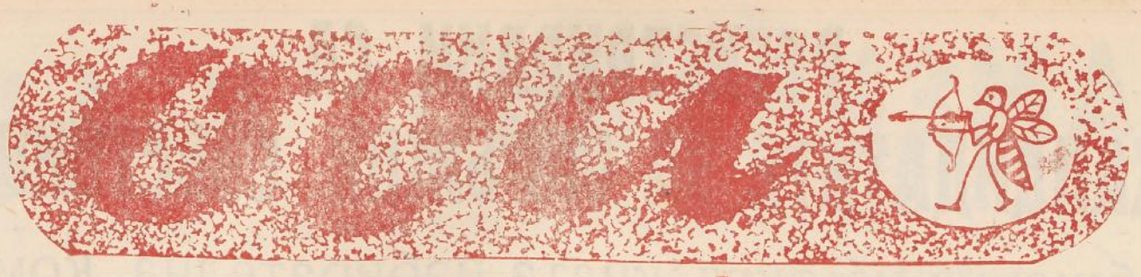
И ето тръгва моят град
под тънък юнски вятър.
Работникът е верен брат
на хората в полята.

Ту грейне слънце, ту вали
във родните простори.
И ръкавелите свалил,
върви със трандафори

чиновникът — добър колега
във нужните моменти.
До него свежда стан шивач—
далече от клиентите.

Ехти голямата борба
зад дунавските хълми.
И, знам, народната торба
догоре ще е пълна!

СИМИЧ

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

Изповед на един снабдител

— Интересни хора сме ние, просто да се чудиш. Понякога такива пречки и главоболия си създаваме, че да ти падне шапката. Ще кажеш, че нарочно ги правим, за да изпитаме след това удовлетвието от тяхното преодоляване. А после на отличилите се в тази работа премиални раздаваме.

Да вземем за пример моята професия. Питаш ме защо ми е окапала косата и ми са побелели слепоочията като на академик. От дертове, братко, от снабдителни какъри. Но аз за моите няма да ти разказвам, че току-виж си ме изтипосал във вестника, та затуй ще ти кажа какво си патят някои колеги.

Завод „Оргтехника“ плаче за тънка желязна ламарина СтЗКП 1х1000х2000. Получава се веднъж такава ламарина от „Рудметал“ в Лом, а колегата се хваща за главата. Всичките 3 407 кг били ръждясали и не ставали за производството. Почват преписки, разправии, а ръководството напира и все снабдителите строява.

„Рудметал“ в Горна Оряховица пък изпраща 2 359 кг двойно декапирана ламарина, не отговаряща на БДС. Скубе си косите колегата (и той оплешивя като мене) и започва да търси из България нужните материали. Директорът и началниците викат, а нашият човек сън не спи, че производството него гледа и за материали плаче. Всяка майка снабдител не ражда, братко. Тежка е нашата!

ТПК „Метал“ получи заку пена чрез „Машимпорт“ курбелна масова ножица с паралелно задвижване. Машината пристигна с товарителница № 28 869, ама с кусур. При включването ѝ се оказа, че електромагнитният разпределителен вентил изпуска много въздух от страничните отвори, не се осъществява добре куплирането и ножицата (казва се още гилотина) не може да се използува. Четири месеца стоя в бездействие, а колко пари струва, няма да ти кажа, че амортизацията ѝ от стоене май стигна производствената ѝ стойност.

Ей такива ми ти работи, брат! Какво казваш? Да съм отидел да гледам като разтоварват камиона с детайли от Съветския съюз ли? Няма смисъл. Аз си знам работата. Колкото материали са минали през ръката ми от Съюза, още рекламация не съм изпращал за тях — точно ги пращат хората и няма разправии. Ербап са руснаците в тия работи, ей. И дървен материал пращат, и машини, и суровини, но различия в обявените количества не се откриват. Така се търгува и се прави снабдяване. Само ние дето си създаваме какъри...

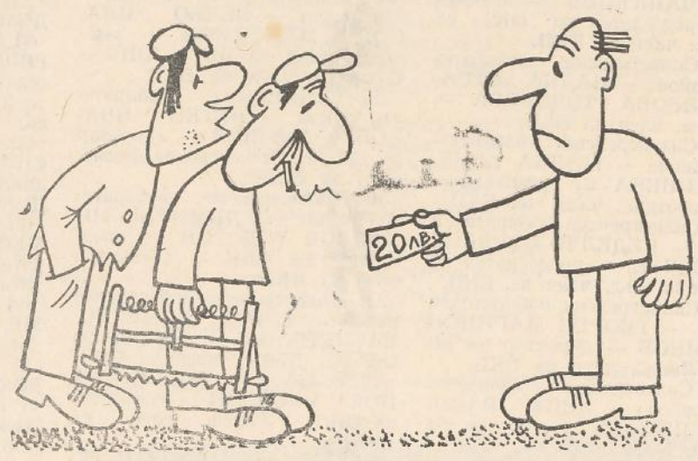
ПАНЧО

Иван КЪНЕВ

— Станете от сянката, че ще ви изстинат... местата в службата!

Николай МОНОВСКИ

— Малко му вземаш, майсторе — излагаш занаята...

РАЗБРАХ ГРЕШКАТА СИ...

Часът е единадесет и полови на. Бързо идва сънят в предобедните часове. Особено в оне зи дни, когато дъждът се изсипе — като че ли по график. Пишеш, пишеш и когато започне монотонното ръмене на капките, клепачите сами се затварят. И не можеш да разбереш коя цифра в коя сметка да поставиш. Само от време на време гръмотевицата възстановява равновесието, за да почувствуваш, че си на работното място.

Колежката Лилка е по-практична. За да не заспи, наблюдава магазините през прозореца. От нея ние се осведомяваме за зареждането им, какъв е новопостъпилият асортимент и т. н. Въобще в това отношение тя знае всичко. Щом пристигне нещо ново, веднага реагираме.

— Пристигнал е камион пред магазина на „Плод и зеленчук“ — дочуваме гласа на Лилка. — Разтоварват череши и ягоди.

В такъв момент аз съм в стихията си — спускам се стремглаво надолу по стълбите и хоп на опашката. Сочните череши, наредени в щайгите, примамват вече оформилата се опашка.

— Кога ме изпревариха тези хора? Уж аз съм най-близо до магазина. Но до дванадесет часа има още тридесет минути, все ще завърша покупката дотогава. Няма да си губя време то от обедната почивка, я.

Но нещо отвътре започва да ме човърка. Хубавата продавачка едва-едва се бута. Бавно идва редът ми. Някои домакини като че ли нарочно вземат и картофи, и череши, и краставици, и зелен фасул. Как искам да им кресна:

— Хайде бе, какво се пипкате!...

А те си карат все така спокойно. Не са излезли като мене от работния си кабинет и хич не ги е еня, че някои бързат и са в напрежение. А времето лети. Ето — дванадесет без десет, без пет е вече. Ниват се минутите. Става и два надесет и седем.

Моят ред дойде...

Хубавата продавачка ми ста на антипатична. Представете си, седем минути да загубя аз от обедната си почивка. И то ка то съм напуснал половин час по-рано!

Та ей така ни губят времето тия бавни продавачи. А как во щеше да бъде, ако бях излязъл да върша покупката си точно в дванадесет!

Затова утре ще напусна работа четиридесет минути по-ра но, защото разбрах грешката си.

А. ЕЛЕНСКИ

1001 ФЕЙЛЕТОНА... и една каска

Под такова заглавие мисля да излезе новата ми книга. Ама така де! Щом като има 1001 стоки, защо да няма и 1001 фейлетона? Дори ако искате да знаете, моето заглавие отговаря на истината, а по това на 1001 стоки може да се спори.

Сметката ми, обаче, беше без издател. Оказа се, че 1001 фейлетона не могат да се издадат в една книга, тъй като това би представлявало една десеткилограмова книжна маса (повечето от фейлетоните ми бяха макси), с което „Охрана на труда“ не се съгласяваше. Съображения — било опасно за живота на читателите, а Вие — казаха те, знаете за по чина „Пазете читателите — те са ваши“. Тук място за спор нямаше. Напълно се съгласих с другарите от охраната и се прибрах в къщи.

Сега усилено работя върху проект на читателска каска. Ако този проект излезе сполучлив, всеки читател на бъдеща та ми книга ще получава към лея и по една каска. Разбира се, каската влиза в цената на книгата. Отделно няма да се продават. Дори и на правоспособни мотористи!

Пеньо АНГЕЛОВ

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

За всеки случай

Във френската провинция Оверн младите хора, встъпващи в законен брак, по стар обичай произнасят пред олтаря следната молитва:

„Свети Иосиф, пази ни от съпружество! И понеже аз все пак съм се оженил, пази ме от измяната на жена ми. Ако жена ми се окаже невярна, моля те, направи така, че аз никога да не узная за това. Ако все пак науча, помогни ми, свети Иосиф, да понеса това хладнокръвно и да продължа да живея с вярата, че нищо не се е случило!“

След всичко това трябва да добавим, че овернци се славят във Франция като хора трезви, разсъдливи и добри съпрузи.

На помощ на Мохенджо-Даро

Мохенджо-Даро, един от най-старите градове на света, намиращ се на река Инд в Пакистан, е застрашен от гибел. Върху историческите паметници на града, които са на по 8-10 хиляди години, поради силното изпарение на подпочвените води се натрупват соли: именно те представляват опасност за Мохенджо-Даро. Между това в статистическите справочници на ЮНЕСКО този археологически комплекс е отбелязан с цифрата 1, т. е. отнесен е към немногочислената група паметници, нямащи равни на себе си в света...

И все пак Мохенджо-Даро ще бъде запазен. Проект за неговото спасяване разработил полският учен Здислав Бонковски заедно със сътрудници от ателието по реставриране на скулптури при Варшавската художествена академия. Доктор З. Бонковски не е само познавач на изкуствата и археолог, но също и геолог и ботаник. Неговият метод се състои в следното.

Има растения, наречени галофити (сололюбиви), които поглъщат от почвата голямо количество соли, повече, отколкото тя може да им предостави в течение на една година. С помощта на галофити може лесно да се отстрани излишъкът от соли в почвата, а следователно и от основите на архитектурните паметници на Мохенджо-Даро.

Този метод бил предложен от полския учен на едно от заседанията на ЮНЕСКО. Наистина, преди това някои западни фирми предложили свой проект, струващ твърде скъпо и откровено казано, неизпълним: предлагало се да се снемат зданията на Мохенджо-Даро от основите, да се покрие върхът на основата със смола и зданията да се поставят на местата им. Ако за спасението на едно здание този метод е пригоден, то в случая, когато се касае за цял град, заемащ площ от 8 кв. км, трудно е да се говори за подобен план.

И така, уникалният исторически паметник ще бъде спасен от полския учен.

Голямото семейство на маймуните в зоологическата гради на във Вроцлав (Полша) се увеличи с нови два члена. Това е двойката малки горили — двегодишната „Лялечка“ и тригодишният „Вили“. Маймуни от тази порода живеят в тропически те джунгли на Африка и са много трудни за аклиматизиране и отглеждане.

ИЗКУСТВОТО ПРОТИВ ВОЙНАТА

С ПЕСНИТЕ НА ПРОТЕСТА СРЕД АРМИЯТА

Известните американски актьори Питър Бойл, Джейн Фонда, Доналд Сазерланд, Хари Хидроу, певицата Барбара Дейн и популярният комик Дик Грегори в дните, когато в САЩ се разгръща антивоенното движение, организираха пътуваща естрадна трупа, която дава представления в районите на американските военни бази в САЩ. Своя спектакъл под название „Свобода на армията“ те представят в малките войнишки кафенета, където обикновено прекарват времето си войниците, които са в отпуск. Армейското командуване се стреми всячески да пречи на прогресивната трупа: на войниците се забранява да посещават кафенетата, на артистите отказват места в хотелите, но всичко е напразно — представленията преминават при препълнени зали.

Програмата открива певицата Барбара Дейн, чиято песен „Неподчинение“ буквално запалва младите войници, колкото и скованы да се чувствуват те в началото. Те пляскат в такт с песента и си припяват: „Аз не искам да се подчинявам на заповедите, аз не искам да командувам другите“. Оглушителен смях съпровожда изпълненията на Дик Грегори. Особено на това място, където той говори, че възрастта за повикване в армията трябва да стане 75 години и „тогава във Виетнам да изпратят всички злобни ястреби начело с артиста Джон Уейн.“

Актьорите разиграват кратки сатирични сценки, които бичуват агресията на САЩ в Индокитай и демагогското лицемерие на Вашингтон. Например, пародия на референдум за войната във Виетнам. „Кой е против войната?“ — питат актьорите. „Ние“ — отвръщат единодушно войниците „А кой е за войната?“ Красноречиво единодушно мълчание. „Благодаря ви, войници! Във ваше лице аз приветствувам цялото мълчаливо болшинство в Америка“ — възкликва Питър Бойл, подигравайки знамения тото обръщение на Никсън към прословутото „мълчаливо болшинство“. „В армията има много хора, настроени против войната — говори Джейн Фонда. — Ние само изказваме от сцената мислите на хиляди обикновени войници.“

(Из „За рубежом“)

СРЕД ОТХВЪРЛЕНИТЕ

Грейс Хелсел, съветничка на бившия президент на САЩ Линдън Джонсън, е научила от собствен опит какво значи да бъдеш „черен“. Със специален препарат „Псорален“ тя боядисала кожата си в черен цвят и в продължение на една година намирала приют и препитание в негърско гето.

В неотдавна излязлата си книга „Сестра по дух“ тя описва страшния, безправен живот на милиони чернокожи американци.

ПЪРВА СТЪПКА

Трудно е да се каже какво заставило горилата във Варшавската зоологическа градина да вземе пръчката в ръка и да застане над водата. Може би от клетката тя е видяла риболов. А може би на нея ѝ е омръзнал старият животински способ да лови риба с ръце и тя решила да премине към по-рационалното?

СПОРТ

Два кръга преди края

До завършване на срещите от първенството за „А“ окръжна група по футбол остават само два кръга, но все още не може да се каже със сигурност кои два отбора ще бъдат новите членове на „А“ елитна група. Неделният кръг вместо да доизясни положението за крайното класиране, предизвика остър спор за първото място.

Временният водач, отборът на Главинница, не проведе срещата си със състава на Окорш, защото стадионът им бе в неизправност. Съдийската бригада е констатирала, че той е напълно негоден за игра, понеже се пресича от работен път и е обрасъл с тръни. Необяснимо е защо ръководството на главинишкото физкултурно дружество не се сеща да приведе стадиона си в изправност, след като футболистите им са начело в класирането.

След категорична победа с 6:0 над състава на Средище, Сребърна се нареди на второ място. Този успех не е случаен, а е плод на упорит труд и непрекъснато подобрение на спортно-техническите качества на футболистите. Поредната загуба на срацимирци ги поставя на последно място. Другият претендент за влизане в „А“ елитна група, отборът на ДЗС „Янко Забунов“, претърпя чувствителна загуба от Ситово с 6:0 и се отдалечи с две точки от водача. Ситовският състав след поредната „черна серия“ от загуби в началото на пролетния сезон постепенно се стабилизира. Резултатно завърши и срещата Смилец — Бабук (5:1). И двете единадесеторки показаха хубава игра, но все още нещо не им достига, за да могат да ата куват челните места. Активизират се и футболистите на Белица, които убедително се наложиха над Стефан Караджа с 6:1. Гарван победи Алеково с 3:1 и временно се отскубна от опашката, но общо взето и двата отбора показаха футбол от лошо качество.

Мачът между Средище и Окорш завърши 1:1. Това още повече утежни положението на средищките футболисти. За провеждане на последните два кръга от първенството окръжната футболна секция отправя молба към дружествата-домакини да обърнат по-сериозно внимание по поддържането на футболните игрища.

Ето и класирането след 24 кръг:

	м	п	р	г	гр	т
1. Главинница	23	15	2	6	83:33	32
2. Сребърна	24	14	3	7	64:38	31
3. ДЗС „Янко Забунов“	23	14	2	7	62:39	30
4. Ситово	24	14	1	9	56:49	29
5. Бабук	23	11	5	7	45:42	27
6. Межден	23	12	2	9	41:49	26
7. Смилец	24	11	2	11	58:59	24
8. Окорш	24	10	2	12	46:61	22
9. Ст. Караджа	24	10	—	14	51:57	20
10. Белица	24	10	—	14	42:55	20
11. Гарван	24	7	5	12	46:67	20
12. Алеково	23	9	—	14	38:56	18
13. Средище	23	6	5	12	45:54	17
14. Срацимир	24	7	2	15	38:54	16

Георги РАЙЧЕВ

На синия екран

СЪБОТА, 12. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Творци и творби, 10.25 „Инспекторът и нощта“ — български игрален филм, 11.55 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 17.20 За средношколците, 17.50 Новини, 18.00 БТ за Интервизията: Международен турнир по гимнастика „Златни пясъци“, 19.00 Панорама, 19.30 Песенен концерт, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Гостува ни Националната филмотека, 21.55 Усмивки от старите ленти, 22.10 Откъси из оперети, 22.30 Новини 22.50 Естраден концерт.

НЕДЕЛЯ, 13. VI

9.55 Новини, 10.00 За красиво и хармонично тяло, 10.05 За децата, 11.05 „По-красиво, по-удобно, по-евтино“ — репортажно предаване по случай Деня на леката промишленост, 11.35 Музика, 11.50 Игрален филм, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 Задачи за зрителя, 13.45 Народни танци, 14.05 Хумористични миниатюри, 14.30 Международен турнир по гимнастика „Златни пясъци“, 16.00 „Светът на животните“, 16.30 Младежко ТВ състезание, 17.30 Атлас, 18.00 Футбол: ЦСКА „Септемврийско знаме“ — „Ботев“. 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Домът, в който живея“ — съветски игрален филм, 22.05 Забавна програма, 23.00 Познахте ли!, 23.05 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 14. VI

18.25 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.40 За малките ученици, 19.00 За Народната армия, 19.20 Реклами, 19.30 „Стохилядният“ — предаване за строителството в гр. Плевен, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър: „Белият лъч“ — пиеса от Олга Кръстева, 21.55 Спортен екран, 22.10 Новини, 22.30 БТ предава за Интервизията: „Музикален преглед“.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 61 (1837) | Силистра, вторник, 15 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

НАПРЕД КЪМ БЛЯСКАВА ИЗБОРНА ПОБЕДА

НАШИТЕ КАНДИДАТИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

ГЕОРГИ ВАСИЛЕВ КАРДАШЕВ–

КАНДИДАТ-ЧЛЕН НА ЦК И ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОК НА БКП, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 242 ДУЛОВСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

ДРУГАРЯТ Георги Василев Кардашев е роден на 29 юни 1932 година в с. Галица — Румъния. Произхожда от бедно селско семейство. Родителите му членуват в ТКЗС от 1950 година. Баща му е член на БКП от 1944 година.

Непосредствено след 9. IX. 1944 г. става член на РМС. Завършва гимназия и Народното военно инженерно-свързочно училище в гр. Силистра, където получава полувисше техническо образование. През 1954 година влиза в редовете на БКП.

От 1955 до 1957 г. е инструктор в силистренския околийски комитет на БКП, а след това първи секретар на околийския комитет на ДКМС. Завършва едногодишна комсомолска школа в Москва и от 1959 до август 1961 г. е първи секретар на окръжния комитет на ДКМС в Силистра. После работи като завеждащ отдел „Организационен" в ОК на БКП. Завършва Висшата партийна школа в Москва и от септември 1966 до април 1969 г. е първи секретар на ГК на БКП в Силистра. От април 1969 г. и сега е първи секретар на ОК на БКП.

На Десетия конгрес на партията другарят Георги Кардашев беше избран за кандидат-член на ЦК на БКП.

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА 1971 ГОДИНА

ГОДИШНАТА ПРОГРАМА – НАША ОСНОВНА ЗАДАЧА

Инж. ЯКИМ ПЕТКОВ, секретар на ОК на БКП

Десетият конгрес на БКП постави като главна социално-икономическа задача през шестата петилетка на основата на всестранното използуване постиженията на научно-техническата революция, повишаване производителността на труда и бързия икономически растеж да се осигури комплексно, пълно задоволяване на нарастващите материални и духовни потребности на народа. Изпълнението на тази задача е постоянна, всеобхватна, високоотговорна дейност на всички трудещи се. Реализирането и фактически започна с изпълнението на плана през тази година.

В чест на Десетия конгрес колективите от предприятията на промишлеността, строителството, транспорта, търговията и съобщенията се включиха активно в социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на стопанските задачи. Създаден бе такъв политически и трудов подем, който достойно съответствуваше на партийния конгрес. Този подем бе гаранция, че приетите от историческия партиен форум решения, Програмата и Директивите за шестата петилетка ще бъдат успешно изпълнени. Ентусиазмът и високото съзнание, които обхванаха трудещите се от нашия окръг, трябва да намери сега реално покритие и материален израз в производството на повече, по-евтина и високачествена продукция. Така ва е в момента конкретната задача на нашите производствени колективи, на техните партийни и стопански ръководства.

За изпълнение на конгресните решения бяха разработени двугодишни планове на партийните организации. Именно с тези планове и мероприятия конкретно са определени задачите за решаване от всяка партийна организация, от всеки ръководител от всеки комунист. Затова сега е нужно да не се губи време, а успоредно с подготовката за изборите чрез упорита всекидневна работа и системен контрол да се осъществи реализирането им.

Как обаче се изпълняват тези задачи?

Анализът на изпълнението на плана от началото на годината досега показва, че промишлеността в окръга изпълнява своята програма по всички показатели. Планът за обема на промишлената продукция е изпълнен 104,8 на сто, за производителността на труда — 103,6 на сто, за средната работна заплата — 100.9 на сто и за балансовата печалба — 102,1 на сто. Независимо от постигнатите добри резултати за петте месеца на годината редица промишлени предприятия допускат сериозни недостатъци в своята стопанска дейност. Не са преодолени много стари недъзи, за които се говори на окръжната отчетно-изборна конференция. Не достигнаха планирания обем на промишлена продукция Керамична фабрика и клон „Търговско обзавеждане" — Силистра, ЗРЧНО, ЗГУ „Терма" и ТПК „Нов живот" — Тутракан. От общо 43 предприятия двадесет работят с 324 работника повече и не изпълняват плана си за средната работна заплата. Не са малко случаите за неизпълнение на някои качествени показатели. Изпълнението на балансовата печалба през първото тримесечие в ЗРЧНО е едва 22,6 на сто, в ЗГУ „Терма" — 24 на сто и в завод „Добруджа" — 45 на сто. Почти също е положението и с рентабилността. Малко са предприятията, които не изпълняват плана за производителността на труда, но е значителен броят на онези, при които ръстът на производителността на труда е постигнат изключително за сметка на екстензивните фактори. Така например в Завода за резервни части и нестандартно оборудване, фабрика „Славянка" и ТПК „Съединение" — Тутракан, Горско стопанство, маслодобивна фабрика „Дунав" и промкомбинат „Камъшит" — Силистра целият прираст на продукцията е за сметка на екстензивните фактори. Големият брой на предприятията, неизпълняващи отделни планови показатели, сочи, че те не вървят с темповете на годишните и петгодишни планове, изостават от изискванията на общото ни икономическо развитие. Това особено се прояви през последните два месеца, през които общите темпове също са намалени. Главните причини за незадоволителната работа на някои производствени колективи трябва да се търсят преди всичко в недобрата организация на труда и производството, в нарушенията на трудовата и технологична дисциплина. Голяма част от заплануваните организационно-технически мероприятия не са изпълнени, а те трябваше да осигурят изпълнението на всички икономически показатели. Все поради организационни причини не се използуват достатъчно съществуващите производствени мощности.

От извършените проверки в предприятията за състоянието на технологичната дисциплина се установиха 286 нарушения. Голяма част от тях са в предприятия, имащи дълъг производствен опит и традиции, разполагащи с много специалисти. В завод „Стомана" са регистрирани 55 нарушения, в завод „Хром" — 21, в ЗММ — 18, в „Оргтехника" — 9 и т. н. В резултат на неспазването на технологичната дисциплина за първите четири месеца е допуснат брак на стойност за 228 000 лева и рекламации в размер на 109 000 лева. Всичко това налага стопанските и партийните ръководства, след като направиха задълбочен разбор на досегашната си дейност и разкриха допуснатите недостатъци, да вземат енергични мерки за тяхното отстраняване, да осъществят системен контрол по изпълнението на приетите мероприятия. Сега съществуват всички предпоставки да завоюваме нови трудови победи, защото нашите задачи са ясни, защото сме въоръжени с решенията на Десетия конгрес на БКП, който ни сочат не само близката и далечна перспектива на нашето развитие, но и средствата за реализирането им.

Нашите трудови колективи, които имат богат производствен опит и високо съзнание, ще изпълнят достойно тези задачи. Целта е ясна: да няма изоставащи, а всички колективи да вървят уверено напред за изпълнение на плановете, за постигането на нови, всестранни трудови победи.

Това е повелята на времето, това е желанието на нашия народ!

ПРЕДИЗБОРНАТА ПОДГОТОВКА В ОКРЪГА

НА 16 юни, сряда, от 17.30 часа в салона на кино „Москва" в Силистра ще се състои предизборна среща на секретаря на ЦК на БКП др. ИВАН ПРЪМОВ, кандидат за народен представител в шестото Народно събрание от 238 Силистренски избирателен район.

Поканват се гражданите и избирателите да присъствуват на срещата.

СРЕЩИ С ИЗБИРАТЕЛИТЕ

С всеки изминат ден расте трудовият и политически подем в чест на изборите за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели. По квартали, производствени участъци, бригади и станове пропагандисти на партията и Отечествения фронт разясняват успехите, постигнати в изграждането на социализма през мандата на петото Народно събрание, запознават трудещите се с перспективите на окръга през годините на шестата петилетка.

Снощи кандидатът за народен представител Александър Чолаков има среща с избирателите си в село Ножарево, а Мукадис Кадирова с избирателите от село Правда. При голям интерес премина и срещата на Недка Куртева с избирателите в село Голеш.

Навсякъде трудещите се поставят поръчения на своите избиратели, подкрепят решенията на партията и изразяват готовност да гласуват за кандидатите на Отечествения фронт, за процъфтяването на родния добруджански край. (СТ)

УСИЛЕНА АГИТАЦИОННА ДЕЙНОСТ

Тези дни в село Паисиево се проведе разширено съвещание с участието на председателите на селските комитети, низовите организации, пълномощниците, представители на комсомола, БЗНС и профсъюзите, на което се дадоха указания за масово-политическата, агитационно-разяснителната и организационно-техническата работа по подготовката и провеждането на изборите. Общинският комитет на Отечествения фронт заедно с общинския народен съвет своевременно изградиха всички районни избирателни комисии, като привлякоха в тях хора, ползуващи се с авторитет и влияние.

Завърши издигането и регистрирането на кандидатите за народни избранници. Общинският комитет и ръководствата на низовите организации на Отечествения фронт, съгласувано с ОПК и ППО, взеха мерки за изграждането и разширяването на активите за агитационна, разяснителна и организаторска работа в селата по избирателни райони чрез добре подготвени лектори. Популяризират се постиженията на нашата страна през годините на народната власт и перспективите за развитието на страната през шестата петилетка.

Изпълнителният комитет на СОНС задели необходимите средства за изкупуване материали за нагледна агитация и за ремонт на помещенията, където ще се проведат изборите.

Методи КОСТОВ (наш кореспондент)

Повече и по-евтино царевично зърно

Въодушевени от историческите решения на Десетия партиен конгрес и оценявайки голямото значение на фуражния проблем за развитието на животновъдството, аграрно-промишлените комплекси в гр. Генерал Тошево, Павликени, Лом, Бяла Слатина, Видин, Ямбол, и Пазарджик излязоха с призив за получаване на повече и по-евтино царевично зърно.

В социалистическото съревнование за успешното решаване на този проблем се включиха и кооператорите, механизаторите и специалистите от АПК — Силистра. Те поеха конкретни обезателства за увеличаване и поевтиняване производството от царевица за зърно. На базата на опита, който имат досега по отглеждането на тази култура, на наличната степен на механизация на материално-техническа обезпеченост и конкретните задачи, които поставя историческият Десети конгрес на партията, трудовите колективи от района на комплекса

ОБЕЩАВАТ:

— да получат от 50 800 декара царевица за зърно неполивна площ по 512 кг средно от декар, с което се осигурява 2 800 тона допълнително зърно над плана;

— да намалят разходите на труд за 100 кг зърно с 20 на сто спрямо плана;

— да снижат себестойността на продукцията с 10 на сто спрямо 1970 година и водят борбата да не е по-висока от 5.40 лв. за сто килограма зърно.

За изпълнение на обещанието си механизаторите, кооператорите и специалистите ще прилагат най-прогресивни технологии. ще подхранят с амониева селитра площите, на които не е внесен азотен тор преди сеитбата. Освен механичното извеждане на борбата с плевелите чрез трикратно окопаване с ротационна мотика и два пъти с култиватор, всички площи ще бъдат третирани с хербициди. Ще се подготвят да приберат механизирано най-малко 35 000 декара. Ще въведат и строг контрол във влагането на производствените разходи.

Вдъхновени от светлите перспективи, които чертаят решенията на Десетия конгрес на партията, трудовите колективи от района на АПК — Силистра отрано започнаха борбата за високи добиви от царевицата. Те са уверени, че ще изпълнят и преизпълнят обещанието, дадено пред партията и народа.

БОРБА ЗА ВЛИЗАНЕ В ГРАФИК

*** ЗАЩО СЕ НАРУШАВА РИТМИЧНОСТТА НА ПЛАНОВЕТЕ?**
*** ПОНЯТИЕТО ЗАВОД И РЪЧНИЯТ ТРУД**
*** ДОСТАТЪЧНО ЛИ Е САМО ОПТИМИЗЪМ**

В сравнение с миналите години Заводът за резервни части и нестандартно оборудване в Тутракан има сега значително по-голям обем на производство. През 1969 г. промишлената годишна програма възлиза заще едва на 380 000 лева, докато за тази година е 1 200 000 лева, което представлява едно увеличение повече от три пъти.

Колективът на предприятието заработи ритмично през януари, но по-късно се появиха първите трудности, които станаха пречка за изпълнението на плановете, най-вече през април и май. Общият промишлен план през тези два месеца е 225 000 лева, от които не са реализирани 134 000 лева, или повече от половината. Нерадостна, тревожна картина.

До края на полугодието **ОСТАВАТ БРОЕНИ ДНИ.**

Ще съумее ли ръководството на завода да създаде необходимото трудово напрежение и организация, за да се излезе от тежкото положение? Кои са причините, довели до това неблагополучие?

Първите трудности възникват още в края на март. Предприятието изпитва недостиг от материали, необходими за производството на лифтерни приспособления за слънчоглед. В края на първото тримесечие трябвало да бъдат произведени 200 такива приспособления. Не било произведено нито едно. Изразено в цифри, това правят 80 000 лева.

Според обясненията, които чухме от зам.-директора, инженер Георги Димов, друга главна причина за изоставането следва да се търси в номенклатурата на заводските производи и тяхната специфика. Производството на ЗРЧНО е обвързано с договори за предаване на ДСО „Агромашина", което е поставило категорични условия — ще приема произве

(Продължава на III-та стр.

ПРЕД ЖЪТВА

Кооператорите от ТКЗС—с. Правда отдавна не помнят такава богата реколта. Те засяха родовитите сортове „Безостая — 1", „Ранная — 12", подхраниха ги навреме с амониева селитра, третираха ги с хербициди. Житата избуяха гъсти и чисти от плевели. Очаква се хамбарите да приемат 500 т зърно повече от предвиденото.

Сърцата на хората са пълни с радост, но и трупат от тревога, защото това изобилие е под открито небе. То трябва да се прибере бързо и без загуби. В същност подготовката за лятната кампания в стопанството започна още от зимата. Ремонтът на комбайните и сламопресите бе поверена на трима опитни монтьори с отговорник Иляз Ислямов. И те не посрамиха своето майсторство. Сега прясно боядисаните и подредени машини очакват последния преглед на комисията.

В стопанския двор цари трескаво оживление. Група механизатори почистват и обеззаразяват складовете, други проверяват съоръженията на автоматизираната площадка, трети внимателно оглеждат изправността на камионите и ремаркетата. Трябва да се затвори всяка пролука, през която може да изтече златното зърно.

Опитни комбайнери има кооперативът. През жътвените дни Осман Керимов не знае какво е сън и почивка. Почти не слиза от машината и комсомолецът Ферим Ибрахимов. През миналата година той овърша най-много зърно. Отлични комбайнери са и Мехмед Алиев, Ахмед Исов. Въпреки това стопанството изпрати на курсове още 5-6 души. Тази година „битката за хляба" ще бъде трудна. Средното натоварване на комбайн ще надмине 2 000 декара. В гъстите жита машините ще работят с намалена скорост и механизаторът трябва да притежава не само упоритост, но и голямо умение.

През напрегнатата лятна кампания управителният съвет на стопанството се е погрижил да поощри своите механизатори в борбата за бързо прибиране на реколтата. Те ще получават като премии по 1,5 кг фураж на овършано зърно.

Опитни комбайнери има кооперативът. През жътвените дни Осман Керимов не знае какво е сън и почивка. Почти не слиза от машината и комсомолецът Ферим Ибрахимов. През миналата година той овърша най-много зърно. Отлични комбайнери са и Мехмед Алиев, Ахмед Исов. Въпреки това стопанството изпрати на курсове още 5-6 души. Тази година „битката за хляба" ще бъде трудна. Средното натоварване на комбайн ще надмине 2 000 декара. В гъстите жита машините ще работят с намалена скорост и механизаторът трябва да притежава не само упоритост, но и голямо умение.

През напрегнатата лятна кампания управителният съвет на стопанството се е погрижил да поощри своите механизатори в борбата за бързо прибиране на реколтата. Те ще получават като премии по 1,5 кг фураж на овършано зърно.

Под жарките лъчи на слънцето равнината неусетно променя своя облик. Зеленият цвят постепенно прелива в светло. Из въздуха се носи дъх на зреещо жито. Иде жътва. Скоро в безкрайните ниви ще навлязат комбайните. След тях отново ще блик не потокът на изобилието и в нашето стопанство.

Ферхад БОНДЖУКОВ

В помощ на селското стопанство

Честите превалявания създадоха допълнителни трудности при отглеждането на пролетните култури. На призива на окръжния комитет на партията в помощ на кооперативните стопанства се притекоха работниците и служителите от Силистра, Тутракан и Дулово. В ранното неделно утро за обширните кооперативни блокове тръгна многохилядната армия от работници и служители. В ударния ден участвуваха над 6 000 работници и служители, които работиха съзнателно и ентусиазирано и обработиха над 7 500 декара пролетници.

В трудовата надпревара се отличиха работниците от ДАТ — Силистра, окопали царевицата в землището на ТКЗС — Ситово, здравните работници от окръжната болница, работниците от „Комунални услуги", „Сердика", промкомбинат „Текстил" — Силистра и други.

Бригадата в неделя премина организирано и плодотворно. Необходимо е обаче партийните и стопанските ръководители на аграрно-промишлените комплекси и кооперативните стопанства да мобилизират силите на кооператорите и механизаторите и в близките няколко дни да изведат борбата с плевелите до успешен край.

Цехът за чанти на промкомбинат „Камъшит" вече задоволява и най-взискателните вкусове на своите многобройни клиенти. Под наблюдението на неговия ръководител и майстор Никола Топоров много работнички се обучиха в специален курс за усвояване на по-висока квалификация.

КОГАТО СЕ МОБИЛИЗИРАТ СИЛИТЕ

Необичайно рано тази година започна активната оперативна обстановка в поделението на офицера Рангелов. Практиката от минали години показва, че обикновено със започването на курортния сезон, с идването на многолюдни групи курортисти, се повишава и напрежението на границата. През месеците март и април се появиха първите симптоми, предсказващи ранното активизиране на обстановката. В резултат на правилното регулиране и с търсенето на най-подходящи форми за работата в партийните организации и комсомолските дружества ние се стремяхме да повишаваме и чувството на отговорност у личния състав за предстоящите схватки с враговете на Родината.

Мл. сержант Людмил Начев

Ефрейтор Христо Стоянов

...Утринната тишина се нарушаваше само от многогласния птичи хор. Жарките слънчеви лъчи отрано предвещаваха горещ майски ден. На граничарите от заставата на офицера Томов предстоеше един динамичен войнишки ден.

Но, както често се случва, нормалният ритъм на войсковия живот бе нарушен от тревожен сигнал от границата. Първи на местонарушението пристигнаха граничарите от тревожната група начело с офицера Петров. На контролно-следовата полоса бяха оставени с хитрост следи, водещи към наша територия. Започна преследване. От щаба на отряда пристигна оперативна група, водена от офицера Цветков. В резултат на правилната оценка на обстановката и верните изводи те предприеха бързи и енергични действия за задържане на нарушителя. Ценна помощ на граничарите оказаха членовете на доброволните отряди в района, които допринесоха да се уплътни заповяданият рубеж. В резултат на правилните действия на поисковите групи и бдителното носене на службата от граничарите и отрядниците към 17.00 часа същия ден търсеното лице се натъкна на граничния наряд в състав: ред. Людмил Стоянов Начев от гр. Силистра (старши) и редник Христо Игнатов Стоянов от село Гарван, Силистренско.

В резултат на техните бързи, умели и правилни действия нарушителят не успя да осъществи своята мисъл...

Отличилите се бойци и членове на доброволни отряди командуването удостои с чинове и награди, а партийната и комсомолска организация ги посочи за пример за достойно изпълнен дълг.

Записана бе още една героична страница в бойната летопис на отряда.

ст. лейт. Димо КАЛОЯНЧЕВ,
инструктор за работа с членовете на ДКМС при под. 10280
— Бургас

ЗАСЛЕПЯВАНЕТО

* НЕПРАВИЛНОТО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА СВЕТЛИНИТЕ НОЩНО ВРЕМЕ — ТЕЖКО НАРУШЕНИЕ НА ПРАВИЛАТА ЗА ДВИЖЕНИЕ

* ЗА ОНЕЗИ, КОИТО ОСТАВАТ НЕНАКАЗАНИ

Насрещният автомобил се приближава стремително, светлините на фаровете му блясват и ви заслепяват, прегражда пътя. Каква беше посоката на пътя? Следва ли завой? Какво има на платното пред вас? Какво може да се случи по-нататък?

Често шофьорът в такива случаи прави поредица от грешки, последиците от които обикновено са тежки: удар в насрещния автомобил, блъскане на пешеходец, каруца, велосипедист и т. н. Не са редки случаите, когато разминаването се извършва сполучливо, но вие все пак нищо не виждате. Очите не могат да се пригодят към новата обстановка — промяната на светлинната среда. Този процес е по-продължителен, за него са необходими от няколко секунди до минута-две, а през това време автомобилът се движи и изминава при скорост на движение 40 км в час за една секунда 11-15 метра. За десет секунди разстоянието е 110-150 м, което крие много опасности.

В такива случаи параграф 156 от ПДУП задължава заслепения шофьор да спре незабавно, за да се избягнат всякакви рискове. Но автомобилът не може да спре веднага, спирането изисква също време и разстояние. Следователно пак е възможно да се допусне произшествие.

Трудна и сложна е преценката за поведението на шофьора при заслепяване. Обикновено той носи отговорност за настъпилите последици. А насрещният „колега"? В повечето случаи той отминава и остава неизвестен. Той може дори да не знае за станалото след него. А последиците от заслепяването **трябва да ги понесе той, защото** задължението за смяна на светлините се отнася и до него. За съжаление такива водачи се срещат много често по нашите пътища. Кой не се е възмущавал от техните постъпки? Поради липса на чувство за отговорност те не се съобразяват с трудното положение, в което поставят водачите на автомобилите, идващи насреща.

Още по-тежко е положението, когато и двамата шофьори не сменят светлините и взаимно се заслепяват. Рисковете се увеличават поне два пъти. Насрещният удар със страшните си последици често съпътствува това нарушение. Понякога този, който е сменил светлините, след като се увери, че другият не прави същото, си „отмъщава", като включва и той дълги светлини, пък да става каквото ще.

Заслепяването може да стане не само при насрещно движение. Зад вас се движи друг автомобил, който ви следва непрекъснато. На шофьора така е по-удобно вие да го водите, разучавате пътя. Но той е забравил, че когато се движи на близко разстояние зад моторно превозно средство, трябва да се включат светлините на близко разстояние, защото дългите светлини се отразяват в огледалото за обратно виждане. Ето още едно заслепяване.

Заслепяването не винаги е последица от неправилна употреба на светлините. Причина може да бъде и тяхната неправилна регулировка. Отклонение на светлинния сноп С равно на 1 до 7 градуса на ляво винаги предизвиква заслепяване. Не бива да се забравя, че фабричната регулировка се развали след 15-20 хиляди километра пробег, след което е необходимо да се търси помощта на специалисти и на уредите за регулиране на светлините. Не рядко по пътища та се срещат и автомобили, на които единият фар свети на къси светлини, а другият на дълги светлини.

Произшествията, предизвикани поради заслепяване, биха се избягнали, ако се спазват правилата, посочени в параграф 156 от ПДУП. При приближаване на превозните средства на разстояние около 200 м едно срещу друго, да се превключат светлините за близко разстояние. Как да се измери това разстояние? От момента, в който ясно се открояват двата фара на насрещния автомобил, разстоянието до него е около 300-400 м. След около 5 сек. насрещно движение това разстояние ще стане тъкмо такова, при което светлините ще трябва да се сменят.

Смяната на светлините не е елементарно, а много важно задължение. То осигурява безопасно разминаване. Затова трябва да се спазва винаги, като закон, за да не създава рискове, които често пъти отнемат здравето и живота на човека.

Трифон КОСТОВ

На 2 юни — Деня на падналите в борбата против османското иго, фашизма и капитализма и Отечествената война, много комсомолци бяха приети в редовете на славната Бълтарска комунистическа партия.

НА СНИМКАТА: Пред паметника на Димитър Дончев — Доктора секретарят на ОК на БКП Станчо Николов връчва партийните билети на новоприетите комунисти от селата Кайнарджа и Средище.

С ЛИЦЕ КЪМ ЖАЛБИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Във фабрика „Славянка" в Тутракан ръководството на предприятието е взело предвид Указа за жалбите и работи по него, като спазва изискванията в Инструкцията за жалбите.

Към всеки цех са поставени специални книги за оплаквания и сигнали, а Здравка Ненова от администрацията води дневника за жалбите и оплакванията и отделен дневник за устните оплаквания и сигнали. В предприятието е привлечен юрисконсултът Ради Юруков, който е едновременно и сътрудник в градския съвет на професионалните съюзи. Същият помага със съветите си да се изясняват въпросите, съдействува на стопанското ръководство да не се стига до развиването на трудов конфликт между администрацията и работниците. Той дава пълни и изчерпателни отговори на хората, които се отнасят към него за съвети, и почти във всички случаи въпросите се разрешават в техния начален стадий.

Поради тези предварителни мерки в дневниците за писмени и устни жалби на предприятието няма заведени жалби от работниците за неправилни действия. По същия начин помирителната комисия към профкомитета във фабриката разглежда най-много по едно или две дела годишно.

Йордан Кънев като директор на предприятието има правилно отношение към сигналите на работниците, определил е приемни дни във вторник и четвъртък от 11 до 13 часа, през което време работниците имат още по-голяма възможност да се отнасят при него за някои въпроси, сигнали и предложения.

От две години насам всяко тримесечие директорът провежда срещи с трудовите колективи на цеховете, на които срещи се разговаря за изискванията на работниците към ръководството на предприятието по условията на труда. Тази практика се оказа полезна и помага да се задоволят работниците по много битови и производствени въпроси.

Ст. БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ВСЕКИ ДЕН Е ДУМА ИЛИ СТИХ...

(ОЧЕРК)

Човек сам пише поемата на своя живот. Всеки ден прибавя към нея дума или стих. Римите на тази поема са съзвучни с високия патос на времето — време на съзидание и творчество. Ритъмът е неспокоен и бърз, в крак с походната стъпка на родината, тръгнала уверено към своето голямо щастие.

* * *

Склонността към размисъл и мечти е може би най-характерната черта за един пропагандист, чиито правдиви, обикновени и прости, пламенни слова импулсират хората за труд и творчество, убеждават ги в правото дело на партията-ръководителка и вдъхновителка на народа.

За пропагандиста Александър Ковачев, началник на районната станция на съобщенията в Тутракан, поводите за размисъл и самоанализ винаги са били различни. Този път поводът беше един телефонен звън. Обадиха се от градския комитет на партията.

— Бай Сандьо, трябва да си напишеш една автобиография, ама по-разширена. Пиши по-подробно за себе си като пропагандист.

Той не попита за какво ще е нужно неговото житие-битие, пък и не за първи път вземаше перото. Досега беше писал главно служебни отчети и доклади, планове и конспекти на лекции, с които беше излизал сто тици пъти пред изпитателните очи на тутраканци, но разширена автобиография не беше писал.

Беше му нужно да се усамоти известно време, но колкото и да е чудно, Александър Ковачев е началник без самостоятелен кабинет. Работното му бюро се намира в една голяма пощенска зала, където гласовете на служителките и на клиентите се преплитат в една учтива или не съвсем любезна гама.

Бай Сандьо, както го назовават в града, премисли отново целия си 46-годишен живот. Помъчи се да отсее в съзнанието си най-важното, най-смисленото от пороя на дните.

Във всяка автобиография най-напред се отбелязва месторождението. Винаги се започва от корена. А коренът на Александър Ковачев е в добруджанското крайдунавско село Пожарево. Но той още не е роден, когато баща му се преселва в с. Хотанца, Русенско, защото не може да търпи произволите на румънските чокоипоробители.

* * *

Горчивият спомен диктува на перото и то тръгва забързано по белия лист.

За първи път видях лицето на експлоатацията през 1938 година. Още юноша, постъпих чирак в магазина на едро на „Братя Димови" в Русе. „Чувалите захар ще слагаш в склада с циментов под. Там се навлажнява и тежи повече" — казваше собственикът. Двете чирашки години в магазина събудиха чувството ми за социална несправедливост и определиха бъдещата ми идейна ориентировка.

През 1940 година Добруджа отново беше възвърната към България, баща ми натовари нас, децата, и покъщнината на каруцата и ни откара в Тутракан. Нашата сиромашка радост се засели в една стара къща в квартал „Шеремета", на една безименна уличка, която ние по-късно кръстихме с революционното име „Павел Корчагин". Не си спомням дали идеята беше моя, но името на нашата улица и до днес много ми харесва. По онова време квартал „Шемереца" говореше влашки. С радост посещавах занятията в гимназията, защото там се говореше на български език. Баща ми със своето земеделие не можеше да покрива разноските на семейството, затова още като гимназист аз се навъртах около пощата и от време на време замествах някои от раздавачите, които излизаха в отпуск. Обикнах пощенската служба, защото тя ме свързваше с хората, даваше ми възможност да опозная техните малки радости и големи грижи.

Може да е малко нескромно, но ще е поучително за младите, ако спомена, че работех и въпреки това завърших гимназията с отличие. Влязох в РМС и участвувах активно в младежкото движение. Никога не съм бил галеник на съдбата. Служех в трудова повинност и освен че се научих да крача в строя, оставих частица от младостта си в две полезни дела — крайдунавската дига Русе — Тутракан и отводнените блата. След това постъпих в тутраканската поща и досега съм тук.

Това е накратко животът ми, ако не се смятат още някои подробности — това, че се оженех, че имам син, който сега е войник, че завърших задочно висше икономическо образование.

* * *

Оттук нататък автобиографията ми навлиза в своето разширение... Тук трябва да говоря не пощенецът Ковачев, а пропагандистът Ковачев. В онези първи години след Девети септември тутраканци нямаха сегашната политическа зрелост, трябваше да им се обясняват много неща търпеливо и методично. Работата на пропагандиста е специфична и допада не на всеки, който е завършил гимназия. Изграждаше се нов живот и ние, малцината пропагандатори на партийната правда в амфитеатралния крайдунавски град, трябваше да посеем семената на вярата в душите на тутраканци. Трябваше да вдъхнем ново самочувствие у довчерашните дребни собственици, занаятчии, каруцари, хамали, рибари. Отначало работех в младежките звена за политическа просвета, а след като бях приет в редовете на партията през 1955 г., преминах в партийния пропаганден апарат и досега не се съм прекъсвал пропагандистката си дейност. Някои използуват свободното си време, за да си свършат личната работа, за лов и риболов или да осигурят някой страничен доход за семейството, а аз вече дваде сет и три години обхождам кварталните клубове. Хората са любознателни, интересите им са широки, питат за всичко, трябва много да четеш, много да знаеш. Сега, като преглеждам моите лекции, виждам, че тематичният им регистър е бил широк: от историята на КПСС и БКП до съвременното международно положение, от астрономията до атеизма. Нямам претенция, че като изложа моя опит, той ще улесни кой знае колко по-младите колеги. Рецепти за пропагандисти не могат да се съставят. Но си спомням един епизод, който беше за мен много поучителен. Беше една от първите ми лекции — за колективизацията. Намерих необходимата литература. Съставих лекцията, подготвих се за евентуални въпроси и излязох пред слушатели. Прочетох лекцията с правилно литературно произношение и приповдигнат тон. Но доловах, че хората не ме слушаха. Новите обществено-политически термини и понятия се разминаваха с тях, не им казваха нищо. Въпроси не последваха. Споделих огорчението си с бай Иван Енчев — мисля, че той тогава беше председател на градския съвет. Беше стар човек, не много образован, шивач по професия, но умееше да говори просто и разбрано и хората го слушаха.

— Чете ли, или говори — попита ме той.

— Четох — отговорих.

— Там ти е грешката. Ще прочетеш един пасаж, а след това ще го разясниш с прости думи на хората. А по-добре е, ако само говориш. Иначе ще отчитаме работа, а полза никаква. Търси език с хората!

Това не е кой знае какво откритие, но никой не може да каже, че е овладял докрай трудното изкуство да привлича вниманието на хората, да довежда до съзнанието им и най-трудната теоретична материя.

Минаха години, завърших няколко курса за пропагандисти в София, Варна и Русе, но и до днес ми е особено ценен онзи първ урок, който ми даде бай Иван Енчев.

По-късно на помощ ми дойдоха техническите средства, с които онагледявам лекциите. Понякога, когато темата е особено трудна, предварително раздавам плакатите и конспекти. В тях „за примамка" вмъквам някои по-шокиращи въпроси, които активизират мисълта на слушателите, подтикват ги към размисъл. И когато дойдат на лекцията, слушат внимателно, питат, изказват съображения, разсъждават.

Да бъдеш добър пропагандист не значи само да си подготвяш добре всяка лекция. Това значи да имаш широка обща култура, да притежаваш познания от всички области на живота, науката и културата. Трябва да имаш „под ръка" примери от живота, от ежедневието, от художествената литература.

Почти всяка вечер чета. Жена ми на шега ми прави забележка, че съм пренаселил къщата със списания „Проблеми на мира и социализма", „Политическа просвета", „Партиен живот" и др. Заразих и сина си с тази страст към печатното слово и завърши гимназия с отличие. Сега е войник, но е приет във ВИМЕСС — Русе.

Тук завършвам моя опит за автопортрет. След малко трябва да тръгвам към клуба на III кварталн комитет на Отечественя фронт, на който съм председател.

Симеон МАНОЛОВ

Нови книги

АВТОРЪТ, един от най-изтъкнатите български журналисти, е събрал най-значителното, това, което е жизнено и сега, статии, които разглеждат трайните въпроси на партийната публицистика. В книгата са включени и материали, които демонстрират нашето преклонение към идейния учител на родната журналистика — съветския печат.

Да се бори с всички сили за претворяване в живота на генералната линия на партията — тази е идеята, прокарана във всички статии и други материали намерили място в книгата.

Със своя класово-партиен поглед, с който се поставят най-жизнените въпроси на българската журналистика, с широтата на комунистическата страст, с която се разглеждат те, „Журналистика, публицистика, време" е принос към нашата родна публицистика, към журналистическата ни литература.

28

Сложи вестниците на масичката и се отдалечи. След това дълго гледа кои от посетителите на кинотеатъра взимаха вестниците и как ги четяха. Към вестниците приближава и висока светлокоса жена, и мъж с шушляк „болоня", и младеж със смешен перчем, читателите бяха много и иди узнай кой от тях е сврзвка... Късно вечерта Игор стана и тръгна към управлението.

В метрото, в автобуса, в тролейбуса Семьон вървеше след Рахими; имаше много народ, блъскаха го, но Семьон дори не се оглеждаше. И само там, където улиците неочаквано затихваха, той изоставаше и стоейки зад ъгъла на крайния дом, следеше и като изчакваше, излизаше иззад укритието и отново тръгваше. От време на време му се струваше, че това няма да има край.

След киното те изходиха по ловината Москва. В градинките земята миришеше тънко и свежо на есен. И Семьон си спомни малката гара, къщата на София Марковна, чиста и прохладна, и градината, и миризмата на гнили листа, и Оля. Два дни не бе я виждал и скучаеше.

Семьон се измори, когато Рахими тръгна с метрото за площада пред гарата. Купи билет и се отправи към перона.

Влакове тръгваха често. Очаквайки своя, Рахими седеше на пейката и пушеше. Палеше вече трета цигара, когато на таблото се появи името на най-далечната гара. Тогава той стана, хвърли угарката в кошчето и седна в последния вагон. Семьон отиде в друг, защото Рахими не проявяваше безпокойство: нито вдъхнъж не бе видял Семьон в очите.

Влакът пътуваше дълго, не спираше често, зад прозорците се мяркаха къщи, стълбове на високоволтови линии, спирки. Скоростта беше такава, че не можеше да се мисли за скачане от влака, но през целия път Семьон стоеше на входа на вагона. Студът проникваше под шлифера. През вратата се виждаше Рахими, свит в ъгъла, но щом седнеше някой наблизо, като нощна птица отваряше сънливи очи.

Зад прозорците преминаваха малки горички и поля. Стърнищата жълтееха, а копите сено на ливадите бяха успели вече да потъмнеят. Горичките съставаха все по-гъсти, приближаваха към пътя и унило тъмнееха, като след пожар и даже плътната зеленина на елите изглеждаше тъмна и само земята жълтееше светло от опадалите листа. След горичките се проточи лес до самата крайна гара.

Семьон не бързаше да слезе. Пътниците бяха малко и се изсипаха наведнъж на перона. Вратите останаха отворени и Семьон гледаше къде ще отиде Рахими. Зад перона на глинеста утъпкана земя стоеше дъсчен, боядисан в синьо бюфет. Към него водеше бетон на пътека, цялата покрита със засъхнала глина, нечистена и неметена от времето на последния дъжд. Рахими премина зад оградата и стъпи на пътеката. В бюфета трима души пиеха бира. Тъмната, изпоцапана от ръце врата не се затваряше. Рахими влезе и Семьон, следвайки го, чук как бюфетчикът, пълен и широкоплещест мъж, пропя с весело-изплашен глас:

— Ваня? Ти ли си, Ваня? Пристигна все пак. Е, здравей... Искаш ли бира? Поседни, аз сега.

Рахими изпи чаша кехлибарена бира.

Бюфетчикът се мушна в килера зад тезгяха, оттам изплува пълна, розовобуза, с две брадички жена, в бяла смачка на престилка, застана така, че зад тезгяха изведнъж стана тясно, огледа стоящите бездетници и попита високо:

— Кой иска още бира?

Бюфетчикът изпълзя след нея. Той беше вече без престилка, в син шлифер, с каскет. Семьон го разгледа и когато жената каза на бюфетчика: „Ти върви, тук ще се справя сама", — се отдръпна настрана, по-близо до гарата.

Бюфетчикът и Рахими излязоха от бюфета.

Сутринта Семьон докладва резултатите от наблюдението на Василий Степанович.

— Вие с Игор сте прави. Вчера получих заключението на експерта. Виж — и Никодимов подаде на Семьон акта и две снимки.

Семьон прочете акта и внимателно се взря в снимките. Експертът пишеше, че в Баку е фотографиран един човек, а в Москва — друг, и този другият, е фотографиран и на паспорта.

— Василий Степанович, в дома на Родригес беше този, който е фотографиран в Баку, макар че много си приличат, но може да се отличат. Това добре го запомних.

— Да, ловко измислено. Американците са искали с един изстрел да убият два заека: с един и същ паспорт да изпратят при нас шпионин, а друг да изведат от страната.

На края на вестника има цифри. Колонки цифри...

Василий Степанович и сега ги виждаше мислено. Тясното вестникарско поле и написани на него с молив цифри, сякаш някой бе пресмятал разходите си. Смирнов ги фотографира, но тогава така и не можа да разбере за кого бе предназначена шифровката. Засега не бяха успели да разшифроват цифрите. Василий Степанович звънеше настойчиво в шифровалния отдел, но началникът на отдела, майор Вентарев — кръглият розовобуз Ванечка Вентарев, както всички го наричаха зад гърба, отговаряше с виновен глас, че засега още нищо не е готово, ще трябва да почакат още мъничко, работата върви, като че ли са хванали „котарака" за опашката. Ванечка наричаше шифъра „котарак". Василий Степанович чакаше, но това „мъничко" продължаваше вече второ денонощие и той не можеше да каже нищо на Ванечка: шифровчиците седяха денем и нощем, седяха и сега, в неделя.

Преди обяд Василий Степанович позвъни на Вентарев.

— Да идвам ли днес?

Ванечка издуха шумно в слушалката:

— Ела сега.

Василий Степанович повика кола.

— За дълго ли? — попита Марина.

— Не знам. Ще поседя...

Марина го изпрати до вратата и се спря на прага. Той слезе бързо на първата площадка, озърна се, кимна й и тръгна по-нататък, без да се оглежда.

В коридора на управлението видя Вентарев — той вървеше насреща му с големи крачки, очите му блестяха, на бузата се беше образувала ямичка, кравешче свежи бордър, сякаш не беше будувал цяла нощ. Като подаде листа, каза високо:

— На, чети. Ненапразно се трудихме. Много нещо ще ти изясни тази хартийка.

Вървейки, Василий Степанович прочете първите редове: „Осемдесет и шести срещнах във влака..." Бързайки и не улучвайки веднага ключалката, отвори вратата на кабинета, седна в креслото и без да се съблича, прочете, изгълта всичко наведнъж.

(Следва)

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА 1971 ГОДИНА!

БОРБА ЗА ВЛИЗАНЕ В ГРАФИК

* ЗАЩО СЕ НАРУШАВА РИТМИЧНОСТТА НА ПЛАНОВЕТЕ?
* ПОНЯТИЕТО ЗАВОД И РЪЧНИЯТ ТРУД
* ДОСТАТЪЧНО ЛИ Е САМО ОПТИМИЗЪМ

(Продължение от 1-ва стр.)

дените машини само през първото полугодие. Това наистина създава трудности за колектива, а ако към това се прибави и неритмичното снабдяване, усложненията се увеличават.

Инструменталното обзавеждане на завода е все още незадоволително.

ТЕЖКИЯТ РЪЧЕН ТРУД

при някои производствени операции изтощава хората, намалява производителността на труда. Споменатите вече лифтерни приспособления се нуждаят от детайл, приготвляващ се чрез абкантово огъване. Заводът не разполага с подходяща машина за тази операция. Въпреки настоятелните искания пред обединението да се прехвърли една ненужна абкантова машина от Севлиево в Тутракан, това не е сторено и предприятието е принудено само да решава този въпрос. Би могло да се помисли и за доставка на такава машина, още повече, че тя струва 18 000 лева, но и това се протака. И се стига до това: необходимата ламарина за лифтерните приспособления се разкроява в завода, товари се на камиони и се отнася в ТПК „Метал" — Силистра, където се огъва. По такъв начин се харчат излишни средства, оскъпява се продукцията.

Детайлите на приспособлението за скубане на боб се огъват в завода, но това е съпроводено с тежки физически усилия от страна на работници те, чийто труд се заплаща скъпо.

Независимо от това,

СЪЩЕСТВУВА ОПТИМИЗЪМ

в ръководството и колектива за излизане от зоната на изоставането. Радостно е, че ЗРЧНО се е справил добре със задачата си по ремонта на комбайните и другите селскостопански машини. До 15 т. м. и последната машина ще напусне завода, за да се отправи към кооперативните блокове.

Колкото и хубаво да е това, следва да споменем, че условия за ремонт на селскостопанска техника в предприятието няма. Помещенията са ниски, не позволяват да се използува кран за смъкване и вдигане на хедери и двигатели и всичко това се върши ръчно. Фактически почти всички видове ремонт се извършват на занаятчийска основа, а заплащането на труда на работниците става по промишлени норми.

Не по-малко затруднения се срещат и с

ФОНД РАБОТНА ЗАПЛАТА,

който осигурява едва 30 на сто от промишления производствен план, докато 70 на сто трябва да се кооперира с други предприятия в страната. Това поставя завода в трудно положение, от което може да се излезе само с очакваните корекции от обединението.

Споменахме за оптимизъм по-горе и нека поясним от колко е породен той. Въпреки всички трудности през април и май е работено много, независимо от отчетеното неизпълнение на плана. За машините, които следва да бъдат произведени до края на юни, са подготвени всичките детайли и се започва комплектуването им. Лифтерните приспособления за слънчоглед например се състоят от около 100 отделни части. Подготовката на последните изисква време, но сега този фактор ще се компенсира. За полугодието ще бъдат произведени и предадени 350 машини от този вид на обща стойност 140 000 лева, което ще помогне за влизането в график.

НАБЕЛЯЗАНИ СА

редица мероприятия за това и тяхното осъществяване е започнало още в началото на месеца. Въведено е ново работно време с цел да се подобри дисциплината и се уплътни работният ден, изменен е планът за отпуските. Разработени са мрежови графици за машините, подлежащи на завършване, изградена е група от квалифицирани работници, която да разработи прототипите за усвояване на нови производи. А те не са малко. Вече се усвоява прототипът на ново шнеково приспособление за жътва на слънчоглед — изобретение на инж. М. Михов, което ще бъде пуснато до жътвата на слънчогледовата култура. До 1 октомври ще бъде дадено за изпробване ремарке за зареждане на сеялки и тороселяки. Предвижда се внедряването в производството на автотоварач на сеялки и торосеялки (тороразпръсквачки). Следващата година ще бъдат произведени първите автотоварачи, които се монтират към шаси на ГАЗ—53 и притежават бързина, висока производителност и са много икономични. Спектърът от машини и резервни части е богат, но той все пак е въпрос на бъдеще. А сега

ЦЕЛИЯТ КОЛЕКТИВ СЕ МОБИЛИЗИРА

за изпълнение на плана. Партийните групи и комсомолците вършат разяснителна работа по бригади и цехове, организацията на труда се подобрява, разгаря се социалистическото съревнование, следи се за качеството на продукцията. Струговите работят на три смени, разделени са на повече групи заварчиците, с цел да се подобри и ускори производството. Всеки член от колектива съзнава голямата отговорност и се стреми да бъде полезен в постигането на крайната цел.

Инж. Георги Димов прегледа месечните планове, писа, пресмята и накрая с увереност каза:

— Има реална възможност да ликвидираме неизпълнението от предишните месеци. Планът ни за юни е 115 000 лева, а по всяка вероятност **ЩЕ РЕАЛИЗИРАМЕ 232 000 ЛЕВА.** Съществуващите заготовки и доокомплектуването на машините ще ни позволят да осъществим това.

Ако се сбъднат тези оптимистични предвиждания, заводът ще завърши успешно полугодието. Нужна е само по-голяма гъвкавост от страна на ръководството при решаване на възникналите трудности и по-голяма оперативност. Ритмичността в производствената дейност на предприятието не бива да се оставя без постоянно внимание. Това води до затруднения във върховите моменти и създава напрежение в края на тримесечията и полугодията.

Инж. Д. ПЕНЕВ,
от ОК на БКП

Др. ПАНОВ,
от в. „Силистренска трибуна"

В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

Отдавна вече в Силистра е традиция името на завод „Хром" да се споменава само във връзка с нови високи постижения в производството, нови отличия, нови обещания. Но за да се утвърди тази традиция, колективът и неговото ръководство вложиха дълга и упорита борба. Ден след ден, крачка по крачка се приближаваха те към успехите. И резултатите не закъсняха. Края на миналата година колективът на завод „Хром" посрещна със 120 000 лева печалба сверх плана, а предконгресното обещание за първото тримесечие на настоящата година бе преизпълнено с 21 000 лева. Всичко това нареди завода на едно от първите места не само в града и окръга, но и в цялата система на ДСО „Битово машиностроене", донасяйки на трудовия колектив почетните награди — Диплом за постигнати отлични резултати в предконгресното съревнование и медал „Десети конгрес".

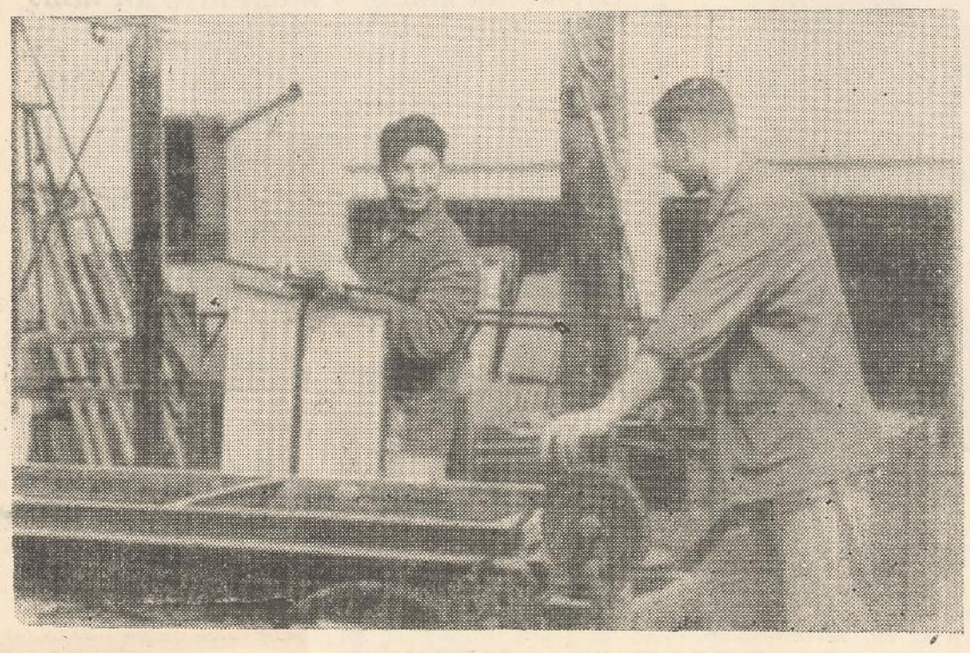
Но с това успехите на работниците от завод „Хром" в Силистра не свършват. Вдъхновени от първите постижения, обединени, благодарение умелото ръководство, в един задружен колектив, те успяха да рапортуват в предконгресното утро изпълнение на плана за четиримесечието на цех № 2 с ръководител Пею Пенев, чийто дар за конгреса са нови 48 000 лева надпланова продукция, и цех № 3 с ръководител Петър Райчев, чийто принос в чест на голямото събитие са още 45 000 лева продукция, произведена над плана.

Особени успехи постигна в предконгресното съревнование комсомолската организация на завода. За упоритостта, с която работи за постигането на общите резултати, окръжният комитет на комсомола я удостои с първото място в окръга и червеното знаме, до което днес е окачена и поставена в рамка почетна грамота на ЦК на ДКМС за постигнати високи успехи в предконгресната подготовка.

В началото на този месец трудовият колектив на завод „Хром" — Силистра рапортува пред партията и народа изпълнението на плана за общата промишлена продукция 102 %, плана за производителността на труда също 102 на сто и плана за печалбата — 106 %.

Заводът произвежда всички видове неръждаеми домакински съдове, еднокоритни и двукорити мивки, дело на комсомолците, участници в клуба за ТНТМ, бойлери-самовари, бензинови лампи, кислородни, водородни и хлорни вентили. Освен това той разполага със специална група за обзавеждане на обществени заведения. Благодарение упоритостта на работниците и инженерите в тази предконгресна година, заводът усвои и пусна в действие нов цех за алуминиево производство.

Валентин ЧЕРНЕВ

В ЗГУ „Терма" в Тутракан най-добри качественици са Иван Георгиев и Тодор Иванов. Те произвеждат висококачествени емайлирани детайли за печки.
НА СНИМКАТА: Двамата работници изваждат готовите емайлирани детайли от пещта.

ДРУЖНО И УПОРИТО -С ЕДНА ЦЕЛ

— Доячите работят в другите два обора. А тук е родилното помещение. Ние се грижим за родилките и малките телата — ка за гледачът Филю Христов.

Дългогодишният животновъд не пропусна да отбележи, че доячите работят добре и че преизпълняват плана за млеконадоя. Беседвайки с нас, мъжът продължаваше да работи. Беше се унесъл в работата си. Хранеше малките теленца. Той ни уверява, че малките животни се нуждаят от специални грижи, че работата тук никак не е лесна. И най-малката грешка при раждане може да коства живота на теленцето. Затова за всяко живородено теле гледачите получават по 3 лева, а до края на десетдневката достигнат ли 10 кг прираст, получават допълнително по 2 лв. Материалният стимул изиграва голяма роля за постигане на добри успехи. Филю Христов и другарите му Йордан Стоянов и Стоян Пейчев добре се справят с работата си. Смъртността при новородените теленца е сведена до минимум, освен това и планът за прираста редовно се преизпълнява.

Опитни и работливи са животновъдите от с. Смилец. Получаването на висока продукция от кравите тук вече стана традиция. Кравефермата се слави с много сръчни доячи като Вела Йорданова, Елена Желева и Марин Нейчев. Миналата година те участвуваха в окръжното състезание в Нова Черна. Комплексно кравефермата в с. Смилец се нареди на челно място. А Вела Йорданова се оказа най-сръчна измежду сръчните доячи. Спечели първото място и взе участие в националното състезание по доене в Русе, където също се представи добре. Вела не е дългогодишна доячка. Само от две години тя е на работа в кравефермата. Но преди това дълги години бе работила в птицеферма та, където за постигнатите си добри успехи е удостоена с паспорт на трудовата слава. По собствено желание дойде тя в кравефермата. Още първите й успехи бяха похвални, а миналата година беше първенец на стопанството. И сега добре се справя с работата си. Дневният й млеконадой от крава е почти 13 л, а до края на годината е решила да надои 117 т мляко.

В началото на годината зле бе тръгнала работата в кравефермата на с. Смилец. Планът за млеконадоя не се изпълняваше. Три месеца продължи това изоставане. Но благодарение на създадената добра организация и сплотеността на малкия колектив, постигнатите успехи през месец април компенсираха загубите от предишните месеци. Това окуражи животновъдите. И те заработиха с по-голяма упоритост, в резултат на което планът за млеконадоя през месец май бе преизпълнен с 16 тона. Успехите се увеличиха особено когато животните започнаха да се хранят със зелен фураж. Сега тук на ден средно на крава се получава по над 12.5 л мляко, което е далеч по-високо от средното за окръга.

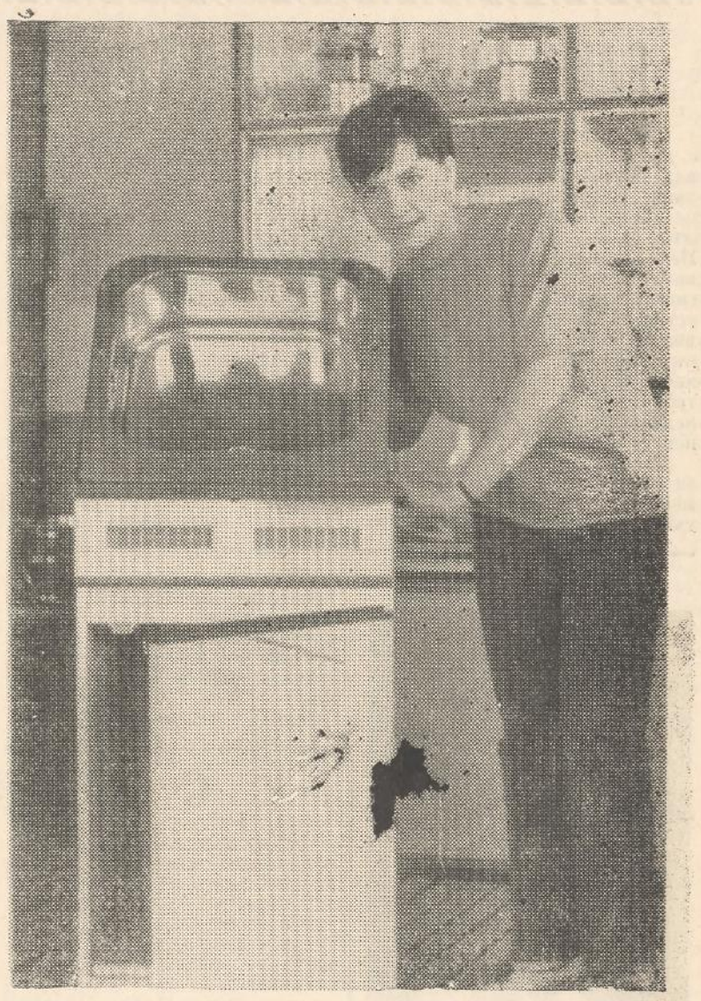
— До края на годината трябва да надоим 815 т мляко — споделя техникът на доилната инсталация Йордан Стойчев. — Смятам, че ще го преизпълним, тъй като млякото с всеки изминат ден се увеличава.

За да ни увери в това, младежът разлисти една тетрадка, в страниците на която беше вписано полученото мляко за деня.

— Докато през изминалите месеци възнаграждението ми се движеше между 150-180 лв., то през месец май получих 240 лв. — намеси се отново в разговора Вела Йорданова.

„Сговорна дружина, планина повдига" — са казали прадедите ни. Колко е мъдра тази пословица?! Та нали и доячите от Смилец, подавайки ръка един на друг, постигнаха тези успехи!...

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Новата еднокоритна мивка.

ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ

Вдъхновен от решенията на Десетия партиен конгрес, трудовият колектив на промкомбинат „Дръстър" заработи ентусиазирано за изпълнение и преизпълнение на производствената програма за май. Набелязани бяха редица мероприятия от стопанското ръководство, проведе се широка разяснителна работа по бригади и цехове. Всеки работник знаеше мястото си в изпълнението на плана на предприятието и се стараеше да помогне с всички сили за неговото осъществяване. Взеха се мерки за навременното снабдяване с някои дефицитни материали, необходими за цеховете. Реализираха се доста мероприятия по извършване услугите на населението. В резултат на това успехите не закъсняха. Промкомбинатът изпълни производствената си програма за май, като постигна 101,3 на сто, а планът за производителността на труда бе изпълнен 103 на сто. Преизпълнен е един от най-важните показатели, специфичен за дейността на предприятието — планът за услугите, в това число и тези на населението. Този план е изпълнен общо 113 на сто, а услугите на населението бележат реални зрание 155 на сто. Общо за петте месеца изпълнението е 100,8 на сто, производителност на труда — 106,7 на сто, план за услугите — 119 на сто.

Особено добри постижения имат цехът за автокаросерии с ръководител Марко Дочев — 123 на сто, цехът за метални услуги с ръководител Киро Великов — 110 на сто, цех ресори с ръководител Димо Обрешков — 139,4 на сто. Добри резултати в труда имат цеховете печатница, мотопоправки, химическо чистене и водопроводната работилница, които много спомогнаха за общото преизпълнение на плана.

Успехите през май, както и тези за петмесечието, насърчават колектива на промкомбината, импулсират го за още по-хубави постижения в изпълнението и преизпълнението на производствената програма през юни и за първото полугодие на 1971 г. Работниците и служителите от предприятието и занапред ще работят вдъхновено за претворяване в живо дело решенията на историческия Десети конгрес на БКП.

В. ВЪРБАНОВ

Промкомбинат „Камъшит"—гр. Силистра

търси да назначи стъкларски работници-духачи от I до VII разряд.
Справка: служба „Личен състав"

Професионално-техническо училище по химическа промишленост в град Девня

О Б Я В Я В А

че през учебната 1971/1972 година ще приеме в 1 курс 140 младежи и девойки на възраст между 15 и 17 год. по специалностите —

СТРУГАРО-ФРЕЗИСТИ — 15 девойки и 55 младежи и

ЕЛЕКТРО- И ГАЗОЗАВАРЧИЦИ — 20 девойки и 50 младежи.

Срокът за обучение е двугодишен.

Завършилите с добър успех постъпват без приемен изпит във вечерния механотехникум в гр. Девня направо в трети курс или във всички редовни техникуми по специалността с приравнителен изпит.

Електро- и газозаварчиците ще бъдат на държавна издръжка, получавайки храна, квартира, пътни разноски до дома, дрехи, обувки и др.

Кандидатите представят следните документи: диплом за завършен VIII клас, акт за раждане и характеристика

Записването най-късно до 20 август т. г.

Справки на телефони 25-57 или 23-50, вътрешен 761.

Да се учим от съветския опит

Използуване и отчитане на трудовите ресурси

Понякога, преценявайки резултатите от стопанската дейност на което и да е колхозно или совхозно подразделение, някои икономисти не отделят необходимото внимание на анализа за използуване на трудовите ресурси. А това е един от важните фактори, влияещи върху резултатите от производството.

Да се определи колко ефективно се използуват трудовите ресурси за някакъв промежутък от време, да кажем, в звеното или бригадата, без съответното отчитане, е просто невъзможно.

В нашия колхоз от всички подразделения в края на всеки месец се дава в плановия отдел наред с производствения отчет и специална информация. В нея се посочва движението на трудовите ресурси по подразделения: колко трудоспособни хора са участвували в работата, колко човекодни трябва да отработят те и колко са изработили фактически. В тези информации е отразено също така и участието на нетрудоспособните, причините за неявяването на работа, както в отделни графи се посочват мъжете и жените.

В документите по заплащането на труда за различните категории работници е установен минимумът работни дни по месеци. Така например през юни мъжете трябва да отработят не по-малко от 25 дни, жените без деца — 23, жените с деца — 20, а тези, които са над петдесет години — 18 дни. И така е за всеки месец.

Работниците от плановия отдел на колхоза въз основа на информациите от подразделенията правят обща информация (за цялото стопанство по бригади), в която е отразено използуването на трудовите ресурси. Ръководителите и специалистите, използувайки тези данни и съпоставяйки ги с производствените отчети, получават достатъчно пълна картина за движението и използуването на трудовите ресурси във всички отрасли и подразделения на стопанството. По резултатите от анализа в тази област управлението на колхоза излиза със съответни решения, насочени към подобряване организацията на труда.

Трябва да добавим, че с въвеждането на такова отчитане на трудовите ресурси значително се подобри тяхното правилно използуване и се повиши отговорността на ръководителите на отделните колхозни подразделения.

(Из „Экономическая газета")

Новости техника новости

НОВ ТИП СЕНОКОСАЧКА

Големите тракторни сенокосачки са удобни и ефикасни за обширни терени. Но се срещат и малки горски поляни, крайгорски склонове, крайпътни насипи и други, които също са богати с тревна маса. Само че за тях тежката техника е неудобна. Невъзможно е да се употреби трактор на или дори конска сенокосачка и затова човек е принуден отново да прибегне до старата коса.

Сега и тази ръчна работа се механизира. Люберецкият завод в СССР е произвел първата партида сенокосачки „КМР-1", които имат мотор с четири конски сили. Те са с едно колело. Крачейки редом със сенокосачката, работникът може да окоси с нея осем пъти повече площ, отколкото с ръчната коса. Едното колело позволява по-добре да се маневрира сред дърветата, пъновете, върху склоновете и върху крайпътните и крайгорски терени.

ОГНЕУПОРНА КОЖА

Както е известно, кожените изделия не се отличават с особена топлоустойчивост и могат да изтърпят температура най-много до 70 градуса. Премине ли се тази граница, тя става гибелна за кожите.

На учените от Института за кожени изделия и промишленост в Лодз (Полша) се удало да намерят начин да повишат топлоустойчивостта на кожите чрез приложение на особени вещества. Преминала процеса на специално щавене, кожата придобива вече свойствата да издържа на високи температури. Правени са опити и е доказано, че произведените по този начин кожени изделия могат в продължение на една минута да издържат на нагряване до 300 градуса.

ДОМАТИ ВЪВ ВАКУУМ

Сътрудниците на Пловдивския научноизследователски институт по консервна промишленост са разработили конструкция на нова машина за чистене на доматите от ципата. След бланшировката в продължение на 30 минути доматите се поставят във вакуум. Водата, съдържаща се в зеленчука непосредствено под ципата, кипва, получава се паров взрив и ципата се отделя.

След лабораторните изпробвания машината е била поставена в производствени условия и е показала отлични резултати. За един час машината почиства по този начин 1 300 кг домати.

ТРАКТОР С ШЕСТ КОЛЕЛА

Да си припомним пословицата, че и „конят с четири крака се препъва". Тракторът с четири колела също често се „препъва", по-точно боксува. Изразходвайки мощността на двигателя, колелата безполезно се въртят и плъзгат. Това се случва най-често върху влажни почви и върху снега, но се наблюдава и върху стърнищата. Сега на трактора се прикачат две допълнителни активни колела. Шестколесният трактор като че ли получава нови сили — рязко се намалява загубата на мощност при боксуването. Производителността на такъв трактор ще бъде 20—40 процента по-висока от тази на обикновения. Освен това върху допълнителните колела е удобно да се поставят различни селскостопански инструменти, машини или платформи. Прототипът на новата машина се изпробва в Минския тракторен завод в БССР.

МНОГОКРАКИ ЖАБИ

В един малък ручей край Токио била хваната жаба с пет крака. Петият крак се намирал от дясната страна на туловището пред нормално израсналия и й служел много бързо да се катери нависоко. От 1935 година насам в района на японската столица са открити над 12 многокраки жаби, една от които била с девет крайника.

ПРОДАВАМ къща, опразване „Димитър Дончев" 29, Атанасов — 29-60.

ОКРЪЖНИ ПРАЗНИЦИ НА ХУДОЖЕСТВЕНАТА САМОДЕЙНОСТ

НЯКОИ ИЗВОДИ ЗА ТЕАТРАЛНИТЕ КОЛЕКТИВИ

Театралната самодейност в окръга вече окончателно е излязла от обсега на сантименталномелодраматичната, примитивна и посредствена драматургия, коя то доскоро се ширеше по сцените на окръга. В репертоара на драматичните състави (с изключение на турските) се включват едни от най-добрите драматични произведения на нашата социалистическа драматургия. Но произведенията на литературното наследство незаслужено бяха пренебрегнати и това довежда до едностранчивост в общото звучене на репертоара.

Веднага обаче със съжаление трябва да се констатира, че докато в репертоарната политика можем да отчетем успехи, то драматичните състави не показа ха художествено-творческо израстване както по отношение на цялата постановъчна работа, така и по отношение на отделните звена на спектакъла. Представлите се на окръжните празници драматични състави при народното читалище в Тутракан и при ДИП „Добруджа" — Силистра, наред с добрите си страни, показаха и слабости. Отделните проблясъци на хубави режисьорски и актьорски постижения се губят сред общото недетайлно разчитане на драматургията и елементарни неточности в разра ботването на спектаклите и обра зите.

Докато общото ниво на театралните състави в окръга се е стабилизирало като цяло, то лип сват ония водещи колективи, които с постиженията си да са за пример на другите. Сериозен извод може да се направи от фрапиращия факт, че от шестте колектива, представили се мина лата година на окръжните ленински празници с високи за нашия окръг творчески постижения, пет се саморазтуриха — „по обективни причини".

Пред нашата театрална самодейност стоят за разрешаване големи проблеми — организационни и творчески. Като се има предвид, че изискванията на художествената продукция на колективите се повишиха много, съвсем естествено е съставите да се уголемяват, да стават жизнено по-устойчиви. Създаването на аграрно-промишлените комплекси осигурява благоприятни условия. Съвсем естествено и наложително е вече в колективи те да влизат хора с трайни увлечения, интерес и любов към театралното изкуство, хора, които притежават поне елементарни и подлежащи на развитие изпълнителски качества. Съвременният етап на развитие поставя пред колективите сериозни творчески задачи, които могат да се защитят преди всичко от постоянно действуващи творчески състави. Затова основна задача трябва да бъде увеличаването броя на добрите самодейни колективи в окръга, тяхното стабилизиране.

Друг проблем е подготовката на художествените ръководители. Вече немалък брой от тях са за вършили различните едномесечни окръжни, междуокръжни и национални курсове. Мнозина се стремят да се представят със свое собствено оригинално сценично решение. Но това най-чес то си остава едно добро желание. Все още неумението, незнанието, хаотичността са белези на работата на много от ръководителите. Все още проблемите на постановъчната част в цялостното звучене на спектакъла стоят неразрешени.

На дневен ред е и подобряването на материално-техническата база на всички колективи в окръга. Няма декор (въпреки желанието най-често той е примитивен), няма осветление, няма костюми... А трябва да се прави спектакъл за днешния зрител — с неговите повишени изисквания. Все още авторските ремарки ограничават фантазията на много художествени ръководители в работата им над мизансцена в спектакъла. Не са редки случаите и когато ръководители на колективи да нямат и най-елементарна ориентация по режисура. Нужно е да се вземат мерки за засилване на потока към полувисшия институт за културно-просветни кадри и постоянно действуващата школа в Пловдив. Местните ръководители трябва да проявяват повече разбиране и добро желание при решаване на кадровите въпроси.

На общия фон на неблагополучията при драматичните колективи свежа струя внесоха естрадно-сатиричните състави. Самодейците от ЗММ, МЗ „Стоманa", читалищата в Тутракан и Ситово показаха, че са налице предпоставки (талантливи изпълнители, ръководители и огромно желание) да се преодолеят слабостите в състоянието на сатирата. Разбира се, и тук всичко все още далече не е в ред. На първо място трябва да се потърси масовост. Нужно е и внасянето на богато жанрово разнообразие по отношение на формите, оригинални решения, тематичност, проблеми.

Кръжоците по художествено слово при Дома на културата при ОСПС и при читалище „Доростол" показаха два различни стила. Търсенето на един съвременен почерк — чистота на изпълнението, вярно пласиране на вътрешни видения, образи и представи, пестеливост в жеста — беше характерно за изявата на рецитаторите от кръжока при читалището. Интересен опит за разчупване на шаблона е направен от кръжочниците при Дома на културата с тематичния спектакъл „Мечти и дела". Но тук добрите качества на изпълнителите се губят в разточителното изобилие от опити за търсене на всяка цена на оригинални (и не винаги подчинени на художествения текст) пластични, мизансценни, светлинни и визуални решения. Има разхищение на движения по сцената, които често не са логически обоснозани и не спомагат за разкриването на словото. Зрелищността на този рецитал не всякога е еквивалент на на съдържанието.

Общо за двата кръжока е необходимо да се търси по-активно общуване с публиката, „провокиране" на зрителя за участие в творческия процес. И при двата кръжока трябва да се търси по-голямо разнообразие в изразните средства, за да се избегне общата тоналност и потапянето на сцената в една обща емоционална багра.

Театралната самодейност в окръга, нейното развитие все още се съпътствува от твърде сериозни пропуски, без отстраняването на които не могат да се постигнат задоволителни, перспективни резултати. Те могат да станат реалност при активното съдействие на обществеността, при стремежа да се оценяват по достойнство твърде сложните задачи на този вид самодейност.

Георги КАЛИМЕРОВ,
завеждащ методичния кабинет при Окръжния съвет за изкуство и култура

Макове, макове... Алена чиста усмивка на равнината. Цветя-символи, цветя-спомени. Свежи букети край пътищата на Добруджа...

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

ЕДИН ВЪПРОС БЕЗ ОТГОВОР

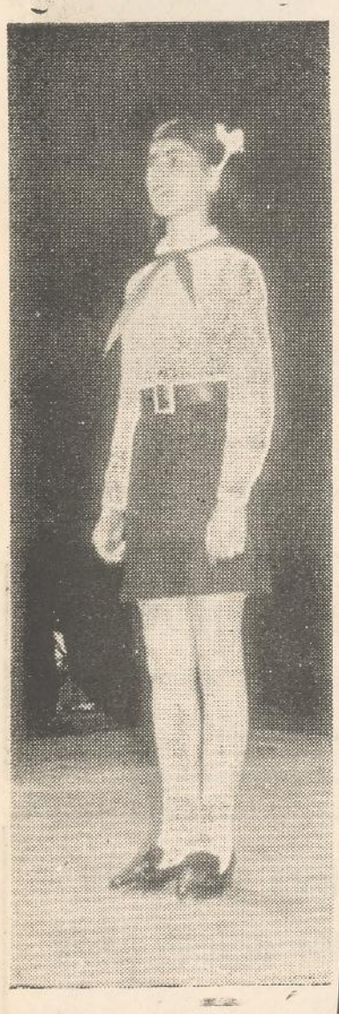
Средище не е малко село — с добре уреден център: площад, административна сграда, магазини, ресторант. Но защо не се помисли и за най-малките жители на селото — децата. Не са малко майките, които се питат къде да ги оставят, когато отидат на работа. Има преустроена стара сграда за целодневна детска градина, която има много малък капацитет. В двора ѝ има една люлка, един трап с пясък. Помещенията са недостатъчни и се ползуват ед новременно за различни цели.

Децата са проблем не само за местните майки, а и за семействата на специалистите и учителите, дошли от други краища на страната. При тези условия те са принудени да търсят жени за гледачки. През зимата такива жени могат да се намерят все пак, но през лятото... В момента има три семейства на специалисти, за децата на които няма нито детска градина, нито пък могат да се намерят гледачки, защото лятото е ангажирало всички хора в напрегнат труд.

Искаме да зададем въпрос към местните ръководители: „Кажете, другари, какво да правим нашите деца? Как да излезем от тази безизходица?"

И. КУРТЕВА,
ветеринарен лекар

Все повече стават младите приятели на художественото слово в окръга. Тазгодишните прояви на самодейността ни срещнаха с много от тях, с тяхната обич към това изкуство.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛИ НА ВЕСТНИК

„Силистренска трибуна",

НЕ ПРОПУСКАЙТЕ СРОКА ДА СЕ АБОНИРАТЕ ПРЕЗ ВТОРОТО ПОЛУГОДИЕ.

ВЕСТНИКЪТ ЩЕ ПРОДЪЛЖАВА ДА ОТРАЗЯВА ЖИВОТА В ОКРЪГА, ДА ПОПУЛЯРИЗИРА ЧЕЛНИЯ ОПИТ.

ЩЕ ОТПЕЧАТВА ХУДОЖЕСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ, РАЗКАЗИ, ОЧЕРЦИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

КРАЙНО ИНТЕРЕСНИ ЧЕТИВА ЩЕ СРЕЩНЕТЕ ПОД РУБРИКИТЕ „СЪБОТЕН СПЕКТЪР" и „ОСА".

И ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА 1971 ГОДИНА ТОЙ ЩЕ ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО — **вторник, четвъртък и събота.**

Абонамент за шест месеца — 1,56 лева

ПОБЪРЗАЙТЕ ДА СЕ АБОНИРАТЕ!

С ТОПЛИ ГРИЖИ КЪМ ДЕЦАТА

Голямо е трудовото напрежение сега за кооператорите. Полята на Добруджа очакват техните неуморни ръце, за да приберат плодовете на земята, за да се грижат за царевицата и тютюна.

Така е през тези летни дни и в село Паисиево. От ранно утро кооператорите напускат селото. И тръгват на работа спокойни, защото децата им са поверени в сигурни ръце, защото им са гарантирани прекрасни условия за възпитание, игра, почивка. Над тях бдят добри детски учителки, за тях се грижи цялата общественост в селото.

Детската учителка Величка Славова вече седем години се занимава с възпитаниците на полудневната, а някой път през лятото и с тези от целодневната детска градина. Тя познава добре характера на труда, подходи към децата. Трудно е наистина, особено като се има предвид, че много от децата са турчета и тепърва трябва да се учат на български език, да усвояват различни навици.

Тази година подготовката за лятното приютяване на най-малките започна отрано. Още през месец март бяха почистени стаите, кухненският инвентар бе подменен и увеличен. Закупени бяха нови играчки, бельо. Занималнята бе застлана с хубав килим, кътът на куклите бе обзаведен с мебели и всичко, което е необходимо, за да чувствуват децата, че се намират в един хубав и приветлив дом.

През деня децата от полудневната и целодневната детска градина често си правят взаимни посещения. Учителките следят за особените черти в характерите им — това е толкова важно за тях ното възпитание. Вместо в прахоляка на улицата най-малките жители на Паисиево сега играят на пясъка в потъналия в зеленина двор; вместо лошите думи сега се учат на песни и стихове, организират им се излети. Нима може да се направи някакво сравнение — нито една майка не би могла да отдели толкова време за възпитанието на своето дете, не би могла да го приучи на навиците, които се придобиват само в колектива, при една съвременна обстановка.

Стопанството прави всичко възможно за подрастващата смяна в селото. За неговото отношение към децата, към осигуряването на добра материална база, продукти, могат да се кажат само хубави думи.

М. ВАНКОВ

За вашата библиотека

Лев Толстой — Виктор Шкловски — роман-биография, великолепно пресъздаваща атмосферата, в която се е раждал и разгръщал един велик творчески живот.

Чужденец в рая — Волфганг Щраер — приключенски в основата си роман за борбата на поробените народи срещу империалистите. Преследванията, преживяванията под водата, опитите за убийства са в основата на сюжета.

Из опита на детските учителки — сборник доклади от VII национални педагогически четения — съставили С. Аврамова и др.

Научно управление на педагогическия труд и управление на училището — сборник доклади от VII национални педагогически четения — съставил Ст. Марков.

Скорцени — препоръчван за четене

В неонацисткото вестниче „Дойче национал-цайтунг" се появи рекламно обявление на издателството на Хелмут Крамер. Предлага се да се купуват книгите „Живи в опасностите" и „Ние се сражавахме — ние загубихме", написани от постоянния автор на това издателство, небезизвестния хитлеристки главорез Ото Скорцени.

След войната оберщурмбанфюрерът от СС Скорцени успя да изчезне от Германия, а след известно време се появи във франкистка Испания, където живее и сега, занимавайки се с бизнес и преписвайки книжки. Мюнхенското издателство на Крамер охотно печата „трудовете" на нацисткия военнопрестъпник. Наистина неотдавна в Северен Рейн — Вестфалия те бяха внесени в списъка на литературата, „вредна за възпитанието" на младежта. Но това само означава, че в посочената област на ГФР издателите на Скорцени не могат сами да рекламират неговите писания. Ето защо те прибягнаха към помощта на нео фашисткото вестниче. Що се отнася до „Дойче национал-цайтунг", то той, препоръчвайки на младите граждани на ГФР незабавно да се запознаят с „творчеството" на Ото Скорцени, добавя: „Двете негови книги бяха в центъра на внимание на световната преса... В Израел те станаха учебници в офицерските училища. Телавивското издателство „Мисрахи" счита, че тези книги принадлежат към най-добрите произведения за Втората световна война".

Страшното минало на препоръчвания автор е достатъчно добре известно на човечеството. Не по-малко ясна е и политическата физиономия на онези, които го препоръчват на младежта.

СЪСТЕЗАВАТ СЕ СТРЕЛЦИТЕ

В събота и неделя в Силистра се проведе окръжно селскозаводско първенство по спортна стрелба, организирано от военно-техническия отдел на ОК на комсомола. Повече от сто стрелци от окръга и победителите от градските състезания — отборът на завод „Оргтехника" — застанаха на огневите рубежи, за да проверят точността и сигурността на окото и ръката си. Състезателите трябваше да изпълнят няколко упражнения. Във всички със завидна сигурност стрелците на „Оргтехника" успяваха да завоюват челните места.

В упражнението 15 плюс 60 с малокалибрена пушка за заводските отбори на първо място то се класира „Оргтехника" с 3 211 точки, следван от дуловци с 2 237 точки. Отборен първенец за селата е Алфатар с 2 947 точки. Постигайки 1 903 т., на второ място се наредиха стрелците от Ситово.

В упражнението 3 х 10 картината е същата — първи са стрелците на завод „Оргтехника" с 1 414 т., втори — Дуловo — с 826 т. За селските отбори алфатарци постигнаха 1 083 т., заемайки първото място, след тях с 668 т. се наредиха стрелците от Ситово.

При пионерите в упражнение 5 плюс 20 с въздушна пушка на първо място с 428 т. се класираха младите стрелци от Силистра. За селските отбори алфатарци и ситовци отново показаха високата си класа и грижата си за младата стрелкова смяна.

Освен тези три упражнения в първенството бе включен и летният отбранителен трибой. В него първите места си поделят отново „Оргтехника" и Дулово за заводските отбори и Алфатар и Ситово за селата. Също то се повтори и в дуелната стрелба, и в крайното комплексно класиране. По този начин отборът на завод „Оргтехника", четирикратен окръжен шампион, потвърди своята класа, заемайки отново първото място, и доби право да участвува в заводските републикански състезания в Габрово. Стрелците от Алфатар също се класираха първи и ще се състезават в селското републиканско първенство в с. Търнава, Врачанско.

На победителите в окръжното първенство бяха раздадени колективни и индивидуални награди.

В. ДИМИТРОВ

Леката атлетика — основен вид спорт

* НА ШИРОКА ОБЩЕСТВЕНА ОСНОВА

* ПОРАСНАЛИ ВЪЗМОЖНОСТИ НА МЛАДАТА СМЯНА

* ГРИЖИ, КОИТО АКТИВИЗИРАТ

„Всеки младеж и девойка трябва да упражняват една от дисциплините на леката атлетика" — се казва в решенията на Политбюро на ЦК на БКП от 2. IX. 1969 година. Това ще рече да се организират повече състезания, в които да участвува младежта и изобщо тази спортна дисциплина да стане непосредствена задача на ДКМС.

Тези решения намериха реален израз в дейността на обществени деятели, на треньори и състезатели по лека атлетика в Силистра. Разшири се нейната масова основа. В настоящия момент над 400 деца тренират системно под ръководството на треньори и преподаватели. Израз на подобрената им работа с подрастващите са постиженията на Гюлсерен Еминова, Росица Христова, Димитър Атанасов, Пламен Христов, Георги Василев, включени в различните гарнитури на националните отбори. Възпитаниците на треньорите Насъфов, Райчев и Данаилова мерят сили с представителите на градове с по-големи възможности, като Варна, Русе и др. Представянето на лекоатлетите от нашия град на различни състезания от републикански мащаб убедително доказва, че в Силистра този вид спорт е с чувствително пораснали възможности през последните няколко години. Отлично бе участието на нашите състезатели в републиканските кросове, след което по следва едно чудесно изявяване на силите им в шампионата на в. „Народна младеж". Само преди седмица три наши лекоатлетически отбора се класираха начело във финалите на комсомолския лекоатлетически петобой, като девойките от Икономическия техникум завоюваха шампионската титла.

Тези успехи не биха били възможни, ако леката атлетика не бе поставена на широка обществена основа. Председател на секцията по лека атлетика е първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Значителна е и помощта на Георги Савов, секретар на ОК на комсомола. Ценно съдействие оказва инспекторът по физическо възпитание Здравко Дренчев и не на последно място стои работата на учителите Георги Георгиев, Мариана Абраше ва, Петър Иванов, Милена Филипова, на учениците-активисти Снежана Златарова, Александрина Иванова, Лиляна Александрова, Елена Стаматова и др.

Сега двадесет лекоатлети и лекоатлетки са настанени в ученически интернат, където условията за водене на тренировъчна дейност се подобряват все повече и повече. Това е също израз на грижите на партията за развитието на леката атлетика в нашия град.

Стоян ЦОНЕВ

спорт

Равен мач на „Доростол"

Все по-обнадеждаващи и активни са игрите на силистренските футболисти в последните няколко кръга. След ценната си победа над „Академик" — Свищов отборът на „Доростол" гостува на „Ангел Кънчев" — Трявна.

При поделено надмощие през първото полувреме нашите състезатели поведоха с 1:0 след гол на И. Василев. В 25 мин. доростолци бяха наказани пресилено с 11-метров наказателен удар и домакините изравниха. През втората част на мача нашите на падатели пропуснаха няколко изгодни положения за покачване на резултата. С изхода от този мач нашият отбор убедително доказа, че стабилизирва своите позиции и заема все по-решително „златната среда" на временното класиране.

П. ИВАНОВ

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 15. VI

10.00 Ноини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За малките ученици, 10.30 „Под болшевишко знаме" — докум. филм, 10.50 Публицистично предаване, 11.15 За вашето здраве, 11.45 Новости в търговията, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Концерт народна музика, 19.10 „Жътвата и пожарите", 19.20 „Инторгмаш — 71" — видеозапис от Москва, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Екран „Младост", 21.40 Новини, 22.00 Интервизия: европейско първенство по бокс — предаване от Мадрид, 22.45 Новини

СРЯДА, 16. VI

10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 За учителите, 10.05 За кандидат-студентите, 12.00 Информационен дневник, 16.40 За учителите, 17.05 За кандидат-студентите, 18.00 Интервизия: европейско първенство по бокс, 18.30 Новини, 18.40 БТ предава за Интервизията — филмов концерт, 19.00 Реклами, 19.10 На спортни теми, 19.20 „Скорости" — публицистично предаване, 19.35 „Осем дни в героична Куба" — филм, 19.45 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Поколение" — чехословашки филм, втора серия, 21.15 Весело ехо, 21.45 „Наши деца" — публиц. предаване, 22.15 Интервизия: балет на вечер — предаване от Букурещ, 23.00 Интервизия: европейско първенство по бокс

ЧЕТВЪРТЪК, 17. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За кандидат-студентите, 10.40 За децата 11.00 „В света на животните", 11.30 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За студентите, 19.00 Свири младежкият оркестър за народна музика, 19.20 Реклами, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Мигове, 20.55 Семена в браздите, 21.55 Пред Втория национален събор на народното творчество в Копривщица, 21.45 Публицистично предаване 22.20 Изпълнения на з.а. Мати Пинкас, 22.40 Новини, 23.00 Интервизия: европейско първенство по бокс

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 62 (1838) | Силистра, четвъртък, 17 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

ВЕЛИК СИН НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

УТРЕ се навършват 89 години от рождението на великия син и вожд на българската работническа класа и българския народ, бележитият деец на международното работническо и комунистическо движение — Георги Димитров. Неговото име е най-тясно свързано с десетилетната революционна борба на българския пролетариат и Българската комунистическа партия против капитализма и фашизма, с победата на социалистическата революция и изграждането на социализма в Народна република България.

Син на работническата класа, възпълтил в себе си нейните добродетели, Георги Димитров води самоотвержена борба в защита на жизнените й интереси, за победата на новия обществен строй. С неизчерпаемата си енергия и дълбоката вяра в правото дело на пролетариата, със своето безстрашие и твърдост в революционните борби той бе всепризнат и любим водач на революционното профсъюзно движение. Безпределно верен на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, Георги Димитров води непримирима борба срещу реформизма, ревизионизма и левосектантството в работническото и комунистическо то движение за творческото прилагане на марксизма-ленинизма.

Посрещнал възторжено победата на Великата октомврийска социалистическа революция, Георги Димитров бе пламенен защитник на нейното дело. Под нейно влияние и под негово ръководство се извърши превъоръжаването на Българската комунистическа партия с идеите на ленинизма. В епичната епопея на Септемврийското въстание от 1923 година Георги Димитров се извисява като всепризнат ръководител на борбите на партията и народа срещу фашизма и капитализма.

В историята на международното работническо и комунистическо движение, в историята на партията и българския народ ще остане завинаги величавият подвиг на Георги Димитров на Лайпцигския процес, нанесъл първия морално-политически удар на фашизма. С героичното си държание в съда и блестящата защита на комунизма, на българския народ и родина, на първото пролетарско отечество — великия Съветски съюз, Георги Димитров даде блестящ пример на пламенен патриот-интернационалист. С победата си над хитлеристкото „правосъдие“ той стана знаме в борбата срещу фашизма и подготвяната империалистическа война.

Като генерален секретар на Комунистическия интернационал Георги Димитров води упорита борба за създаването и заздравяването на единния пролетарски и антифашистки народен фронт. През годините на Втората световна война и въоръжената борба на народа срещу фашизма Георги Димитров ръководеше дейността на партията, вдъхновяваше борбата на хиляди те партизани и партизанки, концлагеристи и ятаци. По негова инициатива и под негово ръководство бе изграден спасителният Отечествен фронт, който на Девети септември 1944 година пое съдбините на България в свои ръце.

С победата на Деветосептемврийската социалистическа революция Георги Димитров пое ръководството по изграждането на социализма в нашата родина. Прилагайки творчески марксистко-ленинското учение, на Петия конгрес на Българската комунистическа партия той разработи програмата за социалистическата индустриализация и преустройство на селското стопанство на кооперативни основи.

Изпълнявайки заветите на своя вожд, Българската комунистическа партия и българският народ постигнаха грандиозни победи в строителството на социализма. Днес Народна република България се нарежда на едно от челните места в Европа и света, с мощна социалистическа индустрия и модерно земеделие. Претворени са в дела предначертанията на Георги Димитров — за петнадесет-двадесет години да постигнем онова, което другите народи при други условия са постигнали за столетия. Тези забележителни победи бяха постигнати в тясна и свята дружба с великия Съветски съюз, завещана от великия син на България да пазим като зеницата на окото си.

Годишнината от рождението на Георги Димитров българският народ чествува непосредствено след историческия Десети конгрес и в навечерието на славния 80-годишен юбилей на Българската комунистическа партия. Програмата за изграждането на развито социалистическо общество, Директивите на шестата петилетка са блестящо потвърждение на огромните успехи, постигнати по пътя, начертан от Георги Димитров. Те са триумф на неговите идеи и вдъхновение за нови достижения и нови върхове в строителството на социализма и комунизма в нашата скъпа Родина.

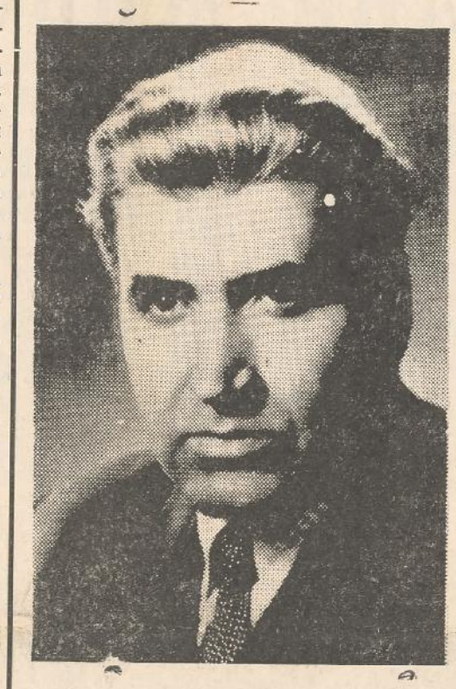
НАПРЕД КЪМ БЛЯСКАВА ИЗБОРНА ПОБЕДА!

РЕЧ НА ДР. ИВАН ПРЪМОВ, СЕКРЕТАР НА ЦК НА БКП,

КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 238 СИЛИСТРЕНСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Снощи в салона на кино „Москва“ в Силистра се състоя предизборна среща на секретаря на ЦК на БКП Иван Пръмов, кандидат за народен представител в 238 Силистренски избирателен район. Тя бе открита от първия секретар на ГК на БКП Иван Русанов.

Дълбоко аргументираната реч на др. Иван Пръмов бе изслушана с внимание и интерес и често прекъсвана от аплодисментите на силистренските избиратели.

ДРАГИ ИЗБИРАТЕЛКИ И ИЗБИРАТЕЛИ ОТ ГР. СИЛИСТРА,

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Сега в навечерието на изборите за VI Народно събрание, за окръжни и общински народни съвети целият български народ живее и още дълго след това ще живее под знака на историческите решения на X конгрес на БКП и на референдума, с който единодушно бе приета новата Конституция на Народна република България.

Десетият конгрес на партията и референдумът СА НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ СЪБИТИЯ в живота на нашия народ не само през текущата 1971 г., но и през всички години след IX конгрес на 1966 година.

Изборите, които ще се проведат на 27. VI. т. г., са ново голямо политическо събитие в живота на нашия народ.

За работническата класа, трудовото селячество и народната интелигенция в буржоазно-капиталистическите страни, където господствува диктатурата на експлоататорските класи, изборите са повод за големи политически акции и борби за извоюване на народни права и свободи, за отхвърляне експлоатацията на човек от човека, за разобличава не реакционната, империалистическа политика на буржоазно-капиталистическите правителства, за защита на мира от опасните планове на военнолюбците и реваншистите.

В навечерието на изборите и в самия ден на изборите народът и партията правят равносметка на изминатия път, подхвърлят на трезва, но строга критична оценка всестранната политика на партията и народното правителство.

Отечественият фронт, който предложи кандидатите за народни представители в VI Народно събрание и на всички кандидати за съветници в народните съвети, за народни съдии и съдебни заседатели, е улеснен особено много в политическо отношение от обстоятелството, че Българската комунистическа партия, главната ръководеща и направляваща сила в страната, изложи вече пред българския народ по време на X конгрес и на референдума основните насоки на своята външна и вътрешна политика. Това естествено улеснява и нас, кандидатите за народни представители, в нашата политическа дейност при срещите ни с Вас, избирателите.

Ето защо на днешната наша среща с Вас, избирателите от гр. Силистра и по-специално избирателите от 238 избирателен район, моята задача е да припомня още един път тази политика на партията.

Преди това, обаче, драги избиратели и избирателки, младежи и девойки, моля да приемете моята най-голяма благодарност към Вас, към окръжния и градски комитет на БКП, на Отечествения фронт и на комсомола, както и към окръжното и градско ръководство на БЗНС за това, че приехте моята кандидатура за Ваш народен представител в VI Народно събрание. За мен това е голяма чест, награда и доверие, което изцяло отнасям към нашата родна комунистическа партия, за осъществяването на чиито идеали съм посветил всичките си сили през моя съзнателен живот, от които и в бъдеще никаква сила не е в състояние да ме отклони.

Искам да ви уверя, че честта и доверието, които оказвате на партията и на мене, ще се старая да оправдая напълно. Тук в Силистра и в целия Силистренски окръг живеят и се трудят чудесни хора — работници, селскостопански труженици, народна интелигенция, прекрасни патриоти и интернационалисти. За мене е голяма радост и щастие заедно с всички вас да работя и се боря за успешното изпълнение на Програмата и всички предначертания на БКП, за щастието и благоденствието на целия наш народ, за икономическото и културно процъфтяване на Силистренски окръг.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

За нашия народ, за Народна република България, вътрешната обстановка, при която ще се проведат изборите, е ведра и оптимистична. Тя се определя преди всичко от ГРАНИТНОТО ЕДИНСТВО НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД И ОТ НЕГОВАТА СПЛОТЕНОСТ ОКОЛО ПОЛИТИКАТА НА БКП.

Единството на народа и партията бе многократно и ярко демонстрирано по време на всички избори до сега и особено в дения на референдума за новата Конституция. В това единство е голямата сила на българския народ. То не е случайно. ТО СЕ ДЪЛЖИ НА ПЪРВО МЯСТО НА ПРИНЦИПНАТА И ПОСЛЕДОВАТЕЛНА ПОЛИТИКА НА БКП, НАСОЧЕНА КЪМ ПОЛИТИЧЕСКОТО УКРЕПВАНЕ НА НАШЕТО СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ОБЩЕСТВО, КЪМ НЕПРЕКЪСНАТОТО РАЗВИТИЕ И РАЗШИРЯВАНЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ДЕМОКРАЦИЯ.

Както е известно главната цел на партията, отразена като един от най-важните моменти и в нейната Програма, от една страна, е да се изгради у нас еднородно по своя социален състав безкласово комунистическо общество, и от друга — всеки пълновъзрастен член на това общество да взема активно участие в неговото управление.

Българската комунистическа партия може с открито чело да заяви, че цялата нейна дейност до сега е била подчинена именно на тази цел. Още с победата на 9 септември 1944 г. и до сега нейната политика във всички области на живота се основава на строго класов принцип. Тя винаги е защищавала и давала простор за развитие и реализация интересите на работническата класа, на трудещите се селяни и на трудовата интелигенция — учители, агрономи, лекари и др. специалисти от най-различните отрасли на народното стопанство и управлението на страната. Партията в кратък срок след 9. IX. 1944 г. организира разгрома на буржоазно-фашистката държава с всички нейни атрибути и на нейно място изгради нова, народно-демократична държава, която е верен страж на социалистическите завоевания, на правата и свободите на целия наш трудов народ.

Сега в България няма експлоататорски класи, няма експлоатация на човек от човека. Остатъци от буржоазно-капиталистическата класа, от селските чорбаджии и търговци има — но те са лишени от каквато и да било икономическа, политическа и друга мощ.

Сега основните класи на нашето социалистическо общество са работническата класа, чийто състав и относителен дял непрекъснато растат, и класата на селяните-кооператори, който по своя числен състав непрекъснато намалява поради комплексната механизация на всички процеси на труда в селското стопанство, но което по своето класово съзнание и характер все повече се доближава до работническата класа, докато един ден плътно ще се изравни с нея.

Сега доходът, а следователно и животът и личното благополучие на всеки гражданин на републиката и на всеки трудещ се изобщо, зависи изключително от това работи ли той и как работи, зависи от неговите способности, от това какво той дава на обществото, защото основният принцип, върху който се изграждат взаимоотношенията между личността и обществото и за разпределение на доходите при условията на социализма, е: ОТ ВСЕКИГО СПОРЕД ВЪЗМОЖНОСТИТЕ, ВСЕКИМУ СПОРЕД ТРУДА.

Нима може при тази обстановка на развитие на нашето общество да има макар и най-малки условия за нарушаване неговото единство и сплотеност около БКП?

Освен това в нашето социалистическо общество все повече се развива и разширява социалистическата демокрация. Факт е, че БКП все по-често организира широко обсъждане и допитване до народа по всички кардинални въпроси на политиката, която провежда. Известни са в това отношение тезисите на ЦК за реформа в народното образование, тезисите за работа с младежта, семейния кодекс, Директивите за VI петилетка и пр. Най-ярък израз на усилията на партията за широко въвличане и участие на народа в управлението на страната е начинът, по който се прие новата Конституция. Нейният проект бе публикуван за всенародно обсъждане, преди да се разгледа и приеме от V Народно събрание. След като Народното събрание я прие, тя отново бе публикувана като проект, по който целият български народ бе призован да се изкаже. Това именно и стана чрез референдума на 16. V. т. г. Чрез референдума българският народ по блестящ и категоричен начин определи своето отношение към цялостната политика на БКП. Той напълно одобри тази политика.

Известно е, че от това кому принадлежи държавната власт, както и от начина и реда за провеждане на изборите за всички представителни органи на държавното управление, зависи в най-голяма степен характерът на тази власт, дали тя е народнодемократична, социалистическа власт или не.

Много ясно и добре това може да се разбере и да се почувствува само когато сегашното положение на нашия народ и сегашната наша избирателна система се сравняват с това, което те бяха при буржоазно-капиталистическа България, или пък с това, което днес е в буржоазно-капиталистическите държави.

С това какво е било у нас всички по-възрастни избиратели знаят и аз няма да ви отегчавам с излишни истории от нашето недалечно минало.

Кому принадлежи властта в НРБ — също всички знаят. Още в първите редове на новата Конституция е записано, че цялата власт в НРБ произтича от народа и принадлежи на народа. Този принцип на народния суверенитет, извоюван с огромни жертви в десетилетни кървави борби срещу буржоазно-фашистката власт, не е празен лозунг, а реална действителност. Най-красноречиво за това говори съставът на Народното събрание и народните съвети. Както знаете, в състава на V Народно събрание влизат 420 народни представители, а в състава на народните съвети около 50 000 съветници. Всички те са хора, произлезли от народа и служещи на народа — работници, селяни, народна интелигенция, жени и младежи от производството и от нематериалната сфера. Доказателство за това е фактът, че всички закони и всички решения, приети от Народното събрание и от народните съвети, са изключително в интерес на народа, че няма нито един случай на закон или решение, приети от Народното събрание или от който и да било съвет, които противоречат на народните интереси.

Предварителните данни за състава на кандидатите за народни представители в VI Народно събрание и за съветниците в окръжните и общински народни съвети, които ще се избират в предстоящите избори, потвърждават напълно горното твърдение.

Не така обаче е в буржоазно-капиталистическите страни. Там не може да се каже, че властта принадлежи на народа.

За каква власт на народа например може да става дума в САЩ, когато в техния парламент няма нито един представител на народа? За каква демокрация може да става и дума във Франция, когато в изборите през 1968 г. Комунистическата партия получи само 35 депутатски места срещу 4,5 милиона гласа, дадени за нея, а управляващата върхушка срещу 9,5 милиона гласа, дадени за нея, получи 294 места, или 60 процента от всички депутатски места?

Що за демократична изборна система е тази на Нова Зеландия, при която всеки, който притежава имущество до 1 000 фунта, има право на 1 глас, а този, който има до 2 000 фунта, има право на 2 гласа и над 2 000 фунта на 3 гласа?

И много още факти могат да се посочат, от които се вижда, че в буржоазно-капиталистическите страни нито властта е народна, нито избирателната система е демократична.

Не само в изборите обаче и не само в обсъждането на основните проблеми и мероприятия на партията от страна на народа се проявява социалистическата демокрация у нас. Кому не е известно, че в селското стопанство изграждането, ръководството и управлението на ТКЗС, а сега и на АПК, от които зависят съдбата и доходите на милиони хора у нас, се основават изцяло на принципите на най-широката народна демокрация?

В Програмата на БКП е заложена тенденцията: успоредно с повишаване степента на изграждане зрялото социалистическо общество да расте и степента на социалистическата демокрация у нас, като все повече се разширяват правата и участието на обществено-политическите организации в управлението на държавата.

БЗНС — верният съюзник и боен другар на БКП, заедно с партията и в пълно единодушие с партията, участвува в управлението на страната. Това негово право, както и правото на БКП, е осветено от новата Конституция.

ОТЕЧЕСТВЕНИЯТ ФРОНТ, КОЙТО СЕГА Е МАСОВАТА ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКА ОПОРА НА НАРОДНАТА ВЛАСТ, има правото на контрол върху дейността на предприятията, учрежденията и организациите, които работят по културно-битовите, благоустройствените и социално-културните въпроси и по снабдяването на населението. Той контролира разходването на средствата от самооблагането

(Продължава на IV стр.)

РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП — В ДЕЛА!

ПЛЕНУМ

НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

На 16 юни 1971 година в сало на на окръжния съвет на профсъюзите се проведе контролен пленум на окръжния комитет на Българската комунистическа партия. В работата на пленума взе участие и секретарят на ЦК на БКП др. Иван Пръмов. Пленумът бе открит и ръководен от секретаря на ОК на БКП др. Виктор Ганев. Доклад за работата на окръжната партийна организация по изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП и на Седмата окръжна отчетно-изборна партийна конференция изнесе кандидат-членът на ЦК и първи секретар на окръжния комитет на БКП др. Георги Кардашев.

Спирайки се на решенията на Десетия партиен конгрес, който разработи ясни перспективи на нашето развитие през близките няколко десетилетия, въплътени в Програмата, утвърдени в Директивите за социално-икономическото развитие на страната през годините на шестата петилетка, др. Кардашев изтъкна постигнатите успехи в развитието на икономиката през петте месеца на т. г. В промишлеността планът за общата промишлена продукция е изпълнен 104,2 на сто. Осигурен е прираст в сравнение с миналата година от 23,8 на сто. Планът за производителността на труда за първите четири месеца е изпълнен 103,6 на сто. Снижени са разходите на производството, изпълнен е планът за печалбата.

В общото икономическо развитие на окръга някои предприятия обаче изостават. Пет предприятия не изпълниха плана за общата промишлена продукция за петте месеца: Заводът за резервни части и нестандартно оборудване, ЗГУ „Терма“, Керамична фабрика, Търговско обзавеждане и ТПК „Нов живот“. Шест предприятия не изпълниха плана за производителността на труда, единадесет предприятия не изпълниха плана за снижаване себестойността на произвежданата продукция, дванадесет предприятия не изпълниха плана за печалбата. Това изоставане задържа ускореното икономическо развитие на окръга. Значително място в своето изложение др. Кардашев отдели на изпълнението на качественте показатели, на качеството на произвежданата продукция, на спазването на технологическата дисциплина. Особено внимание бе отделено на Строителното управление, което не изпълнява плана за строително-монтажните работи с над 200 хиляди лева за петмесечието. Въпреки изпълнението на плана, в транспорта съществуват редица недостатъци, които се проявяват в недобрата организация на работата. Остри критични бележки бяха направени по работата в търговията.

Голямо внимание докладчикът отдели на задачите в селското стопанство и тяхното изпълнение през петте месеца на годината. Изпълнен е планът за договорираната животинска продукция към държавата.

По-нататък др. Кардашев се спря на организаторската и политическата работа на градските и общинските партийни комитети и първичните партийни организации за мобилизиране силите на комунистите и всички трудещи се за изпълнение на единния план за социално-икономическо развитие на окръга през 1971 г., за претворяване в дело решенията на историческия Десети конгрес на БКП.

След станалите разисквания по доклада, посрещнат с ръкопляскания, отношение по обсъждания въпрос взе секретарят на ЦК на БКП др. Иван Пръмов. Той даде положителна оценка за работата на пленума, на прямотата и чувството на голяма отговорност, която пронизва цялостната дейност на бюрото на окръжния комитет на БКП. За изпълнение на решенията на Десетия конгрес на БКП е необходимо ново отношение към задачите, да се осъзнае голямата отговорност за изпълнение на поръчаното дело, да се изработят нови представи за изпълнението на качествените показатели, като се отдели особено внимание на качеството на произвежданата продукция.

Обобщавайки работата на пленума, др. Кардашев увери ЦК на БКП в лицето на др. Пръмов, че окръжната партийна организация ще мобилизира своите сили и силите на всички трудещи се от окръга за изпълнение на единния план за социално-икономическо развитие, за претворяване в дела решенията на Десетия конгрес на БКП. (СТ)

ТРИДЕСЕТ И ПЕТИМАТА

Това са комсомолците от дружеството при механизаторите в ТКЗС — Чернолик. Тяхното ежедневие едва ли се отличава от ежедневието на хиляди млади хора от нашия окръг, но все пак има нещо, което прави впечатление още когато влезеш в двора на стопанството.

На площадката пред ремонтната работилница стоят готови за старт десетина-петнадесет комбайна. Хората, които снуват около тях, се спират от време на време и се усмихват. И има защо — Чернолик е готов да посрещне жътвата. Много малко от работниците тук не са на комсомолска възраст, а това дава възможност делът на комсомолците да се открои още по-ярко.

Ентусиазмът на младежите в това дружество не е инцидентно явление. В предконгресното съревнование, което вече навсякъде се взема като база за разширяването на успехите на даден колектив, те се представиха много добре. Средното изпълнение на трудовите норми достигна 120 на сто, намираше се време и за художествената самодейност и за участие във всички мероприятия на общинския комитет на ДКМС. Затова сега секретарят на дружеството Иван Драганов така спокойно и уверено говори за успехите на момчетата.

— Ние всички се отнесохме с най-голяма сериозност към съревнованието комсомолски отчет пред партията. Радостни сме, че се представихме добре. Така продължаваме да работим и сега, защото доверието, оказано на младостта на нашата страна на Десетия партиен конгрес, трябва да се оправдае с дела, с неуморен труд.

Хубави думи. Този, който не ги е чул, може да ги почувствува със сърцето си, защото те са лицето на младите чернолишки механизатори. Следват имена, много имена, допринесли за издигане авторитета на дружеството. Механизаторите Йордан Иванов, Димитър Иванов, Петър Георгиев, стругарят Халид Халилов, монтьорът Мюмюн Сабриев и много други.

Немалко усилия положиха комсомолците, докато се стигне до строените и готови за жътва комбайни. Времето не чакаше, тревожеше ги зажълтелият вече ечемик по блокове те. До късно светеха прозорците на ремонтната работилница, твърде често през последния месец закъснели кооператори срещаха уморените момчета по нощните улици. Но правителствените срокове за ремонта бяха спазени. В нито едно от посетените през този ден пет села не ни показаха това, което можахме да видим в Чернолик. И този факт е показателен.

Затова, когато търсим измеренията на подвига на днешното младо поколение, трябва само да спрем в едно от кътчетата на обновена Добруджа и той ще бъде пред очите ни — вдъхновеният труд за процъфтяването на родината.

М. ПАВЛОВ

Много умение и сръчност влага в своята работа Теодора Великова. Вече десет години тя работи в цех „Фина керамика" на промкомбинат „Камъшит". През това време е обучила много млади работнички, удостоявана е с високите отличия „ударник за комунистически труд" и „качественик", а сега е ръководител на бригада.

Сн.: Д. ЙОРДАНОВ

ЦИОНИЗМЪТ: ТАКТИКА НА ЩУРМОВАЦИТЕ

От съобщенията на печата вече е известно за антисъветската демонстрация на ционистите, които причиниха скандал в съветското консулство в Лондон. Ние съобщаваме подробности и публикуваме фотокопие на банков чек, изпратен от САЩ на името на Алан Фримен — главатар на английските последователи на Меир Кахан. Съществува също така и фотокопие на сметка, адресирана до израелското посолство в Англия с изчислени разходи на организацията за провокации против СССР.

Банковите чекове и останалите документи са били намерени в портфейла на Фримен, за бравен в бързината в съветското консулство. Тези документи разкриват пряката връзка между антисъветските провокации в Лондон, израелското посолство в Англия и задокеанските покровители на ционистите. Тук има и детайлни наставления и точно разписание на поголемите бъдещи антисъветски изстъпления в по-големите английски градове. Съставителите на тези планове обясняват как може да се вдигне „поголям шум" и се старят в печата непрекъснато да се води „кампания за защита на съветските евреи". Нищожна групичка провокатори, наричайки себе си „студентски комитет за защита на съветските евреи", оказва натиск на британските граждани от еврейски произход, без да подбира средствата. Ето извадки от инструкцията, намерена в портфейла на Фримен.

„Членовете на парламента от еврейски произход, които не правят изказвания по интересуващите ни въпроси, трябва да се компрометират публично... Същото се отнася и за артисти, писатели и други, които поддържат връзки със СССР. Може да се използува всичко — всякакви спънки, свиркания, мазане на вратите им с боя — призовава един от лидерите на „студентския съюз". Всички делови, културни и политически контракти на британските евреи със Съветския съюз трябва да бъдат всячески затруднявани. Ако например една или друга фирма се съгласи да направи сделка за доставка на някакво оборудване за СССР, то пред къщата на директора на тази фирма трябва да се организира седящa стачка".

В други инструктивни писма Алан Фримен предлага да се проникне в Обществото за англо-съветска дружба и да се извършва подривна работа „от вътре". „Разпространявайте номерата на телефоните на съветските учреждения във Великобритания — се казва в друга записка — и се постарайте там да се звъни непрекъснато в най-неудобното време. „Интурист", „Аерофлот", съветското посолство са най-удобните обекти".

В тези инструкции в сметката влизат и английските дипломати, които се завръщат от СССР. „Когато се връщат от СССР — се казва в една инструкция, — желателно е те да повдигат въпроса за „съветските евреи".

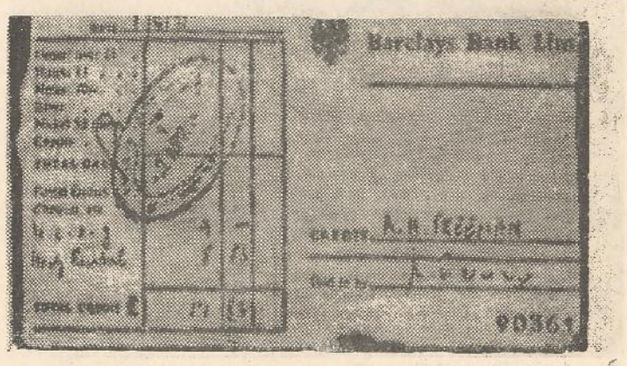
От стенограмата на заседанието, проведено на 13 април в лондонската зала Хил-хауз, се вижда, че Фримен е ходил специално в Париж, за да установи връзки с френските ционисти. Те обсъждали проблема за „обмяна на опит". „Ние сме длъжни да се насочим към действия, които — лесно се организират, които завладяват въображението и будят интерес към тактиката на щурмоваците" — се казва в стенограмата.

В едно от писмата на Фримен се говори с мъка, че е явно невъзможно тяхното движение да получи масова поддръжка от страна на английския народ. И ционистките провокатори не се гнусят от сътрудничеството си с украинските националисти и петлюровците, които са известни със своя жесток антисемитизъм. „Фактът, че те винаги са ни ненавиждали, няма никакво значение" — заявява цинично Фримен.

Не може да не се кажат няколко думи и за отношението на английската преса и телевизия. Когато провокаторите бяха хванати с уличаващи ги документи, на пресконференция в съветското посолство бяха показани всички неща, намерени в портфейла на Фримен. Но за пресконференцията, заснета от британската телевизия, в последните известия на „Би-би-си" не се намери време.

И това е твърде знаменателно.

М. ТАТЬЯНИН — АПН

ПОРТРЕТ

На село е така — всички се познават помежду си. Затова е някак неудобно да се пише за такъв човек като Марин Петрушев. А може би защото добре го познават и са свикнали да го виждат винаги между тях, затова и с такова доверие издигнаха неговата кандидатура за общински съветник. Хората му вярват — това е най-важното. Деен, енергичен, винаги забързан нанякъде — такъв ще го видите в неговото ежедневие. В кабинета му винаги има хора. Впрочем това не е кабинет, а по-скоро дом за всички, които имат нужда от съвет и помощ.

— Другарю секретар, моля да ми отделите малко време...

— Другарю секретар, искам да поговоря с вас по един въпрос...

И той отделя време за всички. Слуша всички, на всички помага. Стопанските задачи, организационните въпроси, художествената самодейност — за всичко има време и сърце той, секретарят на общинския партиен комитет.

До миналата година беше агроном в ситовското ТКЗС. Познава земята и с цялата си душа е привързан към нея. Затова почесто ще го видите сред кооператорите. Истинско чедо на Добруджа — така бих казала за него. Няма ден той да не обиколи полето, да не хвърли поглед на земята, с която е свикнал. Навярно по-добре се чувствува там, в нивите, отколкото в своя кабинет и ако партията не беше го изпратила на този отговорен пост, той никога не би се отделил от своята любима работа.

Сега неговата кандидатура е издигната в 20-ти избирателен район в Ситово. Избирателите познават своя кандидат и очакват от него да осъществи техните мечти. Мечтае и той. И само ако се вгледате в сините му очи, ще откриете топлите искри на тази мечта. Мечтата, в която той вижда своето село израснало още по-прекрасно в идните години.

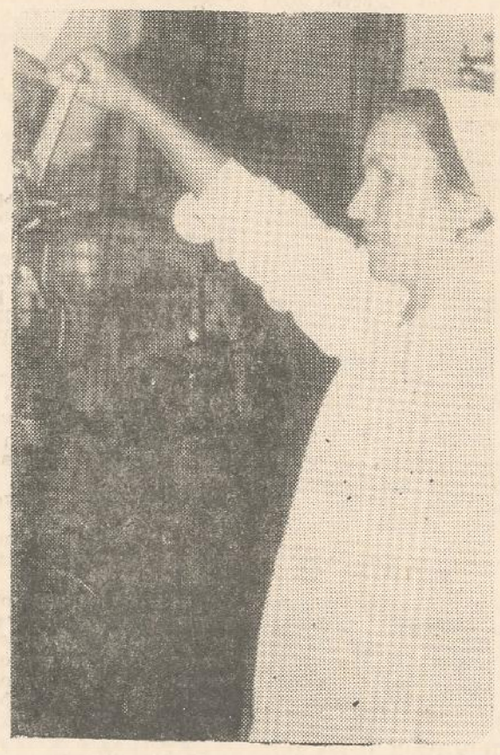
Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

ЕДИН ЖИВОТ

Идват хора на този свят. Живеят, трудят се, изпитват радост и болка, мечтаят и изграждат мечтите си, пътуват устремено към бъдещето, за да оставят на поколенията едно стъпало към вечността. И най-обикновената професия, и най-незначителната човешка съдба дават своя мъничък дял за това велико движение на света, внасят в в него човешка топлина и песен, събирана от сърцата на хиляди, на милиони хора.

Срещнах една такава жена в Добруджа. Дълго се лутах из селцето, додето намеря къщата й, защото не ми се искаше нейната история да остане затворе на само в мене, историята на един светъл живот, който е капка сред хилядите светли човешки съдби, направили светиня земята ни.

Добра Вълчева от Окорш се родила в Тулчанско—Румъния.

С една надежда за нещо по-добро това семейство тръгва на юг — нека, ако е тегло, поне на родна земя да е. Но никога примирението не е било отличителна черта на добруджанката. Нейната младост съвпада и с младостта на България. Идва свободата, упорито, като след пролетен дъжд, започват да напират в тази равнина кълновете на новото. 1950 година е историческа. Поставят се основите на кооперативното стопанство. Това са дни на проверка на жизнеспособността на новия строй, дни-съдба за началото на щастието на хората.

Добра е една от първите жени-звеноводки в кооператива, ед на от първите, които показват, че жените на този край са загрижени за неговия утрешен ден и наравно с мъжете ще се борят за осъществяването на една светла и чиста идея — социализма. Започва борба за съзнанието на хората, различни ветрове духат, много от тях се колебаят, а общият, правилният път е само един — срещу вятъра. Осем години остава Добра Вълчева на тази работа и може би чак сега си дава сметка, че трудът й не е отишъл напразно. По-рано къде ти е оставало време да мислиш за това. Още през 1956 година идва голямото признание — приемат я за член на БКП. Отговорността и изискванията към комуниста стават десетократно по-големи, обикновените задължения на фронта за изграждането на нова Добруджа — закони. И Добра Вълчева е от най-ревностните бойци. Сигурно затова, когато в селото се открива сладкарница, се спират на нея да постави основите и да изгради традициите на този нов род заведение. Ново, а то ва значи да се разбият закостенелите рамки на обслужване в единствения дотогава селски магазин, да се спечелят клиенти, да се създадат нови навици у хората. Натрупаният отпреди опит помогнал, но въпреки всичко отново е бил необходим дългият и упорит труд на пионера, додето всичко стане както трябва.

Никой вече не може да познае старото село. Днес то се е променило до неузнаваемост. Истина са и онези думи, казани от един от гостуващите тук чужденци, че то прилича на малък град. Да, малки градове са сега селата на Добруджа — тези села, които допреди 26 години приличаха на руини, смазани от мъка и непосилна бедност. Наред с всички останали придобивки от няколко години Окорш има и собствена работилница за безалкохолни напитки, която обслужва и районите на Паисиево и Правда. Нейните успехи отново са свързани с името на Добра Вълчева. Тя е сърцето на малкия колектив, една от най-добрите негови работнички. Заедно с Мария Иванова, Момка Спиридонова и Спиридон Димитров те пълнят дневно по пет до шест хиляди бутилки различни видове безалкохолни напитки, което е значително над обикновените им дневни норми. Съселяните им са доволни от производството на цеха, доволни са и техните клиенти от съседните общини. А да създаваш радост на хората това е не само моралната награда за всеки от нас, то е и наше първо задължение, наш дълг. Разбира се, това не изчерпва списъка на наградите на колектива. Много са те — и от местното ръководство, и от окръжен мащаб. В чест на Десетия конгрес на партията с награда ги удостоява окръжният кооперативен съюз. Живите очи на леля Добра сякаш се присмиват на моя въпрос, не е ли време вече да помисли да си почине. „Виж какво — кротко ми обяснява тя, тъй както майка ми би ми обяснила защо все упорито се противи на пенсията, — аз, докато се разбирам с тези жени, додето и те мене разбират, там ще съм си. Какво да правя у дома. Имам време и тука ще поседя, но докато мога, ще работя." И тя няма да отстъпи от това свое решение, защото добруджанки имат още една хубава черта — те са упорити.

Ето това е почти всичко. Историята на един обикновен живот, но живот, в който има сила. Той радва хората и в това е неговото съвършенство, простото съвършенство на съдбата на гражданите на една социалистическа страна, самочувствието на един изостанал в миналото край, за доброто на който са минали и дните на Добра Вълчева. Утре тя ще разказва на внуците си спомени и те ще са история, от която те ще се учат, историята на днешния ден на страната ни, който неуморно градим.

Е. ЖЕЧЕВ

С ПЛАМЪКА НА КОНГРЕСНИТЕ РЕШЕНИЯ

Вдъхновени от решенията на Десетия конгрес на партията, младите работници от промкомбинат „Прогрес" в гр. Дулово се проявяват с нови инициативи, търсят пътища за осъществяване на тези решения. Първичната партийна организация, комсомолското дружество и целият колектив се заеха да заздравят още повече трудовата дисциплина. Две-три минути закъснение на пръв поглед са нищо, но ако 20-30 работника закъсняват всеки ден, минутите се превръщат в часове, часовете — в седмици. Всички работници разбраха това и подобни прояви вече не се допускат. Първите проверки показаха, че в цеха за конфекция и в дърводелския цех няма закъснения.

Трудовата дисциплина се свързва не само със закъснения та, а и с високата култура на работното място. Ръководителят на вулканизаторския цех Иван Кънчев, Фахридин Халилов от стъкларския цех, Петър Райнов, Фатмегюл Небиева, Пембегюл Мустафова от шивашкия цех са известни с вежливостта си към клиентите. Работата на фрезистите Йордан Димитров и Сали Рамаданов се сочи за пример.

Комсомолците са първи в съревнованието, инициатори са на много начинания, активно участвуват в обществения живот. Те организираха походи до връх Бузлуджа и до други исторически места, които оставиха в съзнанието им незабравими спомени. Изучаваха живота и делото на Димитър Благоев, запознаха се с конгресните дни на партията, с вдъхновение слушаха за подвизите на легендарния Хаджи Димитър и неговата чета.

Една група от 34 младежи и девойки вече в продължение на няколко месеца изучава военно дело. След приключване на учебните занятия ще се организират военни игри и състезания по стрелба. Сега младежите са в усилена подготовка за IV национален преглед на техническо и научно творчество на младежта. В кожухарския цех се приготвят нови модели дамски чанти, в дърводелския цех са решили да направят нов модел кухненски комплект — маса, бюфет, столове, а шивашкият цех ще се представи с нов модел работни престилки. Всички нови модели младежите създават в извънработно време.

Ферхад БОНДЖУКОВ

29

„Осемдесет и шести срещнах във влака. Операция „Двойка" проведох в срок. Когато получа вашата пратка, ще замина за Ростов. Всички указания пращайте тука. Седемдесет и пети."

XVI

Облаците плуваха нескончаемо, дъждът беше гъст и чест. От селището зад гората към гарата бързаха хора. Игор стоеше пред гарата под навеса. Всичко наоколо беше прочетено и препрочетено: и вестникът на витрината, и обявленията под стъклото. За стотен път мереше с крачки терасата на гаричката, надникваше под дъжда и се връщаше с мокри бузи. Там, зад гарата, в бюфета беше шумно, всички пушеха, викаха с пияни гласове и чукаха с чаши. Беше ден за получаване на заплати. Зад гарата димеше тухлена фабрика и след смените в бюфета се стичаха хора.

След обяд Игор също влезе в бюфета да изпие чаша бира. Там нямаше къде да се обърне човек. На масите за трима седяха по петима. Бюфетчикът се суетеше зад тезгяха, изпотен, зачервен: помпаше бира, слагаше под канелата чаши, хвърляше на подноса смачкани рубли. Издухвайки пяната, Игор пиеше бавно бирата, беше тръпчива, горчива, миришеше на хмел, малц и на още нещо остро. Пиеше, гледаше бюфетчика и пийналите хора. От крайната масичка някой извика на бюфетчика:

— Федя, Федя бе!

— Какво искаш?

— Къде пропадна? Домъчня ни за тебе.

— Къде, къде. В отпуск ходих. Ето къде.

— При тъщата на блини — изсмяха се наоколо.

— Хо-хо. А кой ти е лепнал този синяк под окото?

— Тъщино угощение — изтърсиха зад близките маси и смехът, понасяйки се, стигна до вратата.

— Добре де, стига, охранени дяволи — беззлобно изруга бюфетчикът и попипа с ръка синяка с тъмносив оттенък, изглежда някой го бе ударил здраво и юмрукът е бил тежък, а не тъщин. Онези, които се смееха, и сами разбираха това, а един постоянен посетител припомни не на място, че миналата нощ на съседната гара някой нападнал тракторист от селото, повалил го и бръкнал в джоба му. Опомнил се, трактористът го ударил между очите и като скочил, избягал, опипвайки джоба си. Федя попита да не би него да са видели при това сбиване. Откъм масите се понесе пияно:

— Не. Познаваме те, Федя.

— Ти си ни добър!

— Епилептик си, но това е нищо-о!

— Ти на нас. Ние на тебе.

— Не забравяй. От нас живееш, Федя.

— Още бира-а! — надвика гласовете прегракнал бас.

— Стига, вдигнахте шум! — сериозно крясна Федя. — Кой то иска бира, да вади рубли.

Излизайки от бюфета, Игор тръгна бавно по бетонните плочи; дъждът удряше в лице то му. Игор вървеше, чудейки се: „И той е тука господар и благодетел? И живее спокойно в съседство с нас. И обира хората. И трупа пари. Купил си е в Москва квартира. А тук е издигнал голяма къща. Как може така?" Той дойде до навеса, разкопча шлифера, изтръска водата от него и постоя замислен. Предишната, силната злоба беше преминала, но той чувствуваше — някъде в дълбочината на душата му се надигна решимост, студена и твърда. Да надхитри, да изле зе по-упорит, да го хване за ръката. И тази решимост сега беше главното, което живееше в него и не му даваше покой.

Денят така и премина в сив полумрак. Селището притихна. Зад гарата угаснаха лампите, от бюфета — той се затваряше в девет часа — се разотиваха постоянните посетители. Пристигна влак. Към Игор изтича невисок, набит, с кръгло лице човек, блъсна го в страната и се усмихна:

— Измръзна ли? — И шепнешком: — Ето идва смяната ти.

Игор се озърна:

— Веденин, ти ли си; дяволе? Все не можеш без шеги.

Отзад към тях се приближи лейтенант Толмачев.

Перонът опустя.

— Аз тръгвам. Ще сменя Харитонов.

Веденин пое в дъжда, в тъмнината, и изведнъж се върна, повика:

— Игор...

— Какво?

— Гледай.

В открехнатата врата на бюфета Федя влачеше нещо тежко, опря го на стената, претър шува го и изпсува:

— Пияница! И никакви документи няма.

Федя постоя, влезе в бюфета и отново извлече някого. „Та той измъква така пияните..." — досети се Игор. Човекът до стената мучеше, Федя, приклекнал, ровеше в джобовете и като не намери това, което търсеше, бръкна в пазвата му. Човекът се размърда. Федя го приподигна и удари о стената. Мушна нещо в джоба си и се върна в бюфета.

Под шума на дъжда беше хубаво да мисли за Оля.

Семьон седеше на остъкления тераса. През отворената врата се виждаше пожълтялата трева по протежение на настланата с тухли пътечка, старият стобор. От другата страна на улицата зад нова ограда се намираше къщата на бюфетчика Федя. Боядисаната врата се отваряше три пъти в денонощието: сутрин, на обяд и вечер. Федя нямаше деца. Жена му заминаваше на работа с него. На обед донасяше сефертас — хранене куче. Огромното като теленце куче тичаше, вързано с ремък, от сайванта до къщата. Лаеше рядко: ако някой идваше, наежваше червеникавата четина на гърба и ръмжеше като вълк.

Като нае стая у леля Паша, както всички наричаха тази старица, Семьон най-напред огледа всички входове и изходи от Федината къща. Вход имаше само откъм верандата и по покрива на тавана, зад къщата се простираше тясна ивица земя и малко блато — скришом не можеш да избягаш. Семьон остана доволен от огледа. Денем седеше сам в двора, а при хубаво време ходеше из градината. Нощем при него идваше Веденин; дълго пушеха. Леля Паша хокаше пушачите. Семьон отиваше в стаичката си, а Веденин се разхождаше със съседската девойка Ляля, докато в къщата отсреща не угаснеше светлината. Като изпратеше Ляля, той се настаняваше в двора и лежеше там до сутринта.

Семьон нае стаята за една седмица. Минаваше третият ден. Той четеше книга и гледаше дъжда. Леля Паша влезе и го погледна:

— Я каква страст...— И излезе, тътрейки старчески крака. Но не й се седеше на едно място — върна се и попита:

— Какво искаш за обяд? Имам супичка. Надис купи месо. Има мляко.

— Добре би било мляко, лельо Пашо.

— Пий на здраве. — Тя стоеше, мислейки за какво още да попита. — Ти какво все гледаш? Завиждаш ли? Огромна къща ли издигна Федка? Слушала съм за този Федка. Служил във войската в чужбина. Оттам донесъл много пари. Купи тука колиба-развалина, ожени се. А сега виж с какво замени онази колиба... Тичаше все полугладен, като куче, а сега върза там на верига куче.

— Изглежда, спечелил е — каза Семьон.

— По дяволите, спечелил — разсърди се старицата. — Напива мъжете. Ето какво!

— А роднини има ли? Идват ли?

— Неотдавна пристигна някакъв. Излезе, огледа всичко наоколо, разходи се по уличката. Питам Федя: кой е? А той ме погледна със страшни очи. Роднина, казва. Не го видях повече. Заминал е, изглежда.

Старицата говореше и му пречеше да мисли за Оля. Наоколо беше тъжно, сиво — и в градината, и в полето зад селището, и небето изглеждаше тъжно, и вятърът стенеше унило. С Оля всичко е ясно — обича я. Всичко беше ясно и с Пьотр — станала е грешка. Семьон чувствуваше, че спокойствието му се връщаше. Сега се измъчваше само от едно — да не изпусне Рахими.

Като походи из къщи, леля Паша отвори вратата и го повика:

— Я върви да обядваш.

Старицата слезе в мазето, извади гърне мляко, наряза хляб. От гърнето лъхаше хладина и влага, млякото беше сутрешно, с гъст каймак. Семьон седна срещу прозореца и си наля чаша. Дъвчейки хляба, пиеше млякото на големи глътки, то горчеше малко, навярно, от пелина.

След обяда старицата каза:

(Следва)

Строителството под шефството на в. „Силистренска трибуна“

ЩЕ ИЗПЪЛНЯТ ЛИ ПЛАНОВЕТЕ ЗА ПОЛУГОДИЕТО?

Строителната панорама с всеки изминат ден все повече разширява своите хоризонти. В окръга строителите и монтажниците се трудят на много обекти от административното, жилищното и промишленото строителство и постигат забележителни успехи в своята дейност. Но общо за петмесечието резултатите от изпълнението на плановете в Строително управление, Елмонтажна група и Окръжно пътно управление не задоволиха. Само за петте месеца на годината СУ отчете неизпълнение от 200 000 лева, което трудно ще бъде наваксано с натрупването през юни, когато има да се изпълнява строителна програма от 950 000 лева.

В чест на Десетия партиен конгрес строителите постигнаха добро осъществяване на плановете си, но по-късно ентусиазмът като че ли спадна. Не се използуваха достатъчно условията за всеобхватност и разгаряне на социалистическото съревнование и, в крайна сметка, производителността на труда бе понижена, което се отрази зле върху цялостната програма на управлението.

Нямаме за цел да анализираме причините, довели до това нередностно положение, още повече, че за юни са набелязани конкретни задачи и действени мероприятия, обхващащи цялата строителна дейност. Те ще осигурят изпълнението на плана за последния месец на полугодието, но неизпълнението отпреди по всяка вероятност ще остане открито и ще затрудни програмата през юли и август. С други думи, тревогата остава и трябва да бъде ликвидирана час по-скоро, за да не стане причина да се забавят някои пускови обекти и да не се изпълни планът за годината.

Не е по-радостна картината и при Елмонтажната група, където изоставането за петмесечието възлиза на 48 000 лева. Въпреки някои обективни причини, тук също не бяха потърсени достатъчно действени форми за ритмично изпълнение на строително-монтажните работи.

Големи са грижите на ръководството на групата по снабдяването със стълбове и кабели за монтажните дейности, които следваше да бъдат доставени от Омуртаг, Стражица, Димитровград и Бургас. Заводите-производители не изпълниха задълженията си по заявените материали, което поставя под въпрос изпълнението на плана и за юни, който възлиза на 135 000 лева. Като се прибави изоставането от предишните месеци, стойността на изражението на общия обем до края на полугодието нараства на 183 000 лева.

Взети са екстрени мерки за създаване на необходимото напрежение сред бригадите на монтажниците за покриване на неизпълнението, за висока реализация на трудовите норми в чест на Деня на строителя. Помислено е за срочното доставя не на нужните материали — особено на тези за завод „Добруджа“, — но и тук тревогата е все още фактор, характерен за първата десетдневка на юни. За този период трябваше да се постигне изпълнение от 61 000 лева, което щеше да нормализира графика, а се отчитат само 20 000 лева.

Окръжно пътно управление със що има голям фронт на строителна дейност, но и тук несполуките като че ли доминират над хубавото, което бе постигнато в началните месеци на годината. За май планът бе приключен с неизпълнение от 60 000 лева. Управлението изпитва значителни затруднения с поддържането и ремонта на наличната техника, не са доставени необходимите резервни части за машинния парк, няма средства за набавянето на помпи за асфалтово-заливната машина. Главната вина за това носят ръководствата на АПК. Те не са внесли в ОНС планираните средства за пътно управление, предвидени по 72 МП, които то получава от съвета. Общият годишен размер на тези средства е 900 000 лева, внасяни на четири пъти. До 30 април ОПУ трябваше да получи 450 000 лева, а са му преведени само 200 000 лева. На 31 юли трябва да бъде направена и третата вноска, но това изглежда не безпокои някои ръководства на АПК в окръга, които с неизпълнението на задължението си поставят в затруднено финансово положение управлението.

Изтъкнатите трудности не отбелязваме с цел да омаловажим общата несполука при изпълнение на плана за петмесечие то. Недостатъчна е била настойчивостта в осъществяването на набелязаните мероприятия, затова сега се търсят пътища за ритмичното изпълнение на плана за полугодието. Административното ръководство е набелязало действени и конкретни мерки за успешното приключване на този месец, но партийният комитет все още не е анализирал причините за изоставането през петте месеца на годината. Десетдневката приключи и резултатите от нея дават основание да се предполага, че производствената програма ще се изпълни, но комунистите недостатъчно са оглавили социалистическото съревнование за постигане на крайната цел.

Наближава краят на полугодието. Броени дни остават за ликвидирането на допуснатото изоставане, което на всяка цена, с общите усилия на колективите трябва да бъде преодоляно. Стопанските и партийни ръководства трябва да създадат ефикасна, действена организация на труда, за да се излезе от тежкото положение и се създаде нормална ритмичност за реализиране на целогодишната производствена програма.

Ат. ДИМИТРАНОВ
Др. ПАНОВ

БЪРЗИ И КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ НА НАСЕЛЕНИЕТО

В редица партийни и държавни документи се обръща сериозно внимание на проблемите за разширяване сферата на услугите за населението. На народните съвети и предприятията, занимаващи се с тази дейност, се постави задачата да насочат вниманието си към онези услуги, свързани с бита на трудещите се, които следва да бъдат облекчени в домакинския труд, прането, гладенето, химическото чистене, бояджийството и др. Постигнатото в тази насока все още не задоволява и това се отнася най-вече до изпълнението и качеството. Главни причини за това са лошите условия за работа, недостатъчната материално-техническа база, липсата на достатъчно и подходящи помещения.

СП „Комунални услуги“ се занимава главно с извършването на перални услуги. Липсата на материална база — перални и гладачни машини — бе една от главните причини да се бавят услугите на гражданите. Не бяха редки случаите, когато в обществените перални се повреждаше бельо от машините или пък от неспазване технологията. От друга страна, много граждани имат впечатлението, че тяхното бельо се пере заедно с това на други хора, което го замърсявало и дори можело да доведе до заразни заболявания.

На предприятието бе поставена задачата решително да подобриералното стопанство. Направеното в това отношение е добра предпоставка за бъдещо подобряване на работата. Построена е нова хигиенична перална, оборудвана с наши и вносни машини от ГДР и Полша. Доставени са също така гладачни и сушилни машини. Монтирани са и се пуснаха в действие десет автоматични перални за индивидуално изпиране на бельо на граждани те, което ще се прави съвсем отделно от това в обществената перална. Сега капацитетът на пералното стопанство е 1 800 кг сухо пране ежедневно. Това дава възможност да се изпира средно на месец по един килограм пране на всеки жител от града заедно с кварталите Айдемир и Калипетрово. Перални те услуги се извършват със съвременни, нови сапунени и синтетични препарати, към които се прибавят и дезинфекционни такива. Вносните машини работят по писана технология и рецепти. За различните видове облекло с различни степени на замърсяване програмното устройство посредством перфокарти изработва рецептата за неговото изпиране. Неправилно е схващането на някои граждани, че може да се допусне замърсяване на бельото или дрехите, или пък заразяване. Гладенето се извършва на парен каландър при 150 градуса, което пресича пътищата на всяка зараза. Стремежът на някои домакини да използуват за тази цел индивидуалните перални не е оправдан, тъй като с тях прането струва по-скъпо.

Новите капацитетни възможности на нашите перални позволяват да се постави въпросът за закриване на някои ведомствени перални, тъй като данните и наблюденията показват, че при нас прането става по-качествено и по-евтино.

Заедно с разширяването на другите услуги непрекъснато се подобрява и пералната дейност на предприятието ни. Необходимо е ГНС да ни окаже помощ, да се открият приемателни пунктове в по-далечните квартали на града, за да нарасне обсегът на нашата дейност. Това ще позволи да се избягнат досегашните слабости и грешки в областта на тези толкова важни и необходими услуги за населението на града.

Йордан ЦЕНОВ,
директор на СП „Комунални услуги“

ВИСОКИ УСПЕХИ

Вдъхновени от историческите решения на Десетия конгрес на БКП, овцевъдите от ТКЗС в с. Дунавец заработиха още по-добре, с желание и стремеж да получат повече животинска продукция. Овцефермата е първенец в кооперативното стопанство в Тутракан от дълги години. Тя носи високото звание „Бригада за комунистически труд“. В нея работят овчари с по 18-19-годишен стаж. Осемте овцевъда се грижат за 900 овце за разплод. Изпълнението на годишния план за млекопадоя в тази ферма е въпрос на дни. Досега овчарите са издоили и предали на държавата 45 тона овче мляко, при план 50. А прочутите овцевъди Стойко Митев и Вълчо Иванов изпълниха годишния си план, като надоиха средно от овца по 58 литра. Имайки предвид възможностите на фермата, бригадирът Петър Вълчев с радост заявява: „Ние ще предадем на държавата допълнително 5 тона мляко.“

Добри резултати отчита фермата и при приплодите. Получените агнета са с 80 повече от плана. Високите производствени резултати нареждат овцефермата в с. Дунавец на едно от първите места в окръга. Дял за това имат и работливите овчари Върбан Иорданов, Димитър Иванов и др.

Живко ТРУШЕВ

В ЛЮЦЕРНОВОТО ПОЛЕ

(ФОТОРЕПОРТАЖ)

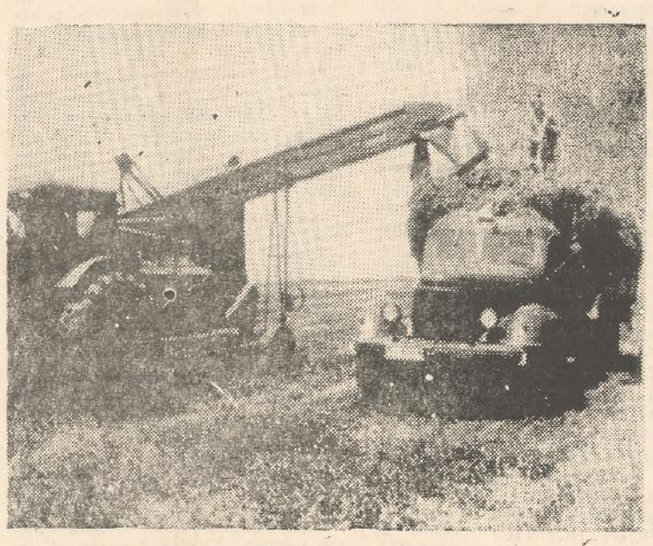
Механизаторите от ТКЗС — Тутракан бързат да приберат втората реколта от люцерна. Първата коситба те са завършили още през месец май. Сега част от комбайните са заети с втория откос. На ден те косят по сто декара. Още в ранното утро комбайнерът Стефан Василев заема своето място зад вола на (сн. 1). Безоблачното небе предвещава слънце и усилена работа. Четирите машини с комбайнери Стефан Василев, Георги Борисов, Димитър Кирчев и Георги Бъчваров поемат своя път по раззеленилото се поле (сн. 2). Зад тях остава ивица ниско окосена стрън. Най-накрая минават силажокомбайните, които нарязват люцерната и я товарят направо на превозните средства (сн. 3).

Сега пред механизаторите стои отговорната задача да завършат коситбата до към края на месеца, за да се включат активно в предстоящата жътва.

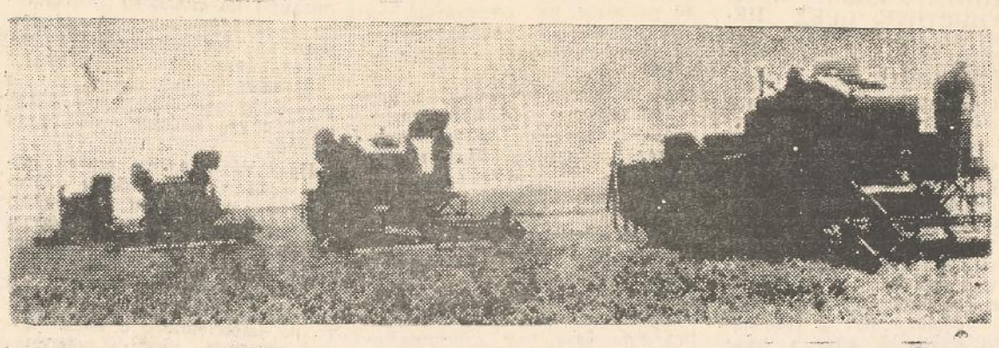
Текст и снимки:
Добри ИОРДАНОВ

Сн. 1

Сн. 3

Сн. 2

ЛОЗАРИТЕ СА НА КРАК

Прекомерната влага и високата температура създават реални условия за появата и развитието на маната в лозовите насаждения. Благоприятните климатични условия скъсяват инкубационните периоди в нейното развитие. Това налага по-често и качествено да пръскаме лозята. В ТКЗС — Дулово кооператорите завършиха вече четвъртото пръскане на 1 089 декара винени лозя. В оросяването с бордолезов разтвор участвуваше както наземна техника, така и самолети на съветската селскостопанска авиация. С три пръскачни машини „Перла“ механизаторите от дуловското кооперативно стопанство достигнаха дневно по 80—100 декара напръскана площ. С много добра работа се отличи тракторист Ангел Иванов. Сега лозарите извършват второто връзване в лозята на телена конструкция.

ДОБРОТИЦА

Засега гроздовата реколта е опазена от мана и в ТКЗС — с. Добротица. Механизаторите завършиха четвъртото предпазно пръскане на 900 декара винени и десертни лозя. Почти изцяло то се извърши със самолет и за да бъде оросяването по-пълно, самолетът прави трикратно покритие на една и съща площ с 5-процентов бордолезов разтвор. Съвсем не е изключено появата и развитието и на оидиума по лозята. Затова механизаторите извършиха и едно предпазно прашене на лозите с меден оксихлорид.

Л. ИКОНОМОВА

ДА ОПАЗИМ ПОСЕВИТЕ ОТ ПОЖАРИ

Най-пожароопасният сезон за селското стопанство е сезонът, когато се прибира житната реколта. Узрелите посеви и разпиляната слама по пътищата създават реална опасност всяко обикновено запалване да се превърне в стихиен пожар. Пожари в посевите могат да бъдат причинени и от неизправна селскостопанска техника, от небрежни пушачи, от минаващите покрай блоковете влакове, от движещите се по пътищата или стърнищата превозни средства, от електрическите проводници, от детска игра, от запален огън в полето с цел да се изгорят стърнищата.

От нас, хората, зависи да няма или не пожари. Ако ние съумеем да направим всичко необходимо, загуби от реколта поради пожари няма да има.

Поради недостатъчни мерки в нашия окръг през 1965 години в житните посеви възникна ха пожари в селата Срацимир, Окорщ, Алеково, Руйно, Черник, Бабук и Богданци, а през 1969 година два пожара бяха причинени от включени и забравени след работа акумулатори. Допуснати бяха и други запалвания поради затегнати спирачни барабани на комбайните при големи наклони. Пожарите в ТКЗС — с. Калипетрово и Ситово бяха причинени от минаващи направо през купчини слама или в съседство с тях камиони.

За да не се допуснат пожари от искри, излизащи от ауспухо вите тръби на машините, необходимо е на тракторите, комбайните и камионите да има поставени винаги изправни искрогасители, които да не се смъкват по време на работа, а след свършване на работния ден да се почистват саждите. За по-голяма гаранция искрогасителите да се изпробват нощно време, на тъмно, при натоварени мотори.

Често в нашия окръг се причиняват пожари и от скъсани електрически проводници на високото напрежение. Там, където под проводниците площта е пожъната и изорана предварително, тази опасност е отстранена. През 1965 година под проводниците за високо напрежение в блоковете на ТКЗС — Срацимир не беше пожъната и се разви стихиен пожар, който нанесе значителни щети на стопанството. Ето защо предварителното пожъване в никакъв случай не трябва да се подценява.

Най-големият пожар в нашия окръг бе причинен от забравен в блока електрически проводник, използван в строителен обект. Комбайните, минавайки през него, го скъсват и от възпламенилата се искра възниква стихиен пожар, който за 15 минути унищожава 500 декара пшеница — семепен участък в ТКЗС — с. Сокол.

За ограничаване на евентуално възникналите пожари в посевите голяма роля играе предварителното разделяне на блоковете на парцели чрез изораване на ивици. Такива ивици трябва да се правят и покрай пътищата и железопътните линии.

Всяка година е проблем паленето на стърнищата. Съгласно чл. 21 от Правилника за опазване на посевите и харманите от пожари (ДВ бр. 41 от 28. V. 1963 г.) от момента на узряването на посевите до пълното прибиране на реколтата се забранява паленето на огън на полето. Това законно изискване често се нарушава от някои ръководства на кооперативните и земеделски стопанства. Когато изгарянето на стърнището се извършва в съседни блокове или стопанства, получава се верига от огньове и предотвратяването на пожарите тогава трудно може да се гарантира. Има случаи дори, когато се палят стърнищата, без да се държи сметка дали времето позволява това, без да се заорава около тях, без да са подготвени дежурни лица, или се оставя огънят да гори без наблюдение. За такова безотговорно палене на стърнищата нарушителите трябва най-строго да се наказват.

За бързото откриване и погасяване на пожарите е необходимо да се създаде предварителна организация в ТКЗС и ДЗС. Да се изгради мрежа от наблюдателни постове, пожарогасителни ядра, да се поставят дежурни трактори по полето, около комбайните. Задължение е и на местните народни съвети периодично да разгласяват и разясняват противопожарните мерки сред трудещите се. Опазването на реколтата от пожари е задължение на всеки гражданин.

Полк. Йордан ДАНЕВ

ПРОДАВАМ къща, опразване, „Димитър Дончев“ 29, Атанасов — 29-60.

ДСО „Булгарплод“
КК „Нектар“
—Силистра

има нужда от 200 работника в производството.

Постъпване веднага.

Заплащане по тариф на ставка.

Промишлен комбинат „Първи май“ —с. Главиница, окръг Силистренски

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ майстор-коларожелезар и бояджия по пъстрене на каручки — VI разряд — ..

Заплащане по сделно-разрядната система.

Справка: Личен състав на промкомбината

СПТУ за енергиен монтаж „Стефан Стойчев“—гр. Преслав, окр. Шуменски

О Б Я В А

СПТУ за енергиен монтаж — гр. Преслав съобщава на интересуващите се младежи и девойки, че през учебната 1971/72 година

а) ЗА СПТУ ЩЕ БЪДАТ ПРИЕТИ 175 КУРСИСТА ПО СПЕЦИАЛНОСТИ КАКТО СЛЕДВА:

I. Машинни монтьори по промишлен и енергиен монтаж — 70 курсисти — 60 младежи и 10 девойки от цялата страна

II. Ел. монтьори на електрически мрежи и системи — 35 курсисти от цялата страна

III. Ел. монтьори по промишлен и енергиен монтаж — 35 курсисти — 30 младежи и 5 девойки от цялата страна

IV. Контролно-измерителни прибори и автоматика—35 курсисти—30 младежи и 5 девойки от цялата страна

Всички специалности са с прием от VIII клас, примерно поведение и възраст от 15 до 17 години.

КУРСЪТ НА ОБУЧЕНИЕ Е ТРИ ГОДИНИ. ЗАВЪРШИЛИТЕ ПОЛУЧАВАТ ДИПЛОМ ЗА СРЕДНО ОБРАЗОВАНИЕ И КВАЛИФИКАЦИЯ IV И V РАЗРЯД ПО СЪОТВЕТНАТА СПЕЦИАЛНОСТ.

б) За ПТУ ще бъдат приети 70 курсисти — по специалността електрогазозаварки — 60 младежи и 10 девойки от цялата страна.

Прием от VIII клас, поведение — примерно и възраст от 15 до 17 години

КУРСЪТ НА ОБУЧЕНИЕТО Е ДВЕ ГОДИНИ. ЗАВЪРШИЛИТЕ ПОЛУЧАВАТ КВАЛИФИКАЦИЯ ДО IV РАЗРЯД И III СТЕПЕН ЕЛЕКТРОГАЗОЗАВАРЧИЦИ.

На всички курсисти се осигурява безплатна храна на стойност 35 лева месечно, стипендии — 10 лева месечно, работно облекло, а на ПТУ и униформено облекло. Всички курсисти се настаняват на общежитие.

При постъпване в I курс курсистите подписват договор, преподписан от родителите им, с който се задължават след завършване на обучението си да работят най-малко три години по разпределение на Дирекция „Монтажи“ — София.

С ПРЕДИМСТВО ЩЕ СЕ ПРИЕМАТ ДЕЦА НА:

1. Активни борци против фашизма и капитализма.
2. Герои на социалистическия труд.
3. Строители с най-малко 10 години трудов стаж в строителството.
4. Осигуряват се места на кандидатите от детски домове и трудово-възпитателни училища с успех най-малко добър (4).

КЪМ УЧИЛИЩЕТО ОТ ТАЯ ГОДИНА СЕ ОТКРИВА ЗАДОЧЕН КУРС ПО СЛЕДНИТЕ СПЕЦИАЛНОСТИ:

1. Контролно-измерителни прибори и автоматика — 35 мъже и жени от цялата страна.
2. Машинни монтьори по промишлен и енергиен монтаж — 35 мъже и жени от цялата страна.

ПРИЕМ ОТ 8 КЛАС И ПОВЕДЕНИЕ ПРИМЕРНО

КУРСЪТ НА ОБУЧЕНИЕ Е ТРИ ГОДИНИ. ЗАВЪРШИЛИТЕ ПОЛУЧАВАТ ДИПЛОМ ЗА СРЕДНО ОБРАЗОВАНИЕ.

Кандидатите трябва да работят в системата на Дирекция „Монтажи“ по съответната специалност.

Молбите се подават до директора на училището най-късно до 25 юли 1971 година, придружени със следните документи:

1. Свидетелство за завършено образование.
2. Удостоверение за раждане.
3. Педагогическа характеристика (за задочните характеристика от предприятието).
4. Документ за предимство.
5. Удостоверение за семейно и материално положение.
6. За задочниците удостоверение, че работят в системата на Дирекция „Монтажи“.

НА ПРИЕТИТЕ КАНДИДАТИ ЩЕ БЪДЕ ИЗЛОЖЕН СПИСЪК И ЛИЧНО СЪОБЩЕНО НАЙ-КЪСНО ДО 30 ЮЛИ 1971 ГОДИНА.

ЗАПИСВАНЕТО ЩЕ СТАНЕ ОТ 1 ДО 10. VIII. 1971 ГОДИНА.

УЧЕБНИТЕ ЗАНЯТИЯ ЩЕ ЗАПОЧНАТ НА 15 СЕПТЕМВРИ 1971 ГОДИНА.

Допълнителни указания ще се дават на курсистите при записването.

Завършилите средно образование имат право да продължат във всички висши учебни заведения.

Справки на телефон 20-73 и тел. 22-53.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТ РЕЧТА НА ДР. ИВАН ПРЪМОВ, СЕКРЕТАР НА ЦК НА БКП

(Продължение от I стр.)

на населението.

Занапред по линията на Отечествения фронт ще се обсъждат от трудещите се всички по-важни проектозакони и проектопостановления. Съгласно новата Конституция Отечественият фронт има вече и правото сам да внася проектозакони в Народното събрание и проектопостановления в Министерския съвет.

КОМИТЕТЪТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЖЕНИ координира дейността на държавните и обществени органи по работата им сред жените; съвместно с тях проучва, разработва и внася за решаване в ЦК и правителството много важни въпроси, отнасящи се до правата и положението на жените в нашето общество.

Подобни държавно-обществени функции изпълнява и Димитровският комсомол по въпросите, отнасящи се до правата и развитието на нашата младеж.

От всичко това се вижда, че в резултат на правилната вътрешна политическа линия на БКП расте политическата еднородност на нашето общество, разширява се и крепне социалистическата демокрация, което в края на краищата води до още по-здраво единство на народните сили, до още по-голяма сплотеност на народа около партията и нейния Централен комитет.

ВАЖЕН ФАКТОР ЗА ВЕДРАТА И ОПТИМИСТИЧНА ОБСТАНОВКА ВЪТРЕ В СТРАНАТА В НАВЕЧЕРИЕТО НА ИЗБОРИТЕ, ТОВА Е ИСТОРИЧЕСКИЯТ ФАКТ, ЧЕ ПРОВЕРКАТА НА ЖИВОТА ИЗЦЯЛО ОПРАВДА ДОВЕРИЕТО И НАДЕЖДИТЕ НА НАРОДА В ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА НА ПАРТИЯТА ПРЕЗ ИЗТЕКЛИТЕ 27 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ.

Още от основаването на партията преди 80 години, което велико събитие ще честуваме на 2. VIII. т. г., тя обяви, че смисълът и целта на нейната дейност и съществуване е доброто и щастието на човека, неговото материално и културно благоденствие.

Резултатите от изминалия път, особено резултатите от изпълнението на петия петгодишен план напълно потвърждават това.

Под ръководството на партията, за 27 години народна власт нашият народ създаде такава материално-техническа база, която доведе до най-сериозни изменения в неговия материален и културен живот. Но което е най-важното, то е, че тази база е солидна предпоставка за по-нататъшното ускоряване процеса на повишаване жизненото равнище на хората през следващия период.

Кому не прави силно впечатление например фактът, че цялата материално-техническа база на България до 1965 година, създадена през целия период от освобождението от турско робство насам, възлизаше на около 20 милиарда лева, а само за 5 години — от 1965 до 1970 г., тя бе разширена с още 15 млрд. лева и сега през текущата VI петилетка ще се разшири с още 20-21 млрд. лева?

Някои по-честни и по-обективни журналисти и икономисти от тези на запад, които наблюдават икономическото развитие на България, като имат предвид, че за кратък исторически период през годините на народна власт създадохме съвсем нови, непознати по-рано отрасли на икономиката: металургията, машиностроението, химията, електрониката и че разширихме с непознати за тях темпове на модерна, съвременна основа енергетиката, селското стопанство, хранителната промишленост и пр., говорят и пишат за икономическото чудо на България и търсят тайната за това чудо.

А тайната за това чудо е в икономическата политика на партията, която се развива в условията на един социалистически строй, в който противоречията между средствата за производство и производствените отношения са сведени до минимум и доколкото съществуват, се решават в интерес на обществото и на човека—работник, селянин, трудов интелигент.

Партията с нейната икономическа политика е, която разкри перспективите на развитието на отделните отрасли и отделните икономически райони на страната; тя е, която разкри възможностите за използуване природните богатства на страната, тя е, която мобилизира трудовите ресурси на народа и организира тяхното правилно използуване.

Точно в това се крие тайната и на чудото—как в малка и бедна някога България стана възможно да се прехвърлят без сътресение на работа в промишлеността, строителството, транспорта и др. неселскостопански отрасли над 1 700 000 трудещи се, постоянно заети до преди 20 години в селското стопанство.

Бързото изграждане на нови производствени фондове, разширяването и модернизирането на старите доведе до многократно увеличаване обема на производството. За изтеклите 25 години обществения продукт нарасна към 10 пъти, а само за петата петилетка — 55,7 процента. Сега само за 10 дни социалистическа България произвежда промишлена продукция, колкото буржоазно-фашистката държава производаше през цялата 1939 година.

През петата петилетка настъпиха сериозни качествени изменения в самата промишленост.

С бързи темпове се развиха отраслите на енергетиката, за производство на суровини и тези, свързани с ускоряване на техническия прогрес. Делът на продукцията, например, на енергетиката, химическата промишленост, металургията и машиностроенето достигна през 1970 година 43 процента от общия обем на промишлената продукция срещу 35 процента през 1965 година. Продукцията само на машиностроенето и по-специално на най-динамичните производства, като радиоелектрониката и съобщителната техника, приборостроенето, производството на средства за автоматизация на транспортноподемни машини и електронно-изчислителна техника нарасна 2 пъти в сравнение с 1965 година. Много голямо постижение за нашата страна е, че през 1970 г. 52 на сто от потребностите на черни метали и 33 на сто от химическите текстилни суровини бяха задоволени от собствено производство, докато през 1965 година химическите текстилни суровини изобщо не се произвеждаха у нас, а нуждите от черни метали се задоволяваха само на 33 процента от собствено производство.

Големи са успехите, които постигна в развитието си социалистическото селско стопанство. Едро и механизирано, модерно организирано, сега то произвежда над 2 пъти повече продукция с над 2 пъти помалко хора в сравнение с 1948 година.

Удвоиха се, а при някои култури се и утроиха средногодишните добиви от единица площ през петата петилетка (1966-1970 г.) в сравнение с първата петилетка (1948-1952 г.). Така например, средногодишният добив за този период нарасна при пшеницата от 126.3 кг на декар на 273.6 кг на декар; при царевицата — от 104.1 на 365.5 кг на декар; при слънчогледа — от 81,7 на 168,4 кг на декар; при захарното цвекло — от 1 257,4 на 3 218 кг на декар; при гроздето — от 385,8 на 579,4 кг на декар.

Средногодишният млеконадой от фуражна крава включително и кравите от личното ползуване за същия период се увеличи от 414 на 2 029 л; настригът на вълна от овца — от 1,688 кг на 2,951 кг.

Това, което е най-важно, обаче е, че общо взето се увеличи селскостопанската продукция на глава от населението. Така например, през петата петилетка в България се произвеждаше средногодишно на глава от населението: пшеница — 348 кг срещу 245 през периода 1949-1952 г.; ръжа ревица — 257 кг срещу 107 кг; слънчоглед 55 кг срещу 25 кг; захарно цвекло 222 кг срещу 71 кг; домати 85 кг срещу 21 кг; грозде 135 кг срещу 71 кг; месо 60 кг срещу 28 кг; мляко 183 л срещу 90 л; яйца 189 срещу 90 и т. н.

Това, естествено, се отразява върху по-доброто снабдяване на населението с хранителни продукти, върху по-доброто хранене и здравето на трудещите се.

Тайните за успехите на социалистическото селско стопанство се коренят, както и при другите отрасли, в правилната икономическа политика на партията, особено след Априлския пленум на ЦК — 1956 година, който определи интензификацията като главно направление в развитието на селското стопанство, а в основата на трудовия ентусиазъм на селските труженици постави принципа на материалната заинтересованост.

Сега нашето селско стопанство има огромна и модерна съвременна материално-техническа база. Неговите основни производствени фондове надхвърлят сумата 4 милиарда лева, машинно-тракторният парк надхвърля 90 хиляди трактора, приравнени към 15 к. с., годишната доставка на химически торове през 1970 г. надхвърли 700 хил. т в 100 на сто активно вещество.

Големи промени в организационното състояние на селското стопанство станаха през последната година на петата петилетка с изграждането на 140 АПК на основата на съществуващите над 1 000 ТКЗС и ДЗС в страната. Това бе резултат от решението на Априлския пленум на ЦК през 1970 г., който насочи развитието на селското стопанство към още по-голяма концентрация и специализация на производството. Целта е да се създадат условия за широко внедряване на промишлените технологии и методи на производство, за превръщане на селското стопанство във високорентабилен отрасъл на нашата икономика, а производството му — във високо конкурентноспособно на международния пазар.

Организирането на селскостопанското производство на промишлени основи е единственият път за изравняване на селскостопанския труд по характер с труда на промишлените работници, за издигане социално-икономическото положение на селските труженици до нивото на работническата класа, за премахване границите в живота, бита и културата между града и селото.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Най-верният и най-концентрираният израз за една правилна и успешно провеждана икономическа политика е ръстът на националния доход, както и дохода на трудещите се. В това отношение успехите на икономическата политика на партията са безспорни.

През годините на народната власт националният доход на НРБ се увеличи 6 пъти. Мина лата, 1970 г. България произведе над 10 млрд. лева национален доход. Средно на глава от населението се падат по 1 200 лв. национален доход срещу 220 лв. през 1948 г. Само за петата петилетка националният доход нарасна с 52 процента спрямо достигнатото в края на IV петилетка; в края на V петилетка доходите на работническата класа се увеличиха 3,5 пъти спрямо 1948 г., на селяните-кооператори — 2,8 пъти спрямо 1956 година. Само за петата петилетка жизненото равнище на всички трудещи се у нас се повиши около 33 процента.

Сега нашият народ живее по-добре откогато и да било по-рано, храни се и се облича по-добре, неговият духовен живот е по-богат.

Всичко това е плод и блестяща потвърждение на правилната и мъдра икономическа политика на БКП, на нейната твърда и последователна линия да се бори и твори в името на човека, за благото на човека.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Ние, комунистите, знаем и целият народ знае, че не сме решили още много проблеми, свързани с Програмата на партията и нашите представи за високо жизнено равнище — за истинско материално и духовно благоденствие. Много още неща липсват от нашия ежедневен живот. Но всеки, който гледа трезво и честно на нашата действителност, не може да не види и да не се радва на достигнатите успехи, не може да не признае, че БКП ни води успешно и неотклонно към поставената цел, че перспективата за утрешния ден е той да бъде още по-щастлив, още по-радостен.

ЕТО ТОВА Е ГЛАВНОТО, КОЕТО ПРАВИ НАШЕТО ВРЕМЕ И ОБСТАНОВКАТА В НАВЕЧЕРИЕТО НА ИЗБОРИТЕ ВЕДРА И ОПТИМИСТИЧНА, НО ТОВА НЕ Е ВСИЧКО.

Нашият революционен оптимизъм и вяра в делото на партията, което се развива по пътя към комунизма, се обуславят и окрилят от още много фактори.

Най-важният от тези фактори са решенията на X конгрес на партията, Програмата, приета от Конгреса, и утвърдените от него Директиви за социално-икономическото развитие на страната през периода 1971-1975 г.

Всички решения и документи, които бяха обсъдени и приети от Конгреса, са публикувани и вие сте запознати с тях.

Какво е най-характерното, което може да се каже за тях, което вдъхновява нашия народ, което мобилизира народните сили за нови творчески дела, което още повече сплотява народа и партията в едно монолитно единство?

ПРЕДИ ВСИЧКО ТОВА Е ЯСНАТА ЦЕЛ И ЗАДАЧИ, КОИТО ПРОГРАМАТА НА ПАРТИЯТА РАЗКРИ ПРЕД КОМУНИСТИТЕ, ПРЕД ЦЕЛИЯ НАШ НАРОД ЗА ПЕРИОДА ПРЕЗ СЛЕДВАЩИТЕ 20-30 ГОДИНИ.

С приемането на новата Програма на партията нашият народ се сдоби с един изключителен по своята ценност и важност документ. В нея са събрани революционните традиции, мъдрост, зрелост и опит на партията, натрупани в продължение на 80-годишното й съществуване и борба. С марксистко-ленинско умение и прозорливост в Програмата е направен анализ, даде на е обективна и вярна оценка за миналото и настоящето на Българската комунистическа партия и българския народ, за миналото и настоящето на България. От висините, до които достигнахме под ръководството на партията, е дадена за първи път пълна, научно обоснована марксистко-ленинска характеристика на развитото социалистическо общество — „НАЙ-ВИСОКИЯ И ЗАВЪРШАЩ ЕТАП В РАЗВИТИЕТО НА СОЦИАЛИЗМА, КАТО ПЪРВА ФАЗА НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ФОРМАЦИЯ“, посочени са пътят и средствата за неговото изграждане през следващите 2-3 десетилетия.

В Програмата на партията са посочени главните задачи, които ще решава нашият народ — икономически, социално-политически, в областта на неговото културно и духовно развитие през периода на изграждане на развитото социалистическо общество.

С изпълнението на тези задачи нашата икономика ще се издигне на такова ниво, което ще постави Народна република България в редиците на най-напредналите страни. Народното стопанство ще бъде изградено изцяло на основата на комплексната механизация, автоматизация и кибернетизация на производството, постиженията на научно-техническата революция ще се използуват все по-успешно и по-ефективно, в максимална степен ще се развие международната интеграция със социалистическите страни и на първо място с великия Съветски съюз.

Заедно с бурното развитие на производителните сили още повече ще се изменят и усъвършенстват и социално-политическите отношения и на първо място производствените отношения.

Дълбоки изменения ще настъпят в собствеността, които ще се проявят в две направления: от една страна, ще се развиват както държавната, така и кооперативната собственост, от друга страна — двете форми на социалистическа собственост постепенно ще се сближават, взаимно ще се проникват и обогатяват, което закономерно ще води към постепенното им сливане в единна общонародна собственост.

На тази основа още повече ще се засили тенденцията за сближаване основните класи на нашето общество и за формирането на безкласовото комунистическо общество. Ще се разширява и укрепва социалистическата демокрация, държавата все повече ще се превръща в общонародна. Трудещите се все повече ще се въвличат в управлението на страната, при което партията от авангард на работническата класа ще се превърне в партия на целия народ.

Що се отнася до задачите, които Програмата на партията поставя в областта на културното и духовното развитие на нашия народ през периода на изграждане на развито социалистическо общество — те наистина са грандиозни. Средното политехническо образование ще обхване всички завършващи основните училища. Ще се разшири висшето образование, още повече ще порасне относителният дял на труженици на науката, как то в обществото, така и в производството. Науката изцяло ще прояви своите възможности като основна производителна сила.

Изкуството и културата ще станат истинско народно достояние, от което ще се ползува целият наш народ.

Както се вижда, всички проблеми, разработени в Програмата, всички задачи, които ще решават партията и народът в следващия период на основата на Програмата, имат една и съща цел: материалното и културното благоденствие на народа, изграждане на един свят, на едно общество без противоречия, в което човекът ще се развива цялостно, хармонично.

Това е велика цел, която дава дълбок смисъл и съдържание на живота и развитието на българския народ. В това е неговото голямо щастие. Защото народ без цел, както и човек без цел — са нищо, народ с цел, както и човек с цел са силни и непобедими. И колкото по-велики и същевременно реални са целите на един народ, толкова по-велик е той.

Няма никакво съмнение, че нашият народ под ръководството на БКП ще превърне в живо дело целите, които X конгрес постави пред него чрез Програмата на партията. Това ще бъде едно историческо завоевание, нямащо равно на себе си през цялото съществуване на българския народ.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

С утвърждаването на Директивите на X конгрес за социално-икономическото развитие на България през периода 1971-1975 г. и първия годишен план от новата VI петилетка, българският народ фактически започна битката за изграждането на развитото социалистическо общество.

Както е известно през VI петилетка икономиката на страната ще направи нова мощна крачка напред. Тук характерното е, че целите и задачите, които партията постави, ще се решават на основата на по-нататъшната концентрация и специализация на производството във всички отрасли на икономиката, на основата на широките мерки за бързо внедряване и използуване достиженията на научно-техническата революция. Шестата петилетка е петилетка на техническия прогрес. Това определя и специфичния характер на мерките, които ЦК и правителството вземат за развитието на икономиката: средствата и усилията да се насочат към усъвършенстване и модернизиране на материалната база, към решително повишаване рентабилността на производството, към неговото по евтиняване чрез увеличаване производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията.

През шестата петилетка една от главните задачи в областта на икономическото развитие е да се усвоят колкото се може повече високоефективни производства, решително да се повишава качеството на продукцията и на тази основа да се повиши конкурентноспособността на стоките, които реализираме на международния пазар. С това ще се повиши и ефективността на нашия износ.

И през шестата петилетка икономическата политика на партията ще бъде насочена както и досега едновременно и към развитие на материално-техническата база, и към повишаване жизненото равнище на народа. Това изисква една значителна част от националния доход да продължаваме да заделяме за фонд натрупване.

През четвъртата петилетка съотношението в средствата, влагани в тези отрасли, бе: група „А“: група „Б“ равно на 86.3:13.7. Абсолютно взети, средствата, влагани в група „А“, възлизаха на 3 068.6 млн. лева за петилетката, а средствата — в група „Б“ — възлизаха на 487.3 млн. лв.

През петата петилетка съотношението между група „А“ и група „Б“ бе 82 : 18, като съответно в група „А“ се вложиха 5 658 млн. лв., а в група „Б“ — 1 240 млн. лв. за петилетката.

Сега, за VI петилетка, съотношението между група „А“ и група „Б“ още повече се изменя в полза на група „Б“, без, разбира се, да намаляват средствата за група „А“ в сравнение с петата петилетка.

Всичко това, драги избиратели и избирателки, означава, че успехите, които достигнахме в развитието на нашата социалистическа икономика, материално-техническа база, която изградихме, отраслите, които създадохме — черна и цветна металургия, машиностроене с всички те му подотрасли, химия, енергетика, селско стопанство, транспорт и пр. позволяват ние, развивайки и по-нататък с големи темпове тези отрасли, да засилим едновременно отраслите, които имат пряко отношение към жизненото равнище на народа — леката и хранителна промишленост, услугите на населението, общественото хранене, жилищното строителство, народно здраве, науката и образованието.

Освен това, както сочат и данните от разпределението на националния доход, достигнатите успехи в развитието на икономиката позволяват повече средства да се заделят през VI петилетка пряко във фонд потребление — за повишаване заплатите, пенсиите, за подобрение социалните осигуровки, за поощряване раждаемостта и т. н.

Такава е накратко същността на нашата икономическа политика през шестата петилетка.

Какви са конкретните факти в това отношение? Обемът на промишленото производство ще нарасне 55—60 процента през 1975 спрямо 1970 г. или средногодишно — с 10 процента. Обемът на селскостопанското производство ще нарасне 17-20 на сто или средногодишно с 3,5-4 процента.

Съотношението между промишлеността и селското стопанство ще продължава да се изменя в полза на промишлеността.

Този факт още един път показва бързия темп на нашето икономическо развитие, бързия темп на увеличение индустриалното производство на България. Той показва, че НРБ все по-плътно се изравнява с високоразвитите индустриални държави.

Това е радостен резултат от правилната икономическа политика на партията.

Това, което е характерно за развитието на отделните отрасли през VI петилетка, е, че:

Машиностроението ще удвои продукцията си. С бързи темпове ще се развиват елекрониката, микроелектрониката, изчислителната техника, т. е. най-прогресивните и перспективни подотрасли на машиностроението.

Голям размах ще добие развитието на химията. В края на петилетката в страната ще се преработват 12-13 млн. тона нефт, нещо за което някога до ви не можехме и да мечтаем. На основата на нефтохимията ще се увеличи производството на синтетичните влакна и на пластмасите.

В селското стопанство ще навлязат в широки размери промишлените технологии и методи. Комплексната механизация ще обхване изцяло зърнопроизводството, производството на яйца и птиче месо, угояването на телета, агнета и свине.

Ще се организират на промишлена основа много зеленчукови стопанства, ще се изградят големи масиви от лозови и овощни насаждения и т. н.

Изобщо линията, дадена от Априлския пленум на ЦК (1970 г.) и утвърдена от X конгрес на партията за по-нататъшна концентрация и специализация на селското стопанство и организиране производството на промишлени основи, ще се провежда с пълен ход.

В тази връзка ще се засили ролята и значението на АПК, пред които главно стои тази задача.

През VI петилетка ще се реши един голям проблем, който стои пред селското стопанство — производството на достатъчно фураж и рязко увеличение производството на месо.

Това ще има голямо значение за подобряване снабдяването на населението с този ценен продукт, чиято консумация на глава от населението се предвижда да достигне през 1975 г. 55 кг срещу 42,5 през 1970 г.

Решително ще се подобри и снабдяването на населението с плодове и зеленчуци, за което партията и правителството още отсега вземат най-сериозни мерки.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Когато говорим за развитието на икономиката през VI петилетка, ние непременно свързваме големите резултати, които очакваме да реализираме, с повишаване на жизненото равнище на народа, неговото материално и културно благоденствие. В това е смисълът и съдържанието на цялата дейност на БКП и народното правителство, на политиката, която провеждат от 27 години насам.

Мога да ви уверя, че през VI петилетка се предвиждат толкова средства и мероприятия за повишаване жизненото равнище на трудещите се, такива проблеми да се решат във връзка с него, колкото през никоя друга петилетка.

Политбюро на ЦК на БКП прие вече по инициатива на др. Т. Живков редица важни мерки в това отношение. Някои от тях са публикувани и в Директивите на X конгрес.

Така например, националният доход ще се увеличи с 47-50 процента, или средногодишно с 8,5 на сто, а реалните доходи на трудещите се — с 25-30 процента; жилищното строителство ще се разгърне в широки мащаби. Ще бъдат построени 250 хил. апартамента срещу 130 хиляди през петата петилетка; ще се увеличат местата в детските градини чрез изграждане нови и разширяване съществуващите детски градини с оглед към 1975 г. около 76 на сто от децата от 3—7 години да бъдат обхванати в тях.

Значителни средства ще се отделят за увеличаване заплатите на работниците, служителите и хората на науката, за увеличаване никите пенсии, броя и размера на стипендиите, за подобряване здравеопазването и развитието на народното образование, предвиждат се важни мероприятия в областта на бита и услугите, за увеличаване грижите за жената-майка, за стимулиране раждаемостта и т. н.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Всичко, което е записано в Директивите на X конгрес за социално-икономическото развитие на страната през VI петилетка, както и записаното в Програмата на партията — безусловно ще стане. В това трябва да има никакво съмнение. Но това няма да бъде така лесно. Опитът ни учи, че постиженията, успехите на българския народ по пътя към материалното и духовно благоденствие са се изграждали досега преди всичко на основата на благотворния и самоотвержен труд на работническата класа и селяните-кооператори, на творческия труд на нашата народна интелигенция и научни работници.

Изграждането на зряло социалистическо общество, изпълнението на непосредствените задачи през шестата петилетка и преди всичко ускоряване развитието на производителните сили — всичко това изисква усилията и вдъхновения труд на работника и селския труженик, на инженера и агронома, на професора и учителя, на студента и ученика, на всички трудещи се.

Сега, когато са изяснени и далечните перспективи, и непосредствените задачи, решаващо значение придобива трудът. Всеки на своя трудов пост, където и да се намира, трябва да се бори за повишаване производителността на труда, за ускорено развитие на научно-техническия прогрес, за икономии на суровини и материали, за повишаване качеството и намаляване себестойността на продукцията.

„Днес България има всичко, което е необходимо, за всестранен възход на една страна — заяви др. Тодор Живков в речта си на връх „Околчица“ т. г. — Сега ни предстои работа, работа и работа, за да превърнем в действителност историческите решения на X конгрес на партията. Нищо няма да падне от небето, няма да се извърши от само себе си, без упорита работа, без преодоляване на неизбежните трудности, без борба.“

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

В общия полем на страната, в развитието на промишлеността и селското стопанство, в повишаване културата и благосъстоянието на народа най-активно участвуват и трудещите се от гр. Силистра и Силистренски окръг.

С пълно основание както за всички други райони на страната, така и за Силистренски може да се каже, че в икономиката, културата и живота на хората настъпиха големи промени. Не може и сравнение да става с миналото. Силистра израсна и се развива като един от най-красивите градове на България. Нито градът, нито окръгът приличат вече на изостаналата някога провинция, със слабо развити производителни сили, с оскъдни доходи в земеделието, с ниско жизнено и културно равнище. От онова време и помен не остана в този хубав край на нашата Родина.

В областта на промишлеността през последните 5 години град Силистра и окръгът постигнаха високи и устойчиви темпове на развитие.

Общият обем на промишлената продукция е нараснал със 145 процента при средно за страната 70 процента. Докато обемът на промишленото производство през петилетката е нараствал средногодишно за страната с 11,2 на сто, то за окръга е 19.1 на сто. С особено ускорени темпове се развива машиностроителната и металообработващата промишленост. Нейният относителен дял от 6.6 процента през 1960 година се увеличи на 41.4 процента през 1969 година. Тя дава облика на промишленото производство в окръга. Много важно е, че в Силистра се положи началото и ускорено се развива едно от най-перспективните производства на съвременната промишленост — електронната промишленост. Заводът за организационна техника има план за 1971 г. в размер на 70 милиона лева.

Тенденцията на ускорена индустриализация доведе до изменение на съотношението между промишленото и селскостопанското производство на окръга. Сега то е 53,5:46,5 в полза на промишлеността.

В областта на селското стопанство Силистренски окръг е на едно от първите места в страната, за което говори и фактът, че по редица показатели той печели националното съревнование и получава съответни знамена и награди.

В изпълнение решенията на Априлския пленум успешно се провеждат концентрацията и специализацията на производството, както и внедряването на промишлените методи и технологии.

През годините на петилетката общата продукция от селското стопанство нарасна с 36,2 процента, или с 10 пункта над средното за страната, а производителността на труда със 72 на сто, или с 24 пункта над средното за страната.

Радостни са успехите и в издигане културата и благосъстоянието на населението.

За всеки честен човек е ясно като бял ден, че тези постижения трудещите се от Силистренски окръг успяха да завоюват под ръководството на Българската комунистическа партия, чието здраво и надеждно звено е и Силистренската окръжна партийна организация. Няма никакво съмнение, че както досега, така и в бъдеще Централният комитет на партията и правителството, опирайки се още по-здраво на окръжния комитет на БКП — Силистра и на окръжния народен съвет, на градския комитет и градския народен съвет, и най-вече на трудещите се от Силистра и Силистренски окръг, които горещо поддържат партията във всички нейни начинания, ще продължат да развиват с ускорени темпове производителните сили на града и окръга. За това говори и фактът, че през шестата петилетка за икономическото развитие на Силистренски окръг се предвижда обемът на промишлената продукция да нарасне с 218,9 на сто спрямо 1970 г. при средно за страната 168,5 процента. Този голям ръст в развитието на окръга ще се осъществява благодарение на значителното увеличение на капиталните вложения, насочени за изграждането на нови мощности, които в края на шестата петилетка ще увеличат обема на промишлената продукция на 320 607 хил. лева срещу 146 398 хил. лева през 1970 г. Промишлената продукция на окръга ще нарасне от 851 лв. през 1970 г. на човек от населението на 1 780 лева през 1975 г. Тогава съотношението между промишленото и селскостопанското производство ще се измени още повече — към 1975 г. ще бъде 76:24 в полза на промишлеността.

През шестата петилетка нови големи успехи окръгът ще завоюва и в областта на селското стопанство. Ще се подобри структурата на културите, ще се разшири овощарството и зеленчукопроизводството. Силистренски окръг още тази петилетка ще се превърне не само в голяма житница и производител на животинска продукция за страната, но и в майсевата градина на България.

Материално-техническата база на селското стопанство в окръга ще стане още по-съвременна и по-високоинтензивна. Промишлените технологии и методи ще намерят широко приложение в производството.

През шестата петилетка ще се увеличи трудовата заетост на населението на окръга.

Ще нараснат доходите на населението, ще се повиши още повече неговото материално и културно благоденствие.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Позволете ми на края да спра накратко вашето внимание върху характера и целите на външната политика на БКП и Народна република България.

В тази връзка искам да отбележа преди всичко, че никога авторитетът на България не е бил на такова високо равнище на световната арена, както сега.

Някогашната изолирана от света България, която бе предмет на срамни пазарлъци и постоянна плячка на световните империалистически сили, сега има свободни международни позиции на самостоятелна държава, каквито никога досега не е имала.

Разбира се, тази насока на нашата външна политика не е нова. Тя бе разработена още от безсмъртния Георги Димитров. На V конгрес на партията той така определи нашето място на международната арена: рамо до рамо със Съветския съюз и другите социалистически страни, винаги на страната на трудовите хора, на страната на потиснатите и онеправдани народи, винаги на страната на тези, които се борят за мир, демокрация, национална независимост и социализъм.

НАШАТА ПАРТИЯ И НАРОДНОТО НИ ПРАВИТЕЛСТВО ПОСЛЕДОВАТЕЛНО ПРОВЕЖДАТ И ЗАДЪЛБОЧАВАТ ТАЗИ ДИМИТРОВСКА ВЪНШНОПОЛИТИЧЕСКА ЛИНИЯ. Вече двадесет и седем години Народна република България е неделимо звено от световната социалистическа система, неуморен радетел на все по-широко политическо, икономическо и културно сътрудничество между социалистическите страни. Тя работи последователно за задълбочаване на социалистическото международно разделение на труда, за кооперирането в рамките на СИВ и на двустранна основа, за ускоряване на интеграцията между социалистическите страни.

Разбира се, силата на позициите на НРБ на международната арена се корени в силата на световната социалистическа система и преди всичко в силата на великия Съветски съюз.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Завършвайки, позволете ми да благодаря още един път на вас и на обществените организации от гр. Силистра за честта и доверието, което ми оказахте като ваш кандидат за народен представител в VI Народно събрание.

Напълно съм уверен, че избирателките и избирателите от 238 избирателен район на гр. Силистра, всички избиратели и избиратели на града и окръга ще гласуват до един за кандидатите на Отечествения фронт.

Изборната победа на Отечествения фронт на 27 юни ще бъде ново всенародно одобрение на политиката — вътрешна и външна — на БКП. Тя ще бъде нова голяма демонстрация на единството и сплотеността на целия български народ, включително и на населението на Силистренски окръг около Българската комунистическа партия и нейния Централен комитет начело с др. Т. Живков.

Гласът за кандидатите на Отечествения фронт е глас за мира, за щастието и благоденствието на българския народ, за още по-голям разцвет на българо-съветската дружба и на нашето скъпо отечество — Народна република България.

(Речта поместваме с малки съкращения)

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 63 (1839) | Силистра, събота, 19 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

НАПРЕД КЪМ БЛЯСКАВА ИЗБОРНА ПОБЕДА!

НАШИТЕ КАНДИДАТИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

ЛАЗАР ИВАНОВ РАЛЧЕВ,

ЧЛЕН НА УС НА БЗНС, ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦКС, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 241 СИТОВСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Проф. Лазар Иванов Ралчев е роден на 28 юли 1911 г. в гр. Тетевен. Баща му загива в Първата световна война и той остава сирак на 6-годишна възраст.

До VI гимназиален клас учи в гр. Луковит. Из ключват го за разпространение на прогресивна литература и се премества в Тетевен. Там взема дейно участие в организирането на прогресивната младеж.

През 1929/32 година завършва търговската гимназия в гр. Свищов.

През 1932 г. става член на БЗНС и се включва в борбата за политическо единство между комунисти и земеделци. През 1940 година е съден по ЗЗД за участие в голямата тютюнева стачка. През 1941-1944 г. др. Ралчев се включва активно в съпротивителното движение. Ятак е на партизани и командир на бойна група. През 1943 г. става член на нелегалния Софийски областен комитет. Той е активен борец против фашизма и капитализма.

Взема дейно участие при установяването на народната власт и поема поста подуправител на БЗКБ.

През 1953 г. е назначен за преподавател във Висшия финансово-стопански институт в Свищов, където става кандидат на икономически те науки и професор.

През 1963 г. започва работа в БНБ, където е издигнат на поста зам.-председател. Сега е зам.-председател на ЦКС. Др. Ралчев продължава своята работа като професор във Висшия икономически институт „Карл Маркс" — София и е автор на редица научни трудове.

АЛЕКСАНДЪР АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ,

ЧЛЕН НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ И НА ВЪРХОВНИЯ СЪЮЗЕН СЪВЕТ НА БЗНС, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖНОТО РЪКОВОДСТВО НА БЗНС — СИЛИСТРА, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 244 ГЛАВИНИШКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Другарят Александър Чолаков е роден на 12 август 1923 г. в с. Стрелково, Силистренски окръг. Произхожда от бедно селско семейство. Завършил е средно образование в Силистра. Участвувал е в Отечествената война. Награден е с орден за храброст и с два медала — съветски и български.

През 1945 г. става член на ЗМС. Бил е секретар на околийската младежка комисия, председател на градското и околийското ръководство на ЗМС и секретар на околийския комитет на демократичната младеж. През 1947 г. е избран за секретар на областния комитет на демократичната младеж, а по-късно за негов подпредседател. Бил е член на Управителния съвет на Българския земеделски младежки съюз.

През 1951 г. е избран за председател на градската земеделска дружба и работи като началник на „Жилищно управление" при ГНС — Силистра. Избиран е за член на изпълкома и секретар на ГНС. Работил е като ръководител на сектор „Благоустройство" при окръжния народен съвет и началник отдел „Обществено хранене" при ОТП.

От 1945 г. досега др. Александър Чолаков отдава силите си за изграждането и укрепването на кооперативния строй на село.

Знаменосец на комунистическите идеи

В четвъртък вечерта в сало на ОСПС силистренската общественост отбеляза с чувство на дълбока признателност 89-годишнината от рождението на великия син на българската работническа класа, бележития деец на международното комунистическо движение Георги Димитров.

В тържествения президиум заеха места др. Георги Карда шев — кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП и членовете на бюрото на ОК на БКП Димитър Ми хайлов, Калин Димитров Станчо Николов, Виктор Га нев, Вельо Максимов, Иван Русанов.

Събранието бе открито от председателя на окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП Игнат Димитров.

Доклад за борческия път и безсмъртното дело на Георги Димитров прочете секретарят на ОК на БКП Калин Димитров. В тринадесетвековната история на България — каза той — завинаги ще остане записано със злат ни букви името на големия революционер от ленински тип, героя от Лайпциг, талантливия организатор на народнодемократичната ни държава, чийто живот и дело станаха знаме на Българс ката комунистическа партия. Неоценима е неговата заслуга за процъфтяването на нерушимата и свята българо-съветска дружба.

Теоретичните разработки на Георги Димитров за Един ния фронт в борбата против фашизма и капитализма, за народната демокрация като своеобразна форма на дикта турата на пролетариата са ре ален принос в марксистко-ле нинското учение за прехода от капитализъм към социализъм. Той е идеолог на съюза между работниците и се ляните в България. Като спазваше последователно ленинските принципи на работа и ръководство, той отдаде сили те си за укрепването на народната власт и полагане основите на социалистическото строителство в нашата стра на.

Сега най-висш израз на приз нателността към делото на Георги Димитров е изграждането на развито социалистическо общество в обновената ни родина, която той безпределно обичаше. Пълната победа на социализма в Бълг ария, претворяването в живо дело големите предначертания на Десетия конгрес на партията — това е най-величественият паметник на Георги Димитров.

От името на присъствуващите бе гласувана и изпратена телеграма до ЦК на БКП.

Събранието завърши с богата литературно-музикална програма. (СТ)

Честит празник, работници от транспорта и съобщенията!

Утре колективите на работниците от транспорта и съобщенията ще честват тържествено своя празник. Те го посрещат с голям политически и трудов подем, изразяващ се в конкретно осъществяване директивите на Десетия партиен конгрес.

Разгаря се надпреварата, която се ознаменува с прекрасни резултати за петмесечието на тази година. Колективът на ДАТ преизпълни плана за приходите и в сравнение със същия период на миналата година реализира 257 000 лева повече. Повиши се товароподемността на превозните средства, значително се увеличи двупосочността на пробезите.

Национални първенци в предконгресното съревнование, работниците от Окръжното управление на съобщенията приключиха петмесечието с изпълнение на тарифните приходи 104 на сто, а по качествените показатели са отново на едно от първите места в страната.

Голям е делът за общите успехи и на железничарите, пристанищните работници и колектива на летището, които усъвършенстват своята дейност за преизпълнение на плана за полугодието и годината.

Сплотеността на трудовите колективи, тяхната увереност в силите им, дават основание за реално покритие на дадената пред партията дума. Нека се множат успехите за благото на цялата родина!

Честит празник!

Изпълнен план

В чест на Деня на работниците от транспорта и съобщенията колективът при клон „Трансспед" — Силистра изпълни плана си за полугодието на 15 юни, като реализира 44 000 лева приходи. В този забележителен успех най-голям е делът на работниците и служителите от агенция № 1 с началник Велико Иванов, които първи рапортуваха, че са изпълнили шестмесечната програма. Заслужава похвала и товарната станция с отговорник Петко Чиколов, която ще реализира най-много надпланови приходи.

В спедиционната дейност за пример е колективът начело със Стоян Пенев, дългогодишен работник в предприятието. Тук се полагат големи грижи за опазване на стоките, които пристигат навреме при товародателите. Рекламациите са сведени до минимум.

Силистренският клон на „Трансспед" преизпълни плана за печалбата и производителността на труда и значително снижи плановата себестойност. До края на юни колективът ще реализира допълнително 4 500 лева приходи.

Атанас ВИТАНОВ

ПОЛЯТА ЗОВАТ: НА ЖЪТВА!

Сред зеленото море на царевицата и слънчогледа вече се открояват поизбелелите блокове на пшеницата. А тук, в местността „Кулфарата", восъчножълтият цвят на ечемика спира погледа не само на ръководителите на срацимирския кооператив, но и на пътниците.

Вече е време за жътва!

Дните за подготовка, за предварителна организация изтичат. Настъпва периодът на най-голямата проверка на силите. От този момент нататък времето ще се измерва с декарите пожънати.

Жътвата на ечемика токущо е започнала.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Житната площ, с тоновете зърно, откарано в хамбарите. Темповете ще налагат онова връхно напрежение, което диктува грижата да се прибере в най-кратките срокове богатият плод на земята. Отгледан с много селска пот, събрал сега погледа на надеждата. Защото, за щастие, стихните на природата тази година са отминали срацимирското стопанство: посевите са равни и чисти, с мал ко плевел.

И вече очакват жътвата!

Началото й бе отбелязано в горещия летен ден на 15 юни. По обяд комбайните на Дочо Иванов и Атанас Илиев напусна ха ремонтната работилница, за да тръгнат по неутъпканите селски пътища. По полето се разне се онзи пукот на машини, който, според оперативния план на стопанството, трябва да продължи само двадесет дни. Усилни двадесет дни, скъпи часове и минути. В този срок трябва да приключи жътвата! Всичко е разчетено до най-големи подробности, всеки знае своето място, задачата си, напрежението не напуска никого.

Какъв ще бъде първият ден на жътвата?

Ето въпроса, който в този ден беше изместил всички останали на по-заден план. Механизаторите за последен път прислушваха комбайните, преди хедерите да отхапят първите класове. Макар и опитни, хората са съсредоточени, защото знаят, че малкият блок от 317 декара може да им донесе големи неприятности, защото целият е осеян с камъни. А една повреда през първия ден ще струва скъпо. При комбайните с главният инженер на стопанството Йорго Дочев. Мълчанието му също крие неспокойство, макар че знае състоянието на машините, макар че са доста вени два нови комбайна и са осигурени резервни части. Така е изглежда в началото на всяка битка. А тази, за хляба, сега е от най-първостепенните, от най-важните.

Пристигат транспортните средства. Ръководството на стопанството е направило предварително разпределение и всеки шофьор добре знае задълженията си. Като че ли всичко вече е готово... По стара народна традиция за сполуката на жътвата ръководителят на комплексната бригада Любен Николов почерпва всички с гроздова ракия.

Комбайнерите се отправят към машините. Избърсват потта от лицата си и застават зад воланите. Погледите сега са отправени към тези мъже. От днес за тях изгревът и залезът ще се сливат с нощта. От днес техният опит, тяхната издръжливост трябва да решат голямата цел — жътвата да приключи в определените срокове. Наистина, уговаря се взаимна помощ със стопанства от Толбухински окръг, но основната тежест ще падне върху раменете на тези механизатори, които ще водят 11-те комбайна на кооператива. Затова през жътвените дни на тях стопанството е осигурило безплат на топла храна, предвидени са много въпроси за качеството на работата, за моралния и материалния стимул, за съревнованието.

Сава ХРИСТОВ

ПРЕДИЗБОРНАТА ПОДГОТОВКА В ОКРЪГА

СРЕЩА С ИЗБИРАТЕЛИТЕ

Вчера в различни селища на окръга кандидатите за народни представители имаха среща със своите избиратели. Кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, кандидат за народен представител в 242 Дуловски избирателен район, се срещна с избирателите от с. Секулово, Александър Чолаков — в с. Стефан Караджа, и Недка Куртева — в с. Срацимир.

НА 17 този месец професор Лазар Ралчев, заместник-председател на Централния кооперативен съюз, кандидат за народен представител в 241 Ситовски избирателен район, се срещна с избирателите от търговските заведения в селото, ТПК „Прогрес", ремонтната работилница на стопанството. Навсякъде той бе посрещнат най-сърдечно.

Вечерта в село Ситово се състоя среща на кандидата за народен представител с избиратели от Ситовски район. Професор Ралчев подчерта, че главната задача, която стои пред нас сега, е претворяването в живо дело решенията на историческия Десети конгрес на БКП.

Ние — каза той — можем спокойно да заявим, че изпълнихме с чест поръката на нашия вожд и учител — Георги Димитров — да превърнем нашата държава от аграрна в промишлено-аграрна. Всички успехи, които ние сме постигнали и ще постигнем, дължим на безкористната братска помощ на великия Съветски съюз. Радостен е фактът, че авторитетът на България сред другите социалистически страни се нарежда веднага след авторитета на СССР. Това ние дължим на правилната политика на нашата партия.

Председателката на общинския комитет на Отечествения фронт Мария Дечева увери професор Ралчев, че всички избиратели подкрепят кандидатурата му за народен представител, с което ще покажат своята преданост към Българската комунистическа партия, мъдър водач на нашия народ.

Вчера проф. Ралчев има среща с избирателите от с. Сребърна.

Добри ЙОРДАНОВ

ПОСОКИ НА ВДЪХНОВЕНИЕТО

„И СТАВА ДЕЙСТВЕНА И ЖИВА ВЕЛИКАТА ДУМА ДИРЕКТИВА!"

Посоките на вдъхновението, което ни даде Десетият партиен конгрес със своите исторически решения, ни отведоха в някогашното захвърлено в равнината, потънало в кал и немотия село Татар Атмаджа, чиято най-голяма „слава" беше примитивната валцова мелница,—днешното обновено социалистическо селище Сокол.

Нашата беседа със заместник-секретаря на общинския партиен комитет Иван Стефанов и члена на партийния комитет Иван Ганев, председател на кооперативното стопанство, беше част от големия разговор за изучаването и изпълнението на конгресните решения, за предизборната подготовка и предстоящата лятна кампания.

ИВАН СТЕФАНОВ: Секретарят на комитета Стойчо Станев е в София на изпити, но аз ще се постарая да ви обрисувам картината. Нали партийният комитет е колективен орган, всички въпроси обсъждаме заедно. Така постъпихме и сега, непосредствено след Десетия конгрес на партията. Окрилени от новите перспективи за труд и творчество, разработихме, обсъдихме и приехме перспективен двегодишен план за изпълнение на историческите решения на конгреса. От своя страна всички първични партийни организации на свои събрания приеха конкретни планове. Всъщност тези събрания бяха организиран старт за разясняването, изучаването и изпълнението на конгресните решения.

С. М.: Какви допълнителни форми и похвати сте използували за...

ИВАН СТЕФАНОВ: Като най-ефективно средство в това направление може да се посочи радиоуредбата. С беседи за конгресните материали и нашите конкретни задачи излизаха пред седателят на стопанството Иван Ганев, делегатката на Десетия конгрес Мара Рашкова и др. Селото има 1 060 жители, а радиоточките са 170. Семействата са средно петчленни и може да се каже, че почти цялото възрастно население на с. Сокол е обхванато от идейно-политическото въздействие, което се осъществява чрез радиоуредбата.

Предизборната подготовка също се съчетава с разясняване на конгресните документи. Те са всъщност един ярък фон, върху който се проектира сега цялата политическа работа в общината. Те бяха главна тема на събранията за издигане кандидатурите на съветниците. В момента пиша доклада за общоселското предизборно събрание. И в него главният политически аргумент са конгресните решения. В атмосферата на политическия подем, продиктуван от голямата равносметка на Десетия конгрес, ще премине и срещата, организирана от общинския комитет на комсомола с младежите и девойките, които ще гласуват за първи път. Освен това...

С. М.: Благодаря Ви, другарю Стефанов. Сега за близките стопански задачи...

ИВАН ГАНЕВ: В предконгресното съревнование ТКЗС — Сокол беше в челната петорка, както се изразяват спортните коментатори. Нашата цел сега е не само да запазим този темп, но и да го повишим.

С. М.: Какво ви донесе петмесечието?

ИВАН ГАНЕВ: Стабилизира се животновъдството. Планът за млякото изпълнихме 116 процента, за месото — 115 и за яйцата — 105 на сто. Комунистите от този отрасъл с партиен секретар Желязко Димитров поеха нови обещания. Този успех те смятат само като основа за по-високи резултати. Една съпоставка дава представа за голямата крачка. За четиримесечието през миналата година млеконадоят от фуражна крава беше 850 л, а през тази — 1 244 л.

С. М.: Жътвата е на прага...

ИВАН ГАНЕВ: Да. Ние сме готови за нея. При благоприятни условия и качествено прибиране очакваме преизпълнение от пшеницата и ечемика. Техниката е готова. Механизаторските кадри са разпределени по машини. Те поеха обещание за качествено и в срок прибиране на урожая. Стопанското ръководство от своя страна осигури добри условия за труд и отдих на механизаторите. Бригаден стан с клуб, баня; топла храна и разхладителни напитки на полето; морални и материални стимули и пр. Ще се издават листовки и бюлетин на общинския комитет на партията за ежедневното съревнование.

С. М.: Довиждане, другари! Посоките на вдъхновението ще ни отведат до други селища, до други поля и хора, където в бразди и в сърца зреят плодовете на конгресното дръзновение.

Симеон МАНОЛОВ

ИДЕОЛОГИЧЕСКАТА ДИВЕРСИЯ – БЕЗСИЛИЕТО НА ИМПЕРИАЛИЗМА

БОРБАТА НА ИДЕОЛОГИЧЕСКИЯ ФРОНТ

Водената в наше време борба на идеологическия фронт надвишава всички предишни форми и методи не само по обхват и сила, по периметър на действие и брой на ангажираните хора, но и по организация и средства на въздействие, научно и философско равнище. За нуждите на тази борба се използуват не само живото слово и писмената пропаганда, периодичният печат и книгите, но и радиото и телевизията, киното и театърът, училищата и научните институти. В нея са ангажирани не само журналисти, но и писатели и художници, учени и философи, почти всички културни сили на човечеството.

Характерна особеност на идеологическата борба е и това, че тя се ръководи организирано от държавата. В лагера на империалистите, уплашени от широкото разпространение и голямата действена сила на комунистическите идеи, се говори за „психологическа война", наричана още „студена война", водена на „фронта на идеите". Открито се заявява, че се воюва, за да се спечелят умовете и сърцата на хората. На тази война не се гледа като на краткотрайна схватка, а като продължителна борба, която ще трае още десетилетия.

За идеологическа борба се използуват всички национални радиостанции на САЩ, Англия, Западна Германия и др. капиталистически страни. Но освен това през следвоенните години беше създадена специална мрежа от радиостанции, основната задача на които е: борба срещу народите на социалистическите страни, против всички революционни и прогресивни сили в света. „Гласът на Америка", „Свободна Европа", РИАС, „Свобода", „Немска вълна" и други непрекъсната фабрикуват измислици, дезинформират и се опитват да обработват народите на социалистическите страни.

Между средствата за масова информация, с които империалистическите централи си служат, съществено значение се отдава на печата. Противниците на комунизма разпръскват своите отровни стрели по най-различни и възможни начини. Те изпращат вестници и списания, книги и други печатни издания в социалистическите страни с единствената цел: да дезинформират хората, да насочат вниманието им към дребни, несъществени въпроси, да ги отклонят от важните задачи на производството и науката. Империалистическият печат се стреми да разложи и деморализира, духовно да затъпи и превърне читателя в „човек без мнение" по най-важните международни политически проблеми. Под прикритието на „обективни информатори" редица издания в САЩ, ГФР и др. са включени в системата на психологическата война.

Разбира се, всички техни опити и стремежи срещат здравия отпор на трудещите се и средствата за масова информация на социалистическите страни, успешно се разобличават лъжите и измамите и се показва истинският им лик. В това отношение сполучливо се работи в СССР и ГДР, където се нанасят контраудари на прийомите на психологическата война. Предвижда се да се използуват не само мини, авиобомби и снаряди, но и раке ти за пренасяне на пропагандни материали. В ГДР се създават говорни приспособления, които се чуват на 20 км. Създадени са печатни машини, които само за половин час, даже и по-малко, отпечатват материала, а съответният транспорт за два-три часа може да го разнесе по цялата страна.

Шумната пропагандна дейност, подмолната и прикрита работа на империалистическите идеологически центрове, непрекъснатите им напъни да разлагат политически и идейно народите на социалистическите страни, да деморализират работническата класа, да спъват световния революционен процес не е признак на сила и успех. Точно обратното, това говори за страх и объркване, за губене на почва под краката, за несигурност. Буржоазните теории и схващания за развитието на обществото не можаха да издържат проверката на историята. Те не можаха да предложат пътища за решаване на новите социални и национални, политически и икономически проблеми, които двадесетият век поставя пред човечеството.

Борбата срещу разните прийоми на психологическата война е неотменим дълг на всеки гражданин от социалистическите страни. В това отношение решаваща роля ще изиграе задълбоченото изучаване трудовете на класиците на марксизма-ленинизма, широката масова просветна работа сред трудещите се от страна на партийните и другите масови организации, училищата.

В последните години в нашата страна с бързи темпове се развива туризмът. Това предполага разширяване каналите на психологическата война. Но ако всеки гражданин е дълбоко убеден в правотата на политиката на партията и правителството, ако има ясно изграден марксистки мироглед, ако е възпитан в патриотичен и интернационален дух, усилията на специалистите на психологическата война ще отидат напразно.

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА „БЮРОТО ПО ОСОБЕНИ ДЕЛА"?

Днес в Съединените щати цари атмосфера на страх и подозрителност. Правителството изразходва огромни средства за издръжката на всевъзможни под разделения на тайната политическа полиция, обекти на които стават антивоенните, демократичните, младежките организации, цялата честна и прогресивна Америка.

Не само в Ню Йорк, но и по цялата страна хората, особено левите политически деятели, постоянно чувстват, че някой им „диша в тила". Нито едно политическо събрание в града не минава, без участниците да гадаят кой от присъстващите е преоблечен полицай или осведомител.

Освен ФБР, ЦРУ, армейското разузнаване и други инстанции, осъществяващи шпионирането на хората, почти във всеки по-голям американски град съществува свръхсекретна полицейска организация, специализирана по надзора над политическата дейност на гражданите. Сан-Франциско, Чикаго, Буфало, Лос Анжелос и Нови Орлеан имат свои те тайни полицаи. В Ню Йорк подобна свръхсекретна полицейска организация носи названието „Бюро по особени дела" (БОД).

В официалните документи няма никакви сведения за „Бюрото по особени дела". Започвайки от 1966/67 финансова година, БОД, следвайки примера на своя старши брат ЦРУ, скрива своя бюджет. Бюрото води надзор за хората, независимо какви постове заемат те — високи или ниски. „Те са завели досие даже за кмета на Ню Йорк Линдсей и някои негови помощници" — заяви едно осведомено лице.

В архивите на бюрото се съхранява обширна колекция от снимки. Нито една нюйоркска демонстрация в защита на мира не минава без присъствието на агента на БОД — третокласния детектив Джон Финеган в неговата вечна хавайска спортна рубашка с черен кожен пояс и фотоапарат, снабден с телеобектив. Той съзнателно афишира своето присъствие на демонстрацията, отвличайки вниманието на демонстрантите от „мнимите" репортери, които снозят между тях и ги снимат. В Ню Йорк преоблечените полицаи обикновено се запасяват с кореспондентски удостоверения, с издаването на които се занимава градското полицейско управление.

Друга задача на „бюрото за особени дела" се състои в проникването на групите, които, по негово мнение, са подривни. По причини, известни само на ръководителите на бюрото, те са дошли до извода, че организацията „Ветерани и резервисти против войната във Виетнам" представлява голяма опасност за страната и затова трябва да бъде ликвидирана.

Проникването на агентите на БОД в редовете на различните организации наистина довежда до трагични последствия. Един от примерите е съдбата на Фронта за освобождението на тъмнокожите. Повечето от негови членове в края на краищата се оказаха зад решетките, благодарение усилията на супер-агента на БОД, третокласния детектив Раймонд Вуд.

Бюрото се придържа старателно към разработената тактика за проникване в редовете на левите организации. Както показаха няколко съдебни процеса, тази тактика във всички случаи остава неизменна. Наподобявайки людоеди, искащи човешко жертвоприношение, БОД ежегодно излиза със сензационни „разобличения" от дейността на активистите на негърското движение. Те винаги са основани на откъси от разговори, подслушани от нюйоркските полицаи.

Тези „разобличения" преследват съвършено определена политическа цел: те са призвани да държат „мълчаливото мнозинство" в постоянен страх. Едновременно те преследват целта да поставят в трудни условия политическата дейност на всички, които мислят различно от официалната политика. За средния американец е трудно „да прояви политическа активност", ако той знае, че ще го фотографират във всеки антивоенен митинг. „Бюрото за особени дела" съзнателно възпрепятствува ръста на движението, призвано да сложи край на войната и да се добие социална справедливост в Америка.

(Из в-к „НЕЙШЪН", НЮ ЙОРК)

ШПИОНИТЕ ОТ УЛИЦА ХАДИКГАСЕ

През времето, когато заседаваше XIV конгрес на комунистическата партия на Чехословакия, вестниците на австрийските комунисти публикуваха материали, разобличаващи методите на подривните действия на западните шпионски централи против социалистическите страни. Един от тези центрове, особено активизирал се в последно време, се намира на територията на Австрия, което грубо нарушава неутралитета на тази страна.

„ФОЛКСШТИМЕ", ВИЕНА

В последните седмици западните шпионски центрове отново активизираха своята работа. Тяхното острие е насочено към социалистическа Чехословакия, където неотдавна се проведе XIV конгрес на ЧКП. Един от тези шпионски центрове се намира на територията на неутрална Австрия, по-точно във Виена. Обаче оживяването на неговата дейност се обяснява не само с географското положение на центъра, а и с това, че австрийските власти се стараят да не пречат на „работата" на западната агентура.

Неотдавна фирмата се премести. От улица Вебгасе, разположена в многолюден район на столицата — в градските покрайнини, в района на Пенцинг. Вярно е, че сградата във Вебгасе все още носи табелка та с надпис „Интора", но това е камуфлаж.

Затова много шпионски организации действуват спокойно и необезпокоявани, прикривайки се под някакви фалшиви фирми. В тяхното число е и фирмата „Интора", занимаваща се, както уверяват нейните стопани, с „изучаване на общественото мнение".

Днешният адрес на този шпионски център е: Виена-XIV, Хадикгасе, 52. Впрочем на същата улица сграда с такъв номер няма, а входът на „Интора" се намира на пресечката с улица Гировецгасе. Следите, така да се каже, макар и грубо, са заличени.

Достъпът до новото съвременно здание на фирмата, естествено, е затруднен. Пропуск получава само този, който сутринта съумее да се договори с господата, „изучаващи общественото мнение". Съществува и друга „странност": институтът по изучаването на общественото мнение неизвестно защо не желае, щото обществеността да знае къде се намира той. На новото здание на „Интора" няма никаква табелка. Само едно парченце хартия, залепено на на врата, известява, че в този дом „пребивава господин Х. Айгнер" — Хелмут Айгнер, ръководител на „Интора".

Случайност ли е, че новата щаб-квартира на фирмата се намира в непосредствена близост до чехословашкото представителство? Очевидно, случайно..., както и това, че в зданието е оборудвана апаратура, силно напомняща апаратурата на виенското отделение на американската радиостанция „Свободна Европа"!

Основното направление в работата на „Интора", по изявлението на нейния шеф Айгнер, остава „разпитът на населението". Лицата, желаещи да постъпят на работа в „Интора", преминават през основна проверка. Преди да ги приемат и да ги отправят на лов за „езици", те са длъжни да завършат „подготвителен курс". Главната задача на разпитвачите е да търсят контакт с хората от социалистическите страни. За това има специални писмени инструкции, в които подробно се обяснява как трябва да се проведе разпитването, какви въпроси да се задават.

Инструкцията с основните въпроси заема повече от 24 страници. Тези, които интервюират идващите от Чехословакия, получават списък с допълнителни въпроси на чешки и английски езици. Особено внимание се отделя на тези, които в скоро време трябва да се върнат в родината. С тях „трябва да се завържат тесни контакти, имайки предвид използуването им и в бъдеще".

Голям интерес се проявява към всичко, което има отношение към новите органи на ЧКП, от най-низшите до централния комитет. Агентите на „Интора" старателно търсят „слаби места" в биографиите на партийните и държавни дейци на ЧССР, не се гнусят от никакви компрометиращи материали. Зад всеки един от въпросите се чувствува присъствието на „Свободна Европа". Ненапразно информаторите от този шпионски център са длъжни непременно да изяснят как се отнасят разпитваните към предаванията на тази антикомунистическа радиостанция.

Да си представим такава картина: жителите на Чехословакия се нахвърлят на пристигащите в тяхната страна австрийци, да измъкнат различни шпионски сведения. Какъв ли вой биха вдигнали вестниците и радиото на „свободния свят"! Но доколкото това става не в Чехословакия, а в Австрия, западните вестници мълчат. „Всичко е в реда на нещата!" Освен това мълчат и официалните кръгове. Нито една австрийска инстанция не отбелязва с нищо шпионската дейност на „Интора". Повече от очевидно е, че такава позиция няма нищо общо с политиката на неутралитета. Затова ние отново, както и преди две години, задаваме въпроса: кога в Австрия ще бъдат взети мерки против австрийските филиали на американското разузнаване?!

(Из „За рубежом")

По време на посещението на американската студентска делегация в ДРВ някои американски студенти изгориха пови квателните си в присъствието на виетнамски студенти. На сн.: Майкъл Франсно, председател на Хавайската студентска асоциация, говори, преди да унищожи повиквателната си.

УРОЦИ ПО НЕНАВИСТ

Или щрихи от образователната система в САЩ

Сред многобройните общообразователни предмети, които се предават в американските средни училища, има и един такъв предмет, който се нарича „комунизъм".

С разработката на методиката на предаването на антикомунизма се занимава лосанжелоският „изследователски институт" при южнокаролинския университет. Ежегодно, в продължение на половин месец, през него преминават стотици учители в американските средни училища и колежи от цялата страна. „Консултации" по създаването на „учебни филми" с готовност дава друг център на антикомунистическата пропаганда. Той се намира в Кливленд и носи гръмкото название „Център за изучаване на проблемите за защита на свободата". С разработка на клеветнически измислици във връзка с разрешаването на националния въпрос в СССР се занимава масачузетският „Институт за съветски и източноевропейски изследвания". За това, с какви измислици са наблъскани подобен род „учебни пособия", може да се види от издаденото от Йелския университет „пособие" за избирателната система в Съветския съюз. Неговите автори твърдят, че в СССР изборите се провеждат едва ли не така: „избирателят получава две бюлетини — едната червена „ЗА" и друга черна „ПРОТИВ". Едната или другата бюлетина той пуска в кутия с определен цвят". „Във всяка кабина — продължават съставителите на учебника — има представители на властта, които по звука от падащата бюлетина определят как е гласувал този или онзи избирател..."

В ученическите учебници и в специалните „научни пособия" за американските училища няма само едно — истината за положението в СССР и социалистическите страни, за тяхната миролюбива външна политика, за тяхното социалистическо братство. Това не влиза в задачата и не отговаря на целите на съставителите на учебниците. На правдата е наложено строго „вето"...

(Из „Комсомольская правда")

„Аз съм следен от ФБР"

Ползувайки се от снизхождението на Белия дом, федералното бюро за разследване организира не само масово преследване на американците, проявяващи недоволство от политиката на Вашингтон. Обекти на преследване и давления стават даже законодателите, за което свителствува изявлението на лидера на демократическата партия в палатата на представителите Хейл Богс.

„ИНТЕРНЕЙШИНЪЛ ХЕРАЛД ТРИБЮН", ПАРИЖ

„През време на следвоенните години ние предоставихме на тайната полиция грамадна власт над живота и свободата на американците. Намиращият се в апатия конгрес разреши на ФБР безпрепятствено да се разшири системата на шпионирането до такива размери, че сега под надзор се намират не само делата на гражданите, но и техните думи и мисли.

Едгар Хувър и неговият апарат упражняват този надзор над гражданите, в това число и над членовете на конгреса, не само с цел да събират доказателства за възможни престъпления, отколкото необходимостта да мълчат тези, които изразяват все по-голяма загриженост за нарастване влиянието на ФБР в американското общество.

Ние позволихме да възникне вътре в правителството мощна сила, която никому не е подчинена и за дейността на която никой напълно не знае нищо.

Наскоро след като аз изразих негодуване по повод „нахлуването" на ФБР в канцеларията на тогавашния говорител на конгреса Джон Маккормак, напълнена с всевъзможни подслушвателни устройства, разбрах, че и самият аз се намирам под надзора на ФБР.

Неговите агенти поискаха от мене отчет за междуградските ми телефонни разговори за последните четири години. Когато им отказах нужните данни, те се обърнаха към телефонната компания. Може да си представите каква вълна от страх и подозрения предизвика това в мене. В резултат — аз съм готов да призная това сега — ФБР постигна своето. Аз предпочетох да се въздържам от критика по негов адрес в палатата на представителите. Беше достатъчно само ФБР да ме информира, че се намирам под надзор, за да се уплаша. После узнах, че телефонните разговори от моя дом се подслушват. И отново страхът обезпечи моето мълчание".

(От руски)

30

— Да бе полегнал да си починеш.

Семьон отклони:

— Ще отида да попуша. След това ще легна.

Излезе и проседя в пруста до вечерта.

В тъмнината чу — някой шляпаше по пътя. Вгледа се. Веденин? Но това не беше Веденин. Приближи Игор. Семьон се изправи насреща му.

— Какво се е случило?

Игор хвърли шлифера и сед на на табуретката.

— Ще ти кажа всичко. Чакай да си отдъхна.

— Къде е Веденин?

— Пратих го да позвъни в Москва. Видяхме как Федя из мъква от пияните документи. Може би ще дадат указание да го приберем.

Те пиха чай, приседнаха до прозореца. Семьон бутна крилото, откъм улицата замириса на френско грозде, на увяхнала трева. Отсреща в къщата на Федя от отворената врата бликаше ярка светлина. Жената на Федя ходеше по верандата, сянката й се мяркаше в ивицата светлина. Най-после вратата хлопна, издрънка резето, прозорците светнаха, после и те угаснаха. Зачу се шумоленето на дъжда.

Игор стана, мушна ръка в джоба и провери пистолета.

— Къде?

— Ще обиколя около къщата.

Стъпвайки внимателно, за да не разбуди хазайката, наметна на рамо влажния шлифер, надяна мократа фуражка, постоя на входа, ослуша се; слезе, тръгна към вратичката и се разтвори в тъмнината.

Върна се след час целият мокър:

— Ама че временце.

— Нищо ли не забеляза?

— Няма жива душа.

— Седни.

Игор седна.

Те проседяха до сутринта, но от къщата на Федя тази нощ така и никой не излезе.

Целия ден дежуриха. Семьон отиде на гарата и телефонира в Москва. Получи нареждане да продължат наблюдението.

Рахими излезе вечерта, щом се стъмни. Вървеше предпазливо и се оглеждаше. Семьон и Игор поизостанаха, но свариха навреме за влака — такъв беше разчетът им: да не се хвърлят на очи. Рахими по седя в един вагон, премина в друг — и все гледаше наоколо, често излизаше да пуши. В Москва на гарата се повърти по коридорите, но това вече не беше страшно — Василий Степанович от сутринта беше изпратил хора тука. Семьон излезе на площада пред гарата — тук с кола стоеше Веденин. Когато, след като постоя на опашка, Рахими взе такси, сивата „Волга" се откъсна от мястото и потегли след него.

Рахими спря пред ресторант. Седя там дълго. Често става ваше, влизаше в тоалетната и през вратата поглеждаше телефона в коридора. Намери монета, понечи да отиде да телефонира, но размисли. Погледна часовника — минаваше 1 часът. Време беше да върви, а не се решаваше. Келнерката го поглеждаше сънливо. Семьон позвъни на Василий Степанович и доложи за всичко. Този каза, че е решено да бъде арестуван Рахими и нека го вземат. Когато Семьон се върна при вратата на ресторанта, Рахими стана, облече се и излезе от ресторанта. Игор приближи до него:

— Вие сте арестуван.

Рахими измърмори нещо неясно, не на руски, и мушна ръка в джоба. Скок, замах — всичко беше работа за една секунда. Семьон го хвана над китката, изви ръката зад гръба и изтръгна пистолета. После каза грубовато:

— Да вървим, гражданино.

Тримата слязоха при колата. Портиерът на входа гледаше, мигайки: той така и нищо не разбра. Там зад стъклената врата — добре видя — започваше бой. Докато размисляше да отиде ли да извика милиционер, боят от само себе си се прекрати, кола откара побоищите. Портиерът излезе и дълго гледа отдалечаващата се червена светлина.

XVII

В колата Рахими гледаше накриво Семьон. Ръката му е в джоба — готова, на вид не особено здрав, но силен. Това Рахими усети, когато той го хвана за ръката. Вторият е слабоват. Може би ще успее да избяга от тях? В движение няма защо да опитва — с двама не ще се справи: ще го довършат. А не му се искаше да умира, колкото и да твърдяха онези, които го изпратиха: „Жив не се предавай". Да бяха опитали сами... Докато е жив, може да се направи нещо. Като го извеждат от колата... Може да опита... Макар че...

Асфалтът беше мокър. На завоите колата се занасяше. Улица, пресечка, кръстопът — непознати места. Лампи светеха рядко. Рахими мръдна и почувствува, че този, високият, дебне всяко негово движение. Облегнал се е назад, следи и не сваля очи. Рахими се отпусна, събирайки сили, политна напред — пред нисък, с глуха ограда дом колата намали ход и спря пред масивна затворена врата. Два снопа светлина се насочиха в тях. Рахими чакаше, без да мърда, сега ще се отвори вратата, ще го поведат, но двамата от двете му страни седяха неподвижно и не мислеха да излизат.

Шофьорът ходи някъде, върна се, седна и постави крак на газта. Вратата се разтвори, колата влезе в двор, отстрани израсна охрана. Студ пропълзя под сърцето на Рахими: за късня, закъсня, трябваше да опита, докато стояха пред вратата, но сега нямаше време да мисли за това. Вратата се отвори, помогнаха му да се измъкне и го поведоха. Той плъзна поглед по оградата, по вратата, по кръчещата отпред и отзад охрана, чу как към двамата, които го арестуваха, приближи нисък пълен човек в кител, с дълъг панталон и попита ти хо:

— Оказа ли съпротива?

— Имаше нещо такова...

Сега Рахими разбра: този, който го хвана пред ресторанта, беше старши, той отговаряше на дошлия. Младият стоеше мълчаливо. Светлината на фенерче освети лицето на Игор и Рахими, даже поспря — къде го е виждал? Имаше нещо познато в това лице — и в раздалечените тесни вежди, и в тънките, плътно свити устни, и в очите — сиви, гледащи недружелюбно... Разбра се, виждал е тези очи: млади, предизвикателно блестящи, беше ги запомнил. Виждал ги беше... Но къде? Къде? Връвящият отзад войник го подтик на да бърза.

В килията той седна и прекара длани по лицето. Сега съжаляваше, че замина в Москва, трябваше да изчака, да се ориентира. Озлобяваше го и това, че там, пред вратата, да же не направи опит да избяга, улицата беше тъмна, може би щеше да успее. Сърдеше се и чувствуваше, че няма смисъл да се сърди. Наоколо му са четири стени, сега нищо не може да му помогне — само хитрост трябва. Сега главното за него е да остане жив. Трябва да му повярват, че не е успял да направи нищо.

Мислите идваха отчетливи и ясни. Къде са го засекли? Какво им е известно за него? Навярно им е известно, че е американски агент.

Да, той е изпратен от американското разузнаване. Ще каже това направо — няма защо да крие. Ще играе на честно признание. Да, той е разузнавач, така се сложи съдбата му. А какво е трябвало да прави, когато баща му, непман, избягал от Русия в Иран и ту се изправял на краката си, ту се разорявал, докато компаньонът съвсем не го ограбил? Той, Пьотр Краснов, когато баща му бил в сила, завършил американски колеж. Когато баща му, разорил се, умрял, той тръгнал на работа за парче хляб при американците, за разузнаване и не мислел — бил преводач, това е всичко.

(Следва)

ОТЕЧЕСТВЕН ФРОНТ

РЕГИСТРИРАНИ СА КАНДИДАТИТЕ ЗА НАРОДНИ СЪДИИ И СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

НАРОДЕН СЪДИЯ И СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ ЗА I СИЛИСТРЕНСКИ РАЙОНЕН СЪД

НАРОДЕН СЪДИЯ

АНАТОЛ ВАСИЛЕВ ЛУКАНОВ

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

1. Господин Иванов Господинов
2. Йордан Калинов Тодоров
3. Райно Неделчев Иванов
4. Петър Йорданов Петров
5. Никола Огнев Николов
6. Мария Русева Цонева
7. Рада Тодорова Райнева
8. Петър Райчев Русев
9. Атанас Маринов Атанасов
10. Йорданка Петкова Петрова
11. Александър Петров Жечев
12. Пенчо Димов Пенчев
13. Петър Николов Геловски
14. Керана Маринова Коцева
15. Тодор Тодоров Кондев
16. Господин Николов Коцев
17. Тодор Димитров Ангелов
18. Петко Цветков Петров
19. Иван Маринов Костов
20. Иван Янакиев Бояджиев
21. Лозю Иванов Йорданов
22. Атанас Неделчев Костадинов
23. Христо Димитров Христов
24. Георги Драганов Михайлов
25. д-р Петко Иванов Райчев
26. Стоян Киров Коцев
27. Лазар Цонев Лазаров
28. д-р Япаки Неделчев Петров
29. Невена Ангелова Тодорова
30. Мирон Гаврилов Навилов
31. Христо Тодоров Касабов
32. Петър Тодоров Кискинов
33. Димо Михалев Пенозов
34. Неделчо Николов Неделчев
35. Бацин Тодоров Касабов
36. Величка Илиева Радева
37. Стефан Николов Киряков
38. Елена Трофилова Кудинова
39. Янко Добрев Манолов
40. Димитър Трифонов Иванов
41. Радка Маринова Колева
42. Елена Николова Николова
43. Николай Тодоров Иванов
44. Тодор Димитров Николов
45. Стойка Манолова Михайлова
46. Стоянка Колева Коджабашева
47. Никола Неделчев Димитров
48. Никола Кирчев Панчев
49. Денка Радева Бабаяшева
50. Йорданка Ганева Бацинова

НАРОДЕН СЪДИЯ И СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ ЗА II СИЛИСТРЕНСКИ РАЙОНЕН СЪД

НАРОДЕН СЪДИЯ

ЕЛСА ВАСИЛЕВА ТАШЕВА

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

1. Добри Енчев Пиндиджиев
2. Димитър Енев Костадинов
3. Йорданка Драганова Дойчева
4. Велико Костадинов Великов
5. Емил Тодоров Прахов
6. Свобода Георгиева Георгиева
7. Тодор Петров Петров
8. Петър Димитров Стайков
9. Георги Минчев Георгиев
10. Димитър Борисов Стоянов
11. Атанаска Николова Андреева
12. Пеню Йоргов Тодоров
13. Велико Тодоров Кулев
14. Георги Петров Николов
15. Йордан Георгиев Василев
16. Марин Ников Димев
17. Еленка Петрова Куртева
18. Лазар Георгиев Стоянов
19. Киро Янакиев Киров
20. Георги Манолов Парашкевов
21. Гена Маринова Янакиева
22. Халим Мустафов Топузов
23. Елена Желязкова Георгиева
24. Йордан Ников Христов
25. Николина Петрова Георгиева
26. Стоян Стоянов Желков
27. Паско Петров Стефанов
28. Георги Николов Стоянов
29. Ради Стефанов Шарбанов
30. Михал Костадинов Ковачев
31. Пенка Петрова Лалева
32. Никсла Стефанов Георгиев
33. Димка Тодорова Додева
34. Вълкан Стоянов Вълканов
35. Георги Атанасов Орлоев
36. Георги Драганов Минчев
37. Сабри Юсменов Раимов
38. Вахдет Шюкрюев Хюсеинев
39. Йордан Златев Йорданов
40. Стоян Петров Копринджийски
41. Желязко Илиев Михайлов
42. Параскева Вълчкова Петрова
43. Злати Нейков Иванов
44. Коста Василев Дончев
45. Коста Георгиев Иванов
46. Петър Лазаров Петров
47. Йордан Енев Милев
48. Жеко Николов Йовчев
49. Петрана Петрова Ексарова
50. Иван Атанасов Драгнев

НАРОДЕН СЪДИЯ И СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ ЗА ТУТРАКАНСКИ РАЙОНЕН СЪД

НАРОДЕН СЪДИЯ

СИМЕОН ПЕТРОВ ДОЧЕВ

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

1. Александър К. Ковачев
2. Агоп Зайнопов Агопов
3. Вела Йосиф Сулай
4. Георги Христов Михайлов
5. Георги Иванов Димитров
6. Минка Сидерова Ефремова
7. Руска Ангелова Дечева
8. Ефтим Иванов Арсов
9. Йордан Генов Николов
10. Костадин Димитров Бъчваров
11. Марко Димитров Марков
12. Къню Димитров Кънев
13. Петър Костов Санянов
14. Пенка Василева Мутафова
15. Назмия Ахмедова Османсва
16. Стефан Димов Димов
17. Сава Иванов Янчев
18. Галина Петрова Търпанова
19. Златка Георгиева Петрова
20. Йордан Симеонов Симеонов
21. Мустафа Алиев Таракчиев
22. Петър Йорданов Ангелов
23. Владимир Георгиев Събев
24. Георги Иванов Радулов
25. Петър Димитров Пешев
26. Добри Зарков Стоянов
27. Стефан Илиев Якоблиев
28. Стефан Тодоров Карастоянов
29. Димитър С. Господинов
30. Станка Захариева Георгиева
31. Тодор Гесргиев Димитров
32. Илия Денев Ангелов
33. Георги Златев Акпунарлиев
34. Йордан Черников Йорданов
35. Георги Петров Митев
36. Иван Иванов Раев
37. Петър Стоянов Грънчаров
38. Николай Петков Дечев
39. Господин Драганов Данев
40. Никола Михайлов Николов
41. Марин Георгиев Калинов
42. Антон Игнатов Димов
43. Осман Халидов Каров
44. Димитър Великов Петров
45. Панко Петров Аврамов
46. Иван Стефанов Добрев
47. Сава Павлов Калчев
48. Асан Ибрямов Даудев
49. Димо Денев Стефанов
50. Петър Станчев Цонев

НАРОДЕН СЪДИЯ И СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ ЗА ДУЛОВСКИ РАЙОНЕН СЪД

НАРОДЕН СЪДИЯ

ПЪШО РАДУЛОВ РАДУЛОВ

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

1. Тончо Димитров Тончев
2. Елена Тодорова Димитрова
3. Павлина Тодорова Стоева
4. Константинка Г. Панайотова
5. Георги Жейнов Николов
6. Донка Димитрова Симеонова
7. Стапчо Станчев Христов
8. Вярка Трифонова Йовчева
9. Петър Василев Петров
10. Злати Димитров Златев
11. Джевдет Алиев Чаушев
12. Славка Димитрова Русева
13. Кръстина Иванова Тодорова
14. Стефан Божков Тодоров
15. Хайрия Джемалиева Алиева
16. Захре Садъкова Заимова
17. Султанка Петрова Йоргова
18. Ахмед Мехмедов Ешрефов
19. Илия Иванов Илиев
20. Ефтаде Ибрямова Мемишева
21. Алефтер Халилов Акчов
22. Димо Йорданов Димов
23. Юсню Мустафов Османов
24. Васил Стоянов Атанасов
25. Юсеин Мехмедов Мемишев
26. Дачо Спасов Маринов
27. Иван Стефанов Драганов
28. Михал Николов Михалев
29. Пеню Стоянов Стоянов
30. Акиф Мехмедов Мюрселов
31. Ебадулла Еюбов Салимов
32. Реджеб Халилов Ахмедов
33. Лютфи Хюсеинов Юмеров
34. Атанас Николов Илиев
35. Хамди Аптулов Мехмедов
36. Вельо Георгиев Велев
37. Желю Славов Желев
38. Юмер Ефремов Ибрямов
39. Райно Петков Райнов
40. Върбан Кънчев Цветков
41. Димитър Михалев Радев
42. Харалан Костов Йорданов
43. Михал Николов Радев
44. Димитър Иванов Костадинов
45. Герчо Стоянов Ганев
46. Марин Тотев Димитров
47. Мехмед Османов Алиев
48. Бейзат Алиев Билядов
49. Хълми Ахмедов Кара
50. Мехмед Бейтулов Джамбазов

ФОТОРЕПОРТАЖ

При майсторите на консерви

В КК „Нектар" — Силистра вече са произведени първите плодови и зеленчукови консерви от новата реколта. Малко е да се каже „първите", защото реализираната до преди два дни продукция надхвърли 600 тона, а до края на месеца тази цифра ще бъде почти утроена.

От кооперативните блокове пристигат камиони, натоварени с ягоди и грах. Започна усилената беритба на вишни и първите компоти от тях, с пъстри етикети върху буркапите, се заредиха в складовете.

В стерилния цех на комбината се носи аромат на свежи плодове. Като ярка, кървава лента се е опънал конвейерът, по кой то отиват към вакуумните апарати сочни, узрели ягоди. Работничките от смяната на Иван Дочев пъргаво извършват инспекция на плодовете, предназначени за производството на конфитюр. Минка Минкова, Златка Панева и Господинка Кирова грижливо проверяват ягодите, отделят некачествените и почистват страничните примеси. (Снимка 1). Дневно в цеха се произвеждат около 20 тона плодови конфитюри, от които първенството се пада на ягодите. Колективът от цеха бърза да оползотвори до край реколтата от тази култура, защото му предстои още много работа през тази кампания.

Сн. 1

Началникът на цеха, инж. Георги Кръстев, спира помощник-вакуумистката Добра Тодорова (Снимка 2) и поглежда през стъкления люк в утробата на апарата. Там се вари конфитюрът, след което се подава в пълначното отделение.

Тази година ягодовият конфитюр, от който досега са произведени 260 тона, за пръв път се консервира в нови буркани със завинтващи се ламаринени капачки, много удобни за леко отваряне от консуматорите.

— От ягоди, череши и вишни са произведени и първите компоти — каза инж. Кръстев. — С всеки изминат ден получаваме все по-разнообразна суровина и продукцията ни се увеличава. Приготвени са в кутии 270 тона от новия грах, чието производство скоро ще измести напълно плодовите производи, тъй като реколтата тази години не задоволява. Голяма е грижата ни за изпълнението на плана за плодови консерви, което по всяка вероятност ще трябва да компенсираме със зеленчукова консервна продукция. Производствената си програма за месеца ще изпълним, но асортиментът, който се предвижда, не ще бъде достигнат.

Конвейерната лента се движи непрекъснато. Производството върви ритмично и хиляди бурка

Сн. 2

ни с готови конфитюри и компоти напущат цеховете и отиват в складовете, където до края на месеца ще постъпи 1 780 тона консервна продукция.

Текст: Др. ИВАНОВ
Снимки: Д. ЙОРДАНОВ

ПРОЯВА НА НАЙ-МЛАДИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ

На 4 и 5 юни т. г. под шефството на ОК на БКП, ОНС, ОСПС и ОК на ДКМС се проведе окръжно състезание по тракторно дело сред пионерите.

След тържественото откриване инж. Димитър Пенев, представител на ОК на БКП, запозна младите механизатори с перспективите за развитието на селското стопанство в нашия окръг. Състоялата се същия ден техническа викторина показа, че пионерите много добре познават изучавания в кръжоците по тракторно дело материал. Вторият етап на конкурса премина в с. Средище. По специално устроена писта те демонстрираха уменията си в майсторско управление на Болгар ТЛ—30 и Болгар ТЛ—45.

Макар че състезание от този род се провежда за първи път в окръга, младите механизатори застъваха уверено на тракторите. Най-добре бяха подготвени състезателите от кръжоците в селата Средище, Срацимир и Алфатар с ръководители Неджети Тюфекчиев, Йорго Славов и Иван Събев.

Най-голямо майсторство в управлението на Болгар ТЛ—30 по казаха пионерите Нуфел Идаетов от с. Средище, Дею Петров от с. Алфатар и Георги Иванов от Айдемир, класирали се на първите три места. А при трактор Болгар ТЛ—45 победители бяха пионерите Господин Станчев от с. Срацимир, Никола Петров от с. Главиница и Атанас Маринов от Айдемир.

На представилите се най-добре бяха раздадени ръчни часовници и комплект писалки, а на останалите, класирали се до седмо място — поощрителни награди.

В състезанието участвуваха две девойки от с. Средище. Те на дело показаха, че с успех могат да усвояват така наречените „мъжки професии".

Проведеното състезание показа голямата любов на най-младите механизатори към родната техника. Те са нашите утрешни специалисти и инженери, които с жар ще работят за модернизиране на селското стопанство в окръга.

Тодор АНГЕЛОВ,
директор на ОСМА — Силистра

ЕДНО МЛАДО ПРЕДПРИЯТИЕ ОПРЕДЕЛЯ СВОЯТА СТРУКТУРА

Трудно се създава промишленост в селата, където вековe наред основна професия на хората е било земеделието. Но българинът е предприемчив. Упорити в своите начинания са и работниците от промкомбинат „Тракия" — Алфатар. Много от тях преминаха в предишното предприятие за комунално-битови услуги от ренде то и наковалнята, а други направо от плуга. Сега тяхното предприятие е промкомбинат, който с всяка измината година все повече затвърдява своите позиции, търси и намира своето място в общата структура на промишлените предприятия в окръга. Все по-отчетливо се очертават два основни производствени цеха — за дървообработване и металообработване.

От първи юни т. г. в цеха за металообработване се въведе двусменна работа. Започнат е строежът на ново помещение за този цех и до края на текущата година ще трябва да влезе в експлоатация. Намерена е добра форма за сътрудничество със ЗММ — Силистра, като част от машините са на този завод. За него се произвеждат и кооперирани детайли за хидравличната ножовка.

Колективът на цеха за металообработване направи решаващи крачки не само в усвояването и производството на кооперирани детайли, но и в изработването на метални конструкции за обзавеждане на спортни площадки, телеографни мрежи. Търси и въвежда нови производства, за да разшири своята програма.

С известно чувство на удовлетворение и нескрита гордост технологът на предприятието Димитър Атанасов, при посещението ни в предприятие то, отвори вратите на тяхната своеобразна изложба и ни запозна с новите изделия, заслужаващи внимание. Под ръководството на БТР за детски играчки — Силистра шлосерите Димитър Черни шев, Петър Мезев, Петър Киров и Стойчо Василев от промкомбинат „Тракия" са изработили нулевата серия на спортен комплекс за обзавеждане на детски площадки — клатушка-катерушка, тристен, климушка и шведска стена. Тези нови произведения на пролетното вътрешно изложение на Пловдивския панаир са получили от ДКНТП и Съвета за естетика на промишлените изделия оценка „Щанд „Красиво изделие". Първите производи от този вид продукция на промкомбината са вече разпродадени. Сега предприятието планира средства и подготвя условия за серийното им производство през идната година.

Добре е организирана работата и в другия основен цех на предприятието — в дървообработващия, където се изпълняват големи поръчки дървен амбалаж за машините, произвеждани в МЗ „Стомана" и ЗММ.

Промкомбинат „Тракия" постепенно се освобождава от някои несвойствени му услуги за населението и разширява промишлената си дейност. Неотдавна мелницата премина към промкомбинат „Дръстър", а услугите по канализацията и водоснабдяването в село Алфатар ще ги поеме ОСП „В и К". Услугите на дарака и строително-ремонтните услуги, очевидно, в близко бъдеще също ще се отделят.

Прерастването на промкомбинат „Тракия" в промишлено предприятие с по-голяма програма и по-голяма серийност на произвежданата продукция се диктува не само от необходимостта за заангажиране на работната ръка в едно селище от градски тип, но и от нарастващото развитие на металообработването и дървообработването в нашия окръг.

Колективът на промкомбинат „Тракия", преодолявайки редица трудности в изпълнението на производствената си програма досега, доказа, че е способен да се справи и с по-отговорни задачи. Доказва този факт и сега с ежедневните си трудови успехи. Планът за общия обем на продукцията за изтеклите пет месеца на първата година от шестата петилетка е преизпълнен с 5 000 лева. Постигнато е снижение на себестойността на продукцията за изтеклия период на годината, като вместо 91,43 лева разходи за произвеждането на 100 лева стокова продукция, както е предвиждал планът, са изразходвани 90.20 лева.

Тези положителни тенденции в развитието и укрепването на промкомбинат „Тракия" радват сто и двадесетте му труженика и ги вдъхновяват за още по-упорит труд за пре изпълнение на годишния план и за по-нататъшното развитие и укрепване на предприятието.

Михаил ТОМОВ

И бетонът се поддава на козметика

В Измаилов (Москва) в експерименталната база на Главното управление на промишлеността за строителни материали на московския градски изпълнителен комитет често говорят за технологични изменения в строителните работи. Голям икономически ефект обещава неколкократното повишаване здравината на строителните материали. А възможно ли е такова многократно увеличаване на здравината? Нашата отговаря на този въпрос утвърдително.

...Ние се движим по експерименталния полигон, където се провежда строго изпитание на опитните изделия и конструкции от пясъчен бетон и циментово лепило. Тук има много пъстри панели с различна конфигурация и размери. Някои „украшения" изглеждат като случайно прилепнали към повърхността на стените. А всъщност тях не можеш ги отчука от стените даже с чук — държи ги каменното лепило. Дългогодишното въздействие на слънцето, влагата и амплитудите на температурата не са в състояние да разрушат изделията. Пясъчният бетон, колоидното циментово лепило създават материали с висока издръжливост. Да вземем за пример бордюрните камъни, които отделят тротоара от платното на шосето. Те трябва да бъдат здрави и красиви. Най-подходящ за тази цел е гранитът, но той е твърде скъп за масовото строителство. Заменят го с камък от бетонова смес с чакълов запълнител. Бордюрите от такава смес се разрушават бързо. А ето че на Ленинския проспект, на улица „Таганска" и „Минското шосе" бордюрите са в отлично състояние, макар че са положени отдавна. Опитите са показали, че даже след хиляди цикъла на замразяване и отмразяване пясъчният бетон не губи своята якост.

(Из в. „Правда")

ОТНОСИТЕЛНОСТ

Колко са три години? Във всички случаи — твърде кратък срок, за да стъпи едно предприятие на краката си, за да постигне онова, към което се стреми неговото ръководство, неговият колектив. Но невъзможни работи няма. И когато колективът е такъв, какъв то е този на държавното промишлено предприятие „Капитан Мамарчев" в Силистра, три години могат да бъдат достатъчни. Достатъчни за какво? За да се напише историята на това предприятие? Та тя би се събрала на лист от тетрадка. Може да ви я разкаже всеки, когото попитате, още щом минете през портала.

Началото бе някъде през 1968 година, когато доставиха първите машини, когато се завъртяха първите трансмисии, когато излязоха на бял свят първите пластмасови и каучукови изделия. Но тогава никой не въздъхна и не отпусна ръце с думите „Е, почна се!", оставяйки на годините и опита на работниците развитието на току-що започнатото дело. Напротив! Хората тук се оказаха енергични и ентусиазирани, ръководителите — строги и взискателни. И работата тръгна неочаквано добре. Разбира се, трудности имаше на всяка крачка. Но няма неразрешими въпроси! И трудната първа година, трудна като всяко ново начало, се завърта и отмина, оставяйки в дланите на работниците от ДПП „Капитан Мамарчев" плодовете на първите успехи. Сега хората бяха по-уверени. Непрекъснато се подобряваха условията за работа, предприятието се снабдяваше с нова техника. И втората година, преминала под знака на стогодишнината от рождението на вожда на световния пролетариат Владимир Илич Ленин завари колектива готов за новия щурм. Като че ли беше по-трудно да се върви напред. Но работниците не се оплакваха. Основните трудности бяха отстранени и сега вече успехите можеха да се осигурят само с майсторството на ръцете. Хората не пожалиха сили! И успяха. Разшири се асортиментът на произвеждани те детайли, повиши се тяхното качество, снижи се себестойността им. И когато се заговори за достойно посрещане на голямото събитие — Десетия конгрес на Българската комунистическа партия, — колективът бе вече сигурен в своите сили и възможности. Сега в номенклатурния списък на предприятието фигурират не една и две стотици производи, а хиляди, и тяхното изброяване е невъзможно. Предприятието поддържа връзки с десетки предприятия-клиенти от цялата страна. Много от изделията се произвеждат единствено в Силистра. Нима не е гордост за целия трудов колектив това, че „Капитан Мамарчев" за трите години постигна ръст на обема на промишлената продукция 326 процента, а за производителността на труда — 165 на сто. Перспективите са през годините на шестата петилетка обемът на промишлената продукция да нарасне с още 71 процента, а производителността — с 18 процента.

Дните на конгреса колективът на предприятието посрещна с достоен рапорт. Усвоени бяха нови 150 вида пластмасови изделия и 300 вида производи от каучук. Само първото тримесечие на тази година донесе в списъка на произведенията имената на нови 56 каучукови технически изделия и 4 пластмасови. А и цифрите, с които могат да се похвалят в това предприятие, заслужават да се чуят. Сто петдесет и две хиляди лева надпланова продукция в чест на конгреса, планът за четиримесечието е изпълнен още на 10 април. Нима е малко това?!

Предконгресното съревнование е спечелено от цех „Бакелитови изделия". Работници те там са изпълнили трудовата си програма изцяло, давайки изпълнение на производствените планове 123 процента. Особено отличили се в празничната надпревара са Нейка Станчева, Ангел Тодоров, Николина Хараламбиева, Радка Минева. Когато тези хора се облекат за празник, на ревера им блясва почетната значка на Десетия конгрес. Тя е тяхната награда за труда и напрежението, за волята за победа и сръчността на ръцете им.

Какво са всъщност три години? Един срок, напълно достатъчен, за да бъде преминат първият рубеж на недоверие и несигурност и един колектив да закрачи уверено по пътя към успехите. Особено когато това е колектив като този на държавното промишлено предприятие „Капитан Мамарчев" — Силистра.

Валентин ЧЕРНЕВ

НА СНИМКАТА: Една от новите машини в цех „Пластмасови изделия".

Строително управление — Силистра

набира кофражисти и бетонджии от III до VII разряд, както и общи работници (без строителна специалност) за работа в СССР. Ще се работи в РСФСР в селищата Старий оскол и Железногорск.

Кандидатите следва да са отбили военна служба.

Заминаването ще стане на 22 юли 1971 год.

Заплаща се по съветски норми и разценки с 80 на сто увеличение.

Желаещите да заминат на работа в СССР следва да представят най-късно до 23 юни в Школата за строително-монтажни кадри, намираща се по ул. „Д. Дончев" 23, срещу училище „Отец Паисий", следните документи: служебна бележка за освобождаване от предприятието; автобиография; трудова характеристика; свидетелство за съдимост; личен паспорт и трудова книжка.

За подробна информация се отнесете до директора на Строителна школа, телефон 52-11.

От Управлението

ОСА

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

„И МЕН ПРЕСЛЕДВАТ ТИЯ МИСЛИ"...

Срещам онзи ден приятеля си Станчо, който работи в едно учреждение. На рамото му мотика. В другата си ръка държи празна мрежичка за храна. Лицето му почервеняло от слънцето и пслския вятър. Но плещите му като че ли се бяха поизправили, че все сгърбен ходеше от седене край бюрото. Нещо бодро имаше във фигурата му. Само погледът излъчваше скръб, примесена с яростни мълнийки.

— Какво си се окумил? — подкачам го аз. — Както виж дам, благоприятно са ти повлияли бригадите. Един тен и физиономия вадиш, че и Жан Маре да ти завиди.

— Остави ме — вдига смръщен поглед той. — Не от бригади и мотика болка в пог леда ми блика.

Забравих да ви кажа, че ко гато е ядосан, Станчо винаги го избива на рими. Почва да говори в ямбове и хореи. Това му е остатък от ученическата скамейка, когато искаше да обязди българския Пегас, но после се отказа и остави тази работа за пенсионерските години.

— Че като не е от бригадите, от какво ще си се навъсил като дъждовник? — викам аз.

— От мисли — казва, — от мисли черни, ядни, към хората, които жадни, весден ей тука, на пазара, да се ядосвам все ме карат.

— Кои хора, бе? — питам. — И какво са ти направили?

— Ей тия на — мина към прозаичния словоред той. — Толкова народ се вдигна с мотики в помощ на селското стопанство, хиляди декари окопахме на кооператорите, а като дойдеш на пазара за едни череши, или се свършили, или хич няма в магазините на „Плод-зеленчук". Щеш не щеш, отиваш при „частните" кооператори. А те искат по 50 стотинки за кг череши и по 70 съответно за крушите. Прескъпо продават и вишните. А това са плодове, за кои то грам грижи не са полагали. Как ти се струва, а? И ги продават едни яки мъже и жени, заради които ние копаем по блоковете. Над 60 такива преброих на пазара. А ние купуваме, че в къщи децата плачат за черешки и вишнички. А тия хора ни скубят. И си трупат извънпланово нетрудови доходи. Мисля си за това и ме е яд. Няма ли кой да въведе ред в тази продажба и да се контролират цените на кооперативния пазар в окръжния град? ГНС да се намеси със своите органи, че да не ме избива на черни мисли, значи. Че от тия мисли ходя тъжен, въпреки че съм окръжен бригадир и консуматор, ощетен от кооператор...

Какво можех да му отвърна на Станчо?

Махнах с ръка на прощава не и си тръгнах. И знаете ли — оттогава и мен ме преследват тия негови мисли за цените на някои плодове и зеленчуци, продавани „свободно".

ПАНЧО

ДА НЕ СМЕ ПО-ЛОШИ?

Разправят, че добруджанци са ученолюбиви и любознателни. Види, например, добруджанецът стар вестник, пък може в него и да са увити агнешки дре болии, и веднага се зачита. И ще знаете, има много нещо вярно в това. Но това е друга тема. Важното е, че по този или по друг начин, но работниците в мрежата на обществено хранене от окръга прочели във вестник „Поглед" за геройството на някои техни колеги от бранша, работещи в софийските заведения, за оводняването на спиртните напитки, за намаляването на грамажа. Спогледали се нашенци. И си рекли: че ние да не сме по-лоши?! И обявили съревнование на софиянци. Онези тарикати, но и нашите не падат подолу. Пък като се минало бая време, извикали комисия да провери какво са постигнали в благородното съревнование. Гледала комисията, чудила се. Просто да не повярваш. Но успехите били налице. И то успехи, край които със затворени очи не можеш да минеш. Остави недостига на хладилна техника в заведенията в окръга, остави лошото снабдяване с месо и зеленчук, че даже и с напитки — тук явно личи и помощта на „Родопа", и на „Винпром", и на „Булгарплод". Собствените постижения само гледай и се чуди. Преди всичко решили хората да не спазват утвърдената от ОНС номенклатура за ястията — особено за по-трудоемките и по-евтините. Защо да се готвят постни ястия. С тях план не се изпълнява. Давай яденета с месо. И лесно стават, и скъпо струват! И така се стигнало до факта в Тутракан от 11 ястия само 2 да са постни. Но и това постижение може да се подобри, не се съмняваме. А иначе в отделните дисциплини борбата е оспорвана и пълна с драматизъм и напрежение. В закусвалня „Здравец" в Силистра например кюфтетата със сос тежат не по 270, а по 240 грама. Постната мусака едно че е приготвена преди три дни, но се и сервира по 200 грама порцията, вместо по 300. Ама се изхитрили хората не само на яденетата да удрят клиентите в кантара, но даже салатата от краставици нама ляват, макароните на фурна не щадят. Пък и само там ли! Със салатата и макароните не се церемонят много-много и в ресторант „Албена" в Силистра. Но там са установили друг рекорд — кебапът с телешко месо тежи не 230, а 160 грама порцията. В ресторант „Крепостта" пък са обърнали внимание на кюфтетата. Хич бива ли да се продават такива големи и тежки кюфтета! Режи, намалявай, още може...

Но затова пък има други, кои то мислят за хората. Мислят правилно, по човешки. В гостилница „Червено знаме" например за 30 порции пиле паприкаш са отделени не 9, а 11 килограма пилешко месо. А за 40 порции кюфтета по чирпански са отпуснати не 10, а 15 килограма месо. Да, ама този излишък е във формата на течно съдържание на всяко ястие, а това, едно че ощетява клиента, но и разваля вкуса на яденето. Виж, оризът с мляко си го продават с по 200 грама по-малко от определеното. В механа „Боряна" пък те бият направо по джоба — тук стотинка, там две.

Или ако разгледаме съревнованието по-подробно и се върнем към неговите корени от миналите години, ще видим, че само „Здрава храна" — Силистра е осъществила през 1969 година 27 000 лева излишъци, през миналата година 52 000 лева, а за първите пет месеца на тази годи на е достигнала 17 000 лева в повече. Ама те са всъщност 17 000 лева в по-малко... в джоба на клиента. И това е само, което се вижда на пръв поглед. Друго то, скритото, не е за приказване. Та има все пак надежда да спечелим съревнованието със София...

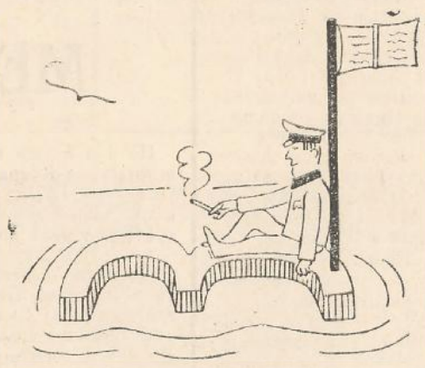
Гошко П. ГОГОВ,
и неговите приятели от комисията за народен контрол

Минчо ИВАНОВ

— Всичко развалено сме изхвърлили и сме оставили само здравото...

Стефан ТРИЧКОВ

Щастливо плаване

Станислав Ежи ЛЕЦ

НЕВЧЕСАНИ МИСЛИ

Кой знае какво би извършил Колумб, ако не беше открил Америка...

* * *

Истинският враг никога няма да те изостави.

* * *

Аз се страхувам от ангелите. Със своята добрина те могат да се съгласят да станат и дяволи.

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

Благодарение на революцията от 1962 година и последвалите я социални преобразования, египетският народ получи право на безплатно обучение в началните и висшите училища.

НА СНИМКАТА: Ученици от Кайро пред египетските пирамиди.

ПРЕБРОЯВАНЕ НА ТИГРИТЕ

Миналата зима Далекоизточният център на Академията на науките на СССР предприе преброяване на усурийските тигри, които се въдят в горите на Приморския край. Специални отряди, съставени от опитни ловци и учени, работиха по две седмици в най-затънтените горски масиви. Те набројиха 130 екземпляра.

Преди двадесет години тигърът в Далечния изток се оказа на границата на изчезване. През 1936 г. бе издаден закон, забраняващ неговия лов. Сегашните изследвания трябваше да отговорят на въпроса — как са повлияли предпазните мерки.

Змийска ферма

В околностите на Алма-Ата, столицата на Казахска ССР, е създадена крупна змийска ферма. Тук „издояват" змийска отрова, широко употребявана от съвременната медицина. Специални групи заминават редовно в южните полупустинни райони на републиката, където отровните влечуги са особено много. Ако във фермата те се задържат, то в полупустините, след като се хване и „издои", змията се пуска на свобода, за да се запази общият брой на нужния уровен.

В Казахстан змиите са взети под охрана на държавата и могат да се ловят само с позволително.

Новата змийска ферма влиза в състава на големия зоологически комбинат, разположен при северните разклонения на Тян-Шан. Комбинатът се специализира в ловене на редки представители на централно-азиатската фауна. Комбинатът вече е продал във Франция, ГДР и редица други европейски държави тридесет и пет хиляди костенурки, няколко големи партиди пеликани, соколи и чучулиги.

ЛЕКА АТЛЕТИКА

В четвъртък на стадион „Септември" в Силистра си дадоха среща пионерите-атлети от девет села на окръга, придобили право за участие в състезанията за окръжно първенство за пионери от селата. Като гости, но с право на индивидуално класиране, участвуваха и отделни състезатели от Силистра.

В различните сектори на лека атлетическите дисциплини се разгоря оспорвана борба. На дисциплината 60 м гладко бягане най-добре се представиха Рейнар Мехмедова, Лиляна Кулева, Любомир Михайлов и Тодор Стаматов. На скок височина направи добро впечатление представянето на Костадин Недев (150 см) и Гинка Петрова (125 см). Хвърлянето на топка спечелиха Росица Стефанова и Стефан Минков. Най-добри резултати се получиха на средните бягания. Пионерките се състезаваха на 600 м. В една изключително напрегната борба се наложиха Димитричка Кирилова с време 1.46.2 мин., непосредствено след нея финишира Стефка Василева, и двете от Силистра. От селата най-добре се представи Стоянка Костова от Окорш.

Пионерите стартираха на 800 метра. Тук по най-убедителен начин се наложи Йордан Петров от Силистра, следван от Ваид Ваидов — Окорш. Дългият скок спечелиха Костадин Недев при момчетата и Кълбия Салиева при момичетата. В дисциплината тласкане гюлле се отличиха Димитринка Тодорова от Ситово и Иван Захариев от Алеково. Отборно на първо място се класираха момичетата на Окорш и момчетата на Нова Черна.

Най-добрите пионери и пионерки от различните села ще представят окръга ни на републиканските състезания по лека атлетика за пионерите от селата.

Първенството се проведе при отлична организация. За първи път на окръжни състезания на първенците бяха връчени медали. Но все пак пости женията за пионери и пионерки са незадоволителни. Особенс слаби са дисциплините на хвърлянията. Това идва да покаже, че с пионерите-лекоатлети от села та не се води редовна тренировъчна работа.

Стоян ЦОНЕВ

ПРЕД ПРАГА НА ГОЛЯМОТО СЪСТЕЗАНИЕ

☆ Пресконференция в София
☆ Жребият е хвърлен
☆ Подготовката приключва

Отдавна силистренската спортна общественост е запозната, че нашият град ще бъде домакин на Десетия юбилеен фестивал на баскетболната младост. Това голямо и отговорно състезание за подрастващите баскетболисти ще се проведе от 2 до 9 юли на спортния комплекс „Истър" до река Дунав.

Миналата седмица организационният комитет по провеждане на фестивала със съдействието на Българската федерация по баскетбол устрои голяма пресконференция със столичните журналисти, представители на списания, БТА, Радиото и Телевизията. На пресконференцията присъствуваха и представители на дружествата финалисти за фестивала. Членът на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров запозна присъствуващите с проблемите, които решава комитетът. Той заяви, че различните комисии са приключили с решаване на специфичните въпроси по подготовката и изпълнение на плановетe си и Силистра има готовността да посрещне 48-те отбора с над 600 участници в това интересно спортно събитие.

В своето заключително слово председателят на Българската федерация по баскетбол Владимир Славов даде висока оценка за извършеното от организационния комитет и изказа увереността, че фестивалът ще премине при образцов ред и организация. След това бе изтеглен жребият за подреждане на отделните срещи в предстоящите битки.

На заседанието на оперативното бюро по провеждане на фестивала бяха уточнени детайлно и последните подробности за посрещането, устройването и културния отдих на състезателите. Участвуващите отбори ще бъдат настанени в двете най-добри общежития в града. Комисията по агитацията и пропагандата на фестивала, с председател Георги Савов, е приела проектите за плакати, изработила е афишите и листовките, подготвила е уреждането на три витрини в града, изработила е значката на фестивала. А що се отнася до културния отдих на участвуващите отбори, комисията е осигурила превоз за екскурзия до Сребърското езеро и местността „Каракуз", вечер на баскетболиста с богата литературно-музикална програма, посещение в шефствуващите предприятия, безплатни прожекции на филми. Комисията по откриването и закриването е изработила план-сценарий за тържественото откриване на фестивала на баскетболната младост. То ще се извърши на 1 юли от 19 часа на спортния комплекс „Истър" до река Дунав, където ще бъде запален фестивалният огън и ще се проведе голяма заря.

Осемте дни на фестивала ще бъдат наситени с много интересни мачове. На петте площадки сутрин от 8.00 часа и следобед от 17 до 21.30 часа ще се провеждат 24 мача. В тези срещи ще си оспорват победите представителите на столичните отбори на ЦСКА „Септемврийско знаме", „Левски-Спартак", „ЖСК — Славия", пловдивските състави на физкултурните дружества „Марица" и „Тракия", отборите на физкултурните дружества на градовете Плевен, Бургас, Варна, Стара Загора, Петрич, Ботевград, Сливен, Сандански, Разград, Казанлък, Хасково, Видин, Раднево и др.

Като се има предвид, че на фестивала ще присъствуват много гости от страната и делегации от социалистическите страни, Силистра трябва да се представи като достоен домакин на това най-крупно състезание за подрастващата баскетболна смяна.

Ангел КАЛИНОВ

„ДОРОСТОЛ" — „ДОБРУДЖА" — 1:1

Мачът от 32 кръг за първенството в Северната „Б" РФГ между съставите на „Доростол" и „Добруджа" — Толбухин, който се състоя на 16 юни, постави на изпитание повече престижа и честолюбието на двата отбора. Гостите започнаха срещата с намерението и твърдата амбиция да отстоят и защитят третото място, което заемаха във временното класиране, а домаките заиграха с чувството да не прекъсват серията си от сполучливи игри в последните няколко кръга и да стабилизират сериозно своето положение в групата.

Очакванията за един интересен, красив и резултатен двубой не се сбъднаха. Може определено да кажем, че това беше мач на безплодни усилия, многобройни пропуски и неосъществени тактически задачи. През първото полувреме бяхме свидетели на една и съща картина. Остри атаки на добруджанци и проиграни положения пред вратата на Курдоманов. Опасни нападения на доростолци и евтини и непростими пропуски на нападателите ни Василев, Османов и полузащитника Георгиев. Единствените хубави положения през тази част на мача бяха майсторски отправените далечни удари на толбухинските щурмоваци Аспарухов, Недев и Дойчев, съобразително и ефектно спасени от Курдоманов.

На известни моменти се чувствуваше териториален превес на нашите футболисти, организиран отлично от бранителите ни Младенов, Янков и Тодоров, но в центъра топката или биваше отнета от противниковите играчи, или безогледно проигравана. Наистина в центъра се чувствуваше голяма празнота. Петров прекалено много падаше този ден и не сполучваше да овладее коженото кълбо, а Василев, бавен и статичен, допусна редица грешки. По-действени и маневрени бяха Добрев и Георгиев, които бяха и най-сериозната заплаха за противника. И така двете единадесеторки се оттеглиха на почивка при равенство, което не задоволи никого.

През второто полувреме се извършиха смени и в двата състава. В нападението на „Добруджа" влезе състезателят Минчев на мястото на централния нападател Недев, а Василев от „Доростол" бе заменен с младия Димитров. Сега като че ли играта стана по-смислена, по-съдържателна и двамата вратари имаха повече работа. В 70 минута едно нападение, организирано от Добрев, създаде смут в добруджанската защита и централният ни нападател Петров с изненадващ удар откри резултата. Не бяха минали и десет минути и голямата радост на публика и играчи бе помрачена. При изпълнение на ъглов удар топката се извиси застрашително над нашата врата, Курдоманов не можа да я досегне и в създалото се мелле Петров, влязъл през второто полувреме, я насочи в мрежата.

До края на мача играта отново напомни първото полувреме и равенството се запази. Поделените точки не задоволиха нито футболистите, нито публиката, особено тези на „Добруджа". Този резултат се оказа недостатъчен за отбора да запази третото място и той се нареди зад „Академик" — Свищов.

Йордан ЕНЧЕВ

ВЕСТИ

Градското първенство по морски спортен многобой за трудова младеж събра много отбори от различни предприятия в Силистра на 16 и 17 юни. След напрегнатата двудневна борба в отделните дисциплини, на първо място при мъжете се наредиха състезателите на Дунавския драгажен флот и женският екип на промкомбинат „Камъшит". Отборното комплексно класиране оглавиха състезателите на завод „Хром".

СИЛИСТРЕНСКИЯТ състезател Васил Минков е включен в националния отбор по водно-моторен спорт. Преди няколко дни той замина на подготовка с националите-гребци на Панчаревското езеро. Нашият гребец ще вземе участие в европейския шампионат на клас ОА (250 куб. см), който ще се проведе на 3 и 4 юли т. г. във Франция.

Седмицата на ориентирането завърши

Във вторник тържествено бе закрита организираната от ОС на БТС под шефството на комисията за младежта и спорта при ОНС в Силистра седмица на ориентирането. Това мероприятие бе проведено за първи път в нашата страна и събра в живописните местности край Алфатар повече от сто състезатели от Русенски, Варненски, Разградски и Силистренски окръзи. Първата битка се разгоря на трасето на патрулните двойки за пионери и пионерки. Трите километра през силно пресечена местност изискваха от младите състезатели не само умение и техника, но и физическа издръжливост. Най-добро време постигнаха Нели Желязкова и Петранка Илиева от Варна — 42 минути. Силистренските пионери Людмил Дечев и Стоян Иванов бяха най-добри при момчетата и заслужено спечелиха първото място.

В лично-отборното класиране Петранка Иванова от Силистра постигна на петкилометровото трасе 52 минути и зае първо място при девойките. С това отборът на девойките от Силистра застана начело. При юношите разградци бяха категорични, а техният състезател, класирал се на първо място, Алтай Февзиев премина седем те километра за 98,23 минути. Победителите получиха учредената през 1969 година купа на ГНС — Силистра „Дунав".

Следващото състезание започна с много напрежение и страст. Провеждаше се щафета за юноши и девойки за купата „Алфа" на СОНС — с. Алфатар. Борбата се водеше в местността „Сухата чешма" при трудни условия. Но това не попречи на варненските състезатели да демонстрират редица отлични качества и убедително да спечелят битката за първото и второто място. Трети станаха състезателите от Силистра.

За купите на комисията за младежта и спорта по двадесет и пет километровия маршрут щяха да стартират участниците в комбинираната щафета. Тук се състезаваха пионери и пионерки, юноши и девойки, мъже и жени. Борбата обещаваше да бъде особено оспорвана и интересна. Още със старта състезателите взеха високо темпо и го поддържаха до самия финал. Първи пристигнаха и се класираха туристите от Силистра, следвани от варненци и разградци.

В крайното комплексно класиране носител на новоучредената преходна купа „Добруджа" стана отборът на Варненски окръг. В програмата на състезанията бе включен и проведен и „Ден на дружбата", пълен с развлечения, интересни мероприятия, веселие.

Валентин ЧЕРНЕВ

От синия ЕКРАН

СЪБОТА, 19. VI

9.55 Новини, 10.05 Детски филми, 10.10 За красиво и хармонично тяло, 10.35 За младежта, 11.05 Документален филм, 11.35 Творци и творби, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.30 Новини, 16.40 Филми на големия екран, 16.50 „Акварел" — филм, 17.00 БТ предава за Интервизията: европейско първенство по вдигане на тежести, 18.00 Футболна среща: „Локомотив" — ЦСКА „Септемврийско знаме", 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 „Балада за войника" — съветски игрален филм, 22.00 Панорама, 22.30 Сатирична витрина, 23.10 Новини, 23.30 Естраден концерт.

НЕДЕЛЯ, 20. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Шахмат, 10.40 „Деца" — видеозапис от Букурещ, 11.10 Европ. първенство по бокс, 11.50 „Поколение" — чехосл. филм, втора серия, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 „В света на животните", 14.05 За пионерите, 14.40 Концерт народна музика, 15.00 Интервизия: лека атлетика — „Мемориал Кусочински", предаване от Варшава, 17.25 За пионерите, 17.55 За средношколците, 18.25 „Морски меридиани" — документ. филм, 18.55 Две оперни арии, 19.05 Усмивки от старите ленти, 19.20 Атлас, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 БТ предава за Интервизия: европейско първенство по вдигане на тежести, 21.45 Полска киноновела, 22.15 „Студио шлагер" — забавна програма, видеозапис от Берлин, 23.05 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 21. VI

17.35 Новини, 17.45 Европейско първенство по вдигане на тежести, 19.15 „Най-скъпото" — телевизионен очерк за Роза Костова, кандидат за народен представител, 19.25 За Народната армия, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Европейско първенство по вдигане на тежести, 21.45 Телевизионен театър, 23.30 Спортен екран, 23.40 Новини.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 64 (1840) | Силистра, вторник, 22 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

НАПРЕД КЪМ БЛЯСКАВА ИЗБОРНА ПОБЕДА!

НАШИТЕ КАНДИДАТИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

ПАВЕЛ ХРИСТОВ МАТЕВ,

КАНДИДАТ-ЧЛЕН НА ЦК НА БКП, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИТЕТА ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 239 СИЛИСТРЕНСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Другарят Павел Христов Матев е роден на 6. XII. 1924 година в село Оризово, Старозагорски окръг. Произхожда от бедно селско семейство. Основно образование завършва в родното си село, а гимназия в град Чирпан. Висше образование — специалност славянска филология — получава в СУ „Климент Охридски“. През месец март 1940 година в Чирпан той е приет за член на РМС. За нелегална дейност е арестуван и бит в полицията. От 1945 година е член на БКП. Развива активна обществена дейност. Бил е секретар на комитета на РМС в Историко-филологическия факултет, член на факултетния партиен комитет, на ЦК на ДКМС, на партийното бюро на Съюза на българските писатели и на Националния съвет за защита на мира. Работил е в КНИК, в сценарната комисия на кинематографията, бил е секретар на Съюза на българските писатели, заместник-главен редактор на списание „Пламък“, главен редактор на списание „Септември“. Сега др. Павел Матев е председател на Комитета за изкуство и култура.

Издал е стихосбирките: „В строя“, „Ясни дни“, „Дълг“, „С вярата на хората“, „Човешка тревога“, „Време, родина, любов“, „Родословие“, „Чайките почиват на вълните“, „Прозрение“ и пътеписа „Из съветската страна. Негови стихове са преведени на 15 езика. На руски език е издаден сборник с негови стихове, озаглавен „Сигналите на сърцето“. За стихосбирката „Чайките почиват на вълните“ е удостоен с Димитровска награда. Носител е на ордените „Кирил и Методий“ — I степен и „Червено знаме на труда“.

МУКАДИС КАДИРОВА АЛИЕВА,

ЗАМ.-БРИГАДИР в ТКЗС—ДУЛОВО, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 243 ЧЕРНОЛИШКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Другарката Мукадис Алиева е родена на 17 септември 1949 година в квартал Черник — Дулово, Силистренски окръг. Произхожда от селско семейство. След завършването на основното си образование през учебната 1962/63 година се записва в селскостопанския техникум в гр. Силистра. През 1967 година завършва с отличен успех профила по животновъдство.

Въпреки че е много млада, партийното и административното ръководство на стопанството й поверяват длъжността бригадир в квартал Черник. През 1968 година бива приета в редовете на Българската комунистическа партия. Работи една година като отчетник в ТКЗС — Дулово, а понастоящем е помощник-бригадир в стопанството. През 1969 година е била секретар на комсомолското дружество, а сега е секретар на първична партийна организация в квартал Черник.

ДА ПРЕТВОРИМ В ДЕЛА РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП

РЕШЕНИЕ

НА ИЗПЪЛКОМА НА ОНС, ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО БЮРО НА ОСПС И БЮРОТО НА ОК НА ДКМС ЗА ПО-НАТАТЪШНОТО РАЗГРЪЩАНЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА X КОНГРЕС НА БКП И ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА НА ОКРЪГА ЗА 1971 ГОДИНА

В изпълнение на решението на Изпълнителното бюро на Централния съвет на профсъюзите и Бюрото на Централния комитет на ДКМС за по-нататъшното разгръщане на всенародното социалистическо съревнование, за успешно изпълнение на плана за 1971 година, за претворяване в живота решенията на X конгрес на БКП, за разгръщане с още по-голяма сила борбата за осъществяване на величествената програма и директивите на X конгрес на партията за социално-икономическото развитие на НРБ през годините на VI петилетка, за преизпълнение плана за 1971 година, за достойна среща на 80-годишнината от основаването на партията и предстоящите конгреси на профсъюзите и комсомола ИК на ОНС, ИБ на ОСПС и бюрото на ОК на ДКМС

Р Е Ш И Х А:

1. Профсъюзните и комсомолските органи и организации съвместно със съответните стопански ръководства да проведат широка организаторска, политическа и възпитателна работа сред трудовите колективи с оглед още повече да се засили борбата за производство на висококачествена и с ниска себестойност продукция, за икономия на материали, суровини, енергия, за по-пълно използуване на наличните производствени мощности, за непрекъснато повишаване производителността на труда и увеличаване рентабилността на производството.

ИК на ОНС, ИБ на ОСПС и бюрото на ОК на ДКМС призовават всички трудови колективи в окръга от всички сектори и дейности на нашата икономика въз основа на изпълнението на плана за първите месеци да направят оценка на обещанията и разкрият нови допълнителни резерви и източници за преизпълнение на плана за 1971 година.

2. Особено внимание да се обърне от профсъюзните и комсомолските органи за повишаване възпитателната роля на социалистическото съревнование, за засилване на моралните стимули, за формиране любов към професията и предприятието. Дейността на колективите в тази насока да бъде един от важните критерии при определяне на първенците. Отчитането на съревнованието да стане на базата на изпълнението на годишните планове, като в навечерието на 80-годишнината от Бузлуджанския конгрес се направи преглед и оценка на изпълнението на обещанията в чест на тази забележителна дата.

3. За допълнително стимулиране на първенците в съревнованието за изпълнение и преизпълнение на плана за 1971 година — първата година от шестата петилетка, за постижения в чест на 80-годишнината от основаването на партията ИК на ОНС, ИБ на ОСПС и бюрото на ОК на ДКМС учредяват следните морални и материални награди:

10 ЧЕРВЕНИ ЗНАМЕНА И ДВЕ ФЛАГЧЕТА със съответни парични награди, които да се присъдят на поделения (клонове, предприятия и други), класирали се на първо място в съревнованието.

ЗА ПРОМИШЛЕНОСТТА

— Едно знаме за постигната най-висока производителност на труда спрямо плана, измерена чрез общата промишлена продукция на едно лице от ППП, и най-високо качество, измерено към базисното равнище по съответната система, и парична награда от 300 лева.

— Едно знаме за постигнато най-голямо снижение на планова себестойност и най-високо преизпълнение на плана за печалбата и парична награда от 300 лева.

— Едно флагче за най-високи успехи по безопасността и хигиената на труда, по подобряване на комунално-битовото обслужване на работниците и парична награда 150 лева.

— Едно флагче за постигнати най-високи резултати във внедряването на технически прогрес, реконструкцията на производството и развитието на рационализаторското и изобретателското движение и парична награда 150 лева.

ЗА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

— Едно знаме за АПК, постигнал най-ниска себестойност на растениевъдната и животновъдна продукция, за постигнати най-добри резултати във внедряването на промишлени технологии и замяна на ръчния труд с механизация и парична награда от 500 лева.

— Едно знаме на ТКЗС-първенец, постигнало най-ниска себестойност на животновъдната продукция, най-високи постижения при замяна на ръчния труд с механизация и точно изпълнение на договорните задължения и парична награда 300 лева.

— Едно знаме за ТКЗС-първенец, постигнало най-ниска себестойност на растениевъдната продукция, най-добри резултати във внедряването на промишлени технологии и точно изпълнение на договорните задължения и парична награда от 300 лева.

ЗА ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА

— Едно знаме за постигнато най-високо преизпълнение за производителността на труда, измерена с тарифни приходи на едно лице от експлоатацията, най-голямо снижение на себестойността (разходи на 100 лева приходи) и най-високи резултати в културата на обслужването и парична награда от 200 лева.

ЗА ТЪРГОВИЯТА

— Едно знаме за най-високо преизпълнение на плана за стокооборота на дребно в търговията и общественото хранене, за постигнати най-добри резултати по повишаване културата на обслужването, поддържането на постоянен богат асортимент от стоки и ястия, за точно спазване на установените правила и изисквания в търговията и парична награда от 200 лева.

ЗА СТРОИТЕЛСТВОТО

— Едно знаме за постигнати най-високи резултати в срочното и качествено завършване на обектите и най-голямо снижение на сметната стойност и парична награда 200 лева.

ЗА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

— Едно знаме за най-висока хигиена и култура на обслужването, за точно спазване на хигиенно-санитарните правила и изисквания и парична награда 200 лева.

ЗА КОМУНАЛНО-БИТОВИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

— Едно знаме за висока култура на обслужването, разкриване на нови дейности, увеличаване броя на услугите и обхвата на обслужващите, за най-малко рекламации и оплаквания и парична награда от 200 лева.

Изброените знамена се присъждат от Изпълнителния комитет на ОНС, Изпълнителното бюро на ОСПС и бюрото на ОК на ДКМС по предложение на отрасловите отдели при ОНС и съответните отраслови комисии при ОСПС по утвърдените показатели при условие, че кандидатите за знамена имат изпълнение по всички показатели на плана за 1971 година.

На удостоените със знамена се връчват грамоти и се вписват в книгата за трудовата слава при ОСПС, а първенците младежки колективи — в почетната книга на окръжния комитет на комсомола.

За по-активно участие на комсомолците в социалистическото съревнование на наградените предприятия, чийто състав не помалко от 50 на сто са млади работници до 30 години, да се връчва допълнителна парична награда за 10 индивидуални първенци-младежи по 50 лева за екскурзия в страната или чужбина.

Задължаваме профкомитетите и комсомолските ръководства на предприятията при присъждане паспорта „Първенец на шестата петилетка“, учреден от Изпълнителното бюро на ЦСПС и Централния комитет на комсомола, да осъществяват диференциране на младежките производствени единици и работниците-младежи от останалите производствени звена и работници.

На събора на „Трудовата слава“, който ще се проведе на връх Бузлуджа в чест на 80-годишнината от Бузлуджанския конгрес, от определения ни брой участници в събора 30 на сто да бъдат комсомолци, постигнали най-високи резултати в съревнованието през първото шестмесечие на годината.

Изпълнителният комитет на ОНС, Изпълнителното бюро на ОСПС и бюрото на окръжния комитет на комсомола изразяват своята увереност, че трудовите колективи от окръга, вдъхновени от величествените перспективи, начертани от X конгрес на партията, в отговор на призива на колективите от петнадесетте столични предприятия за по-нататъшното разгръщане на съревнованието, ще вложат всичките си сили, опит, умение и знание за изпълнение на задачите, поставени в Директивите на шестата петилетка.

ПРЕДИЗБОРНАТА ПОДГОТОВКА В ОКРЪГА

СРЕЩИ С ИЗБИРАТЕЛИТЕ

В различните селища на окръга избранниците на народа продължават да се срещат със своите избиратели. Вчера кандидатите за народни представители Александър Чолаков, Недка Куртева и Мукадис Кадирова имаха срещи с избирателите от Белица, Алеково и Паисиево.

ЧИТАЛИЩНИЯТ салон се оказа тесен да побере избирателите от община Секулово, които в петък вечерта имаха среща със своя кандидат за народен представител кандидат-члена на ЦК и първи секретар на ОК на БКП др. Георги Кардашев. В своето слово той се спря на измененията през годините на народната власт, на многобройните придобивки на трудещите се от града и селото, на непрекъснатия възход на нашата страна по пътя към комунизма. Другарят Кардашев изтъкна, че всички успехи и постижения на българския народ са резултат от правилната политика и мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия, резултат от братското сътрудничество с великия Съветски съюз и другите социалистически страни.

Ние отиваме към изборите за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели с открито чело — каза др. Кардашев, — защото имаме всички основания да вярваме в утрешния ден. Програмата на Българската комунистическа партия, Директивите за шестата петилетка, новата Конституция на Народна република България — това са ония жалони, които ясно сочат нашия път към върховете на комунизма, към всеобщото на родно благоденствие.

Другарят Кардашев се спря и на развитието на нашия окръг през годините на народната власт и отбеляза, че петата петилетка е била широка крачка по пътя за изграждане на новото общество в нашата страна. Той посочи, че докато през 1966 година нашият окръг е произвел промишлена продукция за 65 000 000 лева, то в края на 1970 година тази цифра е достигнала 146 милиона. През петата петилетка в нашия окръг е произведена селскостопанска продукция със 123 милиона повече в сравнение с предшествуващата петилетка.

Първият секретар на ОК на БКП разясни Програмата на Българската комунистическа партия, Директивите на Десетия конгрес и се спря на задачите, които има да решава нашият окръг през периода 1971—1975 година.

Изказалите се избиратели от района на Секулово поставиха поръчения на своя избраник и го уверяха, че ще дадат своя глас за по-нататъшния възход на района и окръга, за разцвета на нашата скъпа родина — Народна република България.

Али РИЗОВ

ДВАДЕСЕТ И ВТОРИ ЮНИ НАПОМНЯ И ПРЕДУПРЕЖДАВА

Началото на грозната буря над си историческата дата 22 юни 1941 г. Утрото на този ден не се усмихна над руската земя, защото беше закрито от черните облаци на войната. Това начало дойде неочаквано за хората от мирната съветска страна, които с труд и човешка обич строяха своето щастие. Те още не бяха успели да заровят всичките ями по родната си земя, изкопани от чуждите снаряди, още не бяха си отдъхнали от битката срещу „белите“ врагове на революцията и срещу нашествениците на Антантата.

Фашистка Германия вероломно нападна Съветския съюз. Маршируалите из Варшава, Прага, Париж и други европейски столици самозвани „синеоки рицари“ се бяха запътили към Москва.

Започна война, каквато историята на човечеството не позна ваше. Коварните изстрели дойдоха от запад — оттам, където царуваше фашизмът. Оттам долетяха самолети с черни кръстове и стоварваха смърт над невинните хора и селища. Оттам плъзнаха стоманени влечуги и бълваха огън срещу скелите, издигнати от златните ръце на строителите на комунизма. На изток се втурнаха 120 елитни хитлеристки дивизии, близо четири хиляди танка, около петдесет хиляди оръдия и минохвъргачки, над пет хиляди самолети с пречупени кръстове.

Великата партия на Ленин издигна лозунга „Всичко за фронта, всичко за победата!“ Необятната руска земя се превърна в един боен лагер. „Матушка“ Русия отново призова своите синове в бой. Отново оживяха Фрунзе, Чапаев, Гай — стотици легендарни герои. Отново будьоновци развяха сиви шинели на вихрогони. Родиха се и неподозирани дотогава герои. На рекоха ги „памфиловци“, „сталинградци“, „севастополци“, „ковпаковци“, „вершигоровци“. Всички те сливаха имената си в едно име — червеноармейци, за да изковат от любовта си към родината венци за подвиг.

Над съветската земя се понесе властно песента:

„Вставай, страна огромная,
вставай на смертный бой.“

И тя, съветската страна, се изправи в цял ръст — задъхваща се от тревога, но страшна със своя гняв, велика със силата, която носи в сърцето си.

Началото бе тежко за нея. Врагът използваше всичко, което му предоставяше изненадата и преимуществото в подготовката за война.

Но във великата съветска страна бе стаена сила, която врагът не разбираше и не можеше да оцени. Това бе вярата на народа-богатир в победата на Лениновото дело, това бе непобедимата сила на идеите на комунизма. Съветските хора вярваха, че победата ще се усмихне на ония, които носят идеите на бъдещето.

Вярата не угасна и през най-тежките моменти на четиригодишната война. Тя водеше към победа защитниците на Москва, стоящите срещу смъртта ленинградци и сталинградци, обединяваше в едно цяло всички сърца. Тя, вярата в правото дело, вдъхваше смелост и воля за победа у червеноармейците, даваше мисъл за творческа изобретателност на ученые и конструкторите, които създаваха нови образци побеждаващо оръжие.

И се заредиха една след друга епопеите. Загърмяха един след друг залповете на Червената армия, с които се възвестя ваше всяка голяма победа.

Сега, когато 22 юни напомня за себе си, когато спомените ни връщат към началото, което предизвика подвиг, ние изговаряме с възторг името на съветската страна-героиня. И коленичим пред саможертвата на съветския народ-герой, пред славата на непобедимата армия.

Двадесет и втори юни предупреждава ония, които отново дръпват оръжия, забравили поуките на историята, че съдбата на подпалвачите на война е неизменна. Защото съществува Съветската армия — силна, непобедима, прегърнала най-страшното за врага съвременно оръжие.

Полковник В. ВЪЛКАНОВ

ЖЪТВЕНИ ДНИ

АЙДЕМИР

Дълго време се подготвяха механизаторите от айдемирското стопанство за лятната кампания.

Преди няколко дни два биндроуера започнаха да кръжат в ечемичните блокове на стопанството. От дъждовете полегналият ечемик още през първия жътвен ден създаде доста трудности. Но механизаторите, работейки упорито, успяват дневно да жънат по 150 дка. Така че двата биндроуера всеки ден повалят 300 дка площи. При това качеството на жътвата е задоволително. За това спомага и материалният стимул. Груповият отговорник ежедневно отчита работата на механизаторите, а съревнованието — на три дни веднъж. Механизатор, постигнал най-високи успехи през отчетния период, се награждава с 5 лева и му се връчва червеното флагче. А на помощника му се дават 3 лева.

За да приключи жътвата на ечемика в стопанството по-скоро, решено бе в блоковете да се пуснат два комбайна, които ще жънат и ще вършеят повалените от биндроуерите площи.

БАБУК

С два биндроуера и шест комбайна, по груповия метод, механизаторите пожънаха над 1 200 декара. Първите площи дадоха по 420 кг бункерно тегло средно от декар. С качествена жътва се отличиха комбайнерите Стоян Андреев и Никола Иванов.

СОКОЛ

По разделния начин започна жътвата на ечемика и в ТКЗС — с. Сокол. Досега са пожънати над 1 500 дка. В блоковете за жътва навлязоха и комбайните.

ПРЕД 60-ГОДИШНИНАТА НА ТУТРАКАНСКАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

Тази година трудещите се от гр. Тутракан ще честват 60-годишнината на Тутраканската партийна организация. Основаването на работническата партийна група на БРСДП (т. с.) през 1911 година в града не е случайно и откъснато явление. Неговите корени водят началото си от 90-те години на XIX век, когато в Тутракан за пръв път проникват социалистически идеи и се поставя началото на организирано социалистическо движение, в момент, когато българската работническа класа прави първите крачки към политическата сцена.

Организирането на стачки, протестни събрания, осъждане терора на цанковистката реакция и шовинистическата политика на царизма и буржоазията и други политически акции, говорят за активна организационна и политическа дейност на Тутраканската партийна организация още от основаването ѝ.

Днес тя е достоен наследник на борческите традиции на първата организация на БРСДП (т. с.) и продължител на нейното велико дело. Успехите, които трудещите се от Тутракан постигнаха в строителството на социализма, са най-достойният паметник на признателността им към делото на първите основатели.

За тържественото честване на 60-годишнината от създаването на Тутраканската партийна организация бюрото на ГК на БКП прие разгърната програма. Предстоящите мероприятия изискват насочване на цялостната дейност на партийните и стопанските ръководства, на комсомолските, профсъюзните и отечественофронтовските комитети към разясняване историята на БКП и нейната роля за мобилизиране силите на трудещите се за успешното изпълнение решенията на Десетия конгрес на партията и директивите за шестата петилетка.

Срещите, които ще се организират със стари партийни дейци и ръководители, ще спомогнат за запознаването на населението с борбите на трудовия народ, под ръководството на партията, против румънско-буржоазно-чокойския режим и българската фашистка буржоазия, с борбите за построяването на новия строй.

Провеждането на просветни събрания, викторини, специални рубрики на местния вестник и радиовъзел, лекциите и беседите, които ще се изнасят от лекторската група и други, ще съдействуват за запознаването с важни моменти от дейността на БКП. Готова за отпечатване е история на града, която ще хвърли нова светлина върху миналото на този китен добруджански край.

Посветените на юбилея концерти, вечери на партията, празник на риболова и други културни мероприятия, които ще организира съветът за изкуство и култура, ще поставят началото на хубави традиции за града ни.

Заключителните тържества, посветени на 60-годишнината от основаването на Тутраканската партийна организация, ще се състоят в края на месец септември тази година. На тържествен пленум ще стане отчитането на съревнованието, обявено в чест на юбилея, и връчването на специално учредените отличия — грамота и вимпел-копие на мемориалната плоча по случай юбилея, откриването на паметни плочи, връчването на почетен знак на ГК на БКП на дългогодишни дейци на градската партийна организация и други.

Юбилейните чествувания на 80-годишнината от основаването на БКП и 60-годишнината на Тутраканската партийна организация вдъхват нови сили у трудещите се от града и те ще ги посрещнат достойно, с преизпълнени производствени планове.

Марчо ДИМИТРОВ

ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА

Тези дни бе направена оценка на учебната година в партията. И този път при нейното провеждане общинският партиен комитет в с. Паисиево се ръководеше от разбирането, че партийната просвета е един от най-важните участъци на идеологическата работа.

Завършилата учебна година премина под знака на забележителните исторически събития за нашата страна — Десетия конгрес на БКП, приемането новата Конституция на НРБ и изборите за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели.

При подготовката на учебната 1970/71 учебна година първичните партийни организации, общинският комитет на БКП се ръководеха от подготовката на комунистите, от техните интереси към отделните дисциплини. Това даде възможност да се избере най-подходящата тематика за учебните групи.

В резултат на грижите, които се полагат от страна на ОК на БКП, общинския партиен комитет и първичните партийни организации за подбора и обучението на пропагандистите, техният състав непрекъснато се подобрява. От 15 пропагандисти през изтеклата учебна година четирима са с висше и полувисше образование, осем със средно и само трима с основно образование.

Едновременно с приключването се извършва и подготовката за новата учебна година, по време на която ще продължи преустройството на партийната просвета. Определят се формите и пропагандистите, приемат се тематични планове за изучаването на материалите на X конгрес на БКП и др.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

Комунистът Атанас Георгиев работи в наскоро открития заготовъчно отделение на ТПК „Метал" — Силистра. Наред с добрата си работа в производството той е и секретар на комсомолското дружество „Тодор Бонев".

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Забравена улица

Нашата улица „Елин Пелин" в град Тутракан е дълга и широка, но... забравена. Забравена е както от градския народен съвет, така и от клона за електроснабдяване.

През 1969 година разкопаха улицата ни, за да прокарат канализация, близо година бяха затрупани портите на дворовете ни и зееха открити пропасти по улицата. Нали е за добро, изтърпяхме. Но ето че канализирането завърши отдавна и зажиеяхме с надежда, че всички неудобства и опасности, които криеше улицата през време на канализирането, ще се свършат. Обнадеждени бяхме, че улицата ще се шосира и ще се направят тротоари от средствата на самооблагането, но остана само надеждата. Засипаният изкоп на канала улегна от дъждовете и тук-там се образуваха ями, така че се затрудни съвсем движението на превозните средства, пък и за хората. Като добавим към това и липсата на осветление, можете да си представите какво представлява нашата улица. Стълбове за електрически лампи има, но те изгоряха преди години и никой не ги подменя.

И така нашата улица се превърна в място на всевъзможни изненади. Преди на нея си играеха децата (а те няма къде другаде да играят) и макар без всякаква настилка, можеше да се мине от пешеходци и с превозни средства, а сега е невъзможно.

Няма ли най-после да се вземат мерки от ГНС — Тутракан, че и нашата улица да стане светла и проходима? Защо строителите от „В и К", които разравят улиците, не се грижат и за пълното възстановяване на повърхността им?

ул. „Елин Пелин",
група граждани

В съседните окръзи за... крупа сол

Може на някой да му се вижда маловажен този въпрос, че в селските магазини на потребител на кооперация „Наркоop" — Дулово няма крупа сол за личното животновъдство на кооператорите, но на нас ни създава голяма грижа и безпокойство. Ето вече година и половина в магазините на село Водно не докарват крупа сол. Няма и в съседните села. Някои от жителите на селото ни ходиха за 10-15 килограма сол в Разград, Шумен или Толбухин, но всички нямат тази възможност.

Докога „Наркоop" — Дулово ще гледа на доставката на крупа сол и на жалбите на своите потребители от позициите на бездушието?

Бедри МУСТАФОВ,
пълномощник на съвета

ДНЕВНИКЪТ НА ЕДНА ПАРТИЙНА ГРУПА

Малка е партийната група при големия магазин на ГПК „Наркоop" — гр. Тутракан с отговорник Тодорка Димитрова Сулаева, но добра дейност развива. Може би трябва да служи за пример и образец в цялата градска партийна организация. В „Наркоop" са изградени в различните сектори партийни групи. За пример е партийната група с отговорник Радка Паскалева от магазина на кв. „Христо Ботев". Последната също добре работи, магазинът е за образец. стоката добре изложена, магазинерките са любезни и коректни, изпълняват плановете си. Но партийната група с отговорник Тодорка Сулаева можем с право да наредим на първо място.

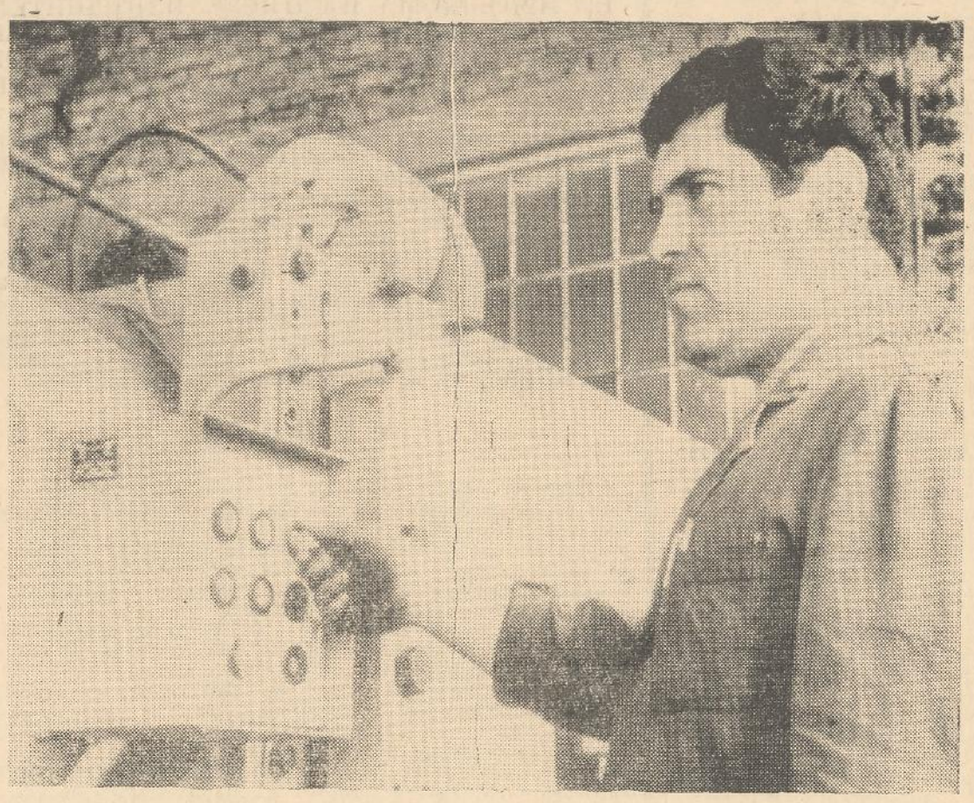
Задачите, които е обсъждала групата, са разнообразни. Те се разглеждат през призмата на партийната работа. Разглеждат се и въпроси за изпълнение на плана на бригадата, обсъждат се въпроси за допуснати нередности или конфликти в магазина. Правят се критични бележки и се взема положително отношение от членовете на партийната група за направените им забележки. В магазина има добър ред и хигиена на работното място. Правени са и са приети предложения за изпълнение и преизпълнение плановете на отделните щандистки в чест на X конгрес на БКП.

Партийната група е провеждала по нейна инициатива събрания за честването на 8 март, деня на родилната помощ и още много други инициативи. Посещавани са колективно болни колежки, като Анка Димова и Софка Йосифова са им поднасяли скромни подаръци. Другарките им са оставали много доволни за оказаното внимание.

Партийният отговорник поставя партийни поръчения, които на свои събрания отчитат.

Всички тези сбирки, събрания, взетите решения и поставените партийни поръчения са вписани в дневника на партийната група, от който може да се види, че тя жи все пълнокръвен живот и че нейният отговорник Тодорка Сулаева работи с желание и всички, която кипи около американския приятно посрещнати от нея и от останалите членове на групата.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

АПОСТОЛЪТ НА МРАКОБЕСИЕТО

Сегашният министър на правосъдието в САЩ Джон Митчел цени своето време, той е бърз и твърд в решенията си — типичен преуспяващ адвокат от Уолстрийт. Само преди две години адвокатската практика му носеше нелоши доходи, в неголям, но избран кръг, той се ползуше със солидна репутация.

Днес той има само един клиент — президента на Съединените щати, и неговото име стана известно в по-голям кръг, въпреки че не всеки се отнася към него със симпатия. И това не е никак чудно. Назначаването на Митчел на поста глава на министерството на правосъдието — това е несъмнено доказателство за пълното доверие на Белия дом към него.

Заемайки поста си, Джон Митчел значително стимулира методите на подслушване на телефонните разговори от страна на агентите на ФБР и други разузнавателни федерални ведомства. Именно той юридически обоснова принципа, съгласно който правителството има право да подслушва телефонните разговори на членовете на някои политически организации в случай, че тяхната дейност се счита за подривна.

Под ръководството на Митчел министерството на правосъдието разработи изменения в съдопроизводството в щата Колумбия. Сред тези изменения се намира пункт, който разрешава да се задържат под стража до съдебния процес тези обвиняеми, които, по мнението на водещия следствието, могат да извършат нови престъпления, ако се освободят под залог. Приет от конгреса и признат от конституцията, този план, както мнозина считат, навярно ще послужи за образец за изменение на законодателството в другите щати.

Каквато и тревога да предизвикат обаче в много американци някои тенденции от дейността на министерството на правосъдието, самият президент явно е доволен от извършената работа на Митчел. В борбата за власт, която кипи около американския президент, Митчел, съдейки по всичко, заема положението на „силен човек" в неговия кабинет.

КАК ЩЕ СЕ РАЗДЕЛЯ С ТЯХ!...

(ОЧЕРК)

В местността „Ири Хисар" нощта е непроглядна. Мракът е заел позиция в хладния дол и само силната светлина на фаровете забива жълти клинове, в които за секунда се оцветяват дървета в сребнонощно спокойствие, коларски пътища, изплашен дивеч. След това пътуване, изпълнено с неизвестност, най-после двигателите заглъхват и от каросерията на камионите скачат пъргави момчета и момичета.

— Насам, насам — чува се над всички един женски глас. — Сберете се тук. Запазете тишина, за да чуете задачата...

После пред редиците застава в опната строева стойка мъж в униформа на народна милиция. Неговите думи са отсечени. Думи-команди.

— Да се претърсва най-старателно всеки храст, всяко подозрително място.

И отново екливият глас на оноva момиче:

— Разгънете се за по-голям обхват при претърсването. Двамата нарушители обезателно трябва да бъдат открити и разобличени...

В „Ири Хисар" познатият женски глас се чуваше тази нощ много често — гласът на секретаря на общинския комитет на комсомола в с. Сокол Гинка Кулева. Колко трепетни часове изживя тя, докато подготви тази военизирана среднощна игра. Нужна беше дискретност — постигна я. За деня и часа на това мероприятие не знаеше дори и съпругът ѝ. Тя му се „довери" едва в дванадесет часа в полунощ, когато трябваше да бъде обявена тревогата.

— Как се стърпя да не ни кажеш поне на нас — чудеше се после партийният секретар. — Това се казва женска воля.

* * *

Седнал съм вляво от бюрото ѝ. Не, не ѝ прилича да стои зад това масивно, тежко бюро, отрупано с книги, телефони и списания. Чувствувам, че зад него тя сякаш става зависима от някаква канцеларска етика.

Говори ми за работата си без професионализъм. И често, често споменава за едно после, в което работи младежка бригада, и за една зеленчукова градина, в която най-добри стопани са комсомолците.

Слушам това, което ми говори, и сякаш думите ѝ ми изграждат един непознат за мен свят — света на нейното ежедневие.

— Най-много ми харесва организацията и начинът, по който протече „Вечерта на войнишката майка". Разчуло се, че с писма до командирите ще молим да пуснат в отпуск войниците от нашия район. И като се юрнаха една подир друга майките — моя син да не забравиш, свидно чедо ми е, сърчицето ме тегли да го видя.

Които пуснаха, си дойдоха в отпуск, а на онези, които бяха служебно заети, направихме запис на магнетофонна лента. „Ка то не го видях, поне чух гласа му" — беше казала после не една майка от Сокол.

Разправя и все поглежда часовника.

— В дванадесет и м а м среща с младежите от Дичево. Ще споделим мисли за директивите. Пък и нали съм кандидат за окръжен съветник в Суходол и общински съветник в Сокол — трябва да почета, да попрегледам предстоящите задачи за района.

Толкова млада и вече получава доверието на хиляди жители от съвета.

— Много са и бъдещите ни планове. В Дичево бал ще подготвим. Кога е имало в Дичево младежки бал? Като си помисля само, че моите младежи, онези от зеленчуковата градина и полевъдната бригада, ще дойдат с реквизит и маски като същински артисти. Довечера в Сокол с пионерите ще проведем рисуване на асфалт. Гледам пак за дъжд се готви. Нищо, поне ще измие хубаво асфалта, че довечера трябва да бъде чист.

* * *

А вратата на работната ѝ стая час по час се отваря и в рамката застават различни младежи и хора.

— Материалите са вече готови, другарю секретар...

— Обадихме се на дичевци, знаят за събранието...

А тя се готви вече да излиза. Много енергия и амбиция има в движенията на тази млада жена. Сега вече вярвам на онова, което доверчиво сподели с мен преди малко — за събранието с механизаторите. За провалено-то събрание, заради което плакала в къщи като дете. И волевите хора понякога си поплакват.

— На много места съм работила — била съм в счетоводство, защото завърших икономически техникум, била съм в администрация, но най-благодарна е работата с младежите. Чудя се понякога какво ще правя, ако се наложи да се разделя с тях — с младежите и девойките от сокълски район.

И за кой ли път вече погледна малкото си часовниче, защото бързаше за предстоящата си среща. Така, както бързат влюбените.

А когато стъпките ѝ вече заглъхнаха, аз, кой знае защо, продължавах да си повтарям мислено думите ѝ: „Как ще се разделя някой ден с тях..."

Руси ШИМАБЕЕВ
(наш кореспондент)

После съдбата го завъртяла. Започнало се с това, че неговият шеф в Иран го помолил да подбира хора от емигранти те за известна работа, а „известната" работа — това било преди войната — се заключавала в това, преоблечени в униформата на руски войници, когато в Иран пребивавали съветски войски, да грабят жителите. Така американците разчитали да компрометират съветските военнослужещи в очите на местните жители. Тъй бил въвлечен в американското разузнаване.

И в разузнавателната школа, в Америка, отишъл не по своя воля — заплашили стария, а и нуждата го заставила. Учил се, а след това пак там преподавал персийски и руски. Бил би радостен да преподава цял

живот, но в разузнаването не питат за желанията — скоро го изпратили в Истанбул; там отново подбирал хора — настанили го в лагер за емигранти. В лагера живял, оглеждал и заговарял подходящи за работа руси и им обещавал охолен живот и богатство. За това трябвало едно: да изпълнят две-три задачи. Лъжел, разбира се, а какво ще правиш — такава мръсна е работата му. Подходящи хора се намирали все по-малко, а неотдавна шефът на разузнавателното бюро полковник Робертс го повикал...

Изпратили го в Иран, там по някакъв начин му доставили паспорт с финландска виза, запознали го с Ема Рейнгард, която трябвало да пътува с него под формата на съпруга. Така станал иранският търговец — господин Рахими. Пътувал за Финландия, а трябвало да остане тука — за там щял да замине друг Рахими, който живеел и работел тука, някой си Сошенко. Те си приличали, наложило се само да промени прическата си и да сложи очила. Замяната щяла да мине незабелязано, ако не бил случаят. Той си признава — нищо не е станало. Слага очи жие. Стига му. И ако на съветското разузнаване е нужна помощ, то той е готов да помогне. Ще разкаже всичко, какво то знае.

Полковник Никодимов слушаше мълчаливо, без да прекъсва — раменете му бяха отпуснати, лицето в сянка. Не че слушаше лошо, такива истории имаше много и всички си приличаха; не че се мръщеше от досада: нищо ново, още една обикновена история — той просто мислеше за нещо свое и само нарядко поглеждаше Краснов; всичко беше ясно в неговия разказ — смес от искреност и разкаяние с желание да скрие по-дълбоко следи те.

Само веднъж полковникът го прекъсна:

— Кога ви изпратиха в Истанбул?

— Преди две години.

— При полковник Картър?

Краснов се удиви и обърка и не знаеше какво да мисли; това, че тук е известно името на Картър, не очакваше — много малко хора познаваха Картър; все пак Краснов се справи с вълнението.

— Да. Но работех с майор Клор.

— С малкия Джони Клер, по прякор Джо-Джо?

Краснов кимна. Сега вече не се учудваше.

Извикаха го не рано сутрин та, както очакваше, а към еди надесет часа. Зад прозореца дъхаше вятър, светеше слънце — времето се разведряваше; стъклата на прозореца дрънча ха тихичко, оттам идваше студ, миришеше на близък сняг. „Скоро ще прехвръкне. Скоро" — мислеше Василий Степанович за снега. „А той е хитър. Доста хитър — помисли за Краснов и въздъхвайки, вдигна очи. Къде и кога започна да крие главното? Ах, да, говори вече час, но нито дума за задачата, нито дума за това, какво е работил в разузнавателната школа, чака насрещен въпрос? Подготвил ли е отговор?

— Каква задача имахте?

— Да събирам информация.

Полковникът кимна; всичко вървеше така, както очакваше той. Краснов чакаше въпроса и беше подготвил отговора.

— Трябваше да получа указания по радиостанцията.

— Имате ли радиостанция?

— Да. Закопана е в една гора край Москва.

— Знаете ли мястото?

— Знаем го и двамата — и аз, и Ема.

— Успяхте ли да направите нещо? — Василий Степанович гледаше от една минута Краснов; той издържа погледа му и вдигна рамене.

„Започва се главното — помисли Василий Степанович и ставайки, се оживи, премести стол, седна по-близо до Семьон и се спогледа с него. Краснов поглеждаше с любопитство — въпросът беше обикновен, трябваше да го очаква, но това, че полковникът извед нъж се оживи, беше неочаквано — започваше нещо непонятно.

— Трябваше да се легализирам — уклончиво заговори Краснов.

Той гледаше напрегнато — засега нищо особено нямаше; не знаеше вярват ли му. Лицето на полковника беше непроницаемо, само в очите му имаше както преди оживление. Старшият от тези, които го арестуваха, седеше, стиснал устни; погледът му беше строг и упорит — почувствувал го, Краснов се сви. Онзи, който беше по-млад, пишеше старателно, навел глава. Старшият извади от масата пистолет, обърна се към Краснов и попита сухо:

— Ваш ли е?

— Мой.

— Къде счупихте дръжката?

Краснов гледаше пистолета, не разбирайки засега още нищо, но някъде в гърдите му пламна тревога; знаеше едно — такива въпроси не задават току-тъй; значи, този сух и строг старши лейтенант има нещо такова, което може да го изобличи. Но какво? Задух стисна гърлото му. Задиша трудно. Семьон извади от джоба си пакетче и го разгърна. Пластмасовото парченце блесна зърнисто на счупеното място. Внимателно, с три пръста Семьон го доближи към дръжката на пистолета — парченцето се намести, сякаш прилепна. Краснов разбра всичко.

— Парченцето бе намерено там, където сте ударили с пистолета постовия. Това е станало недалеч от посолството. Вие сте откраднали посолството и сте подхвърлили писмо — каза Семьон.

Полковникът погледна Краснов:

— Излиза, че нещо сте направили?

— Случи се — глухо каза Краснов.

— От кого получихте писмото?

— Предаде ми го майор Клор.

— Искахте да скарате нашите страни?

— Да, такава беше задачата.

— Шифърът на операцията.

— „Двойка".

— Направено за двойка, Василий Степанович — ядовито вмъкна Смирнов.

Полковникът се намръщи — не обичаше хапливите думички. Игор каза, без да помисли, и виждайки сърдитото лице на полковника, леко се учуди; не се сети веднага защо той премълча. А когато се сети, гъста червенина покри лицето му — излиза, че той като момченце се хвали. „Самохвалко. Самохвалко. Заслужа ваш да те набият — помисли Игор, срамувайки се. — Как не съм забелязал това у себе си?" Той си спомни какъв смел, усърден и самоуверен беше и се обичаше такъв, и кокетираше с това, докато цялата работа се състои в това, да вършиш без гръмки думи онова, което ти е възложено.

Краснов недоумяваше: какво още им е известно? И отговаряше машинално.

— Повече нищо ли не успях те да извършите?

— Нищо.

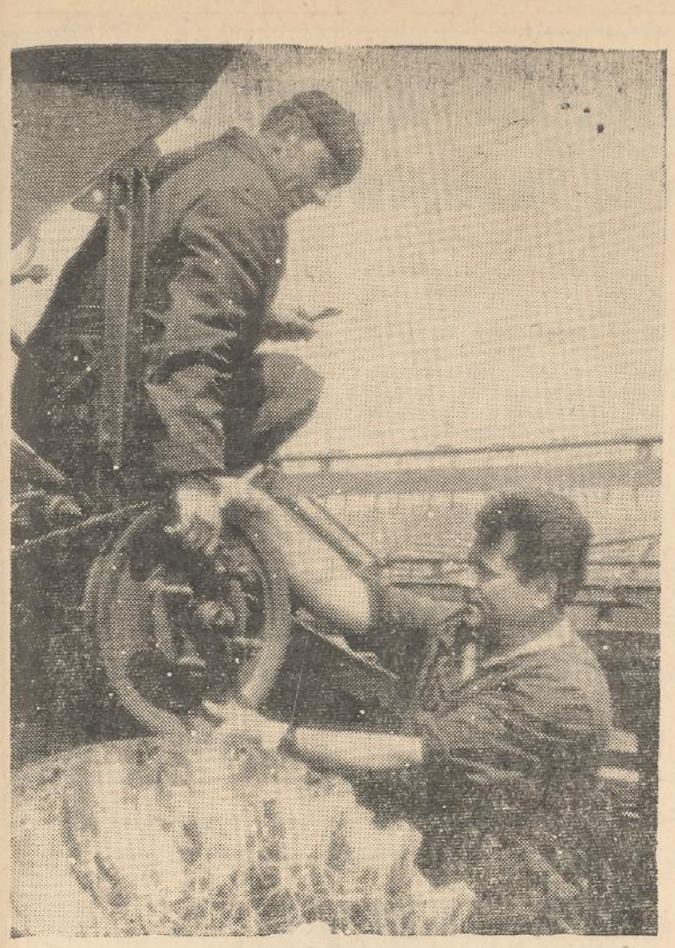
— По ваше нареждане ли действуваше бюфетчикът?

— Да. Трябваше да ми достави паспорт.

— Отдавна ли работи за вас?

— Няколко години. В 1947 г. го е завербувал Сошенко.

(Следва)

Старателно подготвиха своите комбайни за жътвената кампания механизаторите Костадин Петров и Иван Великов от ТКЗС — с. Алеково.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Под шефството на в. „Силистренска трибуна“

Конкурс между механизаторите

ДОБРИ УСЛОВИЯ ЗА РАБОТА—ВИСОКИ УСПЕХИ

С въвеждането на промишлените методи в селското стопанство ролята на механизаторите нарасна още повече. Броят на комбайните, тракторите и другите селскостопански машини с всяка измината година се увеличава, получава се нова техника, която се нуждае от добре подготвени механизаторски кадри. Тежка е обаче работата на механизаторите. Особено през лятната кампания те денонощно са на полето. От правилното им отношение към поверената машина и съзнателната им работа зависят главно успехите в полевъдството. Но това зависи и от грижите, които се полагат за тях от страна на стопанските ръководства. В много стопанства от нашия окръг ръководствата отделят нужното внимание за механизаторите. В ТКЗС — Секулово специален автобус ги извозва от селото до работните им места. За разнасянето на храната в полето е назначена жена, която се занимава и с чистенето на добре обзаведените фургони. Сега в с. Секулово се оборудва една столова, предназначена специално за механизаторите. При това те плащат 60 на сто от стойността на храната, а останалата част остава за сметка на стопанството.

Тук не се подценява и въпросът за културното издигане на механизаторите. В съставното с. Грънчарово те си имат клуб, където винаги могат да намерят художествена литература, вестници, списания и брошури. А през зимните месеци тези неуморни труженици на полето слушат лекции на различни теми, повишават подготовката и културата си. Подобен клуб в момента се строи и в централното с. Секулово.

Друг важен въпрос, който живо интересува механизаторите и ги импулсира за по-високи трудови дела, е материалният и моралният стимул. В Секулово в това отношение направеното не е малко. Всеки механизатор си има паспорт, където председателят на стопанството или главният агроном, след като проверят извършената работа, в зависимост от качеството нанасят оценки.

Първият период от конкурса между механизаторите приключи успешно. През това време те се занимаваха главно с ремонтирането на машините. През втория период на състезанието работиха в полето. И при пролетната сеитба, и при полагането на необходимите грижи за културите се трудиха упорито. И сега продължават да окопават пролетниците. Напоследък падналите дъждове, макар че им създадоха доста трудности при изпълнението на задачите си, те сравнително добре се справиха с тях. Сега културите са в много добро състояние. Обещават богата реколта.

— Всеки ден, след като проверим качеството на работата на всеки механизатор, в паспорта му нанасяме оценка — каза главният агроном на стопанството Сюлейман Мерданов. — На всяко петнадесето число събираме паспортите и в зависимост от нанесените оценки даваме възнагражденията им — за отлична оценка за една норма — 1,50 лв., за много добър — 1 лв. и за добър — 0.50 лева.

За разлика от много стопанства в окръга, тук отличните оценки не са прекалено много. Реалното оценяване играе по-добра роля за импулсиране на механизаторите. Но същевременно няма слаби и средни. Всеки механизатор се стреми да постигне колкото може по-качествена работа. И в резултат на това повечето от тях получават „добър“ и „много добър“, което е съвсем правилно. Като постоянни отличници могат да се посочат механизаторите Кольо Лазаров и Димитър Алишев, които особено при окопаването на културите работиха за пример на другарите си.

Вече започна третият период от конкурса. Секуловските механизатори и през усилената лятна кампания обещават да работят още по-упорито, за да могат да приберат реколтата в срок и без загуби.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

С нови мащаби в текстилната промишленост

По покана на ОС за работа сред жените и женкомисията при ОСПС по случай Деня на работниците от леката промишленост гост на текстилците в Силистра бе членът на бюрото на Комитета на българските жени, героят на социалистическия труд, другарката Стефка Пешева, работничка в завод „Осми март“ — София. Изтъкнатата производственичка, която днес работи на 40 стана, разказа на събрание в промкомбинат „Текстил“ за своя път в трудната и отговорна професия на текстилен работник и за трудностите в достигането на върховете в тъкачната професия. Най-добрата тъкачка в завод „Добруджа“, известната Сабрия Ахмедова, достига на механичните станове дневно до 220 метра тъкани, а Стефка Пешева от пет години дава ежедневно по 1 500 метра, за което в чест на Десетия конгрес бе удостоена с високото отличие „Герой на социалистическия труд“.

Тъкачките от промкомбинат „Текстил“ и завод „Добруджа“ слушаха с интерес своята колежка, която им говори за условията на труда и битовото осигуряване на софийските производственички. На организираната „Вечер на моята професия“ в завод „Добруджа“ гостенката от София говори за това, какво е нужно да знае младата тъкачка, за да стане многостаночничка.

В чест на изборите за народни представители и народни съветници текстилните работници от града обещаха да работят още по-упорито за изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес, за достигане на нови мащаби в текстилната промишленост в добруджанския край. В осъществяването на своята цел те се въодушевяват и от факта, че в съставите на окръжния и градски съвети ще бъдат избрани и много текстилни производственици — достойни избраници на работническата класа.

М. ПЕТРОВА

* * *

Тържествено отпразнуваха Деня на работниците от леката промишленост тутраканските текстилци от фабрика „Славянка“. Директорът на предприятието Иван Кънев на тържественото общоградско събрание проследи развитието на леката промишленост между двата последни партийни конгреса и говори за пътя на фабриката през тези години, когато тя се превърна във високопроизводително предприятие с големи перспективи през тази пятилетка. Предстои комплексно автоматизиране на производствените процеси. В преденето ще се внедрят поточни линии и безвретенни предачни машини. В тъкачеството автоматичните и безсовалкови станове ще облекчат труда на много работници. Функциите на отделния производственик ще се сведат само до контролиране.

Във фоайето на читалището бе уредена фотоизложба, показваща положителните тенденции в развитието на фабриката. Особено горди на своя празник се чувствуваха жените от предприятието, чиито имена от началото на годината не слизаха от почетните табла. С голям принос в изпълнението на общите планове могат да се похвалят Руска Дечева, Петрана Пейчева, Макбуле Боклоклу, Иваната Балкова, Атанас Друмев, Симеон Леонтиев, Йордан Дечев и други.

В края на петилетката фабриката ще произвежда промишлена продукция за над 10 000 000 лева, а промишленият персонал ще надмине 1 000 души. Ще се изгради нова тъкачница и предачница, в цеха за плоскости ще заработят нови машини. С новите мащаби на петилетния план растат и хората — надеждна гаранция за постигане на нови успехи в осъществяването на светлите перспективи за развитие на нашето общество.

Б. СТОЯНОВА

Комплексни грижи за тютюна

Наличието на изобилна влага в почвата през тази година благоприятствува особено много работата на тютюнопроизводителите. Тя улесни разсаждането, което стана без нуждата от транспортиране на вода.

Но с това не се изчерпаха грижите на полевъдите от бригадата на Върбан Върбанов от кооперативното стопанство в с. Алфатар. Те извършиха и просаждане на тютюна на площ от 550 декара, там, където не се е хванал, за да се обезпечи точно определеният брой растения на единица площ.

Паралелно с това в блоковете навлязоха и машините. Сега се води превантивна борба против поятва на различни заболявания по тютюневите насаждения. В бригадата на Върбанов пръскането се извършва с четири машини, които с помощта на специални устройства разпръскват разтвора от син камък, също и от „Перодин“. Механизаторите започнаха и окопаването на тютюна.

Р. МИХАЙЛОВ

В люцерновите ниви кипи напрегнат труд. Работниците от ДЗС „Янко Забунов“ бързат навреме да приберат зелената маса и осигурят сочен фураж за животновъдството през зимните дни.

Да се учим от съветския опит

ПРОМИШЛЕНИТЕ МЕТОДИ — ВЪВ ВСЯКА ФЕРМА

Внедряването на индустриални методи в производството на мляко, месо и друга животинска продукция сега е най-характерната черта в развитието на този важен отрасъл на селското стопанство.

Опитът показва, че промишлените методи могат да бъдат въвеждани в животновъдството не само в големите комплекси, но и в обикновените фермы. Тази работа ние започнахме със специализацията на животновъдството по отделения (отделение в совхоза или колхоза в СССР представлява всяко съставно селище). Още в началото на миналата петилетка специализирахме две отделения за производство на мляко, трето — за угояване на телетата, четвърто — за свиневъдство. За пет години едрият рогат добитък се увеличи с 600 глави, в това число кравите с 200. През това време средногодишното производство на мляко нарасна на 850 тона, на месото — на 110 тона. За стопанства със земя 8 500 хектара това не е малко.

Работата по производството на мляко започна в отделението „Ворбусе“. Фермата на това отделение е специализирана по отглеждането на приплоди. От другите отделения тук постъпват телета на двуседмична възраст. Във фермата се отглеждат високопродуктивни юници. Окончателна оценка за тях правим по млеконадоя от първата лактация. Само животните, които покажат висока продуктивност, оставяме в стадото на совхоза и ги превеждаме в отделението, специализиращи се за производство на мляко. Неподходящите угояваме и предаваме на месокомбината.

Основното млечно стадо на совхоза е разположено в отделението „Рахинге“. Тук е в действие голяма ферма с дос та високо равнище на механизацията. В четири компактно разположени краварника се намират около седемстотин крави. Сега се строи още едно помещение. С пускането му в експлоатация стадото ще се увеличи на деветстотин крави.

Понятието механизиран краварник обаче съвсем не значи, че това е комплексно механизирана ферма, водеща производство на промишлени основи. Не количествените, а качествените изменения превръщат обикновената ферма във фабрика за мляко. За новата технология за производство на мляко искам да разкажа по-подробно.

През лятото кравите в „Рахинге“ през цялото денонощие се намират на културното пасбище. Лагеруват близо до фермите. За паша стадото се дели на групи по 200-250 крави във всяка. Доятът ги в краварниците. Кравите тук стоят в четири редици, за раздаване на храната са оставени два прохода. Грубата и сочна храна се докарва с разносвачи КТУ—10 направо към хранилките. Силажът и раздробеното сено товарят в каросерията на разносвачите с помощта на тракторен сенотоварач ПШ—0,4 или ПСН — 1 М. Използувайки тази механизация, двама механизатора осигуряват с груби и сочни храни цялата ферма.

Във фермата има добро складово стопанство — фура жохранилище. За силажа сме построили седем надземни траншеи. Те събират по 400-500 тона силаж. В края на миналата година монтирахме четири кули от типа „Витковище“ за приготвяне на силаж. Кулите имат устройство за механизирано запълване и изпразване на сенажа. Ще заложим сега сенаж от детелина и люцерна. Приготвяйки сенаж, ще запазим богатите на протеин храни и ще увеличим равнището на механизацията при раздаването на храните. Запасите от сено се съхраняват в плевни с изкуствена вентилация. За комбинираните смески са съоръжени специални бункери, откъдето се подават по специални транспортьорни ленти. Напълно е механизирано почистването. За целта се използува трактор с булдозерна дъска.

Кравите в „Рахинге“, както и в другите отделения на совхоза, доим само два пъти в денонощието. От своя продължителен опит се убедихме, че това е изгодно. Повишава се производителността на труда на животновъдите, по-лесно се урежда графикът на техния работен ден. За доене използуваме доилна инсталация „Импулс“. Млекопроводите, по които продукцията постъпва в съдовете, са положени под пода. Те не пречат на транспортните средства.

Така, прилагайки обикновена, серийна техника, но изменяйки организацията на труда, като приложихме тясна операционна специализация, внедрихме в совхоза промишлена технология за производство на мляко. Ако на обикновената ферма на всеки работник се закрепва определена група животни, то за промишлената е необходим друг подход. Тук всеки животновъд обслужва някакъв механизъм, отговаря за един определен производствен процес. В „Рахинге“ доячките изпълняват само две операции: доят кравите и технически поддържат доилната апаратура. Гледачите имат също определен кръг задачи — грижи за животните в помещението, разхвърляне на постил ка. За храненето на животните се грижат фуражирите.

Механизацията, внедрената специализация по ферми и разделението на труда позволиха значително да се повдигне неговата производителност. Във фермата „Рахинге“ са заети всичко 24 души — осем доячки, седем гледачки, по два тракториста, фуражири, шлосери-електротехници, бригадир, зоотехник и ветеринарен лекар. Ветеринарен лекар е особено нужен за голяма механизирана ферма: ако под вашия надзор са няколкостотин крави, този надзор трябва да бъде постоянен, а не по повикване. В крайна сметка на всеки работещ на фермата се полагат по 28 крави — почти два пъти повече, отколкото обикновено. През 1965 г., когато в „Рахинге“ прилагаха обикновената технология, тук изразходваха за производството на 100 л мляко 0,62 човекодни, а през миналата година — 0,33 човекодни. За доячка 80-90 крави става норма. При това се запазва и високият млеконадой по 4 300-4 500 литра от крава.

Героят на социалистическия труд, делегатката на XXIV конгрес на КПСС Вайке Нут през миналата петилетка е надоила например 1 333 тона мляко. Заплатите на животновъдите растат, но разходите за заплащане на труда в структурата на себестойността на продукцията постоянно се снижават. Производството на 100 л мляко струва на фермата 13,72 рубли. При това за заплащане на труда се изразходват 2,6 рубли, а за храна — 7,83 рубли.

Предимството на голямата механизирана ферма особено ярко изпъква, ако сравним резултатите от работата на „Рахинге“ с резултатите, получени в съседното отделение „Хааге“. Там във фермата се намират 180 крави, прилага се старата технология и производителността на труда е два пъти по-ниска.

Такива са предимствата на големите механизирани ферми. Подобни резултати са получени и в други естонски стопанства, които са започнали да създават съвременни фабрики за мляко. Ето защо строителството на крупни ферми през новата петилетка в Естония ще получи широко развитие. През деветата петилетка почти половината от продуктивните стада на колхозите и совхозите в Естония ще бъде приведена в нови ферми от промишлен тип.

Х. ПАРИК,
директор на совхоза „Тарту“ — Естонска ССР
(От в. „Селская жизнь“)

СД „Благоустройствени строежи“

— Силистра търси да приеме на работа следните работници:

1. Строителни работници със и без разряд — 10.
2. Тракторист за бързоходни машини — за СШ — 22 — 1.

Справка: тел. 33-21 и 34-21

ГПК „Наркоп“ — град Силистра

търси да назначи диспечер — 1.
Заплата по щатна таблица 31.

Строително управление — Силистра

търси да назначи майстор-готвач временно за 60 дни на детския лагер в местността „Ореховата горичка“ на хижата на строителните работници.

Средно професионално-техническо училище по индустриална химия — Шумен

Дирекцията на СПТУ по индустриална химия в гр. Шумен съобщава:

За уч. 1971-1972 год. се приемат на обучение младежи и девойки, завършили 8 кл., на възраст от 15 до 17 години

по следните специалности:

1. Производство на органични вещества — с прием от Силистренски и Разградски окръзи. Подготвят се химик-лаборанти и оператори в производството.
2. Поддържане и ремонт на машини и апарати в химическата промишленост — с прием от Шуменски, Варненски, Толбухински, Силистренски, Разградски и Търговищки окръзи.
3. Електрогазозаварки — с прием от Шуменски, Варненски, Толбухински и Силистренски окръзи.

Завършилите получават свидетелство за средно образование и квалификация по специалността със защита IV или V разряд.

Желаещите могат да продължат образованието си във висшите и полувисшите учебни заведения на страната.

Кандидатите подават в срок от 21 юни до 24 юли следните документи:

1. Молба до директора
2. Свидетелство за образование
3. Документ за предимство

Приемът се извършва без състезателен изпит.

30 на сто от местата се определят за деца, чиито родители работят като производственици и имат най-малко 5 години трудов стаж в предприятията от същия отрасъл.

Всички ученици получават безплатно обикновено и специално работно облекло, а по специалността „Електрогазозаваряване“ и безплатна храна.

35 на сто от учениците получават стипендии.

За по-добри сведения и справки отнасяйте се до дирекцията на училището.

Телефони: 35-12 — директор
60-89 — счетоводство
61-89 — секретар

КОЛКО СПЯТ ЛЪВОВЕТЕ!

Няколко лъва в резервата в Танзания били снабдени с транзисторни радиопредаватели. Ето какво се изяснило: царят на животните обича да спи не по-малко, отколкото мечките през зимата. Един от лъвовете за три седмици не успял да измине и сто километра, тъй като спял по 20 часа на денонощие.

НА ЦВЕКЛОТО СА НЕОБХОДИМИ ВЪГЛИЩА

Това са изяснили чехословашките специалисти, които се занимават с разработката на изкуствени торове от каменовъглищен прах. Освен него в състава на новите торове влизат и съвсем дребни, невидими за окото, гранични частици, фосфор, както и особена „закваска“ от специално отгледани почвени бактерии. Както са показали опитите, и картофите, и цвеклото дали добри резултати, след като били наторени с новия препарат. Изключително чувствителни са добивите при цвеклото, от което реколтата достигнала до 1 000 центнера от един хектар.

СТРУГ-ГИГАНТ

В град Коломна (СССР) се изпробва първият модел на гигантски струг „КУ—299“, чието серийно производство ще се експортира в Япония. На гиганта ще се стругуват грамадни машинни части с диаметър до 20 метра и тегло до 560 тона, предназначени за химическата, енергетическата и минната промишленост. Но не размерите на детайлите предизвикват учудване, колкото точността, с която те ще могат да се обработват — до 40 микрона. Тежината на новия струг е 970 тона, а височината — 15 метра. Работата с него се облекчава от висящ пулт за управление, даващ възможност да се избират най-изгодните режими за регулиране на скоростите.

ОКРЪЖНИ ПРАЗНИЦИ НА ХУДОЖЕСТВЕНАТА САМОДЕЙНОСТ

ПОДГОТОВКАТА НА КАДРИ — ОСНОВЕН ВЪПРОС

В празниците на художественото майсторство участвуваха твърде много певчески колективи и индивидуални изпълнители, битови и естрадни оркестри. Наред с увеличаване броя на съставите трябва да се отбележи стремежът на някои от тях да достигнат по-високи художествени постижения. Изпълнението на женския народен хор при читалището в кв. Айдемир с диригент Стоян Чешмеджиев, средношколският народен хор при профсъюзния дом на културата с диригент Живко Василев, естрадно-вокалният състав при ДАТ — Силистра дават основание да бъдат поставени в редицата на ведущите колективи в окръга.

В създаването на школувани хорове в селата трябва да се търси естественият преход от народното към култивираното пеене. Ярък пример в тази насока е представянето на женския хор при читалището в с. Нова Черна. Въпреки леките песни, включени в репертоара, хорът показа, че при една по-нататъшна задълбочена работа ще постигне по-високи успехи.

Репертоарът е основата, върху която може да се постигне по-добра плановост, по-задоволителни резултати от всеки колектив. Подбирането на репертоара съвсем не е лека работа и не бива да се подценява, защото той включва редица моменти от идейно-естетическо, възпитателно и организационно естество. Той трябва да заздравява все повече връзката с традициите на народното творчество и с творчеството на съвременните ни композитори, да отговаря на културните и музикално-изпълнителски възможности на самодейците, да спомага за тяхното усъвършенстване.

Една от грешките при работата с певческите колективи е, че всяка година се комплектуват наново. Тази вредна практика спъва системната вокално-възпитателна дейност на диригента със състава. Текучеството и ненавременното започване на репетициите за даден сезон забавят изграждането на певчески навици. Поради недостатъчното време ръководители и изпълнители се задоволяват с пеенето на познати, леки песни в двуглас, които в даден момент са приятни за слушане, но в никакъв случай не могат да покажат ръста на колектива. За пример може да се посочи женският хор в с. Секулово.

На някои места съществува мнение, че трудно се използуват в хор гласовете в юношеско-младежката възраст. Много добрите постижения на средношколския битов хор при Дома на културата в Силистра и градския средношколски хор „Мадригал" са доказателство за несъстоятелността на подобна теза.

Лишавайки младежите в юношеската възраст от възможността да пеят в хор, да обикнат хоровото изкуство, предварително пресушаваме попълнението на хоровите колективи с млади, красиви гласове. Тази празнота вече се чувствува. Създаването на всички условия за участие на младежите в хорови колективи, и то конкретно младежки хорове, е въпрос от особена важност в нашия окръг. Неговото решаване трябва да бъде първа грижа както на окръжния съвет за изкуство и култура, така и на комсомола, на отдел „Народна просвета", на дейците на хоровото изкуство.

Представянето на двата смесени народни хора от селата Средище и Алфатар внесе разнообразие в програмата на окръжните празници. Колективите показаха успехи, но има още много неща за преодоляване. Обща слабост за смесените народни хорове е доминирането на мъжката партия над останалите. Не трябва да забравяме, че когато тя не е солираща, изпълнява ролята на трети глас и е необходимо да се тушира така, че да зазвучи с еднаква сила с останалите партии. Разбира се, за това е необходимо да се потърсят подходящи песни.

Добре се представиха на празниците и народните оркестри. В тези състави е постигнат успех по отношение на най-важния проблем — чистото свирене. Въпреки относителния напредък, пред нашите оркестри стоят неразрешени още редица изпълнителски проблеми. Малко са онези колективи, които си поставят за цел по-задълбочени творчески цели: търсенето на омекотена звучност, динамично разнообразие на изпълняваните песни, търсенето на верен стил на изпълнение. Много често комплектуването на оркестрите е произволно, без да се държи сметка за естествения баланс в него.

Фолклорните оркестри имат свое място в нашето народно творчество. Те играят важна роля за поддържането на живия фолклор и служат за образец при търсенето на верен стил на изпълнение на народни хора и мелодии. По-голямата част от оркестрите се явиха на прегледите като група от народни инструменти с акордеон. Използуването на модерни инструменти е недопустимо явление в нашата самодейност. Традиционното нареждане на народните хорове създава до голяма степен еднообразие и шаблон. Би могло да се помисли за разчупване на тази форма, да се търсят начини за визуално разнообразие. Веднага трябва да се добави, че раздвижването е необходимо да бъде логично и да допринася за по-вярното и по-близкото до фолклора изпълнение.

В малко колективи се води системна учебно-възпитателна работа. В много състави не се провежда разпяване, или ако то се провежда, не винаги е целенасочено и се извършва формално. Не се работи за музикалното огрмотяване на хористе. Този въпрос е основен и на него трябва да се обърне изключително внимание.

Посочените слабости говорят, че като ръководители на народни хорове и оркестри работят хора, които нямат нужната квалификация. На всички е ясно, че 90 процента от постиженията на даден състав се дължат на диригента, те зависят от неговата квалификация и професионална култура.

Основен проблем пред певческата и оркестрова самодейност е липсата на квалифицирани ръководители. От всичките 77 състава само петнадесет разполагат с такива кадри. Разрешаването на въпроса заслужава далече повече внимание, далече по-много усилия от страна на цялата общественост.

Росица ИВАНОВА

Посрещнаха достойно своя празник

Работниците от транспорта и съобщенията откриха на 19 юни честуването на своя празник с полагане на венец пред паметника на падналите за свободата добруджанци. След това в Дома на профсъюзите се състоя тържествено събрание, органи зирано от ИК на ОНС и ОСПС. Посрещнати с ръкопляскания, в президиума заеха места инж. Яким Петков, секретар на ОК на БКП, Атанас Киров, член на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС, Иван Русанов, член на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ГК на БКП, Руси Славов, кандидат-член на бюро то на ОК на БКП, и много първенци в труда. На другарите от президиума девойки в национална носия поднесоха свежи карамфили.

Др. Ганка Андреева, секретар на ОС на ОСПС, откри тържеството и даде думата за приветствено слово на Георги Желев, зам.-председател на ИК на ОНС. Той изтъкна големите заслуги на шофьори, железничари, пощенци, моряци и летци, които с труда си допринесоха да се затвърдят още повече успехите на транспорта и съобщенията в окръга. В чест на своя празник пристанищните работници в Силистра и Тутракан изпълниха плана си за полугодието с 20 дни предсрочно. Високи са постиженията на ДАТ, на железничарите от Дулово и Алфатар. Въз душният транспорт на окръга постигна изпълнение на плана за извозване на пътниците 132 на сто. Работниците от съобщенията реализираха 104 на сто изпълнение на производствената си програма.

„Няма съмнение — каза др. Желев, — че по-нататъшното разгаряне на социалистическото съревнование сред колективите от транспорта и съобщенията ще доведе до нови, значителни завоевания в чест на 80-годишнината от Бузлуджанския конгрес и основаването на БКП".

Инж. Яким Петков прочете Указ на Президиума на Народното събрание на наградените по случай Деня на работниците от транспорта и съобщенията. Той поздрави сърдечно челниците в труда и пожела още по-значителни успехи на колективите в претворяване решенията на Десетия партиен конгрес.

Тържеството завърши с разнообразна програма на самодейци от ДАТ и окръжната станция на съобщенията. (СТ)

Нови книги

В служба на родината. Очерци. Ефрем Каранфилов. Държ. воен. изд.

40 гатанки. Атанас Душков. Изд. „Български художник".

Българската комунистическа партия и чуждата литература 1885-1967 г. Библиографски указател. Партиздат.

Кръговрат. Избрани стихотворения. Божидар Божилов. Изд. „Народна младеж".

Орлов камък. Родопска легенда за юноши. Георги Караславов. Изд. „Български писател".

КУРОРТНОТО ЛЕЧЕНИЕ И НЯКОИ ЗАБОЛЯВАНИЯ

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

В нашата страна има над 500 минерални извора, които са ценно народно богатство. Характерните химически и физически свойства на минералните води определят и лечебното им действие. Върху организма те сказват лечебен ефект чрез високата си естествена температура, чрез реактивната способност на йоните, чрез богатото си съдържание на газове — въглероден двуокис, сероводород и др. Присъствието на редки тежки метали във вода та оказва мощно биологично въздействие върху целия организъм.

Минералните води се приемат под няколко форми. По-известни от тях са пиене, къпане в басейни и вани, промиване на стомаха, червата и клизми на дебелото черво. Боледуващите от стомашно-чревни и жлъчно-чернодробни заболявания са едни от първите, които са използували минералните води за лечение.

От стомашно-чревните заболявания подходящи за балнеолечение са хроничните гастрити, дуоденити, язвената болест на стомаха и дванадесетопръстника, хроничните ентерити и колитите.

При болни с понижена стомашна секреция и киселинност водата трябва да се пие няколко минути преди и през време на храненето. Този начин на пиене стимулира секрецията на стомашен сок. Когато заболяването протича с нормална или повишена киселинност, минералната вода се пие 60-90 минути преди ядене. В зависимост от желания ефект количеството на изпитата вода за един ден може да бъде от 300 до 1 500 кубически санти метра. Единичната доза се колебае от една супена лъжица до 100-500 куб. см. През първите дни се препоръчва водата да се пие в малки количества, като постепенно дозата се увеличава. Продължителността на лечението трябва да бъде 3-6 седмици. При бързо пиене на водата тя се задържа в стомаха малко време — и обратно. В покой, особено в легнало положение на лявата страна, водата преминава от стомаха в червата по-бързо, отколкото ако болният се движи. Когато водата се използува непосредствено от минералния извор, има по-добре изразен лечебен ефект.

Външното приложение на минералната вода чрез вани и басейни има широко приложение. При него оказват ефект електричният, химичният, механичният фактори.

Болните със стомашно-чревни заболявания се насочват за балнеолечение в Хисар, Горна баня, Павел баня, Меричлери, Михалково, Биримирци, Кумарица, Велинград и Сливен.

Жлъчно-чернодробните заболявания са много разпространени и лечението им е доста трудно. Затова използуването на минералните извори е един от надеждните и ефективни методи на предпазване и лечение на тези болести. Балнеолечението спомага да се отделя обилно жлъчен сок, улеснява усвояването на въглехидрати, белтъци, мазнини и усилва обезвреждащото действие на черния дроб.

От жлъчно-чернодробните заболявания, подходящи за балнеолечение са епидемичният хепатит в оздравителния стадий, хронични хепатити, увеличението на черния дроб при алкохолици, затлъстели, водещи застоял живот, диабетици, болни с жлъчно-каменна болест и дискинезии на жлъчните пътища.

В хода на балнеолечението през първата и втората седмица обикновено се развива банска лечебна реакция. В повечето случаи тя е лека и трае 2-3 дни.

Допълнителни фактори, подкрепящи балнеолечението, са лечебната физкултура, физиотерапевтичните процедури, диетичното хранене и плодолечението. При едно такова съчетание на естествените и допълнителните фактори у болния се появява чувство на задоволство, отмора, приятност, болезните усещания отзвучават, настъпва освобождаване от напрежението и възбудите на ежедневието. Красивите местности, приятните разходки успокояват нервната система и ускоряват оздравителния процес.

Д-р Димитър ЯНЕВ,
завеждащ гастроентерологичен кабинет при окръжната болница — Силистра

Младата възпитаничка на техникума по дървообработване в Силистра Костадинка Петкова навлиза уверено в своята професия. Преди да завърши училище то, тя усъвършенствува практическите си умения в ДИП „Липа".

спорт

ГАРАНЦИЯ ЗА ЗДРАВЕ И ДЪЛГОЛЕТИЕ

Известно е, че заедно с възрастта органите и тъканите на човешкия организъм постепенно изпадат в инволюция (процес на обратно развитие). Когато човек почва да старее, отделните клетки на организма намаляват своя обем и се сгърчват. Постепенно процесът завършва с умиране и изчезване на тези клетки, вследствие на което масата на засегнатия орган намалява и работоспособността му отслабва. Редица научни изследвания показват, че атрофията на старческия организъм се дължи до голяма степен на бездействие, на чувствително намалени или липсващи движения.

Инволюцията и атрофията са неизбежно явление, но когато човек се осъжда на бездействие, те се проявяват много рано и обратно, при физически упражнения до напреднала възраст тези явления се отдалечават, идват много по-късно, без риск за здравето и дълголетието.

Недостъпната двигателна дейност се отразява неблагоприятно върху всички органи и системи на организма — намалява се жизненият капацитет на белите дробове, намалява се трудоспособността на сърцето, проявяват се различни заболявания. Бледо отпуснато лице, леко притворени очи, прегърбено тяло, несръчни движения — ето типичния външен вид на човек, който презира физическия труд.

Според изследванията на нюйоркското застрахователно дружество, при хората, занимаващи се с физически труд или спорт, има три пъти по-малка смъртност от сърдечно-съдови заболявания, отколкото у тези, които водят застоял начин на живот. Социалният прогрес в съвременното общество все повече лишава човека от движения и стесняват сферата на двигателната му дейност. Техническият прогрес е радостно явление, но трябва с тревога да отбележим застрашителното обездвижване с неговите отрицателни последици.

Установено е, че преди 100 години 96 на сто от работата се е извършвала от човека за сметка на физическия му труд, а 4 на сто се е извършвала от машините. Сега се наблюдава обратното — 99 на сто от физическата работа се извършва от различните видове машини и само 1 на сто от нея се извършва от човека.

Физическите упражнения и бягането са най-предпазните мерки от вредните последствия и обездвижването. Редовните занимания укрепват сърдечния мускул, подобряват еластичността на кръвоносните съдове, стимулират обмяната на веществата, укрепват централната нервна система и в резултат на това човек става по-енергичен, по-бодър, по-трудоспособен. В последно време бягането се използува успешно при терапия на някои сърдечно-съдови заболявания.

Ето защо необходимостта от физкултура, спорт и туризъм въз никна в последните години с цялата си острота. За тяхното масово визиране Политбюро на ЦК на БКП излезе със специално решение, свързано с грижата за здравето на трудещите се — най-ценното богатство. За тази цел във всички градове на страната се създадоха групи за обща физическа подготовка под пряко то ръководство на ОС на БСФС, в които участвуват граждани на различна възраст. Може да се посочат редица случаи на много годишна физическа активност в множество градове и села на страната ни. Шестдесет и шест годишният ветеран на спорта дядо Васил Станоев от Плевен е известен в цяла България. През 1968 година той извърви пеш 200 км от Плевен до София, за да приветствува откриването на Десетия световен фестивал на младежта и студентите. Той може да пробяга 10 км, без да чувствува умора и смущение в здравословното си състояние. Наистина завидно постижение за един 66-годишен човек. Негов последен проект е да стартира от Плевен през Букурещ до Ростов на Дон в СССР. Покорител на стоте национални туристически обекта, чувствувайки се постоянно бодър и свеж, дядо Васил съвства по-младите с девиза „Бягайте за здраве".

Създадената група за обща физическа подготовка към ОС на БСФС — Силистра прави първите стъпки към утвърждаване на това хуманно дело — възвръщането на здравето и жизнеспособността на всички граждани независимо от техния пол и възраст.

Непрекъснатият контакт с природата, прякото въздействие на слънцето, чистият въздух, прохладата, тишината, както и очарованието на природните красоти, са неотменимо средство, което успокоява нервната система, укрепва организма и го предпазва от всякакви заболявания. Физическите упражнения и бягането са общодостъпни средства, които изискват само едно — да се привържем към тях, защото те ни дават здраве и дълголетие.

Христина ГАНЕВА,
рехабилитатор при окръжна болница — Силистра

Две международни срещи по борба

Миналата седмица гост на силистренската спортна школа по борба бе юношеският отбор на град Галац — СР Румъния. Първата среща се проведе на 18 юни след обяд в спортната зала „Дръстър".

Официалната среща започна с двубоя между Игнат Василий и Петър Тодоров в категория до 48 кг. Вялата и отпусната игра на нашия състезател даде възможност на румънския борец да го победи с туш. В категория до 52 кг Ружди Реджебов, подценявайки своя противник Урсу Димитру, започна срещата мудно и отпуснато, но след това се мобилизира и победи Димитру по точки. Борбата между Кръстю Кръстев и Мафтей Марчел не продължи повече от три минути и нашият състезател бе убедителен — победа с туш. Много интересно протече срещата между Раду Григорий и Мемиш Исмаилов в категория до 60 кг. Срещу физически добре подготвения румънец Исмаилов противопостави несломимата си воля за победа и я удържа. След този двубой резултатът нарасна на 3:1 за Силистра.

В следващите категории до 65 и 70 кг нашите представители играха под своите възможности и загубиха от по-добре подготвените Георгиу Виорел и Бучаг Стефан. С това резултатът бе изравнен. Али Бедриев и Раце Санду в категория до 75 кг изнесоха една интересна схватка, изпъстрена с много динамика и ефектни моменти. Победа с туш постигна Али Бедриев. Стоян Тодоров победи Кондра Георгиу в категория до 81 кг. В тежка категория нашият борец Иван Стоянов загуби с туш от Павловски Андриан, след която среща се оформи и крайният резултат 6:4 за отбора на спортна школа — Силистра.

Втората среща между нашите и румънски борци се състоя в Тутракан на 20 юни на градския стадион „Панайот Хитов". Срещата завърши с краен резултат 5:5.

Тези състезания между борците от двете братски страни и за в бъдеще ще бъдат традиционни и ще се провеждат всяка година. Това ще допринесе много за подобряване на майсторството и дружбата между спортистите от градовете Галац и Силистра.

Джемали МУХАРЕМОВ

ПО СТЪПКИТЕ НА СЛАВАТА

В събота се завърнаха от своя четиридневен поход по стъпките на четата на Дочо Михайлов експедиционните отряди на пионерите от нашия окръг. Сутринта на 16 юни десет отряда от Силистра потеглиха пеш по дирята на една епоха, пълна с героизъм и борба, за да преминат по пътеките на славата, за да оживеят пред очите им събитията, които са героичната история на Добруджа. Пъстрееха на слънцето зелените униформи, въздухът бе пълен с млади гласове. В настъпилата тишина прозвучаха командите. Експедиционните отряди потеглиха, за да се срещнат с отрядите от Тутракан и Дулово, да образуват една колона и да се насочат по билото на историята към миналото.

Повече от петстотин пионери крачиха четири дни по земята, попила кръвта на дедите, запазила славните предания и легенди за юнаци и хайдути, паднали за свободата в бой с тираните. Навсякъде експедиционните отряди бяха посрещани тържествено и топло. Много нови неща научиха пионерите, много пъти коленичиха пред подвига. На хижата в местността „Каракуз" те имаха среща със стари партийни деятели от Силистра.

В събота колоните на походните ците спряха пред паметника на добруджанските революционери, за да положат заедно с венците своята любов към родния край, синия простор на мечтите си.

Валентин ДИМИТРОВ

НАСТЪПАТЕЛНО, БОЙКО И 5:2

Неделният мач между „Доростол" и „Кърпачев" — Ловеч постави на истинско изпитание спортно-волевите качества и физическата издръжливост на футболистите от двата отбора. Много отдавна на стадион „Септември" не се е разигравал такъв двубой, в който заедно с високата резултатност бе показан и футбол от добро качество.

Още със започване на срещата нашите момчета притиснаха противника в неговата половина и в 4 мин. поведоха с хубав гол на Георгиев. Само след пет минути една остра атака на нападението ни привнесе смут в противниковата отбрана и централният защитник на гостите Иванов, в стремежа си да подаде на вратаря, покачи на 2:0. Гостите, разбрали, че повече няма какво да губят, заиграха открито и нападателно. Но органи зираните акции от техничните им и бързи нападатели Маринов (№ 8), Йорданов (№ 9) и Генов (№ 11) се неутрализираха от отлично играещите днес Младенов и Василев. Почувствували, че трудно ще превземат тази яка крепост, те заопитваха удари отдалеч. И наистина в 19 мин. от разстояние около 30 м един силен снаряд на техния бранител Янков простреля вратата на Курдоманов. Точно в този момент над стадиона започна да се изсипва проливен дъжд и теренът стана неудобен и труден за игра. Разбира се, темпото на мача не спадна, но доростолци трябваше да продължат до края с 10 души, тъй като Георгиев в 30 мин. бе отстранен от игра заради неспортсменска проява. До макините прегрупираха наново своите сили и с повече движение и борба за първа топка компенсираха неравенството.

Второто полувреме дъждът престана и това позволи на двете единадесеторки да покажат истинските свои възможности. В нашия състав бяха направени две смени. На мястото на Янков влезе младият Йорданов, а левият краен нападател Илиев бе заменен със Стоянов. Пряко очакванията на мнозина, че гостите ще възстановят равенството в резултата, се получи тъкмо обратното, за което силистренската публика отдавна бе копняла.

Макар и с един състезател помалко, „Доростол" принуди „Кърпачев" да се предаде. Головете на Добрев (59 мин.) и на Младенов (71 мин.) предвещаваха катастрофална загуба за гостите, но едно неочаквано меле позволи на техния централен нападател Йорданов да намали разликата. Целият стадион се изправи на крака, когато полузащитникът ни Василев преодоля цялата защита на гостите и оста на сам срещу вратаря. Този самостоятелен рейд завърши безус пешно, но той заслужено спечели аплодисментите на публиката. Няколко минути след това се разписа и младият Стоянов, закръгляйки крайния резултат на 5:2.

И. ЕНЧЕВ

По екрана

ВТОРНИК, 22.VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Четвърти международен фестивал на червенокръстки и здравни филми, 12.00 Информационен дневник, 18.20 Новини, 18.30 „Блокадата на Ленинград" — филм на АПН, 19.20 „Партия на свободата и труда" — концерт, 19.30 „Из борът" — публицистично предаване, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Политически коментар, 20.40 Игрален филм, 22.10 „Творци и творби", 22.40 Новини, 23.00 Европейско първенство по вдигане на тежести — видеозапис.

СРЯДА, 23. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За кандидат-студентите, 11.00 За Народната армия, 11.30 „Партия на свободата и труда", 11.40 Документален филм, 11.50 За домакинята, 12.00 Информационен дневник, 16.45 Републиканско първенство по водна топка, 17.40 За кандидат-студентите (повторение), 18.30 Новини, 18.40 За пионерите, 19.00 Реклами, 19.10 Мултипликационен филм, 19.20 На спортни теми, 19.30 „Нашата демокрация" — публицистично предаване, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Поколение" — чехословашки телевизионен филм, трета серия, 21.40 „Буржоазната концепция за деидеологизацията — една от формите на идеологическата диверсия" — публицистично предаване, 22.10 Страници из комични опери, 22.30 Новини, 22.50 Европейско първенство по вдигане на тежести — видеозапис.

ЧЕТВЪРТЪК, 24. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За кандидат-студентите, 11.15 Атлас, 11.45 Четвърти международен фестивал на червенокръстки и здравни филми, 12.00 Информационен дневник, 17.45 Републиканско първенство по водна топка, 18.30 Новини, 18.40 Народна музика, 19.00 „Поетична тетрадка" 19.15 „Успехи и проблеми на образованието у нас", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Председателят", 20.50 „Фантастични сцени" — балет по музика на Иван Маринов, 21.15 Европейско първенство по вдигане на тежести, 21.45 Телевизионна новела, 22.05 За родителите, 22.35 Новини, 22.55 Камерни творби.

ДЕПОЗИ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 65 (1841) | Силистра, четвъртък, 24 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

НА 27 ЮНИ ГЛАСУВАЙТЕ ЗА КАНДИДАТИТЕ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ, ЗА РАЗЦВЕТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА НИ РОДИНА!

НАШИТЕ КАНДИДАТИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

НАЧО ПЕТРОВ ПАПАЗОВ,

ЧЛЕН НА ЦК НА БКП, ИЗВЪНРЕДЕН И ПЪЛНОМОЩЕН ПОСЛАНИК НА НРБ В ЯПОНИЯ, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 245 ТУТРАКАНСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Другарят Начо Петров Папазов е роден на 25 март 1921 г. в с. Граматиково, Бургаски окръг. Завършва средно търговско, полувисше техническо и висше юридическо образование.

През 1935 г. става член на РМС, а от 1941 г. е член на БКП. Участник е в антифашисткото движение като активист на БОНСС и член на ОК на РМС в Бургас. Работи в ръководния актив на БОНСС в гр. Братислава през 1942 и 1943 година.

След 9. IX. 1944 г. е член на ЦК на РМС, председател на БОНСС и на Общостудентския народен съвет.

От 1947 година работи последователно в отдел „Кадри“ на Министерския съвет, като първи секретар на Осми районен комитет на БКП в София, секретар и първи секретар на ГК на БКП — София.

От 1957 до 1959 г. е завеждащ отдел в ЦК на БКП. От 1959 до 1962 г. е министър на народната просвета и култура. От 1962 до 1966 г. е секретар на ЦК на БКП. До месец май на следващата година е заместник-министър на правосъдието. И от 1967 г. е извънреден и пълномощен посланик на НРБ в Япония.

Избиран е за народен представител последователно от 1952 г. в Димитровски избирателен район в София и в Свищовския избирателен район.

НЕДКА СТОЯНОВА КУРТЕВА,

РАБОТНИЧКА В ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“ — СИЛИСТРА, КАНДИДАТ ЗА НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В 240 АЛФАТАРСКИ ИЗБИРАТЕЛЕН РАЙОН

Другарката Недка Стоянова Куртева е родена на 26 декември 1949 година в с. Алфатар, Силистренски окръг. Тук завършва основното си образование. Постъпва в техникума по индустриална химия — гр. Варна. След завършването му през 1968 година започва работа като лаборантка в химическата лаборатория на завод „Оргтехника“.

През 1969 година Недка Куртева продължава образованието си по задочен път в ХТИ — гр. София. Сега работи в завода като галванотехник в цех „Метализация“.

За член на Димитровския комунистически младежки съюз Недка Стоянова Куртева е приета през 1963 година.

СРЕЩИ С ИЗБИРАТЕЛИТЕ

ЗА ЩАСТИЕ И БЛАГОДЕНСТВИЕ

ТУТРАКАН, 22 юни. Членът на ЦК на БКП, извънреден и пълномощен посланик на Народна република България в Япония, другарят Начо Папазов, беше на посещение в град Тутракан. След обяд той се срещна и разговаря с партийните и стопанските ръководители на града и аграрно-промишления комплекс. Председателят на съвета на секретарите на общинските партийни комитети Ангел Върбанов за позна госта с историята и развитието на града, със състоянието и перспективите на промишлените предприятия и аграрно-промишления комплекс „Дунав“.

Вечерта другарят Начо Папазов, кандидат за народен представител в 245-и Тутракански избирателен район, се срещна със своите избиратели. В своето слово той се спря на обстановката, в която се провеждат изборите за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели тази година, и направи сравнение с изборите, които се провеждаха преди Деветия септември 1944 година.

Ние кандидатите за народни представители — продължи той, — излизаме с открито чело пред нашите избиратели, защото се състоя историческият Десети конгрес на нашата партия, чрез всенароден референдум се прие новата Конституция на Народна република България, прие се Програма на партията и Директиви за развитието на нашата страна през шестата петилетка. Всичко това е ярко доказателство, че главната цел на партията и правителството е всестранното задоволяване на материалните и духовните потребности на населението и построяването на едно развито социалистическо общество.

Другарят Папазов подчерта, че най-верният израз за една правилна и успешно провеждана икономическа политика е ръстът на националния доход. В това отношение успехите на нашата страна са налице. През годините на народната власт националният доход се увеличи шест пъти. Само за 1970 година България произведе над 10 милиарда лева национален доход и сега средно на глава от населението се падат по 1 200 лева срещу 220 лева през 1948 година.

Кандидатът за народен представител се спря и на успехите, постигнати в областта на промишлеността и селското стопанство. Бързото изграждане на нови производствени фондове — каза той, — разширяването и модернизирането на старите доведе до многократно увеличение обема на производството. През годините на народната власт общественият продукт нарасна към 10 пъти, а само за петата петилетка — 55,7 процента. Нашето селско стопанство, едро и механизирано, модерно организирано, сега произвежда над два пъти повече продукция с над два пъти по-малко хора в сравнение с 1948 година. Успехите, постигнати в областта на промишлеността и селското стопанство, са резултат от правилната икономическа политика на партията, провеждана след Априлския пленум на ЦК от 1956 година.

Другарят Начо Папазов изтъкна, че както в цялата страна, така и в икономиката, културата и в живота на хората от Силистренски окръг са настъпили големи промени. Особено през последната петилетка Силистра и окръгът постигнаха високи и устойчиви темпове на развитие. Общият обем на промишлената продукция нарасна със 145 процента при средно за страната 70 процента. Докато обемът на промишленото производство през петилетката е нараствал средногодишно за страната с 11,2 на сто, то за окръга това е 19,1 на сто. Много е радостно за жителите на окръга — каза др. Папазов, — че Силистренски окръг се очертава като столица на електронната промишленост в нашата страна. И в областта на селското стопанство окръгът е на едно от челните места в страната. В изпълнение на решенията на Априлския пленум (1970 г.) успешно се провеждат концентрацията и специализацията на производството, както и внедряването на промишлените методи и технологии. Той се спря и на постиженията на трудовите колективи от град Тутракан.

Всички наши успехи — каза др. Папазов — са резултат от правилната политика и нарасналия авторитет на Българската комунистическа партия и братското сътрудничество с великия Съветски съюз. Човек трябва да бъде извън страната и особено в някоя капиталистическа страна, за да се разбере колко е голям авторитетът на СССР, какви позиции е завоювала тази необятна страна в международния живот.

Изказалите се избиратели увериха другаря Начо Папазов, че давайки гласовете си за кандидатите на Отечествения фронт, те ще гласуват за утрешния светъл ден на Родината, за щастието и благоденствието на българския народ.

На 23 юни др. Начо Папазов се срещна със своите избиратели от района на с. Нова Черна.

Али РИЗОВ

ГЛАС НА НАРОДНАТА ВОЛЯ

СИЛИСТРА, 22 юни. В салона на окръжния народен съвет се състоя предизборна среща на кандидата за народен представител в 239 Силистренски избирателен район Павел Матев — кандидат-член на ЦК на БКП, председател на Комитета за изкуство и култура.

Сред присъствуващите бяха секретарят на ОК на БКП Станчо Николов, членовете на бюрото на окръжния комитет на партията Велю Максимов, Шакир Шакиров и Иван Русанов.

Събранието бе открито от секретаря на ГК на БКП Димитър Тончев.

Избирателите изслушаха с подчертано внимание и интерес предизборното слово на др. Павел Матев. Той благодари за високото доверие, което му се гласува с издигането на неговата кандидатура за народен представител. Предстоящите избори — каза той — ще бъдат проведени в богата с политическо съдържание обстановка. Те ще бъдат нов категоричен израз на народната воля, нова ярка манифестация на единството на народа около политиката на Българската комунистическа партия. Отечественият фронт отива към изборите с оптимистичната равносметка, направена от Десетия партиен конгрес, и с новите по-широки перспективи, които той начерта.

И към това голямо политическо събитие народът отива със своята висока съзнателна организираност, която сплотява волята, желанията и стремленията в една цел — осъществяване на нашия комунистически идеал.

През цялата си 80-годишна история, в люти сражения и мирни битки партията води народа към пристана на победата, към по-хубав и по-щастлив живот. Твърдата дума на партията е чужда на празните химери и илюзии. И сега главната цел в Програмата на партията е формулирана в името на човека, за неговото добруване.

По-нататък др. Матев говори за големия напредък, който постигна нашата страна в областта на икономиката и културата след историческия Априлски пленум на ЦК на БКП от 1956 г. и особено през годините на петата петилетка. Десетият конгрес посочи пътя към изграждане на развито социалистическо общество — преддверие на комунизма. В осъществяването на тази цел ние имаме братската подкрепа и помощ на великия Съветски съюз.

Своя принос в битката за красота и щастие дават и творците на българското изкуство и култура. Те са верни чеда на народа. Към тях партията винаги се е отнасяла с голямо доверие. От своя страна нашата творческа интелигенция винаги е била и е сплотена около мъдрата димитровска линия на партията. Оттук произтича класово-партийният характер на българското изкуство и култура. Затова то упражнява дълбоко естетическо въздействие върху младежта и всички трудещи се.

Позовавайки се на цифри и факти, с умели аналогии и съпоставки, др. Матев изтъкна високите творчески завоевания на културния фронт. Прилагането на обществено-държавно ръководство на изкуството и културата е експеримент, който доказа своята правилност и перспективност. Сега се разкриват нови хоризонти за развитие на творческите сили на народа.

На кандидата за народен представител, бяха поставени поръчения.

Срещи др. Павел Матев се срещна с избирателите от кв. Айдемир.

Симеон МАНОЛОВ

СПЛОТЕНИ ОКОЛО ПАРТИЯТА

МЕЖДЕН, 22 юни. Много кооператори и активисти се събраха тази вечер в салона на читалището, за да участвуват в предизборната среща с кандидата за народен представител в 242 Дуловски избирателен район Георги Кардашев, кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП. Посрещнат сърдечно от присъствуващите, др. Кардашев произнесе голяма предизборна реч. След като благодари на обществените организации, които са издигнали кандидатурата му за народен представител, той обрисува обстановката в страната и окръга в навечерието на предстоящите избори.

Ние имаме пълно основание да заявим — подчерта другарят Кардашев, — че 1971 г. ще остане заветна в историята на социалистическа България. Тя бе наситена със забележителни събития, най-крупното от които е Десетият конгрес на БКП, приел Програма на партията за изграждане на развито социалистическо общество и Директиви за шестата петилетка.

След това другарят Георги Кардашев се спря на бурния подем на развитието на нашата страна, Силистренски окръг и межденския край през годините на народната власт, особено след годините на Априлския пленум от 1956 година.

Значително място в своята реч др. Кардашев отдели на блестящите перспективи, които разкриват Постановлението на МС за ускореното икономическо развитие на Силистренски окръг. През шестата петилетка работните места в промишлените предприятия ще нараснат с още 15 000, а промишлената продукция от 170 милиона през 1971 г. ще достигне 350-380 милиона през 1975 година. Разширение ще получат завод „Оргтехника“, ЗММ, заводът за селскостопански машини в Дулово, ще се изгради лесопромишлен комбинат с 5 завода, който ще бъде най-големият в България. Ще получи завършен вид транспортната мрежа на окръга. Гордост за селскостопанското му производство ще бъдат свинекомплексът край с. Сребърна, птицефабриката в района на Дулово. На базата на съществуващите климатични условия Силистренски окръг ще се превърне в голяма кайсиева градина от 12 масива с по 4 000 дка кайсиеви насаждения.

Накрая ораторът се спря и на социалните проблеми, стоящи за разрешение пред окръжните ръководства. За да се решат всичките тези големи задачи — изтъкна другарят Кардашев, — те трябва от всички добре да се разберат, да се създават опит, кадри, да се укрепва дисциплината, да се издига съзнателността на хората. Не липсват и трудности, подчерта той, допускат се и много слабости. Тях ние не бива да скриваме, трябва да ги виждаме, оценяваме и правилно отчитаме, да набелязваме и осъществяваме ефикасни мерки за тяхното навременно отстраняване. Това изисква големи усилия, постоянна борба за преодоляване на отрицателните явления, които не са определящи в нашия живот, но реално съществуват. Формирането облика на новия човек е продължителен процес — заяви другарят Георги Кардашев. — Това изисква използването на различни форми и средства, под държането на постоянни и ежедневни връзки с хората, изучаването и познаването на техните настроения. В изпълнение то на тази задача трябва да се включат всички организации, да стане тя общо дело.

Завършвайки своята реч, в името на светлите перспективи на Родината, на Силистренски окръг и на хубавия межденски край, другарят Георги Кардашев призова всички избиратели и избирателки да гласуват за кандидатите на Отечествения фронт.

Никола НАНЕВ

Разговор по проблемите на изкуството и културата

Снощи по инициатива на окръжния и градския съвет за изкуство и култура в Силистра се състоя среща с др. Павел Матев, кандидат-член на ЦК на БКП, председател на Комитета за изкуство и култура, кандидат за народен представител в 239 Силистренски избирателен район. В срещата взеха участие работници от културните институти и учреждения, членове на творчески съюзи. Присъствуваха другарите Станчо Николов, секретар на ОК на БКП, Иван Русанов, първи секретар на ГК на БКП, и Татяна Тихчева, председател на ОСИК.

Нешка Димитрова, председател на градския съвет за изкуство и култура, запозна другаря Матев с постиженията на културния фронт в града, с масовите изяви, свързани с възпитанието на трудещите се. Представители на различните институти говориха за постигнатите успехи, за проблемите, които животът поставя пред тях, за да бъдат разрешени. В непосредствена обстановка бяха споделени интересни мнения и мисли, вълнуващи културните работници.

В изказването си другарят Матев изтъкна, че нашето развитие напред има своите постижения, има и своите проблеми. Редица от тях са от национален мащаб и тяхното решаване ще се извършва в рамките на обективните възможности. Предстои среща между ръководството на Комитета за изкуство и култура и ръководните органи на окръга за обсъждане на местните културни проблеми.

Другарят Матев говори и по редица актуални въпроси на нашето изкуство, за грижите, които се полагат за развитието и възпитанието на творческата интелигенция.

Димитър Тончев, секретар на ГК на БКП, който ръководи срещата, благодари на другаря Матев за неговата отзивчивост, изразявайки желание и занапред да бъде гост на дейците от културния фронт. (СТ)

С НОВ ЕНТУСИАЗЪМ И ПОДЕМ

В изпълнение решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на комсомола, градската комсомолска организация в Дулово постигна немалко успехи. Комсомолът стана главен организатор на техническото и научното творчество, на патриотичното и интернационалното възпитание, на военно-техническата и предказармената подготовка на младежта. Настъпи нов подем в бригадирското движение. Използуват се повече разнообразни форми за марксистко-ленинското възпитание на младежта. Укрепна организационно-политическото състояние на организацията, нарасна авторитетът на комсомолското дружество. Подобрения настъпиха и в партийното ръководство на комсомола. Казаното дотук обаче все още не означава, че се използуват напълно създадените благоприятни предпоставки за бързото осъществяване на цялостен прелом в работата с младежта.

Тревожен е фактът за бавното преустройство в работата на комсомолските дружества, поради което голяма част от тях все още не са станали притегателен център за младежта, защитник на младежките интереси и фактор за тяхното реализиране. Пропиляно беше ценно време и не се извърши необходимата практическа работа, за да стане комсомолът главен организатор на масовата физкултура, туризма, художествената самодейност, културния отдих. Техническото творчество и майсторство в града не е станало в истинския си смисъл младежко дело. Трудовата дисциплина сред младежта не е на необходимото ниво. Не се използува положителният опит на някои комсомолски дружества и организации.

Основната причина за посочените слабости се дължи на това, че голяма част от комсомолските комитети на дружествата още не са се преустроили напълно, не осъществяват необходимата организаторска и политическа работа, малко работят с отделния младеж и девойка.

Стартът за изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес е даден. Градският комитет на комсомола ще започне реализирането им в областта на труда и учението. Тридесет процента от всички работници и служители, заети в производството, са младежи. Изградени са 21 младежки производствени единици, които дават своя принос в изпълнението на производствените задачи. Работата на комсомолските комитети като тези в ДМЗ, ДПП „Металик", промкомбинат „Прогрес", цех „Камъшит" и др. е насочена към творческото заангажиране на всеки млад човек в ежедневните задачи, към укрепване на производствената и технологична дисциплина, за повишаване квалификацията на членовете на дружеството.

Сериозни задачи стоят за решаване и пред градския клуб за техническо и научно творчество. Основан през 1970 година, клубът още прави първите си стъпки. Четвъртият преглед на ТНТМ обаче тропа на неговата врата. Задачата е: „На четвъртия преглед — по-добре от третия".

В изпълнение на конгресните решения градският комитет на комсомола отделя сериозно внимание и на образованието. Наличието на голям брой младежи с основно и незавършено средно образование е факт, който тревожи. Откриването на вечерна гимназия е повече от необходимо. Не трябва да се спира образованието и по задочен път. Работата с тези младежи, членуващи в комсомолските дружества, трябва да се засили и да намери своята форма.

Немалко внимание градският комитет отделя и на военното и военно-патриотичното възпитание на младото поколение в рамките на комсомолската организация. Особено внимание се отделя за предказармената подготовка. Съществено място в работата на градския комитет е отделено и за самоуправлението на комсомолските дружества в СПУ „Г. Кирков", за още по-пълното развитие на самодейния характер на Димитровската пионерска организация.

Неотложна следконгресна задача пред градския комитет на ДКМС — Дулово е по-скоро да доведе докрай преустройството на своята работа за марксистко-ленинското възпитание на младежта, за формирането у нея на здрав комунистически мироглед. Тук ще намерят място правилното организиране и използуване на свободното време на младежите, организирането и провеждането на смислени форми на културно-масовата работа като: увеселения, викторини, разговори, срещи, беседи, вечери и портрети, теоретични и читателски конференции и много други. За тази цел ще се разширят връзките на градския комитет с читалището, киното и градския съвет за изкуство и култура. Но ви прояви ще намери и съвместната работа на комсомола с професионалните съюзи и Отечествения фронт. Масовата физкултура ще стане младежко дело.

Пеньо АНГЕЛОВ
(наш кореспондент)

Предизборни агитпунктове

По инициатива на ГК на Отечествения фронт — Тутракан в града се провеждат различни мероприятия, свързани с предстоящите избори за Народно събрание, народни съвети, народни съдии и съдебни заседатели. Провеждат се събрания на масовите организации, като по квартали на Отечествения фронт окръжните съветници изнасят беседи за перспективното развитие на Силистренски окръг и гр. Тутракан. Пред микрофона на местния радиовъзел застават дългогодишни съветници, които разказват за работата си, стари партийни деятели, стопански и партийни ръководители.

Разкрити са осем агитпункта: в трети квартален комитет, в клуба на БЗНС, в ТПК „Домостроител" и др., в които се осигурява всеки ден дежурство от 17,30 до 21 часа, където всеки избирател може да получи информация по интересуващите го въпроси, свързани с провеждането на изборите.

Д. ТОДОРОВ

МИЛОСЪРДИЕТО НА УБИЙЦИТЕ

Войната трябва да бъде красива, а смъртта — да доставя удоволствие на човека. Този „хуманистичен" подтекст пронизваше неотдавнашното изказване на помощник-министъра на отбраната на САЩ Уорен Наттер в сенатската комисия по чуждестранните работи.

Само към август миналата година от американското химическо оръжие във Виетнам са пострадали около 200 000 души. През август миналата година президентът Никсън се обърна към конгреса с послание да се ратифицира Женевският протокол от 1925 година за забраната от използването на химическото оръжие. Обаче „хуманизмът" на Вашингтон, решил 45 години след приемането на протокола да се присъедини към 80-те страни, има същите свойства, както и хуманизмът на американските войници, хвърлящи в жилищата на виетнамци бутилки с газ вместо обикновените гранати.

Посланието на президента Никсън не оставяше съмнения — и Наттер специално обърна внимание на това, — че присъединяването към Женевския протокол няма да застави Пентагона да се откаже от използването на различни видове отровни вещества. С други думи, САЩ биха искали да превърнат Женевския протокол от 1925 година в такава кърпичка от хартия, както и Женевските споразумения за Виетнам.

Очевидно, в края на изказването на помощник-министъра на отбраната на САЩ даже сенаторите, привикнали на „логиката" на Пентагона, почувствували прилошаване. „Какво остава от вашия аргумент за хуманността на химическото оръжие?" — раздразнено извикал председателят на комисията, сенаторът Фулбрайт, когато Наттер, отговаряйки на неговия въпрос, признал, че газовете могат да се използуват за „изгонване" на противника от укритието, за да бъде подложен той на артилерийски обстрел или бомбардировка от въздуха.

Състоянието на Фулбрайт може да се разбере: в края на краищата убийството си остава убийство, даже ако за това говори такъв „човеколюбец", какъвто е Уорен Наттер.

(Из „За рубежом")

НЕ „КЛАСОВ МИР", А КЛАСОВА БОРБА

Цифрите на самата буржоазна статистика разобличават лъжата на наемните пропагандисти на империализма, проповядващи, че с развитието на научно-техническия прогрес отслабват и постепенно изчезват противоречията в капиталистическото общество, загасва класовата борба. През 1965 година числото на стачкуващите работници и служители в страните на капитала беше 36 милиона, през 1969 година — 60 милиона, за десет месеца през миналата година над 63 милиона. Красноречиво, наистина.

Но, може би, тезисът за приближаване „ерата на социалния мир" да е вярна за най-високо развитите капиталистически страни и общите данни за стачното движение тук за нищо да не говорят?

Действителността и в този случай опровергава апологетите на империализма.

Английските трудещи се проведоха „Ден на протеста срещу антипрофсъюзния законопроект, който консерваторите са подготвили и искат да го прокарат в парламента. Това бе внушителна демонстрация на острото противоборство на силите на труда и капитала.

Въпреки увещанията от дясното ръководство на Британския конгрес на трейдюнионите — да се ограничат със словесно осъждане на антиработническата политика на торите, стотици хиляди английски работници прибягнаха към изпитаното и действително оръжие — стачката. В него ден бяха напълно прекратени товарачно-разтоварачните работи в пристанищата на Манчестър, Ливърпул, Гуля и редица други градове. В много райони на страната беше нарушено движението на автобусния и железопътен транспорт. Замряха конвейерите на десетки машиностроителни заводи. Само в един от центровете на английското машиностроене, Канвентър, стачкуваха 50 хиляди души.

В митингите и демонстрациите, които се състояха на 12 януари в цяла Англия, участвуваха над два милиона души.

Такъв бе отговорът на трудова Англия на правителството, което, старайки се пред своите стопани-монополи, се опитва да надене вериги на ръцете на профсъюзите, да ги лиши от права, завоювани с цената на самоотвержената борба на редица поколения на английската работническа класа.

Проектът на жестокия антипрофсъюзен закон, който консерваторите невинно възвеличават като бил „за взаимоотношенията в промишлеността", препълни чашата на търпението на трудещите се. Растящата скъпотия на предметите от първа необходимост и жилищата, рекордната след войната безработица, в чисто черни списъци се намират имената почти на 700 хиляди души, прогресиращото обезценяване на лирата и ето сега намерение то на правителството да лиши трудещите се чрез закон от възможност да стачкуват, красноречиво потвърждава класовата непримиримост. Какво предвиждаше този закон? Той предвиждаше колосални парични глоби и даже затвор за стачкуващите. Нима може при това да бъдеш безучастен? Нима можеш да бъдеш без действуващ, когато реакцията развръща нагъл поход срещу жизненото равнище на широките народни маси на английския народ, срещу неговите демократически свободи?

Съзнаването на необходимостта да се даде решителен отпор на настъплението на монополите и правителството проникна в редиците на работническата класа на Британия и я застави да заобикаля десните лидери на БКТ и въпреки тяхната пасивност да търси най-ефективни форми за борба.

Боевете на социалния фронт в Англия обещават да станат още по-ожесточени; докато правителството упорствува в своята антиработническа политика. Използувайки провокационния инцидент с взрива на бомбата на 12 януари в дома на министъра по въпросите на заетостта и производителността на труда Роберт Кар, автора на профсъюзния бил, консерваторите и тяхната преса на „Флит-стрит" развърнаха злобна кампания срещу стачниците, размахвайки като плашило „червената опасност". Реакцията е готова на всичко, за да деморализира работниците, да подкопае тяхното единство, да отслаби волята им за борба.

Януарската демонстрация на английския пролетариат с ярък, но не единствен пример за борбата на трудещите се, развърнала се през първите дни на 1971 година в страните на капитала. Това е още едно доказателство за това, че социалното развитие на буржоазното общество върви не по пътя на „класовия мир", а по наклона на по-нататъшната класова борба.

Съобщения за многочислени стачки постъпват от САЩ, Япония, Италия, Испания, от страните на Латинска Америка, от Австралия — отвсякъде, където още властвува капиталът с неговата непрестанна жажда за печалби, с неговата безпощадна физическа и интелектуална експлоатация на народните маси.

В своята ежедневна борба за насъщните икономически искания трудещите се от каниталистическите страни все повече се проникват от съзнанието за това, че тяхното пълно и окончателно избавяне от гнета на империализма е възможно само по пътя на радикалните политически преобразувания на буржоазното общество.

Юрий ЯСНЕВ

В кравефермата на с. Преславци от дълги години работи комунистът Емин Ахмедов. За четирите месеца той преизпълни плана си за млякото с 8 тона и се нареди на челно място в ТКЗС — с. Стефан Караджа.

НОВИ ЧЛЕНОВЕ В КОМСОМОЛА

Дълго време се готвиха седмокласниците от училище „Хр. Ботев" — с. Паисиево за утвърждаването им от общинския комитет на комсомола. За целта те, заедно с класните си ръководители, много пъти препрочитаха устава на ДКМС, задълбочаваха се над историческите факти, следяха политическите събития на деня.

Дългоочакваният ден най-после дойде. Общинският комитет преценява. Задават се въпроси на пионерите, а те отговарят уверено, твърдо. В този ден бяха утвърдени всички за комсомолци и обещаха да работят и живеят като достойни граждани на страната, да носят с чест комсомолското име. Най-добре подготвен бе седми „б" клас с класен ръководител Хасан Велиев, а от пионерите Сейфи Лютфиев, Галина Борисова, Фатме Сабриева, Адем Тахсанов, Сийка Илиева и др.

М. КОСТОВ
(наш кореспондент)

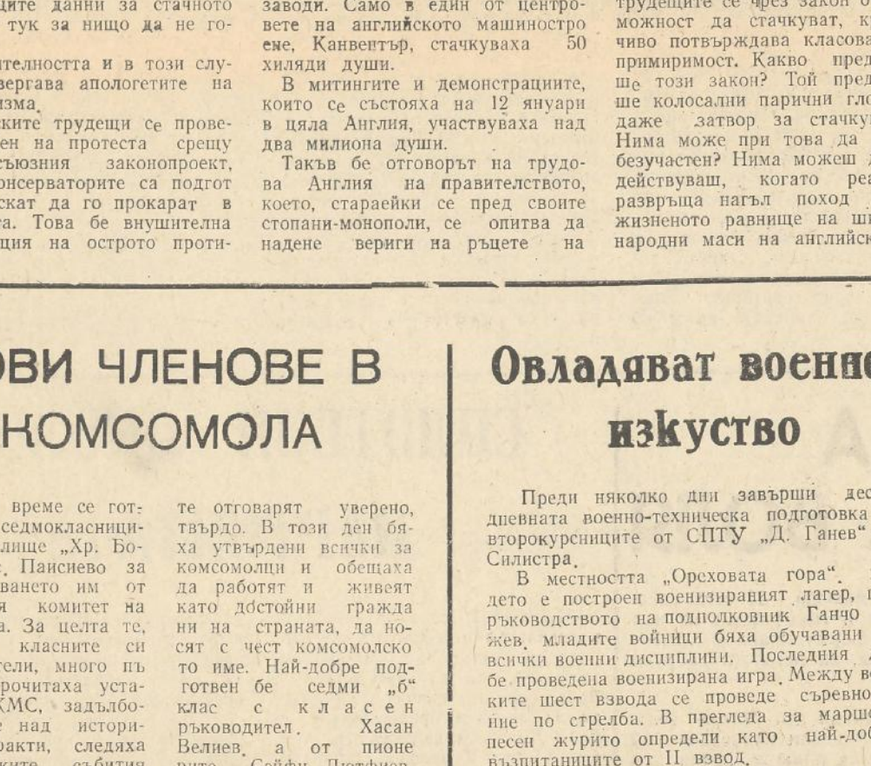
Овладяват военното изкуство

Преди няколко дни завърши десетдневната военно-техническа подготовка с второкурсниците от СПТУ „Д. Ганев" — Силистра.

В местността „Ореховата гора", където е построен военизираният лагер, под ръководството на подполковник Ганчо Бужев, младите войници бяха обучавани по всички военни дисциплини. Последния ден бе проведена военизирана игра. Между всичките шест взвода се проведе съревнование по стрелба. В прегледа за маршова песен журито определи като най-добри възпитаниците от II взвод.

Накрая ръководството награди най-добрите стрелци. Отличиха се комсомолците Христо Илиев, Димитър Георгиев, Росица Тонева, Павлина Марчева, Неделчо Георгиев, Снежана Бошнакова и други.

Георги ЛЕОНИДОВ

В корабостроителницата Ишикаважима — Харима — Япония е пуснат на вода най-големият в света танкер „Нисеки Мару", който има 372 400 водоизместимост. Дълъг 347 метра, широк 54 метра, танкерът прилича по-скоро на „плуваща" сграда". Танкерът може да пренася 450 000 килолитра течен товар.

32

Срещнал се с него в бюфета и обърнал внимание на алчността му, как мамел и лъжел клиентите си. Сошенко бързо се сближил с него и го помолил да му намери срещу добро заплащане болничен лист, уж да оправдае отсъствията си от работа. После Федя му продал паспорт. След това още няколко пъти му доставял документи. Сошенко му предложил да сътрудничи. Федя се изплашил, но предвкусването на хубаво заплащане надвило страха му.

Василий Степанович стана и сложи ръце зад гърба си. Без да гледа, Краснов чувствуваше как той тръгна — крачка, още една, до вратата и обратно. Слушайки крачките, чакаше — сега ще последва удар и този удар с юмрук няма да бъде страшен; Краснов се страхуваше от друго — какво ще каже полковникът, всичко у него е обмислено и подготвено, всичко е подготвено и у старши лейтенанта.

— Къде се срещнахте с резидента?

„Ето го — започва се..."

— Досега не сме имали лице на среща:

Полковникът му подаде снимка.

— Познавате ли го?

Шифърът... Краснов наведе глава.

— Кога резидентът обеща да ви предаде пари и документи?

— Следващия вторник.

— Място на срещата?

— Среща няма да има. Той ще сложи парите и документите в скривалището край Москва.

„Сега ще попитат за Ростов. Защо трябва да отида в Ростов..." Но този път не попитаха Краснов за Ростов.

Полковникът тръгна към вратата, повика охраната и кимна:

— Отведете го — и като отвори прозорчето, седна на стола. — Я да видим какво ни наговори.

XVIII

Всичко беше свършено. Краснов и сам разбираше това, и се сърдеше на себе си, и не можеше да си прости, че се разговори. Той знаеше, че може да го спаси само едно — ако говори истината, но не смяташе да открива всичко или понетова, което можеше да му навреди, но това парченце го смути, а мисълта, че за убийството на постовия милиционер могат да го разстрелят, го изплаши дотолкова, че каза и това, което искаше да скрие.

Той ходеше из килията и мислеше какво ще стане с него, и отново го обзе страх; помисли за смъртта и всичко в него, протестирайки, закрещя: не, не, не! Той може да бъде полезен... Високо в прозорчето се виждаше небето, нощта премина незабелязано, синевата светеше, като че ли тя излъчваше блясък и ставаше все по-светла; там идваше утрото, започваше денят. Зад вратата — крачки. Краснов се ослуша: за него ли идват? И кожата му отново стана лепкава.

— Излезте!

Войникът пропусна Краснов пред себе си и тръгна след него; при вратата го посрещна втори — с по-нисък ръст и по-широкоплещест, и през вратичката го изведоха на улицата. Там при колата стоеше полковникът. Старши лейтенантът му говореше нещо, а младшият стоеше и слушаше, без да вземе участие в разговор. Краснов се приближи с конвоирите. Като го видя, полковникът свали вежди и каза:

— Седнете. Ще ни покажете скривалището.

Краснов кимна и изведнъж помисли: ще им покаже скривалището и ще стане ненужен, и отново се изплаши, и всичко в него помръкна — и залятата със слънце улица, права и просторна, и гиздавите с блестящи прозорци домове, и този ден, есенен и студен, с високо небе и издигащо се в далечината огромно слънце, което сияеше, но не топлеше! Краснов почувствува как в душата му запълзя студ и пустота. Слушайки се, той тръгна към колата, наведе се и влезе през задната врата; от двете му страни седнаха Смирнов и Харитонов — Краснов чу: така ги нарече полковникът. Шофьорът отвори предната врата, полковникът постави отначало крак, после сам се появи и се отпусна тежко на седалката. „Волгата" потегли рязко.

Дълго пътуваха из града, обикаляха по улиците, докато излязоха на шосето. Къщите ставаха все по-редки, отстъпваха далече; започна горичка, прозираща от край до край; след горичката отново се заизаха домове — високи, многоетажни, като кули, и по-ниски — от разноцветни панели; някога тук имаше села, Москва ги изтика и едва отвъд Обиколния път просторът стана сякаш по-голям, горичките — почести и по-гъсти, и се показаха поля. Колата тръгна по-безшумно. Полковникът се обърна и попита Краснов:

— Скоро ли?

— Вече е близко.

Полковникът открехна прозорчето. В колата се втурна студен вятър, замириса на гора и поля — мирисът не беше остър, тежък; зачу се звънкото удряне на вятъра в колата. Краснов гледаше настрани и гълташе пресния въздух; за минута забрави — кой е, къде е; просто пътува в кола, насреща му вятър и път, отстрани есенна гора, над него небе, прозрачно до просветляване. Но това чувство продължи само минута — още отдалече видя хълм че край пътя, открито за погледа място, завой, черно-бели стълбчета, вдясно — картофено поле, вляво — стърнище; видя това място, позна го и усещайки погледа на полковника, каза тихо:

— Тука.

— Карай по-бавно, Евсеенко — заповяда полковникът на шофьора. — Виждаш ли завоя.

— И се обърна към Краснов.

— На хълма ли?

— Да. При третото стълбче вдясно. Има вдлъбнатинка. Камък. Под него...

Премина третото стълбче вдясно.

Някъде в душата на Краснов се пробуди нещо недобро; кой го издаде? Нима тази немкиня? В купето правеше с нея каквото си искаше. И тя позволяваше. Обичаше силните мъже. Всичко вървеше така добре. И в Москва началото беше добро. В скривалището намери ключ от сейфа на посолството и подробни указания. Всичко беше подготвено ловко. И кражбата мина доста добре, гладко. Оставаше само да получи документи. И — засечка... Виж каква си била, Ема Рейнгард... Краснов замижа — студеното слънце го заслепи; минавайки завоя, колата спря. Полковникът и старши лейтенантът слязоха и отидоха към хълмчето. След това се върнаха.

— Да вървим обратно, Евсеенко — каза полковникът.

(Следва)

ВСЕСТРАНЕН АНАЛИЗ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ПРОИЗВОДСТВОТО, ТРУДА И УПРАВЛЕНИЕТО В КК „НЕКТАР“

За решаване проблемите за из дигане на съвременно равнище организацията на производство то, труда и управлението от 1968 г. колективът на КК „Нектар“ под ръководството на ДСО „Булгарплод“ прилага постоянния метод на комплексните изследвания и критичен анализ на фактическото състояние на всестранната организация в производството. На тази основа ежегодно се разработват план-програми за преустройство и усъвършенстване съществуващата организация на работните места и на производствените процеси, за подобряване техническото и технологично равнище.

В стремежа си към научен подход колективът от специалисти не се задоволи само със статичния метод на комплексните моментни наблюдения на трудовия процес. През първото полугодие на миналата година се позовахме на по-оперативен, по-осезаем и по-задълбочен всестранен анализ, използувайки цифровата форма на Рибинския метод и нагледния график на Херсонското производствено обединение за динамичен ред на крайните статистични оценки от производствената и управленческа дейност. Посредством 36 коефициента се обхваща почти цялостната дейност на предприятието и, в частност, научната организация на отделните производствени звена и отдели. Сумата от коефициентите характеризира равнището на различните показатели на икономиката: производителност на труда, себестойност, рентабилност, плана по обем в стойност и натура, плана по асортименти, степен на ритмичност, качества на продукцията, отношение на производителността към средната работна заплата, използуване работното време на работниците и машините, мощност на машинния парк, степен на квалификация на инженерно-техническите кадри, стабилитет на кадрите, състояние на трудовата дисциплина, безопасност на труда и др.

Всеки коефициент от графика отразява обективните и субективни фактори, допринесли за неговата оценка. Съгласно графика обобщаващият показател се определя въз основа на четирите базисни показатели (производителност, себестойност и рентабилност в две направления) и 32 частни коефициента, всеки от които може да има величина от нула до единица. Ако при изчисляването получената величина на коефициента е по-голяма от единица или по-малка от нула, т. е. със знак минус, тя се приема като равна съответно на единица или нула.

Ето някои резултати, получени от дейността на предприятието за първото тримесечие на тази година. Коефициентът, отразен в графика със стойност нула, определя стабилитета на кадрите и е най-слабото звено от сезонния характер на работа. Той оказва отрицателно давление върху обобщаващия показател. Коефициентът за ритмичността е равен на единица. Получен е в резултат на добрата организация по доставката на суровини и материали в рамките на определения период. Коефициентът за качеството на продукцията е единица. Той сочи ефективното приложение на системата за бездефектна продукция и ефективността на качеството. Коефициентът за фактически изразходваната енергия в квтч и фактически изразходваните квтч за единица продукция отразяват икономията на енергия. Подобно на коефициента за себестойността, колкото се снижава от показателя единица, толкова икономията е по-осезаема. Затова при изчисление на обобщаващия показател се вземат данни с най-високата положителна оценка.

В резултат от приложението на математическия метод динамиката на коефициентите за определяне равнището на НОПТУ (Научна организация на производството, труда и управлението) през миналата година е както следва: за шестмесечието — 0,69, за деветмесечието — 0,82, за десетмесечието — 0,86, за единадесетмесечието — 0,88 и за дванадесетте месеца — 0.89.

Коефициентът за равнището на НОПТУ през първото тримесечие на тази година е 0,90. Той обобщава цялостното ниво на научната организация на производството, труда и управлението и доказва ефективността на научния подход и деловите качества на целия ръководен и изпълнителски кадър. Тези коефициенти ще послужат за основа при определяне на оптималния размер за предприятието.

В наблюдаваните показатели се отразяват резултатите от дейността не само на стопанското ръководство, но и на партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства. Те могат да бъдат критерий за по-точно отчитане на съревнованието и по-добро ориентиране за приноса на отделните звена и колективи в усъвършенстване на организацията и успешно изпълнение на производствените задачи.

Приложението на математическия метод се наложи в КК „Нектар“ като постоянно средство за определяне нивото на научната организация. В процеса на периодичните оценки нейното ниво е нараснало от 0,69 през първото полугодие на миналата година на 0,90 през първото тримесечие на 1971 г. Онагледяването на коефициентите в графика представлява интерес за всеки независимо от научната му подготовка. Информацията от приложението на математическия метод се предлага на всички началници на цехове и отдели, на технолозите, директора, на партийния, профсъюзен и комсомолски комитети за проучване. Положителното е, че чрез равносметката се постига най-правилното набелязване на мероприятия за отстраняване на слабостите и повишаване уровена на научната организация.

План-програмата за усъвършенствуване организацията на производството, труда и управление то е съставна част от технико-промишления финансов план на предприятието, в резултат на което се правят цялостни, взаимно обвързани разработки по време и по изпълнители. Във връзка с това в предстоящата ни работа ще залегне графическото изобразяване на критичния път за настъпване и времетраене на събитията, т. е. мрежовите графици за ритмичността и съкращаване операциите по време и място.

За нашите условия приложението на мрежовите графици в производството е несъвместимо с неотложното преработване на суровините, които не търпят мудност в последователността на операциите в технологичния процес. В замяна на това то успешно може да се приложи при извършване на основния ремонт и направата на нови машини и съоръжения. В процеса на работата ще могат да се уточнят и практически да се решат много проблеми за разкриване на вътрешно-производствени резерви за увеличаване производителността на труда, снижение себестойността на продукцията и повишаване рентабилността на производството чрез внедряване на комплексно, механизирано и автоматизирано оборудване и въвеждане на нови технологии.

София СИМЕОНОВА

Вести от Тутракан

ПЛАНЪТ ЗА ПОЛУГОДИЕТО — ПРЕДСРОЧНО

В навечерието на предстоящите избори за VI Народно събрание, за окръжни и общински народни съвети работниците и служителите от ТПК „Съединение“ — Тутракан се поздравиха с нова трудова победа. Наредили се на едно от челните места сред градските предприятия в предконгресното съревнование, те рапортуваха, че към 15 юни са изпълнили плана за полугодието 108 на сто. Реализирани са 499 000 лева и до края на месеца ще бъде произведена надпланова продукция за 85 000 лева общо за шестмесечието. На първо място в трудовата надпревара са бригадите на Слави Паскалев, Иван Опрев, Стефка Узунска и Ангел Стойчев, които работят вече по плана за август.

В чест на 80-годишнината от основаването на БКП колективът е обещал да изпълни с един месец предсрочно осеммесечния си план.

* * *

Цех „Мир“ към промкомбината в Тутракан е един от ведущите в предприятието. Тази година колективът редовно изпълнява месечните си производствени програми. В резултат на строй ната организация на производството и добрата трудова дисциплина, на благородната социалисти ческа надпревара сред бригадите, за петмесечието **бе произведена надпланова продукция за 59 000 лева. На 21 юни колективът на цеха отче те изпълнението на шестмесечния си план. Постигната е реализация** 101 на сто, като до края на месеца **ще бъде произведена продукция за още 2 000 лева.**

Първенци в съревнованието са бригадите на Георги Трифонов, Веселин Мирчев, Георги Дамянов и Марин Киранов. От отделните работници с добри постижения могат да се посочат Акиф Хатибов, Георги Дяков, Ангел Йорданов, Димитър Панчев, Петър Москов, Тодор Токов и други.

Въодушевени от постигнатите успехи, работниците от цех „Мир“ влагат повишен ентусиазъм за претворяване в живота решенията на Десетия конгрес на БКП.

Тодор ДРАГАНОВ

БОГАТСТВОТО НА МИРЧО

(ОЧЕРК)

— И НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, момчета, това, което сме ви учили тук, в тази класна стая...

Учителят говореше явно развълнуван, а училищният звънец се мъчеше да заглуши последния му съвет. Екливият звук резониране някак по-различно в класната стая с цветя.

„И пак искам да напомня за земята, с която се свързвате за цял живот. Не забравяйте нито за миг това, което съм ви казвал за нея. Побратим на човека е земята — това е. Селска кръв и селска пот са се смесвали в нея хилядолетия. И така се е родил хлябът.“

Още кънти в ушите ти ехото на този последен училищен звънец, Мирчо, и в неговите промеждутъци думите на учителя. А са изминали вече седем години.

Една плодна земя се е ширнала пред взора ти и всеки метър от нея иска да го окопаеш, да го засееш, да го поливаш, да го спасяваш от болести, да береш плода му. И наред с това да плануваш работата за другия ден, да правиш отчетите за настоящия, че оставиш ли ги, задачите ще те затрупат.

Бригадире, бригадире... На два десет и осем години си, а вече стопанисваш 27 000 декара земя. Как да те хваща сън вечер. Нали носиш отговорност за труда на четиридесет и двама полевъди, на тридесет механизатори. Нали трябва ти да решаваш въпроса с плевелите. Хербицидите помагат до едно време. И техниката, и тя е до едно време, че като избуее посевът, иди, та вкарвай машина в междуредията да окопаваш. А като започне прибирането на реколтата — пак безсъние. Къде транспорт за толкова нещо. От пшеницата по 354,5 килограма на декар. А те не са един, не са два — цели 10 000. При царевицата и там току подвикват:

— Мирчо, Мирчо, камиони да докараш и ремаркета, че виждаш ли какви планини от жълти кочани са се струпали по бло-

ковете край „Караборун“ — по 700 килограма от декар. А от цвеклото истински рекорд — по 5 500 килограма.

Яхнал си мотоциклета и се надбягваш с ветровете. С тях се надбягваш, а все последен научаваш най-важните неща.

— Бригадире, бригадире, ха честит орден. Сребърен орден.

— Ама си едно свито момче, брей. Че вземи да поважничиш малко, бе. Орденоносец си.

Такива съвети са за тебе като хвърлен камък. Колко е полетът му. Извиси се и падне. Ти си все същият. Нашият Мирчо. Къщата ти е до чешмата. Често питат за тебе и айдемирци. Така казват: „Мирчо, бригадира ли — ей там е каменната чешма, а зад нея тухлена къща. Къщата на Мирчо, бригадира. Ама хич не го търсете него по това време. Наминете към десет вечерта. Тогава се прибира от полето.“

И втория орден хората ти отредиха. Хората от кооперативното стопанство. Предложиха те и указът не закъсня. „Народен орден на труда“ — златен. Това е вече голяма работа, Мирчо. Тези, които имат добри сърца, ще споделят радостта ти. Други, дребнави човечета, ще ти завиждат. Но ти се радвай, че и твоите учители ще научат за голямото доверие, което си спечелил. Вярвай ми, ще се радват повече от тебе, защото ще имат право да казват: „Нашият Мирчо Илиев Петков и сребро, и злато окачи на гърдите си. Ние сме го запознали първи със земята.“

Посребриха се косите на твоите учители, Мирчо. На Никола Николов, и на Веков, и на Здравко Иванов, а твоите коси са черни, гарвановочерни. И това ти е предимството, че си млад. А силата на младостта не се обезценява никога. Тъй да знаеш. А гледам те — едър, здравеняк си. Широки са гърдите ти, има на тях място за още ордени.

Руси ШИМАБЕЕВ

Трудово-правна консултация

ВЪПРОС: На 31 декември миналата година бе прекратен трудовият договор със сезонна работничка от ДЗС „Янко Забунов“, която към тази дата беше бременна. През април тази година на същата изплатихме обезщетение за неползуван домашен отпуск (платен) за 1970 г. в размер на девет работни дни. Има ли право работничката на парично обезщетение поради бременност и раждане за второ дете и колко календарни дни — 75 или 150! Зачитат ли се за трудов стаж дните, за които е изплатено обезщетение за неползуван домашен отпуск, и следва ли да се начисляват и внасят 12,5 на сто осигурителни вноски за ДОО върху това обезщетение!

ЗАПИТВА: Административното ръководство на ДЗС „Янко Забунов“.

ОТГОВОР: Сезонните работнички в ДЗС, както и работничките в другите сезонни предприятия (назначени със срочен договор до завършване на сезонните работи), имат право на парично обезщетение поради бременност и раждане за цялото време на платения отпуск поради бременност и раждане според поредността на детето, независимо от времетраенето на срочния трудов договор, при условие, че непосредствено преди настъпване на деня на временната нетрудоспособност (45-ия ден преди деня на раждането) сезонната работничка е изработила най-малко седем последователни дни.

Същото право на парично обезщетение поради бременност и раждане за цялото времетраене на платения отпуск има и сезонната работничка, която е родила, преди да са изтекли 155 календарни дни от уволнението ѝ поради привършване на сезонните работи, но при условие, че непосредствено преди деня на уволнението си тя е изработила най-малко седем последователни дни. В случай, че не е налице условието да са изработени най-малко седем последователни дни, но са налице условията на чл. 152, ал. II от Кодекса на труда, т. е. временната нетрудоспособност поради бременност и ражда не (45-ия ден преди раждането) е настъпила преди да изтекат два месеца от последния ден, до който работничката е имала изработени седем или повече последователни дни, на същата се изплаща парично обезщетение за не повече от 75 календарни дни.

На сезонните работнички, които получат парично обезщетение поради временна нетрудоспособност след прекратяване на трудовия договор, това време не им се зачита за трудов стаж. За същото време те не получават еднократна помощ за живороденото дете, месечни добавки за деца и други от средствата на държавното обществено осигуряване. Тези помощи и добавки следва да получи съпругът, ако е осигурен по Кодекса на труда. В противен случай само еднократната помощ за живородено дете се изплаща от народния съвет по местожителството на майката.

Във всички случаи при изплащане на паричното обезщетение поради бременност и раждане работничката трябва да има най-малко три месеца трудов стаж, независимо от това дали той е прекъснат или не. Времето, за което се изплаща обезщетение за неползуван домашен отпуск, не се зачита за трудов стаж. Върху това обезщетение обаче се начисляват и внасят 12.5 на сто осигурителни вноски към обществото осигуряване поради това, че същото се изплаща от фонда работна заплата.

СПРАВКА: Чл. чл. 152, ал. II, 156, ал. III от КТ, § 3, буква „А“ и § 46, буква „А“ от Правилника за прилагане на дял III от същия Кодекс. „Наредба за елементите на трудовото възнаграждение и допълненията към същата“. (ДВ, бр. 33 от 1962 г., 55 от 1964 г., 30 от 1965 г., 24 от 1969 г. и 78 от 1970 г.)

Николай КРУМОВ

НАДПРЕВАРА С ВРЕМЕТО

Окопаването на пролетните култури е първостепенна задача за кооператорите, механизаторите и ръководителите от ТКЗС — с. Пансиево. Макар времето да е много капризно, неспокойните труженици са почти винаги на полето. Трудно биха се справили сами кооператорите, ако на помощ не се притекоха много работници, служители и учениците от основното училище. В продължение на една седмица те успяха да окопаят 8 000 декара царевица и да я спасят от изплуялите след дъждовете плевели.

Съзнателно работиха кооператорите и бригадирите в с. Долец, с бригадир Даил Саидов и бригадата на Стойчо Христов от с. Орешене. От останалите колективи, които се включиха в трудовите дни, за пример могат да се посочат търговските работници от селкоопа, окопали 220 декара царевица много качествено.

М. ВАНКОВ
(наш кореспондент)

Неотдавна бе открита нова сладкарница в с. Иширково. В приятното и уютно заведение посетителите бързо и вежливо се обслужват.

В ягодовите насаждения на ТКЗС — с. Ситово беряха сочните плодове не само кооператорите. В помощ бяха дошли и служителите от административното ръководство на стопанството.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Професионално-техническо училище по ремонт на селскостопански машини „Г. С. Раковски“ — гр. Разград

ОБЯВЯВА

че за новата учебна 1971/72 година ще се приемат ученици по специалностите както следва:

А. С ДВЕГОДИШЕН КУРС НА ОБУЧЕНИЕ—

1. ШЛОСЕР-МОНТЬОР на трактори и селскостопански машини и ТРАКТОРИСТИ — 70 курсисти.

2. СТРУГАР-ФРЕЗИСТ — 35 курсисти.

3. ГАЗОЗАВАРЧИЦИ — 35 курсисти.

Б. СРЕДНО — С ТРИГОДИШЕН КУРС НА ОБУЧЕНИЕ —

1. МЕХАНИЗАЦИЯ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО — 35 курсисти, от тях 10 девойки.

2. ЕЛЕКТРИФИКАЦИЯ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО — 35 курсисти, от тях 10 девойки.

Кандидатите трябва да са завършили осми клас и да не са по-възрастни от 17 години.

НЕОБХОДИМИ ДОКУМЕНТИ:

МОЛБА,
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ЗАВЪРШЕН ОСМИ КЛАС,
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА РАЖДАНЕ.
ХАРАКТЕРИСТИКА ОТ УЧИЛИЩЕТО,
АВТОБИОГРАФИЯ,
ДОКУМЕНТ ЗА ПРЕДИМСТВО,
ИМЕННИК.

Срок за подаване на документите — 20 юли 1971 г.

Записването ще се извършва от 25 до 30 юли 1971 г.

Приетите курсисти получават безплатна храна, общежитие и работно облекло. Завършилите училището получават квалификация от III до IV разряд и се настаняват на работа по разпределение в селското стопанство, а учениците от тригодишния курс получават средно техническо образование.

Продавам лека кола „Шкода“.
Справка: ул. „Д. Дончев“125
Великов

Продавам апартамент, центъра на града, опразване веднага, тел. 2-71-37, след 19.30 часа, Бойчеви, Русе.

Строително управление — Силистра

търси да назначи майстор-готвач временно за 60 дни на детския лагер в местността „Ореховата горичка“ на хижата на строителните работници.

Народно основно логопедическо училище — с. Дряновец, Разградски окръг

Дирекцията на Логопедическото училище в с. Дряновец, Разградски окръг, обявява, че набира ученици за учебната 1971/72 година. Приемат се ученици от V до VIII клас с нарушен ритъм на речта (заекване всички степени).

В училището има пансион и са осигурени добри битови и хигиенни условия. Децата ежедневно получават висококалорична храна. Всеки родител плаща минимална месечна такса за детето си според месечния доход на семейството. Децата целодневно, включително и нощем, са под грижите и надзора на учителите и възпитателите.

Молби се подават до 1. VIII. 1971 година.

От дирекцията на училището

ИЗВОДИ СЛЕД ЕДИН КОНЦЕРТ

Наскоро в Силистра се състоя концерт на духовия оркестър и самодейния симфоничен оркестър при Образцово народно читалище „Доростол" под диригентството на Георги Чемширов с участието на солистите: заслужилия артист, проф. Емил Камиларов и младата пианистка Олга Кавлакова.

В първата част на концерта бяха изпълнени две различни по стил и интерпретаторски проблеми творби — увертюрата „Ифигения в Авлида" от Глук и Концерт за цигулка и оркестър № 1 от Паганини.

Похвална е инициативата на младия диригент да вдъхне доверие и творчески пламък у ентусиазираните самодейци и да подготви за публиката изпълнение на вълнуващата творба на Кристоф Вилибалд Глук. Независимо от осезателните технически несръчности, плахи встъпления и неразгърнати кулминационни моменти в оркестровата палитра на увертюрата, слушателите въз наградиха спонтанно с аплодисменти изпълнителите и диригента за неподкупния и завладяващ ентусиазъм по време на изпълнението.

Кулминация на първата част на концерта беше обаятелната интерпретация на Първия концерт за цигулка и оркестър на Паганини от Емил Камиларов. Неравностойният партньор в лицето на самодейния симфоничен оркестър, изпълнил съпровода на концерта, не попречи на световно известния изпълнител на Паганинови творби — Емил Камиларов, още с първите звуци да подчини на своя интерпретаторски чар и слушателите, и оркестрантите, и диригента. Всеки непредубеден слушател и читател ще се съгласи, че в случая не е възможно и необходимо да се търси равностойност между солист-изпълнител и съпровод в лицето на самодейния оркестър и неговия диригент.

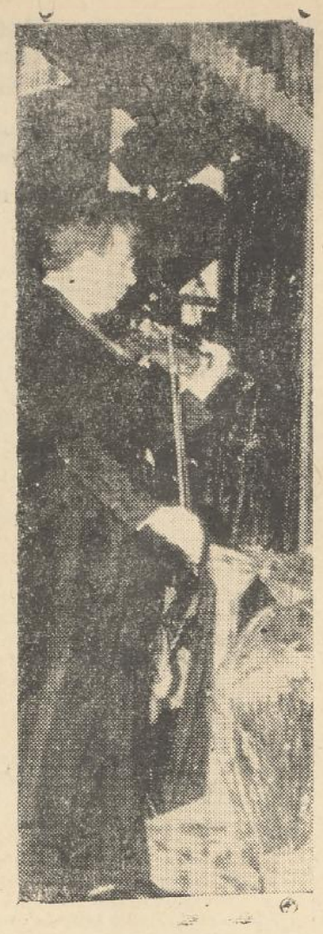
Независимо от трудностите и редицата нерешени проблеми, трябва да се отдаде заслужена похвала на оркестъра и неговия диригент за положения труд, ентусиазъм и старание при подготовката на съпровода. Такива прояви-съучастия на любителите-музиканти и техните ръководители са сигурен стимул за бъдещата им дейност в областта на самодейното музикално изкуство.

Във втората част на концерта младата талантлива пианистка Олга Кавлакова изпълни Концерт № 5 за пиано и оркестър в ми бемол мажор от Бетховен, в съпровод на духовия оркестър при читалище „Доростол". Интерпретацията на Олга Кавлакова се отличаваше с артистичен замах, хубава техника и вътрешна пулсация в първата част, с голяма музикалност, философска вглъбеност и размисъл, постигнати с пеещата звучност във втората и с ярко изявен темперамент и жизнерадостност в третата част на концерта.

Необичайно прозвуча оркестровият съпровод на концерта в изпълнение на духовия оркестър. Причината за това може би е уникалният случай в нашата музикална практика да се прави транскрипция на оркестровата партия на Концерт № 5 от симфоничен за духов оркестър. Независимо от многото сходни черти между партитурата на симфоничния и духовия оркестър, не изключващи възможността за осъществяване на транскрипция при определени условия и наличие на целесъобразно попълнен голям духов оркестър, между представената реализация и оригиналната партитура се получиха редица несъответствия. Те не спомогнаха за вярното отразяване на богатата и наситена звукова палитра на Бетховен. В много моменти, макар че се запазваха характерните тембри, липсваше богатото темброво разнообразие на оригиналната партитура и не се получи еквивалентно покритие на внушителната плътност и масирана звучност, тъй както предвижда оригиналът, въпреки подчертано добрите качества на болшинството от оркестрантите-изпълнители.

Концертът завърши с изпълнението на увертюрата към операта „Вилхелм Тел" от Дж. Росини. Тук най-добре проличаха хубавите качества на духовия оркестър и неговия ентусиазиран и обещаващ диригент Георги Чемширов. Увертюрата беше под несена с характерните за Росини емоционална наситеност и блясък. Образно и поетично бяха изпълнени солата от фагот, кларинет и английски рог. В цялостното изграждане на концерта проличаха музикалността и убедителният диригентски жест на Чемширов, хубавите инструментални качества и артистичност на участниците-изпълнители. Независимо от някои смущения в новата преработка на увертюрата, дело на диригента, тя прозвуча убедително и даде естествен завършек на концерта.

Концертът поражда и редица проблеми. На първо място тряб

Свири засл. артист проф. Емил Камиларов.

В ОТГОВОР НА НАРАСНАЛИТЕ ИЗИСКВАНИЯ

В областта на идейно-възпитателната и културно-масовата работа Десетият конгрес на партията и X пленум на ЦСПС възлагат на профсъюзните домове много и разнообразни задачи: по-пълно задоволяване на нарасналите духовни потребности на трудещите се, издигане на идейно-художественото ниво на цялостната им дейност. Съвременните изисквания и широкият кръг от интереси на трудещите се налагат формите на работа да бъдат добре осмислени, емоционално въздействуващи, непрекъснато да се обновяват.

Всичко онова, което Профсъюзният дом на културата в Силистра ще проведе през третото тримесечие, е непосредствено свързано и подчинено на големите, от национален мащаб събития — 80 години от създаването на БКП, 90 години от рождението на Георги Димитров, Седмия конгрес на професионалните съюзи. Предстоящите инициативи са логично продължение на досегашната работа на Дома — систематична, последователна дейност за всестранно възпитание на работническата класа в комунистически дух.

Една от целите, чието начало вече е поставено, е Профсъюзният дом да се оформи като методически център. Да популяризира сред работническите колективи новите форми на работа. Това изисква провежданите мероприятия да бъдат диференцирани, точно адресирани, интересно поднесени на слушателите.

Такива са мероприятията, които Домът ще провежда през летните месеци. Продължава работата с културно-масовите комисии от предприятията за внедряване на трудовите ритуали: честванията на календарни празници, забележителни годишнини, празници на професията. Чрез тяхното въздействие се цели възпитаване на младата работническа класа в духа на борческите традиции, в дух на пламенен патриотизъм и интернационализъм.

Сред многобройните културни инициативи особено място заемат тематичните вечери. Това е една сравнително нова форма на работа, която позволява да се разкрие основният замисъл, да се постигне по-ефикасно въздействие. Такива вечери вече са проведени в редица предприятия: ДИП „Липа", промкомбинатите „Камъшит" и „Текстил", ДСП „Родопа", ДТП, ДАТ. През това тримесечие се подготвят вечери на професията в ДИП „Добруджа", стройрайона.

За разнообразяване на свободното време на младите работници ще бъдат подготвени различни прояви, които имат за цел да осмислят часовете след излизане от предприятието. За целта в на вечерието на Девети септември ще бъде организирано младежко увеселение. А за патриотичното възпитание на трудещите се подготвя излет до местността „Крепостта".

И за в бъдеще Профсъюзният дом на културата ще продължи да търси активното съдействие на профкомитетите за привличане на най-добрите самодейци, за подобряване качеството на провежданите мероприятия. Само при наличието на постоянен и с утвърдени художествени качества актив от самодейци ще можем да увеличаваме и разнообразяваме формите на културно-масовата дейност, както и да повишаваме тяхното качество. При осъществяването на тази задача могат и трябва да намерят своето място градският комитет на комсомола, градският съвет за изкуство и култура. Ако съумеем да обединим своите усилия за издигане на идейно-възпитателната работа на по-високо ниво, ще можем да отговорим на решенията на Десетия конгрес за по-нататъшно развитие и обогатяване духовния живот на човека през шестата петилетка. Ще отговорим достойно на основния девиз на партийната Програма: „Всичко в името на човека, всичко за благото на човека".

Стойка КАЛЧЕВА

Децата на Силистра — през всеки слънчев ден на лятото ще ги видите в парка на града: съсредоточени в своите безгрижни игри край люлките и въртележките, по алеите, край реката. Сега е време за почивка и занимания. Затова градината се оглася от техните гласове — весели и щастливи.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

За правилен отдих на учениците

☆ **Лятото — време за труд, възпитание и почивка**

☆ **Всяко дете — под грижите на учителите**

Лятната ваканция за учениците от средния курс вече започна. След толкова дни на труд дойдоха дни за отдих, за безгрижни игри, за смислени занимания. Сега едни от децата очакват деня, в който ще тръгнат за пионерските лагери, други — за школите. А тези, които ще останат в Паисиево, вече са включени от дружинната ръководителка Горанова в списъците за занимания през лятната ваканция, за активна помощ на кооперативното стопанство. Малък брой ще останат на лятна работа под надзора на дежурните учители и възпитатели.

Едно наблюдение показва, че в пионерските лагери отиват едни и същи деца. Там те укрепват своето здраве при изискванията на добре подготвен режим. Обаче за някои от родителите пионерските лагери са като нещо излишно. Те считат, че детето им ще почине по-добре в къщи, защото никой няма за нищо да го търси: то ще играе до насита, ще ходи, където пожелае. Безспорно лятната ваканция е дадена за укрепване на силите. Но почивката трябва да бъде разумна, съзнателна, под контрол, с интересни и съдържателни игри, пък ако щете и с физически труд. Определен брой родители се мотивират, че детето им нямало висок успех и поради това не заслужавало да бъде изпратено някъде. Едва ли този подход е правилен, едва ли той ще доведе до някакви положителни последици. Защото много от децата, които остават без надзор в селото, забравят своите задължения на ученици, ходят мръсни, дружат с по-големи от тях юноши и девойки. Езикът им се „обогатява", вечер скитосват до късно, учат се да пушат и пият. С такива деца през новата учебна година се работи трудно — те имат неприлично държание, бягат често от занятия. И отново успехът им не задоволява...

Наистина лятото е време за отдих. Но дните му не бива да бъдат пропиляни безотговорно. Необходим е здрав обществен контрол, правилно отношение към лятната почивка на учащите се, за да бъдат задоволителни резултатите от нея.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

МУЗИКА, НО КАКВА?...

Кой не обича музиката? Кой не желае да я слуша, когато тя е приятна, когато е изпълнена на добре, независимо от това дали е народна или забавна.

Музиката е тази, която доставя естетическа наслада, която подтиква към по-пълнокръвен живот. Тя вдъхновява за добри дела, импулсира за работа независимо от това дали я слушаме в къщи, в учреждението или завода. Обаче много пъти, в късните часове на нощта, по улиците се чуват викове, провиквания, пеене на висок глас. Въобще вдига се такъв шум, от който изобщо не може да се разбере има ли в случая изпълнение на някакво музикално произведение.

Между тези, които предизвикват шума, се чуват гласове: „Правим серенади", „Серенади, серенади пеем".

Вярно е, че серенадата се изпълнява през нощта, защото самата дума с е р е н а д а произлиза от френски и италиански език и означава „вечерен концерт". Понеже серенадата се изпълнява през нощта, когато всички хора са си легнали и спят, изисква се да бъде осъществена при определени изисквания, за да бъде приятно както на този, за когото е предназначена, така и за съседите, които биха могли да я чуят.

Но какво се получава, когато младежите от нашия град тръгват по улиците през нощта, за да „правят серенади". Обикновено те са с най-различни инструменти, пеят колкото им глас държи. Дори понякога не може да се разбере дали изпълняват някакво музикално произведение, или просто викат за свое удоволствие, без да си дават сметка, че нарушават покоя на почиващите. В друга група могат да се категоризират хората, които цяла вечер са прекарали приятни часове в някой дом или заведение и пак нарушават реда и тишината с неистови викове и песни.

Това се повтаря всяка вечер. Трудно може да се пресметне колко много семейства, колко много хора биват събуждани от необузданите крясъци на тези, които са „в настроение". В случая става дума преди всичко за реда през нощните часове в града, който понякога твърде безогледно се нарушава. Това не означава, че не бива да се пее, че не бива да се правят серенади — далече сме от такава мисъл. Важното е как всичко ще бъде осъществено, за да бъде приятно, осмислено.

Янаки БАБАЯШЕВ

Мини-полите извън закона?

Нюйоркските любителки на мини-поли и предизвикателно късите панталонки „хот пентс" са в тревога. Неотдавна двама законодатели в градския съвет на Ню Йорк неочаквано разровили постановление от 1946 година, според което тези дрехи са забранени. В случай на нарушение постановлението предвижда глоба от десет долара или десет денонощия затвор.

Сега се „прокарва" поправка към това незагубило още сила постановление, според което се забранява на възрастното население да носи късо облекло, в това число къси панталони, купени костюми и пр., по-далеч от шестдесет метра от обществените плажове. Както съобщават, предложението да се внесат поправки, официално разрешаващи мини-полите, е срещнато в муниципалитета с пълно разбиране и поддръжка.

(Из в. „Комсомольская правда")

ПЛУВЦИТЕ НА СТАРТ

спорт

За осъществяване девиза „Всеки младеж и девойка да се научат да плуват", секцията по плуване при ОС на БСФС започна да прилага програмата за провеждане на „Плувно лято" — 1971 година.

Още в началото на юни секцията прие съвместно решение с ОК на ДКМС и отдел „Народна просвета" при ОНС да организира курсове за подготовка на широк актив от инструктори, учители и деятели. След завършване на теоретичните и практични занимания, курсистите започнаха плувни занимания с младежите и девойките от окръжните физкултурни дружества. Всеобщото обучение по плуване на учащите намери добър прием сред пионерите и средношколците.

В открития плувен басейн в Силистра цари оживление. Приятно е да се наблюдават ученическите групи, под ръководството на учителите Петър Петров от ТМТ „В. Комаров" и Петър Иванов от училище „Отец Паисий", осъществяват с готовност и усърдие своите програмни занимания.

Особено внимание е отредено през това лято на масовите преплувания на водни площи. Вече са определени и маркирани местата по река Дунав и язовирите, където ще се използуват за безопасно обучение на плувците. В масовите преплувания на река Дунав през тази година ще участвуват опитни плувци от Силистра и Тутракан, от селата Попина, Сребърна, Малък Преславец, Айдемир и Нова Черна. Общият брой на младежите и девойките, които ще преплуват реката, ще достигне цифрата 1 500 души.

През месец август село Попина ще бъде домакин на окръжния плувен празник, придружен с окръжен плувен маратон. Богатата програма през този ден се очаква с голям интерес.

До края на плувния сезон физкултурните дружества и комсомолските комитети ще осигурят обучението на 3 150 души чрез организиране на морски и речни почивни лагери, бригади и сформиране на курсове по места с участие на незаетите младежи и девойки. През месец септември в Силистра ще се проведе окръжно първенство „Златна рибка" за наградите на ДПО „Септемврийче".

Използувайки природните условия, наличната материална база, физкултурните и комсомолските дружества имат прекрасна възможност успешно да осъществят програмата на плувното лято.

Младежи и девойки, включете се масово в групите за обучение и усъвършенстване на плуването! Научете се да плувате стилово!

К. НАДАРЛИЙСКИ

ФУТБОЛ

КАНДИДАТ ЗА ЗОНА „ЧЕРНО МОРЕ" — „ДОРОСТОЛ" — 2

На градския стадион „Септември" в неделя стана тържествено закриване на окръжното селско първенство по футбол в „А" елитна група за мъже и пионери. Отборите, класирали се на първите три места, бяха приветствувани от Кънчо Кънчев, председател на ОС на БСФС, след което им се връчиха награди. Победител в тазгодишното първенство е отборът на „Доростол" — 2, който ще се представи на квалификационния турнир за влизане в зона „Черно море".

Успехът на футболистите от „Доростол" — 2 (кв. Калипетрово) не е случаен. Неговите състезатели няколко кръга, преди да завърши първенството, си бяха осигурили първото място.

На второ място се класира съставът на с. Искра, който бе временен водач в таблицата до започване на пролетния полусезон, но едно отпущане, в средата на пролетта, попречи на отбора да воюва за първото място. Подобриха своята игра и състезателите на „Червена звезда" — Дуло во, които през следващото първенство имат реални възможности за по-добро класиране. Стабилни игри показаха и футболистите на Зафирово и Добротица.

Отстъпление през тази година се чувствува в редиците на Кайнарджа и Иширково. След посредствено представяне, тези два състава се наредиха във втората половина на таблицата. Същото може да се каже и за футболистите от Сокол. Независимо че играха за първа година, състезателите от Секулово се представиха задоволително. Другият новак, отборът на Нова Черна, със що имаше успешни игри, но те бяха на приливи и отливи и мястото, което зае, е напълно заслужено.

В дъното на таблицата твърде неочаквано се озоваха съставите на Попина и Чернолик. Попинци страдат от липса на постоянен и сигурен вратар, а за Чернолик беше трудно да заеме по предно място, тъй като няколко срещи бяха играни на неутрален терен по вина на публиката.

Сред пионерите първите три места заеха футболните отбори на Чернолик, Сокол и Дулово, които бяха също наградени.

Ето и крайното отборно класиране за „А" елитна група — мъже:

	м	п	р	г	гр	т
1. Доростол — 2	30	22	5	3	88 : 22	49
2. Искра	30	18	7	5	69 : 38	43
3. Дулово	30	17	6	7	80 : 45	40
4. Зафирово	30	14	9	7	59 : 40	37
5. Добротица	30	14	7	9	46 : 35	35
6. Иширково	30	14	5	11	56 : 53	33
7. Доростол — 3	30	14	5	11	46 : 61	33
8. Кайнарджа	30	11	7	12	58 : 52	29
9. Секулово	30	13	2	14	45 : 40	28
10. Паисиево	30	12	3	15	57 : 68	27
11. Нова Черна	30	11	5	14	60 : 71	27
12. Сокол	30	9	7	14	46 : 64	25
13. Чернолик	30	10	2	18	44 : 84	22
14. Попина	30	6	6	18	46 : 80	18

Георги РАЙЧЕВ

Отново на първо място

Още с обявяването на съревнованието за „Образцова спортна публика", организирано от в. „Народен спорт", ЦС на БСФС и МВР, ръководството на физкултурно дружество „П. Хитов" се обърна с лице към тази хубава инициатива, в основите на която лежи културното поведение на публиката. Отначало някои зрители не можеха да възприемат условията на съревнованието, но след това се убедиха, че пак могат да дадат воля на своите емоции, стига те да са обективни, безобидни, в рамките на етиката. И най-важното условие, да бъде уважаван противникът, ако той е по-добър. По тези въпроси системно и последователно бяха насочени усилията на организаторите и с всеки изминат мач съревнованието носеше своите плодове — публиката започна да гледа не едностранчиво на нещата, а да преценява обективно действителността на терена.

Стадионът бе винаги подходящо украсен с призивни лозунги за спечелване на съревнованието, на гостите се поднасяха цветя, а в края на мача се раздаваха награди за най-добър нападател, най-коректен играч и пр. Всичко това носеше в себе си някаква празничност, която отблъскваше лошите прояви на състезатели и п у б л и к а. Един кръг преди завършване на първенството в зона „Черно море" физкултурно дружество „Пайнот Хитов" води в класирането и за втори път се очертава като победител в зона „Черно море" и шесто място в страната между шестте зони в това благородно движение.

Тодор ТОДОРОВ

На екрана

ЧЕТВЪРТЪК, 24. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За кандидат-студентите, 11.15 Атлас, 11.45 Четвърти международен фестивал на червенокръстки и здравни филми, 12.00 Информационен дневник, 17.45 Републиканско първенство по водна топка, 18.30 Новини, 18.40 Народна музика, 19.00 „Поетична тетрадка", 19.15 „Успехи и проблеми на образованието у нас", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Председателят" — очерк, 20.50 „Фантастични сцени" — балет по музика на Ив. Маринов, 21.15 Европейско първенство по вдигане на тежести, 21.45 „Тежък живот" — телев. новела, 22.05 За родителите, 22.35 Новини, 22.55 Камерни творби.

ПЕТЪК, 25. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Четвърти международен фестивал на червенокръстки и здравни филми, 12.00 Информационен дневник.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

15.50 Новини, 16.00 Гостуват поетът Вашенкин, 16.30 Програма на цветн. телевизия, 17.00 Новини, 17.05 „В помощ на изучаващите материалите на XXIV конгрес на КПСС", 17.35 Концерт на Държавния ансамбъл „Берьозка".

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 26. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Четвърти международен фестивал на червенокръстки и здравни филми, 12.00 Информационен дневник, 16.50 За пионерите, 18.00 Новини, 18.10 За младежта, 19.00 Панорама, 19.30 Народна музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Игрален филм, 21.50 Среща на наши видни дейци на литературата и изкуството, 22.30 Забавна програма, 23.00 Новини, 23.20 Европ. първенство по вдигане на тежести — видеозапис.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 66 (1842) | Силистра, събота, 26 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

ГЛАСУВАЙТЕ ЗА КАНДИДАТИТЕ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ, ЗА РАЗЦВЕТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА НИ РОДИНА!

СРЕЩИ С ИЗБИРАТЕЛИТЕ

В ИМЕТО НА НАРОДА

В четвъртък секретарят на ЦК на БКП др. Иван Пръмов, кандидат за народен представител в 238 силистренски избирателен район, придружен от председателя на ИК на ОНС др. Димитър Михайлов, ръководители на аграрно-промишления комплекс — Силистра, посети кооперативното стопанство в кв. Кали петрово. Председателят на кооператива Михаил Георгиев запозна др. Пръмов с икономическото развитие на стопанството, разгледани бяха кравефермата, новият квартал, оранжерията, пшеничните блокове. В среща с механизаторите др. Пръмов изрази задоволството си от работата им, от високото качество на извършените агротехнически мероприятия, от грижите, които полага ръководството на стопанство то за механизаторите.

Вечерта в читалищния салон се проведе среща на др. Пръмов със своите избиратели. На среща та присъствуваха председателят на ИК на ОНС Димитър Михайлов, секретарят на ОК на БКП Виктор Ганев, първият секретар на ГК на БКП Иван Русанов. Посрещнат сърдечно, с бурни ръкопляскания, голяма предизбор на реч произнесе др. Пръмов. Той благодари на ръководствата, на всички трудещи се, за голямото доверие, което проявяват, изди гайки неговата кандидатура за народен представител. По-нататък др. Пръмов се спря на работата на Десетия конгрес на БКП, на референдума за нова Конституция и на предстоящите избори, които събития ще останат на метни в историята на партията, в историята на българския народ.

Спирайки се на икономическата политика на партията, др. Пръмов подчерта, че тя е насочена към възхода на родината, към постоянното издигане на материалното и духовно положение на българския народ. С бурни темпове се развива нашето маши ностроене, химическа промишленост, нефтохимията, електродобивът. По темпове на икономически ръст НРБ се нарежда на ед но от първите места в света. Из пълнението на решенията на Априлския пленум от 1970 година за преустройството на селското стопанство на промишлена осно ва ще доведе до увеличаването и поевтиняването на селскостопанската продукция, до изравня ването в социално-икономическо отношение на селото с града.

Голямо място др. Пръмов отдели на социално-икономическото развитие на Силистренски окръг.

Спирайки се на външната политика на партията и правителството, др. Пръмов подчерта, че тя е насочена към по-нататъшно то укрепване на дружбата и сът рудничеството със Съветския съюз и другите социалистически страни, към добросъседство и разбирателство с всички страни и народи, към укрепването на мира.

В своите изказвания предста вителите на обществеността от квартала поставиха поръчения на своя кандидат и го увериха, че ще гласуват за политиката, начертана от партията на Десетия конгрес на БКП, за щастието и благоденствието на народа.

Николай ГРИГОРОВ

Човекът — основна грижа на партията

ПЛЕНУМ НА ОСПС

ВЧЕРА в Силистра се състоя пленум на окръжния съвет на профсъюзите по въпросите на опазване здравето и трудоспособността на работниците и служителите. В работата на пленума взеха участие кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на ЦС на профсъюзите Костадин Гяуров, кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, членовете на бюрото на ОК на БКП Калин Димитров, Яким Петков, Вельо Максимов, Шакир Шакиров, Иван Русанов.

Пленумът бе открит и ръководен от секретаря на окръжния съвет на профсъюзите Ганка Андреева.

Встъпително слово по предварително раздадения за обсъждане от актива на предприятията доклад за работата на стопанските и профсъюзните ръководства за опазване здравето и трудоспособността на работниците и служителите в окръга изнесе председателят на окръжния съвет на профсъюзите Шакир Шакиров.

Както във встъпителното слово, така и в изказванията на Кос та Кирилов, инж. Георги Георгиев, д-р Атанасов, Димитър Тончев, Милка Гинева, Илия Иванов, Иван Йоргов и Жельо Костов бе подчертана важността на проблема за охраната на труда и неговия комплексен характер за правилното протичане на производствения процес.

В своето изказване на пленума другарят Костадин Гяуров се спря на ролята, която ще изиграе той в подобряване работата на стопанските и профсъюзните ръководства за опазване здравето и трудоспособността на работни ците и служителите. Той напомни, че този въпрос има връзка с оценката, която даде Десетият конгрес на БКП за работата на профсъюзите в целокупния живот на страната. Най-тревожно от всички е обстоятелството, заяви, той, че окръжният съвет на профсъюзите не е създал об становка на непримиримост в своите контролни органи за разрешаването му. На второ място, причините се крият в недостатъчната ефективност на контрола и ниската взискателност. На трето място, трудовите злополуки и високата заболеваемост водят началото си от недостатъчния опит и квалификация на производствениците, от наруша ването на трудовото законодателство. За преодоляването на допусканите в това отношение слабости и недостатъци, подчерта другарят Костадин Гяуров, трябва да се създаде стройна програма, да се заангажират с това всички организации. Той изрази увереност, че под ръководството на ОК на БКП тези задачи ще бъдат правилно решени през тази и следващите години.

Накрая пленумът прие мероприятия за работата на окръжния съвет на профсъюзите за изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес и XVII пленум на ЦС на профсъюзите

Никола НАНЕВ

ПРИ ИЗКЛЮЧИТЕЛНА СЪРДЕЧНОСТ И АКТИВНОСТ

ВЕЧЕРТА на 24 юни канди датът за народен представител в 245 Тутраканski избирателен район Начо Папазов — член на ЦК на БКП, извънреден и пълномощен посланик на НР България в Япония — присъствува на голямо предизборно събрание в с. Цар Самуил, което премина при изключителен сърдечност и активност.

След като изрази задоволството си, че неговата кандидатура е издигната в Тутраканski район и благодари на обществените организации за оказано то му доверие, другарят Начо Папазов подчерта своето възхищение от срещата си с механизаторите, от тяхната трудова дисциплина и съзнателност в извършването на селскостопанските задачи, както и от разгледаните търговски обекти и посещението му в училището. Той говори за разликата в провеждането на изборите в миналото и сега, за значението на приетата от Десетия партиен конгрес Програма на партията за изграждането на развито социалистическо общество у нас.

Другарят Начо Папазов засегна и някои основни моменти от външната политика на България, насочена към укрепването на мира и предотвратяването на нова световна война.

В своите изказвания и поръчения избирателите от с. Цар Самуил увериха др. Начо Папазов, че в изборите на 27 юни ще дадат единодушно своя глас за кандидатите на Отечествения фронт, за светлите перспективи на Родината, начертани от Десетия конгрес на партията.

На 25 юни другарят Начо Папазов се срещна с избирателите си от с. Старо село.

Никола НИКОЛОВ

БЕЗРЕЗЕРВНА ПОДКРЕПА

ПОПИНА, 24 юни. Днес тук бе на посещение кандидатът за народен представител в 241 Ситовски избирателен район професор Лазар Ралчев — заместник-председател на Централния кооперативен съюз. Около обяд той посети зеленчуковата градина в с. Гарван. В непринудена беседа кандидатът за народен представител разговаря с кооператорите, разясни платформата на Отечествения фронт в предстоящите избори. След обяд др. Ралчев посети кооператорите от лозарската бригада в същото село.

Вечерта той се срещна със своите избиратели от село Попина. На събранието присъствуваха и другарите Калин Димитров, секретар на ОК на БКП, Александър Чолаков, председател на окръжното ръководство на БЗНС, Татяна Тихчева, секретар на ИК на ОНС и кандидат за окръжен съветник в Попина, местни ръководители и други. В своето слово другарят Ралчев благодари за доверието, което му е оказано, като подчерта, че това е доверие същевременно към политиката на партията и народното правителство.

Секретарят на общинския партиен комитет Никола Марков уве ри гостя, че попинските трудещи се до един ще гласуват за кандидатите на Отечествения фронт на 27 юни.

Вчера др. Ралчев се срещна със своите избиратели от района на с. Добротица.

Али РИЗОВ

В окръжния комитет на БКП

За по-нататъшен разцвет на изкуството и културата

Вчера в окръжния комитет на БКП бе проведена среща на бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС с председателството на Комитета за изкуство и култура. В срещата участвуваха председателят на Комитета за изкуство и култура Павел Матев, първият зам.-председател на Комитета за изкуство и култура Димитър Райков, зам.-председателят на Комитета за изкуство и култура Димитър Петков, генералният директор на ДО „Българска книга“ Цвятко Гагов, зам.-директорът на ДО „Българска фотография“ Ради Томов, представители на ДО „Българска кинематография“, на Института за художествена самодейност и други сътрудници на Комитета.

Срещата бе ръководена от председателя на ИК на ОНС Димитър Михайлов. Встъпително слово по предложената концепция и програма за развитието на изкуството и културата в окръга през 1971-1980 година направи секретарят на ОК на БКП Станчо Николов.

Обсъдени бяха проблемите на изкуството и културата, в това число читалищната дейност, библиотечното дело, художествената самодейност, работата на Драматичния театър, музикалното дело, кинообслужването, фотообслужването, печатни произведения, радиопропагандата.

След станалите разисквания бяха приети съответни решения. (СТ)

ТВОРЧЕСКИ РАЗГОВОР

Вчера на обяд кандидатът за народен представител в 239 Силистренски избирателен район, кандидат-членът на ЦК на БКП и председател на Комитета за изкуство и култура Павел Матев се срещна с редакционния колектив на в. „Силистренска трибуна“. Високият гост бе придружен от другаря Димо Бъчваров, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ при ОК на БКП.

Главният редактор на в. „Силистренска трибуна“, другарят Николай Григоров, запозна др. Павел Матев с редакционния състав и говори за актуалните проблеми, които отразява вестникът. След това разговорът бе насочен по проблемите на изкуството и културата.

В непринудена и другарска обстановка другарят Павел Матев сподели интересни моменти от своята творческа лаборатория и говори за големите и сложни задачи, които стоят пред нашите творчески съюзи. На госта бяха зададени най-различни въпроси, на които той отговори.

Накрая членовете от редакционния екип рецитираха известни творби от неговата голяма и човешка поезия.

Разговорът завърши с взаимни благопожелания до нова и най-близка среща. (СТ)

С ПЪЛНО ЕДИНОДУШИЕ

ДУЛОВО, 24 юни. В препълнения читалищен салон се състоя предизборната среща на кандидата за народен представител в 242 Дуловски избирателен район Георги Кардашев — кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП. Тук бяха и председателят на ОС на професионалните съюзи Шакир Шакиров и председателят на окръжния комитет на Отечествения фронт Дянка Велева.

След кратък рецитал, изпълнен от средношколци, секретарят на ГК на БКП в Дулово Исмаил Чаушев откри срещата и даде думата на др. Кардашев да произнесе предизборно слово. Посрещнат с радостни аплодисменти, ораторът благодари за високото доверие.

В конгресната зала, продължи др. Кардашев, ние чухме високата оценка, адресирана към БКП от представителите на 89 комунистически и работнически партии от целия свят. Благодарение на партията вчерашна изостанала България днес е развита индустриално-аграрна страна. Значителни са прогресивните изменения и в родния силистренски край. През изтеклия мандат окръгът се превърна в промишлено-аграрен район. Родиха се нови промишлени предприятия, производства и отрасли. Селското стопанство започва да се развива на нови, промишлени основи. Затова сега Отечественият фронт отива към изборите с дълбоко убедителна платформа.

По-нататък др. Кардашев се спря подробно на Програмата на БКП и Директивите за шестата петилетка, през която страната и окръгът ще постигнат нови, по-високи завоевания в икономиката и културата.

Реализацията на големите замисли, подчерта той, изисква пълна мобилизация на силите и възможностите на всички трудещи се, висока дисциплина и социалистическа съзнателност.

Към кандидата за народен представител бяха отправени поръчения, след което той отговори на някои въпроси. Пионери поднесоха свежи цветя. Беше изпратена телеграма до ЦК на БКП.

Срещата завърши с концерт на силистренския духов оркестър.

Симеон ПЕТРОВ

ОБЕЩАНИЕ-ОТГОВОР

ОТ КОЛЕКТИВА НА ЗАВОДА ЗА МЕТАЛОРЕЖЕЩИ МАШИНИ — СИЛИСТРА на призива на петнадесетте столични предприятия за по-нататъшно разгръщане на съревнованието, за изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП, в чест на 80-годишнината от основаването на партията и предсрочно изпълнение на плановете за 1971 г.

Колективът на ЗММ посрещна с голяма радост и ентусиазъм историческите решения на Десетия партиен конгрес. Съзнавайки своето място в изпълнение на конгресните предначертания, ние ще отдадем всички сили за тяхното претворяване в дела. Изпълнили успешно обещанията в чест на Десетия конгрес, като се ръководим от решенията на Изпълнителното бюро на ЦСПС и бюрото на ЦК на ДКМС за по-нататъшно разгръщане на социалистическото съревнование и призива на 15-те столични предприятия, ние направихме оценка на нашите възможности и заявяваме, че до края на тази година ще постигнем следните резултати:

Ще разработим и внедрим в производството изделия с по-високи технико-икономически показатели: отрезно-ленточна машина ОЛ—252 — олекотена, отрезно-ножовъчен полуавтомат — ОН—251, отрезно-ножовъчен автомат — ОН—252, отрезно-ножовъчен автомат — ОН—164—01.

С цел да се намали теглото на съществуващите изделия и се снижи себестойността на продукцията ще въведем нови конструктивни решения като заваръчни конструкции на корпусни детайли, замяна на бронзови лагерни втулки със стоманени, с пластмасово покритие.

Ще въведем нови съвременни технологии: конвейери за монтаж на ХН—25М, ОН—163—01 и ОН—164—01, както и режимни технологии.

Ще използуваме операционните изследвания и методите на математическото моделиране за оптимизиране на годишната производствена програма: по тримесечия и месеци, оптимален разкрой на пъртов и листов материал, оптимизиране размерите на партидите в производството, максимално използуване на наличния машинен парк и минимал на себестойност.

Ще повишим качественото ниво на производствените машини.

Ще подобрим производствения бит на работниците, ще издигнем на по-високо ниво безопасността и хигиената на труда.

Ще повишим производителността на труда на едно лице от ППП със 167 лева.

Ще дадем обща промишлена продукция над плана и обещанието за 70 000 лева, като до 20 декември 1971 г. ще изпълним годишната си програма.

Колективът на завода за металорежещи машини ще положи всички усилия за изпълнение на поетото обещание, с което дава своя принос за изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес.

ДИРЕКТОР: инж. Т. ВАСИЛЕВ
ПАРТ. СЕКРЕТАР: Ив. МИТЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЗАВ. ПРОФКОМИТЕТ: П. СТОЯНОВ
СЕКРЕТАР НА ЗК НА ДКМС: К. ГЕОРГИЕВ

Златното сияние на класовете.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ЗА ПРАВИЛНОТО ПРОТИЧАНЕ НА ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

Общинският партиен комитет в с. Межден тази година осигурява добро партийно ръководство на лятната кампания. Предварително добре са обмислени и конкретни мерки по планирането, подготовката и провеждането на отделните задачи. От разговор със секретаря на общинския партиен комитет Марко Василев и председателя на стопанството Илия Йоргов не може да не се разбере, че в отделните ръковод ства съществува увереност във възможностите на механизатори те да се преборят успешно с тазгодишните тежки климатични условия. Приетият оперативен план от УС на ТКЗС фиксира основните процеси по провеждането на жътвата. Като допълнение към оперативния план комунистите от УС на ТКЗС са раз работили и приели работен план за използването на техниката, която ще вземе участие в жътвата. Отделно е разработен график за ежедневното натоварване на всяка машина, предвидени са и евентуалните изненади на време то. В такава последователност е направен хубав разчет за участието в лятната кампания на виндроуерите, комбайните, автомобилите, транспортните беларуси, семечистачните машини, сушилните и електрическите инсталации по площадките. Осигурени са необходимите за управ лението и обслужването им механизатори. У партийното и стопан ското ръководства съществува разбиране за ролята, която има да играят те в лятната кампания. Проведени са инструктажи с тях за техническата и противо пожарна безопасност. Осигурени им са всички условия за нормал на работа, отдих и почивка. Фургоните за почивка на механизаторите са много добре оборудвани, озвучени с транзистори и осветени. Механизаторите получават топла храна, през време на жътвените дни ще им бъдат осигурявани редовно вестници и списания.

Особено внимание е обърнато на воденето и отчитането на социалистическото съревнование. Между механизаторите са сключени договори за съревнование. Съревнованието ще бъде под не прекъснатия контрол и организация на петчленна комисия, с включени в нея представители на всички организации. То ще се отчита ежедневно, като на първенците, освен парични награди, ще се връчват и флагчета „Виндроуер-първенец", „Комбайнер-първенец" и „Шофьор-първенец". За комплексния първенец в жътвата е предвидена награда екскурзия в чужбина, а този, който ще се класира на второ място, ще има възможност да получи безплатна карта за почивка. Взети са мерки да се използуват за отчитане резултатите от съревнованието и провеждане поздравителни концерти за първенците по радиоуредбата в с. Межден. Ако всичко това се съчетае с издаването на бюлетин, сводки, листовки, мълнии и тревоги по време на жътвата, положително ефектът от воденето и отчитането на социалистическото съревнование ще бъде още по-добър.

Първичните партийни организации към ремонтната работилница в с. Межден и в с. Колобър, където са и двете бригади за комплексна механизация, са приели свои планове за масово-политическата им работа по време на лятната кампания. Партийни поръчения са дадени на комунистите, работещи в ремонтната работилница за извършване на навременен и качествен ремонт на машините на място, за осигуряване дежурство през цялото денонощие. Срещите на ръководството с механизаторите, задушевните разговори с тях също са добра почва за ентусиазирана трудова и обществено-политическа дейност по време на жътвата.

Търговското обслужване е съобразено с напрегнатостта на селскостопанската дейност. Работното време на търговските работници е организирано така, че заетите в жътвата кооператори ще могат през всяко време да купят необходимите им предмети. За обслужването на хората на полето е организирана разносна търговия.

Съществуващата обстановка в селата на Междeнската община за извършването на жътвата е оптимистична. Хората са добре информирани за задачите и плановете, които имат да изпълняват. Разнообразието от форми и средства, замисляни от общинския партиен комитет, партийните и масовите организации, ще доведе до нов подем в селскостопанската дейност и активизиране на трудещите се в изпълнението и на решенията на Десетия конгрес на БКП.

Никола НАНЕВ

КАНДИДАТКАТА

БЕШЕ събота след обяд. Станах от канапето, на което бях полегнал да си почина, и оставих на масата окръжния вестник, кой то току-що прегледах. Включих телевизора. Предаваха мач, кой то дни наред очаквах с нетърпение. Но странно! Уж вниманието ми беше приковано към екрана, а мисълта ми се върте ше все около ония няколко реда, които прочетох във вестника: „16 Силистренски избирателен район — МАРИЯ СЛАВОВА ЧЕРНЕВА — декоратор в промкомбинат „Камъшит", член на ДКМС".

— Виж я ти Мария! — продължаваше удивлението ми, което възникна още с прочитането на този кратък текст — част от съобщението на окръжната избирателна комисия, в което се изброяваха регистрираните канди дати за окръжни съветници.

— Но какво има за чудене тук? — обаждаше се в отговор на удивлението ми някакъв скрит глас у мене.

— Как може! — продължаваха аз все в същия тон на почуда. — Мария Чернева, онази стройна и мургава, с винаги усмихнати очи, 24-годишна девойка, декораторката от цех „Фина керамика" — кандидат за окръжен съветник!...

— Защо, не заслужава ли? — обади се отново у мене същият глас и на свой ред продължи: — Ти сигурно си мислиш — млада е, нито има достатъчно житейски опит, нито политическа зрелост и ще я изпратим в окръжния съвет да обмисля и предлага, да планира и решава съдбините на окръга...

— Да. Не е ли така! — пресякох го аз. — Къде са напластените знания, къде е натрупаният опит? В нашите съвети, съдебните институти, в Народното събрание, особено сега, след решения та на Десетия партиен конгрес, трябват хора-общественици, врели и кипели в борбите с трудностите, които и при най-сложното положение ще намерят пътеките към успеха. А ние ще пратим в окръжния народен съвет Мария — с няколко реда биография: родена в Алфатар, завършила ПТУ за фина керамика, работи в промкомбинат „Камъшит", добра производственичка, активна комсомолка...

— Грешиш, приятелю, грешиш! — отвърна ми гласът. — Ти мислиш, че Мария няма да се справи, че не ще оправдае доверието и надеждите на избирателите? Напротив, ще се справи. И то чудесно. Ти забравяш, че зад тази „биография от няколко реда" се крият вече толкова мигове на трепет и борба, на дръзновение и успехи. Ти забравяш още много неща, които могат да се прочетат между тези няколко реда. Само след три години работа в „Камъшит" Мария вече е ударник, качественик, участник в третия национален преглед за техническо и научно творчество на младежта, откъдето получава диплом. Сега работи изключително мостри, предназначени за външния пазар. Едновременно с голямата й производствена заетост е и една ценна активистка на обществения фронт. Член е на дружествения комитет на четвърто комсомолско дружество, профгрупорг на бригадата, в която работи. Наистина сухо, биографично звучат тия неща, но те са в основата на нравствения образ на Мария.

Възраженията на моя вътрешен глас стопиха ледовете на скептицизма и аз му отдадох право. Да, Мария Чернева ще оправдае оказаното й доверие, защото дълбоко някъде в нея гори огънят на общественото дръзновение, голямата вяра в това, към което се стремим, и решителната воля да го постигнем. И още недовършил извода от сблъсъка на собственото си психологическо раздвоение, аз си спомних събрането, на което се направиха най-различни предложения за име на новообразуваната бригада. Стана Мария и предложи — бригадата да се нарече „Десети конгрес"! Бурни ръкопляскания изразиха задоволството от находчивостта на Мария. Аз виждам как тя отмята късо подстригана та си коса и декламира „Вяра" от Вапцаров на работнически събрания и другарски вечери. Виждам я как с умивка поема всяка задача и с умивка я изпълнява докрай. Такъв човек не може да не оправдае оказаното му доверие. И Мария ще докаже това.

Минчо ДИМИТРОВ

СССР. В Московския институт за електронна техника се учат онези, на които предстои да развиват едно от най-прогресивните научно-технически направления — електрониката.

НА СНИМКАТА: Занимания в катедрата по металознание.

В ПОДГОТОВКА ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

През учебната 1970-1971 година в района на Ситовската община работеха два семинара за политическа просвета — единият в с. Искра, другият в с. Ситово. Освен тях функционираха школа за обучение на младите комунисти, комсомолски университет и осем лектории с кооператори и производственици. Във всички учебни звена, с изключение на школата за обучение на младите комунисти, участвуваха и членове на БЗНС.

Общинският партиен комитет на два пъти разглежда състоянието на партийната учебна година, а през месец май т. г. прие на свое заседание оценка и набеляза мероприятия за новата учебна година. В нея той изразява задоволство от провеждането на занятията и подготовката на пропагандистите. По-голяма та част от пропагандистите са с добра теоретическа подготовка и многогодишен опит, което определя и успеха в тяхната работа.

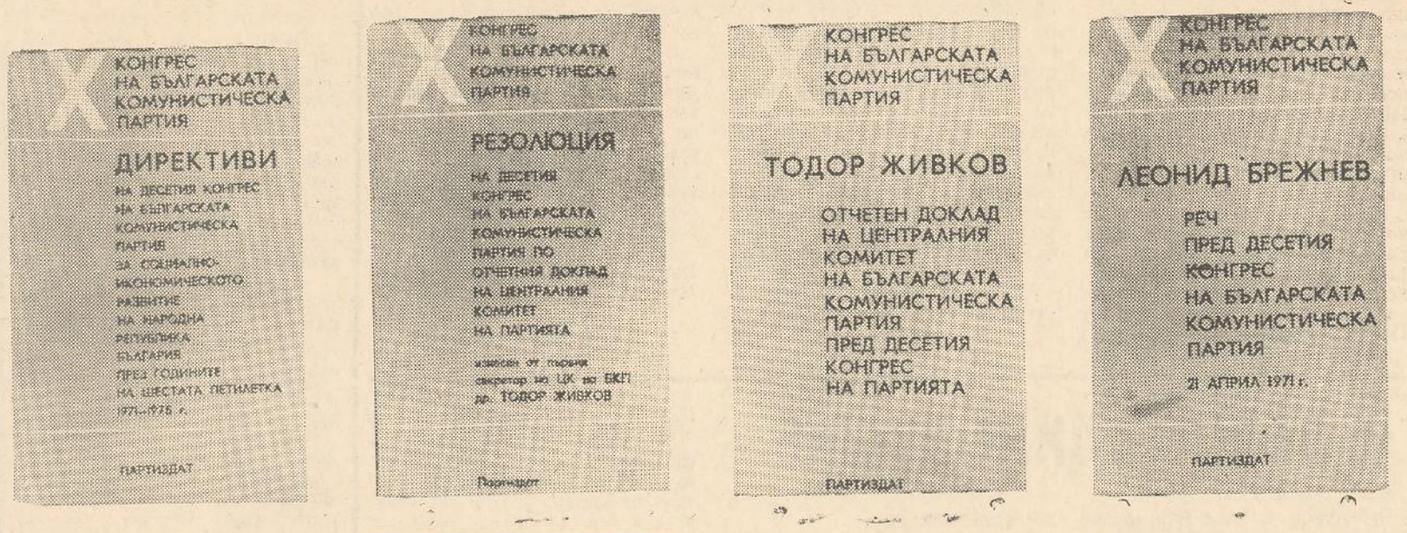
Бюрата на първичните партийни организации също разглеждаха дейността на учебните звена, изградени към тях, и участието на комунистите в разглежданите въпроси.

Общинският партиен комитет констатира и някои слабости, като безпричинни отсъствия на слушатели от занятията, недостатъчна материална база, неумение на пропагандистите да боравят с техническите средства. За отстраняването на тези пропуски бяха взети решения. Реши се открит през месец март т. г. партиен кабинет в помощ на пропагандистите да бъде дообзаведен с технически средства. През новата 1971-1972 учебна година ще продължат да работят двата семинара и осемте лектории, ще функционират две школи за обучение на младите комунисти. В учебните програми на всички звена ще залегнат материали на X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС. Ще продължи и за в бъдеще практиката лекторите да минават през всички лектории. С това се повишава равнището на изнасяните лекции.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

НОВИ КНИГИ

Материалите на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия представляват интерес за всеки гражданин на страната. Тях читателят ще намери по всички книжарници, ще има възможност да се снабди с една полезна за всяка библиотека литература, издание на ПАРТИЗДАТ. Търсете я по всички книжарници!

Година на обществено-политическата литература

Хиляда деветстотин седемдесет и първа година е обявена за година на обществено-политическата литература. Месеци те февруари, март и април, в чест на XXIV конгрес на КПСС и X конгрес на БКП, бяха обявени за месеци на обществено-политическата литература.

Голяма част от най-ценните книги с обществено-политическа тематика, по-специално произведенията на Маркс и Енгелс, на Димитър Благоев, Георги Димитров, Васил Коларов, Тодор Живков и Тодор Павлов, през тази година се предлагат на читателите с отстъпка, което даде възможност на предприятия, организации и отделни граждани да попълнят библиотеките си с тях.

ДТП „Печатни произведения" — Силистра, в лицето преди всичко на книжарските работници, извърши голяма работа по широката разгласа и набиране заявки на място за тези и други заглавия. Резултатите от първите месеци по разпространение на тези заглавия са много добри. Пласирана е обществено-политическа литература за 6 553 лева.

Най-много обществено-политическа литература разпространиха книжарница „Георги Димитров" — Силистра, книжарниците в селата Окорш с отговорник Николинка Андреева, Паисиево с отговорник Айше Рахимова и Айдемир с отговорник Йорданка Дечева.

Работата по проучване нуждите от произведенията на Маркс, Енгелс, Димитър Благоев, Георги Димитров, Васил Коларов, Тодор Живков, Тодор Павлов, многотомната история на КПСС и други обществено-политически заглавия продължава.

Иван ЖЕКОВ

Сградата на ТКЗС в с. Иш ирково краси центъра на селото.

33

Краснов изви очи към него и погледна очакващо — може би полковникът ще каже нещо, може би и по тона, по погледа, но това, което полковникът ще каже, Краснов, ще разбере как во го очаква. Колата лети по шосето, градът приближаваше, но никой нищо не говореше; само шофьорът от време на време ахкаше и оправяше с една ръка мустаците си. И вече пред вратата, когато кола та спря, когато всички излязо ха и конвойните поведоха Краснов към килията, полковникът заговори:

— Дявол да го вземе, удачно са избрали мястото. Не можеш да се приближиш. Нито гора, нито постройки. Голота. Опитай се да водиш наблюдение тук. А може би ще измислим нещо, а, лейтенанти?

Полковникът говореше високо и пресипнало, но Краснов вече не го чуваше. Не чу и това, което му отговори старши лейтенантът:

— Ще измислим нещо, Василий Степанович.

По шосето, блестейки от лака, уверено се носеше форд. Денят беше тих и замислен — и гората отстрани на пътя бе притихнала, замислила се за нещо, и небето, цялото обвито в есенен дим, тъгуващо, оде леко замъглено, и полята, когато гората отстъпваше от шосето, лежаха уморени и притихнали.

Висок, слаб, с остри рамене човек, облегнал се на седалката, лениво управляваше; седеше и пушеше и изглежда почиваше, без да се грижи за нищо; коли пътуваха малко, но когато го задминаваха, той се обръщаше и зорко ги поглеждаше и също така зорко и остро погледна, като видя отстрани на пътя ограда, каквато поставят строителите, и зад нея екскаватор, а пред оградата — дълга дъсчена барака със закрити прозорци. Започва ше нанагорнището за хълма и завоя. Като спря, човекът вдигна учудено вежди; оттук мина преди два дни, нищо още нямаше — хълмът и полята от двете страни на пътя бяха голи; дали строителите не са намислили да издигнат къмпинг? Защо не — мястото е хубаво, приятно. Човекът подкара на малка скорост — завой, огледа се — нещо все пак му се стори необикновено, но там все стоеше оградата, екскаваторът бе замрял, спуснал в земята кофата, бараката беше заключена с катинар; строителите почиват, днес е неделя, ясно защо нямаше никого тук. Човекът зави колата, пос тави я на края на пътя и излезе. Той отвори капака, порови и приседна, сякаш до колелата; извади от джоба си кутийка, отмести камъка и не успявайки да се изправи, видя как вратата на бараката се отваря — беше заключена с катинар и извед нъж се отвори; стъписвайки се, човекът стоеше, не знаейки какво да прави — да вземе ли това, което сложи под камъка, да седне ли в колата, в очите му се мярна ужас. А откъм бараката вече крачеше бързо нисък, набит, с широко лице човек, зад него вървяха още двама — тях той не успя да разгледа както трябва; вър вящият отпред каза властно:

— Покажете документите си.

— А вие кой сте?

— Полковник Никодимов. От Комитета за държавна сигурност.

— Ето документите ми. Какво има?

— Смирнов, вземете кутийката под камъка — заповяда полковникът. — Старши лейтенант Харитонов, при вас всичко наред ли е?

— Всичко е наред, Василий Степанович.

И едва сега човекът забеляза, че третият, приближавайки, завърта ръчката на кинокамера.

Полковникът разтвори паспорта и кореспондентската карта.

— Аха — каза той, сякаш и не очакваше нищо друго. — Карлос Родригес Кореспондент на „л'Информасион". Ще трябва да дойдете с нас.

Съобразявайки какво да прави и говори, Родригес тръгна към колата. Следяха го — значи, имат улики; скривалището и кутийката, и самият той пред скривалището — всичко бе заснето; и бележката в кутийката, и паспорта за Краснов — сега като вещество ни доказателства. Основания за арестуване имаше повече от достатъчно. И той не каза ни то дума, и само когато високият, с полегати рамене младши лейтенант седна зад кормилото на неговата кола, сърцето му се сви от болка; той се пре гърби на седалката и се намръщи.

Василий Степанович почувствува, че е уморен.

С него неведнъж бе ставало така, и колкото по-остаряваше, толкова по-често се случваше: измориш се, не поспиш нощ втора — и готово. По-рано всичко минаваше някак от само себе си, а сега му беше нужна почивка. Искаш не искаш — ще трябва да се примириш. Годините...

Влезе Семьон.

— Чакаме ви, Василий Степанович.

— Изпратихте ли за Краснов?

— Сега ще го доведат.

— Ето какво, Семьон — Василий Степанович седна зад масата и помести към себе си книжата. — Проведете разпита сам. А аз ще намина, като дойде ред на Родригес. А сега имам работа тук.

Семьон го погледна изпод вежди: болен ли е? Не, нищо му няма, като че ли всичко е наред. Беше виждал как изглежда Василий Степанович, когато го боли сърцето. При вратата Семьон се обърна:

— Струва ми се, че Краснов не е казал много неща. Защо е трябвало да пътува в Ростов? Нещо измърмори относно крекинг-заводите. Очевидно е имал няколко задачи.

Василий Степанович ровеше в книжата на масата.

— Краснов не каза и това, че преди заминаването си у нас е работел в разузнавателната школа — напомни той.

— Тогава, значи, продължаваме.

Василий Степанович кимна. Семьон излезе.

Никодимов отмести книжата. Седеше и си спомняше последните дни.

Откъм балкона се носеше студ, захладня. Василий Степанович се наведе над книжата, започна да чете: книжата бяха много, натрупала се бе голяма поща; четеше и мислеше за себе си и за Семьон и само не мислеше, че ще се раздаде звън или ще пристигне телеграма, и всичко пак ще започне отначало. Той знаеше, че така и ще бъде. Така е устроен светът: докато съществува империализмът, чекиста винаги го очакват грижи.

КРАЙ

В ТПК „НОВ ЖИВОТ"
-СТЪПИСВАНЕ ПРЕД ТРУДНОСТИТЕ

*** ВМЕСТО ПОДОБРЕНА ОРГАНИЗАЦИЯ — „ПОЗИЦИЯ НА ИЗЧАКВАНЕ"**
*** ПАСИВНОСТТА НА КОЛЕКТИВА И РЪКОВОДСТВОТО**
*** ЗАСТРАШЕН Е ПЛАНЪТ ЗА ПОЛУГОДИЕТО**

За колектива на ТПК „Нов живот" — Тутракан петмесечието приключи неблагополучно. При план 78 000 лева кооперацията отчете неизпълнение от 10 000 лева по-малко. Не успяха да реализират производствените си програми цехът за захарни изделия и хлебарският цех. Общо от началото на годината до края на май са произведени 12 тона захарни изделия и 65 тона хляб по-малко. Производствената карта в предприятието буди основателна тревога, която не бива да е обхванала ръководството.

Първата основна причина за неудовлетворителното положение предизвестява председателят Слободан Методиев вижда в разликата между фабрично-заводските цени на хляба. Тя затруднила изпълнението на плана, тъй като се явява едно завишение на общата годишна програма с 64 000 лева — цифра, която е уплашила малкия колектив. Производственият персонал се състои от 30 души, работещи в четири цеха. С новото разширение на кооперацията през 1969 г. е осъществена възможността за механизация на много производствени процеси, създадени са добри условия за труд. Спуснатите от промишлено-производствени планове са реални и по силите на колектива.

Тогава какво пречи да се изпълняват те?

Председателят на кооперацията и партийният секретар Еремия Калинов, който е също временно и нормировчик, са склонни да дирят причините в обективни зависимости, стремят се да намерят оправдание за изоставането извън производствената и организационната сфера на предприятието.

СЛОБОДАН МЕТОДИЕВ: — Преди снабдявахме редица селища в района на Тутракан с хляб, закуски и сладкарски произведения. Но сега ишлеме то намаля значително. Кооперацията не разполага със свой транспорт за редовно, сутрешно изпращане на закуски, а много от села вече сами си произвеждат ситничарски изделия. Това оказа влияние за неизпълнението на плана.

ЕРЕМИЯ КАЛИНОВ: — Плановият на захарните производи не отговаря на производствените ни възможности. Можем да произвеждаме повече трайни захарни изделия, но трудно намираме клиенти за тях. Продаваме известна част в Дулово, Исперих и Кубрат, но скоро не ще можем да разчитаме на пазар в Разградски окръг, който ще предпочете да закупува от свои производители. Много пъти сме предлагали захарни изделия в Силистра, но там нашата продукция не се приема.

Няма да се спирам върху номенклатурата на производството и основните технологични изисквания, които трябва да се спазват. Ще изтъкна само следното: общият вид на захарните изделия не задоволява по разфасовка и качество. Произвежданите разни видове дропс и други бонбони не са еднакви по размер, оцветяването им е извършено без естетичност и мярка, а пакетирането в найлонови торбички не е най-удачното. Впрочем, няколко думи за самото пакетиране. То се извършва на обикновена паланца от една работничка, която поставя или маха с ръце бонбоните от пакетчетата, за да се достигнат необходимите 80 грама. Първо: този труд е нехигиеничен. Второ: той е непроизводителен и следва да се замени с машина за дозиране на бонбоните в пакетчетата. Често дроп се лепи в топло състояние. Това слепва отделните бонбони, те стават едва ли не на „камък" и придават лош вид на пакетираните изделия.

Не са ли това „наглед малки причини", които пречат на кооперацията да намери пласмент за своите производи?

Ръководството е разяснило на колектива различието във фабрично-заводските цени при производството на хляба. Изчислено е, че при старите цени планът би бил изпълнен и преизпълнен и че при сегашни те това е невъзможно. Работниците свикнали с мисълта, че програмата им за полугодието — 460 000 лева — няма да бъде изпълнена до края на юни, и всички се примирили с този факт. Не са потърсени колективните сили и възможности за преодоляване на изоставането, а само се чака дирекция „Мест на промишленост" да коригира общия годишен план. Това може и да стане, но дотогава трябва ли да се стои със скръстени ръце?

Партийната организация в кооперацията е малка на брой — тринадесет души, от които девет са производственици. Но те нямат конкретни партийни поръчения за работа в цеховете. Социалистическото съревнование като форма за активизиране на колектива също не е използувано докрай. Малобройността на комунистите не е компенсирана с максимална мобилизация на възможностите, не е потърсена помощта на комсомолците за привличане на всички младежи в изпълнението на общите стопански задачи.

Може да се каже, че полугодието изтече. За ТПК „Нов живот" то отново ще приключи нерадостно, но отсега трябва да се потърсят начини и резерви за наваксване на изоставането през следващите месеци на годината. Налага се градските комитети на БКП и ДКМС в Тутракан отблизо да следят производствената дейност на кооперацията, да активизират колектива за изпълнение на основните задачи, за да се преодолее тревожната пасивност. Атмосферата в предприятието е такава, че сякаш казва: „Коригирайте ни плана, за да заработим както трябва!"

А дотогава?

Дългът ни към съвремието, богато на масови творчески изяви, ентусиазмът ни пред огромните политически и социални преобразования в нашата страна не оправдават такива „позиции на изчакване" в материалното производство. Нужно е чувство на висока отговорност в изпълнението на партийните решения и особено на директивите на исторический Десети партиен конгрес. Това чувство трябва да стане неотделима същност от производствената дейност на целия колектив. Само тогава ТПК „Нов живот" ще познае истинската радост от заслужените успехи. Но за тях се изискват упорита работа и настойчивост в преодоляване на трудностите, пред които мнозина са се стъписали.

Др. ПАНОВ

Когато подготовката започне отрано

Тази пролет кооператорите от ТКЗС — с. Белица първи в окръга разсадиха тютюна. А сега, гледайки отлично развиващите се посеви, специалистите са на мнение, че няма да минат и няколко дни и тук ще започне беритбата на първите листа. На всяко стъбло сега има по 15—16 листа, а това е вече обещание за добра реколта. И както казва техникът по тютюна Тодор Спасов, „ако съумеем да организираме работата си така, че да го оберем всичкия, положително ще надхвърлим планувания добив при ориенталския тютюн от 140 килограма".

Но за да стигнат до тези резултати, тютюнопроизводителите от ТКЗС — с. Белица положиха много старание и умение както в отглеждането на разсада, така и сега на поле то. Още на 25 април те бяха произвели здрав и добре развит разсад, и то в такова количество, че задоволиха своите нужди, продадоха на други кооперативни стопанства и пак останаха. Самата организация на производството също спомогна за този успех. Във всяко от съставните села Шуменци, Белица, Бреница управителният съвет назначи по един отговорник, който отблизо контролираше работата в тютюневите лехи. Така бригадата с отговорник Харалан Чакъров отгледа най-качествения разсад. А на 13 май кооператорите от тютюневите звена бяха привършили разсаждането. Изравненият разсад позволи в цялото кооперативно стопанство той да се изнесе по едно и също време, в най-благоприятните срокове. Това вече е и сигурна крачка по пътя на получаването на повече и най-вече качествена продукция от тази култура.

Оттогава полевъдите окопаха два пъти тютюна. Механизаторите извършиха трикратно пръскане с интратион, бордолезов разтвор и „БИ-58" срещу дивия огън, маната и трипса. Качествено и при много добра организация изведоха борбата механизаторите от с. Шуменци. Механизаторът Димитър Димитров с помощта на своя брат, който носеше водата, и на баща си, приготвящ разтвора за много кратък срок обилно напръска 800 декара тютюн.

Специалистите и кооператорите се надяват да получат повече обща продукция през тази година и по още една причина. Около половината от площите стопанството е засадило с висококачествения нов сорт „6-9". Усилията на цялото стопанско и партийно ръководство и на всички кооператори сега са насочени за създаване на правилна организация по беритбата и извършване на последните приготовления на шатрите и сушилните, които ще поемат тютюневите листи.

Л. БОЯНОВА

В разгорялото се социалистическо съревнование сред колектива на ДАТ — Силистра на първо място се класира бригадата на Андрей Димитров. За нейните високи успехи тя беше наградена с парична сума и флагчето „X конгрес на БКП".
НА СНИМКАТА: Бригадирът Андрей Димитров отново сяда зад волана.

ВЕЧЕР НА ПРОФЕСИЯТА

В новия салон на ОСПС в Силистра работниците от промкомбинат „Текстил" честваха тържествено вечерта на една от най-древните професии в историята на човечеството — професията на текстилеца. Тържеството бе посветено на X конгрес на БКП, 80-годишнината от основаването на комунистическата партия и VII конгрес на Профсъюзите и премина под мотото „В авангарда на класата". Вечерта на професията бе подготвена с помощта на ОСПС като показно мероприятие в града и в салона присъствуваха не само представители на текстилните предприятия в Силистра, но и много гости от различни отрасли на нашата промишленост. В малкото фоайе на салона бе подредена богата изложба от производи на промкомбината. Поставена бе и почетната книга на предприятието. По стените бяха окачени интересни фототабла с моменти от живота на работниците в „Текстил", както и снимки на първенците и ударниците. На отделно място бе подреден към с наградите и грамотите, които е получило предприятието или отделни негови производи. Разнообразната украса спомагаше за тържествено настроение на вечерта.

Ден по ден се разкриваше от сцената пътят на бившия околийски промкомбинат, дал начало на такива предприятия, като промкомбинат „Камъшит", гордост на нашата местна промишленост, и ДПП „Електрометал". На малкия екран оживяха кадри от старите полуразрушени цехове на предприятието и новите, светли и модерни зали. В думите на работниците, говорили на вечерта, личеше законната гордост на текстилците, застанали и отстояли наистина мястото си в авангарда на класата. Цифрите и диаграмите на шестата петилетка рисуваха пред присъствуващите картината на едно мощно, модерно предприятие, гордост на лекатa промишленост.

Много поздравления получиха текстилците. Приветствуваха ги представителите на „Камъшит" и „Електрометал", на ръководството на предприятието и присъствуващите гости. Вечерта на професията се превърна в празник на благородния труд на текстилния работник, на хората, станали в годините на борби и победи авангард на могъщата трудова класа.

Валентин ЧЕРНЕВ

ЕФЕКТИВНА ТРАНСПОРТНА ДЕЙНОСТ

След създаването на „Трансспед" въпросът за правилното използуване на автомобилите намери правилно разрешение. Разшириха се значително товарните автолинии и използуването на празнопътуващите коли, собственост на предприятията и организациите. Издирването на товари и придвижването им до местоназначението също стана неотменимо задължение на клоновете на „Трансспед". Всичко това позволи да се намали себестойността на един тон товари и се увеличи рентабилността на превозните средства. В крайна сметка, от цялостното подобряване на този вид дейност печели народното стопанство.

Особено е засилен контролът над празнопътуващите автомобили. Въведено е дежурство по главните магистрали. Това важи най-вече за агенцията в Силистра и за пункта в Тутракан. Отговорникът за тази дейност Ною Ралчев издирва товарите предварително и спираните автомобили се натоварват своевременно. Планът за приходите се преизпълнява, което за отделни месеци достига до 200 на сто. Сега шофьорите сами се отбиват в пункта и търсят товари при дълги курсове из страната.

Полагат се много грижи за навременното експедиране на товарите по автолиниите в Силистра. Стоките се опазват и предават в обичайния си вид. Няма рекламации от товародателите, което е най-високата оценка за работата на служителите Петко Чиколов и Златка Неделчева.

Повишаване ефективността от транспортната дейност и нейното поевтиняване е задача не само за „Трансспед". В тази насока загриженост трябва да проявят всички, тъй като някои търговски организации все още пускат автомобилите си празни на дълги курсове. Едно координиране в тази насока би преодоляло нарушенията в тази дейност, която постоянно се подобрява и бележи успехи.

Атанас ВИТАНОВ

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

НАВЯРНО ви се е случвало да пътувате из добруджанската равнина, да се възхищавате на красотата ѝ. Особено прелестна е тя през пролетта, когато е покрита със зеления си килим. Меленият глас на кавала и песента на хлопатарите карат човека за дълго да остане в полето.

Хюсеин Хасачов се роди и израсна в с. Иширково. Още в детските си години по цели дни обикаляше околностите на селото. И оттогава заобикна равните безкрайни поля и гори в родното си място. Така по-големият син на бай Ахмед завинаги реши да свърже живота си с природата. Но за това помогна и обичта му към животните. Младият Хюсеин отрано беше избрал професията си. Искаше да стане овчар. Намериха се хора, които го убеждаваха, че чобанлъкът е най-долната работа. „Ти си млад, избери си друга професия" — съветваха го някои от близките му. Тези хора не подозираха, че само след няколко години професията на животновъда ще бъде една от най-почетните. И Хюсеин, след като се завърна от казармата, без да се колебае, реши да постъпи на работа в овцефермата на кооперативното стопанство. Осъществи се дългоочакваната му мечта. Младият овчар беше щастлив. Със стадото той от сутрин до вечер бе сред природата. Умееше да се грижи за овцете, но условията за работа тогава бяха лоши, фуражът не достигаше. Младежът упорито преодоляваше тези трудности. Времето неусетно минаваше. Успехите се нижеха един след друг. От десет години Хюсеин е по дирите на стадата. За постигнатите добри резултати той всяка година получаваше награди. Но най-щастлив бе, когато на 6 май — Деня на овчаря и пастира, за миналогодишните си високи постижения получи „Народен орден на труда" — сребърен. А преди някоко седмици се завърна от екскурзия. Видя трудовия героизъм на съветските хора. Не беше му минавало и през ума, че някога ще бъде награден с екскурзия до друга държава. И сега разпалено разказваше на другарите и съселяните си за историческите места, за новото в градовете Измаил и Кишинев.

Трудолюбивият овчар и сега е начело. До края на месец юни далеч ще си преизпълни плана за млякото, превишил и предиденото за прираста, от 100 овце е получил 120 агнета. Това му постижение е по-добро в сравнение с миналата година. Доволен е Хюсеин от професията си. Трудът му щедро се възнаграждава. Годишният му доход не спада под 2 500 лева. Тазголишните си успехи младият овчар посвещава на осемдесетгодишнината от създаването на партията. Затова работи с още по-голям младежки жар. Той предава своя опит и на другарите си. За да не се развали качеството на вълната, съветва ги да не пасат овцете в гориста местност, при голяма сянка или пък на някаква височина, където е по-хладно. Благодарение на неговата помощ и брат му Сабит овладя овчарската професия и се нареди на едно от първите места във фермата. Сега двамата братя са на почит и уважение в целия иширковски район.

...Няколко овчари са насядали под дебелата сянка на едно дърво. Хюсеин разпалено им разказваше за впечатленията си от екскурзията в Съветския съюз. Единият от тях въртеше копчето на транзистора, навярно търсеше ня каква хубава мелодия. Като гледа тези хора, човек би останал с убеждение, че работата им е много лека. Но се лъже. Лесно ли е един човек по три пъти на ден да издои 100 овце. А още по-големи трудности среща овчарят през зимата. Сняг, дъжд, буря... не признава той. Овцете винаги се нуждаят от грижи. Редовно трябва да се хранят, да се напоят, във фермите вичаги да се поддържа чисто. Колко безсънни нощи прекарват те през агнилната кампания. Специални грижи трябва да се полагат за малките агънца.

Привечер подухна лек ветрец. Отново се оживи природата. Но не след дълго от запад се зададоха облаци. Слънцето се скри в тях. Малко по-късно започна да ръми. Днес като че ли порано преваля денят. Овчарите побързаха да подкарат стадата си във фермата. Та нали от дългогодишен опит знаят, че от влагата вълнодобивът намалява. А само след няколко дни предстоеше стрижбата на овцете. Равнината изведнъж опустя. Вече не се чуваше меденият глас на кавала, нито пък песента на хлопатарите. Наоколо цареше пълна тишина.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ДОСТОЙНО СЕ ПРЕДСТАВИХА

На 11 и 12 юни т. г. в гр. Ямбол се състоя републиканско състезание по тракторно дело за пионери. Силистренски окръг беше представен от пионерите Господин Станчев и Нуфел Идаетов.

Нашите млади механизатори усърдно се готвиха и представиха окръга много добре. Пионерът Господин Станчев от с. Срацимир се яви с трактор „Болгар"—ТЛ-45 и се класира на трето място, само на 0,14 точки след първенеца. Нуфел Идаетов от с. Средище се състезава с трактор „Болгар" ТЛ—30 и зае шесто място.

За достойното представяне на пионерите трябва да поздравим и техните ръководители Йорго Славов и Неджеди Тюфекчиев.

НА СНИМКАТА: Моменти от подготовката на пионерите преди републиканското състезание по тракторно дело.
Текст и снимки: Тодор АНГЕЛОВ

Електронно обработване на данни в селското стопанство на ГДР

ИНЖ. ГЕРД НОЙМАН

В съответствие с високите изисквания, които се поставят пред планирането и ръководенето на народното стопанство, обработването на данни намира приложение не само в промишлените предприятия и комбинати на ГДР. В областта на селското стопанство и хранителната промишленост трудещите се в народните стопанства и преработвателни предприятия, както и селяните-кооператори в трудово-кооперативните земеделски стопанства също така започват да въвеждат метода на обработване на данни. Той трябва да допринесе за откриването на оптимални варианти, за увеличаване на продукцията и на производителността на труда и за снижаване себестойността на продукцията, както и за ефективното въздействие на тези варианти върху производствения процес.

Електронно-изчислителната техника създава база не само за въвеждането на отделни, вече изпробвани модели на операционното изследване с висока ефективност и в по-голям мащаб за социалистическата икономика на предприятията, но и за реализирането от гледна точка на изчислителната техника на цялостни системи от модели под формата на проекти за електронното обработване на данни. С прилагането на отделни модели и малки системи от модели се събира опит за основно подготвяне на тези проекти, които обхващат необходимите за планирането, ръководенето и отчитането задачи на обхващане, преработване, съхраняване и обработване на информацията.

Даже прости модели, като: оптимално планиране на транспорта, оптимално планиране за използуване на машините, оптимално планиране на усъвършенстването на машинния парк, оптимално планиране на растителното производство, оптимално планиране местоположението на определени, зависещи от транспорта обекти (обори, места за минерални торове, лагери за цвекло и др.), междуотраслови модели за изнамиране на планови варианти, могат да бъдат прилагани успешно и допринасят съответна полза.

При по-сложни задачи, за вземане на решения, като например оптималното планиране на цялостната продукция, разпределението на местоположенията, капиталовложенията и т. н., стоят на разположение модели от операционното изследване, които при наличие на необходимите данни могат да бъдат използувани.

Един каталог „Операционно изследване и обработване на данни за трудово-кооперативните земеделски стопанства, на родните стопанства и кооперативните обединения" дава възможност на по-широк кръг да усвои наличния опит, да изпробва и използува отделни модели или пък малки системи от модели, изградени по метода на структурните елементи. При това се обръща внимание на факта да се подбират преди всичко типове модели или части от типове модели, позволяващи висока ефективност и многократна повторяемост.

Както показва прегледът върху наличните резултати от въвеждането на операционното изследване и електронното обработване на данни в трудово-кооперативните стопанства и народните стопанства на ГДР, от гледна точка на развитието и на техническите предпоставки е създадена базата за постепенното преминаване към едно широко прилагане на проекти за електронно обработване на данни. Така например в окръг Котбус може да се отчете приблизително четирикратно нарастване броя на моделите за пресмятане през 1971 г. в сравнение с изминалата година. При това може да се използува собствената електронно-изчислителна техника в организационния и изчислителен център на Съвета за селското стопанство и хранителната промишленост на окръга, както и чужди изчислителни устройства.

При по-нататъшното развитие се очертава пътят към системите от проекти, състоящи се от отделни, свързани един с друг проекти, към ясно разграничими частични въпроси. Една разработена за тази цел управляваща система позволява установяването и свързването на необходимите за специалния случай проекти. По този начин се постига широко вариране на проектите за електронно обработване на данни. Те са заменяеми, могат да се селектират и в случай на нужда да се разширяват. Всеки отделен проект може да се свързва и с други системи от проекти. Едно прилагане към най-различните производствени условия е също така възможно, както и едно бързо прилагане на проектите даже и при най-различна техническа база.

Така например във фуражното стопанство на кооперативните стопанства и народните стопанства трябва да бъдат разрешени частични въпроси, като например развитие на средногодишното наличие на нуждаещия се от обслужване добитък, реализиране на народностопанските нужди и на месечните добавки от животинското производство, оптимално производство на фураж и стратегия на консервирането. Стремежът е всеки един от тези въпроси да бъде решен по възможност от един частичен проект. В окръга Котбус бяха на първо време предвидени 19 частични проекта в системата от проекти за фуражното стопанство. Между тях можем да посочим: развитие наличността на животните по месеци, планиране на културите, планиране на нуждите от фураж, планиране производството на фураж, консервиране на фуража.

Задача на планирането на фуражното производство е, на пример, да избере от възможните методи за производството на фураж онези, които вземайки под внимание ограниченото наличие на зелени и на засети с култури площи, позволяват оптимално достигане на една предварително поставена цел (напр. минимални разходи). Някои от тези проекти бяха вече приложени успешно в няколко случая в трудово-кооперативните земеделски стопанства.

Изготвянето на проекти се извършва в тясно сътрудничество със селяните-кооператори, които дават ценни указания в областта на практическата работа.

(Панорама ГДР)

СЪОБЩЕНИЕ

Участниците в Доброволческия отряд „Сливница" в Балканската война 1912/1913 год. да съобщят адресите си на секретаря на дружеството ТАКО СИМОВ ИОЦЕВ, кв. Гео Милев, ул. „37-ма" бл. 45 вх. „А". Тел. 72-44-78 — София 13.

Окръжна болница — Силистра

търси да назначи ИКОНОМИСТ — 1 с висше или средно икономическо образование.
Заплата по щатна таблица № 3.
От ръководството

дунавски гласове

страница за литература изкуство и култура

Колко много поезия и чистота носят в себе си тези чудно красиви цветя — тези искрени усмивки на родната земя!

Фотоетюд: Добри ЙОРДАНОВ

ПОЕТ на комунистическия идеал

Поезия за всеотдайността и верността — като че ли този порив пулсира в цялото творчество на Павел Матев. Това е невидимият магнит, който поляризира чувствата и привлича само тежкия метал на големите мисли. Това е верността към великия идеал на комунистите. Лириката на Павел Матев е ярко партийна и гражданска. Тези черти ние откриваме дори в най-интимните му изповеди. Разбира се, когато е необходимо, думите са строги и точни като куршуми.

Годините, в които се изявява ваше нашата най-нова поезия, в които се разгърна и творчеството на Павел Матев, показаха, че има мигове, в които дори и най-простата човешка вярност става най-трудно изкуство. Поезията на Павел Матев е наситена с огромен заряд от социалистически хуманизъм. Това я възвисява до най-високите степени на изкуството. Оттук — още един аспект на верността в тази мъжествена лирика — това е верността към самата поезия — към красотата. Може би тъкмо тази всеотдайност нажежава острието на творческата инвенция и слива лиризма, политическата патетика и простия човешки размисъл в едно прекрасно и неповторимо единство. Затова в поезията на Павел Матев е почти невъзможно да се поставят точни тематични или каквито и да е граници.

Павел Матев е един от оне

Другарят Павел Матев по време на разговора с творческата интелигенция в Силистра.

зи щастливи поети, пред които Девети септември разкри новата романтична революционна действителност още в зората на творческия му път. Новаторската сила на този поет не е във формата, която си остава почти винаги строга и класическа, а във вътрешния строй на чувствата и мислите, породени от нашето велико новаторско време. Затова поезията на Павел Матев е неразривно свързана с полета на нашето социалистическо съвремие. Тази поезия е сякаш някаква своеобразна кардиограма на свободното българско сърце. Не летопис, а кардиограма, защото тези стихове — непосредствени участници не само в литературните, но и в много от политическите процеси, са преди всичко отклик на сърцето.

Надяваме се, че контактите на поета Павел Матев със силистренския край ще прибавят към талантливото му творчество един бял дунавски вятър, който развява знамената ни; един упойващ дъх на златен добруджански клас...

ЗЕМЯ

Земя. Просторна и докрай открита.
Ту суха, ту окъпана от дъжд.
Ту рината от бомби и копита.
Ту цъфнала от ябълки и дъжд.

Целувам този прах и тези буци.
Закичвам се със нейните цветя.
И знам защо с издигнати юмруци
прадядото е паднал във пръстта.

Земя. На колко мъки тя е сита.
Под всяка стъпка бръчките личат.
Най-тежкото издържа тя: сълзите.
Тя връща космонавтите от път.

А откъде ли силите си сбира
и за живота колко ли копнеж,
щом мъртвите при себе си прибира
и още продължава да живей!

НЕДОВЪРШЕНИТЕ НЕЩА

Първа копка, прозвънпал стих,
първо литване под лазура,
вариант на начален щрих,
първа нота на партитура...

Нещо почваме в утрината.
Свети въздуха като свила.
Недовършените неща
ме привличат със странна сила.

Има всеки от нас съдба.
Днес началото слагаш само
на голямата си борба
до другарското вярно рамо.

И потребен е само мир,
дълго нужно е да живеем,
за да можем да дотворим
всяка трепнала в нас идея.

Симеон МАНОЛОВ

ПРОЛЕТНО РАВНОДЕНСТВИЕ

Приижда разгневената вода
необяснимо бавно и тревожно
и губи очертания брега...
И някак просто и безкрайно сложно
се ражда тая дива красота
в която диша ярост спотаена.
Изчезват тихо храсти и трева,
тополите нагазват до колене,
а под кръстосаните им ръце
размива мътната вода пръстта,
додето ги свали и отвлече
навътре, в талвега, на свобода...

Минават дни и тръгва пак назад
реката, от победи уморена,
и пак се вдигат храсти и трева
по-свежи, по-красиви, по-зелени.
И пак във слънчевата тишина
изплуват зеленясалите камъни
и кани ласкавата хладина
в прегръдката си тиха и голяма.

Но много дълго след като водата
попие в почвата успокоена,
запазват тъмни ивици стеблата
до яростта на второ равноденствие.

Валентин ЧЕРНЕВ

Фолклорът — наше неоценимо богатство

По решение на Секретариата на Централния комитет на Българската комунистическа партия на 7 и 8 август тази година в Копривщица ще се проведе Вторият национален събор на народното творчество. На него ще бъде показано най-хубавото и най-оригиналното от народното творчество, създадено през хилядолетната ни история — от миналото до нашата социалистическа съвременност.

Фолклорното богатство на българския народ, създавано в продължение на много десетилетия, в дълбока и неразривна връзка с материалния бит и духовните вълнения на трудовите маси, винаги е било опора и упование в борбата им за по-добър живот. Изиграло своята огромна роля в годините на Възраждането, в борбите за национална независимост и политическа свобода, то и днес продължава да ни вълнува със запазената неповторима свежест на гениалните си образци. Олицетворение на най-ярките духовни черти на българина, на неговата жизнена енергия, на непрекъснатата му воля за творчески достижения във всички области на живота, то и днес си остава едно неоценимо национално богатство. В него намират образци и вдъхновение за личното си творчество нашите най-добри поети, писатели, композитори. Както в миналото, така и днес фолклорът си остава извор на най-силни патриотични чувства, в които пулсира обичта към българската земя, към всичко родно, съхранено през хилядолетията с толкова драматични борби.

Издирването, проучването и съхраняването на фолклора е наша постоянна благородна задача,

ПРЕД ВТОРИЯ НАЦИОНАЛЕН СЪБОР НА НАРОДНОТО ТВОРЧЕСТВО В КОПРИВЩИЦА

продиктувана не само от чисто родолюбие. Прекрасните образци на песни, мелодии и танци, плод на творческия гений на народа, са наш голям национален капитал. Той трябва да се използува широко за естетическото и патриотично възпитание на всички слоеве от населението, като източник на вдъхновение за благородни дела. Днес, когато с бързи темпове вървим към изграждането на развито социалистическо общество, народното творчество остава с цялото си многообразие любимо и търсено изкуство на трудещите се.

Силистренски окръг, като част от Добруджа, е една от недостатъчно изследваните етнографски области в България. На проведения окръжен събор на народното творчество през миналия месец отново се откроиха самобитността на местното фолклорно богатство. Представилите се на събора народни оркестри, танцови състави, фолклорни групи и индивидуални изпълнители пока

заха произведения на народното творчество, неизследвани и нерегистрирани в досегашните проучвания. Така например Иванка Илиева от с. Поляна и Мария Михайлова от Силистра знаят по над 150 народни песни; Велко Великов, кавалджия от Малък Преславец, и Недко Петров, гъдулар от с. Гарван, са запомнили от своите майстори-учители по над 100 мелодии; деванадесетгодишната Надка Иванова от с. Гарван знае 35 народни песни. На голяма висота бе художественото изпълнение, като преобладаващата част от певците, танцьорите и инструменталистите се изявиха в най-добра светлина.

Мнението на специалистите, журирали окръжния събор на народното творчество, е, че голяма част от групите и индивидуалните изпълнители ще предизвикат жив интерес на Националния събор в Копривщица както като носители, така и като изпълнители на чист добруджански фолклор.

В Копривщица окръгът ни ще бъде представен от редица утвърдени състави: битов оркестър от Кайнарджа, фолклорна певческа група от Поляна, фолклорен оркестър от Малък Преславец, фолклорна танцова група от кв. Калипетрово. Включени са и редица индивидуални изпълнители — певци и инструменталисти.

Георги КАЛИМЕРОВ

ТЕАТЪР НА ПЛОЩАД

На двадесет километра от Будапеща е разположен удивителният по своята архитектура и общ колорит градец Сентендре: редиците от миниатюрни къщички в стил рококо оформят криволичещи улички, дворовете се сливат с хълмовете; главният площад е изграден от сгради в стил барок.

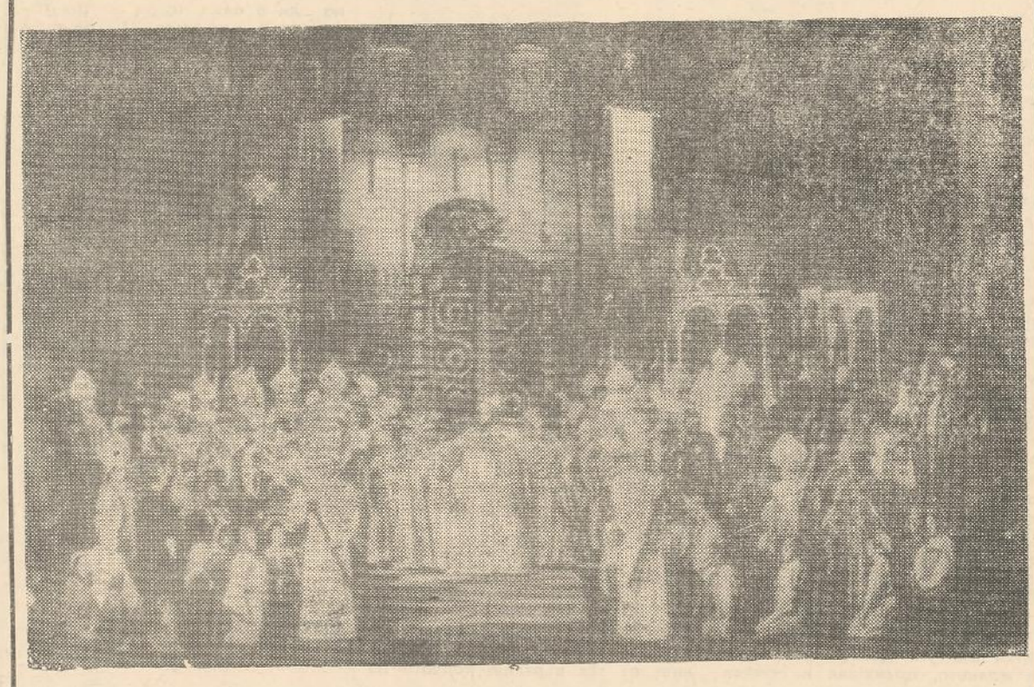
Досега наричаха Сентендре град на художниците. Действително тук живеят и творят много унгарски живописци. През лятото на 1970 година градът бе „превзет“ от актьорите.

Театралният режисьор Андраш Бекеш реши да възроди по улиците на Сентендре популярните представления, които са се уреждали през средните векове под открито небе в много европейски градове.

На главния площад в Сентендре са издигнати най-обикновени сцени, в града се появили съобщения: „Вход безплатен, шапките може да не се свалят“.

Репертоарът на представленията не е избран случайно. На зрителите била показана „Комическа трагедия от XVII век“, написана от неизвестен автор.

Театралните критици придават важно значение на тези представления, оценявайки ги като начало на Сентендрийския театър.

При неотдавнашното си успешно гостуване в Париж Софийската народна опера се представи с „Борис Годунов“ от Мусоргски в театър „Шан-з-елизе“.

Из света на ЕКРАН

СЪБОТА, 26. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Четвърти международен фестивал на игровия филм, 12.00 Информационен дневник, 16.50 За пионерите: „Бързи, смели, сръчни“, 18.00 Новини, 18.10 За младежта: „Контакти“, 19.00 Панорама, 19.30 Народна музика, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Игрален филм, 21.50 Среща с наши видни дейци на литературата и изкуството, 22.30 Забавна програма, 23.00 Новини, 23.20 Европейско първенство по вдигане на тежести — видеозапис.

НЕДЕЛЯ, 27. VI

8.30 Новини, 8.40 Песни за Родината, 8.50 „Градове“ — филмова импресия, 9.00 В последната минута, 9.05 Картина и мелодия, 9.10 Изборен репортаж от Варна, 9.30 Изборен репортаж от София, 9.40 Пирински и шопски песни и танци, 10.00 В последната минута, 10.05 Картина и мелодия, 10.10 Публицистично предаване, 10.35 Пее Йосиф Кобзон, 11.00 В последната минута, 11.10 Предаване за децата, 11.20 Хубава си, татковино!, 11.50 „Села“ — филмова импресия, 12.00 В последната минута, 12.05 Картина и мелодия, 12.10 Български естрадни песни, 12.30 В света на животните, 12.50 „Кандидати и платформи“, 13.00 Информационен дневник, 13.30 „Поколение“ — игр. филм, 14.40 „Празникът продължава“ — репортаж от Варна, 15.00 В последната минута, 15.05 Картина и мелодия, 15.10 Младежко телевизионно състезание, 16.00 — 19.00 Спортно предаване (в 18.00 само за няколко минути ще покажем отварянето на урните във Варна и началото на преброяването на бюлетините), 19.30 „Оберполицаят“ — публ. предаване, 19.45 Първи изборен репортаж от Народното събрание, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Игрален филм, 22.00 Забавна програма, 23.00 Новини, 23.20 „Един изборен ден“ — филмова импресия, 23.35 Народни хора и танци, 23.55 Среща със засл. артисти Лили Иванова и Емил Димитров, 00.15 Репортаж от Народното събрание.

Вл. КОЗИН

Екзотика

ЛИРИЧНА НОВЕЛА

Трета година бях женен и като звяр скучаех за жена си, когато се разделяхме. Майката на жена ми живееше в тамбовската равнина и много боледуваше: четири месеца аз гневно страдах, нощувах сам и самотен.

Началникът уважаваше поривистия ми труд, моята независимост, не ми дотягаше с властта си и горделивостта си. Той ми даде така наречения „отпуск не на държавни средства“ и аз се отправих да видя жена си: от Ашхабад в Красноводск, през Каракум. Пресякох Каспийско море, яростно през зимата; след това Баку — Москва; от Москва за Тамбов, до станция Обловка; път разнообразен като любовта.

Стоеше декемврийска бяла нощ и тишина със замръзнали звуци, със скриптене. На станция Обловка мен — объркан и в разкопчано палтенце — с достойнство ме посрещна грамадният Никита, велик познавач на конете за надбягване. Той ме настани в шейна, зави ме с кожух и препусна коня, който сякаш изведнъж бе израсъл накрая на юздите.

Нощ, тъмно е, но белее. Белота. Бяла необятност. Величие. Сам на себе си изглеждах снежен. Конят бе лъскаво-чер: всичко е бяло. Седем години не бях виждал руската обилна зима, окото ми не учудваха безкрайните каракумски и кизилкумски пясъци, но бялата безкрайност на тамбовската равнина бе поразителна. Снежна приказка без край, руска просторна измислица.

Аз не й вярвах.

— Бави се нещо зимата — каза Никита, — все още е малко снегът. — И като поспря коня на завоя, с пълна сила го пусна по пътя към селото.

От бялата тишина — в тишината на стария дом. Пред вратата аз почувствувах прохладата на своята шия: оплетоха я топлите ръце на жена ми. С почтително достойнство Никита се отдалечи, а в предутринния студ ние се целувахме с жена ми така силно, че стана горещо.

В топлата стая блестяха книжни лавици, ъгъл с пиано, подредена маса: малка лампичка — почти не даваща светлина. Аз се прислушвах до болка, стоях мирно, не знаейки как да се държа.

— Мама е зле — прошепна жена ми, — не се вълнувай, трябва да бъдеш спокоен.

Бях донесъл добър азърбайджански коняк в плетена бутилка, лимони, портокали, азиатски подаръци. Притиснали се един до друг, ние пиехме коняк, жена ми ме постави да вечерям и безшумно отиде в съседната стая при майка си. Ядях бавно. В къщата бе твърде тихо, подтискащо.

Очаквах с опасение, че ще ме извикат в безмълвната съседна стая. Не ме викаха. Крадешком станах от масата, приближих се до шкафа с книги. В Туркмения имах много грижи, старания и срочни нощи — през изтеклата половин година почти не бях чел книги, създадени от страст и въображение: обичах освежаващите, откровени книги от далечната древност. По тежките лавици стояха книги на руски класици.

Столетна пролет на таланти! Колко невероятни съчетания в света на станалите впечатления, представи, идеи, колко сътворени събития, нетленност на времето, утвърдено от изкуството! Колко образни познания и руско съвършенство! Класика. Какво жизнено, здраво, едро слово!

Бях възпитан в Задкавказието и Средна Азия. Слабо познавах руските селища, гори и градове, песни и легенди, затворената нежност и пластичната плещещост на руската душа. Познавах руската класика, но не знаех чии умни ежедневия, чия строга чувствителност и горда ласка издигаха тези класически сводове.

Сто години. Каква непрекъснатата мигновеност на раждане на небивалото, на новината между връзките и думите!

Сто кратки години. Какъв възторг на развитие, каква независимост!

Аз съм марксист: аз съм биолог. Изучавал съм същността на революциите, извършени от Дарвин, Сеченов, Павлов. Деветнадесетият век не се изморяваше от революции. Зная: няма организъм извън средата, извън обществото. Какво постоянно зорко величие от забравени хора е създал образният век на руската класика!

Влезе Никита — почтителен, огромен, безшумен. Почерпих го с коняк. За силната нежност на старинния коняк Никита се изказа така:

— Душевен е!

Ръцете на Никита бяха със жестока сила и нежност. Те не вършеха насилие над дарбата на умния, тичащ кон, те засилваха блестящата му пъргавина. Никита умееше да възпитава страст и сила, той знаеше древното изкуство за превъплътяване — изкуството да се живее в други жив талант.

(Превод от руски)

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 67 (1843) | Силистра, вторник, 29 юни 1971 г. | Цена 2 стотинки

БЛЕСТЯЩА ИЗБОРНА ПОБЕДА!

ОТ 116 150 ИЗБИРАТЕЛИ В ИЗБОРИТЕ УЧАСТВУВАХА 116 075 — 99,94 НА СТО. ЗА КАНДИДАТИТЕ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ГЛАСУВАХА 99,96 НА СТО, ЗА ОКРЪЖНИ НАРОДНИ СЪВЕТНИЦИ — 99,93, ЗА ГРАДСКИ СЪВЕТНИЦИ — 99,83, ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ — 99,75, ЗА СЪДИИ И СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ — 99,98 НА СТО.

ВЪЛНУВАЩ ПРАЗНИК НА НАРОДНОТО ЕДИНСТВО

ВЪОДУШЕВЛЕНИЕ И РАДОСТ

СИЛИСТРА 27 юни. Празнично украсена, огряна от първите лъчи на юнското утро, белокаменна Силистра се изпълни с пременени в китни добруджански носии — младежи и девойки, мъже и жени — работници и работнички, служители, белобруджанските песни и танци, ръка и ръченица, „Мило ми е мамо, драго ми е в Добруджа да ида“, „О, добруджански край, ти наш си земен рай“ огласяха всичко наоколо, изпълваха ведро то небе на древния и вечно млад град.

ГЛАСУВА СЕКРЕТАРЯТ НА ЦК НА БКП ДР. ИВАН ПРЪМОВ.

Първите щастливци пуснаха бюлетините и като на голям празник отвсякъде се поднасяха поздравления „Честито“, „Честит празник“. Честитяха на тия, кои то за първи път гласуваха, честитяха на тези, които вече за шести път гласуват за кандидатите на Отечествения фронт, за родната комунистическа партия.

С всяка измината минута празничното оживление по улиците на Силистра нарастваше, секциите се изпълваха с хора, „опашките“ растяха, но никой този път не се сърдеше, а влизаше в непринуден разговор със съседа си, търпеливо чакаше своя ред. Баби и старци, майки с деца, младежи и девойки, обединени от една идея, от една мечта — светло комунистическо утре, щастливо и благоденствуващо настояще.

В 8 часа на площадката пред XVII секция в блок 10 по улица

ЗА ПРЕКРАСНОТО БЪДЕЩЕ НА ДЕЦАТА.

„Георги Димитров“ се разлюля вито добруджанско хоро, кръшни викове, радостен смях. В разгара на хората тук пристигнаха да гласуват секретарят на ЦК на БКП Иван Пръмов, кандидат за народен представител в 238 Силистренски изборителен район, кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, секретарят на ОК на партията Виктор Ганев. Сърдечни приветствия, топли думи на пожелания. С вълнение пред урната застана др. Иван Пръмов: „Гласувам преди всичко за щастието и благоденствието на българския народ, за изграждането на развито социалистическо общество, за мира, за процъфтяването на Силистренски окръг“. Като се присъедини към пожеланията на др. Пръмов, др. Кардашев заяви: „Гласувам за разцвета на нашата Родина, за ускореното развитие на нашия силистренски добруджански край“.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА КОМИТЕТА ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА ДАВА СВОЯ ГЛАС ЗА ЩАСТИЕТО НА НАРОДА.

В 8.30 часа отново пред XXVI избирателна секция се извиха хора. Тук дойде да гласува кандидат-членът на ЦК на БКП, председател на Комитета за изкуство и култура Павел Матев, кандидат за народен представител в 239 Силистренски избирателен район; Недка Куртева, работничка от завод „Оргтехника“, кандидат за народен представител в 240 Алфатарски избирателен район, придружени от секретаря на ОК на БКП Станчо Николов. Пускайки синия плик в урната, др. Матев заяви: „Гласувам за благоденствието на народа, за разцвета на Силистра и Силистренски окръг“. И пак хора, весели възгласи.

Празничното веселие достигна своя връх към 10 часа на площада „Карл Маркс“. Ансамбълът за песни и танци, пионерският танцов състав, кандидатите за народни представители Иван Пръмов, Павел Матев, Недка Куртева, ръководителите на окръга и града, младежи и девойки участвуваха в изборното увеселение.

След това другарите Пръмов и Матев посетиха някои избирателни секции в града, срещнаха се с избирателите от Калипетрово и Айдемир.

Навсякъде оживление, навсякъде пожелания за щастливото бъдеще, за успехи в строителството на социализма, за претворяване в живота Програмата на партията, за изграждането на развито социалистическо общество в нашата татковина Народна република България.

Николай ГРИГОРОВ

ТУТРАКАН, 27 юни. Свежото неделно утро в този дунавски град се превърна в истински празник, в който социалистическото народовластие достигна нова кулминация.

Усмихнати, с росни китки в ръце, тутраканци още от 6 часа тръгнаха към избирателните секции да гласуват за кандидатите на Отечествения фронт, за мирно

ЧЛЕНЪТ НА ЦК НА БКП ДР. НАЧО ПАПАЗОВ ПОЖЕЛАВА БЛАГОДЕНСТВИЕ И РАДОСТ НА ТУТРАКАНСКИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ.

то небе на родината, за щастието на своите деца. Над обновения квартал „Шеремета“ звучаха бодрите ритми на народната музика, разнасяна от високоговорителя до квартална парк. Рано сутринта кандидат-членът на бюрото на окръжния комитет на партията Ангел Върбанов посети шеста, седма, осма и други избирателни секции. Те бяха празнично подредени, с красиви битови кътове. В 6.30 часа в седма секция вече бяха гласували 110 избиратели. Тук гласува за първи път и комсомолката Тодорка Андреева, която сега завършва селскостопанския техникум „Добруджа“.

Членът на избирателната комисия в осма секция Драган Марин ов посрещаше на входа избирателите със сърдечното „Добре дошли“. Пионери от училище „Йордан Йовков“ поднесоха цветя на гласуващите в шеста секция. Пред тази секция се събра множество хора в очакване на кандидата за народен представител в 245 Тутракански избирателен район, члена на ЦК на БКП Начо Папазов.

В кратък разговор първият секретар на ГК на комсомола Калин Манолов ни осведоми, че 503 младежи и девойки в Тутракан ще гласуват за първи път. В събота вечерта те са имали мила среща с пенсионера Стефан Димов, който им е разказал за изборните машинации на румънската и българската буржоазия.

В 9.30 часа, сърдечно посрещнат, пристигна др. Начо Папазов, придружен от секретаря на ОК на БКП Яким Петков. Пускайки бюлетината в шеста избирателна секция, др. Папазов каза: „Гласувам за щастието на нашия народ, за мир и братство. Днес е ден на нашето народовластие и родолюбие!“.

На площадчето в кварталния парк се извиха кръшни хора — израз на народното въодушевление и радост.

Другарите Начо Папазов, Яким Петков и Ангел Върбанов посетиха избирателите в Старо село, Нова Черна и Цар Самуил. Навсякъде към избирателните урни прииждаха стари и млади, за да дадат своя глас за по-щастливото бъдеще на родината.

Симеон ПЕТРОВ

КАНДИДАТ-ЧЛЕНЪТ НА ЦК И ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОК НА БКП ДР. ГЕОРГИ КАРДАШЕВ ГЛАСУВА ЗА РАЗЦВЕТА НА СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ.

КРЪШНО ДОБРУДЖАНСКО ХОРО ПРЕД 26-ТА ИЗБИРАТЕЛНА СЕКЦИЯ.

С ВЯРАТА В УТРЕШНИЯ ДЕН

Ведростта на неделното утро като че ли предсказваше за някаква спотаена тържественост, която всеки момент можеше да избликне. А когато от всички улици се понесе пъстра върволица от мъже и жени, пременени с национални носии, разбрах, че наистина този ден за алфатарските хора беше истински празник.

Първи дадоха своя глас овчарите Димитър Мокански, Иван Великов, Атанас Паскалев и Христо Желев. След тях потокът от гласоподаватели бе предимно от старци, които пускаха бюлетините с едно единствено пожелание: „За здраве, за щастието на младите“. Само за 20 минути край урните преминаха над 250 души. За първи път гласува и комбайнерът Димитър Недев. А когато 85-годишната баба Станка, предвождана от своята 60-годишна дъщеря, се изправи пред урната, нейните думи „За вас, за младите!“ предизвикаха умиление.

На площада отвън се понесе игрива мелодия на гайда и хармоника. Хорото нарастваше, а когато се появи кандидатът за народен представител Недка Куртева, то се преизрна в ръченица. Играеха стари и млади, а лицата на всички сияеха от вълнение и радост. Най-малките и тези, които разбираха повода за тази тържественост, изразяваха пък своите чувства чрез организирания конкурс на тема: „Партийната програма — наше знаме“. Скоро асфалтът се изпъстри от рисунки, възхваляващи социалистическия възход.

В избирателните секции на квартал „Попово“ и в поделение то на офицера Гергов гласуване то бе отдавна завършило и резултатите бяха радостни — всички до едни подкрепяха народните кандидатури.

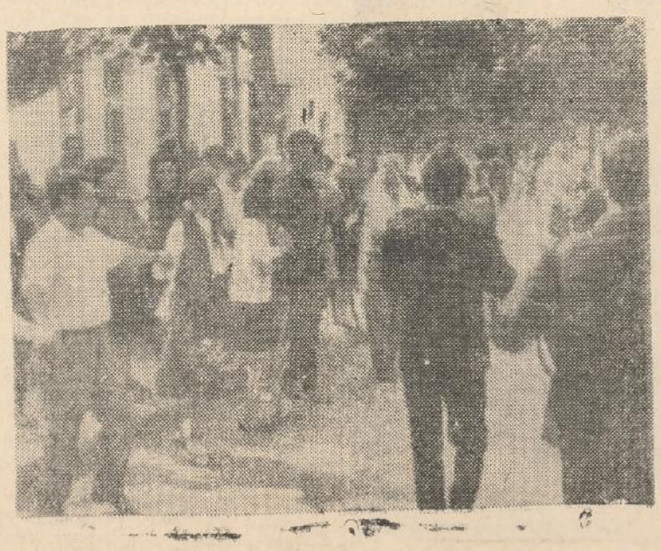
Йордан ЕНЧЕВ

С БЮЛЕТИНАТА НА БЪДЕЩЕТО

ДУЛОВО, 27 юни. Още няма ше шест часът, но най-нетърпеливите избиратели в Дулово вече бързаха пременени към изборните урни. По лицата им личеше празнично настроение и нескривана радост. Пред трета, четвърта и пета избирателни секции напети моми и момци в българска национална носия бяха подхванали кръшно хоро. Край тях се трупаха стари и млади, дошли да дадат гласа си за кандидатите на Отечествения фронт.

Най-неспокойни бяха тези, които щяха да гласуват за първи път. На тях им бе дадено предимство при отварянето на секциите. В трета секция гласува Иванка Вълчева, в пета — Димитър Тончев и Станю Друмев, в седма — младото семейство Марко Маринов и Димитричка Петрова, а в секциите в квартал Черник — Айше Джевдетова, Исмаил Фарисов, Мехмедали Рушидов, семейство Мирям Якубова и Али Берберов. Своето първо гласуване те свързваха с бъдещето на своите деца, с успеха в работата, с първите полети на своята младост в ученето и труда.

В трета секция гласува и майката на загиналия партизанин Никола Петров (Караджата), баба Бяла Чернева. Тя заяви: „Радост на сън, че гласувам за нашата Родина, за щастието на народа, за които даде живота си и моят син!“. За своите осигурени спокойни старини дуснаха бюлетини те си за народните избраници Таско Илиев, Али Мустафов, Руска Колева и още десетки пенсионери. За процъфтяването на България и на хубавия дуловски край даде своя глас кандидатката за народен представител в Черноли шки избирателен район Мукадис Кадирова,

След девет часа в града пристигна кандидатът за народен представител в Дуловски избирателен район кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев. Пред сградата на градския народен съвет се изви голямо хоро. Заобиколен от своите избиратели, др. Георги Кардашев им честити забележителния празник, разговаря сърдечно с тях и им пожела пълна изборна победа. Придружен от ръководители на града, той посети четвърта и пета избирателни секции, където се запозна с организацията и хода на изборите. Навсякъде той бе посрещнат топло и сърдечно от хората.

Към десет и половина часа изборите в Дулово и съставните села бяха към своя край. Най-рано приключиха те в Поройно, Раздел и Черковно.

Никола НАНЕВ

ОКРИЛЕНАТА ВЯРА НА НАРОДА

ДОКАТО в ранното утро на изборния ден десетки подранили хора чакаха своя ред пред урните на двете секции в Главиница, навярно съвсем случайно един учител разказваше:

— Предстои коренна промяна в архитектурното оформление на селото. Ето — тази и тази къща ще бъдат разрушени... И на тяхно място ще изникнат нови постройки — всички свързани с нуждите за утрешното развитие на селото като център на аграрно-промишлен комплекс.

Сега в центъра си Главиница има едно прекрасно — ново и модерно — училище. Всичко, което ще се създава през утрешния ден, трябва да бъде в негов стил, дори още по-перспективно.

В момента, когато разговаряхме, в първа избирателна секция, уредена в една от светлите стаи на училището, изборният ден вече започваше. Гласуваха най-подранилите. Обикновени трудови хора, сигурни в съзидателния труд на своите ръце, убедени, че той е посветен на утрешния ден. Тези хора са най-преките свидетели и участници в обновяването на Главиница. Те знаят цената на всяка придобивка, знаят, че е предназначена за тях. И казваха своето твърдо „да“ в името на това обновление.

Селото бързо се отърсваше от тишината на утрото и оживяваше с глъчката на един паметен ден, на един народен празник. Към центъра на селото се стичаха все повече и повече хора — възрастни и млади. Но и едните, и другите вълнуваха едни мисли.

Втора секция в читалищния салон, обкичена с цветя и подходяща украса, при добър ред приемаше своите избиратели. И ако имаше по-нетърпеливи, те бяха онези, които искаха по-бързо да излязат пред читалищната сграда. Вече се дочуваше позната добруджанска мелодия, извиваше се онова красиво и плавно нашенско хоро. Редяха се усмихнатите лица на хората, изразили една нескрита радост, спокойствие и ведро настроение.

Беше 27 юни 1971 година.

Изборният ден на Родината!

Посетихме селата на общината. А през това време телефоните не спираха да звънят, разнасяйки вестта, че напред се изковава една хубава изборна победа, че гласовете на стотиците избиратели се сливат в един глас — непоклатимо уверен в утрешния ден.

Сава ХРИСТОВ

ОТНОВО НА РОДНА ЗЕМЯ

КАКВО РАЗКАЗВАТ ЗАВЪРНАЛИТЕ СЕ ИЗСЕЛНИЦИ ОТ ТУРЦИЯ

През миналата година от окръга се изселиха в Турция някои български граждани от турски произход, които имат роднини там. Някои от тях отидоха по силата на инерцията, други с изявено предпочитание, продадоха къщи като палати и тръгнаха с пълни камиони...

Но ето че за по-малко от година, изпитали „прелестите“ на капиталистическия обществен строй и на рекламираната „свобода“, с цената на много унижения и препятствия, в окръга се завърнаха 6 семейства.

Редакционни работници се срещнаха с някои от тях и по човешки поговориха, а те споделиха своите мисли, своите чувства, своите тегла.

СРЕЩА С ДРУГИЯ СВЯТ

СЕБАХАТ

— Със свити сърца и много плач тръгнахме за там. С два камиона багаж, мотор, хладилник, телевизор, радиограмофон, гардероби, бюфети, печки. А се върнахме ей с този юрган и това куфарче.

— Човешкият живот там е за нула.

— Започнахме работа, двете с моята сестра, в една консервна фабрика. Плащаха ни по 1.50 на ден от сутрин до вечер.

— На определено място се събирахме безработните. Чорбаджията идваше, подбираше от многото, които му харесат, пазареше се: „Ти ще дойдеш за осем лири“. „Взе ми мене, чорбаджи, аз ще работя за шест лири“. И той вземаше другия.

— Другите работници не ни гледаха с хубави очи.

— Скоро напуснахме работата. Нямаше какво да се работи.

— Вечер се прибирахме рано в къщи. По улиците ходеха разни, които крадяха хубавите момичета.

— Градът е много мръсен, мирише.

НИХАТ

— Тръгнах на училище в четвърти клас. Нищо не разбирах каквото ни предаваха.

— Плащахме такса.

— С нетърпение очаквах да се завърна в моето училище.

— Учителите и другарчетата ме посрещнаха радостно.

ЛЮТФИЯ

— Роднините ни посрещнаха радостно. Но нямаше място в къщата им. Живеехме на квартира.

— Хамид дълго време не можа да си намери работа. След това започна с една резачка да реже дърва. Но малко изкарваше.

— Парите от България се топяха.

— Преселихме се в Бурса. Мислехме, че там ще намерим работа.

— Плащахме по 50 лева за квартира.

— Работа не намерихме. По едно време Хамид започна нощно време да строи „геддже конду“ — нощни къщи. Но скоро напусна.

— Два месеца стояхме без работа. Изядохме всичко.

— Каквото остана, събрахме и продадохме на безценица.

— След много бягане извадихме паспорт за Западна Германия.

— В София слязохме от рейса и останахме в България, тук, където сме се родили. Другаде за нас няма място.

СЕБАХАТ

— В Русия ще замина, но там няма да се върна.

В съвременното обществено развитие все по-голямо значение придобива борбата на идеологическия фронт.

Една от най-популярните форми на идеологическата диверсия на империализма е проповядването на неограничената „свобода“ в така наречения „капиталистически рай“. Неотменима съставка на тази форма е и проповядването на космополитизма. Родината! Какво представлява родината? Тя е там, където ти е най-добре, където си сред „свои“. „Западът предлага много неща, каквито комунизмът не може да даде на човека...“ — крещят по ефира дикторите на радио „Свободна Европа“, ширят още безброй теории за предимствата на „свободния свят“. И логично е да се запитаме какъв е ефектът от този донкихотовски метод, има ли още наивници, които да приемат слепо тези десетки и стотици пъти пресети през ситото на лъжата „истини“. Макар и извънредно рядко такива хора все още се срещат. Просветлението и отрезняването идват почти веднага, но едва ли всички могат да го реализират и да си върнат родината, както направи това семейството на Хамид Хамдиев.

Разказът на тези хора, след деветмесечен престой в съседна капиталистическа Турция, е не само истина. Той е болка, която личи от всяка тяхна дума, от всеки техен жест.

През месец август 1970 година Хамдиев получава разрешение да се изсели в Турция заедно с жена си, сина си и двете си дъщери. Дълги години те са работили в кооператив ното стопанство в Таслаково, изгнали са в центъра на селото хубава къща, обзавели я с всичко необходимо за едно съвременно семейство... но ето че дошло неговото неочаквано решение да замине. Къщата веднага става притежание на друг стопанин, а всичко останало се отзовава в Хиджабат, Турция. Старите родители на Хамид са благодарни на своя син, че им е купил една малка къщица, където да дожи веят старините си и където да чакат вест за „благополучието“ на своя син.

Хиджабат е малко градче, от рода на Дулово, на брега на Бяло море. Но ако съдим дори само по илюстрованата картичка, изпратена оттам, за сравнение едва ли може да става дума. А думите на тези, които са били вече там, са още по-красноречиви. Хамдиеви престояват в Хиджабат 6 месеца. Но гости на близките си не могат да останат задълго, защото и самите те не са в по-добро положение. Малкият Нихат е записан в местното училище. Съвършено незапознат с каноните на религията, той не може да разбира мъглявите религиозни обяснения на учителя, а те са свързани с всички предмети, с които могат да се свържат. Характерна черта на получените знания е тяхната неприложимост в живота, което става ясно след връщането му отново в България. „Навсякъде се шириш мръсотия — споделя една от сестрите — Себахат Хамдиева. — Къщите бяха мизерни. Аз и сестра ми бяхме принудени да започнем работа в една консервна фабрика. Непосилният физически труд ни изтощаваше неимоверно. Останалите работници ни гледаха с презрение. Много от тях въобще не работеха, а после вземаха над ница заедно с всички. Плащаха ни по 10 лири (1,60 лв.), но ние вземахме само част от тях, защото господарят вечерта намаляваше уговорената сутрин надница както си иска. Брахме и памук за по 90 ст. на ден. И защо беше всичко това?“

Бащата, стожерът на семейството, също трудно намира работа, и то каква. Нощно време е бил строителен работник, наемник при също така отчаяни като него хора, които решавали за една нощ да си построят някакво подобие на жилище, което ако се завърши до сутринта, местните власти са нямали право да съборят. Но веднъж той се връща в полунощ, за да скъса завинаги с тази си „професия“. Наистина едва ли може да се издържи дълго с кош на гръб да пренасяш всичко необходимо за един строеж. Известно време обикаля улиците на градчето с една частна резачка за дърва, но и това не е задълго и той отново е без работа. Продава на безценица дълго събираната в България покъщнина — мотоциклет, телевизор, радио и др., за да осигури прехраната на петте гладни гърла. Скътаните пари бързо се стопяват. На собствения си гръб изпитва Хамдиев ширещата се в мечтания за него „рай“ корупция и мошеничество. На ред с десетките начини да намалят цената на продаваните предмети един от купувачите му заплаща стабилизатора на телевизора с български парични знаци отпреди обмяната през 1962 година.

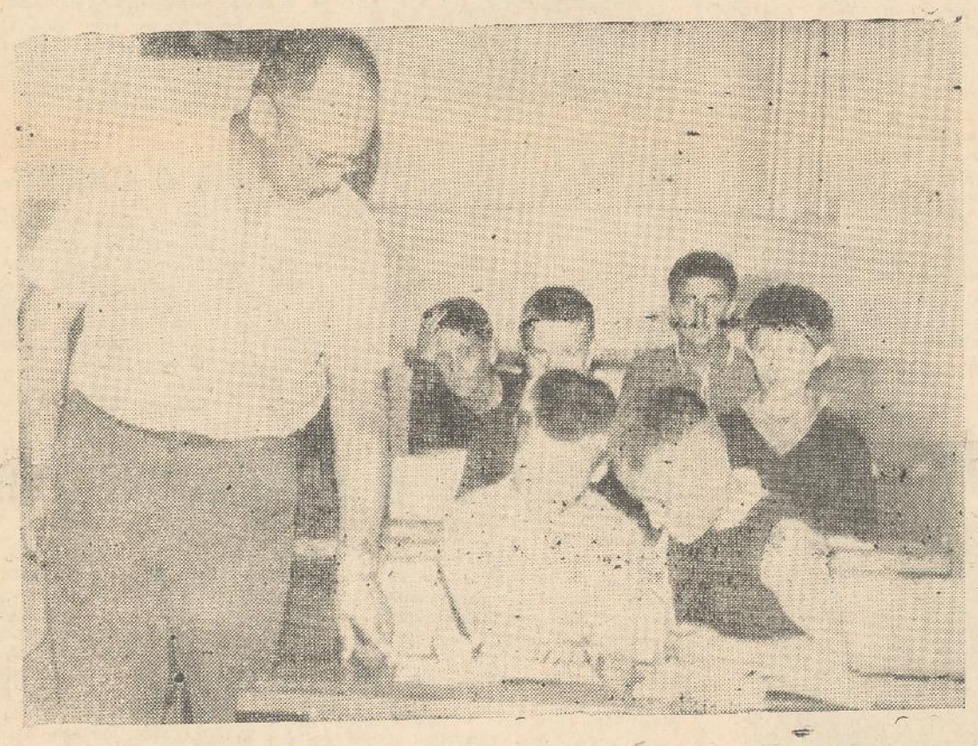
На 1 март т. г. семейството отива да опита щастието си в град Бурса. В продължение на два месеца, при наем за квартирата 50 лева, никой не може да си намери работа. И с мисълта за пълната безизходица, в която са попаднали, отново идва и мисълта за родния добруджански край. Решението да се върнат е било единодушно, щом и малкият Нихат пространствуванията, за да получи паспорти за екскурзия в Западна Германия, Хамдиев отново се среща с „любезността“ на сънародниците си. На първия чиновник, който е трябвало да се заеме с тази работа, дава кухненския си бюфет. А после, после наред с редовните 7 000 лири за двата паспорта и сам той не може да каже колко пари е дал за подкупи на различни лица, като се започне от Истанбул и се стигне до контролно-пропускателния пункт. На автостанцията в София петимата със съвсем дребна покъщнина вземат влака и се озовават на гара Дулово. И оттук заможният преди девет месеца Хамид Хамдиев няма пари да плати билетите до Таслаково. Ето цената на „западната свобода“, която той отиде да търси.

Тези хора разбраха цената на родината. За тях тя добива смисъл, преминал през страданието, причина за което са лековерието и авантюристичните безпочвени стремежи, насажда ни от западната пропаганда и нейните носители. Съпругата на Хамдиев, Лютфия, е ходила и преди това в Хиджабат. Защо той не повярва на нея и не обърна внимание на несъгласието й да отидат там. Грешка, твърде скъпа грешка. „Ние изгоряхме, вие стойте там и не се бутайте“ — пише до най-голямата си сестра в България Асие. Но защо трябва да изгориш, за да разбереш, че родината ти е там, където си отрасъл, където си станал човек, където си получил всички блага от една власт на народа, от една мъдра партийна политика. Та не е ли всичко това изградено със собствените ти ръце, с твоя ум, с твоя самоотвержен труд.

И ето сега малката къщичка в Таслаково отново е приютила всички. На завръщането се радват близките, радват се съселяните и естествено най-много завърналите се от „рая“ гости. Но сега наред с началото на живота, който ще започнат, ще стои завинаги и едно неизменно правило. На всяка крачка ние трябва да се чувстваме отговорни за честта и авторитета на нашата родина, защото сме нови хора, защото сме граждани на нова социалистическа България. В нейната богата и плодородна земя няма условия, в които да виреят отровните корени на империалистически шантаж, и ние трябва бойко и настъпателно да воюваме за идейната, политическата и моралната чистота на нашия народ.

Енчо ЕНЧЕВ

ДА СИ ВЪРНЕШ РОДИНАТА

ОТНОВО НИХАТ ХАМДИЕВ ОТ С. ТАСЛАКОВО Е В РОДНОТО УЧИЛИЩЕ.

„СГРЕШИХМЕ, НО... ЖИВОТЪТ СИ ВЪРВИ“

Името ми е Юсеин. То кажи-речи сега само името ми остана — Юсеин Юсуфов Фейзулов. Като пътуваш от Тутракан за Русе, ще видиш една табелка — с. Цар Самуил. Ще кривнеш наляво и като стигнеш в село, през три улици на четвъртата — там беше моята хубава голяма къща, а до нея къщата на сина ми Басри. Тези къщи вече не са наши, защото ги продадохме миналата година, преди да се изселим в Турция.

Аз съм вече човек на години. Тука съм се родил, тука съм побил кол. С жената работехме в стопанството, децата ходеха на училище. Двамата ми сина се задомиха, родиха им се деца, поеха си по своята пътека.

Животът хубаво си вървеше, ама жена ми Саадие като каза да се изселим в Турция при майка й, мъчно й било за нея. Всеки ден все това — и се подлъгах, та я послушах. От селото ни изпратиха като хора, зер не сме били серт, погаждали сме се с всякого.

Като слепци тръгнахме, без да знаем какво ни чака. Качихме се в Русе на влака и — довиждане хубав живот! Още като минахме границата към Одрин, станахме пишман, сърцето взе да се свива. Беше август месец миналата година. По нашите земи царевицата и слънчоглед — два човешки боя, а там — всичко хилаво, неотглеждано. Още тогава ме жегна нещо — рекох си: „Тука няма да я бъде“.

Стигнахме в с. Мараш, дето живее тъщата. Там преживяхме криво-ляво в една станчка месец и нещо. Работа няма. А ние сме три семейства — нали казах, двамата ми сина са женени. Трябва да се яде. Потърсихме препитание в град Бурса. То се знае, че ще дирим квартира в крайните, мизерните квартали. Намерихме една разнебитена къщица. Наем 400 лири на месец.

И пак търси работа, моли се. Ама никой на никого не обръща внимание. Всеки е загрижен само за неговото си парче хляб. Синовете ми тръгнаха по кафенетата. Там се събират безработните. Там отиват посредниците и набират работна ръка. Ходих и аз, но не ме избраха нито веднъж, стар съм за тях — на 51 години. Синовете ми са млади и здрави, та ще се харчеха. Но и тях една вечер ги не берат, друга не ги вземат. Ама и да ги вземат на работа, голяма файда няма. Мъкнат по цял ден тухли и бетон по строежите за 15-20 лири на ден. А един килограм месо е 17 лири, едно кило сирене 15 лири. Парите само за наем не стигаха. Момчето на сина ми Мемиш се разболя. Водихме го на лекар. За един преглед — 50 лири. За лекарство отделно. И аз се разболях — цели 50 дена. От грижи, от ядове се разболях. Не ходих на лекар, че няма пари.

Другият ми син Неджип се залюби с едно момиче и хайде рекохме, ще правим сватба. Ама сватба ли беше то. От бедна победна. А каква сватба щяхме да вдигнем, ако бяхме в родното си село Цар Самуил.

Та като видяхме ние как вървят работите, цялата фамилия решихме — ще се връщаме в България. Разпродадохме всичко дето си бяхме донесли от България — радио, телевизор, шевна машина и други неща, зер трябваха пари за паспорти. И в първите дни на юни месец тръгнахме за насам.

Бая скъпа ни излезе „екскурзията“. Сгрешихме, но... животът си върви. Ама се радваме от сърце, че ще се върнем пак в родния край, дето и хлябът ти е сигурен, и добра дума можеш да чуеш от хората.

Сега вече всички започнахме работа и, да е живо и здраве, всичко ще си тръгне по реда. А който иска да напуска родното си гнездо, да дойде да ме пита, та да не сбърка като мене.

Записал: Симеон МАНОЛОВ

ПРЕСЕЛНИКЪТ

От черния гръб на асфалта се издигаха нагоре струйки горещ въздух. Обедната тишина сякаш бе обхванала в невидима рамка тази замлъкнала, сякаш ослушва ща се в нещо горичка, изгоряла та трева край канавката, дългата стрела на пътя, губеща се далеч някъде в маранята, където се скриха двата автобуса. Заминаха! Заминаха! Не-е, не съжалява ше... Толкова време бе мислил за този час, беше го рисувал, допълвал с подробности, че сега просто се удивляваше в себе си как всичко стана толкова гладко. Беше спрял до бамкета с кафявия мукавян куфар до краката, а зад него се бяха стълпили другите — трите жени и Нихат. Мълчаха. Бяха си казали всичко по-рано, още преди да се качат в автобусите, преди границата, и сега мълчаха. Той преглътна мъчително и изпъкналата му адамова ябълка подскочи като жива. Обърна се и само ги погледна. Нямаше какво да им каже. А и те го разбираха без думи. Наведоха се бързешката, награбиха бохчите, куфарчетата. И тръгнаха. Стъпките им попиваха в размекнатия асфалт, нака цали уморени и тихи край следите на отминалите автобуси.

Хамид крачеше равно и широко, както бе свикнал през девет те години, когато водеше пред себе си стадата и беше далеч от тук. Зад него старата и Себахат, по-голямата дъщеря, нещо приказваха шепнешком, но те не му пречеха. Той дори не ги чуваше. Стъпките му го носеха при оня последен разклон на пътя, който се спуска право надолу, минава през гората и изведнъж се шмугва между първите къщи на Таслаково. Хамид дори се стресна — толкова ясно си представи всичко. После ускори крачките си. Щом са стигнали дотук — и Таслаково не е далеч. И отново потъна в себе си. Чувствуваше ли се виновен? Кой знае... Дори пред себе си не искаше да признае, че сбърка. Сбъркал! Разправяше му старата, Лютфия, когато се върна, но той не искаше и да чуе. А трябвало да помисли. Шест месеца имаше право тя да стои в Турция, но се върна още на третия. И го убеждаваше, убеждаваше. Не я послуша Хамид. И продаде къщата! Най-хубавата къща в селото. Зашушукаха си хората, разнесе се вестта — хорската мълва е бърза. „Хамид Сюлейманов решил да замине в Турция!“ Чак от околните села идваха да го питат вярно ли е. А той мълчеше, само кимаше с глава и тър сеше мющерии за покъщнината. За същата тая покъщнина, която бе събирал стол по стол толкова години.

Далеч назад в тишината се втурна бучене на мотор. Хамид се обърна веднъж, два пъти, и вдигна ръка. Камионът спря току пред тях, награби ги с всичкото, което носеха, и отново се спусна да догони стрелата на пътя. Горе петимата продължаваха да мълчат. Не помни ли Хамид как заминаха? Каквото можаха, продадоха, каквото не — взеха със себе си. Камионът, който ги откара до гарата в Дулово, пращеше, натоварен до над канатите. Радиото, телевизорът, хладилникът, мотоциклетът... А останалата покъщнина, а дрехите и другите вещи... Хамид изпод вежди погледна онова, с което се връщаха. И пак като жива мръдна адамовата ябълка в гърлото му. Имаше Лютфията сестри в Хиджабат, той имаше братя там. Посрещнаха ги, приб раха ги. Дългата, вкопана ниско в земята къща, изведнъж се изпълни с хора и глъчка. Минаха два дни, седмица. Нихат тръгна на училище. Себахат и Асие, малката дъщеря, се хванаха на работа в консервната фабрика за мизерна плата, а той, бащата, се въртеше из двора и се срамуваше да погледне семейството си в очите. Нямаше работа! И неговите ръце, несвикнали да стоят празни, бяха най-тежкият упрек. Първо отиде радиото. Като сметна вечерта лирите в левове, Хамид пак преглътна. Какво са петдесет лева за един радиошкаф. Но като няма хляб... После продадоха телевизора. „София“, голям, хубав. Но пари те свършваха така бързо. А със стабилизатора го излъгаха. Една сутрин тръгна с резачката на дърва по улиците. За стотинки... После започна работа по строежите. Но когато го накараха да изкачва торбите с цимент на третия етаж, че и по-нагоре, не издържа. Мотоциклетът отиде по реда си, хладилникът след него, останалите вещи започнаха да изчезват една по една. Моми четата напуснаха фабриката — нямаше работа — и започнаха работа на полето с памук. Хамид посърна, хлътнаха очите му. И една вечер извика Лютфия и дълго приказваха. На другия ден семейството събра багажа, който им оставаше, и се премести в Бурса, Голям град, надяваше се, работа много... И пак се излъга. Не можаха да намерят работа нито той, нито жена му, нито момичетата. Един месец живяха с онова, което бяха донесли. И Хамид се реши. Дори не се съветва с Лютфия. За три дни продаде всичко, което бе останало. Губи се до вечерта, върна се още по-отслабнал. Вечеря и си легна, без да продума. А след още ед на седмица донесе в къщи паспортите за Западна Германия. Седем хиляди лири му струваха — даде ги!

Автобусите минаваха и последната гранична проверка. Отново им правеха спънки — мъчеха се да изкопчат пари от тях. Триста лири му бяха останали — даде и тях. Не съжаляваше. На камък бе станало и лицето, и сърцето му. А като влязоха в България, колите спряха. Полека се надигна от мястото си Хамид. Не бързаше. Знаеше, че каквото и да стане, ще слезе на тая земя. „Да рекат да ме върнат, в Русия ще избягам, но в Турция — никога!“ Не беше сам. Мнозина бяха чакали този момент. Наскачаха, по мъкнали торби и денкове, и се разпиляха. Когато се огледа, бяха останали сами. Рейсовете бяха заминали, хората не се виждаха. Само обедната тишина тежеше над полето.

Камионът намотаваше на колелетата си кълбото на пътя и очертанията на хоризонта ставаха все по-познати. А когато отпред се мярна разклонът, Хамид не издържа и заудря по покрива на кабината. Спирачките изскърцаха и колата се закова на място.

Не им беше казвал нищо, но и петимата спряха като един пред входа на старата къща, продадената къща. Постояха един миг и продължиха напред, към дома на бащата на Хамид. Нямаше хора по улиците, но той знаеше — утре ще се срещне с всички. И още нещо знаеше, че ще го приемат така, като че ли не е заминавал никъде. За последен път подскочи адамовата ябълка в гърлото му. Беше разбрал, че понякога е нужно всичко да загубиш, за да намериш най-скъпото. Да намериш родината си.

В. СТЕФАНОВ

НАШАТА РОДИНА Е БЪЛГАРИЯ

Мнозина бяха тези, които ме посъветваха да не се изселвам в Турция. Не беше съгласна да остави дома си и жена ми Сабрие. Но не послушах никого аз — ба ща имах в Турция, за него бях готов да пожертвувам всичко. Старият ми пишеше, че животът там е хубав и че работа ще се намери за всеки, който е свикнал с труд да изкарва хляба си.

Продадох къщата, изтеглих влога си от пощата и тръгнах. Изпратиха ме всички от Овен — топло и сърдечно. По пътя все за това си мислех, а Сабрие не отделяше поглед от бягащите край прозорците на влака дърве

та, равни кооперативни блокове, непознати села. В България тя остави сърцето си и своята радост, баща и роднини, своите спомени, родното и скъпо на душата й стопанство. Остави дом, който така ревниво пазеше и поддържаше, градинка с цветя.

В Одрин ни посрещнаха трима души — мъят баща и двамата ми братовчеди. В Турция хората са други — бедни и отрудени. Селяните орат нивичките си с дървени рала — окъсани и загрижени. Къщите са ниски, покрити с керемиди, а стаите им мрачни и чеприветливи. Каква голяма бе изненадата ни, когато шофьорът — шофьор на частен десетгонен автомобил, ни поиска 850 лири, за да ни превози багажа от Одрин до Ески Шехир — град в Източен Анадол.

В Ески Шехир се хванах на работа като строителен работник (коф ражист). Бях свикнал с тази професия, благодарение на нея построих къща в Овен, обзаведох я с всичко необходимо за един сносен човешки живот. Тя ми донесе и славата на добър и опитен майстор и уважението на кооператорите. По 180-200 лв. по лучавах месечно, имах време с личното си ползуване да се занимавам и на семейството си да помагам. Така беше в Овен, но тук, в Турция, бе друго. По девет часа работехме на ден. По време на работа ни се забраняваше да разговаряме помежду си, не можехме по една цигара да изпушим. Отговорникът ни — намръщен и безсърдечен човек — постоянно ни хокаше, подканяше и предупреждаваше. В бетона, който леехме, оставяхме здравето и силите си. Заплатата, която получавах, не стигаше да изхраня семейството си — аз, жена и едно дете. Работата ми беше сезонна, а Сабрие въобще не работеше. Изсъхнах, повехнах, а Сабрие непрекъснато плачеше.

Назря у мен мисълта да се върнем отново в България. Продадох всичко — телевизор, хладилник, пералня и шевна маши ни и друга покъщнина, която бях донесъл оттам, за да платя на човек да ни снабди с паспорт като туристи за България. Седем хиляди лири ми струва тази услуга и още три хиляди лева за заплащане на други услуги.

Пътувахме за България с автобус. Но туристът трябва на път, за да опознае света, а ние със Сабрие, за да разкъсаме мъката си по оставеното в България и за да върнем отново радостта в сърцата си. Нас природата не ни интересуваше, километрите за нас оставаха незабелязани. Една мисъл ни занимаваше само — кога ще пресечем турско-българската граница, кога ще се завърнем в родното село Овен.

На границата прочетохме: „Добре дошли, скъпи гости!“ Беше написано на български език. Тези думи върнаха самочувствието ни. Сабрие се разрида от радост, с което направи впечатление на околните. Почувствувала се беше тя на родна земя. Двамата с нея заявихме на контролно-пропускателния пункт: „Ние идваме в България, за да не я напуснем никога вече!“ Чиновникът, който проверяваше багажа ни, разбра и съобразително добави: „В България има въздух за всички!“. Той се усмихна и потупвайки ме дружески по рамото, рече: „Приятно завръщане в рая на Добруджа!“.

В Овен започнахме нов живот със Сабрие. За единадесет месеца, прекарани в Турция, загубих ме всичко, но за това не съжаля ваме. В стопанството отново ще забогатеем. Нашата родина е България!

Записал: Никола НАНЕВ

НАДПРЕВАРА В ЖЪТВАТА

— Ние в двете комплексни бригади започнахме да жънем с осем комбайна и четири винд роуера. Благодарение на създадената добра организация на работа вече почти приключихме жътвата на ечемика. Но валежите ни създадоха доста неприятности. Снощният дъжд пак ни попречи. Ето че днес машините отново не можаха да влязат отрано в блоковете — разтревожено каза главният агроном на ТКЗС — Попина Васил Пецов.

През това време усилен труд кипеше на зърноплощадката. Двете зърночистачни машини в Попина не преставаха да бръмчат нито за миг. Те се обслужват само от четирима кооператори, единият от които е механик. Зърното от всички ожънати площи е прибрано на площадките и сега кооператорите денонощно го почистват, изсушават.

Не след дълго слънцето се показа измежду облаците. Жегата все повече се увеличаваше. „Това не е на хубаво, пак ще завали“ — каза един от кооператорите. „Време му е, сега се изпича хлябът на народа“ — намеси се в разговора друг. От голямата горещина навлажненият посев бързо изсъхна. Местността „Калфа“ отново се оживи от боботенето на машините. Комбайнерите жънеха последните декари ечемик. Камионите един след друг извозваха едрото кехлибарено зърно от блока по криволичещия прашен път, водещ в стопанския двор.

По обед в блока пристигна молотовка, която донесе храна на механизаторите. Колко е сладък обядът след изморителен труд! Двете комплексни бригади си имат по един автомобил, предназначени само за разнасянето на храната и извозването на механизаторите до работните им места. Те плащат само половината от стойността на храната. В полето имат и добре обзаведени фургони за почивка. Тук те четат вестници, слушат транзистори, закупени специално за тях. Добре е организирана работата по прибирането на реколтата в попинското стопанство. Тук ежедневно се прибира реколтата от 900-1000 дка площи. А един виндроуер жъне повече от 170 дка. Това е три пъти повече от миналогодишната работа.

— Тази година упорито се борихме против плевелите. В резултат на това блоковете ни са много чисти. Лесно се жъне. Всички механизатори преизпълняват дневните си норми — сподели главният агроном.

Комбайните продължаваха да кръжат из блока. Стърнището постепенно се увеличаваше. Ръководителят на комплексната бригада Петър Евтимов хвърли поглед на ожънатите площи. Беше доволен от извършената работа. Комбайнерите до един спазваха условията за жътва — стърнището да не надвишава 15 см, начупените зърна да не са повече от 3 на сто и разпилените зърна да са под допустимото — 15 броя на кв. м. Спазва ли се всичко това, механизаторите получават допълнително възнаграждение от 1,50 лв. за една норма. Но при нарушаване дори на едно от тези условия комбайнерът се изключва от съревнованието и се спада 20 на сто от дневната му заработка. Затова в поставените табелки на фургоните всяка вечер се нанася количеството и качеството на работата за всеки комбайнер в рамките на АПК. А съревнованието се отчита на три дни веднъж. На екипажа комбайнери-първенци се връчва преходното червено знаме и 10 лв. Класиралите се на второ и трето място получават съответно 5 лв. и 3 лв. Всичко това импулсира механизаторите за по-добра работа.

Преди няколко дни стопанството в Попина получи още два нови комбайна. Зарадваха се хората. Сега с наличната техника те смятат да приключат жътвата най-късно до 14 юли.

Неусетно премина още един жътвен ден. Стъмни се. Полето изведнъж опустя. Вечерта в централното село Попина се проведе събрание, на което на механизаторите още веднъж подробно бяха разяснени работните планове, условията за конкурса и други въпроси, свързани с прибирането на реколтата.

В отчетеното съревнование възможността да получи преходното червено знаме се удаде на миналогодишния първенец Георги Добрев с помощника му Тодор Добрев. Само с 280 кг след тях е комбайнът с отговорник Янаки Брезов.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ИМА ЛИ МЯСТО ЗА САМОУСПОКОЕНИЕ?

*** УСПЕХИТЕ ОТ МИНАЛИТЕ ГОДИНИ ЗАСТРАХОВКА ЛИ СА СЕГА ЗА ГОВЕДОВЪДСТВОТО ОТ ТКЗС — С. НОВА ЧЕРНА?**

*** СЪЩЕСТВУВАТ ЛИ ОБЕКТИВНИ ПРИЧИНИ И ОСНОВА ЛИ СА ТЕ ЗА НЕУСПЕХА ИЛИ ИМА НЕЩО ДРУГО?**

Свикнали сме да срещаме името на ТКЗС — с. Нова Черна в списъците на челните стопанства в окръга. До преди година-две това се отнасяше и за говедовъдството в това стопанство. Но сега едва ли може да се каже същото. Не са малко слабостите, които дърпат този подотрасъл назад и му отреждат незавидното място на изоставащ в сравнение с миналите години. Едва ли могат някогашните успехи да послужат като сигурна завеса за настоящите неуспехи. Казваме неуспехи, защото с какво друго може да се назове едно неизпълнение на договорната продукция от млякото за първите пет месеца на тази година с 36 тона? Или изоставането по показателя средна млечност. До края на м. май кравариите от говедовъдните ферми са надоили по 1 260 литра средно от крава, което е със сто литра по-малко в сравнение със същия период на миналата година. А към 1 юни те са изпълнили плана за краве мляко едва 38 на сто спрямо годишния, което е под средното за окръга. Няма показател, по който говедовъдството в това стопанство да не отбелязва някакво отстъпление. Не може да се каже, че тук няма изобщо обективни причини, но те като че ли са последица от субективните. Ярък пример в това отношение е нерешеният проблем за поголовието. Въпреки всички усилия стопанството няма да може да осигури в края на м. декември 1 225 крави.

Това е резултат на наложило се погрешно мнение на специалистите за осигуряване на повече промишлени кръстоски, отколкото юници за ремонт. В крайна сметка това коства на ТКЗС — с. Нова Черна стотици литри помалко мляко и силно занижена продуктивност.

А обективна ли е причината — лоша организация на гледането на животните и неритмично подаване на храната? Кооперативът не може да се оплаче от липса на фуражи, нито концентрирани, нито груби и сочни. Има ги даже в излишък. И въпреки това много често кравите са получавали непълноценна храна поради неспазване на дажбените таблици. По-скоро на лице е било едно самоуспокояване от страна на партийното и стопанското ръководство и подценяване на работата в говедовъдните ферми вместо упорита борба за бързото отстраняване на допуснатите слабости и грешки от преди.

Често за намаляването на млеконадоя в стопанството се изтъква още една причина — новият краварник. Защо? Обяснението идва още с построяването му, където са се допуснали редица недоглеждания, както и неспазване точно на проекта. Тук отново има налагане на едно мнение, което в края на краищата излиза неудачно. Вместо с транспортьорни ленти, както е по проекта, в краварника монтират скари. А последствията са: помалките и неудобни места, почестите заболявания на млечната жлеза и рязкото намаляване на продуктивността. При това тук са настанени племенните крави на стопанството, от които се очаква ше среден млеконадой за годината към 4 000 литра. Вярно, това е вече обективна причина, но породена от какво? Даже и сега партийните и стопански ръководители още не могат да решат въпроса с преустройството на краварника, защото то е свързано с влагането на нови и то немалки разходи.

Понижената продуктивност на кравите в кооператива влече след себе си още един неуспех за говедовъдството. Гледачите дават на животните предвидените по план количества фуражи, правят същите трудови разходи, а продукцията е по-малко. През този период за получаването на сто лева обща продукция стопанството вместо 87 лева разходи е вложило 94 лв. Неминуемо при това положение себестойността на млякото ще е висока и за първите пет месеца от годината тя възлиза на 27,47 лева за сто литра. И ако направим една малка равносметка, излиза, че по всички показатели е вложено „в повече“, само продукцията е по-малко и по-скъпа. Тогава как ОПК, първичните партийни организации, стопанските ръководители и специалистите работят за изпълнението на поетия в окръга призив „Първенците винаги първи“?

Основание да мислим за едно отпускане през тези месеци ни дава и ежедневното сведение, където цифрите красноречиво говорят, че през първите месеци млеконадоят дневно от крава се е движил около 7,6—8,5 литра. И само през месец май той надхвърля 9 литра.

В момента ръководството поема борба за отстраняване на слабостите. Променена е организацията на труда, като се е преминало към трикратно доене. Преразгледани са и трудовите норми за заплащане и е въведено диференцирано заплащане в отделните ферми според постигнатата млечност. С всеки ден битовите условия на животновъдите се подобряват. Редовно вече се упражнява стопански и партиен контрол върху режима на храненето и спазването на дажбените таблици и ефективността на влаганите производствени разходи.

Така в прелома на своята дейност партийното и стопанското ръководство виждат пътя за извеждане на говедовъдството отново на едно от челните места в окръга.

Л. БОЯНОВА

В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Бил на шест месеца, когато починал баща му. Отгледал го неговият дядо. Искал да учи в училище за трудови резерви, но старецът се намесил: „Подобре занаят да научиш, че тутраканци се славят със занаятчийския си майсторлък“.

Маринчо обичал да държи чук и ренде още от малък и често си сковавал сам разни дреболии. В къщи още стоят малките столчета, изработени от него.

През 1956 година постъпил на работа като ученик в ТПК „Домостроител“ да учи строително дърводелство. Имало трудности, но юношата не се стъписал пред тях. Упорито и настоятелно усвоява тънкостите на професията и не вижда кога изтичат четири години, след което се разделя с работилницата и другарите си. Призован е в редовете на армията. Там още повече калява своята упоритост за борба с трудностите.

След две години Марин Гюнев се връща в цивилния живот. Отново е в родния Тутракан и не търси друга работа, а отива при старите си другари в дърводелската работилница. За кратко време възстановява пропуснатото през този период от време и става пълноценен член на бригадата.

Зареждат се дни на упорит труд. Марин Гюнев се проявява в работата си с висока трудова дисциплина, взема дейно участие в комсомолската организация и с чест изпълнява възложените му комсомолски поръчения. Проявява качества на организатор и масовик в бригадата, което е най-добрата характеристика за постъпване в партията. Това става през 1966 година. Същата година е издигнат за бригадир и оттогава той ръководи, работници те от това производствено подделение на кооперацията.

Не е лесно да застанеш начело на един колектив. Трябва да увличаш с примера си, да доказваш, че си заслужил всеобщото уважение. Марин Гюнев го е доказвал и преди, доказва го и сега. Това го потвърждават пред седателят на кооперацията Коста Маринов и цеховият ръководител Тодор Стоянов:

— Марин е за пример на останалите със своята дисциплина и като партиен член, и като производственик. Каквото и да му се възложи, изпълнява го с готовност. Неговата бригада е винаги в челните редици. Неведнъж е получавала заслужено най-високите награди в кооперацията.

Марин Гюнев също е награждаван неведнъж с екскурзии и грамоти, но най-голямата и ценна награда е златната значка по случай 25-годишнината от социалистическата революция в нашата страна. Напълно заслужени отличия за неговия доблестен труд, за високото изпълнение на трудовите норми, което никога не пада под 140 на сто.

Сега младият комунист вече не гледа в бъдещето и работи с ентусиазъм за изпълнение и преизпълнение на общите стопански задачи.

Тодор ДРАГАНОВ

Вела Йорданова е една от най-добрите доячки в кравефермата на ТКЗС — Смилец. Дневно тя получава близо 13 л мляко от крава.

НА ПЛАЖ

(ФЕЙЛЕТОН)

Шляп, шляп, шляп... шляпат босите ми пети по размекнатия асфалт и припкат, припкат. Бързат да се вдигнат от нагорещената земя, защото много им пари. Ед на жега е... не ти е работа. Онова „сахарско“ слънце като се е лепнало горе над главата ми — пали! Сякаш и небето е избеляло от лъчите му. Затова пък аз съм почернял, станал съм шоколадов. Като никога тази година успях да си взема отпуск тъкмо навреме, попекох се на плажа във Варна, добих тен и сега оти вам на плажа в Силистра да „шашна“ познати и приятели. Но не на басейна! На Дунава, там е истинският плаж.

Дигам крак да прекрача прага и ха-ха да падна. Не мога да повярвам. Петдесетина души се търкалят по пясъка, и всичките черни, черни — като арапчета. Не може да бъде! Аз покрай тях се белея и светлея, та чак срам ме хваща. А уж съм в отпуск... Оглеждам се по-внимателно: какво да ти кажа. Той и пясъкът черен. За пръв път виждам пясъка на плажа да почернява от слънцето. Да е чак пък такава горещина? Гледам, благоустроили са нашите хора плажа, водичка църцори от чешмата, пътечките до душовете цементирани, направена преграда, за да остава пясъкът чист и да не се разпилява. Съблекалните боядисани, стегнати, да ти е драго да влезеш. И лавка има, и специална стая за персонала, и лекар на плажа. И всичкото все току-що боядисано. Ама гледам стената — и тя помургавяла. Дали ще е от жегата, от ултравиолетовите лъчи.

Сигурно на глас съм се чудил, щото до мен току се изсмя един. „Ултравиолетови лъчи ли, казва, слънце ли? Я го виж къде е това слънце, от което е почерняло всичко наоколо.“

Гледам, зад хубавата ограда от телена мрежа „Топливо“ струпало планини от въглища — грижи се, значи, за отоплението на Силистра през зимата. Хубаво, ама струпали хората въглищата досами плажа и сега духне ли и най-малкият вятър — а той си духа постоянно, — облаци въглищен прах се носят над пясъка и хората.

„Ей, че то така и да се разболее може човек. Не са ли се оплаквали на ръководството на „Топливо“ тукашните отговорници?“

Веднага ми отговориха барем пет души, че хе-хе-е, колко пъти се обаждаха и официални писма писаха, и пак нищо не можаха да направят. Е, щом толкова обаждания и писма нищо не са могли да направят, мога ли да направя нещо аз. Мога я! И направих! Сега ходя вече на басейна. Там въглищният прах не стига.

Валентин ЧЕРНЕВ

Първите низи тютюн

Трудолюбивите кооператори от звената на Махмуд Шевкъев и Дурсун Шефкедов от ТКЗС — с. Ножарево тази година срочно и качествено извършиха всички полски работи, свързани с отглеждането на тютюна. Техният упорит труд вече се възнаграждава. Тютюневите посеви са в много добро състояние.

На 21 юни, рано сутринта, те откъснаха първите златни листа. През този ден набраха и направиха повече от 25 низи тютюн. Ножаревци очакват добивите от тютюна да надхвърлят плануваните.

Ахмед ДЕМИРОВ

Край силажната яма

Кооператорите от с. Преславци от първата коситба на люцерната приготвиха 340 тона сенаж и 80 тона сено, което балираха.

През тези дни механизаторите привършват да сенажират зелената маса от младите люцернови площи, смесени с грах. За едно денонощие те приготвят над 100 тона сенаж. При изпълнението на тази задача заслужават похвала механизаторите Симеон Казаков, Н. Идризов, Емин Рушидов и Али Садъков. Дял за срочното зареждане на силажните ями имат и шофьорите. Кости Драганов всеки ден извозва до стопанския двор по 25 тона зелена маса.

Муртаза МУРТАЗОВ

За вас, селскостопански специалисти!

Грижите на почвоведите в света

Сред редица учени все по-настойчиво се утвърждава мнението, че много често интензивното обработване на земята носи повече вреда, отколкото полза. В САЩ и Канада, в ония райони, където най-вече се сее пшеница и царевица, земеделците бяха предупреждавани за това още в периода на двадесетте-тридесетте години на века, когато интензивното селско стопанство заплашваше да превърне орната земя в безплодна почва. В Англия е още пресен споменът от преминалия през 1968 г. ураган, който отнесе във въздуха огромно количество земя от повърхностния слой на почвата, съдържаща семена и торове.

Такива явления не са нищо друго освен последствия от процеса, започнал, когато човек за пръв път се заловил да изкоренява горите, да изгаря пъновете и да очиства участъци за отглеждане на селскостопански култури. Целинните земи — слой от почвата, лежащ върху мазния плодороден хумус, проникващ постепенно в подпочвата — са идеална среда за растеж и развитие на семената. В сравнение с тях обработената земя е далеч от идеала. Повърхностният слой на почвата, незащитен например в течение на една и половина година, се подлага на разрушителното действие на размиващите го води и вятъра. Вследствие на непрекъснатата обработка слоят под него се превръща в твърд пласт, почти непроницаем за корените на растенията.

Специалистите-почвоведи отдавна вече препоръчват да се работи в насока за създаване на орни площи, които максимално се приближават към естествените условия на горските почви. До неотдавна това изглеждаше трудно осъществимо. В последно време, благодарение на съчетаното на агробиологическите мероприятия с използуването на хербицидите, може да се говори за истинска революция в селското стопанство. Хербицидите, в частност двупиридилът, могат да заменят оранта, вследствие на което незащитеният повърхностен слой на почвата става слой на полу- и силноразложили се растителни остатъци. С помощта на специални селскостопански машини в този слой се хвърлят семената и торовете. През пролетта растенията се развиват и поникват от полуугнилите остатъци от миналогодишната реколта.

В селскостопанската практика на САЩ вече се внедрява новият метод за обработка на почвата с минимално използуване на оран и с широко използуване на двупиридила. В плантациите, лозята и овощните градини този метод, заменил предишните начини за отстраняване на плевелите, непрекъснато подобрява структурата на почвата, защищавайки я от ерозия и способствувайки за попиване на влагата.

Що се отнася до Великобритания, то ще мине още доста време, докато английските селяни преминат към обработка на земята без оран. Обаче и сега, в порядъка на опити, бяха прибрани седем последователни реколти пшеница от експериментални участъци, върху които плугът не направи нито една бразда.

Изключителното преимущество на двупиридила е в това, че той уништожава плевелите по пътя на контакта и бързо се отстранява от почвата. Това означава, че корените на растенията не всмукват това вещество, което може да се използува, без да се погубят бъдещите реколти.

В близките години може да се предвиди широко развитие на химическата обработка на земята. Над това, в частност, работят английските почвоведи и агротехници, разработвайки нови методи в селското стопанство, които ще се прилагат в бъдеще.

(Из „Новости ЮНЕСКО“)

Новости техника новости

НОВА МАШИНА ЗА АСФАЛТОБЕТОН

Кременчугският завод за пътни машини (СССР) е започнал серийното производство на нова машина Д—508—2 за приготовляване на асфалтобетон. Тя се състои от няколко агрегата, всеки от които може да се използува и самостоятелно. Производителността на новото съоръжение е 25 т асфалтобетон на час. Процесът за дозиране на отделните компоненти, размесването и подаването на готовата смес стават периодически. Всички операции са автоматизирани и се изпълняват по единна циклограма.

Икономическият ефект от внедряването в пътното строителство на машината Д—508—2 възлиза на 16 000 рубли.

ПОНИКНАЛИ АРКТИЧЕСКИ СЕМЕНА

Канадският ботаник доктор Порсияд, провеждайки лабораторни опити, поставил шепа семена на арктическа лупина („вълчи боб“) върху влажна папирусна хартия. След 48 часа семената покълнали. Тогава ученият ги пренесъл и разсадил в саксии, които поставил в оранжерия. Растенията започнали да се развиват нормално и дори цъфнали.

В това, разбира се, не би имало нищо особено, ако тези семена не бяха лежали десет хиляди години в замразено състояние на дълбочина от 3-6 метра във вечно ледената покривка в района на река Юкон в Северна Канада.

ПРИСТРАСТИЕ ИЛИ НЕОБХОДИМОСТ?

Неведнъж биолозите са наблюдавали как животните търсят и консумират токсични плодове. Пристрастието на някои животни към наркотиците е отдавна известно на индуските рибари, които даже използуват тази тяхна слабост. Те хвърлят в реките корени на едно познато растение, с което привличат и приспиват рибите. Що се отнася до маймуните, то те много лесно се пристрастяват към тютюна.

Възниква въпросът: какво застави животните да употребяват токсични вещества! Може би тях ги привлича вкусът и мирисът и те не подозират тяхното въздействие, а може би това е предизвикано не от физиологически, а от психологически потребности. Какво е това — необходимост или предмет на разкош! Ясно е едно: бедните животни, за разлика от хората, не съзнават пагубното последствие от такава употреба.

КОНТЕЙНЕРИ ОТ АВТОМОБИЛНИ ГУМИ

Във Волгоградския завод за тракторни части успешно се използуват контейнерите, направени от употребявани авто мобилни гуми, снабдени с металическа арматура. Товаро подемността на такива контейнери достига (в зависимост от размерите на гумите) до 1 200 кг.

По такъв начин е механизирана транспортировката на металните изделия. Разходите за приготовляването на дърве ни палети са намалени три пъти.

КЪЩИ ОТ ХАРТИЯ

Такива вече се строят и „дълголетието“ им достига до 20 години. Основните строителни материали се състоят от картонни панели с дебелина до 0,3 см. Краищата на панелите са извити. Елементите се съединяват един с друг, както и с рамките на вратите и прозорците посредством метални скоби. Стандартната площ на хартиената къща е 6,4 х 6,1 м. Пълният комплект на детайлите се побира в два малки сандъка. Санитарното, водопроводно и отоплително оборудване се осъществява чрез отделни детайли, пресметнати за два дома. След сглобяването постройките се боядисват с огнеупорна боя или някое друго трайно покритие.

ДТП за търговия на дребно — гр. Силистра

търси да назначи двама аранжьори за художествено оформяване на витрини и един строителен техник.

Справка: тел. 39-33 — Личен състав — Топорова

ПРОДАВАМ „Москвич“ 407 или „Запорожец“

Справка: ул. „Г. Димитров“ 165,

Коконов

БЛЕСТЯЩА ИЗБОРНА ПОБЕДА!

ДА СЕ СБЪДВАТ ВСЕ ТАКА МЕЧТИТЕ НИ!

Стотици младежи и девойки в окръга гласуваха за първи път. Те дадоха своя глас за широките хоризонти, които се разкриват пред тяхната възторжена младост.

СИТОВО

Рано сутринта на 27 юни с. Ситово се огласи от кръшни народни хора. Празнично облечени, хората заприиждаха към избирателните секции, за да дадат своя глас за кандидатите на Отечествения фронт. Първи пуснаха пликовете с бюлетините Еленка Неделчева и Иван Борисов. След тях се заредиха кооператори, механизатори, служители. По лицата на всички бе изписано празнично настроение. Трудещите се от селото гласуваха за своето щастливо бъдеще, за благоденствието на цял народ.

Седемдесет и седем годишната баба Деспа Плугарова с вълнение пое плика с бюлетините и каза: „За щастието на моите че тирима сина, за техните деца и за всички вас гласувам за народните кандидати!“ След нея гласуваха за първи път Николинка и Никола Караджови — едно младо семейство, което завинаги ще помни този вълнуващ ден.

Нетърпеливи и развълнувани, ситовци очакваха от сутринта пристигането на своя кандидат за народен представител професор Лазар Ралчев. Към девет часа колата със скъпия гост спря пред II избирателна секция. Посрещнат с букети свежи цветя и топлите думи: „Добре дошли в ситовския избирателен район!“, др. Ралчев се ръкува с избирателите и заедно с тях се хвана на кръшното добруджанско хоро, което се изви пред секцията. Придружен от голяма група избиратели, той влезе в залата за гласуване. „Давам своя глас за светлото бъдеще на това китно добруджанско село! Нека се сбъдват винаги вашите мечти!“ — каза бъдещият народен представител.

До десет часа 90 на сто от населението на Ситово беше гласувало за идните светли дни.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

ЗА ЩАСТИЕТО НА НАРОДА

ЧЕРНОЛИК, 27 ЮНИ! Този ден се превърна в голям празник за кооператорите от чернолишкия район. Денят на изборите тук стана внушителна манифестация на одобрението на политиката на БКП за изграждане на развито социалистическо общество.

Центърът на с. Чернолик бе празнично украсен. Млади и възрастни, мъже и жени от ранно утро започнаха да прииждат към клуба на комсомола и салона на читалището. След малко те тук щяха да упражнят своето върховно политическо право да изберат най-достойните синове и дъщери в Народното събрание и всички други органи на власт.

Във всички секции на района избирателите започнаха да гласуват точно в 6 часа. Всеки бързаше да гласува по-напред. Вълнуваха се хората. Никога през жътвената кампания те не са имали такъв голям празник. А музиката, която беше дошла от Дулово, още повече повдигаше настроението на хората. В първа секция в Чернолик пръв плика в урната пусна Хюсеин Адемов — председател на общинския народен съвет. Той честити големия празник на гласоподавателите и им пожела блестяща изборна победа.

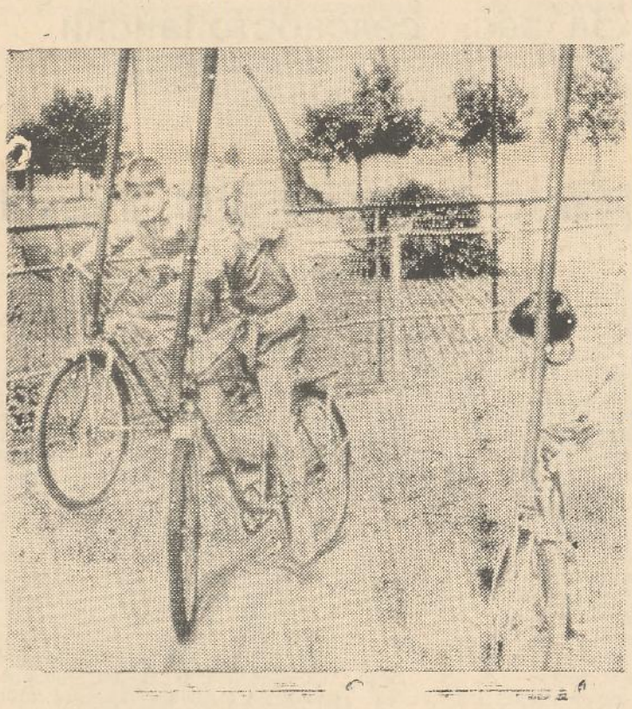
— Щастливи сме ние, че живеем в една свободна страна, където всички националности са равноправни, където жената участвува във всички сфери на обществено-политическия живот—каза Хайре Талибова, която гласуваше за пръв път.

А дядо Йордан, който вече е прекрачил седемдесетте, спомени за предишните избори. „Лошо беше тогава, свободно не можехме да гласуваме. Чуехме ли, че ще се провеждат избори, обземаше ни страх. Тогава изборите не завършваха без побоища и кръвопролитие. Полицаите чакаха с оръжие или с палки в ръка“.

Празнично настроение беше обхванало и хората от съставните села — Правда, Яребица, Руйно и Златоклас. Музикантите от самодейния колектив в с. Руйно свиреха хора, ръченици и турски национални игри.

Към 10 часа повече от 92 на сто от хората вече бяха гласували, а в същото време гласуването в Руйно и Златоклас беше приключено.

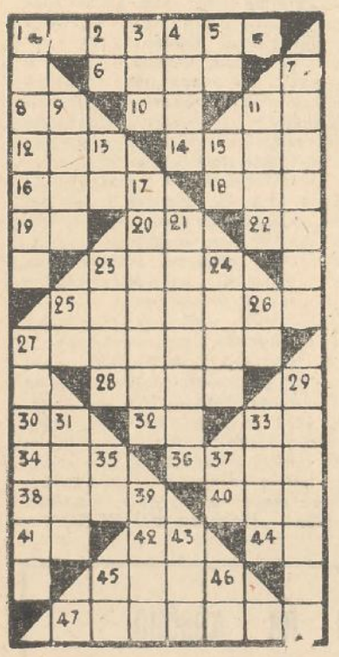
Зия ИСМАИЛОВ

Дълъг е летният ден. И деца та на Силистра имат време да обиколят от край до край Дунавския парк, да се полюбуват на реката, да спрат край всяко кътче, където могат да поиграят и се занимават.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Руски офицер, герой от Руско-турската освободителна война. 6. Героиня на Д. Димов от пиесата „Почивка в Арко Ирис“. 8. Инициалите на български живописец. 10. Опитен летец-изтребител. 11. Танцова стъпка. 12. Африканско пигмейско племе. 14. Свръхестествено същество в скандинавската митология. 16. Марка френски леки коли. 18. Иглолистно дърво. 19. Често английско пиво. 20. Лудолфовото число. 22. Департамент във Франция. 23. Носител на наследственост (мн. ч.). 25. Синтетична материя. 27. Кон тинент. 28. Древногръцки архонт. 30. Град в Гана. 32. Част от произведение на Данте. 33. Инициалите на българския възрожденски деец (1789—1847). 34. Вулкан на о. Минданао, Филипините. 36. Член на древно племе от тюркски произход. 38. Един от трите вида лъчи, изпускани от радиоактивните вещества. 40. Името на откривателя на двигателя с вътрешно горене. 41. Спортно равенство. 42. Украински писател. 44. Хубав кон. 45. Английска политическа партия от XVII-XIX век. 47. Външна крепостна постройка, издигната пред основната крепостна стена.

ОТВЕСНО: 1. Един от първите партизани в България (1901-1944). 2. Норвежки математик. 3. Името на героиня на Вики Баум. 4. Психологическо изпитване за определена способност. 5. Град в Свердловска област на РСФСР. 7. Съветски биохимик, удостоен с Ленинска награда. 9. Прогресивна партия в Кипър. 11. Игра с топка, при която състезателите са на коне. 13. Марка съветски самолети. 15. Френски остров в Бискайския залив. 17. Музикално-сценичен жанр с весел характер. 21. Голяма река в Колумбия. 23. Определен квартал за инородно население в страни с расова дискриминация (мн. ч.) 24. Обшит прорез на дреха. 25. Български телефонни апарати. 26. Стихотворение от Вазов. 27. Вечнозелено тропическо дърво с ценна дървесина. 29. Жълтооранжево багрилно вещество, съдържащо се в много плодове и животински продукти. 31. Прозрачен минерал, скъпоценен камък. 33. Очистен от семето памук. 35. Виден немски физик (1787-1854). 37. Кантон в Швейцария. 39. Съветски кинорежисьор. 43. Дребна скандинавска монета. 45. Инициалите на виден деец на БКП (1887-1925). 46. Река в САЩ.

Петър ЙОРДАНОВ

Името на тракийското селище Дуросторум (дн. Силистра) става известно в 105/106 г., когато тук бива установено седалището на XI Клавдиев легион. От този момент до края на античността легионът остава постоянно тук и селището се разкрива, както повечето големи римски гранични крепости, от укрепен военен лагер в значителен градски център. Във II-III век той се превръща в средище на романизацията на провинция Долна Мизия. Писмените извори споменават все по-често името на града в епохата на късната античност във връзка с християнизацията на провинцията и особено при зачестилите опустошителни варварски нашествия. Имаме всички основания да смятаме, че Дуросторум още във II век е бил укрепен с масивна крепостна стена. През късната античност тази стена неколкократно е разрушавана частично. Благодарение на непрекъснатите грижи на централната власт да поддържа в изправност градовете-крепости по границите на империята и крепостните стени на Дуросторум са възстановявани. Между възстановените от император Юстиниан през VI век крепости историкът Прокопий Кесарийски споменава и Доростол. В края на този век именно Доростол служи като изходна база на византийските войски във военните им действия срещу авари и славяни на Долни Дунав. Каква е съдбата на града през VII век — времето на трайното установяване на славяните и прабългарите на юг от Дунав — не е известно. Византийският хронист от X век Йосиф Генезий пише, че „ромеите оставили българския вожд Булгар да се засели в Доростол и Мизия“. В апокрифната българска летопис от XI век „Сказание на пророк Исай“ се казва, че цар Испор (Аспарух) е съзидал велики градове: на Дунава Дръстър град, съзидал е велик презид от Дучава до морето, съзидал е и Плиска град. Тези две свидетелства свързват по безспорен начин града, сега вече известен под името Дръстър, с началните моменти в историята на Първото българско царство. В IX век здравата българска крепост Дръстър лава убежище на Симеон във войната му с маджарите. Едва след продължителна обсада в края на X век градът е превзет от войските на византийския император Йоан Цимисхи. Крепостните му стени са поддържани и по време на византийското владичество, когато той е център на административната единица Подунавие, която обхваща цяла днешна Северна България и Северна Добруджа. Византийската писателка Ана Комнина бележи, че в края на XI век Дръстър, който и сега оставал „най-прочут между дунавските крепости“, имал два акропола (вътрешни крепости). Разцветът на средновековния град продължава и през Втората българска държава. Редица писмени сведения го сочат като първостепенна крепост и град с велико лепни постройки и съвършени жилища. Крепостната стена на средновековен Дръстър не е разрушена и по време на турското завладяване. Съображения от историческо естество ни карат да приемем, че тя, вероятно частично възстановявана, е използувана от турците дори до XVIII век, когато изискванията на модерната фортификация налагат основното ѝ преустройство. През XIX в. Силистра е една от най-модерните турски крепости на Дунав, играла първостепенна роля в руско-турските войни.

Както се вижда, писмените паметници отреждат особено място на Силистра в хилядолетната история на нашите земи. Поради обстоятелството, че градът от основаването си до днес се е развивал почти на едно и също място, тук до скоро не са провеждани системни археологически проучвания. Многобройни археологически находки, които в голямото си мнозинство произхождат от случайни изкопни работи, илюстрират най-добре римската история на града. В последните десет години е постигнат значителен напредък в събирането и проучването на вещест вени паметници от средновековен Дръстър.

По инициатива на Националния институт за паметници на културата през 1968 година започна археологическото проучване на запазените край брега на Дунав останки от старата крепостна стена на града. Разкопки те имаха ограничената цел да дадат сигурни данни за датировката на стената и данни за реставрацията на тази част, която се предвижда да бъде включена като отделен елемент в новостроящата се кейова стена на дунавския бряг.

Най-старите останки от крепостна стена в проучения от нас участък могат със сигурност да се датират най-рано в III век. Тя е изградена от малки дялани каменни блокове, споени със светлорозов хоросан, и има дебелина до 2,5 м. Тук едва ли става дума за най-ранното крепостно съоръжение на античния град, което много съображения ни карат да приемем издигнато най-късно в средата на II век. Разкопаната стена е може би част от втори укрепен пояс, създаден тогава, когато градът се е разраснал вън от първоначално укрепената площ и новите квартали са се нуждаели от защита.

През V-VI век на брега на реката е издигната нова стена, която само в отделни участъци използува като основа останките от стената от III век. Една от кръглите кули на ранната крепост е вградена изцяло в пълнежа на по-късната стена. В проучените части и на запазената височина стената е масивна, дебела на сена зидария — редуване на каменни и тухлени редове.

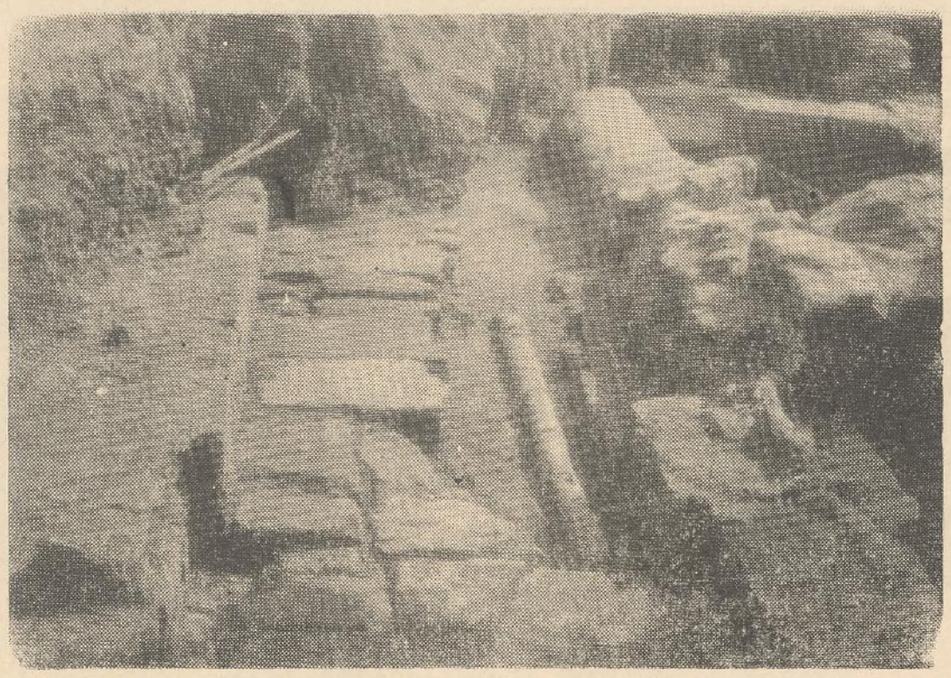
Едно преустройство, което с основание може да се нарече основно, претърпява крепостната стена през Първото българско царство. В отделни участъци стената е удебелена с нови редове каменни блокове, в други преустройството се изразява само в надзиждания във височина. Онова, което е основното в случая, е силно изявената тенденция в старобългарския градеж да се пресъздаде точно стилът и техниката на градеж на късноантичната стена. Също така във големи квадри, споени с червен хоросан, се редуват по дължина и напряко в хоризонтални редове. По своята масивност и техническо изпълнение старобългарските преправки на стената не отстъпват на античната стена. Те в никакъв случай не трябва да се схващат като просто подражателство, а като осъзнат вкус към монументална архитектура, дошъл в резултат на натрупан значителен технически опит. Не случайно най-близки по вид и начин на градеж до крепостта на Дръстър са крепостите на Плиска, Преслав и старобългарската крепост на днешния румънски остров Пъкуюл луй Соаре.

(Следва)

Стефка АНГЕЛОВА,
арх. Стоян ЯНЕВ

Крепостните стени на Дуросторум : Дръстър

Проблеми на консервацията и реставрацията им

Настилка на прохода на портата.

спорт

ЗАРАДВАХА НИ С ПОБЕДА

Международните срещи по баскетбол между представителните отбори юноши старша възраст на град Галац — СР Румъния и „Доростол“ — Силистра събраха в петък и събота на спортния комплекс „Истър“ любителите на баскетбола. Тези срещи бяха една генерална репетиция преди Десетия юбилеен фестивал на младия баскетболист, който ще се проведе от 2 до 9 юли в град Силистра.

Резултатите са известни. И в двете срещи категорично победи извоюваха нашите представители. В първия мач 58:31, а във втория 64:44

И по време на двата играни мача нашите представители бяха по-добрият отбор. Хомогенността на отбора си каза тежката дума. На добрия ръст на гостите нашите представители противопоставиха едно бързо темпо. В началото на първия мач треньорът на „Доростол“ — Ангел Калинов, започна в защита със сгъстена лична, но скоро разбра, че това няма да му донесе успех и преминавайки към активна преса, той успя да нанесе удар само за минута. От равенството в резултата, бързо той отскочи на 21:9 за домакините. И това бе възловият момент. Оттук нататък нашите момчета в никого не оставиха съмнение, че са по-добрият отбор. Втората среща отново противопостави двата стила на игра — гостите действуваха бавно в нападение, в защита бяха изградили зона 2-1-2, а нашите в защита активна, в нападение с контраатаки.

И двата мача показаха, че силистренските юноши навлизат във форма. Но дните, които остават до фестивала, трябва да се използуват най-рационално, за да може да се представим с успех.

Иван ПЕТРОВ

МЕЖДУНАРОДНА ЛЕКОАТЛЕТИЧЕСКА СРЕЩА

В петък на градския стадион в Силистра се проведе международната среща по лека атлетика между отбора на град Галац — СР Румъния и „Доростол“ — Силистра. Наистина програмата, по която се проведе състезанието, не включваше всички дисциплини, застъпени в правилника за една международна среща, понеже броят на състезателите от гостуващия отбор бе значително малък.

От проведените шест дисциплини румънските състезатели спечелиха само едно първо място, на 300 м гладко бягане за пионерки, от Валентина Тъзлару.

В останалите дисциплини победители за юноши и девойки стаиха на 60 м — Красимир Нейчев, Димитър Атанасов — 600 м, Митхат Османов — 800 м, Росица Христова — 400 м. В дългия скок се наложи Неделчо Господинов. На първите трима победители бяха връчени грамоти и възпоменателни медали. Ръководствата на двата отбора взеха решение за в бъдеще тези срещи, с разменено гостуване, да се превърнат в традиционни.

На следващия ден четирима състезатели от нашия състав заминаха в София, за да бъдат включени в националния отбор за международната среща България—Турция. Това са шампионите Димитър Атанасов, Георги Василев, Гюлсерен Чакърова и Росица Христова. С тях замина и техният треньор Тефик Насъфов.

Георги РАЙЧЕВ

ВИНАГИ КРАЙ ПИСТАТА

За онзи истински призван треньор, посветил себе си на това поприще, дните не са еднообразни и скучни. Те са запълнени с много труд, с много чувство за отговорност и с постоянно неспокойствие — добрия признак на успехите. Такива са дните и на старши преподавателя в школата по лека атлетика към ОС на БСФС в Силистра Тефик Насъфов.

Всеки ден този възслаб и свет локос мъж пристига в едно и също време, посрещнат от нетърпеливите погледи на своите възпитаници — състезатели-лекоатлети в дисциплините на дългите и средни бягания. Съдържателните и старателни тренировки са вдъхнали такъв респект у всички състезатели, че раздялата с пистата след всяка тренировка се извършва с известно нежелание. Добра воля и голяма търпимост е необходима наистина, щом този човек проявява еднакво внимание към 50-те души лекоатлети в различни възрасти и с нееднакви възможности. Затова неговите възпитаници са с най-добрите републикански постижения. Само от началото на тази година досега младите лекоатлети и лекоатлетки от Силистра завоюваха в различните първенства и състезания дванадесет първи места и подобриха два републикански рекорда. Под неговите грижи израснаха шампионите Исмет Азисов, Ленираика Добрева, Гюлсерен Чакърова, Росица Христова, Пламен Антонов, Митхат Османов, Георги Василев. Негово откритие и заслуга е и републиканският рекордьор Димитър Атанасов. Имена познати много добре на силистренската спортна общественост. За девет години неуморима работа в Силистра той създаде трайни традиции в леката атлетика. Усвоил много неща от прочутата московска атлетическа школа, ръководена от Виктор Алексеев, той сега е привлечен за член на треньорския съвет на средни и дълги бягания към БФЛА. Затова и когато националните ни отбори заминават на подготвителни лагери в ГДР, Тефик е с тях. Неговите учебно-тренировъчни планове чудесно се съчетават с плановете на ОК на ДКМС за идейно-възпитателната работа и никой от колегите му не бе учуден, когато през месец април т. г. той получи „Значка за активна дейност“ от ЦК на ДКМС.

Ако се изброят неговите награди и отличия, непременно трябва да се спомене за оня златен медал, който му бе връчен в гр. Темишоара — СР Румъния миналата година, при наличието на отбори от Югославия и Чехословакия. А похвалната грамота, която ЦС на БСФС му връчи в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийската победа, бе за него истинско признание. Най-голямата му награда дойде с 24 май т. г. Министерството на народната просвета оцени достойно заслугите на Тефик Насъфов и го определи за носител на орден „Кирил и Методий“ — III степен.

Но не ордените и медалите са накарали този специалист да посвети живота си на пистата. Неговият девиз „Там, където бяга силистренец, трябва да има победа“ се подхранва от

силната му любов към крайдунавския град.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 29. VI

10.00 Новини. 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 IV международен фестивал на червенокръстки и здравни филми. 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини. 18.40 За малките ученици, 19.00 На спортни теми, 19.10 Реклами, 19.20 Сянката на прогреса: „Шумът“, 19.50 Лека нощ, деца! 20.00 По света и у нас. 20.30 „Кинозвездата“ — чехосл. игрален филм, 22.00 „Софийската народна опера в Париж и Висбаден“, 23.00 Новини.

СРЯДА, 30. VI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За кандидат-студентите. 11.10 Танцува Велта Вилциня, 11.30 Сянката на прогреса: „Шумът“. 12.00 Информационен дневник, 17.30 За кандидат-студентите, 18.30 Новини, 18.40 За пионерите, 19.15 Реклами, 19.20 „Светофар“ — телевизионен журнал, 19.50 Лека нощ, деца! 20.00 По света и у нас. 20.30 Публицистично предаване, 21.00 „Беглец № 0416“ — унгарски телевиз. филм, първа серия, 22.00 Проблеми на съвременността, 22.35 Новини, 22.55 Пиеси за флейта.

ЧЕТВЪРТЪК, 1. VII

10.00 Новини. 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За кандидат-студентите, 11.00 Документален филм, 11.30 „Меню на бъдещето“ — научно-популярен филм, 12.00 Информационен дневник, 18.00 Новини, 18.40 В света на животните, 19.10 Реклами, 19.25 За Народната армия: „Командири на артилерията“, 19.50 Лека нощ, деца! 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 Народна музика и танци, 21.10 „Да се разведем“ — телевизионен филм на ГДР, 22.40 Новини.